

နတ်တရုဏ်ပြည်

မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC .COM

...ဆွေးနွေး...
fatigon
 တာတီ ဝန်

နတ်တရုဏ်ပြည်မဂ္ဂဇင်း ပြန်လည် အမှတ်တံဆိပ်

www.burmeseclassic.com

နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

(၂၇)နှစ်ပြည့် အမှတ်တရ အထူးထုတ်

နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညီ

နာယကကြီး

ထိက်တာ အောင်စိုင်း

M.B.B.S (Ygn)

ဒ-ဘ-ဝ(တိုင်ရှင်ဆေး)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A, A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Aryuvedic

Medicine (India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
ကောလိပ်ဆရာတော်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

ထိတ်ကုညီဆွေ

B.Sc(Bot),Dip.T.Med.

ဦးဝင်းထိန်တော်

B.A(Philos),Dip.T.Med.,

T.L.R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ

အယ်ဒီတာ

ကိုကိုမောင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်စိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

မမ္မာဝေ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

ဒဘင်စ(I.L.B)ကိုရိုင်းဆန်း။

သန်းထွန်း (ဘားဘဲ)

ပါပို့ အယ်ဒီတာ

ဦးစံတင့်

(နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း၊ ဝေဖန်ရေး၊ မန္တလေး)

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar),H.G.P.R.I.(Advocate)

ပန်းချီဆွဲပညာရှင်

ကိုတင်ဦး။

တင်တင်ဇွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

ဖြန့်ချိရေးမှူး

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာပီ

ပါဂုဏ် ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

အတွင်းဖလင်

ပါဂုဏ်

BURMESE CLASSIC .com

ကျွန်ုပ်တို့သည်
နှစ်ပေါင်း (၃၆၀)နှစ်ကျော် သက်တမ်းရှိသည့်
ဓာတ်တမ်း ရတနာတမ်းပါပြန်သည်
➡ ၈-၁၃၀

ကုတ်စေသူ
ဦးခင်မောင်စင်(၁၃၄၄) နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်းတံတံ
၂၃၇ ၂၃ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
အတွင်းနှင့် မျက်နှာဖုံးပန်းချီ
ဦးခင်မောင်စင်(၁၃၅၉) ပါမုမ်းကျေးဆောင်
ကုတ် ၅၈၉ ရန်ကင်းအောင်လမ်း
၅-ရပ်ကွက်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊
ရန်ကင်းမြို့၊
မန္တလေးပြန်ချိန်ရေး
နယ်လှည့်
ရုံးအထောက်အထား၊ ပြန်ချိန်ရေး
မိလ္လာစာပေ (စတင်ပြန်)
ဝင်ရန်စာပေပြန်ချိန်ရေး(စတင်ပြန်)
မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်၊ ပြန်ချိန်ရေး
မကွက်ကျော်စာပေ(စတင်ပြန်)
ပြန်ချိန်ရေး
ကျော်စင်စင်စာပေ ၂၃၇ ၂၃ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
၈- ၀၁ ၂၄၂၂၈၄

ကြော်ငြာဌာနမှူး - ကိုတင်အောင်စွေး
မင်္ဂလာ Bay:ရေးကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ
အမှတ် ၉၂၄
အုပ်စု
၀၀၀၀
ငါးရာကျပ် (၅၀၀/-)
၈-၀၁ ၂၄၂၂၈၄

BURMESE CLASSIC

ကျန်စစ်သားမင်း ထီးနန်းစံသောအခါ
လုံကျရာအရပ်ကို အောင်မြေသမုတ်ပြီး
ရွှေလုံကျဘုရားလို့ ... **စာ-၁၆၁**

ခလှဦးတိုက်၊ လမ်းဦးတိုက်၊ လှည့်ဦးတိုက်
စမြဲတွက်၊ ဧနုစိမ်ဝိဇ္ဇာ၊ ဧနုထိုင်ကြည့်တို့အတွက်
ဂန္ထီဆုတစ်ခဲးမံမှာ ... **စာ-၁၅၅**

၃။ ကျွေးဆုခြင်းရောင်ခြည်

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ် နန်းစွာ
တိုင်းရင်းဆေးခန်း ဆရာမ ဝေါ်မြင့်မြင့်စန်း(သိမ်ဖြူ)
[တစ်-၁၀၅၇]၏ မီးယပ်ဖြူဆင်းနှင့် ပတ်သက်၍
သိတောင်းစရာများ [မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်] ၁၉၀

၄။ ပညာပေးရောင်ခြည်

ထရုတ်ကြီးထုံးပညာ (၈၀) [ဟုဂျင်အီ] ၁၃၂
လှတိုင်းအတွက် ထရုတ်နိမ္မိတ်မက်ရှင်းတမ်း (၇၀)
[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၀၄၂

၅။ လက္ခဏာရောင်ခြည်

ဂုဏ်ထူးရခြင်းနဲ့ လက္ခဏာအမြင် [သန်းပညာ] ၂၂
သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ ၁၀၃
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ပျဉ်းမပင်ကျေးရွာ
အာယုဗိဇ္ဇာပညာရှင် စာသင်တိုက် ပဓာနနာယက
ဆရာတော် ဝဇ္ဇဝါကပဏ္ဍိတ မဟာသဗ္ဗပူဇော်တိတဇေ
ဘဂ္ဂန္တအနိယာဝသင်္ဃိလက္ခဏာတော် [ဦးသော်စင်-ဟင်္သာတာ] ၁၅၃
လက္ခဏာပဟေဠိ အခြေခံကြမ်း
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဇေတို့] ၁၅၄
ပဲခူးမြို့ ဓမ္မဂုဏ်ရည် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက် ဆရာတော်
အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနစရိယ ကမ္မဋ္ဌကောသလ္လင်္ဂ
လက္ခဏာတော် [ဦးသော်စင်-ဟင်္သာတာ] ၀၄၇
ဦးဆွေးဆံမြည့် လက္ခဏာရှင် ၁၈၅

၆။ လမ်းညွှန်ရောင်ခြည်

ရေနီတောင်စီလာ(သို့မဟုတ်)ပတိုတောင်စီလာတောရသို့
လှေလာပူဇော်မှု ခရီးစဉ်(၁) [စံထွန်းသာ] ၁၇
ပထမပိဋကကြီး၏ ဓမ္မဇာတိမြေသို့ [ဥပနိယ] ၂၅
စိမ်းရောင်နီ တောင်ညိုခြင်းနိဗ္ဗာန် သာသနာ့အောင်မြေ
ဌာနတိုင်းဆီသို့ (၇) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၅၇

၇။ အထူးဂုဏ်ရောင်ခြည်

သပြေဆောင်ကျွန်းနှင့် သိဒ္ဓိမြောက် ရွှေမိကျောင်း(၂)
[ကြမ်းသော်တာ] ၇၃
ရွာလပိုင်တောင်တွေ့ အနောက်ဘက်အခြေမှ ရှမ်းမြေပိုင်ခြင်း
သပိတ်တိုင်သာသနာ့မြေသို့(၉) [စင်ညိုငယ်] ၈၁
မဟာဗောဓိ မြစ်မိတ်တောင်ဆရာတော်နှင့်
ဇူရင်စမ်းတောရ သာသနာ့မြေ(၂) [စံထွန်းသာ] ၉၇
အောင်အတိတ်ဆောင် သိမ်နိတ်တောင်မိုးဆီမှ
ပုထိုးစေတီ နေရာထူးများ (၁၁) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၀၅
ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပမထေရ် ကောင်းမှုစေတီများ
ပုလဲပူဇော် (တရားရွာ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ရွှေကြီးဘုရား)
[စင်ညိုငယ်] ၁၁၃
ကျွန်းတော်သိသော ဘရာဇေကျော် [သန်းခေါင်-ပညာရေး] ၂၀၁
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃

* နိဂုံးရောင်ခြည် *

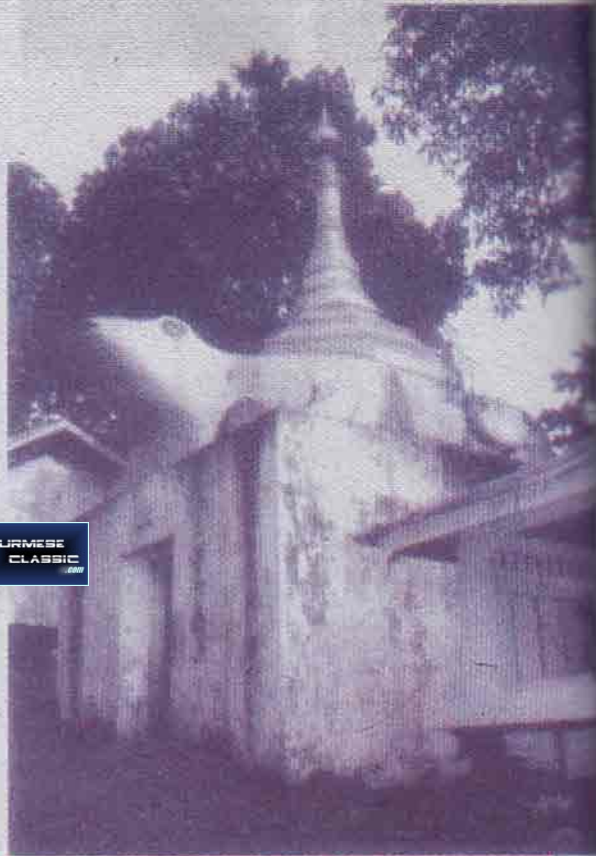
မြို့နယ်တစ်ချို့ လမ်းမသာ [၁၀၀၅-၅၇၇] ၂၂၆
 နေရာအသစ်များ အနိစ္စရင်ခွဲစဉ်က [၁၆၀၆၆] ၂၄၁
 သေချာစေရန် ခွင့်ပေးပေးသည်။ [မောင်မောင်ကြီး-စီးပွားရေး] ၂၅၄
 နေရာနှင့် တိုက်ခွဲခြင်းပုံများ [သုခုမရောင်-၅၇၇] ၂၆၅
 လူကြောက်တလေးများအကြောင်း တစ်ခုတစ်စောင်
 [အောင်စိုးရင်-မြိုင်ခိုင်] ၂၇၀
 မိုးကြိုးပစ်ခံရသော်လည်း အသက်မသေဘဲ
 မုန်းသာရာရခဲ့သူတစ်ဦး [မောင်မောင်ထွန်း-မုံရွာ] ၂၈၀

* ဂျင်ဂျင်ရောင်ခြည် *

မဟာထုတ်ဖျိန်ခွင်နှင့် ရန်ကင်းမုန်းသာကွင်စဉ်
 [လှိုင်-တနင်္လာသားသမီးအတွက်] [ကင်သီရောမထီ] ၂၃
 စင်ဆယ်တော်မူသူများနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ယုံစွာအိမ်ခြာရန်
 [ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၃၇
 ဟင်္သာတမြို့ မိုးမားတော စာသင်တိုက် တိပိဋက လက်ကံရ
 ကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ဦးယေဇူ(နက္ခတ္တဝေဒယုတေသီ)
 မိုးမြိုင်ထော်မူဒသာ ကြံတိုင်းအောင် အိမ်ခြာရန်ပုတီးစိန်နည်း
 [ဦးသော်ဝင်-ဟင်္သာတ] ၁၆၅
 လေးဆယ့်ငါးရက်အတွင်း အကြားတော် အမြင်တော်
 အထင်တော်ရစေသော ကွင်စဉ် [ကျော်ကျော်ဟိန်ရိုး] ၁၈၇
 ကျင့်ကြံအားထုတ်ရင်း ထူးထူးဆန်းဆန်းမြင်ပေါ်လာသည့်
 အကြောင်း [ရေထ ဦးအောင်] ၂၁၄
 အာခတ်လျှာစက်ထက်စေမိုး
 [အောင်မင်းကျော်-နေလင်စုဘိုထီးတော်ကြီး] ၂၂၆
 အိမ်ခြာရန်စေမိုး ဝါထာတိတ်နှင့် ဝုတီးရိုးစိတ်များ
 [မဟာကော်စွင်-ရျှိုင်လင်] ၂၃၅

* အစိုးရရောင်ခြည် *

ခရီးသွားလာသူများအတွက် ယဉ္ဇာကောင်းတစ်ခု
 [ရိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၄၈
 ဓလ္လင်လှည့် ချောချောရောင် [ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၀၂
 အိမ်သစ်ကက်လျှင် မြို့လှိုင်ရင်ခွဲစေရန် [မောင်မောင် လှမြိုင်သင်] ၁၀၄
 အခက်အခဲ အကျပ်အတည်း တွေ့နေသူများ
 အမြန်ပြေလည်စေမည့် အစီအစဉ် [ခရီးသည်သုတေသီ] ၁၁၉
 လူဆိုးဝင်ရိုက်သည့် တိုက်ခွဲကြီးဝန်း [ဝန်ထို အောင်စင်] ၁၂၅
 ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက် ကံမြင့်ယဉ္ဇာ
 [ကျော်စိုးလွင်-ဝါထေပ] ၁၄၉
 လမ်းဦးတိုက် အတာအတွယ်တစ်နည်း
 [ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၅၅
 ခွေမင်း ဖယ်တော်ကြီး၏ ဘယာကင်းစေသည့် လက်ဆောင်
 [မှယ်လှည့် သုတေသီ] ၂၅၁
 သားဦးနေအတွက် အစီအစဉ် [ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်သူ] ၂၅၃
 ပီလား၏ စားစွမ်း [ရွှန်စိုင်းတင်] ၂၅၆
 ၄ နေရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC .com

**မာရဂွန် မင်္ဂလဂေါ်နှင့်
 မာရဂွန် မိုလ်ဂေါ်တို့ကို
 မြန်မာတောင်ညိုပေါ်တွင် ဆရာတော်က** ၈-၅၀

**ကောင်ပြေစောစော အစီအစဉ်
 ရာဘုရားနှင့် သီတင်းကျွတ်နှင့်
 ထူးဆန်းသော ကျောက်တုံးကြီးကို** ၈-၅၄

BURMESE CLASSIC

'ပုတီးစိပ်ရင် ဘကကို စိပ်ရမယ့်'ဟု
မေးသောအခါ ဆရာတော်က
ဂုဏ်တော်ကိုသာ ပွားများချန် မိန့်ပါတယ်။ ၈-၃၃

ယိုပါးအသစ်အားဖြတ်ပောက်
ခွဲစိတ်ကြည့်ရာအတွင်းမှအထွတ်ထွေတစ်ကောင်
ပျံ့ထွက်သလိုမျိုးဖြစ်ကာအနံ့အနံ့အနံ့ပေါ်သွယ် ၈၇-၁၆၀

◻ အပိုရက်ရောင်းခြင်း ◻

ခေတ်ပိုင်းဝင်သားစားရန် ကန့်သတ်မိအတွက် မိန့်ဆောင်နည်းနှင့်
ပိုနှိုင်းတည်နည်း [ရွှေကုမ္ပဏီ-သီရိပေတုရာ] ၁၆၉
ရွှေခင်းဆေးအကြောင်း သိကောင်းစရာ(၁) [ဦးမင်းစင်-ရွှေစုဝင်း] ၁၇၉
ထုံထွေးခြင်း ရွှေသားအစစ် (၁) [ရွှေတောင် မင်မောင်ကြည်] ၁၉၃
နာတိုအိုးသည့် ဝမ်းပူဝတ် [ကောင်းကျော်-ဟင်္သာတ] ၂၂၄

* ပါဝါပစ္စည်းရောင်းခြင်း *

ရခိုင်ဝိညာဉ်ပျားနှင့် အလယ်ပစ္စည်းကြီး [စောထွန်းသျှင်-မြောက်ဦး] ၂၀
ဥရွှေကိုင်း သီသီတ်မင်္ဂလာပစ္စည်း [မောင်ပုဂံ-အင်းတော်] ၁၁၂
ရွယ်စုံအစွမ်းထက် ဒီ(ဥ)ချက် [အောင်ပေါင်] ၁၂၄
ကျက်ဆရာတို့၏အထောက်အပံ့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ယုံကြည်
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေကျွေး] ၁၄၅
ခေါင်းတိုက်ပျောက် နှိုးမန်းဂါယာ [သုတေသီတစ်ဦး] ၂၄၅

◆ ဆေးမြီးတိုရောင်းခြင်း ◆

လေရာပျောက်စေ ဆေးခေတ်ပါ [မင်းသိဒ္ဓိ] ၉၄
ရေငတ်ဝမ်းကျနာအတွက် ဝါးရွက်ရေ [ဥပနိယံ] ၁၂၀
အကြောငုံ့ အကြောညှပ် အကြောတပ် နာကျင်တိုက်ခဲ
ဆေးစွမ်းတစ်လက် [ကိုထွေး-ပန္နဲလေး] ၁၅၀
ရွှေမကျန်သော သွေးတိုးသက်သာစေသည့်ဆေး
[ဦးဝါဖြူ-မောင်ထော] ၁၅၂

* ဆေးဖေးရောင်းခြင်း *

လေမြတ်အောင် ဖိဆေးတွေထောင် [မောင်သျှင်မှူး-တုတ်ပြင်] ၃၉
သွေးတိုး သက်သာပျောက်တင်စေသည့်ဆေး [ရွှေဖြူသာထွန်း] ၇၉
အရက်တစ်ခက် မျက်သမာတွတ်
[ရွှေတော်မြေ ကိုစိန်လန်း-ဖိုးကျန်း] ၁၂၀
ညှင်း သက်သာပျောက်တင်ဆေး [သုရ-ဝေကြည်] ၁၂၆
မျက်မှန်လွတ် မျက်စိပျောက်ဆေးနည်းတစ်လက်
[အောင်သိန်းဝင်း-ပွင့်ဖြူ] ၂၀၀

* ကမ္ဘီပုပျူရောင်းခြင်း *

ခေဝေကျွ [မိုးရန်စိုင်း] ၂၀၂
ပုံပြင်ထဲက မြစ်မီးရောင် [မိုးရာဇာ] ၂၄၃
အလှားလက်နှင့် ဖျားနုတ်သမီး [တင်သုန်းစင်] ၂၉၁

◆ မိတ်စွမ်းဆင်ရောင်းခြင်း ◆

ကြလှမ်းလို့ မပြီးခင် ပြီးခင် [သီလ-ရေထဲခွန်တောင်] ၆၃
လေလွှင့်ခွာတိုက်ပေး ပြစ်ရပ်မှန် [အေးလွင်-ရွှေတောင်ပြာ] ၂၀၄
လိပ်ပြာခရီး နှင်သည့်ဆိုရာဝတ် [မောင်ထော] ၂၉၇

+ ရုပ်ရှင်ဆိုင်များခြုံခြုံ +

- သရုပ်ဆောင်ခြင်း သိသရုပ်ဆောင်ခြင်း [မင်းမင်းတင်(ခ)စိုးစေတီ] ၇၇
- ဆော်ဒီဆောင်ရွက်ခြင်း အရွက်တော့ထိုခြင်း ၉၅
- ဆွဲဆွဲဆွဲဆွဲ သစ်ခြောက်ပင် [မောင်စိုး-ကျောက်မဲ] ၂၄၇
- နှစ်သစ်ရာဇဝင်ခန်းခြုံ သစ်တံခါးပင်ခြုံ [ကြည်ကြည်သိန်း-စီးကုန်း] ၂၈၈

* စပျာသုတေသနခြုံခြုံ *

- ကျော့ချင်းကပ် ဆန်ထွင်သတ်အရပ်သို့ ခရီးသွားခြင်းအတွက် သိသမျှ တစ်ပြပါသည် [အောင်စိုး-ခရုခဲမြေ] ၄၆
- ကိုယ်တွေ့ ဝေါင်းဦးဝေါင်းအစွမ်း [ဦးကိုကိုကြီး-ခင်ဆေးစေ့ ၂-မထယျာ ထုံဘို] ၂၁၂

◆ အမျိုးသမီးအထူးဖျော်ခြုံခြုံ ◆

- မိမိသော့ဖျော် ပြတ်နည်း [ခေါ်ကြည်ညွှန်-ခင်ကျောက်] ၂၁၆

† ထူးခြားပစ္စည်းဖျော်ခြုံခြုံ †

- ဓာတ်လိပ်အစွမ်း ဖုံးမခန်း [ဆောင်ကြည်မော်-ကျော်] ၈၅
- ရေတော်ဆရာတော် ဘုရားပညာဝင်သမီး ခြေပုဒ် [ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေအဖွဲ့] ၁၁၁
- နှစ်ပေါင်း(၃၆၀)ကျော်က ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး၏ စိပ်ပုဒ် [ထုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၁၂၉
- ထူးထူးဆန်းဆန်း ဝါးနဂါး (ဒဂုန်-ခက်ပုလယ်ယာ ဆင်ဖြူကျွန်း) ၁၄၀
- သိမ့်ဝင် ဂို(ချေ) တစ်ပင်တိုင်ချိန်နှင့် သူ့အစွမ်း [ဦးမင်းထက်-မြန်မာစာ မော်လမြိုင်] ၁၄၇
- နက်ထိန်းဝါးပျံ အမြဲတေ [ဆုတေသီတစ်ဦး] ၁၆၀

● ဝါးပညာဖျော်ခြုံခြုံ ●

- ဝါးပညာနှင့် ဆရာကြီး မင်းယက္ခ၏ တဝအတွေ့ အကြံများ (၁၈) [ဆရာကြီး မင်းယက္ခ-တိုက်ပွဲဝင်] ၁၃၃

○ သုတေသနဖျော်ခြုံခြုံ ○

- မဟာဘုတ်မိန့်ခွင့်နှင့် ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်ကြီးများ (ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရွာမပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ဖဆပရိယက္ခ ဆရာတော် အရှင်မဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တဘိလောကာဘိဝံသ အား ဝါရဝပြုပူဇော်ခြင်း) [သန်းပညာ] ၈၇
- စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ဝါးပညာပတ်များအကြောင်း [ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေအဖွဲ့] ၁၃၄
- သားလေးယောက်နှင့် သမီးတစ်ယောက် ဆက်တိုက်မပွေးကောင်းပါ [ချို-အမရပူရ] ၂၂၈
- အတွင်းအောင်မြင်နှင့် အပြင်အောင်မြင် သူများမိမိ [လင်း ဦးကျော်] ၂၄၆
- ဘယ်ဟာကို ရှေ့ထားပူဇော်ရမလဲ [လင်း ဦးကျော်] ၂၄၆
- ၆ နားဖြူဖျော်ခြုံခြုံခြုံခြုံ

<p>မင်းတိုင်း စံအိမ်ပေက နေရာအား အောင်မြင်စွာ သက်တမ်းပို...</p> <p style="text-align: right;">➡ ၈-၅၃</p>	<p>ဆရာတော်ကြီး စိုးစည်က ဒုက္ခရောက်နေတဲ့ စုနစ်ရက်သာသမီး တွေကို ကယ်တင်ပေးခဲ့တယ်လို့...</p> <p style="text-align: right;">➡ ၈-၁၇</p>
--	---

BURMESE CLASSIC .COM

ဆရာတော်ရဲ့
ဝုဒ်ဇာန်မှာ
ဆန္ဒ
ပြည်ဝအောင်
ဆုတောင်းနည်း
ကို
ပြောပြ
ပါ့မယ်...
◆ ၈၁-၂၀၁

ဘုရားကို
မထွေရှာဘဲ
ပရူင်လွတ်
ကိုသာ
ထွေရှာ
အောက်ခြေမှ
လက်အုပ်ချီ
ပူဇော်နေဟန်
နတ်ရုပ် ၄ ရုပ်ကို...
◆ ၈၁-၁၁

ငါးတွေ ပေပုဂံရွှင် ရှင်မြိုး
ရေကြောစတုရင်္ဂသန်လှလည်းရင်အဖွဲ့
အလုပ်အကိုင်တွေ မှီကောင်းလာခြင်း
◆ ၈၁-၁၀၂

○ မြင်ချင်းပြုံးအေးပင်အေးမြင်ရောင်ခြည် ○

ဝဥပင် အစိုပွင့်၏ ထူးခြားမှုများ၊ ဆေးအသုံးများ
[မန်းသုတသိန်း-ကရင်ပြည်နယ်] ၅၅

* ထိရောက်မှုရောင်ခြည် *

ပိန်လှသောမြင်း ဝဗြူစေရန် [နတ်မောက် တောင်မွန်မြို့] ၁၈၄
ကြက်နာပျောက်ဆေး [ဖိုးမိတ် သျှင်စောင်း] ၂၀၀

◻ ကြည်ညိုခြင်းရောင်ခြည် ◻

ကံမမြို့မှ အောင်မင်္ဂလာ နန်းစဉ်သက်န်းနတ်ဘုရား
[စင်ညိုငယ်] ၉

* အောင်မြင်ရောင်ခြည် *

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်ခေတ်များ၏ အောင်မြေနှင့် ရိုး
ပူဇော်ပါဏာတော်များ(၅) [ဆောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၄၉
ကျန်စစ်မင်း၏ အမိတရအောင်မြေ ခန္ဓာလုံကျ
မြတ်စွာဘုရားထံတော်ပါးဆီသို့ [စင်ညိုငယ်] ၁၆၁

◇ ဝါးကွေးရောင်ခြည် ◇

၂၀၁၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ထိအတွက်
ဓမ္မဇယပ်ပါ ဤဝဏန်း [ဆရာရဲထက်-သုတေသီ] ၁၄
၂၀၁၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လအတွက် ဓာတ်ကြီးငါးပါး
ဖိုးမိုးပွနှင့် အောင်ဘာလေထီဆုငွေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၈၀

◇ မိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည် ◇

ဝှက်ပျောနှင့် ဖာလတာ တွဲဖိုက်ပါ[ကိုမောင်ကျော်လှိုင်-မအူပင်] ၁၇၆
အုန်းပင်ဖိုက်နည်း အသိပေးပါရစေ [ခရီး မောင်ကျော်သူ] ၁၈၃

* အင်းစပရောင်ခြည် *

လိုတရစေသော ဓဋ္ဌပွားမေ [ပြောင်မြဲ မောင်ယဉ်တင့်] ၁၂၃
ဣန္ဒာသယ သရဏဂုံ လိုတရအင်း [ခေတုမြို့] ၁၉၀
ကျွန်တော် အင်းပေါက်ခြင်း [ဦးကျော်မင်း-ကထိက မြန်မာစာ] ၂၉၉

◆ ဖူးခြင်းဆန်းကြယ်ရောင်ခြည် ◆

မြေကြောစွန် ဘုရားဖူးသွားခြင်း မြစ်ရပ်ဆန်း
[အောင်လှသန်း-မင်ကျွဲ] ၂၃၃
ပဥမအကြိမ်မြောက် မီးတွင်းသည့် မြစ်ရပ်ဆန်း
[ဦးစံဝင်း-သောင်ကျန်းရွာ] ၂၅၂
ညက်စခန်း ဖျန်းလမ်းကိုတဲ့... (၁) [ရွှေတောင် ကြည်မောင်အေး] ၅၅၄
ထောရတောင်၊ ဘုရားတုန်းလေးသေးမှ ပရလောကသား
မြောင်းရွှေသွားသည်ကို ကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့ရသူနှင့်
ပရလောက မြစ်ရပ်ဆန်း [ဦးဥတ္တမာစာရ-ကင်ပေါင်ဝဲ] ၂၈၉
နက္ခတ္တဗေဒခြေစာရင်း ၇

○ အပေးအငွေအရောင်းခြံခြံ ○

မြေကြားလိုက်ပါသည် (တော့တံပွားအကြောင်းသိကောင်းစရာ)
[ပိဋကတ်၊ ဆရာညီသန်းမြင့်-တိုင်းရင်းသား] ၂၈၆

▷ ငမုန့်ချုံး ဘဝယမ်းညွှန်ရောင်းခြံခြံ ◁

၂၀၀၃ ခုလိုင်လအတွင်း ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ တံကြွမ္မာ [ဟုဂျင်အီ] ၁၆
၂၀၀၃ ခုနှစ် ခုလိုင်လအတွက်
ခုနှစ်ရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်းမြင့်] ၁၅၈
၂၀၀၃ ခုနှစ် ခုလိုင်လအတွင်း
လာဘ်လာဘရွှင်လန်းစေ့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၉၂

★ မြန်မာ့မိုးရားဥပဒေရောင်းခြံခြံ ★

မိမိနေထိုင်သော ဗြိတိန်နှင့် ထီးတံခွန် ခက်ရေခရုတွက်နည်း
[ကောင်းစံ-သစ္စာတံခွန်၊ ဝက်လက်] ၁၅၁

▷ ကျန်းမာရေး ဓာတ်စာရောင်းခြံခြံ ◁

၂၀၀၃ ခုနှစ် ခုလိုင်လ ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်များ
[ဟုဂျင်အီ] ၉၆

◁ မုပျက်ထူးရောင်းခြံခြံ ▷

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဖွဲ့စည်းဖွဲ့သော ရဟန်းတို့အားဖြတ်များ(၁)
[မျိုးမြင့်-မတော်လှိုင်ရေအင်ဂျင်နီယာ-ဦးမိုး] ၃၃
အကြားအမြင်လည်းရ တော့တံပွားတို့များ၏ စကားတို့
နားလည်သော ဆရာတော်ကြီး ဦးထော် [မောင်လင်မိုင်] ၄၁
ရုပ်ကလောင်တော် မပုပ်ပျက်ဘဲ ဆံတော်ရှည်တွက်နေဆဲ
ဖြစ်သည့် ပထမဦးဆုံးဆရာတော် အရှင်သုန္ဒရီယအား
ကြည်ညိုစေတီမှစတင် (၂) [စင်ညိုငယ်] ၆၅
ကြိမ်တော့ပြောင်သိပ်ကျောင်းဆရာတော်
ဦးအာစိစွပ်သ၏ ထူးခြားသော ရုပ်ကလောင်တော် (၂)
[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၈၉

● မြန်မာ့ပုဂံရောင်းခြံခြံ ●

တော့တံပွားအစွမ်း ဖုံးမခန်း [မြတ်စုဝေ-သံကုန်း] ၂၀၄
ကုလားမတောင်မှ ကုလားမအတွားစိန်စွပ် တွေ့ခဲ့သွင်း ဖြစ်ရပ်သန်း
[သက္ကရာဇ်-ခင်းကျောက်] ၂၀၉
ဘုရားဝစ္စည်း၊ ကျောင်းဝစ္စည်း ဖုံးပွယ်တော့တံပွားကြီး
[ရတနာမင်း-မန်း] ၂၁၇
ပုဂံခေတ် သုရဲကောင်းလေးဦးတို့၏ ထိုရဲကောင်းလေးသား
[ညီလေးငယ်-လယ်တော်] ၂၄၉
ကြိုဆိုခဲ့သော ညောင်ညောင် [စန်းအောင်လင်း-စန်းချောင်] ၂၆၂
မယုံကြည်ရပ်နေပါ [တောင်တွင်း-ကျော်ဦး] ၂၆၄
နတ်ခြင်းပုံ [မောင်ပညာ-အောင်မောင်၊ တောင်ရွန်း] ၂၆၆
သေနတ်ဦးသော ခွေးအမြုထေ [ဦးသန်းမိုး-ချောင်းမတ်] ၃၀၀
ဓနုပျဉ်းရောင်းခြံခြံမဂ္ဂဇင်း

ဒီပစ္စည်း
မျိုးနေရင်
မီး
မလောင်
နိုင်ဘူး
အိမ်ကို
မီးမကူးဘူး...
◀ ၈၁-၀၇၇

၀၉
ဘရိပ်
က
ပွင့်တဲ့
ဘပွင့်က
အဆားက
ဝင်တယ်
လို့
ဆိုတယ်...
▶ ၈၁-၅၅

BURMESE CLASSIC

ပန်းဘို၊ ယူဗိုပါ
ပင်းဘာသာရားလှပရဘူး
သူပြန်၊ ကုမ္ပဏီ စင်တယ်... ▶ ၈၁-၇၇

ကမ္ဘာမြေ အောင်ပင်ကံ

စာအုပ်

နန်းစဉ်သင်္ကန်းနက်ဘုရား

ကံမမြို့သို့ ရောက်သည်နှင့် ပထမဦးဆုံး ပူဇော်မှုအနေဖြင့် မင်းတုန်းရပ်တွင် ကိန်းဝပ်တော်မူသော အောင်မင်္ဂလာ နန်းစဉ် သင်္ကန်းနက် ရုပ်ပွားတော်အား သွားရောက်၍ ဂါရဝပြု ဖူးမြော်ခဲ့သည်။

မင်းတုန်း ချောက်ကမ်းပါးတွင် မေးတင် ဆောက်လုပ်ထားသော ဂန္ဓကုဋိ တန်ဆောင်းတော်သို့ ရောက်ရှိသော အခါ ဦးဇော်ဝင်းဦးက ဂေါပကအဖွဲ့ထံ သွား၍ တန်ဆောင်းသော့ကို ယူဆောင် ဖွင့်လှစ်ပေးသည်။

ဦးအောင်ဝင်းတင့်က လိုက်ပါ ပို့ဆောင်ပေးသောအခါ “ဆရာကြီး ဇော်ဝင်းဦးကို ဝင်ခေါ်သွားရအောင်။ ဟိုတစ်ချိန်တုန်းက ကျွန်တော်ရယ်၊ မြို့နယ်မှူး ဦးမောင်မောင်မြင့်ရယ် တပ်ကြပ်ကြီး ဦးဇော်ဝင်းဦးရယ် သုံးဦး အတူ သာသနာပြု လုပ်ငန်းတွေ လက် တွဲညှိညှီ လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြတယ်။ အဖေ ကြီး ဦးအေးဖေ သာသနာပြုဖို့ ကံမ မြို့ကို လာတော့လဲ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ အတူ နေရာဒေသအနှံ့ သွားပြီး ကုသိုလ်ယူဖြစ်ကြတယ်”

ဟုဆိုကာ ဦးဇော်ဝင်းဦး နေအိမ်သို့ သွားရောက် ခေါ်ငင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သာသနာရေးတွင် စိတ်ပါဝင်စားသူ ဖြစ်ရာ ကျန်းမာရေး အနည်းငယ် ချူချာ သော်လည်း ဦးထုပ်ဆွဲကာ ချက်ချင်း လိုက်ပို့ပေးသည်။

တန်ဆောင်းအတွင်း ဘုရားခန်းတွင်

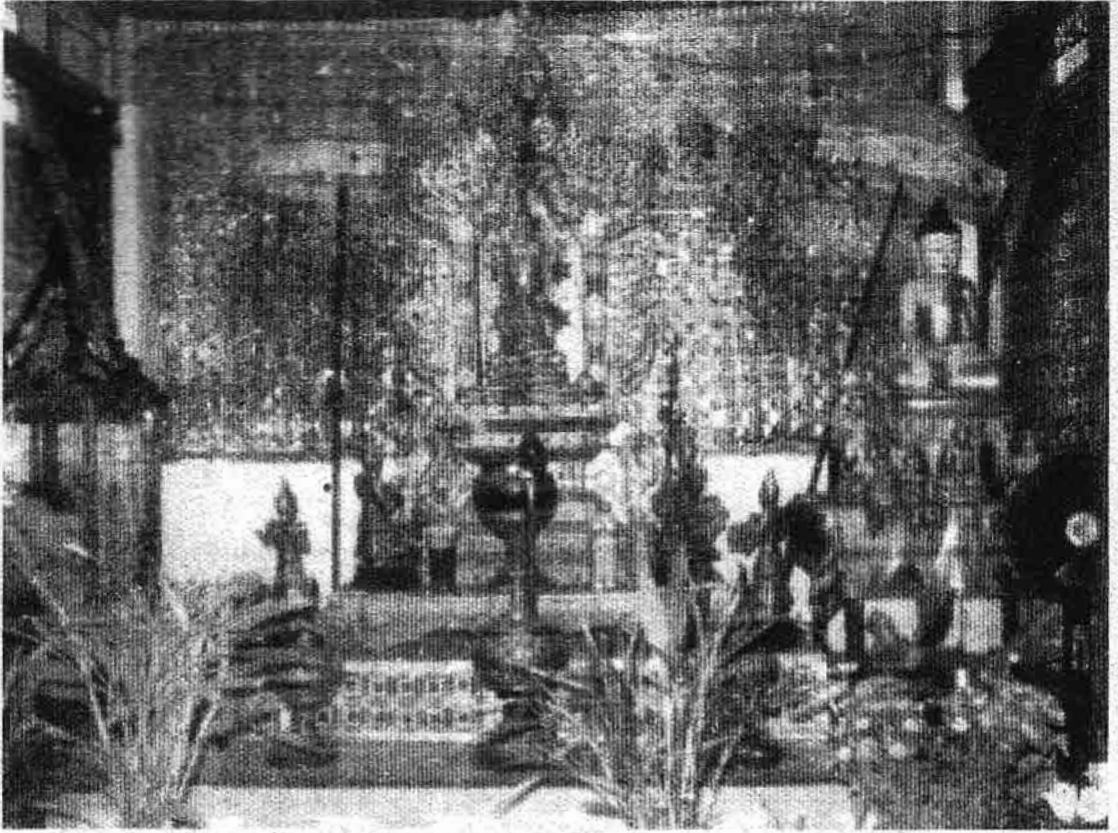
BURMESE CLASSIC .com

◆ နန်းစဉ် သင်္ကန်းနက်ဘုရား

မကိုဋ်တန်ဆာဆင် မင်းဝတ်ဘုရား ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်သည်။ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။ ဦးအောင်ဝင်းတင့်က ရုပ်ပွားတော် ပုဂံခေတ် လက်ရာဟန်အတိုင်း ထုလုပ် ထားသည့် တင်ပျဉ်ခွေ ဘူမိဖဿမုဒြာ ၍ သစ္စာပြု ဆုပန်ပါက ဝန်ရာဆန္ဒ

www.burmeseclassic.com

◆ ထောင်စိလားနန်းစဉ် သင်္ကန်းနက်ဘုရားစန် ဩဏ်ကွင်း

ပြည့်ဝကြောင်း ပြောပြသည်။ သင်္ကန်းနက်သားဖြစ်၍ အလေးချိန် အတန်ပင်စီးလှသည်။

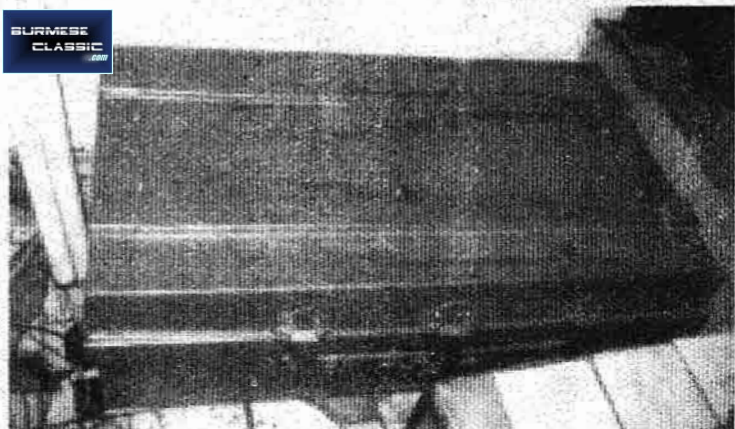
နောက်ခံသမိုင်း

ထိုနောက်တွင် ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် ဦးသန်းထွန်း ရောက်လာသဖြင့် နောက်ခံ သမိုင်းအကျဉ်းကို ပြောပြသည်။

‘အစဉ်အဆက် ထိန်းသိမ်းခဲ့တဲ့ နောက်ခံ သမိုင်းအရ အလောင်းစည်သူပင်ကြီးက သိကြားမင်း လျှောက်ထားလို့ သင်္ကန်းနက် ဖောင်တော် လင်းယဉ်(ရွက်)တိုင် သုံးပိုင်း ပိုင်းပြီး တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွား ထုလုပ် ပူဇော်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ရာဇဝင်တော်ကြီးတွေနဲ့ ညီမညီတော့ မယိပါဘူး။’

၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

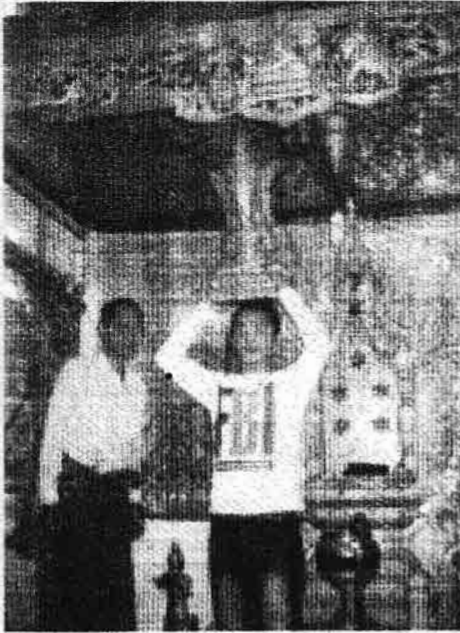
◆ ထည့်သွင်းလုပ်ဆောင်လာသော သေတ္တာ

ဒီရုပ်ပွားတော်ကို နန်းစဉ် ရုပ်ပွားတော်ရယ် လို့ မင်းအဆက်ဆက် ကိုးကွယ်ခဲ့တာ ကုန်းဘောင်ဆက် သီပေါမင်း ပါတော်မူတော့ ပွဏ္ဏလေမြို့ နန်းဦးကျောင်းတိုက် ဆရာတော်

ကြီးက ထိန်းသိမ်း ပူဇော်ထားလတဲ့ နန်းဦးတိုက်မှာ လက်ထောက် ဦးဘွင်းနစ်ပါရှိရာမှာ တစ်ပါးက ဦးစွန်းတော့ ကံပဲပြီ ဦးအိုဒုတ် ဒေါ်ပုလင်းတို့ပွား ကံပဲတတ်

မြို့လှည့် ခြေထောက်ကောင်

BURMESE CLASSIC

ထိပ်ထိပ်ရွက် အခြေအခြေရသည်

ဖွားပေါ့ ဆရာတော်ကြီး ကျန်းမာရေး ယိုယွင်းလာတော့ ဒီဦးပွင်း နှစ်ပါးကပဲ ပြုစုရတယ်။

ပုံလွန်တော်ပုသိန်မှာ ဟိုတစ်ပါးကို ကျောင်းလွှဲပြီး ဦးစွန်ဟာကိုတော့ နန်းစဉ် သင်္ကန်းနက်

ကံမမြို့ ပြန်လာတာ နန်းစဉ် ရုပ်ပွားတော်ကို သံသေတ္တာနဲ့ ထည့်ပြီး ပင့်လာခဲ့သတဲ့'

ဦးသန်းထွန်းက ဘုရားခန်းထောင်ရှိ ရွှေချထားသော သံသေတ္တာကြီးကို ညွှန်ပြသည်။ မိမိတို့ငယ်စဉ် တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားဘဝက အဆောင်နေရန် သွားစဉ် ပစ္စည်းပစ္စယ၊ အဝတ်အထည်များ ထည့်လေ့ရှိသည့် သံသေတ္တာ အကြီးစားဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။

အဆက်ဆက် မွမ်းမံ ထိန်းသိမ်းမှုနှင့် မူလပစ္စည်း အရည်အသွေး ကောင်းမွန်မှုတို့ကြောင့် ပကတိအတိုင်း ကောင်းမွန်စွာ မြင်ရသည်။

ကံမကိုရောက်တော့ အိမ်တွေမှာ အလှည့်ကျ ပူဇော်ထားကြပါတယ်။ ပြည်တော်သာခေတ်မှာ ဆဋ္ဌမ သင်္ဂါယနာတင်တော့ အဲဒီအချိန်က

ဝန်ကြီးချုပ် ဦးနုက ရုပ်ပွားတော်ကို ရန်ကုန်မြို့၊ မဟာပါသဏာလိုဏ်ဂူတွင်း အပူဇော်ခံဖို့ ပင့်သွားပါတယ်။

ကာလအတော်ကြာပြီးနောက် ကံမမြို့သူမြို့သားတွေရပြီး ပြန်ပင့်ကြတော့ ဝန်ကြီးချုပ်က ဂန္ဓကုဋ်တိုက်တော်နဲ့ ပူဇော်နိုင်အောင် အလှူငွေ ငါးထောင်၊ မ၊တည် လှူဒါန်းပေးခဲ့တယ်။ မြို့သူမြို့သား၊ ကုသိုလ်ရှင်တွေလဲ တတ်အားသရွေ့ ဝိုင်းလှူကြလို့ ၁၉၆၃ ခုနှစ်မှာ ဒီဂန္ဓကုဋ် တန်ဆောင်းတော် ဆောက်လုပ် ပူဇော်ဖြစ်ပါတယ်။

◀ ခိုသွားသံမှ မြိုက်ရသည့် နတ်ရုပ်များ

အန္တရာယ်ကင်း မိုးခေါ်ရုပ်ပွားတော်

မြန်မာနိုင်ငံ အနှံ့အပြားတွင် ပလိပ်ရောဂါဘေး၊ ဝမ်းရောဂါဘေး ကျရောက် ဖိစီးချိန်တွင် ကံမမြို့ဝန်းကျင်၌ ကပ်ရောဂါဘေး ကင်းဝေးခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ကြို့ပင်ကောက်မြို့မှ ဆရာတော်တစ်ပါးသည် ကံမမြို့ရှိ သီတင်းသုံးဖော် ဆရာတော်ထံ အာဂန္ဓအဖြစ် ကြွရောက်စဉ် ဤအကြောင်းကို သိရသဖြင့် မြို့ခံဆရာတော်က အာမဝန်ပံ့၍ ရုပ်ပွားတော်ကြီးအား ကြို့ပင်ကောက်သို့ ပင့်ဆောင်သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

• ခြောက်ဘက်မှတော်နှင့် လှည့်တော်များ

ဗုဒ္ဓတော်လက်ရာ ပွတ်တော်

ကံမမြို့လူထုကလည်း ရောဂန္ဓရ
ဘေးဖြစ်၍ ကြည်ဖြူစွာပင် ခွင့်ပေး
ကြသည်။ သို့သော် အချိန်ကြာလာ
သောအခါ ထိုဆရာတော်က ရုပ်ပွား
တော် ပြန်လည်ပေးပို့ခြင်း မရှိချေ။
သွားရောက် ပင့်ဆောင်လာသောအခါ
သူ၏ ကျောင်းပိုင်ဖြစ်သည်ဟု လုပ်ကြံ
ပြောဆိုလေသောကြောင့် အမှု ရင်
ဆိုင်ရသည်အထိ ပြင်းထန်သွားလေ
သည်။

တရားရုံး၌ ဤရုပ်ပွားတော်သည်
ကံမမြို့တွင် အစဉ်အဆက် ပူဇော်ထား
ရှိသော ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်ကြောင်း
ကျွမ်းကျင်သူကဆိုရာ ရောင်ခြည်တော်
ကွန်မြူးတော်မူသဖြင့် တရားရုံးက ကံမ
မြို့သို့ ပင့်ဆောင်ရန် အမိန့် ချမှတ်ခဲ့
လေသည်။

နှစ်ဆန်း (၄) ရက်နေ့တိုင်း မြို့တွင်း
သို့ ဒေသစာရီ ကြွချီရန် ပင့်ဆောင်
သောအခါ မိုးသားများ အနှိုင်းလာသည်
မှာ နှစ်စဉ်ပင် ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။
မိုးခေါင်သောနှစ်များတွင် ရုပ်ပွားတော်
အား အပြင်ဘက်သို့ ပင့်ဆောင်

ရေသပ္ပာယ်ပါက မိုးရွာလေ့
ရှိသည် ဆို၏။

ထူးခြားမှု အချို့

တစ်နှစ်သော နှစ်ဆန်း (၄) ရက်နေ့
ကံမမြို့တွင်း ဒေသစာရီ ကြွချီရန်
ပြင်ဆင်နေကြစဉ် ဂိယာထိုး၍ စက်
သတ်ထားသော မော်တော်ယာဉ်
တစ်စင်းသည် တန်ဆောင်းနံဘေး၌
ရပ်ထားရာမှ ချောက်ကမ်းပါးမှတစ်ဆင့်
မင်းတုန်းချောင်းတွင်းသို့ လိန်ဆင်း
သွားသည်ကို တွေ့ရသည်။ လူတစ်စု
က စုပေါင်း တွန်းချလိုက်သည်နယ်
ရုတ်တရက် ကျသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဖြစ်စဉ်ကို လေ့လာကြည့်သောအခါ
ထိုယာဉ်ပိုင်ရှင်မှာ ရတနာသုံးပါး အယုံ
အကြည်မရှိသော ဘာသာခြား ဖြစ်
သည့်အပြင် ပင့်ဆောင်ရေးအဖွဲ့က
အရေးတကြီး လိုအပ်ချိန် ဖြစ်သော
ကြောင့် ကားခ ငွေကြေးကို မတန်
တဆ တောင်းဆို လိုက်ပါခဲ့သည်
ဆို၏။

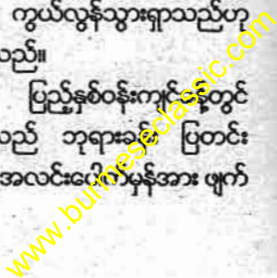
ထိုအချိန်မှစ၍ ဒေသစာရီ ကြွချီ

ပူဇော်ပွဲ ပါဝင်ဆင်နွှဲကြသော မော်တော်
ယာဉ်များသည် အထူး ဆင်ခြင်ကာ
ဝိသမလောဘကို ထိန်းသိမ်းကြတော့
သည် ဆို၏။

ရုပ်ပွားတော်အား မိမိတို့၏ သဒ္ဓါ
တရားအလျောက် ဆွမ်း၊ သစ်သီး၊
ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်များ ဆက်ကပ်ကြရာ
တွင် ကပ်လှူပြီးသားဆွမ်းကို (မသိ၍)
ထပ်မံ ကပ်လှူပါက ထိုဆွမ်းပွဲသည်
လွင့်စဉ်ကာ ကြမ်းပေါ်ကျလေ့ရှိသည်။

ထိုအဖြစ်ကို မယုံကြည်သော လူ
တစ်ယောက်က ကပ်ပြီးသားဆွမ်းကို
သိလျက်နှင့် တမင်တကာ ထပ်မံ ကပ်
လှူကြည့်သည်။ ဆွမ်းပွဲမှာ မည်သို့မျှ
မဖြစ်သော်လည်း လူတွင် ချက်ချင်း
ဆိုသလိုပင် အဖုအပိမ့်များ ပေါက်လာ
ကာ ဆေးကုသ၍မရသော ထိုရောဂါ
ဆိုးနှင့်ပင် ကွယ်လွန်သွားရှာသည်ဟု
သိရလေသည်။

၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်ဝန်းကျင်ခန့်တွင်
လူတစ်စုသည် ဘုရားခန်း ပြတင်း
အထက်ရှိ အလင်းပေါက်မှန်အား ဖျက်

တစ်ထက်ကမ်းမှ ကံမလေးရွာ

ဆော့စီလင်းလွန်းမင်

ဆီးကာ ရုပ်ပွားတော်အား ခိုးယူကြသည်။ အမြင့်ဉာဏ်တော် (၂၇)လက်မ ခန့်ရှိ၍ အလေးချိန်စီးသည် ဆိုသဖြင့် အလွယ်တကူ သယ်ထုတ်နိုင်စေရန်

ဂေါဟာစွဲဝင် ဦးသန်းထွန်း

အင်အားဖြင့် ဝင်ရောက်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဘုရားခန်း တွင်းသို့ ရောက်ရှိသောအခါ ဘုရားကို မတွေ့ရဘဲ ပလ္လင်လွတ်သာ တွေ့မြင်ရသဖြင့် အောက်ခြေမှ လက်အုပ်ချီ ပူဇော်နေဟန် နတ်ရုပ် (၄)ရုပ်ကိုသာ ခိုးယူသွားကြလေသည်။

မကြာမီ ရဲတပ်ဖွဲ့ အကူအညီဖြင့် ထိုနတ်ရုပ်များကို ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတစ်နေရာ၌ ပြန်လည်ရရှိကာ ခိုးသူတို့ကိုလည်း လက်ရ ဖမ်းဆီးမိသဖြင့် ဤဖြစ်စဉ်ကို သိရှိရသည်ဟု ဂေါဟာစွဲကိုယ်စား လိုက်ပါသွားသူ ဦးသန်းထွန်းက ပြောပြသည်။

ဒီရုပ်ပွားတော်က မှန်မှန်ကန်ကန် သစ္စာပြု ဆုပန်ရင် ဆုတောင်းပြည့်တယ်။ ကုန်းဟု နေအတွက်ဆိုရင်လဲ ဆေးဝါး သမားကောင်း တွေပြီး သက်သာခွင့်ရတယ်။ လုပ်ကြံ လီဆယ်ရင်လဲ ဒိဋ္ဌဓမ္မ

လက်တွေ့ ခံစားရတယ်။ ရုပ်ပွားတော်အမှု ဖြစ်တုန်းက လိပ်လည်တဲ့ ဆရာတော်လဲ ချက်ချင်းဆိုသလို ဝမ်းလျှော့ပြီး ပျံလွန်းတော်ပူသွားတယ်။

လောကီ၊ လောကုတ္တရာ နှစ်စုံတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတွေကို မေးလျှောက်ကြည့်တော့ ထုဆစ်တဲ့ သစ်သားက ကာရာကွမ်းအင်ပြည့်စုံတဲ့အပြင် ပြုလုပ်စီရင်တဲ့အချိန်မှာ နက္ခတ်ဂြိုဟ် အစီးအနင်း ကောင်းမွန်လို့ ဒီလို အစွမ်းထက်တာလို့ ထိန်းတော်မူကြပါတယ်။

ဤသင်္ကန်းနက် နန်းစဉ်ဘုရားအား ကျန်းမာရေးအစ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ကိစ္စအဖြာဖြာ အောင်မြင် ဘေးကင်းစေရေး ပူဇော် ဆုတောင်းပြည့်ကြသဖြင့် အောင်မင်္ဂလာ နန်းစဉ်သင်္ကန်းနတ်ဘုရားဟု ဘွဲ့မည် ကပ်လှူထားလေသည်။

ဝန်းကျင်တစ်ခို

ထိုနောက်တွင် ဂန္ဓကုဋိတန်ဆောင်းမှ ထွက်ကာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာကြည့်လိုရာ လက်ယာဘက်တွင် ပူဇော်သုံးဆင့်ခံ ပွတ်စေတီကြီးတစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။ မြို့သူကြီး ဦးအောင်ချမ်း

ကောင်းမှုစေတီ ဖြစ်သော်လည်း စေတီ ပုံသဏ္ဍာန်မှာ ဖျံ့ခေတ်လက်ရာဟု ခန့်မှန်းကြသည်။ ထိုစေတီ၏ ချောင်း ကမ်းဘက်တွင် ပြိုပျက်နေသော ခြင်္သေ့ ကြီးကို လှမ်းမြင်ရသည်။

ခြင်္သေ့အနီးတွင် ဗောဓိလင်းလွန်းပင် တစ်ပင်ကို ပရိဘောဂစေတီအဖြစ် စိုက် ပျိုးပူဇော်ထားသည်။ ချောင်း၏ တစ်ဖက်တွင် ကျယ်ပြန့်သော သဲသောင် ပြင်ခြားကာ ဧရာဝတီ မြစ်ပြင်ကျယ် ရှိသည်။ မြစ်ကမ်းထက်တွင် စေတီပုထိုး အချို့နှင့်အတူ "ကံမလေး" ရွာကို ပျံ့ပျံ့ မြင်ရလေသည်။

တန်ဆောင်း၏ လက်ဝဲဘက်တွင် ရှစ်မြှောင်ပစ္စယ်နှင့် နှောင်းခေတ်လက် ရာ စေတီတစ်ဆူရှိကာ အနီးတွင် အမိုး တန်ဆောင်းနှင့် ရုပ်ပွားတော်များ စီတန်း ပူဇော်ထားသည်။ တင်ဖျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော် (၉)ဆူနှင့် ထိုရုပ်ပွား တော်များအကြား နောက်ခံတံကပ်၌ မတ်ရပ်တော် (၉) ဆူတို့ စံပယ်တော်မူ ကြလေသည်။

နိဂုံးပူဇာ

ဤသင်္ကန်းနက် ရုပ်ပွားတော်မှာ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ မျက်နှာစာ အသီးသီးအတွက် ဆုတောင်းပြည့်ဝ၍ အထူးသဖြင့် ထိနှင့်ပတ်သက်၍ ကံထူး ကံကောင်းကြသူ များသည်ဟု မြို့ခံ မိတ်ဆွေများက ပြောပြကြသည်။

ထို့ကြောင့် ကာရကစွမ်းအင် ကောင်းမွန် နက္ခတ်ဂြိုဟ် အစီးအနင်း မှန်ကန်စွာ ထုဆစ် ပူဇော်ထားသော သင်္ကန်းနက်ဘုရားအား ဝေဒဂ္ဂထောင့် မှ ပူဇော်ကြည့်သည်။

"သင်္ကန်းနက်"ဟူသော ပညတ် ဘွဲ့တော်အရ "သောကြာ၊ တနင်္လာ၊ စနေ ဂြိုဟ်သက်" ပေါင်းလျှင် ၂၁ + ၁၅ + ၁၀ = ၄၆ ရ၏။ "ထီ" ဝေါဟာရ စနေဂြိုဟ်သက် ထပ်ပေါင်းလျှင် ၄၆ + ၁၀ = ၅၆ (၇)စားက လဒ် (၈) ကြွင်း (၀) ဖြစ်၏။ စနေဂြိုဟ် သင်္ချာပင် ဖြစ်သောကြောင့် နံပေါ်တတ်ရက်နိုး ဆိုက်ကာ ထိကံထူးကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤရုပ်ပွားတော်သည် ယခင်က အိမ်စဉ် အလှည့်ကျ အပူဇော်ခံ သီတင်း သုံးတော်မူရသော်လည်း စနေသား ဦးနု မ၊ တည်ကောင်းမှုပြုသောကြောင့် ဂန္ဓ ကုမ္ဘီတိုက်တော်တွင် တည်မြဲ ကိန်းဝင် တော်မူရလေသည်။

ထို့ကြောင့် စနေဂြိုဟ် ပရိယာယ်ဆိုင် ရာ ကိစ္စများအတွက်လည်း အထူးပြု ပူဇော် ဆုတောင်းနိုင်သော ရုပ်ပွားတော် မြတ် ဖြစ်လေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ သရက်ခရိုင်၊ ကံမမြို့ သို့ ရောက်ခဲ့ပါလျှင် မင်းတုန်းရပ်ကွက်၊ မင်းတုန်း ချောက်ကမ်းပါးရှိ ဂန္ဓကုမ္ဘီ တန်ဆောင်းတော်၌ ကိန်းဝင် စံပယ် တော်မူသော အောင်မင်္ဂလာ သင်္ကန်း နက် နန်းစဉ် ရုပ်ပွားတော်ကြီးအား အလေးအမြတ်ထား၍ ပူးမြော်သင့် ကြောင်း တိုက်တွန်းရပေသည်။

စင်ညိုငယ်

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ

အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ(၁)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထိပွင့်ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတွဲများအား အောက်ပါအတိုင်း တွက်ချက်ဖော်ပြအပ်ပါ သည်။

အကြိမ်	၂၉၄
ဇူလိုင်လ	၇
ခုနှစ်	၂၀၁၃
	၂၃၁၄ = ၁၀ = ၁

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် ဂဏန်းများအား တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၁) ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၁၊ ၂၊ ၅၊ ၆၊ ၈ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထူးသဖြင့် ရှေ့ဂဏန်းများကို ၁၊ ၂၊ ၅၊ ၈ ကို ရွေးချယ်ပါ။

ဥပမာ

စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး
၁...၁	၂...၁	၅...၁	၈...၁
၁...၂	၂...၂	၅...၂	၈...၂
၁...၅	၂...၅	၅...၅	၈...၅
၁...၈	၂...၈	၅...၈	၈...၈

မှတ်ချက်။ ။ (...) ကွင်းအတွင်း ပြထား သော ၁၊ ၅၊ ၆၊ ၈ ဂဏန်း များများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

"အကြိမ်" ဂဏန်းမပါဘဲ "လ" ဂဏန်း နှင့် "ခုနှစ်" ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက (၇ + ၂ + ၀ + ၁ + ၁) = ၁၁ = ၄ ဂဏန်း ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ "၄" ဂဏန်းကိုလည်း ပစ်ပယ်၍ မရပါ။

သို့ပါ၍...

စ... ဆုံး

၁...	၁	၂	၄	၅	၆	၈
၂...	၂	၄	၅	၆	၈	၁
၅...	၅	၆	၈	၁	၂	၄
၈...	၈	၁	၂	၄	၅	၆

ဤလတွင် တနင်္ဂနွေနှင့် ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီးများ ထိကံပွင့်နေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့ဒေသရှိ ရှေးဟောင်း ဘုရားတစ်ဆူခု၏ ရင်ပြင်တော် ပတ်ဝန်း ကျင်ကို သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ပြီး မိမိမွေးနံ အရပ်၊ ထောင့်တွင် သဗ္ဗဒွေဂါထာတော်ကြီး သက်စေ ရွတ်ပွား ပူဇော်ပေးပါ။ (၃) ကြိမ်တိုင် ဆောင်ရွက်ပါ။

အထက်ပါ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးပါက မိမိတို့ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ကလေးများအား အာဟာရ လှူဒါန်းပြီးမှ နီးစပ်ရာဆိုင်တွင် ကံစမ်းနိုင်ကြ ပါသည်။

အထူးဂဏန်း

♦ ၁၂၅၆၈၅ ♦ ၅၂၆၈၅၆ ♦ ၄၂၁၃၅၅

ထိကံ ပွင့်ပါစေ

ဆရာရဲထက် (သုနဿိ)

စာတည်းချုပ်၏ (၂၇)နှစ်မြောက် အထူးအသိပေးလွှာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းအား ထုတ်ဝေလာခဲ့သည်မှာ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် ၂၇-နှစ် ပြည့်မြောက်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ (၂၇)နှစ်တာကာလအတွင်း ဝိုင်းဝန်းကူညီ အားပေးသူ များအား အထူး ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ထို့ပြင် (၂၇)နှစ်တာပတ်လုံး စာမူ ရေးသားချီးမြှင့်ပေးသော ဆောင်းပါးရှင်၊ သုတေသီ ပါသနာရှင်တို့အားလည်း ထပ်ဆင့် ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ထပ်မံ၍ ကျေးဇူးတင်ရမည့်သူများကား စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးပင် ဖြစ်ပါသည်။ စာဖတ် ပရိသတ်ကြီး၏ အစဉ်တစိုက် အားပေးမှုကြောင့်သာ ဤနှစ်ကာလအထိ ရပ်တည်နိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏ (၂၇)နှစ်တာပတ်လုံး စာရေးသူများထံမှ စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးထံသို့ အသိပညာ၊ အတတ်ပညာဖြန့်ဖြူးခြင်းများကို တာဝန်ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင် နိုင်ခဲ့ပြီဟု ယုံကြည်ပါသည်။ ဆက်လက်၍လည်း ဤတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ပါဦးမည်။

ဆောင်းပါးရှင်များထံမှ အသိအတတ်ပညာများကို စာရေးသူတို့၏ မူရင်းအတိုင်း စာဖတ်ပရိသတ်ထံ တတ်နိုင်သမျှ ပို့ဆောင်ခဲ့ပါသည်။ မိမိအကျိုးအတွက် နတ်ပယ်ခြင်း၊ ထုတ်ပယ်ခြင်း၊ ချန်လှပ် ထားခြင်းများ မရှိပါ။ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးမှ ဘုရားပုထိုး၊ ဂူ၊ ကျောင်းနှင့် ဆရာတော်ကြီးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၊ ရှေးဟောင်းပညာရပ်များ၊ ကျန်းမာရေးပညာပေးများ၊ ကျင့်စဉ်များကို ဖော်ထုတ်စုစည်းခွင့်အား ထမ်းဆောင်ခွင့်ရခြင်းကိုလည်း ကျွန်တော်အနေနှင့် အထူး ဂုဏ်ယူမိ ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏ အားနည်းချက်များကို သည်းခံခွင့်လွှတ်ပေးသော စာရေးသူများနှင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအား အထူးကျေးဇူးတင်ပါသည်။ ဤမဂ္ဂဇင်းကြောင့် ရရှိလာသော အကျိုးအမြတ်တို့ကို တတ်နိုင်သမျှ သာသနာတော်အတွက် ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။ ပူဇော်ဆဲလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုထို ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကိုလည်း စာရေးသူ၊ စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးနှင့် မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အထူးအမျှပေးဝေပါ၏။ သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်ဆိုနိုင်ကြပါစေသတည်း။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြတ်ကြောင်း အကြားမပျံ့

သမားအိုဆေးယိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်တောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ ဖြိုနှယ်အသီးသီး သို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာရွတ်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင်လွင်(ငြိမ်း/ခိုလ်ကြီး) ဇနီး ဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဇော်၊ ညီမဒေါ်ခင်ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၇] [လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနားများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေ့၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကွဲခြင်း၊ ဝက်မြို၊ တင်းထိပ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေဖြူနု ချောမွတ်ပြီး မကြုံဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျွဲကတီးရိုးတောင်၊ ပုပ္ဖိုးတောင်ကဲ့သို့ အလှေအကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားပုဒ်ခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထိုကျဉ်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သမားအို လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏အန္တရာယ်ကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ ဆေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စ်အလွန် များနေခြင်း၊ အေအက်စ်အို သီတာယူနစ်(၂၀၀)ထက် ရှိခြင်း၊ နောက်ဆုံး အေစမ်းသပ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့ရှိခြင်းသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တို့ကို သိရှိနိုင်ပေသည်။

လေးဖက်နာရောဂါ၏ ဆင့်ခွားကျားများဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေးတိုး၊ ဇီယပ်ကျားများ မခြင်းပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့်ဆေးဝါးများ သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထားဆင်ထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုအလဲအပြောင်း တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူများ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နိုက်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

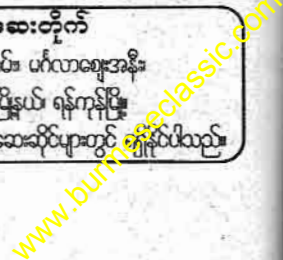
သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်တောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတွဂုထံ" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲနီးသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (တဆ-၀၂၉၁၇) ဇနီး-၀၉-၅၉၂၆၄၄၁ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက် အမှတ်(၄၇) (၁၀၈)လမ်း၊ ဟင်္သာတရေအနီး၊ ဟင်္သာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း ၂၉၆၄၀ အပြုပြန် မြန်မာ့ဆေးဝါးပျဉ်းတင် ကျွန်ုပ်တို့သည်။

ရေနီတောင်ဖိလာ (သို့ဟေ့တီ)

ဗဟိုတောင်ဖိလာတောကရသို့

လှေတာဂူတော်မှခရီးစဉ် (၁)

ခံတွန်းသာ

နိဒါန်း

တောင်ငူမြို့သို့ စာပေတာဝန်ဖြင့် ရောက်လေတိုင်း အားတက်သရော ကူညီပေးမြဲဖြစ်သည့် ဆရာဦးကျော်မြင့် ထံမှ ရေနီတောင်ဖိလာဆရာတော် အကြောင်း စတင် ကြားသိခဲ့ရသည်။

'ကျွန်တော် အလယ်တန်းကျောင်းသားဘဝ (၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်ဝန်းကျင်) ကတည်းက တောင်ဖိလာဆရာတော်ကြီးက "မင်းတစ်နေ့ ကျရင် တိုင်းရင်းဆေးပညာမှာရော၊ ပါရမီ ကျင့်စဉ်လမ်းမှာပါ "မဟောသေ"ဆိုတဲ့ နာယုန်ကျော်ကြားလိမ့်မယ်" ဆိုပြီး ဆရာတော် ကိုယ်တိုင် ရေးထားတဲ့ဆေးနည်းတွေ ကျွန်တော့်ကို ပေးခဲ့တယ်'

'ဘယ်က တောင်ဖိလာလဲ ဆရာ' 'ရေနီမြို့ အရှေ့စူးစူး (၁၀)မိုင်အကွာ စစ်တောင်းမြစ် အရှေ့ဘက်ကမ်းက တောင်ဖိလာပါ။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ "တောင်ဖိလာ"လို့ အမည်ရတဲ့ တောင်ကိုးတောင် ရှိရာမှာ အလယ် ဗဟိုကျတဲ့တောင်တဲ့။ ကျန်တဲ့ တောင်ဖိလာတွေ တည်ရာကိုတော့ ကျွန်တော် မသိခဲ့ရပါဘူး။

ဒါတင်မကသေးဘူး။ ရေနီတောင်ဖိ လာ တောင်ထိပ်ကို မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အလယ်ဗဟိုချက်လို့ ဝိဇ္ဇာတွေ သတ်မှတ်ခဲ့ကြသတဲ့'

'ဆရာတို့နဲ့ အတော်ရင်းနှီးခဲ့တယ် ဆိုတော့ ဆရာတော်ရဲ့ နောက်ခံဘဝ ဇာတ်ကြောင်းများ သိနိုင်မလား'

'ရင်းနှီးဆို ကျွန်တော့်မိဘများဖြစ်

တောင်ဖိလာတောင်ဖိလာတော် ဦးဇော်

ကြဲတဲ့ ဦးအောင်ခင်၊ ဒေါ်ကျင်မြိုင် ဆိုတာ ဆရာတော်ရဲ့ တပည့်ဒါယကာ အရင်းအချာတွေလေ။ ဆရာတော်က ၁၂၇၀ ပြည့်နှစ်မွေး ကြာသပတေးသား။

ရမည်းသင်းမြို့နယ်၊ သဖန်းကျောင်းရွာ ဇာတိဆိုတာပဲ သိရတယ်။ အသက် (၃၅)နှစ်မှာ ရဟန်းဝတ် တယ်။ ရဟန်းမဖြစ်မီ အနို့ရိတ်ပညာ၊

နက္ခတ်ကျော်စဉ်ပုဂ္ဂိုလ် ၁၅

www.burmeseclassic.com

တောင်ဖီလာအောင်မှညို

တောင်ဖီလာတောအောင်မြင်ကွင်း

တိုင်းရင်းဆေးပညာတွေကို နှံ့စပ် ကျွမ်းကျင်အောင် သင်ယူခဲ့တယ်။ ရသေ့ဝတ်နဲ့ နေရာအနှံ့ လှည့်လည်ပြီး ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့တယ်။

၁၃၀၇ ခုနှစ်မှာ ပုပ္ပါးတောင်ကနေ စစ်တောင်းအရှေ့ ရေနီတောင်ဖီလာ ကို ရောက်လာတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက တောင်ဖီလာမှာ ကိုလူထူးဆိုတဲ့ ကိုရင်က သာသနာပြုနေတယ်။ ဆရာတော် ရောက်လာတော့ တောင်ဖီလာ ကို ဆက်ပြီး သာသနာပြုပါလို့ အပ်ပြီး ဂန္ဓာရီခရီး ထွက်သွားသတဲ့

ဆရာ ဦးကျော်မြင့် ပြောပြချက်အရ တောင်ဖီလာဆရာတော်သည် ရက္ခန်း

စင်တောင် ဆရာတော် ကပ်ကျော် ဘဘကြီး ဦးစိုးမင်းခေါ် ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီနှင့် အဘအောင်မင်းခေါင်တို့ ပုပ္ပါးတွင် အခြေပြု၍ နယ်ချဲ့အစိုးရကို အတွင်းလမ်းခေါ် သာသနာပြုနည်းလမ်းဖြင့် ဆန့်ကျင်တိုက်ပွဲဝင်နေသော ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်ဝန်းကျင်၌ ပုပ္ပါးသို့ ရောက်ရှိ ကျင့်ကြံခဲ့သည်ဟု ဆိုလေရာ အထက်ပါ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများထံမှ ပညာအမွေကိုလည်း လက်ခံရရှိခဲ့သည်ဟု ယူဆဖွယ် ရှိလေသည်။

‘ကျွန်တော်တို့ လူမှန်းသိတဲ့အရွယ် ကျတော့ ဆရာတော်က တောင်ဖီလာ ရောက်နေပါပြီ။ ဆရာတော် အိမ်ကြ

လာပြီဆိုရင် ‘ဘုန်းဘုန်း ဓာတ်လုံးပေးပါ’ ဆိုပြီး ရင်းနှီးနေတဲ့အလျောက် ကလေးသဘာဝအတိုင်း ဆရာတော် လွယ်အိတ်ထဲက ဓာတ်လုံးကို အတင်း နှိုက်ယူ၊ အဖေစုဆောင်းထားတဲ့ ပျားရည်ပုလင်းထဲ ထည့်လိုက်ရင် ပျားရည်က ဖြူဖွေးသွားတာကို ပျော်နေတာဗျာ။

တောင်ဖီလာကျောင်း ရောက်ရင်လဲ ဆော့ကစားလို့ဝရင် ဆရာတော်ဆီက မုန့်တောင်းစားကြတယ်။ တစ်နေ့တော့ မှတ်မှတ်ရရ ရှိတာက...

“ဆရာတော် ဗိုက်ဆာတယ်။ ဘာ မုန့်ရှိသလဲ”

လို့ လျှောက်တော့...

“မင်းတို့ ဘာမုန့်စားချင်လဲ”

တဲ့။

“တပည့်တော် စားချင်တာ ရနိုင် မလားဘုန်းဘုန်း”

လို့ လျှောက်တော့...

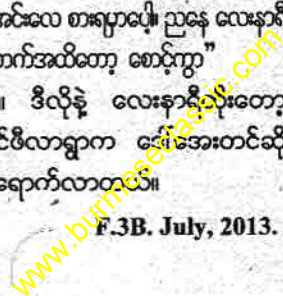
“ရတာပေါ့ကွယ်၊ သကြားလုံးဆို ရင် သကြားလုံး အခွံပေး။ သစ်သီးဆို ရင် အစေ့ကလေးရအောင် ယူလာ ကွာ”

တဲ့။ ဒါနဲ့ ကျောင်းထဲလိုက်ရှာတာ သရက်စေ့တွေ တွေ့တယ်။ သရက်သီး သီးချိန်လဲ မဟုတ်လို့ အရင်က စားပြီး လွှင့်ပစ်တဲ့ သရက်စေ့ခြောက်ကို ရေဆေးပြီး ဆရာတော်အခန်းက ဘုရားစင်မှာ တင်ထားလိုက်တယ်။

ဆရာတော် ရောက်လာပြီး သရက်စေ့ကိုမြင်တော့ မျက်နှာတစ်ချက် တည်သွားတယ်။

“အင်းလေ စားရမှာပေါ့၊ ညနေ လေးနာရီ လောက်အထိတော့ စောင့်ကွာ”

တဲ့။ ဒီလိုနဲ့ လေးနာရီလုံးတော့ တောင်ဖီလာရွာက ဒေါ်အေးတင်ဆို တာ ရောက်လာတယ်။

“အရှင်သုရာရဲ့တပည့်ကို မျောင်းပေးပြီး ဒီနေ့ နေ့လယ်လောက်မှာ သရက်ခြံတက် ပရောက်ဖြစ်တာကြာပြီ သွားကြည့်လိုက်ဦး ယယ်လို့ ထွက်သွားတာ အခါမဲ့ သရက်သီး တွေ သီးပြီး ပျဉ်နေတာတွေရတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သူလဲ အခါပတ်ထိ ဆေးမှာပဲလို့ နှိပ်တကြီး ဖြစ်နေတယ်ဘုရား”

“ဟေ ဒီဒကာနယ် တယ်ခက်တာ ကိုး။ အခါမဲ့ သရက်သီးမှည့်ရတာ ကောင်းတာပေါ့။ မမျှော်လင့်ဘဲ လာဘ် လာဘာ ဝင်လိမ့်မယ်လို့ သေသေချာချာ ပြောပြလိုက်”

ဒီလိုနဲ့ အဲဒီနေ့က ကျွန်တော်တို့တွေ သရက်သီးမှည့်ကို အားပါးတရ စားခဲ့ရ ပါတယ်”

‘ဆရာ အရင်က ပြောပြဖူးတဲ့ ဆေး ပြာကျွေးတဲ့ ဆရာတော်ဆိုတာ ဒီ ဆရာတော်လား’

‘ဟုတ်တယ် ကျွန်တော် အသက် သုံးဆယ်အရွယ် အမေက ငါးဆယ် ကျော်အရွယ်မှာ တောင်ဖီလာဆရာ တော်က ဆေးပြာနီးတစ်တိုစီ ပျားရည် နဲ့ ကျွေးခဲ့တယ်။ ရှိရင်း အသက်အရွယ် ထက် နုပျိုစေတယ်။

ဇရာကို အတန်အသင့် ထိန်းနိုင်ပေ မယ့် မရဏကို မထိန်းနိုင်ဘူး။ အမေ ဆိုရင် (၈၅)နှစ်အရွယ်မှာပဲ ကွယ်လွန် ခဲ့ပေမယ့် သက်ရွယ်တူတွေကြားမှာ အများကြီး နုပျိုခဲ့ပါတယ်’

ဆရာဦးကျော်မြင့်က စာဖတ် ပရိသတ်များ အကျိုးရှိစေရန် တောင်ဖီ လာဆရာတော် လက်ရေးမူဆေးနည်း များကို မိတ္တူကူး၍ ဒါနပြုပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကောင်းနိုးရာရာ ရွေးချယ် ကာ နောက်ပိုင်းတွင် တင်ပြပေးပါမည်။

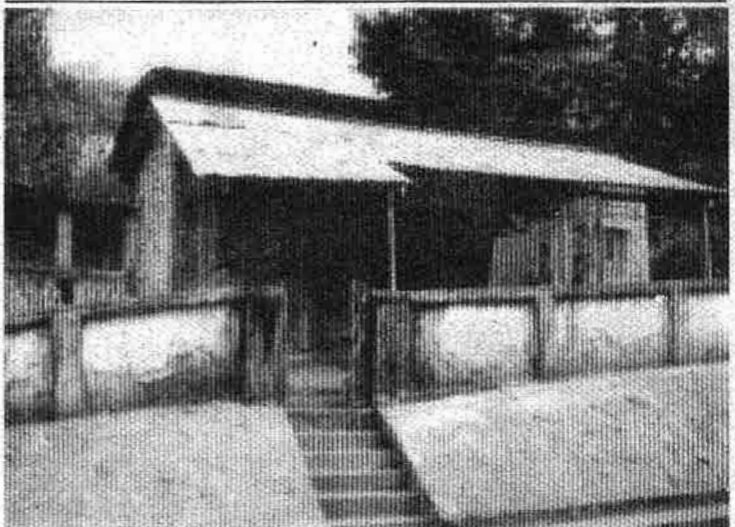
ဦးဟိုဟို၏ အထွေအမြဲ

ဆရာ ဦးကျော်မြင့်က သူ့ထက်

● **စာသင်ဆောက်လုပ်ထားသော မောလီလာကျောင်း**

● **ဆရာတော် သီတင်ဆရာကျောင်း**

အသက်အနည်းငယ်ကြီးသော တပည့် ရင်းတစ်ဦးထံသို့ ခေါ်သွားပေးသည်။ ထိုသူထံတွင် ဆရာတော်၏ ဓာတ်ပုံ များ ပူဇော်ထားကာ တောင်ဖီလာသို့ သွားရန် ခရီးစဉ်ကိုလည်း ပြောပြနိုင် သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

တောင်ငူမြို့၊ ရန်ကုန်-မန္တလေး ကားလမ်း အိမ်အမှတ် (၈/၄၉) အရှေ့ရပ်ကွက် အုတ်ကြွပ်တန်း၊ နေ ဦးကိုကို၊ ဒေါ်စန်းမြင့်တို့ နေအိမ်သို့ ရောက်ရှိသွားသောအခါ ဆရာတော်

ကြီး၏ ဓာတ်ပုံများကို တွေ့ရသော် လည်း ဆေးသား ပျက်ပြယ်နေသဖြင့် မှတ်တမ်း မပြုနိုင်ခဲ့ပါ။

သို့သော် ဆရာတော်၏ ငါးပျံတောင် ဝှေးကိုမူ ရိုက်ကူးဖော်ပြနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော် အမြဲတမ်း အသုံးပြုသော ငါးပျံတောင်ဝှေးကို ဦးကိုကိုက ဆက်ခံ ပူဇော်ခွင့်ရခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဦးကိုကိုသည် ယနေ့တိုင်တိုင် တောင်ဖီလာ သာသနာမြေအတွက် ပစ္စည်းလေးပါး ထောက်ပံ့လှူဒါန်း

နက္ခတ္တမောင်မြတ်မဂ္ဂဇင်း ၁၉

ကျောင်းခန်းတွင်ခြင်ကွင်း

ပွဲတော်ကာလ ကျေးဇူးလှူဒါန်းရာရပ်

သော “သာသနာ့ဟိတကာရိဝတ် အသင်း”၏ ဦးစီးဦးဆောင်တစ်ဦးဖြစ် သည်။

နှစ်စဉ် တပေါင်းလကွယ်နေ့တွင် ကျင်းပမြဲဖြစ်သော တောင်ဖိလာဘုရား ပွဲတော်(ထိုပွဲတော်သည် တောင်ဖိ လာ ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝ ရှိစဉ်က တည်းက ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင် ကျင်းပလေ့ရှိသည့် အာစရိယပူဇော်ပွဲ ဖြစ်သည်။)နေ့တွင် တာဝန်ယူ

၂၀ နက္ခတ္တရာဇင်ဒြေမဂ္ဂဇင်း

ဆောင်ရွက်ပေးမြဲဖြစ်ကြောင်း သိရှိရ သည်။

‘တောင်ဖိလာ ဆရာတော်ကြီး တောင်ငူကို ကြွလာရင် ကျွန်တော်အိမ် မှာ သီတင်းသုံးပါတယ်။ ငယ်ကြောက် တပည့်ဖြစ်တာမို့ ဆရာတော် မိန့်သမျှ ကိုသာ နာခံလုပ်ကိုင်ပေးရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာတော်ရဲ့ နောက်ခံဖြစ် စဉ်ကို တိတိကျကျ မမေးဝံ့လို့ မသိခဲ့ ရပါဘူး’

‘ဆရာတော်ကြီး ရှိစဉ်က ဒုက္ခ ရောက်နေတဲ့ ခုနစ်ရက်သားသမီးတွေ ကို ကယ်တင်ပေးခဲ့တယ်လို့ သိရပါ တယ်။ ဦးကိုကိုအတွက် တစ်စုံတစ်ရာ လုပ်ဆောင်ချီးမြှင့်ပေးခဲ့တာ မရှိဘူး လား’

‘ဒီအိမ်ကြီးကို ဝယ်ဖြစ်ခဲ့တာ ဆရာ တော်ကျေးဇူးကြောင့်ပါ။ ဟိုတုန်းက (၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်လွန်ကာလ) မြေရော၊ တိုက်ပါ ခုနစ်သောင်းနဲ့ ရခဲ့တာပါ။ တခြား ထူးထူးခြားခြားတော့ မတောင်း ဆိုဝံ့ပါဘူး’

‘ဘာကြောင့်များလဲ’
‘တောင်ငူက ငွေကြေး အတန် အသင့် ချမ်းသာတဲ့ ဒေါ်...ဆိုရင် ငွေကြေးအပေးအယူကိစ္စ ပြဿနာကြုံ တယ်။ ဆရာတော်ကို အကူအညီ တောင်းတော့...’

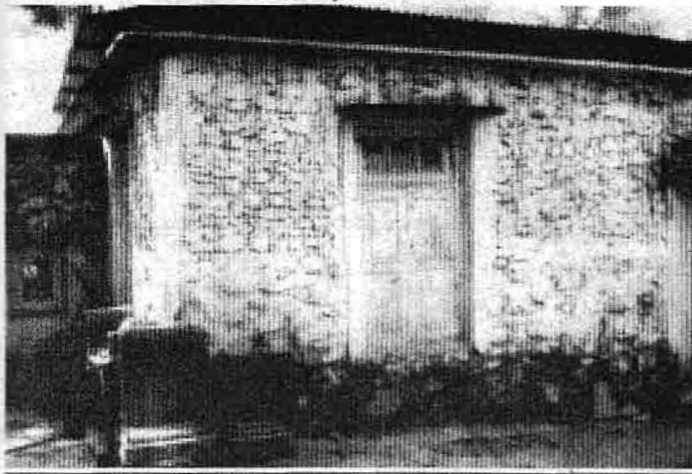
“ဒကာမဘက်က မှန်ရဲ့လား”
“မှန်ပါတယ်”

“ကောင်ဦး၊ ကောင်သူ့စံ၊ မကောင်း သူကတော့ ကိုယ့်ထိုက်ကိုယ့်ကံ ခံပေ ရော”

ဆိုပြီး အစီအစဉ်တွေ လုပ်ပေးလိုက် တယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ဒေါ်...က လိမ်လည် လျှောက်ထားတာဖြစ်လို့ သားသမီးလဲဆုံး၊ အိမ်ခြံလဲကုန် ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းတာ ဖြစ်ပူးတယ်လေ။ ထိုက်သလောက် ရမှားပဲလို့ တွေးပါ တယ်။

ဒါပေမယ့် ဘုရားတည် ကျောင်း ဆောက်တဲ့အခါ အဆင်ပြေအောင် စီစဉ်ပေးလေ့ ရှိပါတယ်။ မြို့တောင် စေတီ မွမ်းမံတုန်းက ကျွန်တော်မှာ ငွေ(၆)သောင်းကျပ်တည်း ရှိတယ်။ မွမ်းမံရမယ့် စေတီဟောင်းက ဉာဏ် တော်သိပ်မမြင့်တဲ့ စေတီငယ်ကလေး မို့ ဖြစ်နိုင်ကောင်းပါရဲ့လို့တော့ စဉ်းစား

◆ ရှမ်းကလောင်ထားရာအခန်း အခြေခံကံမြင်ကွင်း

ရှမ်းကလောင်တော် ထားရှိရာအခန်းမှ အလိုလိုထွက်သွားသောတံခါး

တယ်။ အလှူမခံရဘူး။ သူ့သဒ္ဒါ အလျောက် လာလှူရင် ထည့်သုံးပါ တဲ့။

တကယ်တမ်း ပြုပြင်ရတဲ့အခါမှာ (၃၁)တောင်စေတီ ဖြစ်အောင် လုပ်ရမှာ တဲ့ အတော့်ကို ခေါင်းနပန်းကြီးသွား တယ်။ ဒါပေမယ့် ဆရာတော်အပေါ် ယုံကြည်ကိုးစားပြီး လုပ်စရာရှိတာလုပ် သွားတယ်။

အလှူငွေ ရောက်လာရင် စေတီ အတွက် ရည်မှန်းပြီး ဗိရိတစ်လုံးထဲ ထည့်ထားလိုက်တယ်။ ဘယ်လောက် ရှိတယ်။ ဘယ်လောက် ပေးရမယ်ဆို တာတွေ ခေါင်းထဲ မထည့်ထားဘူး။ စေတီထီးတင်တော့ အုတ်၊ သဲ၊ ကျောက်၊ ဘီလပ်မြေ စသဖြင့် ပေးရ မယ့် စာရင်းဖယားတွေ ရှင်းလင်းပြီးတဲ့ အချိန်မှာ ဗိရိထဲကငွေက မပိုမလို အတိအကျပဲဗျာ'

'ဆရာတော်ဆီက ဆေးတို့၊ ဓာတ် လုံးတို့ကော ရလိုက်သေးလား'

'အရေးကြီးတဲ့ ဆေးနှစ်မည်တော့ ရပါတယ်။ သည်းခြေပေါင်းစုံ အဆိပ် ဖြေဆေးကြီးနဲ့ ကိုယ်လုံဆေးတွေပါ'

ဦးကိုကိုက တရိုတသေ သိမ်းဆည်း ထားသော ဆေးများကို ထုတ်ပြပေး သည်။

အဆိပ်ဖြေဆေးတွင် ဆေးအမျိုး အစား (၄၉)မျိုး ပါဝင်ဖော်စပ်ထား၍ သည်းခြေပေါင်းစုံတွင် ဆီမီးတောက် မြားဆိပ်ကဲ့သို့ အဆိပ်ရှိ ဆေးပစ္စည်း များလည်း ပါဝင်သည်။ **(ထိုဆေးများ ကို အကင်းသတ်၍ သုံးရသည်။)**

ဆေးအကျိုးကား အဆိပ်ဟူသမျှ ကို နိုင်နင်း၍ ကာလဝမ်းရောဂါ၊ ပလိပ် ရောဂါကဲ့သို့ ကပ်ရောဂါများ၊ အပူငုပ်၊ ဇက်လေး၊ အကြောတက်ခြင်း စသည့် သာမန်ဝေဒနာများ၊ ကျွဲ၊ နွားတိရစ္ဆာန် တို့ ဖျားနာခြင်း၊ မြေကိုင်ခြင်း၊ ပယောဂ နှာ၊ သူငယ်နှာ စသည် များစွာ အသုံး ဝင်သော ဆေးဖြစ်ကြောင်း ဆေးညွှန်း ဌ၌ ဖော်ပြထားလေသည်။

ကိုယ်လုံဆေးကား တောင်ဖီလာ ဝန်းကျင်ရှိ ပန်းမျိုးစုံ စုပေါင်းကာ ဆရာတော်ကြီး၏ ပထမဆေးတောင့် နှင့် ရောစပ်ထားသော ဆေးဖြစ်သည်။ ဆေးအကျိုးကား သွားလိုရာခရီး၊ ပြောလိုရာစကား စသည် လောကီကိစ္စ

အစုံ၌ ဆေးအစောင့်ကို တိုင်တည်ရ သည်။

ဆေးအနည်းငယ် ငုံခြင်း၊ စားခြင်း သို့မဟုတ် ကိုယ်နှင့်မကွာ ဆောင်ထား ခြင်း ပြုရသည်။ သတိပြုရန်မှာ ကတိ သစ္စာ တည်ကြည်၍ သမ္မာဆန္ဒဖြစ်ရန် လိုသည်ဟု ဆရာတော်၏ လက်ရေး မူဖြင့် ဖတ်ရှုရလေသည်။

ဦးကိုကို၏ နေအိမ်၌ ဆရာတော်၏ နှမ ယောဂီနှစ်ဦး၏ ဓာတ်ပုံများလည်း တွေ့ရှိမှတ်တမ်းပြုနိုင်ခဲ့သည်။ ဆရာ တော်၏ မွေးချင်းနှမသုံးဦးရှိရာ ဒေါ်ဝံသစာရီနှင့် ဒေါ်ပါရမီတို့နှစ်ဦးမှာ ယောဂီဝတ်ဖြင့် ဆရာတော်၏ လမ်းညွှန်မှုကို ခံယူအားထုတ်ခဲ့ကြကာ အငယ်ဆုံးဖြစ်သော ဒေါ်စောလှိုင်မှာ နေပြည်တော် တပ်ကုန်းမြို့တွင် အိမ်ရာ ထူထောင်နေထိုင်ခဲ့သည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

စံထွန်းသာ

www.burmeseclassic.com

ဂူဟ်ထူးဂျိုင်နွံ

လက္ခဏာအခြေ

ကြည့်ပါ...။

ထူးခြားတာလေးတွေ များစွာ ရှိသော်လည်း ဂုဏ်ထူးခြင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကြိုတင်ခန့်မှန်း ဟောကြားလို့ မှန်ကန်တဲ့ သာဓကကို ဗဟုသုတအဖြစ် တင်ပြပေးလိုက်တာပါ။

(၁)အရ...

ကြာသပတေးဂြိုဟ်မှာ အဖျက်လမ်းကင်းတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်လမ်းကို တွေ့ရပါတယ်။ ဒါကတော့ ရည်ရွယ်ချက်ကောင်းတွေ ထားရှိခြင်းနဲ့ ရည်ရွယ်ထားတဲ့အတိုင်း ပြီးမြောက်နိုင်တဲ့ သဘောပါပဲ။

ဒါကြောင့် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကို အားကောင်းစေတယ်။ ဂုဏ်ထူးရဲ့ အရေအတွက်ကို ခန့်မှန်းဖို့ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံ အားကောင်းတဲ့အတွက် (၃,၆,၉)ဂဏန်းများနဲ့ အကျိုးပေးပါမယ်။ အထူးကတော့ (၃)ဂဏန်း အကျိုးပေးပါလိမ့်မယ်။

ဒါကြောင့် ဂုဏ်ထူး (၃)ဘာသာ ရနိုင်ပါတယ်။

(၂)အရ...

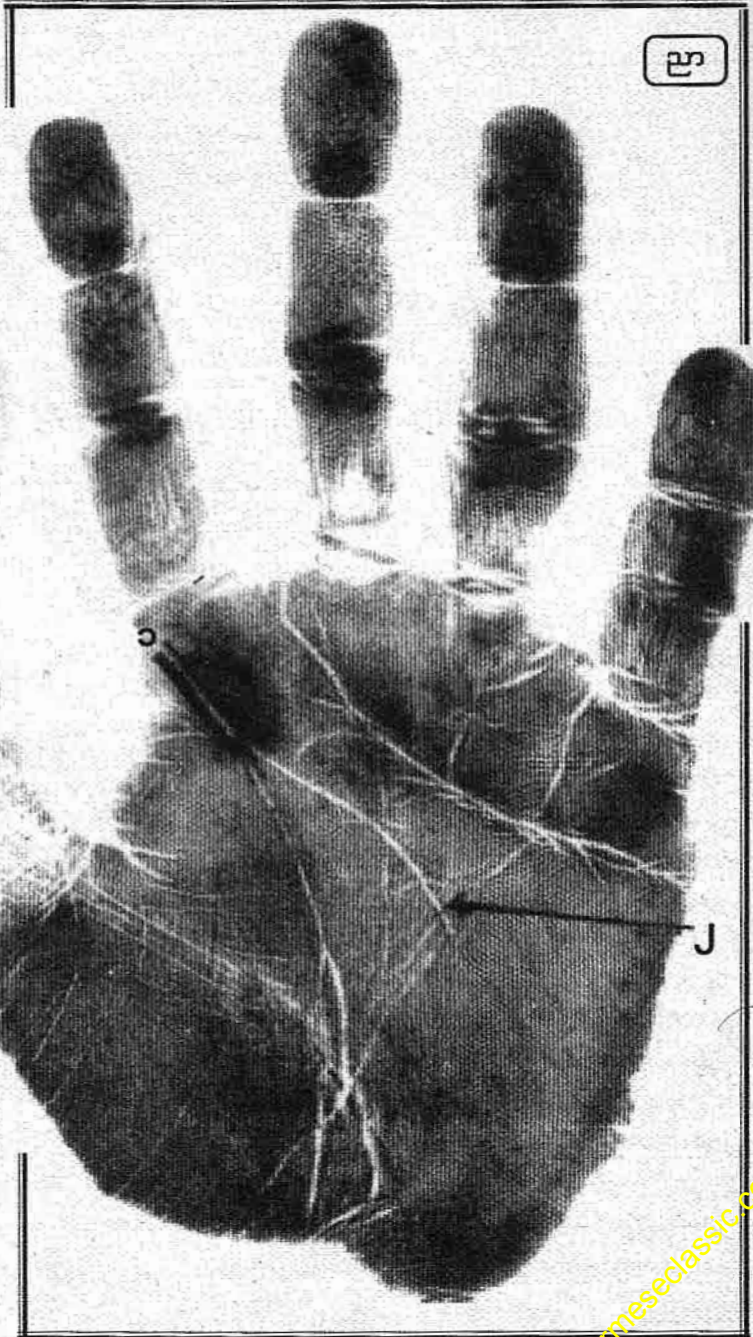
ဉာဏ်လမ်းက ကွေးညွတ်နေတဲ့အတွက် သိပ္ပံတွဲနဲ့ ဝိဇ္ဇာတွဲမှာ ဝိဇ္ဇာတွဲက ပိုပြီး အားသာပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဝိဇ္ဇာတွဲနဲ့ ဖြေဆိုဖို့ အကြံပြုပါတယ်။ အမှန်လဲ မြန်မာစာသမိုင်း၊ ဘောဂဗေဒ သုံးဘာသာနဲ့ အောင်ခဲ့ပါတယ်။

ဒါကတော့ အားကောင်းတဲ့ ဂြိုဟ်ခုံကို ကြည့်ပြီး ဂုဏ်ထူးကို ခန့်မှန်းတဲ့ သာဓကကို ပြောပြတာပါ။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

၂၂ နက္ခတ္တဗေဒဗဟိုဌာန

www.burmeseclassic.com

(၀-ကြွင်း တနင်္လာသားသမီး
သိုက်ဖွားများအတွက်)

ရန်ကင်းချမ်းသာကျင့်စဉ်သည် (၀)
ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင် တနင်္လာ
သားသမီး သိုက်ဖွားများအတွက်
အထူးယတြာလည်း ဖြစ်ပါတယ်။
ကြည့်ပါဦး။

* * *

	၄	
၆	၂	၅
၃	၀	၁

(၀)ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ တနင်္လာ
သား သိုက်ဖွားများအတွက် ကြည့်ရင်
အမြစ်ဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် (၁-
နွေ)သည် ပုတီးအိမ်မှာ ရပ်တည်နေ
တာကို တွေ့ရပါတယ်။

ပုတီးသည်အပုပ်ဖြစ်သဖြင့် အမြစ်
အားမကောင်းသဖြင့် ပင်စည်မခိုင်
တော့ပါဘူး။ အညွန့်လည်း မလှိုင်တော့
ပါဘူး။ အညွန့်ဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့ အင်္ဂါဂြိုဟ်
သည် မရုဏ်အိမ်(အသေ)၌ ရပ်တည်
ကြောင်းတွေ့ရပါတယ်။

ပြီးတော့...

မူလဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့ တနင်္လာဂြိုဟ်
သည် (သိုက်)ကြာသပတေးဂြိုဟ်
(ရာဇ)နှင့် ပကွမိပြန်သဖြင့် ခေမာရန်
ဓာတ် ကျစေပါတယ်။ စန်းပျက်စေ
တယ်လို့ ဆိုရပါမယ်။ စီးပွားရေးလုပ်
ငန်းများမှာ ငွေကြေးအကြောင်းပြုပြီး
ရန်၊ ပြိုင်ဆိုင်မှု၊ အတိုက်အခံ၊ အနှောင့်
အယှက်တွေ ကြုံတွေ့ပါမယ်။

တစ်ဖန်...

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့်

ရန်ကင်းချမ်းသာကျင့်စဉ်

အမြစ်ဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်
(ပုတီး)သည် သောကြာဂြိုဟ်(အထွန်း)
နှင့် ပကွမိပြန်တယ်။ ဦးသာဆိုတဲ့
အိမ်ထောင်မိတ် ပျက်ခြင်းပါပဲ။ လုပ်
ငန်းတွင်း၊ အိမ်ထောင်တွင်း ပြဿနာ
များ ကြုံဖို့ပါပဲ။

ပြီးတော့...

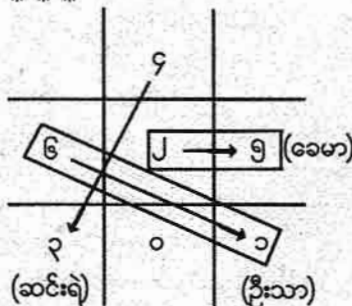
အညွန့်ဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့ အင်္ဂါဂြိုဟ်
(မရုဏ်)သည် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် (အစိပတီ)
နှင့် ပကွမိပြန်ပါတယ်။ (၃-၄)ဖြစ်တဲ့
အတွက် ဆင်းရဲဆိုတဲ့ ဓာတ်ကို ပေါ်စေ
တယ်။ အကြောင်းအမျိုးမျိုး ကြောင့်
စိတ်ဆင်းရဲစရာတွေ ကြုံရမှာ ဖြစ်ပါ
တယ်။

ဒါတွေကင်းပြီး ချမ်းသာသွားရ
အောင်...

ရန်ကင်းချမ်းသာကျင့်စဉ်ကို ပြောပြ
ပါမယ်။

ကြည့်ပါဦး။

* * *

ကြည့်ပါဦး။

တနင်္လာနေ့တိုင်း တနင်္လာအရပ်
တွင်...

* သံပန်းအိုး (မရလျှင် ရောင်စုံ
ပန်းပွင့်များ ပါသောအိုး)တွင် ရေ
သန့်သန့်ကြည်ကြည် ထည့်ပါ။

ပြီးရင်...

လောင်ညွန့်(ဝါ) ဇီဝေါညွန့်နှင့် အဖြူ
ရောင်ပန်းကို (အရေအတွက်မလိုပါ)
လှူပါ။

ပြီးရင်...

ရဟန်းတော်တစ်ပါးပါးကို...

* သုကြားပလာတာ

* ကော်ဖီစိမ်

* ဆီးယို

လှူပါ။

- တနင်္လာသားသမီးဖြစ်တဲ့ အတွက်
အုန်းသားပုတီးဖြင့် အရဟံဂုဏ်တော်
ကို ပုတီးစိပ်ပေးပါ။

အေးပါစေ အောင်ပါစေ။

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်အမှန်

တိုင်းရင်းသားဆေးပုဂံတင် TMR 009194(0814)
လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/တဆထလ/တိုး(၀၁၄၇၂)

“ကိုမင်းဝေပါလား... မရွှင်မလန်းနဲ့ စိတ်ပင်ပန်းလှပင်ပန်းဖြစ်နေတဲ့ရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ လိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့ကုသရင်တောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါထိမှတော့ဆေးရုံပဲတယ် ကိုမင်းဝေ... ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ)၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေငန်းလေမြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးကုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုကောင်းတာပေါ့”

“မိဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”

***

“ကိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာကိုး၊ ကဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဝါ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ၊ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ”

“ကဲ... ကိုမင်းဝေ ဒီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲစိုးရိမ်သောတမဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီမှုရှိမရှိသိမှ ပိုကောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်မုလွန်ကံသူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) ကုန်ခန်းသွားသောသုတ်ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စားနဲ့ ဖြန့်လည်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အဖျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်ခြောက်နာရီသူများ၊ (၆) သားကြောမြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေမြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်၊ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညှဉ်းပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တရုတ်လျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်”

“မိဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ဝယ်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ ကုသသွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေ ခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်တင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်တင်းစေပါသလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သုတ်လွှတ်ခြင်း၊ သုတ်အားနည်းခြင်း၊ သုတ်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နဲ့ချည့်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေတော့...”

သေးထုတ်လုပ်ပင်ရင်း

အမှတ် (၂၅၁၉/ခ)၊ ဗညားဒလလမ်း၊
(၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)

ဆေးပြန်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုဌာန

အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ကဆံသုရားဝင်းတောင်ဘက်၊
သစ်နန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်

ပထမံဝိဇ္ဇာကြီး၏

မွေးဇာတိမြေသို့

၇၃နှစ်

ပထမံဝိဇ္ဇာ အဖြစ် ပြီးစီး အောင်မြင်တော် မူပြီးသော ဝိဇ္ဇာဓရ ဆရာတော် ဦးဇောတိ ကသည် ဟင်္သာတ ခရိုင်၊ အင်္ဂပူမြို့နယ်၊ ကွင်းကောက်ကျေးရွာ မြောက်ဘက် ကမ်း၊ အရှေ့ဘက် ရပ်ကွက် တွင် ကျောင်းဆရာကြီး ဦးမြတ်ထွန်းနှင့် ဇနီး ဒေါ်ငွေနှုတ်တို့မှ မွေးဖွားခဲ့ သည်။ ၁၂၆၉ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၂)ရက် အင်္ဂါနေ့ ညသန်းခေါင် (၁၂၀၀) နာရီတိတိတွင် မွေးဖွား ၍ ငယ်မည် 'မောင်စိန် ဇေ'ဟု တွင်သည်။

• ဘယ်လောကမှာမဖွဲ့နိုင်

• နံနံမှ မှတ်တမ်းတင်ပုံဟန်ပုံ

မွေးချင်း သုံးဦး အနက် အငယ်ဆုံး ဖြစ် သည်။ အသက် (၅)နှစ် မှ (၁၅)နှစ်သားအထိ ကျောင်းပညာ သင်ယူကာ ကွင်းကောက် ရွှေကျောင်းတွင် သာယောဘဝဖြင့် ပိဋကတ် စာပေများ ဆက်လက် သင်ယူသည်။

၁၂၈၉ ခုနှစ်၌ ရွှေကျောင်းဆရာတော် ဦးသီလဝံသကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ မြင်မြတ် သော ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ရှိသည်။ ၁၃၀၁ ခုနှစ်အထိ ပခုက္ကူ၊ မန္တလေး စာသင်တိုက်ကြီးများတွင် ပရိယတ္တိစာပေ များ သင်ယူ၍ ရွှေကျောင်းသို့ ပြန်ကာ စာသင်သားများအား စာပိုဒ်ချပေးသည်။ ၁၃၀၁ ခုနှစ်တွင်ပင် ကွင်းကောက်ရွာ တောင်ဘက်ကမ်းရှိ ယွန်းကျောင်းဆရာ တော် ဦးကုသလနှင့် ဒါယကာများ ပင့် လျှောက်သဖြင့် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် အဖြစ် (၁၃)နှစ် တာဝန်ယူ သီတင်းသုံး သည်။ ထိုကာလနှောင်းပိုင်းအချိန်များတွင် ရင်းသန်နေသော ပါရမီကြောင့် ဆရာအရှင် များမှ လုပ်ရတ်အတတ်ပညာများ တစ်ဖက်ကမ်းခပ်အောင် ညွှန်ကြား သင်ပြမှု ခံယူပြီးလျှင် ၁၃၁၄ ခုနှစ်၊

ဝါခေါင်လဆန်း (၁၄)ရက် ည (၉:၀၀) နာရီအချိန်တွင် ပထမံဝိဇ္ဇာအဖြစ် ပြီးစီး အောင်မြင်တော်မူသည်။ ထိုမှ သက်တော် (၆၆)နှစ်အထိ သတ္တဝါအများကို ကယ်တင် ပြီးနောက် ၁၃၃၅ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ် လဆန်း(၆) ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်(၁)နာရီ (၄၅)မိနစ်တွင် ခန္ဓာဝန်ချတော်မူသည်။

ဤသည်တို့မှာ ကွင်းကောက်ရွာ ရွှေ ကျောင်းဆရာတော် ရှာဖွေပေးသဖြင့် လေ့လာခွင့်ရသော ပထမံဝိဇ္ဇာ ဆရာတော် ဦးဇောတိက၏ ထေရပုတ္တိအကျဉ်း ဖြစ် သည်။ ဆရာတော်၏ မွေးဖွားရာမြေတွင် အထိမ်းအမှတ် လေးကျွန်းမဖွဲ့နိုင် ကျောက်စာတိုင် စိုက်ထူထားပြီး ဖြစ်သည် ဟု ကြားသိရသဖြင့် ကွင်းကောက်ရွာ မြောက်ဘက်၊ အရှေ့ပိုင်းသို့ သွားရောက် လေ့လာဖြစ်ခဲ့သည်။

လေးကျွန်းမဖွဲ့နိုင်နှင့် ဗိမာန်တော် ကွင်းကောက်ချောင်းနှင့် ယှဉ်လျက်

အရှေ့ဘက် ရွာလမ်းအတိုင်း ရှစ်အိမ်ကျော် မျှ လျှောက်လာခဲ့ရာ ပထမံဝိဇ္ဇာ အရှင် မြတ်ကြီး ဖွားမြင်သည့်နေရာဟု ကမ္မည်း ထိုးထားသော မုခ်ဝတစ်ခုနှင့်အတူ ဗိမာန် တော်ကို တွေ့ရှိရသည်။

အတွင်း၌ တံတိုင်းခတ်ထားသော လေးထောင့်အုတ်ရုံတွင် ဆရာတော်၏ ထေရပုတ္တိအကျဉ်းနှင့် ကျောက်စာတိုင် တည်ဆောက်ခြင်းအကြောင်း မှတ်တမ်း တင်ထားသည်။ ၁၃၆၄ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင် လဆန်း(၁၄)ရက်၊ (၂၂-၈-၂၀၀၂)တွင် ထီးတော် တင်လှူသည်ဟု ဝါရှိပါသည်။

အုတ်ရုံအထက်တွင် ခြေသို့ လေးထောင့်ရှိ ၍ ထေရပုတ္တိ အုတ်စိတ်တက်ကာ ထီးတော်တင် ထားသည်။

မော်ကွန်းမဖွဲ့နိုင်အား ကြည့်ညိုလေ့လာ စဉ် ဆရာတော်၏ တူမဖြစ်သူ ဒေါ်ရင်မေ ရောက်ရှိ ဖိတ်ခေါ်သဖြင့် ဗိမာန်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ဒေါ်ရင်မေသည် ဆရာ တော်၏ အစ်မငယ် ဒေါ်စိန်သိင်၏ သမီး

ထွေးခြင်၍ အသက် (၆၆) နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်သည်။

ဗိမာန်တွင်းထဲ

ခန်းမအတွင်း ဝင်ရောက်သွားသောအခါ ပလ္လင်ထက်၌ ဆရာတော်၏ ဓာတ်ပုံကို ပူဇော်ထားကာ ဆရာတော် ရှိစဉ်ကာလ လှုပ်ရှားမှုဓာတ်ပုံ မှတ်တမ်းများကို နံရံတစ်လျှောက် ချိတ်ဆွဲပြသထားသည်။ ပလ္လင်ရှေ့တွင် ကန်တော့ပွဲများနှင့် လက်ဖက်ရည်ကြမ်း ကပ်လှူထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထိုလက်ဖက်ရည်ကြမ်းကို ဆရာတော်ထံ ခွင့်တောင်းစွန့်ပူကာ သောက်သုံးပါက ကုန်းမာရွှင်လန်း၍ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းဝေးသည်ဟု ဆိုသည်။

မှန်စီရွှေချ ပလ္လင်တစ်ဖက် တစ်ချက်စီတွင် လောကနတ်ရုပ် တစ်ခုစီကို ကလပ်ဖြင့် တင်ထားသည်။ ပလ္လင်ထက်မှ ဓာတ်ပုံတွင် ရေခွေးကြမ်းဘူး၊ ကွမ်းအစ်တို့နှင့်အတူ အေးအေးလူလူ သီတင်းသုံးနေသည့် ဆရာတော် ဦးဇောတိကကို ပူးတွေ့နိုင်သည်။

ပလ္လင်နေောက် လက်ယာဘက်နံရံတွင် ဆရာတော် ငယ်စဉ်က နေထိုင်ခဲ့သော အိမ်နှင့် ခြံဝင်းပုံကို ချိတ်ဆွဲထားသည်။ ယခု ဗိမာန်တည်ရာ နေရာဖြစ်၍ ဦးခင်ညို မိသားစုက ဝယ်ယူလှူဒါန်းခြင်း ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

နံရံဘေးတစ်လျှောက်တွင် သာသနာပြုစဉ်ကာလ ဆရာတော်၏ မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများစွာ တွေ့ရသည်။

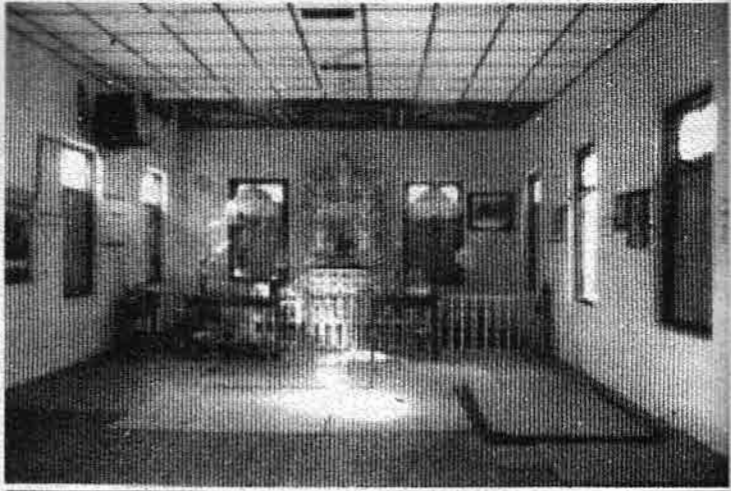
ဆရာတော်၏ ဆုံးမဩဝါဒ

ဆရာတော်၏တူမ ဒေါ်ရင်မေက ဆရာတော်၏ ဆုံးမဩဝါဒကို လိုက်နာကျင့်ကြံနိုင်ပါက အမှန်ပင် အကျိုးခံစားရသည်ဟု သူမ၏ အစ်မငယ် ဒေါ်စိန်ကြည်၏ ဖြစ်ရပ်ကို ဥပမာပြု ပြောပြသည်။ ဆရာတော်၏ ဩဝါဒမှာ...

- ၁။ သူတော်ကောင်းတို့ ကျင့်ကြံအပ်သော အာဇီဝဗဟုသီလ စောင့်ထိန်းခြင်း
- ၂။ ဘုရားရှင်၏ သုတ်ပရိတ်တော်များ ရွတ်ဖွားသရဏ္ဍာယ်ခြင်း
- ၃။ ဗုဒ္ဓါနုသတ်ကပူဇွန်း ဆောက်တည်ခြင်း
- ၄။ (၃၀)တုံ ကျင်လည်ကုန်သော သတ္တဝါအားလုံးတို့အား အပူဝေ မေတ္တာပို့ခြင်း

တို့ကို အနန္တငါးဖြာ ပူဇော်ခြင်းနှင့်အတူ မပျက်မကွက် ပြုလုပ်ရန် တိုက်တွန်းခြင်း ဖြစ်သည်။

၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ခန်းမတွင်းမြင်ကွင်း
◆ ဗိမာန်တန်ထောင်

◆ ဆရာတော် ငယ်စဉ်က ဘိမ်ခြံဝင်း

www.burmeseclassic.com

အထူးတလည်ကြိတ်
 မိတ်ကြိုးစားရန် မလို
 လုပ်ငန်း ဆောင်တာ
 မပျက် ကျင့်ကြံနိုင်
 သောကြောင့် အား
 ထုတ် သင့်လှပေသည်။
 ယင်းတွင် အာဖီဝဌမ
 ကသီလမှာ...

- ၁။ သူ့အသက်ကို ထိခြင်း
  - ၂။ သူတစ်ပါးတို့ကို မိခြင်း
  - ၃။ ကာမအမှု လှုပ်ခြင်း
  - ၄။ လိပ်လည်ပြောဆိုခြင်း
  - ၅။ ပနာလိုက်တိုခြင်း
  - ၆။ ကြမ်းတမ်းဆဲရေးသော စကားဆိုခြင်း
  - ၇။ အကျိုးပေးသော (အတင်း အဖျင်း စသည်) စကား ပြောဆိုခြင်း
  - ၈။ ပကောင်းမှုဖြင့် အသက် မျှော်ခြင်း
- စသည် (၈)ပါး သီလကို ရှောင်ကြဉ် ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မကောင်းမှုဖြင့် အသက်အန္တရာယ်ဟူ၍ ချက်ချင်းပင် ပါးတော်မူပေ။ ကမ္ဘာမှ မိမိ စားသောက်ရသော အသက်အန္တရာယ်ကို ဆိုလိုပါသည်။

ဒေါ်စိန်ကြည်သည် အသက်(၂၅)နှစ် အရွယ်မှစကာ ဤဩဝါဒများကို လိုက်နာကျင့်သုံးခဲ့ရာ အသက်(၅၀)အရွယ်တွင် ကျင့်စဉ်စခန်းများ ပြီးစီး၍ ကျန်းမာရေး ရှိ ယွင်းသော ဝေဒနာရှင်များကိုပင် ရေအား သစ္စာပြုကာ တိုက်ကျွေးခြင်းဖြင့် ရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းခဲ့သည်ဟု ပြောပြသည်။

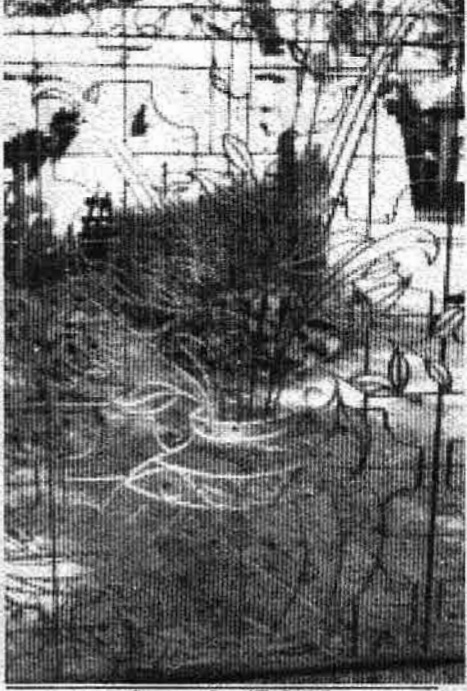
သူမသည် (၁၂)နှစ်ကြာ ဇီဝိတဒါနပြု၍ အသက်(၆၂)နှစ်အရွယ် ၁၃၆၁ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ နောင်တွင် ရှေးပီနောက်ပီ ဆရာတော်များအား မေးလျှောက်ကြည့်သောအခါ ဒေါ်စိန်ကြည်၏ ဖြစ်ရပ်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူကြသည်။

ဆရာတော်ပုံစံပေးသည်
 တံခါးသံပန်း

မွေးရာမြေ အထိမ်းအမှတ် ကျောက်စာ

◆ ဗိမာန်တောင်
 နတ်ခန်း

◆ တံခါးမှ သံပန်းသံ(ပြောင်းတံခါး)
 အောင်သင်္ကြန်နှင့်
 အုန်းညွန့်များ

◆ ဆရာတော်၏တူမ ဒေါ်ရှင်မ

နှင့် ဗိမာန်ကို ဆရာတော် ခန္ဓာဝန် ချွဲပြီး နောက်ပိုင်း ၁၃၆၄ခုနှစ်မှပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း အဝင်ဝ သံပန်းတံခါးမှာ ဆရာတော် ပုံစံပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဆို၏။

ထိုတံခါးကို ပြုလုပ်ရန် သံကဟေဆရာက ပုံစံ ယူ၍ အဆင်ပြေစေရန် အိမ်ထက်ထဲ ဆရာတော် ရေးပြုသည့် ပုံစံအတိုင်း ပြုလုပ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ပြည်ထောင်အိုး အောင်သင်္ကြန် ဖလှယ်ပုထိုးတော်ကောင်းသောပုံစံ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤနေရာသို့ ရောက်ရှိ၍ မှုစေသုများသည် ဆရာတော်၏ ဩဝါဒအတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံပါလျှင် အရေးကိစ္စကြုံပါက အကူအညီ ရရှိနိုင်ကြသည်ဟု ယုံကြည်ကြလေသည်။

ဆရာတော် ဦးစောတိကဗိမာန်သို့ မရောက်နိုင်သော်လည်း ဤဩဝါဒများသည် လူ့ပတ်ဝန်းကျင် လောကီနယ်တွင် လုပ်ခွင့်မပျက်အား ထုတ်နိုင်ကာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်းအတွက် လိုက်နာကျင့်သုံး အကျိုးရှိနိုင်သည်ဖြစ်ရာ

ဓမ္မဒါနပြု တိုက်တွန်းလိုက်ရပေသည်။

ဝုခန်းယံ

ဝိဇ္ဇာဓိရိယျားနှင့် အမယ် မန္တန်တော်ကြီး

သက္ကရာဇ် ၁၃၆၅ ခု၊ ဝါခေါင်လပြည့် အင်္ဂါနေ့၊ ထိုနေ့တွင် ကျွန်တော်သည် “သကျမာရ်အောင်” တောရကျောင်းသို့ ဥပုသ်စောင့်ရန် သွားခဲ့လေသည်။ “သကျမာရ်အောင်” ကျောင်းသည် မြောက်ဦးမြို့နန်းတော်ကုန်း၏ အရှေ့ဘက် မိုင်ဝက်ခန့် အကွာတွင် တည်ရှိလေသည်။ ထိုကျောင်းမှာ သကျမာရ်အောင်ဘုရား၏ အရှေ့ဘက်တွင် တည်ရှိပါသည်။

ယင်း သကျမာရ်အောင်ဘုရားကို အစွဲပြု၍ ထိုကျောင်းကိုလည်း သကျမာရ်အောင် တောရကျောင်းဟူ၍ အမည်တွင်လေသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အဆိုပါကျောင်း၌ “သက်သတ်လွတ်” စားသုံးသဖြင့် သကျမာရ်အောင် သက်သတ်လွတ်ကျောင်းဟူ၍လည်း ဝိဂျီဟ်ပြုကြပြန်သေးသည်။

ယင်းကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေသော ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်မှာ “ဘဒ္ဒန္တဉာဏိဿရ” ဖြစ်ပြီး ထိုစဉ်က သိက္ခာတော်(၂၂) ဝါရရှိပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်မှာ ရဟန်းတော်သို့ ဝမ်းဗျားနုစ၍ ဝါတော်(၂၂) ဝါတိုင်အောင်ပင် သက်သတ်လွတ် စားသုံးလာခဲ့သည်ဟု သိရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် ဥပုသ်ဆွမ်းစားသုံးကြပြီးနောက် ဆရာတော်နှင့် အာလာပသလ္လာပ စကားစမြည် ပြောဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုသို့ပြောရင်းဆိုရင်း “အမယ်” မန္တန်တော်အကြောင်းကို ရောက်ရှိသွားပါသည်။

ကျွန်တော်က အမယ် မန္တန်တော်ကို ဆရာတော်၏ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း နေ့စဉ် အရက်တက်အချိန်၌ (၇)ကြိမ်ခွတ်ဆိုသရဏ္ဍာယ်သော်လည်း အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မသိ၍ “ဆားမပါသည့် အမဲမင်းလျာ” လို့ ဖြစ်နေပါကြောင်း၊ သို့နှင့် အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို သိလိုပါကြောင်း လျှောက်ထားခဲ့သည်။

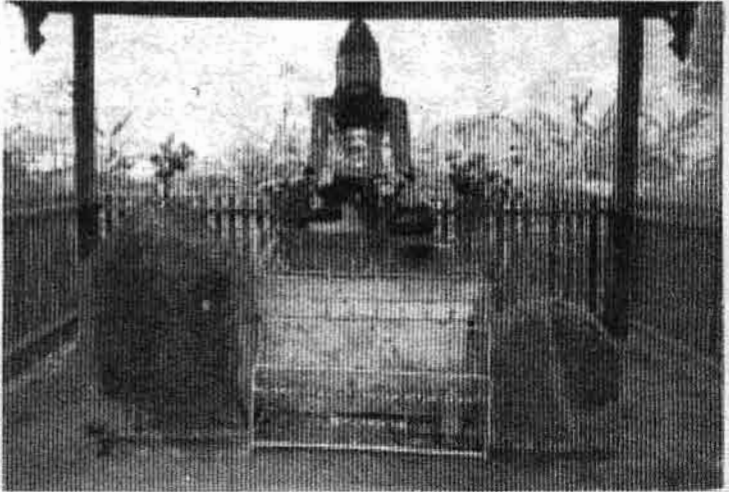
ထိုအခါ ဆရာတော်က အတတ်မြင့်အထူး

စောလွင်္ဂသျှင် (မြောက်ဦး)

◀ ဘုရားပေါင်းထောင်ပေါမု သျှင်မြို့မိမိ ဘုရားတော်

◀ မြောက်ဦး ထွာထောင်ရင်ကွက်ရှိ သျှင်မြို့မိမိ မြို့ချောင်း ဘင်ဆန်များ

အချာ ထုသိုထားသော ပေစာတပ်ထုပ်နှင့် လက်နိုက်တော်ဖြင့် အသင်္ဘိုက်၍ ရှိသော အမယ် မန္တန်တော်နှင့် ယင်း၏ သမိုင်းအကြောင်းအရာကို ကျွန်တော် အား ပေးကမ်းပါလေသည်။

ပေစာထုပ်မှာ ရခိုင်ထွက်ရပ်ပေါက် ဝိဇ္ဇာဓိရိယျားနှင့် အမယ်မန္တန်တော် အကြောင်း၊ ယင်းမန္တန်တော်ကို ရွတ်ဖတ်

သရဏ္ဍာယ်ခြင်းဖြင့် အကျိုးအာနိသင် ရရှိပုံတို့ကို ရေးသားထားသော ရှေးဟောင်း ပေမူတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။

လက်ကမ်းစာစောင်မှာ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ယင်းပေမူမှ ကောက်နုတ်ဖော်ပြထားသော အမယ်မန္တန်တော်နှင့် အနက်အဓိပ္ပာယ်၊ ယင်း၏ သမိုင်းကြောင်း အကျဉ်းချုပ်နှင့် အကျိုး အာနိသင်များ

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းမှ အချို့ကို ကောက်နုတ် ဖော်ပြရပါလျှင်...

ထင်ရှားသော ထွက်ရပ်ပေါက်

ရခိုင်ဝိဇ္ဇာပညာများ

ရခိုင် "ဝိဇ္ဇာမယကျမ်းနှင့် ရာဇဝံ ကျမ်း" ဒုတိယတွဲတွင် ရခိုင် ဝေသာလီ ခေတ်အခါသမယက ဝေသာလီမြို့တော် မြောက်ဦးမြို့၏ မြောက်ဘက် (၅)မိုင် အကွာတွင် တည်ရှိသော မြို့တော်ဟောင်း၏ အရှေ့ဘက်ရှိ ဇော်ဂျီမြောင်နှင့် ညောင်ချဉ် မြောင်တို့ဆုံရာ "ဥမင်သုံးဆယ်" တွင် အုတ်ဂူတစ်ခုစီဖြင့် ရသေ့သုံးဆယ်တို့သည် သီတင်းသုံးနေထိုင်ကြပြီး ဂန္ဓာဓိထွက်ရပ် လမ်းကို ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။

ထွက်ရပ်ပေါက်သောအခါ ဝေသာလီနေ ပြည်တော်၌ မင်းကိုးဆက်တိုင်အောင် ရတနာသုံးရွာသွန်းခဲ့ကြသည်။ ရတနာသုံး ရွာသွန်းစေသော ရသေ့ဝိဇ္ဇာပညာတို့အား ဝေသာလီပြည်သူ၊ ပြည်သားတို့က ရုပ်တု၊ တံဆိပ်များ ထုဆစ်၊ သွန်းလုပ်၊ ခတ်နှိပ်၍ ပူဇော်ကြသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ယင်း ရသေ့ဝိဇ္ဇာပညာများအနက် တချို့ သော ဝိဇ္ဇာပညာများမှာ ဆေးဝိဇ္ဇာများ ဖြစ် ကြသည်။ တချို့သော ဝိဇ္ဇာပညာ အင်းဝိဇ္ဇာ၊ တချို့မှာ သံဝိဇ္ဇာ၊ တချို့မှာ ပြုစားဝိဇ္ဇာ၊ တချို့မှာ မန္တန်ဝိဇ္ဇာများ ဖြစ်ကြသည်။ ယင်းဝိဇ္ဇာပညာများအနက် ထင်ရှားသော

လက်ကောက်နေကျောင်းတိုက်ရှိ ရှေးတိုက်မှ သွင်းမြတ် ကြေးသွန်းရုပ်တု

ဝိဇ္ဇာပညာများမှာ...

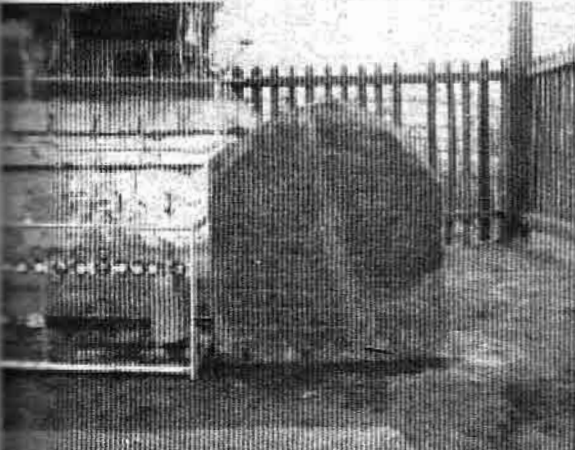
- ၁။ သီရိဗိုလ်အောင်
- ၂။ သီရိဗုဒ္ဓလင်္ကာရာ
- ၃။ သီရိဗောဓရာ
- ၄။ သီရိဗုဒ္ဓ
- ၅။ သီရိဗုဒ္ဓဟံလ
- ၆။ သီရိရတတ
- ၇။ သီရိအနောပဒဿီ
- ၈။ သီရိဗုဒ္ဓ
- ၉။ သီရိရုဏ စသော သျှင်ရသေ့ တို့ ဖြစ်ကြလေသည်။

လေးမြို့ခေတ်တွက်လည်း ဝိဇ္ဇာပညာများ ရှိခဲ့ကြသည်ဟု သိရပါသည်။ မြောက်ဦး ခေတ်ဘုရင်မင်းဗဟကြီး(ကောဇာ ၈၉၃-၉၁၅)လက်ထက် ဗားမဲ့ဆရာတော်၊ ဗားကရာဆရာတော်၊ အရက်သည်မ ဆရာ တော်နှင့် သွင်းမြတ် စသော အင်းဝိဇ္ဇာ၊ မန္တန်ဝိဇ္ဇာများ ပေါ်ထွန်းခဲ့ကြပါသည်။ ဤ ပုဂ္ဂိုလ်များအနက် သွင်းမြတ်အကြောင်းကို အနည်းငယ် ဖော်ပြလိုပါသည်။

သွင်းမြတ်ကို မင်းလှရာဇာဇာဓိပတိ ခေါ် မင်းရာဇာ(ကောဇာ ၈၆၃-၈၉၅)လက် ထက် စိန်တင်စား "မဟာနန္ဒသကြန်" နှင့် "ဓမ္မဗေမာ" တို့မှ ကောဇာ (၈၅၄)ခု၊ ဝါဆိုလပြည့်၊ ကြာသပတေးနေ့ အရက် တက် ယဟိန်(၄)နာရီ (၂)ပါး၊ (၃)မိနစ်၊ (၂)ပြန်၊ (၂)ခရာတွင် ဥက္ကရာသာဋ်

သွင်းမြတ် ဝိဇ္ဇာပညာ မြို့ချာတိုင် စာသင်ခန်းကို အနီးကပ်မြင်ရုံ

ဘုရားပေါင်းတောင်ပေါ်မှ သွင်းမြတ် ဝိဇ္ဇာပညာ စာသင်ခန်းကျောက်ချပ်များ

နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်လျက် မြောက်ဦး ရွှေနန်းတော်၏ တတိယဝင်းတော် ပြင်ဘက် အိမ်ဖြူတော်မဂ်လာ၌ ဖွားမြင်ခဲ့သည်။

သျှင်မြတ်ဝါသည် မြောက်ဦးမြို့ တော်ရှိ "တောင်ညိုကျောင်းတိုက်" ဆရာတော် "သျှင်အဂ္ဂမုနိ" (အဂ္ဂ စိန္တေယျ)ထံတွင် အသက်(၁၆)နှစ်ထိ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ စာပေကျမ်းဂန် များကို လှူနှင့်တစ်ခါ၊ သျှင်နှင့်တစ်လှည့် သင်ကြားခဲ့လေသည်။

ထို့နောက် ဗာရာဏသီပြည်အနီး မိဂဒါဝုန်တောထဲ၌ ရသေ့ကြီး "သီရိ ဗိဿနိုး" (ဒေဗာရ်ဗိသျှနုရ်)ထံတွင် ဓာတ်ပြောင်း ဓာတ်ပြန်အတတ် ရုပ်ဓာတ်များကို မြူးလေးပါးဖြစ်သော ရတနာတရားဖြင့် တဖွာရိဖြူး၊ အထုမြူး၊ ပရမာအထုမြူးဖြင့် ဉာဏ်ဖြင့် ခွဲစိတ် ကြည့်ပုံ၊ ဘူတရုပ်များ စုပေါင်းပြီး သဘာဝရုပ်၊ ကလာပရုပ်၊ ယနရုပ် ဖြစ်ပေါ်လာပုံ၊ ရုပ်ဓာတ်များကို ပေါင်း စည်းပုံ၊ ဖြိုဖျက်ပုံ စသော အတတ် ပညာများ၊ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင် ဓာတ်ငင် အတတ်၊ ယတြာလေးဆယ်၊ ပတ္တရာလေးဆယ်၊ ဝိကြမ္မသုံးဆယ် စသော လောကီပညာများကို ရသေ့အတွင်းသို့ ကူးပြောင်းကာ (၂၃)နှစ်အထိ သင်ကြား ခဲ့လေသည်။

ကောဇာ (၈၉၃) ခုနှစ်တွင် မြသျှင်ဝါ သည် မြောက်ဦးမြို့တော်သို့ ပြန်လာခဲ့ပြီး အမျိုးဘာသာ သာသနာအတွက် ဆောင် ရွက်ခဲ့လေသည်။ ဘုရင် မင်းဗာကြီးသည် ကောဇာ (၈၉၄) ခုနှစ်နှင့် ၈၉၆ ခုနှစ် တွင် ဘင်္ဂါ(၁၂)မြို့နှင့် ပေါ်တူရိန်ကို အောင် မြင်သည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် "ရန်အောင် ဖေယျ" ခေါ် သျှင်သောင်းပုထိုးတော်ကြီး ကို သျှင်မြတ်ဝါ အစီအမံတို့ဖြင့် တည် ဆောက်ခဲ့သည်။

သျှင်မြတ်သည် မုဆိုးတော်ကြီးတွင် မုဆိုး (၅)ရပ်ထားပြီး တည်ဆောက်ရန်ပဏ္ဍိတ်ခွဲခဲ့သည့် ပဏ္ဍိတ်ခွဲစဉ် မုဆိုးတော်ကြီး၏ တန်ခိုးရှိစေ ဘာနောင်ကြောင့် ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း အာနန္ဒာ သာယာကြစေရန် ရည်ရွယ်၍ "အမြင်ပြင်တို

● ထသာလီ သင်္ဂါသနာတန်း(သွတောင်)မှ သီရိဗိဿနိုး ဝိဇ္ဇာဆရာကြီး ကျောက်ဆင်ရုပ်တု

သျှင်သင်္ဂါရုပ်တု တေးပုထိုး "ဟင်္ဂါမြောက်ဘက်သို့ နေသည့်

ယင်းပုထိုးတော်ကို ကောဇာ ၈၉၇ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ နေထွက်ချိန်တွင် ပဏ္ဍိတ်ချ တည်ထားခဲ့လေသည်။ သျှင်မြတ် သည် သျှင်သောင်းပုထိုးတော်ကြီးကို တည် ထားပြီးနောက် မြောက်ဦးမြို့တော်၌ အကာ ကြီးတစ်ရာ၊ အကာငယ်တစ်ထောင်တို့ ကို အင်း၊ အိုင်၊ ယတြာတို့ဖြင့် စီမံပြုလုပ် ခဲ့လေသည်။

ထို့ပြင် မြောက်ဦးမြို့တော် မြို့သက် တစ်ထောင် အခွန်ရည် တည်တံ့နိုင်ရေး အတွက် အစီအမံများ ပြုလုပ်ခဲ့သေးသည်။ ဘုရင်မင်းဗာ၏ နံသင့်ရာအရပ်တွင် သူ ကိုယ်တိုင် မြို့ချာတိုင် စိုက်ထူခဲ့လေသည်။

ထိုသို့ မြို့ချာတိုင် စိုက်ထူနေစဉ် ကြာသပတေး သားနံတစ်ခု ပကျေလိုက်၍ ကြာသပတေးနံကို စတေးရန်ကိစ္စ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ သတ်မှတ် ထားသော ကာလအတွင်း ပြီးစီးလျှင်ပျဉ် ကိစ္စပျက်၍ အဆိုပါ ကြာသပတေးနံကို သွား၍

ရှာနေရန်လည်း အချိန်ရတော့မှ ဝိပိဟ လည်း ကြာသပတေးသား ပြန်ပြန်သဖြင့် ဤကိစ္စ၌ ဝိပိဟကို စောင့်ရှောက်ပေးပါ အခြားရွှေချယ်ရန် နည်းလမ်းပျို့တော့မှ ထိုခါ ချက်ချင်းပင် မိမိ၏ အသက်ကို နှမြောတွန့်တိုခြင်းမရှိဘဲ ဝမ်းခိုက်ကို မိမိကိုယ်တိုင် ဓားဖြင့်ထိုး ကာ အူကိုထုတ်ပြီး မြို့ချာတိုင်၌ ရပ် ပတ်၍ မြောက်ဘက်စူးစူးသို့ ပြေးသွား လေသည်။

အူဆုံး၍ မိမိလဲကျသေဆုံးသည် နေရာ၌ပင် မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ရန်လည်း မှာကြားသွားလေ၏။ ဤကဲ့သို့ သျှင်မြတ် ဝါသည် ကောဇာ ၈၉၉ ခုနှစ်တွင် တိုင်ပြည်အတွက် အသက်စွန့်သွား သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ဦးပင် ဖြစ်လေ သည်။

သျှင်မြတ် ကွယ်လွန်လေပြီးသည် နောက် ဝိဇ္ဇာသိင်္ဂါရုပ်လျက်ရှိပြီးမြောက် ဦးမြို့တော်ဟောင်းအား စောင့်ရှောက် လျက်ရှိသည်ဟု ရခိုင်တိုင်းရင်းသား ရခိုင်းတိုင်းရင်းသားများက ယုံကြည် နေကြသည်။

သီလသမာဓိ ဖြူစင်သူ သစ္စာကတ် မှန်ကန်သူ သမထပေါက်သောပုဂ္ဂိုလ်များ သည် သျှင်မြတ်ကို သျှင်သောင်းပုထိုးတော် ကြီးအတွင်းနှင့် သျှင်မြတ် တရားအား ထုတ်ခဲ့သော သျှင်မြတ်ဝါ (သာဓုပဗ္ဗတ တောင်ပေါ်၌ ရှိသည်) အတွင်း၌ မကြာခဏ တွေ့ရှိကြသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထွက်ရပ်ပေါက် ဗိဇ္ဇာမိဂ်များ၏ လက်သုံး အမလံမန္တန်တော်ကြီး

သီရိသီဒါဒေဝသျှင်ရသေ့မှအစ သျှင် မြတ်တိုင်အောင် ရခိုင်ထွက်ရပ်ပေါက် ဝိဇ္ဇာသိင်္ဂါ များသည် "အမလံမန္တန်တော်"ကြီးကို အမြဲ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခဲ့ကြသည်ဟု သကျမာရ်အောင်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ဉာဏ်သာရ၏ လက်ကမ်းစာစောင်၌ ဖော် ပြထားပါသည်။

ထိုစာစောင်၌ ဆက်လက်ဖော်ပြထား သည်မှာ အဆိုပါမန္တန်တော်ကြီးကို ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်လိုက်သော် နားသောက်ယံ၌

ရေညှိစွာ ဘုရားကန်တော့ပြီး ငါးပါးသီလ ခံယူဆောက်တည်ရမည်။ ပြီးမှ မြောက် ဘက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူပြီး ဘဲထိုင် ထိုင် လျက် သီရိသီဒါဒေဝ၊ သျှင်မြဝါ စသော ဝိဇ္ဇာရှိရ်များကို ပင့်ဖိတ်ရိုနှိုး၍ ယင်း အမလ်မန္တန်တော်ကို ဌာန်ကရိုဏ်းကျကျ (၇)ကြိမ် ရွတ်စတ်သရဇ္ဈာယ်ရမည်ဟု သွန်ကြားထားပါသည်။ ယင်း အမလ်မန္တန် တော်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

အမလ်မန္တန်တော်ကြီး

ဪ... အမလ် သိဒ္ဓိကာယှ ဟ လာဘတ္တိ သေဋ္ဌတ္တိ သဗ္ဗဗဟာံ လဘိဿတိ သက္ကဏေန္တ ဘဝန္တု မေ အာစိတျာ စန္ဒာ အင်္ဂါရံ ဘောပ ဗုဒ္ဓ ဣ သောကြာဿ ဂြဟပတ္တိ သောရီ ဓာယု ကိတဗ္ဗ ပုဏ္ဏော န ဟန္တု မေ။

အာရက္ခာ သဗ္ဗေသတ္တာ မေတ္တ စိတ္တေန သဗ္ဗဒါ စတ္ထိဝတ္တာ ပတ္ထိပတ္တာ ယမတ္တာ ဒေဝတာ ကရောယ။ နုတာ ယော သတ္တိ သတ္တာ သာတ္တကာ ဟတ္ထိတ္တာ နစိတ္တာ ဟင်္ဒြာဓေန နန္ဒာယု ယံ သော ဟတ္တေ ဇောေန စတုရောလောပါ ဟ ကတ္တာ ကန္တပုတ္တံ အဂ္ဂိရာသိ ဣပေတံ တတ္တာ တပိဂြဟာ ပတ္တိ ဒုဿပိနံ ဒုဿာစိ သုဂတော ဇောန သန္တံ သန္တံ ကန္တု ကန္တု ပုဏ္ဏော။

ခက်ခဲသောပါဠိအသံထွက်

- သိဒ္ဓိကာမဉ္ဇ = သိတ်ဝိကာမင်စ
- ဘတ္တိ = ဘတ်တိ
- သေဋ္ဌတ္တိ = သစ်ထတ်ထိ
- လဘိဿတိ = လာဘိတ်သတိ
- သက္ကဏေန္တိ = သက်ကဏေန်တိ
- ဘဝန္တုမေ = ဘဝန်တုမေ
- အာစိတျာ = အာစိတရာ
- စန္ဒာ = စန်ဒါ
- သောကြာဿ = သောက်ကြတ်သ
- ဂြဟပတ္တိ = ဂြဟပတ်တိ
- တိတဉ္စ = ကိတ်တင်စ
- ဟန္တု = ဟန်တု
- အာရက္ခာ = အာရက်ခါ
- သဗ္ဗေသတ္တာ = သပ်ဗေသတ်တာ
- မေတ္တ = မစ်တ
- စိတ္တေန = စိတ်တေန
- သဗ္ဗဒါ = သပ်ဗဒါ
- စတ္ထိဝတ္တာ = ဝန်ထိဝန်ဏာ
- ပတ္ထိပတ္တာ = ပတ်တိပတ်တာ
- ယမတ္တာ = ယမတ်တော
- သတ္တိ = သတ်တရိ

◆ မြောက်ဦး သက္ကဏေန်တော်
တောဘုရားရှင် ဇော်ဝန်မှ
ဗိဇ္ဇာရှိရ်ကမ်းပါး ကျောက်ထပ်တုတ်

- သတ္တာ = သတ်တရာ
- သာတ္တကာ = သတ်ထကာ
- ပတ္ထိစိတ္တာ = ပတ်တိစိတ်တာ
- ပတိဋ္ဌာနေ = ပတ်တိထာနေ
- နမုညျာ = နမ်ပုရာ
- မယံ = မယ်ယံ
- ဟတ္တေ = ဟတ်ထေ
- ကန္တပုတ္တံ = ကန်တုပတ်တံ
- အဂ္ဂိရာသိ = အက်ဂိရာသိ
- တတ္တာ = တန်ဏာ
- ပတ္တိ = ပတ်ထိ
- ဒုဿပိနံ = ဒုတ်သုပိနံ
- သန္တံ = သန်တံ
- ကန္တု = ကန်တု
- မန္တု = မန်တု

မန္တန်တော်ကြီး၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်
ဪ... ဪ... ဪ... နမော အောင်ခြင်း
မင်္ဂလာအဖြာဖြာနှင့် ပြည့်စုံထင်ရှား
မြတ်စွာဘုရားအား ရှိသေမြတ်နိုး လက်စုံ
မိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

အယ်၊ ဤမန္တန်တော်သည်။ သိဒ္ဓိ
ကာမဉ္ဇ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှာ အလိုရှိအပ်သော။
အမံလ၊ အပြစ်မြူမှူး အညစ်အကြေး မရှိ
သော။ မာ လာဘတ္တိ၊ လမ်းမဟ ရွှင်မျက်နှာ
နှင့် အလိုရှိအပ်သော အကြင်ဆုမြတ်တို့ကို
ရရှိနိုင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ (ဝါ) ဘုန်း
ကျက်သရေ ကျွဲခြေနှင့် တင့်တယ်ပြည့်ဖြိုး
အကြင်ကုသိုလ်စာနာဖျိုးကို ရရှိနိုင်ခြင်းသည်
လည်းကောင်း။

သေဋ္ဌတ္တိ၊ များစွာပြည့်ဖြိုး အကြင်
လွန်ပြတ်သော အကျိုးသည်လည်းကောင်း။
အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တံ-သဗ္ဗလောဘံ၊ ထိုခပ်သိမ်း
များစွာ လာဘ်ပုဇာကို။ လဘိဿတိ၊ ရရှိ
ပေအံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ သက္ကဏေန္တိ၊ ရှိသေ
ကော်ရော် ပူဇော်ကြသည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ကြ
ပါစေကုန်သတည်း။

အာစိတျာ၊ ဂြဟ်မင်းများစွာ ကြယ်
တကာထက် လွန်စွာရောင်လင်း တနင်္ဂနွေ
ဂြဟ်မင်းကိုလည်းကောင်း။ စန္ဒာ၊ စန်းလ
သော်တာ အေးကြည်သာသော တနင်္ဂနွေဂြဟ်
မင်းကို လည်းကောင်း။ အင်္ဂါရံ၊ ဆုတ်
ယုတ်စေတတ် ပူပန်ခြင်းကို ဖြစ်စေ
တတ်သော။ ဇောမ၊ အင်္ဂါဂြဟ်မင်းကို
လည်းကောင်း။

ဗုဒ္ဓ၊ အမှုမှန်ရာ မြတ်ပုဂ္ဂိုလ်သို့ ပြီးစီးခြင်း
သဘော ရှိကုန်သော ဗုဒ္ဓဟူးဂြဟ်မင်းကို
လည်းကောင်း။ ဣန္ဒြာ၊ လွန်စွာ လေးမြတ်
ဆန်းကြယ်ပိုကြာသပတေးသား ဂြဟ်မင်း
ကိုလည်းကောင်း။ သောကြာဿ၊ နက္ခတ်
တကာ ကြယ်တကာထက် လွန်စွာထင်လင်း
သောကြာဂြဟ်မင်းကို လည်းကောင်း။

ဂြဟပတ္တိ၊ အသွားဖောက်ပြန် လမ်း
မမှန်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ သောရီ၊
ရောင်လွန်လွန်ပြင်း ဇေနမင်းကိုလည်းကောင်း။
ဓာယု၊ အဆိုးအမှောင်ထု ဓာယုဂြဟ်မင်းကို
လည်းကောင်း။ ကိတဗ္ဗ၊ အဆိုးအလွှဲ လွင့်ပျံ
အရိပ် ကိတ်ဂြဟ်မင်းကိုလည်းကောင်း။
ပုဏ္ဏော၊ ပူဇော်ခြင်းကို ဖြုပါ၏။ မေ၊
ငါ့အား။ ဇော၊ ထိုဂြဟ်အပေါင်းတို့သည်။
န ဟန္တု၊ မညှင်းဆဲပါစေသတည်း။

သဗ္ဗေသတ္တာ၊ လုံးစုံများစွာ သတ္တဝါတို့
သည်။ မေတ္တစိတ္တေန၊ သနားငဲ့ညှာ မေတ္တာ
စိတ်ဖြင့်။ စိတ္တပတ္တာ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော
ဂုဏ်သတင်းဖြင့် ကျော်စောနိုင်လေအောင်။
ပတ္ထိပတ္တာ၊ ရရှိအပ်သော ဂုဏ်ခြံဝဲစွာ
အဖြာဖြာတို့ကို ရရှိနိုင်လေအောင်။

ဒေဝတာ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်။ ကရောယ-ကရောန္တ၊ ကုညီမစ ပြုစု စောင့်ရှောက်ကြပါကုန်လော့။ အာရက္ခာ၊ စောင့်ကြပ်များစွာ ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခင်သိမ်း။ ရက္ခန္တ၊ စောင့်ရှောက် လာကြပါစေကုန်လော့။

ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့သည်ရှိသော်။ ဒေဝ၊ အရှင်နတ်မင်းတို့။ သာ၊ အမြဲမယွင်း ထို စောင့်ရှောက်ခြင်းကို။ ကရောယ-ကရောန္တ၊ ပြုစုကြပါကုန်။ မယာ၊ ငါသည်။ သတ္တိ၊ သတ္တု၊ ဤမန္တန်တော်၏အစွမ်းဖြင့် စွမ်း ဆောင်နိုင်သောသဘော ရှိကုန်သည်လည်း ကောင်း။ သာတ္တကာ၊ မန္တန်၏အစွမ်းဖြင့် အကျိုးရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

ပတ္တိဝိတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့၏ သူ့အလို၌ ဖြစ်ပေါ်ရောက်ရှိနေသော စိတ်တို့ကို လည်း ကောင်း။ နဝိတ္တာ၊ မဖြစ်ပေါ်သေးသော စိတ်တို့ကို လည်းကောင်း။ (ဝါ) ဖြစ်ပေါ် လတ္တံ့သော စိတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။

နတာ၊ ညွတ်နိုင်ယူနိုင် အာရုံပြုနိုင်ရပါလို၏။

ပတိဋ္ဌာနေ၊ အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်အရာ ၌။ မယုံ၊ ငါ့အား။ နမ္ပုညာ၊ မမိနိုင်လေကုန် သတည်း။ သော၊ ထိုရန်သူဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ မယုံ၊ ငါ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်အတွင်း ၌သာလျှင်။ ပုသျှာတိရသီရ၊ ဝင်ရောက်ရ ပါစေသတည်း။

တေနေ၊ ဤအစီအရင်ကြောင့်။ စတု ရော၊ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ ဆရာဆရာတို့၏ အတတ်ပညာတို့သည်။ လောပါ၊ ကျေပါ စေကုန်သတည်း။ ဥတ္တမံ၊ လွန်မြတ်သော အစီအရင် (ဝါ) အစောင့်အရှောက်သည်။ ကန္တ၊ စွန့်ခွာပယ်ရှား ရှောင်ရှားသွားခြင်း ငှာ။ မာကတ္တာ၊ မပြုနိုင်ပါစေကုန်သတည်း။

တဏှာတမိဂြဟာပတ္တိ၊ ထိုသို့များစွာ ဂြဟ်တကာတို့ ခွေကာလွန်ညွတ် တစ်ရပ် ဂြဟ်စီး ထိုပြေးဤသွား အသွားဖောက် ပြန်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဒုသဝိနံ၊ ယုတ်မာဆိုးသွမ်း အိပ်မက်ကြမ်းသည် လည်းကောင်း။ ဒုပဘာစိ၊ မကောင်းဆိုးမိပ် နိမိတ်မကောင်း တိုးပွားယောင်သည် လည်းကောင်း။

အဂ္ဂိရာသီ ဂုရုပေတံ၊ မီးတောင်မီးစု နှိုင်းရှုလွန်မြတ် အလေးပြုအပ်သော သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆို တော်မူတတ်သော။ တေန၊ သုံးခွင်တတ်

သင်္ဃမာနာဘင်္ဂါနန်းမှ မယ်တော်ကြီး ကျောက်ဆင်ရုပ်တု

ထား ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ သန္တ၊ မြတ်ရှင်ရှင်ပွားတတ်များ တည်ရာနိဗ္ဗာန်သို့။ သန္တ၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည် အေးချမ်းစွာ။ ကန္တ၊ အလိုလို ရောက်လာပါစေကုန် သတည်း။

မန္တ၊ မကောင်းကျိုးဆက် ပျောက်ပျက် ပါစေကုန်။ မုသောဟ၊ ဘုရားရှင်၏ မန္တန် ဟုန်ကြောင့် လျင်မြန်မကြာ ဝေးရာ ဖဲကြည့် ကာ ပျောက်ကင်းပါစေကုန်သတည်း။

မန္တန်တော်ကြီးကို

ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ်ခြင်း၏

အကျိုးကျေးဇူးများ

ဤမန္တန်တော်ကြီးကို အမြဲမပြတ် ရွတ် ဖတ်သရဏ္ဍာယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ တပ်အပ် သော အတတ်ပညာတို့သည် ပြီးစီးတတ် မြောက်ကုန်အံ့။ ဘုန်းထန်ခိုးကြီးမားအံ့။ သူခပ်သိမ်းတို့ ကြောက်ရွံ့ကုန်အံ့။ ခုံသားအံ့။ အန္တရာယ်ဘေးခပ်သိမ်းတို့ ကင်းအံ့။ သိကြား မင်း မ.စ၌ နတ်အပေါင်းတို့သည်လည်း အစဉ်တစိုက် လိုက်၍ စောင့်ရှောက်ကုန်အံ့။ မဟီသရ နတ်မင်းသည်လည်း အမြဲ

စောင့်ရှောက်မကုန်အံ့။ မင်းကစ၍ လူ့ အပေါင်းတို့သည်လည်း အလွန်နှစ်လိုအံ့။ လုပ်တိုင်းအောင် ကြံတိုင်းမြောက်ကုန်အံ့။ သစ္စာကတ်မှန်သော် ဆိုခဲ့သမျှသော အကျိုးတို့သည်လည်း ပြီးစီးအံ့။ ဝိဇ္ဇာခိုင် ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်လည်း တွေ့ရအံ့။ သေမင်း ကိုသော်မှလည်း လှည့်ပတ်နိုင်သော မန္တန် တော်ကြီးပေတည်းဟူ၍ အဆိုပါ လက်ကမ်း စာစောင်၌ ရေးသားထားပါသည်။

ဤမန္တန်တော်ကြီးကို ယုံယုံကြည်ကြည် နှင့် ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ်၍ လက်တွေ့ အကျိုးခံစားရသူများ ရှိ၏။ မြောက်ဦးမြို့ ဝါ ရှေးရပ်ကွက်မှ ကျွန်တော်၏ တပည့်ဖြစ်သူ မောင်တင်ဦးသည် ပြီးခဲ့သော သင်္ကြန်ရက် အတွင်းက “အနုမကန်” တွင်ဆင်း၍ ရေကူးရာ သူ၌ ဝတ်ဆင်၍ ပါလာသော ရွှေလက်စွပ်သည် ရေထဲ၌ ကျွတ်ကျ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့သည်။

သူနှင့် သူ့အဖော်များသည် ရေထဲ၌ အကြိမ်ကြိမ်ငုပ်၍ ရှာကြသော်လည်း မော ပန်ခြင်းသာ အဖတ်တင်၏။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် အနုမကန်ပေါင်ပေါ်သို့တက်ပြီး အမလံမန္တန်တော်ကို (၇)ကြိမ်တိတိ ရွတ်ဆို ခဲ့ပြီး ရေထဲ၌ တစ်ဖန်ငုပ်၍ရှာရာ သူ၏ ရွှေလက်စွပ်ကို ပြန်လည်ရရှိခဲ့သည်ဟု ကျွန်တော်အား အမလံမန္တန်တော်၏ အစွမ်း ထက်မြက်ပုံကို ဝမ်းသာအားရ ပြောပြပါ သည်။

အချုပ်အားဖြင့် ဆိုရသော် ရခိုင်ဝိဇ္ဇာခိုင် များနှင့် အမလံမန္တန်တော်၊ အမလံမန္တန် တော်နှင့် ရခိုင်ဝိဇ္ဇာခိုင်များသည် အမြဲဒွန် တွဲလျက် ရှိပါပေသည်။ ဤ အမလံမန္တန် တော်ကို ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့် ရွတ်ဖတ် သရဏ္ဍာယ်သူများအဖို့လည်း အကျိုး အာနိသင်ထူးများ ခံစားကြရမည်မှာ မြေကြီး လက်ခတ်မလွဲပါတည်း။

စောတို့သျှင်(မြောက်ဦး)

- ကျေးဇူး
- ၁။ မြောက်ဦးမြို့၊ သကျမာရ်အောင် တောရေဝရာတော်၏ ရှေးဟောင်းပေ။
- ၂။ မြောက်ဦးမြို့၊ သကျမာရ်အောင်တောရ ဆရာတော်၏ အမလံမန္တန်တော်ကြီး လက်ကမ်းစာစောင်။

မျိုးမြင့်
(ဆောင်လုပ်ရေးအင်ဂျင်နီယာ/မြန်မာ)

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် မူးတွေ့မူးသော ရဟန်းထူး ရဟန်းဖြတ်ပျား (၁)

ဝေသုခီဆရာတော်ကြီး အရှင်ကဝိန္ဒ

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး အတွင်းရှိ ကသာခရိုင်သည် ထူးခြားသော ဒေသ တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ထိုခရိုင်အတွင်း (၆)မြို့နယ် ရှိခဲ့ရာ အင်းတော်နှင့် ဗန်းမောက်မြို့နယ် (၂)ခုတွင် ရဟန္တာဟု ကျော်စောထင်ရှားသော ဆရာတော်ကြီး(၃)ပါး ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရာ နေရာများ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအရှင်မြတ် တို့မှာ...

- ၁။ အင်းတော်မြို့နယ် မန်လည်ကျေးရွာတွင် ဟဃဒေဝလင်္ကာကြီးကို ပြုစုတော်မူခဲ့သော မန်လည်ဆရာတော် (အေဒီ ၁၈၇၁-၁၉၂၀)
- ၂။ ဗန်းမောက်မြို့နယ် ဝေသုခီကျေးရွာမှ ဝေသုခီဆရာတော်ကြီး အရှင်ကဝိန္ဒ (အေဒီ ၁၈၉၂-၁၉၇၈)
- ၃။ အင်းတော်မြို့နယ် မိုးယူဆည်ကြီးတောင်ဘက် တောရဆရာတော် ဦးကုန္ဒဝံသ (အေဒီ ၁၉၃၂-၂၀၀၄)တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုဆရာတော်ကြီး (၃)ပါးတွင် အမှတ်စဉ်(၁) မန်လည်ဆရာတော်ကြီး နှင့် အမှတ်စဉ်(၂) ဝေသုခီဆရာတော်ကြီးတို့၏ ရုပ်ကလာပ်တော်တို့မှာ ယခု အချိန်ထိ မပုပ်မသိုးဘဲ တည်ရှိနေသော ဆရာတော်ကြီးများ ဖြစ်ကြပါသည်။

တောရဆရာနှင့် ဝေသုခီ ဆရာတော်ကြီး

အမှတ်စဉ်(၂) မိုးယူဆရာတော်ကြီးမှာ ရုပ်ကလာပ်တော် မီးသဂြိုဟ်ရာတွင် ဓာတ်တော်များ ကွန်မြူးခြင်း၊

ဓာတ်တော်များ ကျဆင်းခြင်း စသည့် ထူးခြားမှုများ ရှိခဲ့သော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။(ဆရာမောင်

ပန်းမွှေး၏ ရဟန္တာနှင့် ရဟန်းထူးများ စာအုပ်မှ) မန်လည် ဆရာတော်ကြီး၏

နက္ခတ်ဇာတ်မြို့နယ်အင်း ၃၃

www.burmeseclassic.com

ရုပ်ကလာပ်တော်ကို မန္တလေး-ရွှေတို
-ပြစ်ကြီးနားလမ်း ဆောက်လုပ်ရန်
ထမ်းဆောင်ကြောင်း စာတမ်းစာရွက်
ဖွဲ့စည်းပြီး နီးယူဆရာတော်ကြီးကိုတော့
မဟာမိတ်တို့အား

ပန်းမောက်မြို့နယ် ဝေသုခိဆရာ
တော်ကြီးကို သက်တော်ထင်ရှား ရှိချိန်
တွင်လည်းကောင်း၊ ပျံလွန်တော်မူပြီး
သော အချိန်များတွင်လည်းကောင်း
အကြိမ်ကြိမ် ဖူးတွေ့ဖူးသူ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချိန်က ကျွန်တော်သည်
ဆောက်လုပ်ရေး အင်ဂျင်နီယာတာဝန်
ဖြင့် ပန်းမောက်မြို့နယ်တွင် တာဝန်
ထမ်းဆောင်နေသောကာလ ဖြစ်ပါ
သည်။ ဆရာတော်ကြီး သက်တော်
ထင်ရှားရှိချိန် ကျွန်တော် ဖူးတွေ့ရစဉ်
က မြင်တွေ့ခဲ့ရသော ဆရာတော်ကြီး
၏ ထူးခြားချက်များနှင့် ပျံလွန်တော်မူ
ပြီးနောက်ပိုင်း ကျွန်တော်တို့မိသားစု
ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်သိရသော ထူးခြား
ချက်များကို စာဖတ်သူများ သိရှိပြီး
သဒ္ဒါကြည့်ညှိစိတ် ပွားနိုင်စေရန် အဖြစ်
မှန်အတိုင်း ရေးသားဖော်ပြလိုက်ခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ပန်းမောက်မြို့ကလေးသည် ရှမ်း၊
ကဒူး၊ ကနန်း တိုင်းရင်းသားစုများ
နေထိုင်ရာဒေသတစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။
တိုင်းရင်းသား အများစုမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာ
ဝင်များ ဖြစ်ကြပြီး ဘာသာရေးကို
လွန်စွာကိုင်းရှိုင်းကြသူများ ဖြစ်ပါ
သည်။ သံဃာတစ်ပါး ကြွလာသည်ကို
မြင်လျှင် ရောက်သည့်နေရာ မြေပေါ်မှာ
ပင် ဒူးတုပ်ဝပ်ချ ပူဇော်ကြစမြဲ ဖြစ်ပေ
သည်။

ဝါတွင်းကာလ ဥပုသ်နေ့များ၌
သီတင်းသီလ ဆောက်တည်ရာတွင်
လည်း ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းအနီး
ရှိ ဥပုသ်ရေဝသို့ သွားရောက်

ဆောက်တည်ကြရပါသည်။ ထိုရေဝ
များမှာလည်း ယောက်ျားအတွက် တစ်
ဆောင်၊ မိန်းမအတွက် တစ်ဆောင်
သီးခြား ထားရှိကြပေသည်။

ထူးခြားချက်တစ်ရပ်မှာ ထိုရေဝများ
အောက်တွင် ကျွန်းသစ်လုံးကို ထွင်း
ထားသော အခေါင်းများ ရှိနေခြင်းပင်
ဖြစ်ပါသည်။ အခေါင်းများတွင် အမည်
များ ရေးမှတ်ထားကြပြီး **“မိမိသေလျှင်
နောက်လူများ အလုပ်မရှုပ်ကြစေ
ရန် ကြိုတင်ပြုလုပ်ထားကြ
ကြောင်း”** သိရပါသည်။

မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားသော
အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ လက္ခဏာတရား
(၃)ပါးအရ ရုပ်ဝိဒ္ဓါ၏ မမြဲသော
သဘောကို အမြဲ ဆင်ခြင်နလုံးသွင်းပြီး
သေခြင်းတရားအတွက် ကြိုတင်ပြင်
ဆင်ထားခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤအခေါင်းများကို အသက်(၅၀)
ကျော်လျှင်သော် လည်းကောင်း၊
ကျန်းမာရေးအခြေအနေ မကောင်း
လျှင်သော်လည်းကောင်း ကြိုတင်
ပြုလုပ်ထားကြပြီး အရေးပေါ် သေဆုံး
သူများ ပေါ်ပေါက်လာပါက ခေတ္တယူ
သုံးပြီး ပြန်လည်၍ အစားထိုး အသစ်
ပြုလုပ်ပေးကြရပါသည်။ လေးစား
ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာ ဓလေ့ထုံးစံတစ်ခု ဖြစ်
ပေသည်။

ထို့အပြင် စာရေးသူ ကြားဖူးသော
ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့ ဘုရားရှိခိုးစာကို
သူငယ်ချင်းတစ်ဦးမှ ဘာသာပြန်ပြရာ
တွင် မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ဘုရားရှိခိုးစာ
နှင့် အနည်းငယ် ကွာခြားနေကြောင်း
သိရပြီး သူတို့၏ ဘုရားရှိခိုးစာသည်
ပို၍ အသေးစိတ်ကျကြောင်း တွေ့ရပါ
သည်။

မြန်မာတို့၏ စာတွင် **“ကာယကံ၊
ဝစီကံ၊ မနောကံ သဗ္ဗဒေါသ ခပ်သိမ်း**

သော အပြစ်တို့ကို”

ဆိုထားသော်
လည်း ရှမ်းဘုရားရှိခိုးစာတွင် ဘုန်းကြီး
ကျောင်းအဝင်ကစ၍ ပြုခဲ့မိသော
အမှားများကို ဝန်ချတောင်းပန်ထား
သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ သူတို့၏
ဘုရားရှိခိုးစာတွင်...

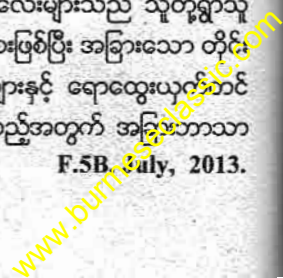
‘ဤကျောင်းဝင်းသို့ ဝင်လာရာတွင် ဖိနပ်
ရွတ်လာခဲ့သည့်အတွက် ကျောင်းပေါ်တွင်
ခြေထောက်မှ အညစ်အကြေးများ ပေးကျ
ခြင်းကိုလည်း ရွတ်လွှတ်တော်မူပါ။ ဆွမ်းကွမ်း
ချက်ရာတွင် ပြုပြင်သော အပူနှင့်အပူနှင့်
ဆိုင်ညှပ်များ ကျရောက်ခြင်း ရှိပါကလည်း
ရွတ်လွှတ်တော်မူပါ’

ဟု အစချီ ကန်တော့ကြသည်ဟု
ကြားသိရပါသည်။

ထိုအချိန်ကဆိုလျှင် ရုံးများစိုက်ရာ
ပန်းမောက်မြို့ပေါ်မှလွဲ၍ ကျေးရွာများ
တွင် သူတို့၏ ဘာသာစကားများကို
သာ ပြောကြသောအချိန် ဖြစ်ပါသည်။
ဗမာစကားကို လူတိုင်း မပြောတတ်
ကြသေးပေ။

ဤနေရာ၌ ဗဟုသုတရဖွယ် အတု
ယူဖွယ်ရာ ကျွန်တော်သူငယ်ချင်း မူလ
တန်း ကျောင်းဆရာတစ်ယောက်၏
အဖြစ်အပျက်များကို ကြားညှပ်ဖော်ပြ
လိုပါသည်။

သူသည် ကျောင်းဆရာတစ်ဦးဖြစ်
သည့် အားလျော်စွာ သူ သင်ကြားပြ
သော စာပေများကို တပည့်များအား
ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် တတ်စေချင်
သည်။ သို့သော် ခက်နေသည်က
သူ၏ ဗမာစကားကို သူ တာဝန်ကျရာ
ကဒူးကျေးရွာရှိ ကလေးများက
နားမလည်ကြပေ။ မူလတန်းကျောင်း
ဖြစ်၍ ကလေးများသည် သူတို့ရွာသူ
ရွာသားများဖြစ်ပြီး အခြားသော တိုင်း
ရင်းသားများနှင့် ရောထွေးယှဉ်တွင်
မရှိသေးသည့်အတွက် အခြားဘာသာ

ဆရာတော်ကြီး၏ ဝမ်းသာလမ်းထောင့်ရှိရာ ဆရာတော်

စကားများကိုလည်း မကြားဘူးကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထို့အပြင် ကျောင်းသုံးစာအုပ်ကလည်း မြန်မာလိုဖြစ်ပြီး သူကလည်း ကဒူးလို မပြောတတ်သည့်အတွက် သူ့အနေဖြင့် စာသင်ပြရာတွင် အခက်ကြုံလျက် ရှိပါသည်။ နောက်ဆုံးတော့ သူ့ကိုယ်တိုင် ကဒူးစကားကို တတ်အောင်သင်လိုက်မှ သူ ကြုံတွေ့နေရသော အခက်အခဲက လွတ်မြောက်လာခဲ့ရပြီး သင်ကြားရေးလည်း အဆင်ပြေ၊ ကျောင်းသားနှင့်ဆရာ ဆက်ဆံရေးလည်း အဆင်ပြေသွားကြောင်း သိရပါသည်။

ထိုရွာကလေးမှာ ဆရာတော်ရှိရာ ဝေသုခိရွာသို့သွားရာ လမ်းမကြီးဘေးရှိ ပင်ဟင်းခါးရွာကလေးဖြစ်ပါသည်။ ဗန်းမောက်မြို့မှ ဝေသုခိရွာသို့သွားလျှင် နားယကာရွာ၊ စက်တောရွာ၊

ကံရွာ၊ သာယာကုန်းရွာ၊ ပင်ဟင်းခါးရွာ၊ မန်ပင်ရွာ၊ နန်းမွန်ကုန်းရွာ၊ ပင်ပုံရွာ၊ ကံကုန်းရွာ၊ နန်းသောင်ရွာ၊ ကုန်းပတောင်းရွာနှင့် ကားလမ်းအဆုံး မံစီရွာကြီးသို့ ရောက်မည် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူမှတ်မိသလောက် ကသာမြို့မှ (၇၆)မိုင် (၄)ဟာလိုခန့် ကွာဝေးပါသည်။ ထိုလမ်းမကြီးမှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ဖက်ဆစ်ဂျပန် ဆုတ်ခွာရာ လမ်းတစ်ခုဖြစ်ပြီး ထိုလမ်းမကြီး၏ ဆောက်လုပ်ရေး သတ်မှတ်ချက်လမ်းအမည်မှာ “ကသာ-အင်းတော်-ဗန်းမောက်-မံစီ-ဟုမ္မလင်းလမ်း” ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုလမ်းမကြီးသည် ရောဝတီမြစ်ကမ်းရှိ ကသာမြို့နှင့် ချင်းတွင်းမြစ်ကမ်းရှိ ဟုမ္မလင်းမြို့သို့ ဆက်သွယ်ထားသော လမ်းကြောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်းဆိုရသော် ချင်းတွင်းနှင့် ရော

ဝတီမြစ်ကြီး နှစ်ခုအကြား ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။

၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ်တွင် ထိုလမ်းမကြီးအား တိုးတက်ပြုပြင်ခြင်း (Improvement) လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ကျွန်တော်နှင့်တကွ လုပ်သား(၁၀)ဦးအဖွဲ့သည် လမ်းအူကြောင်းပုံစံနှင့် လမ်းအနိမ်အမြင့် တိုင်း ထွာရေးလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရင်း ဗန်းမောက်မြို့မှ ခြေကျင့်ခရီးဖြင့် လမ်းကြောင်းတစ်လျှောက် တစ်ရွာဝင်တစ်ရွာထွက် လမ်းဘေးရှိ ဇရပ်များတွင် စတည်းချကာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရပါသည်။

ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ရင်း ကံကုန်းဇရပ်တွင် ရပ်နားဆောင်ရွက်စဉ် ကသာမှ လမ်းဝန်ထောက်နှင့် လူ(၅၀)ခန့်ပါ သောအဖွဲ့သည် (ISUZU) ကား (၂)စီးနှင့် ရောက်လာကြပြီး ဝေသုခိ

ဆရာတော်ကြီးအား သွားရောက်ဖူး
မြော်ရန် လာရောက်ခေါ်ကြသဖြင့်
ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့သည် သူတို့နှင့်အတူ
လိုက်သွားခဲ့ကြပါသည်။

ဝေသုခိရွာကလေးသည် ကံကုန်း
ရွာမှ (၄)မိုင်ခန့်သာ ကွာဝေးပါသည်။
ကံကုန်းရွာ၏နောက်ရှိ တောလမ်း
အတိုင်းသွားလျှင် (၂)မိုင်ခန့်အကွာ
တွင် လွင်ကြီးရွာရောက်ပြီး နောက်ထပ်
(၂)မိုင်ခန့်သွားလျှင် ဝေသုခိရွာသို့
ရောက်ရှိပါသည်။

ဆရာတော်၏ကျောင်းသည် ပေ
(၅၀ x ၄၀)ခန့် ကျယ်မည်ဖြစ်ပြီး
ကျွန်းတိုင်လုံးများဖြင့် ခြေတံရှည်
တည်ဆောက်ထားပါသည်။ အပေါ်
ထပ်အား ဝါးထရံနှင့် ပျဉ် ရောကာထား
ပြီး သစ်သားကြမ်းခင်း ခင်းကာ
သက်ငယ်မိုးထားသော အဆောက်
အအုံ ဖြစ်ပါသည်။

အဆောက်အအုံ၏ အလယ်ခန်း
တွင် ထင်းရှူးသေတ္တာကြီးတစ်ခုရှိပြီး
ဆရာတော်အား ဆက်ကပ်သော
အလှူမှ ပါလာသည့် ငွေစက္ကူများ
ထည့်ထားသည်ဟု သိရပါသည်။
ဆရာတော်က ယင်းကို ငွေဟု မသိပါ။
စက္ကူဟုသာ သိသည်ဟု ရွာသားများ
က ပြောကြပါသည်။

တစ်ခါက ဘုန်းကြီးကျောင်းအား
ဓားပြများ လာတိုက်ပြီး ငွေတောင်းရာ
ဆရာတော်မှ ငွေတော့မရှိကြောင်း
သေတ္တာထဲတွင် စက္ကူတွေ ရှိကြောင်း
လိုအပ်လျှင် ယူသွားကြ မြန်မြန်လည်း
သွားကြဟု မိန့်ကြားခဲ့ပေသည်။

ဓားပြလည်း သေတ္တာထဲမှ ငွေစက္ကူ
များ ယူပြီးထွက်သွားရာ တောထဲတွင်
မျက်စိလည်နေ၍ အဖမ်းခံခဲ့ရဖူး
ကြောင်း သိရပါသည်။

ဆရာတော်၏ ကျောင်းပေါ်တွင်
၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဘာမှ ခမ်းခမ်းနားနား ပြင်ဆင်ထား
ခြင်းမရှိပါ။ ဘုရားဆောင်တစ်ခု၊
ထင်းရှူးသေတ္တာတစ်လုံးနှင့် ဆရာ
တော် ကျိန်းစက်ရာ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင်
သင်ဖျာတစ်ချပ်နှင့် သစ်သားခေါင်းအုံး
ငယ်တစ်ခုသာ ရှိပါသည်။

ဆရာတော်သည် ခုတင်နှင့်
ကျိန်းစက်ခြင်း မဟုတ်ပေ။ သစ်သား
ကြမ်းခင်းပေါ်တွင် ဖျာခင်း၍ ကျိန်းစက်
ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအိပ်ရာတွင်
ခေါင်းအုံး၊ စောင်၊ ခြင်ထောင်များ
လည်း မတွေ့ရပေ။ ထိုဖျာငယ်၏ရှေ့
တွင်သာ လာရောက်လှူဒါန်းထားကြ
သော မုန့်ထုပ်၊ ကြက်သွန်၊ အာလူး၊
ပဲစသည် လှူဖွယ်ပစ္စည်းများကလည်း
တစ်ပုံတစ်ပင် ရှိလှပေသည်။ အချို့
ကြက်သွန်များမှာ အပင်များပင် ရှည်
ထွက်နေကြပါသည်။

ဆရာတော်ကတော့ တပ်မက်မှုမရှိ
၍ ဥပေက္ခာပြုထားဟန် ရှိပါသည်။
ဆရာတော်၏ကျောင်းတွင် ကိုရင်မရှိ
ကျောင်းသားမရှိ၊ ကပ္ပိယလည်း မရှိပါ
ပေ။ ဆရာတော်ကိုဖူးသော ဧည့်သည်
များ လာရောက်မှသာ ရွာထဲမှ ရွာသား
များက လာရောက်ကူညီ ဆောင်ရွက်
ပေးရပါသည်။

ကျွန်အချိန်များတွင် မိမိတို့၏
အလုပ်များကို ပစ်၍ ဘုန်းကြီးကျောင်း
သို့ လာရောက် စောင့်ရှောက်နေခြင်း
ကို ဆရာတော်က မကြိုက်ဟု သိရပါ
သည်။

ဆရာတော်ကလည်း စကားနည်းပြီး
အမြဲမပြတ် တရားအားထုတ်နေသဖြင့်
လူအပို ရှိနေခြင်းကို မကြိုက်နှစ်သက်
ခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

ဆရာတော်အတွက် ဝေယျာဝစ္စ
ကလည်း သိပ်မရှိပါပေ။ ဆရာတော်
သည် သတိအမှတ်ဖြင့် နေထိုင်သူဖြစ်

ပြီး သူ့ကြောင့် သူတစ်ပါးကို အလုပ်
မပိုစေချင်သည့် သဘောလည်း ပါ
သည်။

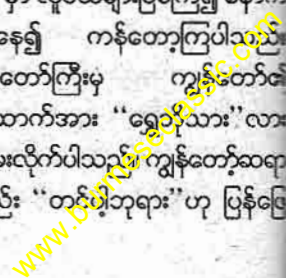
ထို့အပြင် ဆရာတော်သည် ဆွေ
ဘုဉ်းမပေး၊ ယာဂုကိုသာ ဘုဉ်းမေး
သည်ဟု သိရပါသည်။ သို့အတွက်
ကြောင့်လည်း ဆွမ်းကွမ်းကိစ္စ တာဝန်
မကြီးတော့ချေ။

လယ်ယာလုပ်ငန်းကိစ္စများ ပြီးဆုံး
သော ပွင့်လင်းရာသီ ရောက်ချိန်တွင်
အနောက်မြစ်ဟုခေါ်သော ချင်းတွင်း
မြစ်ရိုးမှ ဧည့်သည်များ၊ ဟိုပင်၊ မိုးညှင်း၊
မိုးကောင်း၊ ကာမိုင်းမှ ဧည့်သည်များ
သည် တောလမ်းအတိုင်း ခြေကျင့်
လာရောက်၍ ဆရာတော်အား ဖူးမြော်
ကြပါသည်။

ချောင်းကလေးဘေးတွင် ဆရာ
တော်ကိုဖူးသော ဧည့်သည်များ နားနေ
ရန် သက်ငယ်မိုး၊ ဝါးကြမ်းခင်း ယာယီ
တံများအား ရွာသူရွာသားများက
ဆောင်ရွက်ပေးထားရပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ဆရာတော်ကြီးအား
လာရောက်ဖူးမြော်သူများမှာ တစ်ရာ
ကျော်သည်အထိ ရှိတတ်ပေသည်။
ကျွန်တော်တို့ကားများ ရောက်သည်
အချိန်မှပင် ဆရာတော်ဖူး လာရောက်
သူများသည် သက်ငယ်တန်းလျားများ
အပြည့် ရှိနေပါသည်။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့လည်း ကျောင်း
ပေါ်တက်ပြီး ဆရာတော်အား လှူဖွယ်
ပစ္စည်းဖြင့် ပူဇော်ကန်တော့ကြပါသည်။
ကျွန်တော်တို့ “လမ်းတိုင်းတာရေး
အဖွဲ့”မှာ လူငယ်များဖြစ်ကြ၍ နောက်
ဆုံးမှနေ၍ ကန်တော့ကြပါသည်။
ဆရာတော်ကြီးမှ ကျွန်တော်၏
ဝန်ထောက်အား “ရွှေဘိုသား”လား
ဟု မေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်ဆရာ
မှလည်း “တင်ပါ့ဘုရား”ဟု ပြန်ဖြေ

အပြီး ဆရာတော်မှ “ဦးအောင်ဇေယျ” ဂူ၏ လက်ရှိအနေအထားကို ပြောပြပြီး သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ကာ ဆေးများ ပြန် သုတ်သင့်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ကျွန်တော်ဆရာမှာ ရွှေဘိုသားပင် ဖြစ်သော်လည်း ဦးအောင်ဇေယျ၏ အရိုးဂူအနေအထားကို ဆရာတော် လောက်ပင် မသိပါပေ။ ဆရာတော် သည် ဝေးဝေးလံလံ သွားရောက်ခြင်း လည်း မရှိခဲ့ပါ။

ဗန်းမောက်မြို့နယ်အတွင်း မန် လောင်၊ မန်စီ တိုက်နယ်(၂)ခု၌သာ သီတင်းသုံးနေထိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုကဲ့သို့ ရွှေဘိုမြို့အကြောင်း ပြည့် ပြည့်စုံစုံ မိန့်ကြားခဲ့သည့်အတွက် ကျွန်တော်ဆရာလည်း ဆရာတော်၏ ထူးခြားချက်ကို သတိပြုမိပြီး ချက်ချင်း ပင် ကြည့်လိုသဒ္ဒါ ရိုသေစွာဖြင့် ဦးခိုက် လိုက်သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရပါသည်။

ထို့နောက် ဆရာတော်ထံမှ ငါးပါး သီလ ခံယူဆောက်တည်ကြပါသည်။ ဤနေရာတွင် ဆရာတော်၏ ထူးခြားမှု တစ်ခုကို ထပ်မံ တွေ့ရှိရပါသည်။

ဆရာတော်သည် သာမန်စကားများ ပြောသောအခါ အများသူငါအတိုင်း ပုံမှန်အသံဖြစ်ပြီး သီလပေး တရား ဟောသောအခါတွင် အသံမှာ တိမ်မိပြီး အနည်းငယ် စူးရှနေပါသည်။ သို့သော် ပရိသတ်အားလုံး ဆရာတော်ကြီး၏ အသံကို ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ကြား ကြရပါသည်။

ရွာခံပုဂ္ဂိုလ်များ ပြောကြားချက်အရ ဆရာတော်သည် သီလပေးလျှင် အသက်မရှူတော့ဘဲ ထွက်သက်ဖြင့် သာ ပေးသဖြင့် အသံပြောင်းသွားရ ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

သီလပေးပွဲ ပြီးသောအခါ ဆရာ တော်သည် ရွာသားတစ်ဦးအား

တောင်းတစ်လုံးယူခဲ့ခိုင်းပြီး သူ၏ ရှေ့ရှိ ပစ္စည်းပုံများထဲမှ ကုလားပဲ၊ ကြက် သွန်နီ၊ အဖြူ၊ အာလူး၊ ငါးသေတ္တာ၊ ငှက်ပျောသီး၊ ကြံသကာ၊ ဘီစကွတ် စသည်တို့ကို ကိုယ်တိုင်ထည့်ပြီး ကျွန်တော့်အား လက်ယပ်၍ ခေါ်လိုက် ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ယခုမှ ဆရာတော် အား ဖူးဖူးသူတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ရှေ့မှ ဧည့်သည်များကို မခေါ်ဘဲ ကျွန်တော့် ကို ခေါ်လိုက်သဖြင့် ရင်ထဲတွင် ထိတ် လန့်သွားပါသည်။

ကျွန်တော် သွားလိုက်သောအခါ တောင်းကို လက်ညှိုးညွှန်ပြပြီး ယူသွား ရန် ပြောသဖြင့် ယူခဲ့ပါသည်။ စိတ်ထဲ တွင် မရှင်းမလင်းဖြစ်နေ၍ ရွာသား တစ်ဦးအား မေးမြန်းကြည့်ရာ...

‘ဆရာတော်က ပစ္စည်းလာလျှင် သူ့ရှေ့ မှာ ပုံထားလိုက်တယ်။ သူများလဲ မစွန့်ဘူး။ ယူသုံးရင်လဲ ဘာမှမပြောဘူး။ သူလဲ မသုံး ဘူး။’

ဒီပေယံ့ ခပ်ပျားတို့အဖွဲ့ကြတော့ ထူးဆန်းတယ်။ သူကိုယ်တိုင် တောင်းထဲ ထည့်ပြီး စွန့်တယ်။ ကျွန်တော်အထင်တော့ ခပ်ပျားတို့အဖွဲ့ ဟင်ဟင်ပန်းပန်း၊ လမ်းတိုင်း နေတာကို သူစိတ်ထဲက သိနေလို့ အခုလို စွန့်ကြဲလိုက်တယ်လို့ ထင်တယ်’

ဟု ပြောခဲ့သဖြင့် ဆရာတော်၏ ထူးခြားချက်တစ်ရပ်ကို ထပ်မံ သိရပြန် ပါသည်။

နောက်(၂)လခန့် ကြာသောအခါ ဆရာတော်ကြီးအား ထပ်မံ ဖူးတွေ့ရန် အခွင့်အရေး ပေါ်ပေါက်လာပါသည်။

ကသာမြို့မှ လမ်းဝန်ထောက်ကြီး က သူ၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မြစ်ကြီး နားမှလာသော သစ်ထုတ်ရေး မန်နေဂျာအား ဆရာတော်ထံ လိုက်ပို့ ပေးရန် ညွှန်ကြားချက်အရ ဆရာတော်

သီတင်းသုံးရာ ဝေသုခိရွာကျောင်းသို့ တစ်ခေါက် ထပ်မံ ရောက်ခဲ့ပြန်ပါ သည်။

ထိုသစ်ထုတ်ရေး မန်နေဂျာမှာ လူပျိုကြီးဖြစ်ပြီး သူနှင့်အတူ သူ၏ အစ်မ အမျိုးကြီးတစ်ယောက်လည်း ပါလာခဲ့ပါသည်။ သူတို့၏ လက်ထဲတွင် ပုတီးကုံးများ ကိုင်ထားသဖြင့် မောင်နှမ (၂)ဦးစလုံး ဘာသာရေးလိုက်စားကြ ဟန်တူပေသည်။

ဆရာတော်ထံမှ သီလခံယူပြီး မန်နေဂျာကြီးမှ ဆရာတော်အား သူ ပြုလုပ်ထားသော ဓာတ်လုံးငယ်အား ဘယ်အဆင့်ရောက်နေပါပြီလဲဟု သိ လို၍ မေးသောအခါ ဆရာတော်မှ...

‘ဒါတွေဟာ ရဟန်းနဲ့ မဆိုင်ဘူး။ ကမ္ဘာ တည်သရွေ့ အသက်ရှည်စွာနဲ့ နေချင်တဲ့ လူတွေ လုပ်တဲ့အလုပ်ပါ။ ကမ္ဘာကြီးကလဲ အနိစ္စနဲ့ ကင်းကွာတာမှ မဟုတ်ဘဲ’

ဟု ပြန်လည် မိန့်ကြားလိုက်ပါ သည်။ ယင်းနောက် သူ၏ အစ်မမှ...

‘ပုတီးစိပ်ရင် ဘာကို ပွားများရမလဲ’

ဟု မေးသောအခါ ဆရာတော်က

“ဂုဏ်တော်” ကိုသာ ပွားများရန် မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

မန်နေဂျာကြီးတို့မောင်နှမ စိတ်မှာ တော့ မည်သို့ ရှိမည်မသိပါ။ ကျွန်တော့် စိတ်ထဲမှာတော့ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဝေးလံ ခေါင်ဖျားသော အရပ်ဒေသတစ်ခု၏ တောကြီးအုံကြား၌ တရားကျင့်ကြ အားထုတ်နေသော ရဟန်းတစ်ပါးထံမှ ဤမျှ ပွင့်လင်းမြင့်မြတ်လှစွာသော မိန့် စကားကို ကြားလိုက်ရသည့်အတွက် ဆရာတော်ကြီးအား များစွာ ကြည်ညို သဒ္ဒါပိုစွာ ဦးခိုက်လိုက်မိပါတော့သည်။

နောက်ထပ် တွေ့ရှိခဲ့ရသော ထူးခြား ချက်များစွာ ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန် တော်မူပြီး နောက်ပိုင်းကာလတွင် ကြုံ

တွေ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး ပုံလွန်တော်မူသောအချိန်က ကျွန်တော် ဗန်းမောက်မြို့တွင် မရှိပါ။ ဖောင်ကြီးသင်တန်း တက်နေရသဖြင့် မေလကုန်မှ ပြန်ရောက်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော် ပြန်ရောက်လာသော အခါ ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်အား မှန်ခေါင်းသို့ ပြောင်းပြီးခါစအချိန် ဖြစ်ပါသည်။ ဗန်းမောက်တစ်မြို့နယ်လုံး ဆရာတော်၏ ရုပ်ကလာပ် မပုပ်မသိုး၊ မပျက်စီးမှု၊ ဆံတော်များ ရှည်ထွက်လာမှု၊ သင်္ကန်းတွင် အရိုးစုပုံအရိပ်ထင်မှု စသည့် ဆရာတော်ကြီး၏ ထူးခြားချက်များကို ပြောဆိုနေကြချိန် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချိန်က ဗန်းမောက်မြို့နယ် ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ ဗိုလ်ကြီးခင်စိန်၏ တာဝန်ပေးချက်အရ ကျွန်တော်တို့ ဆောက်လုပ်ရေးအဖွဲ့မှ အရိုးစုပုံပေါ်နေသော သင်္ကန်းအား (၄×၃)ပေအရွယ် (၃)လက်မခန့် မှန်တစ်ဖက် (၂)ချပ်ဆင့်ပြီး (၂)ဖက်ကပ်၍ ပေါင်ရိုက်ကာ အလင်းရောင်လာသော ပြတင်းပေါက်တွင် ထောင်ပေးထားခြင်းဖြင့် အများပြည်သူများ အလွယ်တကူ ဖူးမြင်နိုင်ကြအောင် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ကြရပါသည်။

ကျေးရွာ လူကြီးများကလည်း

ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် ကျွန်တော်တို့အား ဆရာတော်ကြီး၏ ပုံလွန်တော်မူစဉ်က ပယ်ခဲ့သော ဆံတော်အနည်းငယ်နှင့် ပုံရိပ်ပေါ်သော သင်္ကန်းစ၏ ထောင့်အဖျားလေးကို ဖြတ်ကာ လက်ဆောင်ပေးခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ မိသားစုသည် ဆံတော်အား ပုလင်းငယ်တွင် ထည့်ပြီး ရေအနည်းငယ် ဖြည့်ထည့်ကာ ဘုရားစင်အနီးတွင် သင်္ကန်းစနှင့်အတူ ထားရှိပူဇော်ခဲ့ကြပါသည်။

ဤနေရာတွင် ဆရာတော်ကြီး ထူးခြားဖြစ်စဉ်များနှင့် ပတ်သက်၍ အနည်းငယ် ရှင်းပြလိုပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ထိုအချိန်က အသက်အရွယ် ငယ်သေးပြီး တရားဘာဝနာနှင့် အလှမ်းဝေးနေသောအချိန် ဖြစ်ပါသည်။ ဘာမဆို သိပ္ပံနည်းကျမှ လက်ခံတတ်ပါသည်။

သို့သော် ဆရာတော်ကြီး၏ ထူးခြားချက်များက ကျွန်တော်၏ မှားယွင်းနေသော အတွေးအခေါ်များအား ဖယ်ရှားပစ်ခဲ့လိုက်ပါသည်။ ပထမဦးစွာ သင်္ကန်းတွင် "အရိုးစု" ပုံရိပ်ထင်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာတော်ကြီး ရုပ်ကလာပ်ကို မဖူးမြော်မီက ကျွန်တော်၏ အတွေးတွင် ဒွါရအပေါက်များမှ ထွက်ပေါ်လာသော သားနံ့ညံ့များ စွန်းထင်း

သဖြင့် ပုံရိပ်သဏ္ဍာန်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ယူဆမိပါသည်။

အပုပ်ရည်များသည် ဒွါရပေါက်များမှ ထွက်ပြီး အိုင်ထွန်းစုပုံကာ ယင်းနေရာတစ်ဝိုက် အရိပ်ဖြစ်ပေါ်မှုကြောင့် ဒွါရပေါက်များရှိရာ ဦးခေါင်းပိုင်း တင်ပါးဆုံအပိုင်း၌သာ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ခန့်မှန်းထားမိပါသည်။

သို့သော် ဆရာတော်၏ သင်္ကန်းစပေါ်ရှိ ပုံရိပ်ကို တွေ့ရှိ ဖူးကြည့်မိသော အခါ ကျွန်တော်၏ သိပ္ပံနည်းကျ တွေးခေါ်မှုအားလုံး မှားယွင်းနေကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ဤဖြစ်ရပ်သည် သိပ္ပံသမားတို့ လက်လှမ်းမမီသော "သဘာဝလွန်" ဖြစ်ရပ်များသာ ဖြစ်ပါသည်။

သင်္ကန်း၌ ပေါ်နေသော အရိုးစုပုံရိပ်မှာ ဦးခေါင်း၊ လည်ပင်း၊ ပခုံးနံရိုး၊ ကျောရိုး၊ တင်ပါးဆုံ၊ ဝေါင်း၊ လက်မောင်း၊ လက်ဖျံ၊ လက်ချောင်း၊ ခြေသလုံး၊ ခြေဖဝါး၊ ခြေချောင်းထိ အသေးစိတ်ပေါ်နေသဖြင့် X-Ray ဓာတ်မှန်ဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးအား ရိုက်ထားသကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်နေပါသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

မျိုးမြင့်
(ဆောက်လုပ်ရေးအင်ဂျင်နီယာ/ဗြိတိန်)

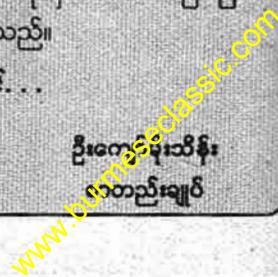
စာရှုသူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့ . . .

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသိပြီး သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်သွားပါမည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင်မှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့် . . .

ဦးကျော်စိုးသိန်း
လက်တည်းချုပ်

စာပေဖြစ်ပေါ်အောင် ဆွေးနွေးဆောင်

စာရေးသူသည် တပ်မတော်သား ဘဝတွင် တပ်မ(၅)ခုပြောင်း၍ တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့သူ စစ်သားအိုကြီး တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ တပ်မတော်ထဲတွင် ရှေ့တန်းပျော်ဘဝဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နံတစ်လျား တိုင်းရင်းသားပေါင်းစုံ ဖြင့် ထိတွေ့ရင်းနှီးခဲ့ရပါ၏။

တိုင်းရင်းသား တစ်မျိုးစီတွင် အစွမ်း ထက်သော တိုင်းရင်းဆေးများ သူ့ရပ်၊ သူ့ရွာ၊ သူ့စာဆိုသလို သုံးစွဲနေကြ သော အမှန်လည်း ပျောက်ကင်းချမ်းသာ နေကြသော ဆေးနည်းများကို မျက်ဝါး ထင်ထင် တွေ့ကြုံခဲ့ရပါသည်။

အထူးသဖြင့် စာရေးသူမှာ အသက် အရွယ်အိုမင်း၍ အနားယူချိန်တွင် ဖြစ်တတ်သော လေဖြန်းခြင်း၊ လေဖြတ် ခြင်းစသည့်ရောဂါများ ဖြစ်မည်ကို လွန်စွာစိုးရိမ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ လေဖြန်းခြင်း၊ လေဖြတ်ခြင်း ဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်ခဲ့သော စာရေးသူ သည် (၁၉၉၆)ခုနှစ်ခန့်တွင် ညာဘက် ခြေထောက်တစ်ဖက် သွယ်ပြီး လမ်း မလျှောက်နိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုသို့ လေဖြန်းချင်ချင်ဖြစ်လာ သောအချိန်တွင် စာရေးသူမှာ လွန်စွာ ကြောက်လန့်သွားပြီး ဆေးနည်းများ မှတ်စုတွင် ရှာဖွေပြီး အမြန်ဆုံးတိုင်းရင်း ဆေးများ ဖော်စပ်သုံးစွဲခဲ့ပါသည်။

(၇)ရက်တစ်ပတ်ခန့် သုံးစွဲပြီးနောက် စာရေးသူခြေထောက်မှာ အကောင်း ဟကတိ ပြန်ဖြစ်သွားခဲ့ပြီး ယနေ့တိုင် လေဖြန်း၊ လေဖြတ်ခြင်း မပြုတော့ သည့်အပြင် တခြားသူများကိုပင် ဇီဝိတဒါနပြုနိုင်လောက်အောင် ဆေး

နည်းများကို ဖော်စပ် ကုသပေးနိုင်လာခဲ့ ပါသည်။

ဆေးအမည်များမှာ...

* * *

၁။ ရှောက်ရွက်	=	[လက်တစ်ကွင်း (၇-ရွက်ခန့်)]
၂။ ဖုံးယိန်ရွက်	=	[လက်တစ်ကွင်း (၇-ရွက်ခန့်)]
၃။ လောက်သေရွက်	=	[လက်တစ်ကွင်း (၇-ရွက်ခန့်)]
၄။ ထိကရုံးအရိုင်း (အနီ)	=	[လက်တစ်ကွင်း (၇-ရွက်ခန့်)]
၅။ ကျီးအာသီးရွက်	=	[လက်တစ်ကွင်း (၇-ရွက်ခန့်)]

အားလုံးကို ရောစင်းပြီး နေလှန်းပါ။ နေလှန်း၍ ခြောက်သွားပါက မြေအိုးတစ်အိုးကိုရှာပြီး ကြပ်ထုပ်များ ထုပ်၍ ကြပ်ထုပ်ထိုးရုံဖြစ်ပါ၏။ (၇) ရက်ခန့် ကြပ်ထုပ်မှန်မှန်ထိုးရုံမျှဖြင့် သက်သာသွားပြီးနောက်ထပ်လေဖြတ် မည်ကို မကြောက်ရတော့ပါ။ ပသျှူး နည်း ဖြစ်ပါသည်။

ယခုတိုင် တနင်္လာရီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဘုတ်ပြင်းနှင့် ကော့သောင်းတစ်ဝိုက် တွင် သုံးစွဲနေသော မြန်မာ့ဆေးနည်း ဖြစ်ပါသည်။

နောက်တစ်နည်းမှာ... ထားဝယ် ဝန်းကျင် တနင်္လာရီတိုင်း အောက်ပိုင်း တွင် သုံးစွဲနေကြသော လက်တွေ့ နည်းဖြစ်ပါသည်။

ရေငန်စပ်တွင်သာ သီးတတ်သော တောရှောက်သီးလေးများကို တော အရက်ထဲတွင် ဆတူရောစပ်ပြီး စိမ် ထားပါ။ (၇)ရက်ခန့်ထားပြီးလျှင် လေဖြန်းသူကို လိမ်းပေးပါ။ (၃)ရက် မျှ လိမ်းပေးရုံဖြင့် သိသာစွာ သက်သာ လာပါလိမ့်မည်။ အရက်ဦးရည်ဖြင့် စိမ်လည်းရပါသည်။ (BE အရက်မရ ပါ။) တောအရက်စစ်စစ်ကိုသာ သုံးပါ။

နောက်တစ်နည်းမှာ... မြန်မာ

နည်းစစ်စစ် ဖြစ်ပါသည်။ ဤနည်းသည်လည်း ဘုရင့်နောင် ပွဲရုံပိုင်ရှင် ဦးတင်ထွန်း၊ ဒေါ်ခင်ဝင်း (ကျောင်းဆရာမ)တို့အမေ လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းသောနည်း တစ်ခုဖြစ် ကြောင်း စာရေးသူအား မေတ္တာဖြင့် ဝေငှလိုက်သောနည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးနည်းမှာ...

- ၁။ တောအရက်စစ်စစ် = (၁)ပုလင်း
- ၂။ ဖင်သော် = (၈)ပဲ
- ၃။ ပုရတ် = (၈)ပဲ
- ၄။ တောရှောက်ခါးသီး = (၁)လုံး
- ၅။ ကင်းမြေများ = (၁)ကောင်

တို့ကို ရော၍စိမ်ပါ။ (၃)ရက်မျှ နေပူလှန်းပြီး နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ် ကြိမ် ပုံမှန်လိမ်းပေးပါ။ လေဖြတ် နေသူ သိသိသာသာ သက်သာပါ လိမ့်မည်။

စာရေးသူ တင်ပြသောနည်းများမှာ လက်တွေ့နည်းများ ဖြစ်သောကြောင့် လွယ်ကူပြီး အကုန်အကျသက်သာသော နည်းများဖြစ်သဖြင့် စေတနာရှေ့ထား၍ တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျေးဇူးရှင် မိခင်ကြီးအား ကန်တော့ ပါ၏။

မောင်သျှင်မျိုး (ဘုတ်ပြင်)

www.burmeseclassic.com

ကော့စ်ပရိုပရတီနီ

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တာဆထလ(တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့ မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက်အမှတ်တစာဝက (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မျှတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့ မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် တိုက်ခဲလေးလဲခြင်း၊ အစာဖိစိမ့်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီးဝမ်းလေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိပူနီခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလဲထိုင်းပိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခဲတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနုမကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်ဖျားထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလျှံနေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ယူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလဲထိုင်းပိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဈေးစုံဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း

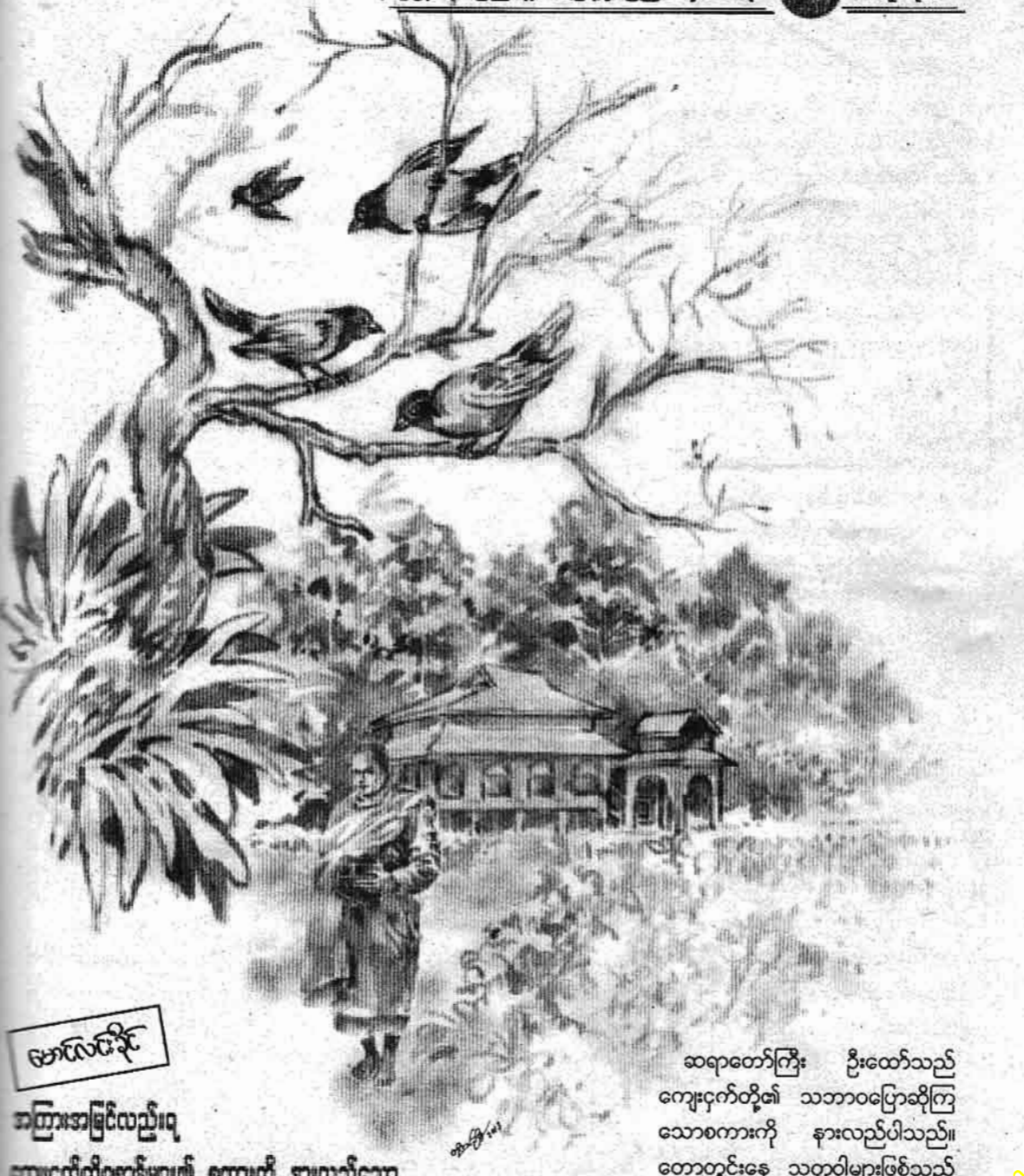
အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေဓာဝီလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၀၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၃

မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

မောင်လင်းခိုင်

အကြားအမြင်လည်း၊
ဆွေငှက်တိရစ္ဆာန်များ၏ ကော၊တုံ နားလည်သော

ဆရာတော်ပြီး ဦးထော်

ဆရာတော်ကြီး ဦးထော်သည် ကျေးငှက်တို့၏ သဘာဝပြောဆိုကြ သောစကားကို နားလည်ပါသည်။ တောတွင်းနေ သတ္တဝါများဖြစ်သည့် ကျား၊ ဆင်၊ မျောက် တိရစ္ဆာန်တို့၏ ဆိုပြောသံများကိုလည်း နားလည်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဦးထော်သည် နက္ခတ္တရာဇ်မြည်ကောင်း ၄၁

မြို့တွင်း မြို့အရပ်တို့တွင် နေထိုင်ခြင်း မပြုဘဲ ကျေးတောရွာများတွင်သာ နေထိုင်ပါသည်။

သူ၏ဇာတိမှာ မန္တလေးမှ ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေး နန်းတွင်း ကောင်းစားစဉ်က သီပေါမင်းလက်ထက်တွင် သီပေါမင်း ကပ်လှူသော ရွှေသင်ဖြူးဖျာသုံးချပ် ရရှိပါသည်။

ရွှေသင်ဖြူးဖျာမှာ သင်ဖြူး ရက်သလို ရက်ထားခြင်းမဟုတ်ဘဲ ရွှေကို အပြားခတ်၍ ရွှေခြည်များဖြင့် အနားကွပ် ရက်လုပ်ထားသော ဖျာများဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်သည် သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး အောက်ပြည်အောက်အရပ်သို့ ဆင်းသက်လာခဲ့ပါသည်။

အောက်ပြည်အောက်အရပ် ဆိုသော်လည်း ရန်ကုန်နှင့် အနီးဝန်းကျင် အရပ်များ မဟုတ်ဘဲ ရခိုင်ပြည်နယ်သို့ တိုင် ဆင်းသက်လာခဲ့ပါသည်။ ရခိုင်ပြည်နယ်သို့ ရောက်လာသော်လည်း မြို့ပေါ်တွင်မနေဘဲ ဆိတ်ငြိမ်အေးချမ်းသည့် တောရွာများတွင်သာ သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ဘွဲ့အမည်ရင်းကို သိရှိသူ မရှိကြ။ ဆရာတော်ကြီး ဦးထော်ဟုသာ ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ ထိုဦးထော်ဆိုသည့် အမည်နာမကိုလည်း မည်သို့မည်ပုံရသည်ဟု မသိကြ။

တောနေ တောစရိုက် စပ်စုလိုခြင်းလည်း မရှိကြ။ ဘာသိဘာသာ နေထိုင်ကြသည်။ ကိုးကွယ်ကြသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် မန္တလေးတွင် ရှိစဉ်က သီဟိုဠ်နိုင်ငံ(သီရိလင်္ကာ)သို့လည်း သွားရောက်ခဲ့ဖူးကြောင်း သိရသည်။

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီးမှစ၍ နှစ်တို့ကို ရေတွက်လျှင် နှစ်ပေါင်း(၁၀၀) ကျော်သွားခဲ့ပါပြီ။ ဆရာတော်ကြီး၏

ဂုဏ်သတင်းအား ယခုထက်တိုင် ပြောဆိုနေကြဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ရခိုင်ပြည်နယ် သံတွဲ(ယခင် ဒွါရာဝတီ)သို့ ရောက်ရှိလာသော်လည်း မြို့အနီးဝန်းကျင်တွင် နေထိုင် သီတင်းသုံးခြင်းမရှိဘဲ ဒွါရာဝတီမြို့၏ အစွန်အဖျား တောရွာများတွင်သာ သွားရောက် ကျောင်းထိုင်နေခဲ့ပါသည်။

ဒွါရာဝတီ၏ တောင်ဘက်အရပ်ဖြစ်သော ကျိန္ဒလီ-စလူ မြစ်ဖျား ချောင်းဖျားတို့တွင် သွားရောက်ကျောင်းထိုင်လျက် ဘာဝနာတရားများ အားထုတ်၍ လောကုတ္တရာ အလုပ်များကိုသာ တစိုက်မတ်မတ် လုပ်နေခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်၏ ကျောင်းသင်ခန်းအား အမြဲ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပြီး ကျောင်း၏ ဝေယျာဝစ္စ၊ ဆရာတော်၏ ဝေယျာဝစ္စတို့ကို အမြဲလုပ်ကိုင်ပေးနေသည့် ဒကာနှစ်ဦး ရှိပါသည်။ ငမိုးနှင့် ငတိုးတို့

ဖြစ်ကြသည်။

ငမိုးနှင့် ငတိုးသည် အိမ်မှကံစွလယ်ယာလုပ်ငန်း ပြီးသည်နှင့် ကျောင်းသို့ရောက်လာပြီး ဆရာတော်၏ ဝေယျာဝစ္စ၊ ကျောင်း၏ ဝေယျာဝစ္စတို့ကို ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ကြသည်။

ဆရာတော်သည် ပို့ဆွမ်းထက် ခံဆွမ်းကိုသာ အဓိကထား၍ ဆွမ်းစားလျက် ရှိသည်။ ငမိုး၊ ငတိုးတို့ကလည်း အခါအားလျော်စွာ ဆရာတော်အား ဆွမ်းကွမ်း ပို့ကြသည်။

သို့သော် ငမိုး၊ ငတိုး ဒကာနှစ်ဦးမှာ ဆင်းရဲလွန်းလှသည်။ လယ်ယာချောင်းမြောင်း လုပ်ကိုင်ကြပါသော်လည်း ဝမ်းရေးက မဖူလုံ၊ စားရရုံ ဝတ်ရရုံသာ ရှိသည်။

ဆရာတော်ကလည်း သူဒကာတွေ ဆင်းရဲလွန်းသဖြင့် ဘယ်နည်းဖြင့် ဒကာတွေကို မ၊ စကူညီရပါမည်နည်းဟု တွေးတောလျက်ရှိသည်။

တစ်ခါသော် ကျောင်းနား သစ်ပင်တစ်ပင်တွင် ကျီးမို့၊ ကျီးမ လာနား၍ ဘာသာဘာဝ ပြောကြသည်။

'ရှင်မရေ ဟိုတောစပ်က အိုင်တစ်အိုင်နားမှာ တောမွှေးတွေချထားလို့ ဆတ်ကြီး တစ်ကောင် ကျနေတယ်။ တို့အဲဒီကဲ့သို့ ကြမယ်'

ဟု ပြောနေသည်။ ဆရာတော်က ကျေးငှက်တို့၏ ဘာသာဘာဝပြော စကားကို နားလည်သဖြင့် ငမိုး၊ ငတိုးတို့ကို ခေါ်ပြီး ပြောလေသည်။

'ငမိုး၊ ငတိုး ဟို တောစပ်က အိုင်တစ်အိုင်နားမှာ တောမှဆိုးတွေ ချထားလို့ ဆတ်ကြီးတစ်ကောင် ကျနေတယ်။ သွားယူကြ၊ ဒါပေမယ့် အကုန်မယူနဲ့ တစ်ဝက်ချန်ခဲ့'

ဟု ခိုင်းလိုက်သည်။ ငမိုး၊ ငတိုးတို့လည်း သွားရောက်ရာ ဆတ်ကြီး

www.burmeseclassic.com

တစ်ကောင် လဲကျသေဆုံးနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့်...

‘ဆရာတော် ဆတ်ကြီးသေနေတာ ဘယ်လို သိသလဲ မသိဘူးနော်’

ဟု ပြောကြသည်။ သူတို့နှစ်ဦး သည် ဆရာတော်မှာသလို “အကုန် မယူနဲ့ တစ်ဝက်ချန်ခဲ့” ဆိုသော စကားကို နားမထောင်ဘဲ အကုန်ယူ လာခဲ့သည်။

ဆရာတော်က သိပြီးဖြစ်သည်။ ဒကာတို့ပြန်လာသောအခါ စကားမဆို ဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေလေတော့သည်။ နောက်လည်း မပြောတော့ပေ။

သို့သော်လည်း ငမိုး၊ငတိုးတို့မှာ တောသားလူရိုးများ ဖြစ်ကြသည်မို့ အလိုက်အထိုက်လည်း နားမလည်၊ လူမှုရေးလည်းမသိ၊ ရိုးသားသော တောသားများ ဖြစ်ကြသည်မို့ ကြာ ကြာလည်း စိတ်မဆိုးနိုင်ဘဲ စိတ်ပြေ ခပြန်သည်။

‘ဒီဒကာနှစ်ယောက်ကို ဘယ်လို မရမလဲ’

ဟု တွေးနေသည်။ တစ်နေ့တွင် ငမိုးနှင့် ငတိုးတို့အား...

‘နင်တို့ အလွန်ဆင်းရဲနေတယ်။ မချမ်းသာချင်ဘူးလား’

ဟုမေးသည်။

‘ချမ်းသာချင်ပါတယ် ဘုရား’

ဟု ပြန်ဖြေကြသည်။

‘ချမ်းသာချင်ရင် ကိုင်ရက်ကြ’

ဟု ဆိုသည်။ ကိုင်မှာ ရခိုင်တိုင်း ရင်းသားအခေါ်ဖြစ်၍ ခြင်းအသေး (အချိန်တစ်ဆယ်ဝင်) ရက်ခိုင်းခြင်း ဖြစ်သည်။

‘ကိုင်ရက်ပြီး ငါနဲ့လိုက်ခဲ့’

ဟု ခေါ်လေသည်။ ဆရာတော်က ငမိုးနှင့်ငတိုးအား စမ်းတစ်ခုသို့ ခေါ် သွားသည်။

‘ငါက တောင်ပေါ်ကသွားမယ်။ နင်တို့က စမ်းအတိုင်းသွား၊ စမ်းထိပ်မှာ ဆုံကြမယ်။ လမ်းသွားရင်း တွေ့တဲ့အရာတွေ ကောက် ယူကြ’

ဟု မှာခဲ့သည်။ ဆရာတော်က တစ်လမ်း၊ သူတို့က တစ်လမ်းသွားကြ သည်။ ငမိုး၊ငတိုးတို့သွားသော စမ်း ချောင်းထဲတွင် ငွေဒဂါးတွေ တစ်စမ်းလုံး ပြည့်နေသည်။ ငမိုး၊ငတိုးက ကောက် မယူဘဲ ခြေထောက်နှင့်ကော်ပြီး ကစား သွားသည်။

စမ်းထိပ်ရောက်တော့ ဆရာတော် နှင့် တွေ့သည်။ ဒကာနှစ်ယောက်ကို ကြည့်လိုက်တော့ ဘာမှပါမလာ။ ခြင်းအလွတ်တွေသာ တွေ့ရသည်။ ဆရာတော်က ဘာစကားမှမပြောဘဲ “ကဲ ပြန်ကြမယ်” ဟု ပြောပြီး စမ်း အတိုင်း စုန်ဆင်းလာကြသည်။

အလာခရီးက ငမိုးတို့ တွေ့ခဲ့သည့် ငွေဒဂါးတွေ လုံးဝ မတွေ့ရတော့ပေ။ ငမိုး၊ငတိုးတို့မှာလည်း ဘာမှ ပါမလာ ဘဲ ခြင်းအလွတ်တွေနှင့်သာ ပြန်လာ ခဲ့ရသည်။ ဆရာတော်မှာ နှုတ်မှဖွင့်ဟ ၍...

‘နင်တို့ငွေတွေ ယူကြ’

ဟု မပြောနိုင်ပါ။ တွေ့သည့်အရာ တွေ ခြင်းထဲကောက်ထည့်ဟုသာ အချိပ်ပြရသည်။ ဒကာတွေက အကောင် မထင်ပါ။ ဒကာနှစ်ယောက် ကလည်း “ငွေဒဂါးတွေ ကောက်ယူရ

မှန်းမသိ၊ တော်တော်ရိုးအတွဲ ဒကာ တွေပဲ” ဟုသာမှတ်ချက်ချရတော့သည်။

ဆရာတော်မှာ တရားထိုင် ဝိပဿနာ အလုပ်လုပ်ပြီး လောကုတ္တရာ တွက်ရပ်လမ်း ကိုသာ တစိုက်မတ်မတ် လုပ်နေတော့သည်။ သို့သော် ငမိုး၊ငတိုး လူဆင်းရဲနှစ်ဦးကို လည်း ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ မစ၊ရမည် နည်းဟု အာရုံမှာ ရှိနေသည်။

ဆရာတော်သည် တရားအလုပ်ကို သာ စွဲစွဲမြဲမြဲ လုပ်သည်။ ဒကာ ဒကာမ နှင့် သိပ်ကြာကြာ စကားပြောလိုစိတ် မရှိ။ နေ့ခင်းနေ့လယ် လာကြသည့် ဒကာ ဒကာမနှင့် ခဏတဖြုတ် စကား ပြောပြီး သူ့တရားအလုပ်သူလုပ်နေ လေ့ရှိသည်။ ကျောင်းမှာ ရွာနှင့် အတန်ငယ်လှမ်းသည့် တောစပ် ကလေးတွင် ဖြစ်သည်။

ညဘက်ဆိုလျှင် မည်သည့်ဒကာ ဒကာမမှ မလာရတော့ပေ။ အကြောင်း မှာ ညအချိန်တွင် တောတွင်းတိရစ္ဆာန် တို့ လာတတ်ကြပြီး ဆရာတော်၏ တရားကို နာယူတတ်ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

မာဂစေကား နားလည်တတ်ကျွမ်း သဖြင့် သတ္တဝါများကို တရားဟော ကြားပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ လူတို့နှင့် ဆုံတတ်ကြသော်လည်း ရန်မူခြင်း တော့မပြုပေ။

လူတို့ကသာ အန္တရာယ်ကို ကြိုတင် ကာကွယ်၍ ညအချိန်ဆိုလျှင် ဆရာ တော် ကျောင်းအနားသို့ မည်သူမျှ မသွားကြတော့ပေ။

ဆရာတော်သည် မာဂစ စကားကို မည်သည့်အချိန်က တတ်မြောက် ထားသည်ကို မသိပေ။ မနှိမလေး ကောင်းစားစဉ်က သီပေါမင်းတော်ထက်

သီဟိုဠ်နိုင်ငံ(သီရိလင်္ကာ)သို့ သွားစဉ်
အခါက တတ်မြောက်လာခဲ့လေ
သလား။ မန္တလေးမှာရှိစဉ်ကပင်
တတ်မြောက်ခဲ့လေသလား
မသိကြပေ။

၁၈၈၅ ခုနှစ် သီပေါမင်း
ပါတော်မူသောအခါ
အောက်ပြည်အောက်ရွာသို့
ဆင်း၍ ရှောင်တိမ်း

လာကြသူတွေ များလှသည်။
ဆရာတော်လည်း စစ်ဘေးစစ်ဒဏ်
ရှောင်တိမ်းလာခဲ့လေသလား မသိပါ။

ရခိုင်ပြည်နယ် ဒွါရာဝတီသို့ ရောက်
ရှိလာသော်လည်း မြို့တွင် မနေလိုဘဲ
တောစွန်တောရွာများတွင်သာ နေထိုင်
ခဲ့သည်။ ဆရာတော်သည် ရိုးရိုးအေး
အေး နေခဲ့သဖြင့် ဆရာတော်အကြောင်း
သိသူနည်းလှသည်။

ဆရာတော်သည် ကျေးဇူးတို
ပြောသော စကားကို နားလည်သဖြင့်
ကျေးဇူးတို ပြောသောစကားအရ
မည်သည့်နေရာတွင် ဘာရှိသည် ဘာ
တွေ ဖြစ်နေသည်ကို သိကြရသည်။

ဆရာတော်သည် သူ နေထိုင်သည့်
ကျောင်းမှ တခြားရွာတစ်ရွာသို့ ခေတ္တ
နားနေခိုက်တွင် ဆရာတော်၏ ကျောင်း
ကို မီးလောင်သည်။ ဆရာတော်ရှိရာ
သို့ ဆက်ရက်မောင်နှံ ပျံသန်းရောက်
ရှိလာပြီး...

‘ဆရာတော်... ဆရာတော်ကျောင်း
မီးလောင်နေပြီ ပြန်ပြန်ပြန်လိုက်’

ဟု လာပြောသည်။ ဆရာတော်
သိတော့ ဒကာများကို ခေါ်၍ သူ
ကျောင်းရှိရာသို့ အမြန်လိုက်ခိုင်း
လိုက်သည်။

ဆရာတော်၏ ထွက်ရပ်လမ်းစာအုပ်
များ၊ ဝိဇ္ဇာကတ်စာအုပ်များ၊ အသုံး
အဆောင်ပစ္စည်းများသာ ရလိုက်ပြီး

ကျောင်းကတော့ မီးထဲ ပါသွားလေ
တော့သည်။

ထိုမှစ၍ ဆရာတော် မာဂစေကား
တတ်သိနားလည်ကြောင်း သိကြတော့
သည်။ ဆရာတော်ကမူ “ငါ သိသည်
ငါတတ်သည်”ဟု တစ်လုံးတစ်ပါးမျှ
ဖွင့်ဟပြောဆိုခြင်း မရှိပေ။

မီးလောင်သွားသော ဆရာတော်၏
ကျောင်းကလေးကို ငမိုး၊ ငတိုး
ဦးဆောင်၍ ရပ်ထဲရွာထဲမှ ဒကာ
ဒကာမများ ဝိုင်းဝန်းပြီး ပြန်လည်
ဆောက်ပေးကြသည်။

ငမိုး၊ ငတိုးကတော့ ဆရာရင်း
ဒကာရင်းမို့ သူတကာထက်ပို၍ လုပ်
ဆောင်ပေးကြသည်။ ဆရာတော်သည်
သူဒကာနှစ်ဦး ဆင်းရဲလွန်းသဖြင့် မစ၊
ချင်နေသည်။ ဒကာတွေ ရိုးသားလွန်း
သဖြင့် ငွေပုံကြီးကို တွေ့ပါလျက်
ကောက်ယူရမုန်းမသိကြ။ ခြင်းအလွတ်
တွေချည်း ပြန်ထမ်းလာခဲ့ကြသည်။

ဆရာတော်မှာ သက်ပြင်းချရုံမှ
တစ်ပါး မတတ်နိုင်ပါ။ ဝိနည်းလွတ်
ပေးပါသော်လည်း ဒကာတို့က ငွေတွေ
ကောက်မယူခဲ့ဘဲ ခြေနှင့် ကန်၍ပင်
ကစားခဲ့ကြပေသေးသည်။

ဆရာတော်က ဒကာများကို နောက်
တစ်ကြိမ် ထပ်၍မစရန် စဉ်းစားရပြန်
သည်။ နောက် (၃)နှစ်မျှ ကြာသော

အခါ ငမိုး၊ ငတိုး ဒကာနှစ်ဦး
ခေါ်၍ ခြင်းရက်ခိုင်းပြန်တော့သည်။
‘ငမိုး၊ ငတိုး ခြင်းတွေရက်
လိုက်ခဲ့ကြ။ ရွှေပုံပေါ်မှာသွား
ထမင်းသွားစားကြမယ်။ ရွှေ
လူတွေလဲ လိုက်မယ့်သူ

ခေါ်ခဲ့
ဟု ပြောသည်။ ငမိုး၊ ငတိုး
လည်း ရွာကလူတွေပြောပြီး
ငွေပုံပေါ်တွင် ထမင်းစားဖို့ သွားကြ
တော့သည်။

တောစခန်း စမ်းချောင်းထိပ်
ကျောက်ပုံကြီးတစ်ပုံ ရှိသည်။
ကျောက်ပုံပေါ်တွင် စခန်းချကြသည့်
ဆရာတော်က ဒကာတို့နှင့် လှမ်း
တွင် တောတောင်သဘာဝတို့
ကြည့်၍ တရားမှတ်နေသည်။

စားသောက်ကြပြီး နေ့မွန်းလွဲ
အခါ ပြန်ဖို့ ပြင်ကြသည်။ ဆရာတော်
က “လိုချင်တာရှိရင် ယူကြ”ဟု
သည်။ မည်သူမှ ဘာတစ်ခုမျှ မယူ
ပေ။ ကျောက်တွေမှာလည်း ချေ
တက်နေသဖြင့် အရောင်တောက်ပ
မရှိဘဲ ရွှံ့ရောင် ပေါက်နေကြသည့်
ရွားသားတစ်ယောက်ကသာ “အိမ်
စားသွေးရအောင်”ဟု ကျောက်တစ်
လုံး ကောက်ယူလာခဲ့သည်။

ငမိုး၊ ငတိုးတို့သည်လည်း ဘာတစ်
မျှမယူကြပေ။ လက်ချည်းပြန်လာ
သည်မို့ ဆရာတော်က “ရွှေပုံပေါ်
ထမင်းသွားစားကြမယ်”ဟု ပြောထ
ပါလျက် မည်သူမှ သတိမထား၊ အမှ
လည်း မထားကြပေ။

ပါလာသည့် အစားအသောက်တို့
စားသောက်ပြီး တောအရပ်ကြား
တောင်အကြောင်း ပြောကြားဆိုကြ
နေကုန်လာ၍ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။
သွေးရန် ယူလာခဲ့သော တစ်ယောက်

သာ အိမ်ကျ ရေဆေးလိုက်တော့ ရွှေတုံးကြီး ဖြစ်နေလေတော့သည်။

'ဟာ ဆရာတော်က ရွှေပုံပေါ်မှာ ထမင်းသွားစားကြမယ် ပြောတာ ဒါ ကြောင့်ပါကလား'

ဟု သိကြရတော့သည်။ တစ်ယောက်စကား တစ်ယောက်နားဖြင့် ကျောက်တုံးကြီးသည် ရွှေဖြစ်နေမှန်း သိတော့ သူတို့သွားခဲ့ကြသည်။ အပြေးအလွှား သွားကြလေတော့သည်။ ဘာမျှ မတွေ့ကြရတော့ပေ။

ဆရာတော်ကလည်း **"အဲဒါ ရွှေတွေ ယူကြ"** ဟု မပြောနိုင်ပေ။ ဒကာ၊ ဒကာမများ ယူကျုံးမရ ဖြစ်ကြရသည်။ ငမိုး၊ ငတိုးမှာလည်း ဆရာတော်ဝေးပါလျက် ဘာတစ်ခုမျှမရရှိဘဲ ဆင်းရဲခြံဆင်းရဲနေလေတော့သည်။ နောက်သုံးနှစ်မျှ ကြာပြန်သောအခါ ဆရာတော်က ငမိုးနှင့်ငတိုးကို ခေါ်ပြန်လေတော့သည်။

'ဒီဒကာတွေ ငါ့ကိုယ်တိုင် မပေးရင် ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဟိုတုန်းက သိကြားမလို မရတဲ့လူလို ဖြစ်နေပြီ' ဟု တွေးမိပြီး...

'ငမိုး၊ ငတိုး ငါနဲ့လိုက်ခဲ့ကြ' ဟု ခေါ်သွားပြန်တော့သည်။ ဒီတစ်ခါစမ်း တစ်ခုထဲတွင် ကျောက်တန်းတစ်တန်းရှိသည်။ ကျောက်တန်းပေါ်တွင် ကျောက်တိုင် (၉)တိုင်ရှိ

သည်။ တိုင်တို့၏ထိပ်တွင် လက်သီးဆိုင်မျှအသီးသဏ္ဍာန်အလုံးများရှိသည်။

'ထိုးထိုး ဟိုကျောက်တိုင် (၉)တိုင် အလယ်တိုင်ထိပ်က အသီးကို ထုခွဲပြီး ယူခဲ့'

ဟု ခိုင်းလိုက်သည်။ ငမိုး၊ ငတိုးတို့လည်း ဆရာတော် ခိုင်းသည့်အတိုင်း ထုခွဲပြီး ယူခဲ့သည်။ သန့်စင်လိုက်သော အခါ အရောင်တဖိတ်ဖိတ် တောက်နေသည့် ပတ္တမြားလုံးကြီး ဖြစ်နေလေတော့သည်။

'အဲဒီပတ္တမြားကို ရောင်းချပြီး မင်းတို့ ချမ်းချမ်းသာသာ နေကြစားကြ သောက်ကြပေတော့'

ဟု ပြောလေသည်။ ငမိုး၊ ငတိုးသည်လည်း 'ဆရာတော်လက်နှင့် ယူပေးမှ ရလေတော့သည်။

ဆရာတော် ဦးထော်၏ အကြောင်းကို ယခုတိုင် ဒွါရာဝတီ ကျေးရွာများတွင် ပြောဆိုနေကြဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်၏ ဘွဲ့အမည်ကိုမူ မသိကြပေ။ "ဆရာတော် ဦးထော် မာဂဓကေားတတ်သည်" ဟုသာသိကြသည်။

နှစ်ပေါင်း တစ်ရာကျော်ခဲ့ပြီမို့ ဆရာတော်အကြောင်း ယခင်ကလောက်တော့ ပြောဆိုခြင်း မပြုကြတော့ပေ။ သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး မန္တလေးမှ စစ်ဘေးစစ်ဒဏ် ရှောင်တိမ်းလာသူဟု သာ သိကြသည်။

ဆရာတော် ကျောင်းထိုင်ခဲ့သည့် ကျေးရွာမှ ငမိုး၊ ငတိုးတို့၏ သားစဉ်မြေးဆက်တို့ကမူ ဆရာတော်၏ ဘွဲ့အမည်ကို သိကောင်းသိကြပေမည်။ ဘာကြောင့် ဦးထော်ဟု ခေါ်ကြခြင်းကိုလည်း သိချင်သိကြပေလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်မှာမူ သုတရှာ မဟာသူဖုန်းစား ဆိုသည့်အတိုင်း တစ်စွန်းတစ်စကြားလိုက်ရလျှင် "ပြောစမ်းပါဦးဗျာ" ဟု မေးစမ်းပြီး ဆရာတော်အကြောင်း ရေးရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပြီးပြည့်စုံခြင်းတော့ ရှိနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း ဝန်ခံလိုပါသည်။

ငမိုး၊ ငတိုးတို့၏ အဆက်အနွယ်များထံမှ သိရှိမှတ်သားလိုက်သူများ ရှိကြပါက ဆရာတော်ဦးထော်၏ အကြောင်းကို အများသိရှိနိုင်ရန် ဖော်ပြပေးကြပါဟု မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

မောင်လင်းခိုင်

စာရှုသူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့ . . .

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာပြု သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော၊ အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်သွားပါမည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင်မှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့် . . .

ဦးကျော်ရီသိန်း
စာအုပ်ချုပ်

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၃၁၇) စာမျက်နှာ(၁၂၇)တွင် ကလောင်ရှင် ဆရာမီးကွက် ရေးသားထားသော “ခြေကန်ခရီး မထွက်ကောင်းဘူး လား။ သိသူများမှ ဖော်ပြပေးကြ ပါရန်” ဆောင်းပါးနှင့် ပတ်သက်၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာတည်းချုပ် ဆရာဦးကျော်မိုးသိန်းမှ ထပ်ဆင့်၍ ဤအယူအဆ မှန်မမှန်နှင့် အကျိုး အကြောင်း အဆိုးအကောင်းကို မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ ရေးသား ပေးပို့ကြပါ ရန် တောင်းခံမှုကြောင့် ဤစာအား ရေးသားဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအကြောင်းတရားနှင့် အယူအဆ သည် ရာနှုန်းပြည့် မဟုတ်သည့်တိုင် မှန်ကန်သည်ဟု ပြောရပါမည်။

ဤသို့ ဆိုလိုက်ခြင်းကြောင့် ကျွန်တော်သည် ပညာရှင် သုတေသီ တစ်ဦးတော့ မဟုတ်ပါ။ ကလောင်ရှင် ဆရာမီးကွက်၏ အတွေ့အကြုံကဲ့သို့ ပင် တစ်နေ့တည်း။ တစ်ချိန်တည်းတွင် မိသားစုဝင်နှစ်ဦး ကျောချင်းကပ် ဆန်ကျင်ဘက်အရပ်သို့ ခရီးသွားခဲ့ခြင်း ကြောင့် မမျှော်လင့်သော အဖြစ်ဆိုးနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ ဖြစ်ရပ်မှန်ကို ရေးသားတင်ပြလိုပါ သည်။

၁၉၉၈ ခုနှစ်၏ နွေဦးကာလ တနင်္လာရက်တိုင်းဒေသကြီး၊ ထားဝယ် မြို့တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ်က ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနေ့က ကျွန်တော်သည် ဌာနရုံး တွင် တာဝန်ကျပါသည်။ နံနက်(၈) နာရီခန့်တွင် ဌာနမှ ဝန်ထမ်းအယောက် (၂၀)အား ကန်ဘောက် သဘာဝဓာတ် ငွေပိုက်လိုင်းများ သွယ်တန်းရာဆီသို့ စေလွှတ်ရမည်ဖြစ်၍ လူအင်အား စုံမစုံ

ထွန်းလင်း (ရေနံခြေ)

ကျောချင်းကပ်

ဆန်ကျင်ဘက်အရပ်သို့ ခရီးသွားခြင်းအတွက်

သိသမျှ တင်ပြပါသည်

နှင့် ပါရှိရမည့်ပစ္စည်းများ စုံမစုံ စစ်ဆေး ၍ ဌာနမှူးထံ သတင်းပို့ပြီး ဌာနပိုင် အေးရိုးလပ်ယာဉ်ကြီးဖြင့် စေလွှတ်ခဲ့ပါ သည်။

သူတို့အဖွဲ့ ထွက်ခွာသွားပြီးနောက် ကျွန်တော်လည်း ဌာနပိုင် မော်တော် ယာဉ်များအတွက် ကားနံပါတ်များ ထိုင်၍ ရေးနေလိုက်သည်။ စနေနေ့ ရုံးပိတ်ရက်ဖြစ်၍ ဌာနမှ သူငယ်ချင်း ရုံးစာရေးများက အလုပ်လုပ်ရင်း စကားပြောရင်း...

‘ထန်းရည်ခါးလေး သောက်ရရင် ကောင်းမယ်’

ဟု အဖော်စပ်လာသဖြင့် မိမိတို့ အိတ်ကပ်အတွင်း ပါရှိလာသမျှ ငွေများ အား စုပေါင်း၍ (၃)ဂါလံဝင် ကော်ဘူး တစ်ဘူးဖြင့် ဌာနအနီးရှိ ရွာတွင်းမှ

အိမ်သို့ သွားရောက်ဝယ်ယူစေပါ သည်။

ဝယ်သူ ပြန်ရောက်လာသောအခါ သူငယ်ချင်းတစ်စု ထန်းရည်သောက် လိုက်။ ငါးရုံခြောက်မှတ် အမြည်းစား လိုက် ရောက်တတ်ရာရာ စကားစမြည် ပြောလိုက်နှင့် အဖွဲ့ကျနေလေ၏။

နေ့လယ်(၁၁)နာရီခန့်တွင် ဌာနရုံး ဘေးသို့ ကားကြီးတစ်စီး မောင်းဝင်လာ သံကြားသဖြင့် အပြင်သို့ ထွက်ကြည့် ရာ သစ်လုံးတင် ကားကြီးပေါ်မှ ကိုစံ အောင်က ကျွန်တော်ကို မြင်လိုက် သည်နှင့် မျက်စိမျက်နှာပျက်စွာနှင့် အသံကုန် လှမ်းအော်သဖြင့် ရုံးတွင်းမှ သူငယ်ချင်းများပါ ပြေးထွက်လာကြ သည်။

‘ဟေ့ ပိုင်ထွန်း လာပါဦးနု။ ကျွန်တော်တို့

ကား ချောက်ယဲကျသွားလို့ ဒီမှာ ဒဏ်ရာ ပြင်းထန်တဲ့ ကိုနိုင်ဝင်းနဲ့ ကိုခင်မောင်တို့ နှစ်ယောက်ကို ဦးဆောင်လာခဲ့တယ်။ ဆေးရုံ ပြန်ပြန်ပို့ပို့ ဖြစ်ပယ်'

ကျွန်တော် ဦးရိန်တကြီး အပြေးသွား ၍ ကားပေါ်သို့ တက်ကြည့်ရာ နှစ်ဦး သား ပက်လက်အနေအထားဖြင့် ကိုနိုင်ဝင်းသည် မလှုပ်မယှက်ငြိမ်သက် လျက် လုံးဝအသက်မရှူတော့။ ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်ကို ကြည့်ရာ သွေးဆုတ် ပြီး ဝါနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အသက်မရှိတော့မှန်း ကျွန်တော် သိလိုက်ပြီ။

ကိုခင်အောင်ကတော့ ဦးခေါင်း နောက်စေ့ ချိုင့်ဝင်ဒဏ်ရာကြီးမှ သွေး များ ယိုစီးနေပြီး နှာခေါင်း၊ နားပေါက် တို့မှလည်း သွေးစိမ်းများ ယိုစီးလျက် အသက်ကို ပင်ပန်းကြီးစွာ ရှူရှိုက်နေရ သည်။

ကျွန်တော်လည်း ဌာနမှူးထံသို့ ချက်ချင်း တင်ပြပြီး ထိုသစ်လုံးတင် ကားကြီးဖြင့်ပင် ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးသို့ အမြန်တင်ပို့ရသည်။ ဌာနမှူးနှင့် ဌာနရှိ ဝန်ထမ်းများက ကားတစ်စီးဖြင့် ကား ကျရာနေရာသို့ ဆယ်တင်ရေးလုပ်ငန်း များ ဆောင်ရွက်ရန် လိုက်သွားကြ သည်။

ဆေးရုံသို့ ရောက်သောအခါ ပြင်ပ လူနာ စမ်းသပ်ဆောင်တွင် ဆရာဝန် ဆရာမများက လိုအပ်သော စမ်းသပ် စစ်ဆေးမှုများ ပိုင်းဝန်းပြုလုပ်၍ ကိုနိုင် ဝင်းအား အသက်မရှိတော့သဖြင့် ရင်ခွဲ ရုံသို့ သွားပို့ခိုင်းပြီး ကိုခင်အောင်ကို တော့ အရေးပေါ်လူနာ ကုသခန်းရှိရာ ဆေးရုံအပေါ်ထပ်သို့ ပို့ဆောင်စေ သည်။

ရင်ခွဲစစ်ဆေးချက်အရ ကိုနိုင်ဝင်းမှာ ကားချောက်တွင်း ကျလျှင်ကျချင်း နံရိုး

နှစ်ချောင်းကျိုး၍ အသည်းတွင် စိုက်ဝင် သေဆုံးသွားခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရ သည်။

ဆရာဝန်၊ ဆရာမကြီးများ အစွမ်း ကုန် ပိုင်းဝန်းကြိုးစားကုသပါသော် လည်း ကိုခင်အောင်သည် ရရှိသည့် ဒဏ်ရာဖြင့်ပင် ထိုနေ့ည(၉)နာရီခန့် တွင် ဆုံးပါးသွားပြန်သည်။

ကျွန်တော် ဌာနမှူးထံ အကျိုး အကြောင်းကို ဖုန်းဖြင့်တင်ပြရန် စီစဉ် နေစဉ်မှာပင် ဌာနမှူး၊ ဝန်ထမ်းနှင့် မိသားစုများ ကား(၂)စီးဖြင့် ရောက် ရှိ လာသည်။ သေဆုံးသူနှစ်ဦး၏ ဇနီး နှင့် သားသမီးများက အော်ဟစ်ငိုကြ သည်။ ကျွန်တော့်ရင်တွင်း ဆို့နှစ်လာ သည်။ စိတ်မကောင်းပါ။ သူတို့တွင် သားသမီးအငယ်များ ကျန်ရစ်ခဲ့ရာ သည်။

ထိုနေ့ည မိုးအတော်ချုပ်မှ အိမ်ပြန် ရောက်၍ ကျွန်တော်၏ဇနီး ပြောပြမှ သိရသည်မှာ ခရီးမထွက်မီ ညနေက ကိုနိုင်ဝင်းသည် ဇနီးဖြစ်သူ မရှိမြင့်အား ငါးပိရည်ကျို စားချင်လှသောကြောင့် ကျိုပေးရန် တောင်းဆိုသည်ဟု ဆို၏။ မရှိမြင့်က အလုပ်ရှုပ်သဖြင့် လုပ်မပေး နိုင်ကြောင်းပြောရာ...

'လုပ်ပေးပါကွာ နောက်ဆို စားရတော့မှာ ယဟုတ်ဘုးကွ'

လူတို့သည် ဘဝ၏ နောက်ဆုံး အချိန်များတွင် ထူးခြားမှုတစ်ခုခုကို ပြတတ်ပါသည်။ ကိုနိုင်ဝင်း၏ ထို နောက်ဆုံး နိမိတ်စကားကလည်း သူ ဆုံးပါးသွားချိန်ကျမှ အိမ်သားအားလုံး ရိပ်မိကြသည်။

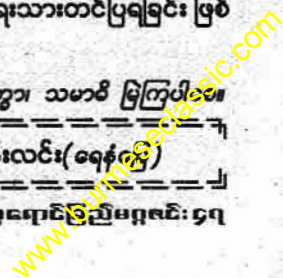
ခရီးသွားမည့် နံနက်အစောပိုင်း တွင်လည်း လင်မယားနှစ်ယောက် စကားများကြရာမှ မရှိမြင့်က ကျိန်ဆဲ သည်။ ကိုနိုင်ဝင်းတို့အဖွဲ့အား လူစစ် ပြီး လွှတ်လိုက်သည့် (၈)နာရီခန့် အချိန်တွင်မှာပင် လင်ဖြစ်သူ ခရီးသွား ရာအရပ်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်ရှိ သပြေချောင်းကျေးရွာဈေးသို့ မရှိမြင့် သည် မိန်းမဖော်တစ်ဦးနှင့်အတူ ဈေး ဝယ်ထွက်သွားသည်။

ထို့ကြောင့် တစ်နေ့တည်း။ တစ်ချိန် တည်းတွင် လင်နှင့်မယား ဆန့်ကျင် ဘက် ကျောခိုင်းရာ အရပ်ဆီသို့ ထွက် ခွာကြခြင်းကြောင့် အပြီးတိုင် ခွဲခွာ သွားရသည်ဟု ဌာနအတွင်းမှ သက်ကြီးပိုင်းအမျိုးသမီးများ၏ ပိုင်းဝန်း ပြောဆိုနေသံအား မှတ်သားခဲ့ရပါ သည်။

[ဖော်ပြပါ ခြေကန်ခရီး (သို့ မဟုတ်) ကျောချင်းကပ် ဆန့်ကျင် ဘက်အရပ်သို့ တစ်နေ့တည်း။ တစ် ချိန်တည်း သွေးသားအရင်းအချာ များ ခရီးမသွားရပါဟု တထစ်ချ မပြောပါ။

ကျွန်တော် တွေ့ကြုံဖူးသော ဖြစ် ရပ်နှင့် တစ်ထပ်တည်း ကျနေသော ကြောင့် ဂရုပြုစရာ ဗဟုသုတ အလို့ငှာ ရေးသားတင်ပြရခြင်း ဖြစ် ပါသည်။]

သတ်၊ သိက္ခာ၊ သမာဓိ ခြုံကြပါစေ။
ထွန်းလင်း (ရေနံရှင်)
နက္ခတ္တရာဇာဓိဗြညီမဂ္ဂဇင်း ၄၅

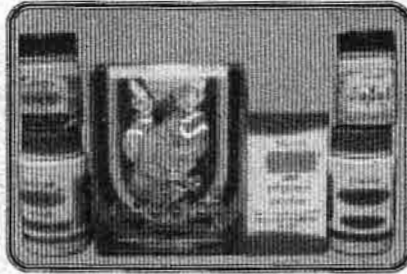

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပိုတဲ့ သမားအိုဆေးတိုက်

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ဆရာစံ(သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း သမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ် ၏မြေး၊ သမားတော် ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ ခိုင်ကြီး)၊ ဇနီးဒေါ်ကွင်သိန်းမိသားစု (သမားအို ဆေးတိုက်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုအမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးစွမ်း ကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

မှထုတ်လုပ်သော အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ပါရမီရှင်ချောင်းဆိုးပျောက်ငုံဆေးပြား၊ ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ယားနာရောဂါသောက်ဆေး၊ အဖြေကျော်လေဆေးလျက်ဆား

ဦးစိန်တောင်း၏ သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး ၀၃၁၁ Y၀၀၉၀၀၉၅

ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားနှင့် အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ရွေးထွက်လျှင် အအေးပြန်မပတ်စေရန် အဝတ်နှင့် သုတ်ပေးရပါမည်။ မည်သည့် အဖျားမဆို ဆေးသောက်ပြီးပါက အအေး ခံခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာလှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ရှောင် ရှားသင့်ပါသည်။ ငှက်ဖျားနှင့် အအေးမိ နှာစေခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နှာကျင့်

ကိုက်ခဲခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ဝေါ်စင်စင်ထွေး၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး ၀၃၁၁ Y၀၀၉၀၀၉၅ လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများ ကို စားခြင်း၊ အချိန်မှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချဉ်၊ အငန် စသည် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြေညက်သော အစာများကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိပ်ရေးပျက်ခံသော် လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း စသည် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ ပါစကဝမ်းပျက်ပြီး အစာအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ဤဆေးသည် အစာမကြေ၊ လေထိုးလေအောင့်၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို့၌ ထိုးအောင့်နာကျင်ခြင်း၊ အစာအိမ် အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ဖျိုအန်ခြင်း စသည့် အစာအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်း စေပါသည်။

ဝေါ်အေးအေးပူ၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ပါရမီရှင် ချောင်းဆိုးပျောက်ငုံဆေး ၀၅၁၂ Y၀၀၉၀၆၉၆ ဤဆေးသည် ရာသီအကူးပြောင်း၍ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုး ခြင်း၊ ချွဲကျပ်၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်း ယား၊ အသံဝင်၊ အသံပျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ ရွှဲတက်ဖြစ်နေခြင်း၊ တချိုးချိုးခြည်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာ လျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ် ငုံ့နေစဉ်မှာပင် ချွဲသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာ လာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့် မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည်လင်စေသဖြင့် အဆို တော်များ၊ စာပေသင်ကြားပို့ချနေသူများ၊ အသံဖြင့် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိပ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထား ရမည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

၄၈ နာဂျာရောင်ခြည်ပစ္စည်း

ဝေါ်နှင်းနှင်းကြည်၏

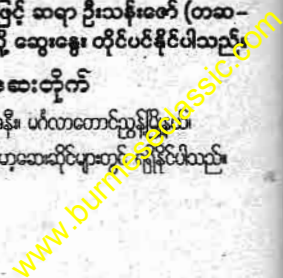
သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ယားနာရောဂါသောက်ဆေး ၀၃၁၁ Y၀၀၉၀၀၉၂ ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်အချို့မှဖြစ်သော အဆိပ်သဖွယ် ယားယံမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချို၊ အဆိပ် အရသာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေနာ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခဲ့ဖူးရာမှ သွေးသည်းခြေဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားမှာ ဝဲကဲ့သို့ ရေကြည်ဖုကလေးများဖြစ်ခြင်း၊ ပူစပ်ပူလောင်ယားယံပြီး အဖုအပိမ့်နှင့် အင်ပျဉ်များ ဖြစ်လာရပါသည်။ ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား ညီညွတ်စေပါသည်။

ဦးသန်းဝော်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အဖြေကျော်လေဆေးလျက်ဆား ၀၃၁၁ Y၀၀၉၀၀၉၃ လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင်ဆိုသလို မသင့်သောအခါ မသင့်သော အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ မူးဝေအော့အန်ဝမ်းကျင်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လျှော ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းမီးနာမှ ဓာတ်လေးပါး ပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါ သည်။ အထက်ပါ အစားမှား အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်ထိုးအောင့်ခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစားမှာနာ၍ သလိပ်ထခြင်း၊ အအေးခံ၍ ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြား ဖျားခြင်း၊ ချမ်းတစ်လှည့် ပူတစ်လှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးပျခြင်း စသည့် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဝော် (တဆ- ၀၂၉၁၂) ၀၆၆-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀၄ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်

အမှတ်(၄၇) (၁၀၈)လမ်း၊ ဟင်္သာတရေအနီး၊ ဟင်္သာတောင်ရွာ၊ မြို့မ၊ ရန်ကင်း၊ ဖုန်း ၂၀၈၆၀၀ အပြုပြု၍ ပြန်ယူဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

ရှင်ဖြူရှင်လှစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ အဓိဋ္ဌာန်ထား၍ ဘုရားကိုလှူနှင့် ဆင်ခြင်တော်

ယခင်လူမှု အဆက်

ရှင်ဖြူရှင်လှစေတီတော်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ [၃-ကြိမ်ခွတ်ဆိုပါ။]

အလောင်းစည်သူ ၇ ရာဇေန၊
မဟာပုညေန ဟပိတံ၊
ရှင်ဖြူရှင်လှ မဟာထုပ်၊
ယန္တံ ဝန္တာမိ ဝိသုတံ။ ။

အဘိဓမ္မော ပါဠိအသံထွက်

မဟာပုညေန = မဟာပုန်ညေန

ယန္တံ ဝန္တာမိ = ယန်တံဝန်ဒါမိ

မြန်မာပြန်

မဟာပုညေန၊ ဘုန်းကံကြီးမား

လှူဒါနကျော်ကြားတော်မူသော။

အလောင်းစည်သူ ၇ ရာဇေန၊

အလောင်းစည်သူ အမည်ယူသော

အရဟန္တနုပုဂံပြည်ရှင် မင်းဘုရင်သည်။

ဝိသုတံ၊ မြန်ပြည်တစ်လွှား လွန်

ဝစ်ကရိုင်းတစ်ခွင် သပိုင်ဝင်စေတီများ

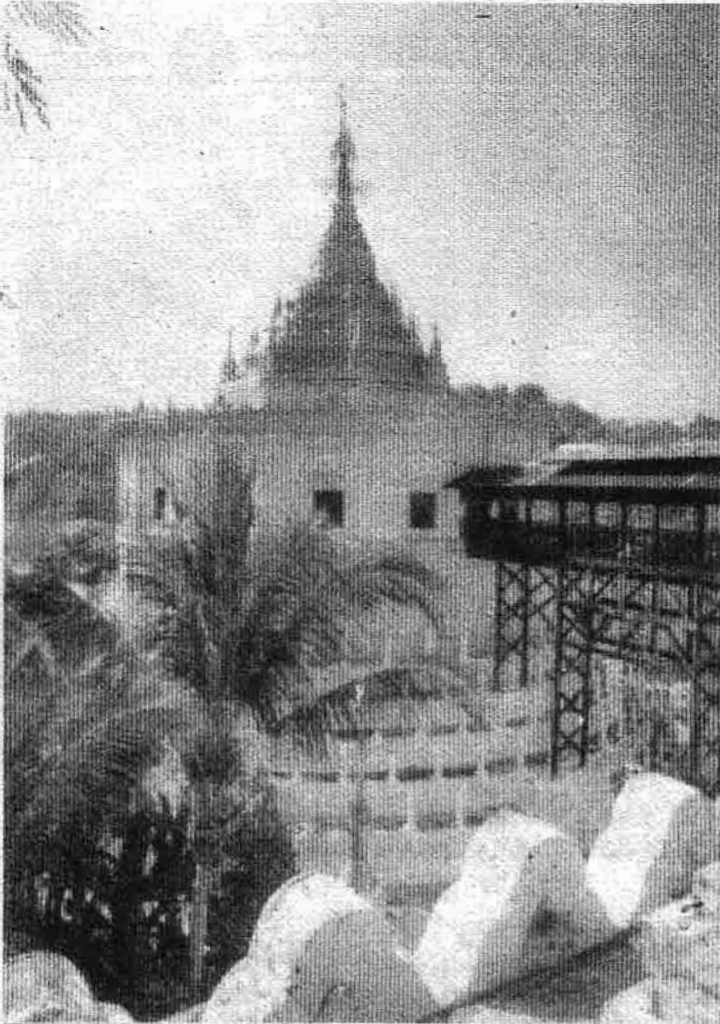
၏ အောင်မြေနှင့် ဂြိုဟ်ပူဇော်ဂါယာတော်များ [၅]

ကျော်ကြားသော။
ယံ ရှင်ဖြူရှင်လှ မဟာထုပ်၊
အကြင် ရှင်ဖြူရှင်လှ စေတီတော်မြတ်
ကြီးကို။
မာပိတံ၊ သာသနာ ငါးထောင် ထို
မျှကြာအောင် တည်ထောင်ဖန်ဆင်း
တော် မူအပ်ခဲ့လေပြီ။
တံ၊ ထို ရှင်ဖြူရှင်လှ စေတီတော်
မြတ်ကြီးကို။
အဟံ၊ “.....”ဟု နာမ သမုတ်
အကျွန်ုပ်သည်။
[မှတ်ချက်။ ။ “.....” နေရာတွင်

ရှောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

မိမိအမည် ထည့်ဆိုရန်။
ဝန္တာမိ၊ ရိုသေမြတ်နိုး လက်အုပ်မိုး
၍ ရိုခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။
ဘုရားတည်နှစ်
သက္ကရာဇ် ၄၇၈ ခုနှစ်။
ဘုရားဒါယကာ
မူလဒါယကာမှာ ကျန်စစ်သား၏
နက္ခတ္တရာဇာတ်မြတ်မူလအင်း ၄၉

◆ ရှင်ဗြဟ္မာ့ရုပ်ပွားတော်ကြီးစား ဘုရားကိုဆွဲကုန်တော်မူ ဇူဇွန်လစဉ်

◆ ရှင်ဗြဟ္မာ့ရုပ်ပွားတော်ကြီး၏ အတတ်ဆိုင်လှကား

၅၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မြေးတော် သီရိတြိဘာဝ ဒီတျာပဝေ
ပဏ္ဍိတ သုဓမ္မရာဇာ မဟာဝိပဿီ
နရပတိစည်သူဘွဲ့ခံ အလောင်းစည်သူ
မင်းကြီး။

ဒုတိယ ဒါယကာမှာ သက္ကရာဇ်
၁၃၂၄ ခုနှစ်တွင် ကျေးဇူးတော်ရှင်
ဒီပါအေးမြသရာတော်ကြီး အရှင်နန္ဒာ
သီရိမဟာထေရ် ဖြစ်လေ၏။

တည်နေရာ

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး နာဂရမ္မာ
အမည်ရှိ တောင်ထက်၌ တည်ရှိပါ
သည်။

ဥွေတော်ရက်

နှစ်စဉ် တော်သလင်းလကွယ်နေ့။

အောင်မြင်နေရာ

ရှင်ဗြဟ္မာ့ရုပ်ပွားတော်ရှေ့။

အစောင့်အရှောက်

နာဂရမ္မာနတ်ကြီး ဖြစ်လေ၏။

ထူးခြားချက်

ဘုရားရှင် သက်တော် ထင်ရှားစွာ
ခဲ့စဉ် ထိုင်တော်မူခဲ့သော ကျောက်ဖျာ
အား သိကြားမင်းကြီးက ဖွဲ့ယူ၍ ရှင်ဗြ
အမည်ရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ။

ဇမ္ဗူသပြေပင်ကိုင်းကို ဖြတ်၍
သိကြားမင်း ထုလုပ်ထားသော ရှင်လှ
အမည်ရှိ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ဖြစ်လေ
၏။

ရှင်ဗြဟ္မာ့ ရုပ်ပွားတော်မှ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်
ပင့်ဆောင်လာစဉ် “ဒီဒေသ ဒီဌာန
မှာပဲ အမြဲကိုန်းတော့မည်” ဟူသော
အသံတော် ကြားလိုက်ရသောကြောင့်
နာဂရမ္မာတောင်ထက်ဝယ် ပင့်ဆောင်
၍ သီတင်းသုံးတော်မူလေ၏။

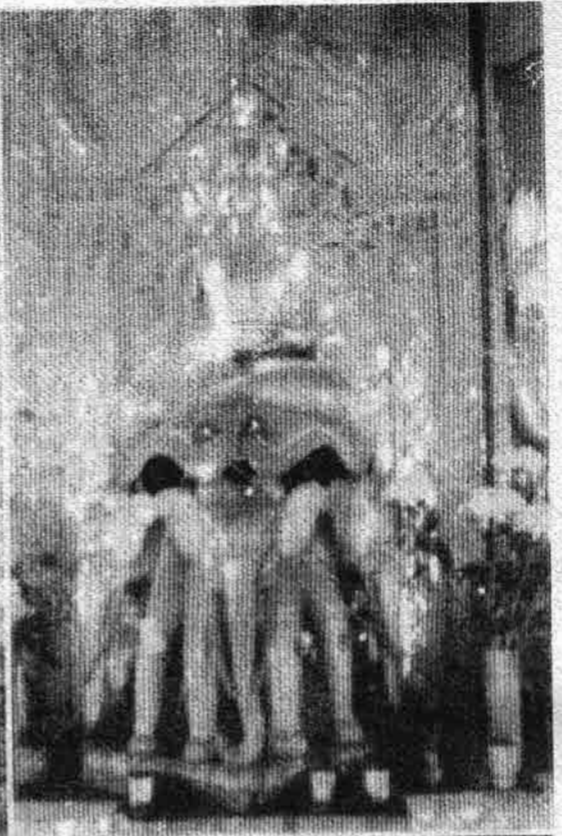
မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အသံတော်နှင့် လူ့ရာ
မှန်ဖြစ်သောကြောင့် အောင်ဓာတ်ယူလိုသူ
များနှင့် ဝါယောဓာတ် ရရှိလိုသူများအတွက်
နေရာထူး ဖြစ်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

◆ ရှင်ဗြဟ္မာရှင်လှတော်တော်ဂိုဏ်အတွင်းမှ
ရှင်ဗြဟ္မာရှင်လှဆင်တူတော်

◆ ရှင်ဗြဟ္မာရှင်လှတော်တော်ဂိုဏ်အတွင်းမှ
ရှင်ဗြဟ္မာရှင်လှဆင်တူတော်

◆ ဒီပါအေးမြဆရာတော်ကြီး၊ ဘုရားနာသီရိမထေရ်ပုံတော်(ရှင်ဗြဟ္မာရှင်လှ)

ဒီပါအေးမြ ဆရာတော်ကြီး၏
မပုပ်မသိုးသော ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း
ကို ဖူးမြင်နိုင်ကြလေ၏။

အောင်မြင်လောက စေတီတော်
နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ
တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ [၃-ကြိမ်ခွတ်
ဆိုပါ။]

ဘိုးတော်ဦးဝိုင်း တိဂုယေန၊
မဟာရာဇေန ကာရိတံ၊
ဇျော့သေလ လောကထုပ်
ဝနေ ယန္တံ သုပါကဏံ၊

ခက်ခဲယော ပါဠိအသံထွက်
ဝနေယန္တံ = ဝန်ဒေယန်တံ
သုပါကဏံ = သုပါကတံ

မြန်မာပြန်
ဘိုးတော်ဦးဝိုင်း တိဂုယေန၊ ဘိုး
တော်ဦးဝိုင်း အမည်တွင်ပါသော။

မဟာရာဇေန၊ သာသနာပြုအရှင်
မင်း ဘုရင်မြတ်ကြီးသည်။
သုပါကဏံ၊ မြန်ပြည်တစ်သွား လွန်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅၁

◆ ရှင်ပြုရှင်လှစေတီတော်လှိုင်းကောင်းမှ
ရှင်ပြုရှင်လှထင်ဟာတော်

◆ ရှင်ပြုရှင်လှစေတီတော်လှိုင်းကောင်းမှ
ထင်ဟာတော်

ကျော်ကြားတော်မူသော။

ယံဇေယျာသေလ လောကထူပံ၊
အကြင်သို့သော အောင်မြေလောက
ခေါ် ကျောက်စေတီတော်မြတ်ကြီးကို။

ကာရီတံ၊ ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူ
အများ ကုသိုလ်ပွားအောင် တည်ထား
ကိုးကွယ်ခဲ့လေပြီ။

တံ၊ ထို အောင်မြေလောက
ကျောက်စေတီတော်မြတ်ကြီးကို။

အဟံ၊ “.....”ဟု နာမ သမုတ်
အကျွန်ုပ်သည်။

[မှတ်ချက်။ ။“.....”နေရာတွင်
မိမိအမည် ထည့်ဆိုရန်]

ဝနေ့ဝန္တာမိ၊ မြတ်နိုးရှိသေ ရှိဦး
ပါ၏ဘုရား။

၁၁ နက္ခရာရာဇ်ခြင်္စမဂ္ဂဇင်း

ဘုရားတည်နှစ်

သက္ကရာဇ် ၁၁၄၄ ခုနှစ်။

ဘုရားဒါယကာ

ဗဒုံမင်းကြား ခေါ် ဘိုးတော်ဦးပိုင်။

တည်နေရာ

ရောဝတီမြစ်ကမ်းအနီး ထူပါရုံ
စေတီတော်ကြီး၏ အနောက်တောင်
ယွန်းယွန်းရှိ မနီးမဝေးအရပ်တွင် တည်
ရှိလေ၏။

ဗွေတော်ရက်

နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၈)
ရက်နေ့။

အောင်မြေနေရာ

စေတီတော်ကြီး၏ ဒုတိယတံတိုင်း

အတွင်း အင်္ဂါထောင့်တွင် တည်
သည်။

အာဇာနည်အရှောက်

သိုက်ချုပ် သိုက်နန်းရှင်များ။

ထူးခြားချက်

ဆင်ဖြူရှင်မင်းကြီး၏ သားတော်
ဇေယျာမင်းလက်ထက်တွင် ဘိုးတော်
ဘုရားခေါ် ဗဒုံမင်းသားအား စစ်ကို
ဘက်၌ အကျယ်ချုပ်ထားခြင်း ခံခဲ့
လေ၏။

တစ်နေ့သ၌ “ဇေယျာမင်း” ခေါ်
ထွက်လေရာ “ဖောင်းကစား ဖောင်း
ဖောင်း”က ထီးနန်းကို အာဇာနည်တော်
သိမ်းယူ၍ မင်းပြုလေ၏။

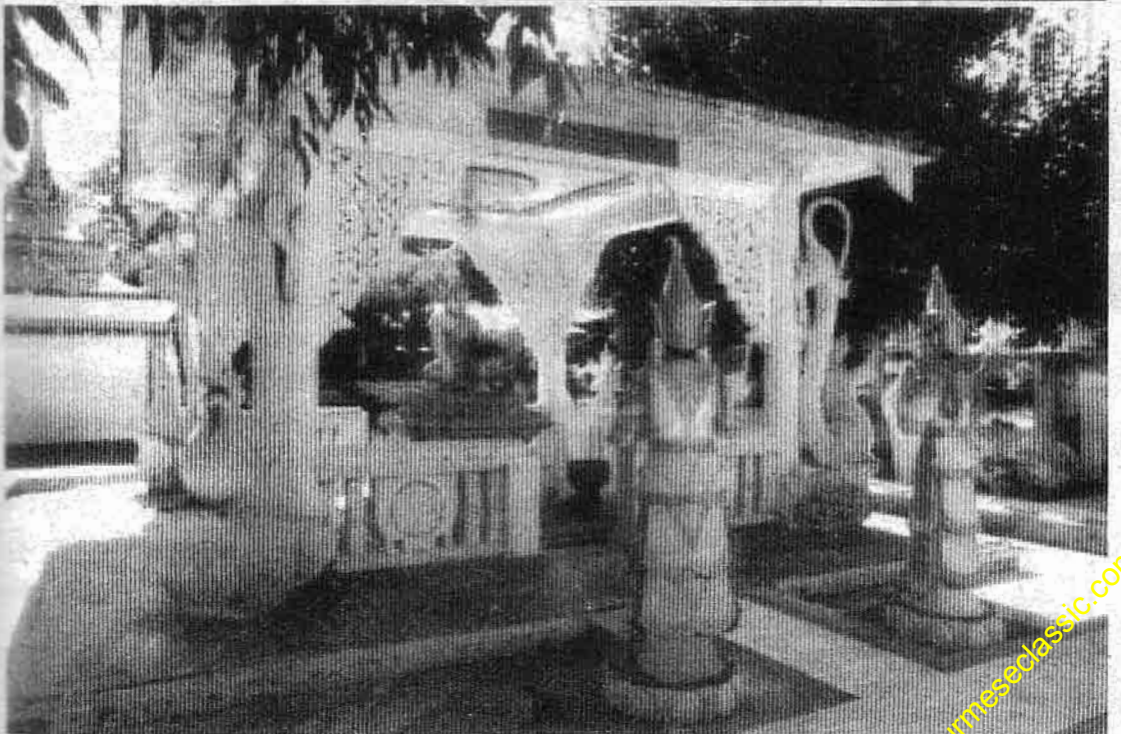
ထိုအခိုက် နန်းစံ (၇)ရက်ရှိသော်

◆ အောင်မြင်လောကထော်တော်

◆ အောင်မြင်လောကထော်တော်၏ ဘင်္ဂါထောင်နှင့် နဂါးထောင်တို့အတွင်းမှ အောင်မြင်နေရာ

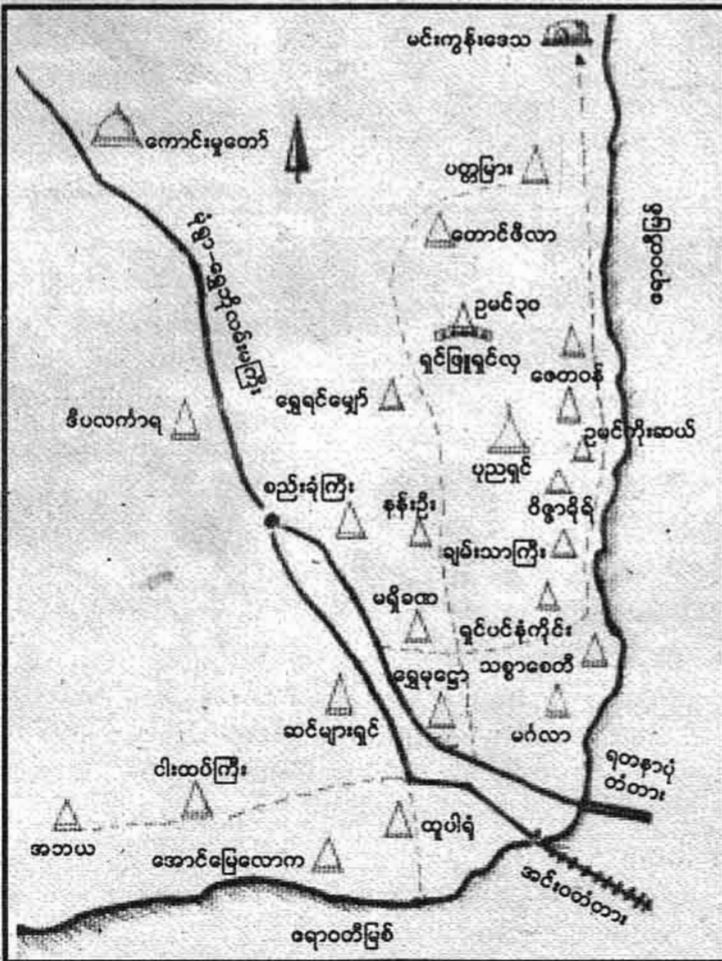

● ထောင်မြေလောကစေတီတော် ရာဟုထောင်ရှိ သိုက်နန်းရှင်များနှင့် ထူးဆန်းသော ကျောက်တုံးကြီး

စစ်ကိုင်းမြို့စေတီတော်များ နေရာပြမြေပုံ

၅၄ နက္ခတ္တရေရာဇ်ခြေဗိမ္မဏင်း

အခါ ဘိုးတော်ဦးဝိုင်းက စစ်ကိုင်း အိမ်တော်ရာ စံအိမ်မှ အင်းဝနန်းကို လုပ်ကြံအောင်မြင်ခဲ့လေ၏။

စစ်ကိုင်းစံအိမ်တော် နေရာအား အောင်မြေအဖြစ် သတ်မှတ်၍ “အောင်မြေလောက” စေတီတော်ဟူ၍ တည်ထားလေ၏။

ဘိုးတော်ဦးဝိုင်း၏ စံအိမ်တော် နေရာ ဖြစ်သောကြောင့် “အိမ်တော် ရာစေတီ” ဟူ၍လည်း အမည်တွင်ခဲ့လေသည်။

ဤ စေတီတော်မြတ်ကြီးအား မြေအုတ်လုံးဝမပါစေဘဲ၊ ကျောက်သားများကို ထုဆစ်၍ အခိုင်အမာ တည်ဆောက်ထားသောကြောင့် “ကျောက်စေတီတော်” ဟူ၍ ဘွဲ့အမည်တော် (၃)ခုဖြင့် ယနေ့တိုင် “အိမ်တော်ရာ အောင်မြေလောက ကျောက်စေတီ” ဟု အမည်တွင်လျက် ရှိပါသည်။

ပုဂံရွှေစည်းခုံ စေတီတော်ကြီးပုံဟန် အတိုင်းဘိုးတော်ဘုရားက တည်ခဲ့လေ၏။

အောင်မြေလောကဘုရားပတ်လည်တွင် ခြင်္သေ့ (၂)ကောင်စီ စောင့်ကြပ်နေသည့် မုခ်ဦးငါးခု ထူးခြားစွာရှိလေ၏။

ထိုမုခ်စောင့်ခြင်္သေ့ကြီးများမှာ အလွန်လက်ရာမြောက်သည့်ပန်းတမော့လက်ရာများဖြစ်ကြောင်း မြန်မာဘုရင်အဆက်ဆက်က အသိအမှတ်ပြုခဲ့ကြလေသည်။

ရာဟုထောင်ရှိ သိုက်နန်းရှင်များ၏ နန်းဆောင်အတွင်း၌ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ကျောက်တုံးကြီးတစ်ခု တည်ရှိလေ၏။

ဂန္ဓာရီပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် အကျင့်စခန်းဝင် သူတော်စင်များအတွက် မဖြစ်မနေ အရောက်သွားရှိသင့်သော နေရာထူး ဖြစ်လေ၏။

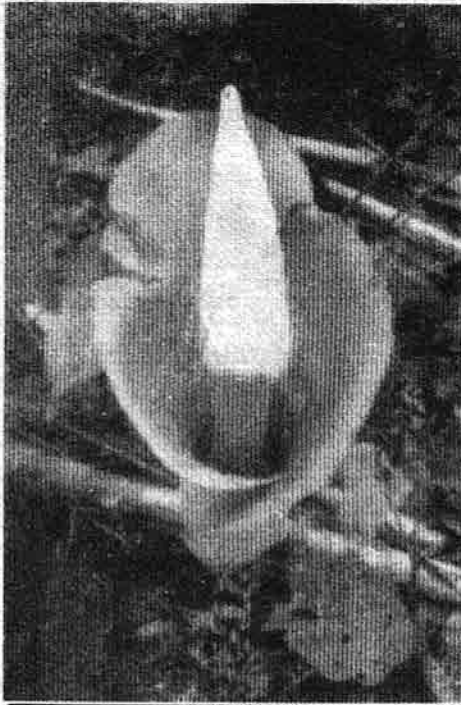
အောင်မြေမြတ် (စစ်ကိုင်းတော်)

ဝ. ဥပင် (အဖို) ပွင့်၏

ထူးခြားမှုများ ဆေးအသုံးများ

ထေးကောင်း ဝ. ဥပင်အဖိုအား အကျတည့်အညီ တွေ့မြင်ရစဉ်

သဘာဝ တောတောင်ရေမြေတို့တွင် အဖိုးတန် သစ်ပင်၊ ဝါးပင်၊ ဆေးဖက်ဝင် အပင်များကား များပြားလှပါသည်။ ယခုခေတ်တွင် သက်ပယ်စားသုံးနေကြသော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အသည်းစွဲ အသားတုမြုလုပ်သော အပင်မှာ "ဝဥ" ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သဘာဝ တောတောင်တို့တွင် ပေါက်သော "ဝဥ" များမှာ အတော်ကြီးလှပြီး အပင်မှာလည်း (၆) ပေခန့်အထိ ပေါက်ရောက်နေတတ်ပါသည်။ "ဝဥ" ပင်တွင် အဖို အမနှစ်မျိုးရှိပါသည်။

သည်တစ်ပတ် စာရေးသူ ဘုရားသုံးဆူ နယ်စပ်မြို့ကလေးသို့ ရောက်ရှိသွားပေရာ ကြာအင်းဆိပ်ကြီးမြို့မှ တစ်ဆင့် ဖေချောင်းမကြီးအတိုင်း ပဲ့ချိတ်လှေငယ်ဖြင့် အထက်သို့ မြစ်ချောင်းအတိုင်း ဆန်၍ တက်သွားရသော ရေလမ်းခရီး ဖြစ်ပါသည်။

လမ်းတွင် တွေ့မြင်ခဲ့ရသော "ဝဥ" ပင် အဖိုနှင့်ပတ်သက်၍ လှေအတူစီးသွားသော လောရမ်းတိုင်းရင်းသား အဘိုးအို ဦးတီလောင်ကွမ်၏ ပြောပြချက်အရ...

'ဝ. ဥပင် အမမှာ မြေကြီးထဲက စ. ထွက်ကတည်းက အပွင့် တစ်ခါမှ ပပွင့်ပါတော့ပင်စည်ရှိတော့က အနည်းငယ် နီကြည့်ကြည့်ကလေး ရှိနေတတ်ပါတယ်။

ပင်စည်ထွက်တဲ့ အစေးတို့ဟာ လက်နဲ့ထိရင် ယားပါတယ်။ အရွက်မှာ တောက်တဲ့ လက်ဝါးသဏ္ဍာန်ရှိပြီး တောင်ဆုပ်ခန့်ရှိပါတယ်'

ဝ. ဥပင်အဖိုမှာ မြေကြီးထဲမှ စ. ထွက်ပြီး တစ်တောင်ခန့်တွင် လှပသော အဖြူပျောက်ကလေးများ ပါသော အဝါရောင် အပွင့်ငယ်တစ်ပွင့် စတင်ပွင့်လာပါသည်။

ထိုအပွင့်သည် ပင်စည်ထိပ်တွင် တစ်ပွင့်တည်းသာ ထူးဆန်းစွာ ပေါက်နေတတ်ပါသည်။ အပင်ကြီးလာလေ အပွင့်ကြီးလာလေဖြစ်ပြီး အပွင့်၏ အလယ်မှ ဝတ်ဆံအတံမှာလည်း အပွင့်အလိုက် ကြီးလာခဲ့ပါသည်။

ထိုအပွင့်ကြီး ရက်ပေါင်း(၆၀)ကျော်လျှင် ကြွေကျသွားပြီးမှ ထိုနေရာမှ တောက်တဲ့လက်ဝါးသဏ္ဍာန် အရွက်များ ထူးဆန်းစွာ ထွက်လာသည်ဟု ဆိုပါသည်။

'ဝ. ဥပင် (အဖို) က ပွင့်တဲ့ အပွင့်က တော့ ဆေးဖက်ဝင်တယ်လို့ဆိုပါတယ်။

ဘယ်လို ရောဂါတွေမှာလဲ ဆိုတော့ သွားပိုးစားတဲ့အနာ သွားကိုက်၊ သွားဖုံးရောင် ရောဂါတွေမှာ အသုံးပြုတယ်လို့ သိရှိရပါတယ်။

အသုံးပြုနည်းကလဲ အတော်မှ လွယ်ကူပါတယ်။ ဝ. ဥပင် (အဖို) ပွင့်ကို တစ်ပွင့်လုံးလုံး ပါးပါးလှီး နေပူမှာ နှစ်ရက်လောက် နေလှန်းရပါတယ်။

အဲဒီနောက်တော့ ခြောက်နေတဲ့ အပွင့်တွေကို သံဒယ်အိုး၊ သန့်သန့်က ၂၊ ဝီခဲလေးနဲ့ ထည့်လှော်ရင် ပြာဖြစ်သွားပါမယ်။

အဲဒီပြာကို သွားပိုးစားတဲ့ ရောဂါ၊ သွားကိုက်နာတွေမှာ အသုံးပြုလို့ သလိ သွားဖုံးရောင်တဲ့ ရောဂါတွေမှာလဲ အသုံးပြုရင်

ရောဂါဟာ နှစ်ရက်အတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းတယ်လို့ ဆိုပါတယ်'

အဲဒီ ဝ. ဥပင် (အဖို) နှင့် ပတ်သက်၍ စာဖတ်သူ သုတေသီများ သွားလာရင်း ကြုံဆုံခဲ့ပါလျှင် အသုံးပြုနိုင်ရန် ရေးသားဖော်ပြအပ်ပါသည်။

[ဝ. ဥပင် (အဖို) ပွင့်နှင့် ပတ်သက်၍ တစ်ဆင့် ပြောပြပေးသော လှေစီးခရီးသည် ဆေးဆရာကြီး ဦးတီလောင်ကွမ်ကို ကျေးဇူးတင်ပါသည်။]

အနန္တမေတ္တာဖြင့်...

မနန်းသုတသိန်း (ကရင်ပြည်နယ်)

သားမင်း နှလုံးသည်းခြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

၀၂၁၁ Y ၀၀၉၉၄၄ လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈/တဆထလ (၁၆၂၅)
ကြော့ပြာထောင်းပြုရက် တဆဝက (စာနယ်ဇင်း) ၁၆၉/၀၂၁၁၀

အမောပြေ လန်းဆန်း ကျန်းမာဖို့
သားမင်း (အမှတ်တံဆိပ်)
နှလုံးသည်းခြေဆေးကို သုံးစွဲကြဖို့

ကလင်...ကလင်ဆိုတဲ့ ခေါင်းလောင်းသံကြောင့် တံခါးဖွင့်လိုက်ရာ ၇-လွှာ တက်လာသော ဘရဏီကို တွေ့လိုက်ရသည်။
“တံခါးဖွင့်ပါဦး သရဏီရယ်... မောလိုက်တာ... နောင်ဆို ၇-လွှာမှာမနေဘဲ တာဝတိံသာတက်နေ” ငေါ့ငေါ့တူးတူး ပြောလိုက်သော ဘရဏီစကားကြောင့် သရဏီက ရယ်ကျဲကျဲလှုပ်ရင်း...

“နောက်မှပဲစိတ်ဆိုး... ခုတော့ အမောပြေ ဒီဆေးလေးသောက်လိုက်... အမောတွေ ပြေသွားစေရမယ်”

ဆေးလက်ဖက်ရည်ခွန်း တစ်ခွန်းခန့် ရေအေးနှင့်သောက်ပြီး ခဏ ဘရဏီမျက်နှာ ရွှင်ပျလာသည်။

“ဟယ်... ဆေးကလဲချိုရင်အာရသာလေးနဲ့ ကောင်းလိုက်တာ... အမောကို ပြေသွားတာပဲ... အခု ငါ့ကို တိုက်တာ ဘာဆေးလဲဟင်”

“ငါတို့မိသားစု အမြဲ သုံးစွဲနေတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ”

ထိုစဉ် ဘရဏီ၏ မိခင် ဒေါ်မာလာရောက်လာကာ “ဟုတ်တယ်... ဘရဏီရေ... ဒေါ်ဒေါ်တို့က ၇-လွှာမှာနေကြတဲ့သူတွေ ဆိုတော့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ ဆေးလမ်းညွှန်မှုကြောင့် သမားတော် ဦးကိုကိုကြီး ဖော်စစ်ထားတဲ့ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးကို အမြဲသုံးစွဲနေတာ သရဏီ ရုံးသွားရုံး ပြန်သောက်တဲ့ ဆေးဖြစ်သလို ဒေါ်ဒေါ်လည်း ဈေးသွားဈေးပြန်သောက်ရတဲ့ ၇-လွှာအတွက် အမောပြေဆေးပါပဲကွယ်”

“ခုနက သရဏီပြောလိုက်တာ နှလုံးသည်းခြေဆေး ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ဘရဏီ... နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ... နှလုံးကောင်းမှ သည်းခြေနဲ့သွေးဟာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့သလို သွေးနဲ့ အဖွဲ့သည်းခြေရောစပ်ကာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့ပြီး နှလုံးကို ပြန်စောင့်ရှောက်တာလို့ မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးပညာကို လေ့လာထားလို့ ငါသိရတာ”

“နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ နှလုံးအတွက်ရော သည်းခြေအတွက်ပါ အကျိုးပြုတယ်ဆိုရင် လူတိုင်း သုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ပဲပေါ့... ဒါဆိုရင် အသက်ကြီးပြီဖြစ်တဲ့ ငါ့ရဲ့ဖေဖေနဲ့ မေမေကို သုံးစွဲဖို့ အသိပေးရဦးမယ်... အဲဒီ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြပေးပါဦး သရဏီ”

“ပြောပြမယ်... သေသေချာချာ နားထောင်... နှလုံးသည်းခြေ

အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြော အဆိပ်တတ်ခြင်း၊ နှလုံးကြွက်သားများ အားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ နှလုံးတုန်ရင်ခုန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်မမှန် မူးဝေ မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး(သို့မဟုတ်) ဆီးဖျော်ရည် ရရာနှင့် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့”

“ဒါဆိုရင် လူတိုင်းနဲ့ သင့်လျော်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ ဆက်ပြောပါဦး သရဏီ”

“ရင်ညှန်ညှိ စူးအောင်ခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင်ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နှလုံးစူး၍အောင်ခြင်း၊ ရင်ဝပူ၍ မအိမသာဖြစ်ခြင်း၊ လေးလံထိုင်းထိုင်းခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံနှင့် မောပန်းနွမ်းချိနေခြင်း၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်စေ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ တိတ်လန့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ နှလုံးတုန် ရင်ခုန် မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး (သို့မဟုတ်) ကြံရည်ရရာနှင့် သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်...”

ဆက်နားထောင် ဘရဏီ... နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မပျော်သူများ၊ စိတ်ပိစီးမှုများ၍ စိတ်မကြည်လင်သူ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သူများ၊ အားအင်ကုန်ခန်းသူ၊ သတ်မှတ်ဉာဏ်နည်းသူများ အထူးသဖြင့် အိပ်ပျက်ခံ ကျက်မှတ်ရသော စာသင်သား၊ ရဟန်းသံဃာများ၊ ကျောင်းသူကျောင်းသားများ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ မောပန်းနွမ်းနယ်သာ ကာယ၊ ဉာဏ လုပ်သားများ၊ နာလန်ထစလူနာများ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၊ ရေအေး (သို့မဟုတ်) ပျားရည်နဲ့ နေ့စဉ် သုံးစွဲပါက ပင်ပန်းမှုပြေပျောက်လျက် စိတ်ကြည်လင်လန်းဆန်းစေပါတယ်။

အပူအပုပ်များသူ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းသူများ ရေအေး (သို့မဟုတ်) မန်ကျည်းဖျော်ရည်နဲ့ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် နှလုံးအား၊ သွေးအား၊ သည်းခြေအားနည်းသူများ၊ နှလုံးရောဂါရှင်များ ပုံမှန်သောက်သုံးသင့်ပြီး အရွယ်တင်နုပျိုလိုသူ၊ သွေးတိုးရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ လေငန်းရောဂါ ကာကွယ်လိုသူများအတွက် နေ့စဉ် သောက်သုံးသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ဖြစ်ပါတယ်တဲ့ ဘရဏီ”

“အဲဒီလောက်ကောင်းတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံး သည်းခြေဆေးကို ငါတို့မိသားစုလဲ သုံးစွဲမယ် လိုအပ်တဲ့သူတွေလဲ သုံးစွဲနိုင်အောင် ပြည်ပေါ်မှာ ရွှေကြော်ငြာထုတ်လုပ်ချင်အံ့နဲ့ ဘရဏီရယ်...”

ပင်ရင်း-သားမင်းဆေးတိုက် အမှတ် (၁၀၁၃) ဣန္ဒာ(၁၀)လမ်း၊ ၉/ရပ်ကွက်၊ ပြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။ ☎ ၀၁-၇၀၇၃၆၄ ။ ၀၉-၅၀ ၉၇၇၇၃

၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြေဗဟိုရင်း

www.burmeseclassic.com

▲ ဟာရင်ခံ မင်္ဂလာ

ထက်မြက်ကျော်စွာ

သခင်လမ္မာ အာဆက်

စိမ်းရောင်စို့ တောင်ညိုခိုင်းစိုသည်

သားသမီးအောင်ဖြေ ၅၅ နေ့ပျိုင်းဆီဆီ (၄)

'ကျွန်တော် တွေ့ဖူးတဲ့ မော်လမြိုင်
တောင်လေးလုံးဆရာတော်လဲ ဒီလိုပဲ
ကလေးနဲ့ ခွေးတွေကို မုန့်၊ စားစရာ
ကျွေးမွေးလှူဒါန်းလေ့ရှိပါတယ်'

'ရုပ်ကလောင်ကို ရွှေကျိုလိုက်ထုံးအတိုင်း
(၇)ရက်ထက် ပိုပထားဘဲ ဖိသပြိုက်ဖို့
ရန်ကုန်က အကာတွေက ပြောကြလို့ နယ်ခံ
အကာတွေနဲ့ အတိုက်အခံ ဖြစ်ကြသေးတယ်။
နောက်ဆုံးမှာ နာယကဆရာတော်ကြီးတွေ
က အကာ၊ အကာမတွေရဲ့ အလိုကို မဆန့်
ကျင်ပါနဲ့လို့ ဆုံးဖြတ်ပေးမှ အခုလို ပုဆော်
ဖြစ်ခဲ့တယ်'

ဆရာတော် ဦးဝေပုလ္လက ဤသို့
ဆက်၍ မိန့်တော်မူသည်။

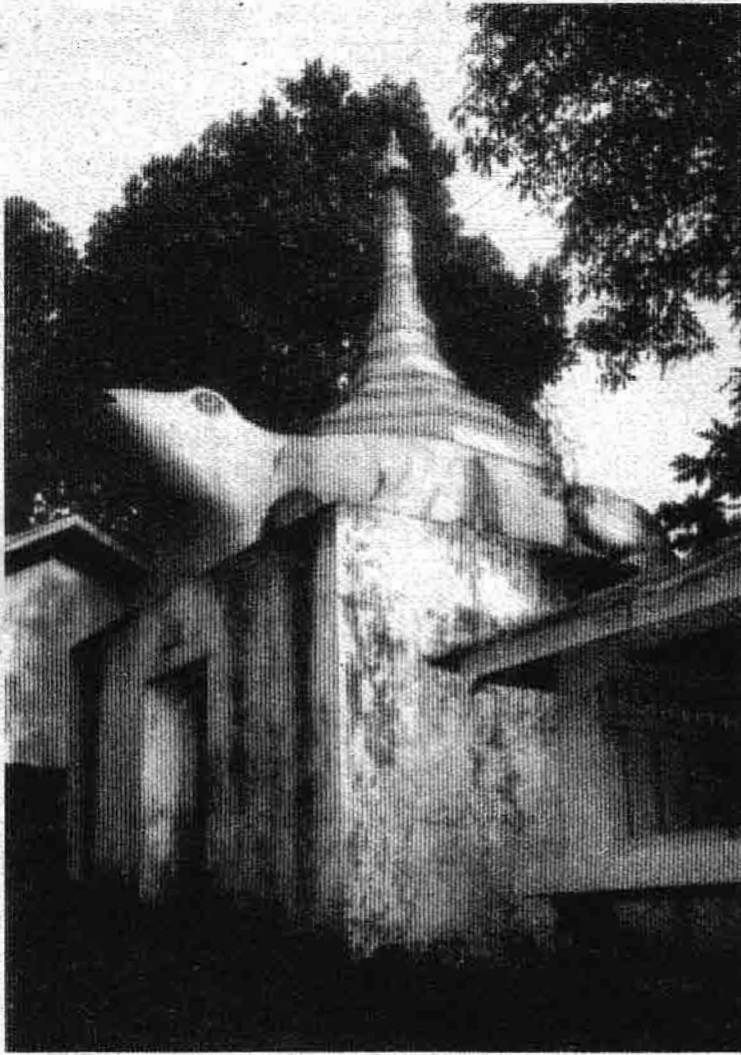
'ရုပ်ကလောင်ကို ဆရာဝန်တွေက
ခွဲစိတ် (၆)လခံ မပုပ်မသိုးအောင်

ဆေးစီမံကြတယ်။ အဲဒီတုန်းက
ဦးပွင်းက ဆယ်ဝါကျော် ထေရ်ငယ်
ဘဝ၊ ဆရာတော်ရဲ့ တပည့်တွေထဲမှာ
ဝါရင့်ဦးပွင်းတွေ အထက်က ရှိသေး
တော့ ဘာမှ မပြောသာဘူး။ ခွဲစိတ်တဲ့
အခါ သွေးစတွေ ထွက်လာလို့ တစ်ဝက်
တစ်ပျက်နဲ့ ရပ်လိုက်တယ်လို့ ကြားရ
တယ်။

(လက်ရှိဆရာတော် ဦးဝေပုလ္လ
သည် ယခုအခါ ဝါတော် (၂၇)ဝါ
ရှိပြီဖြစ်သည်။ ဆရာတော်ထက် ဝါ
ကြီးရင့်သော ဦးပွင်းနှစ်ပါးရှိရာ
တစ်ပါးမှာ ယုံလွန်တော်မူ၍ တစ်ပါး
မှာ ပရိသုဒ္ဓါပြုသွားသဖြင့် ဦးခမ္မိတ
နောက် ဆက်ခံသော မြစ်စိမ်းတောင်
ညိုဆရာတော် ဖြစ်လာခဲ့သည်။)

www.burmeseclassic.com

တေးဂူဝံသံ ဗိုလ်ထော်

တယ်လို့ ယူဆမိမိနဲ့

ဆရာတော်၏ အမူအကျင့်နှင့်

ထူးခြားမှုအချို့

ထို့နောက်တွင် ဆရာတော်၏ တပည့်များ ဖြစ်ကြသော ဦးကျော်ညွန့်၊ ဦးကံလှ၊ ဦးတင်မြင့် အစရှိသည် ဒေသခံများထံမှ ဆရာတော်နှင့် ပတ်သက်၍ ထူးခြားမှုအချို့ကို သိရှိ ခဲ့ရသည်။

ဆရာတော်သည် ဝါကျွတ်သည်နှင့် ကြိုတင် တန်းစီပင့်ဖိတ်ထားသော ဒကာများအိမ်သို့ ဆွမ်းစားကြွ မေတ္တာ ပို့သပေးသည်။ ဝါတွင်းကာလတွင် ကောသနိကံဓုတင် ဆောက်တည်၍ နေ့ဆွမ်းတစ်နပ်သာ ဘုဉ်းပေးသည်။

ဝါပကာလတွင် နံနက်ခင်း အရုဏ် တက်သောအခါ ကော်ဖီတစ်ခွက်ကို ဦးကံလှက နေ့စဉ် ဆက်ကပ်ပေးရ သည်။ လူ့ဘဝ အသက်(၃၅)နှစ်မှ စတင်ကာ သက်သတ်လွတ် စားခဲ့ သည်။

နေအိမ်များမှ ပင့်ဖိတ်ရာတွင် အရုဏ်ဆွမ်းနှင့် နေ့ဆွမ်းကပ်လျှင်သော အိမ်ချင်းဝေးကွာလှသဖြင့် ကားဖြင့် ပင့်ဆောင်ပေးရကာ တစ်ခါတစ်ရံ နေမွန်းလွဲမှ တောင်ညိုသို့ ပြန်ရောက် ဖြစ်သည်။

ဆီးဝမ်းကျန်းမာရေးကိစ္စ ဖြေရှင်း ရာတွင် ဒကာများ၏နေအိမ်တွင်လည်း ကောင်း၊ လူသူကင်းဝေးသော နေရာ တွင်လည်းကောင်း ကုမီကြွလေ့မရှိဘဲ ကျောင်းသို့ ပြန်ရောက်မှပင် ကုမီကြွ လေ့ရှိသည်။

ယခင်က (၅)သုံးလုံးစီးကရက်ကို မပြတ်ဘုဉ်းပေးလေ့ ရှိသော်လည်း နောက်ပိုင်းကာလတွင် ဆေးလိပ်ကို လုံးဝဖြတ်ကာ ကွမ်းကိုသာ မြို့လေ့ရှိ

6.8B. July, 2013.

‘ဆေးက (၆)လခံ ဆိုပေမယ့် (၉)နှစ်ကြာ တဲ့အထိ ရုပ်ကလာပ်တော်က ကွေးလို့ ဆန့်လို့ရတယ်။ ပျော့ပျောင်းနေတယ်။ ဘုန်းကြီးတို့က နှစ်စဉ် ဝါဝင်စ ပါဆိုလပြည့် ကျော် (၁)ရက် နေ့ခင်းမှာ သက်နားလဲလှယ် ပူဇော်ပေးကြတယ်။
ဆံပင်၊ မွှေးညှင်းတွေ ရှည်ထွက်လာသလို တစ်ခါတလေလဲ အလိုလို ပျောက်သွား တတ်တယ်။ (၁၀)နှစ်အကြာ လွန်ခဲ့တဲ့ လေးနှစ်လောက်ကစပြီး အသားအရေတွေ ဟကြောလာတယ်။ ပြေအစိုတတ်ကြောင့်

ထင်ပါနဲ့ ပို့တွေလဲ စွဲကပ်လာတယ်’
(မိမိ ဖူးမြော်စဉ် မျက်နှာတော် တွင် မှီများ စွဲကပ်နေသော်လည်း နှုတ်ခမ်းမွေ့၊ မျက်ခုံးမွေ့၊ မျက် တောင်မွေးများ ရှည်လျားစွာ မြင် တွေ့ခဲ့ရသည်။)
‘မျက်လုံးတော်ကလဲ အကြောအနည်နဲ့သာ ဖွဲ့စည်းထားပေမယ့် ပိန်ရှ်ခြောက်ကပ်သွား ခြင်းမရှိတူး။ ပကတိ ပြည့်တင်းနေတယ်။ ရုပ်ကလာပ်တော် တစ်ခုလုံး တဖြည်းဖြည်း နဲ့ မာကြောလာပြီး ကျောက်ဖြစ်သွားနိုင်

သည်။ ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးစဉ် ပက်လက်ကုလားထိုင်တွင် ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေတတ်သည်။

စကားနည်း၍ သုတ်၊ ပရိတ်တော်များပင်လျှင် စိတ်တွင်းမှ ပူဇော်ကာ အသံထွက်လေ့ မရှိပေ။ ညဉ့်အချိန်တွင် (၁) နာရီထိုးသည်တိုင် တောင်ငွေကို ကိုင်၍ စကြာကြွနေတတ်သည်။

မည်မျှ တိတ်ဆိတ်နေစေကာမူ ခြေသံ၊ တောင်ငွေချသံ ထွက်ပေါ်ခြင်း မရှိဟု သိရသည်။ ည (၁၂) နာရီတွင် လျောင်းတော်မူကာ နံနက် (၃) နာရီတွင် ထ၍ တရားရှုမှတ်သည်။

တပည့်ဒါယကာများက...

‘ဆရာတော်တရား၊ ဘယ်လိုနည်းနာ နိဿယနဲ့ ရှုမှတ်ပါလဲ၊ တပည့်တော်တို့ ကိုလဲ ကယ်တင်သောအားဖြင့် တရားရှုမှတ်နည်း ပေးသနားပါတရား’

ဟူ၍ လျှောက်လာလျှင်...

‘တရားရှင် ပေးသနားတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်း (၄၀) သံ ကပ် ရှုမှတ်ပါတယ်၊ ဒကာတို့လဲ ကြိုက်ရာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှုမှတ်ကြပါ’

ဟုသာ ဖြေကြားတော်မူသည်။

လာရောက် ဖူးမြော်သူ ပရိသတ်အတွင်း ဘုဒ္ဓိရတ်များ၊ လောကီပညာသည်များ ပါဝင်နေပါက စေ့စေ့ကြည့်၍...

‘ဒါယကာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သိ၊ ဘုန်းကြီးကို မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့။ တို့ယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်၊ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်သွားပါ’

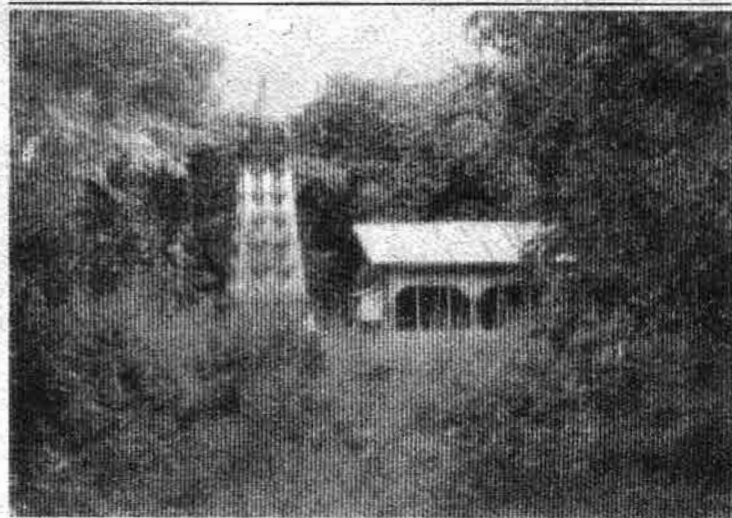
ဟု မိန့်ကြားတတ်သည်။

ထူးခြားမှုတစ်ခုအနေဖြင့် လက်ထောက်ကျောင်းထိုင် ဆရာတော် ဦးသီလာနန္ဒက ဤသို့ မိန့်ကြားသည်။

ကျောင်းလှေကားတွင် စု၍ရှိက်ထားသော မိသားစုဓာတ်ပုံတစ်ပုံ ထုတ်ပြန်၍...

◆ ဗြဟ္မိတောင်မှ တင်ဆွဲရတနာကြီး
◆ လောကီခြင်ကွင်း

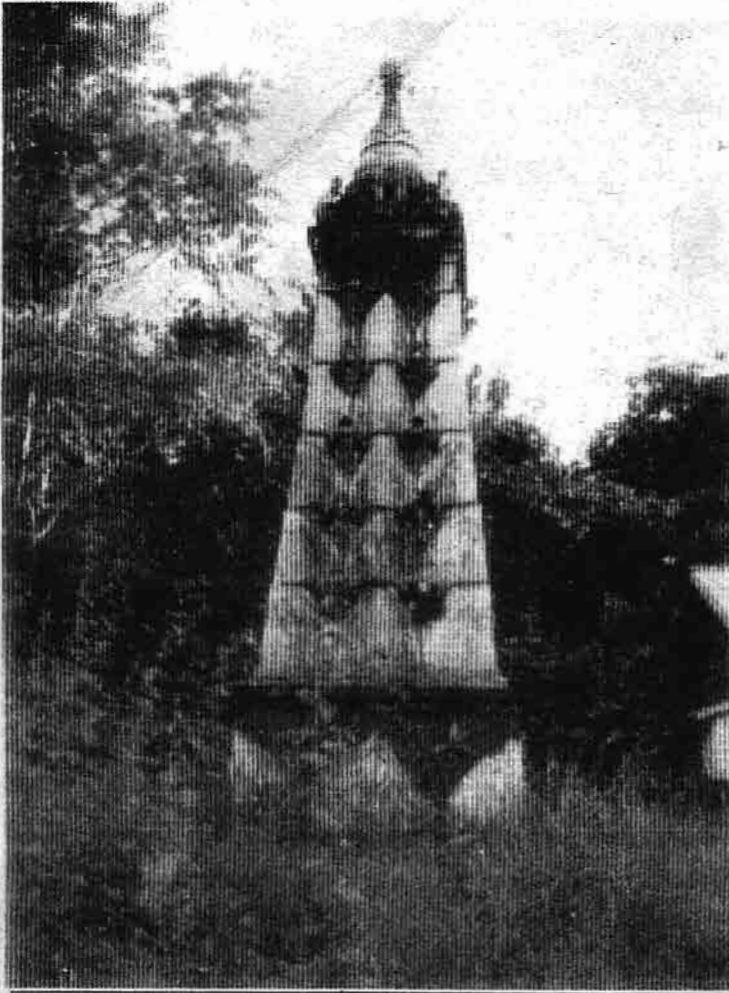
‘နောက်ဆုံးမှာ ရပ်နေတဲ့ ဒကာကြီးက ဒေါက်တာမြင့်မော်တဲ့။ အခု အမေရိကန်မှာနေတယ်။ သူ ဆယ်နှစ်ကျော်အရွယ်တုန်းက ဆရာတော် ဦးဓမ္မိကဆီမှာ ကျောင်းသားအဖြစ် အတော်ကြာအောင် နေဖူးတယ်။ တစ်နေ့မှာ ဆရာတော်က “မင်း ဘာလိုချင်သလဲ” လို့ မေးတာနဲ့ “တပည့်တော် အကြားအမြင် ရချင်တယ်” လို့ လျှောက်လိုက်တယ်။

ဆရာတော်က မျက်လုံးကို သက်နိုးစစည်းပေးပြီး “ဘာမြင်ချင်သလဲ” မေး။ “နတ်ပြည်ပါဘုရား” လို့ ဖြေလိုက်တာနဲ့ ဘုံဗိမာန် ဝါဝါဝင်းဝင်းနဲ့ နတ်သမီး၊ နတ်သားတွေ မြင်ရသတဲ့။ ငရဲပြည်ဆိုရင်လဲ မီးလျှံတညီးညီးနဲ့ အော်ဟစ် ပြေးလွှားနေကြတဲ့ ငရဲသားတွေ မြင်ရတယ်။

ဆရာတော်က “ဒီအကြောင်း ဘယ်သူမှ မပြောရဘူး” လို့ ဘားမြစ်

www.burmeseclassic.com

ဆရာတော်

ခဲ့တာကြောင့် ဆရာတော် မရှိတော့မှတ် ဦးပွင့်တို့လဲ သိခွင့်ကြရတယ် ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ဆရာတော် ဦးဓမ္မိကသည် သက်သတ်လွတ်ဘုဦးပေးသကဲ့သို့ တောင်ညိုတွင် ကျောင်းကန်ဘုရားတည်အလှူအတန်း ပြုလုပ်သောအခါတွင် သက်သတ်လွတ်ဟင်းများသာ လှူဒါန်းလေ့ ရှိသည်။

အခြားမှ ကြွလာသော ဆရာတော်အချို့သည် ဆွမ်းဘုဦးပေးရာ၌ မြန်မြန်ရှက်ရှက် မရှိလှသည်ကို သတိပြုမိလေရာ တောင်ညိုတွင် ခြေလေးချောင်း

သားမှလွဲ၍ အသားဟင်းစားခွင့်၊ လှူခွင့်ပြုခဲ့သည်။ ကိုယ်တိုင်ကမူ သက်သတ်လွတ်ဟင်းဖြင့် ရာသက်ပန် ဘုဦးပေးခဲ့သည်။

တစ်ညတွင် ညဉ့်သန်းခေါင်ယံအချိန် အသားဟင်းရနံ့များ ကြိုင်လှိုင်စွာ ထွက်ပေါ်လာရာ ဆရာတော်အား မည်သူမျှ မမေးလျှောက်ဝံ့သဖြင့် ဦးကံလှက ကျောင်းပေါ်၌ ရှိနေသည့် ရဟန်းဒါယိကာမ (ဆရာတော် ဦးဓမ္မိကအား သိက္ခာထပ်ပေးသည့် ပစ္စယာနဂ္ဂဟအမယ်ကြီး)အား...

‘အမေကြီး ညက အသားဟင်း

ချက်နေကြတာ ဘယ်သူများလဲ’ ဟု ဆရာတော် ကြားလောက်အောင် လှမ်းပြောသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်က...

‘သူတို့လဲ သားသမီးတွေ ရှိတာပဲ။ ချက်ပြုတ်စားကြမှာပေါ့ကွယ်’

ဟု မိန့်တော်မူသည်။ တောင်ညိုတွင် မှီခိုနေထိုင်ကြသော မမြင်အပ်သူတို့ကို ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်လေသည်။

တစ်ကြိမ်တွင်လည်း ဦးကံလှသည် အနည်းငယ် ထူးခြားသော အိပ်မက်တစ်ခု မြင်မက်သည်။ ယခု နဂါးရုံရှပ်ပွားတော် တည်ထားရာ ကုန်းမြေ (ထိုစဉ်က မြေပြင်နှင့် သစ်ပင်များသာ ရှိသေးသည်။)တွင် ကလေးသူငယ်များကို မြင်တွေ့ရကာ ဦးကံလှကို ‘မုန့်ပေးပါ။ ဘောလုံးပေးပါ’ ဟူ၍ ဝိုင်းဝန်းတောင်းဆိုကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်အား မေးလျှောက်ကြည့်ရာ နောင်တွင် နဂါးရုံရှပ်ပွားတော် ပွင့်ထွန်းမည်နေရာဖြစ်သည်။ ထိုကုန်းတော်တွင် မှီခိုနေထိုင်ကြသော (မမြင်အပ်သည့်) ကလေးသူငယ်များက တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

‘တတ်နိုင်သလောက် ဖြည့်ဆည်းပေးလိုက်ပါ’

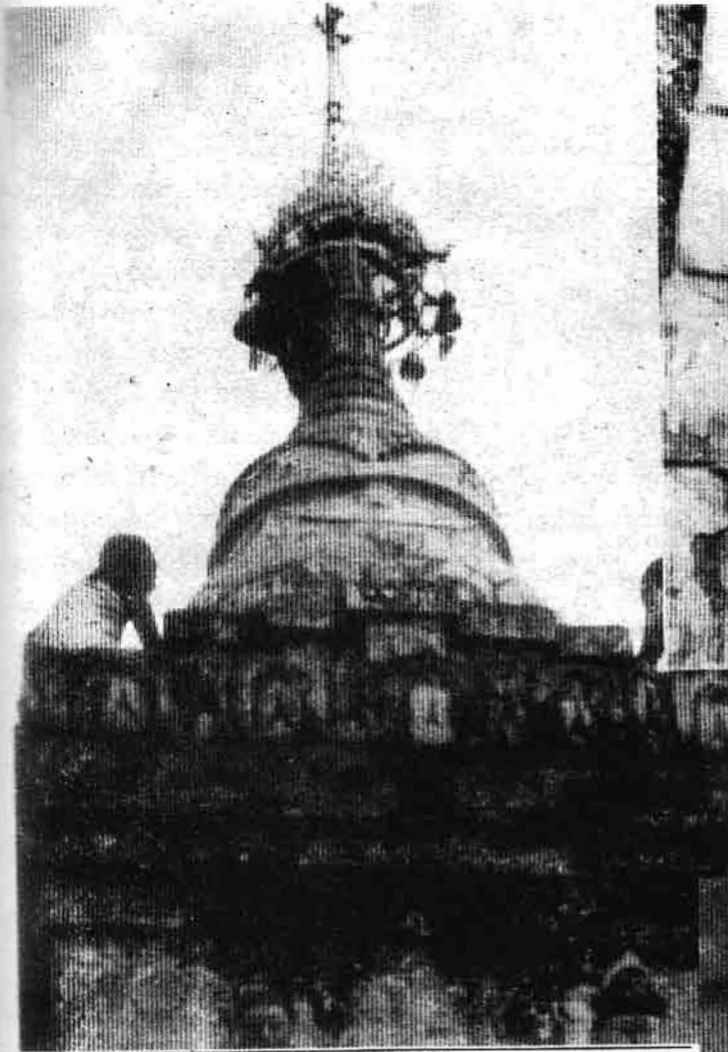
ဟု မိန့်ကြားတော်မူသည်။ ဦးကံလှက မုန့်များ ထန်းလျက်များနှင့် လေမှုတ်ပူဖောင်းများ ယူဆောင် သွားကာ ကုန်းမြေတွင် ဖြန့်ကြဲပေးသည်။

‘ကလေးတို့ ဒီဘောလုံးပဲ အဆင်ဆော့နှင့်ကြပါ။ နောင် အဆင်ပြေမှ ကန်လို့ရတဲ့ဘောလုံး ဝယ်ပေးပါမယ်’ ဟုလည်း နှစ်သိမ့်ခဲ့လေသည်။

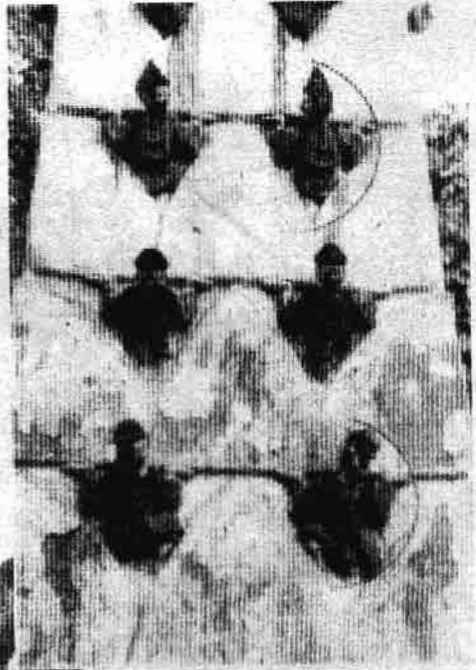
‘အဘ ကံလှက ဆရာတော်သို့ အနီးကပ် ပြုစုခဲ့ရသူဆိုတော့ ဆရာတော် မိန့်ကြားလေ့ရှိတဲ့ ဆုံးမဩဝါဒတွေများ မကြားမိဘူးလား’

www.burmeseclassic.com

◆ ဆိုဗင်သာဂွန်တော်ရှိ

◆ ဘောကပြန်လှည့်ကြည့်နေသော
တော်စွန်ရုပ်

◆ စမထော်နှင့် ရဟန္တာရုပ်တုများ

◆ ပါးစုဖိုတောင်တော်ရှိ

◆ နုထွဋ္ဌာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၆၁

ဆင်းတင်ဆက်ခို

နောက်လှည့်ဆက်ခို

'ဆရာတော်က နှုတ်နည်းတယ်။ အလိုဟူတာရှိရင်လဲ နှုတ်က ထုတ်ပြောဘူး။ ပျက်နာအမှုအရာ နည်းနည်းပျက်သွားရုံပဲ။ ဒါကို သတိထားပြီး အလိုက်တယ် ပြုစုရပါတယ်။

ဆွမ်းကပ်တဲ့အခါ လက်ရှိပုံကျတဲ့ ဟင်းခွက်ကို ဟတုဥပေးဘူး။ ဒါကြောင့် ဆွမ်းခွက်တွေ အပေါ် လက်မပိုမိအောင် သတိထားပြီး ကပ်ရတယ်။ ဝေါက်ဝမ်းပြောဆိုတာ အသံထွက်ရယ်ဟောတာတွေ တစ်ခါမှ မကြားရပါဘူး။ ကျောင်း၊ ကန်၊ ဧတီပုထိုး အဆောက်အအုံတွေ၊ လမ်းတွေ ဆောက်လုပ်တဲ့အခါမှသာ သေသေချာချာ လမ်းညွှန်ပိရိကြားတော်မူပါတယ်။

လင်မယားဖြစ်စေ၊ မောင်နှမဖြစ်စေ ကျောင်းပေါ်မှာ ဖိုနဲ့မ နီးနီးကပ်ကပ် နေရင် စကားပြောရင် လုံးဝမကြိုက်ဘူး။ ဆရာတော်က မပြောပေမယ့် ကျုပ်တို့က ပြေလည်နားရှင်းအောင် ပြောပြပေးရတယ်။ အန္တရာယ်မြင်ရင်လဲ ကြိုတင်တားဆီးပေးပါတယ်။

တစ်ညနေ အလုပ်ဆင်းချိန်မှာ ကျောင်းဆောက်တဲ့ ပန်းရန်၊ လက်သမားတွေက ကျောင်းကအပြန်

လုပ်ငန်းဆိုင်ရာဌာနတစ်ခုက တီအီးကားနဲ့ ကားကြိုလိုက်ပြန်ဖို့ တိုင်ပင်ကြတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဆရာတော်ခေါ်လို့ အားလုံးသွားရတယ်။ ဦးချကန်တော့ပြီးတာနဲ့ ဆရာတော်က "မင်းတို့ အလာတုန်းကလိုပဲ ပြန်ကြ"လို့ မိန့်ပါတယ်။

"ခြေကျင်လာသလို ခြေကျင်ပဲ ပြန်ပါ"လို့ ပြောတာပါ။ ကားထွက်သွားပြီး ခြေကျင်လျှောက် ပြန်ကြတော့ လမ်းတစ်ဝက်မှာ သူတို့စီးမယ့်ကား တုံးလုံးပက်လက် မှောက်နေတာ တွေကြရတယ်။

ဒီလို တားပေးတာပါ။ ဆရာတော် စကား နားမထောင်ဘဲ ဇွတ်သွားမိရင် အသက်ဆုံးနိုင်တာ အဲဒီအချိန်ကျမှ သိရတယ်။

အခု ကျုပ်တို့ထိုင်နေတဲ့ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်တဲ့ လက်သမားဆရာ ဦးတင်မောင်အဖြစ်ကတော့ ကြေကွဲစရာပဲ။ ညနေ အလုပ်သိမ်း၊ ထမင်းစားပြီးရင် အားလုံးစုပြီး ဆရာတော်ဆီ ဝင်ကန်တော့လေ့ရှိတယ်။

အဲဒီညက ဆရာတော်က "ဦးတင်

မောင် မနက်ဖြန် အလုပ်မဆင်းပါနဲ့" လို့မှာတယ်။ အားလုံးကန်တော့ပြီး ရေခွေးသောက် ကွမ်းစားတာပေါ့။ အဲပြန်ခါနီးမှာ "ဦးတင်မောင် ကျုပ်ပြောတာ မမေ့နဲ့နော်"လို့ ထပ်မှာပြန်တယ်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်ကျတော့ ဦးတင်မောင်ကို ဆောက်လက်စကျောင်းရဲ့ ထုပ်တန်းပေါ်မှာ တွေ့ရတယ်။ ဆရာတော်မှာတာ မေ့သွားတာလား။ အယုံအကြည် မရှိတာပဲလားလို့ တွေးနေတုန်း ဝုန်းဆို ထုပ်တန်းကျိုးကျပြီး မြေပေါ်ပြုတ်ကျတယ်။ နှစ်ရက်လောက်ကြာတော့ ဆုံးရှုတာပါပဲ။ ဖြစ်သွားပြီဆိုတော့မှ သေနေ့စေ့လို့ သေရတယ်လို့ပဲ ဆိုပါတော့ကွာ'

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ထက်မင်းကျော်စွာ

ကြွလှမ်းလို့ ပြေးခင် ပြေးခင်

[၁]

ရပ်ကွက်ထဲက ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းမှာ တောင်ပုလု ဆရာတော် ကြီးကြွရောက်သီတင်းသုံးတာဖြစ်လို့ ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်သူ ရပ်ကွက် သားတွေ ဝမ်းသာအားရ လှုပ်ရှား တက်ကြွနေကြတယ်။

မြို့ထဲကနေ လာရောက်ဖူးမြော်ကြ တဲ့ ပရိသတ်တွေကလဲ ရပ်ကွက်ထဲမှာ ဗြတ်သန်း သွားလာနေကြတာကြောင့် ရပ်ကွက်သူ ရပ်ကွက်သားတွေနဲ့ ရောပြီးလဲ လူအုပ်ကြီးတောင် ဖြစ်နေ ရတော့တယ်။

အဲဒီမှာ ဆော်ဩတဲ့သူတွေက တောင်ပုလုဆရာတော်ကြီးနဲ့ နောက်ပါ သံဃာတော်များ ရပ်ကွက်အတွင်း မနက်စောစော ဆွမ်းခံကြွမယ်လို့ ကြေညာလာပြန်တော့ လူငယ်တွေက လမ်းတွေ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ကြ၊ အိမ်ရှင်မတွေက ချက်ဖို့ပြုတ်ဖို့ စီစဉ် ကြနဲ့ လှုပ်လှုပ်ရွရွတင် မကတော့ပါ ဘူး ဆူညံသံ အော်ဟစ်သံတွေပါ ထွက်ပေါ်လာပြန်ပါတော့တယ်။

တက္ကသိုလ်တွေ ကျောင်းပိတ်ရက် ဖြစ်လို့ ရန်ကုန်ကနေ အိမ်ပြန်ရောက် နေတဲ့ ကျွန်တော်လဲ ရပ်ကွက်လူငယ် တွေထဲ ဝင်ရောလိုက်ရတော့တယ်။

[၂]

မလင်းခင်ကတည်းက ခင်းကျင်း လိုက်ကြပါပြီ။

ညဉ့်ဦးကတည်းက လှည်းကျင်း ထားတဲ့ လမ်းမပေါ်မှာ ရေတွေဖျန်းပြီး ဆွမ်းစားပွဲတွေကို အိမ်ရှေ့တွေမှာ ပြင်ဆင်ထားလိုက်ကြတာ ရဟန်း သံဃာ မကြွခင်ကဘဲ ဆွမ်းခံကြွနှင့် နေသလိုပုံ အစီအရီ ဖြစ်နေပါတော့ တယ်။

ဒီလိုနဲ့လဲ အရှေ့ဆီက နေဝန်းကြီး ထွက်ပြူးအလာမှာ တောင်ပုလုဆရာ တော်ကြီးနဲ့ နောက်ပါသံဃာများ ဆွမ်းခံ ကြွချီလာပါတော့တယ်။ သင်္ကန်းတွေ ရဲ့ အရောင်အဝါနဲ့ကြောင့် နေခြည်မှာ ရွှေရည်ဆမ်းထားသလိုပုံလဲ ဖြစ်တည် သွားပါတော့တယ်။

ကျွန်တော်တို့ အိမ်ရှေ့မှာတော့ ဖျာကလေးခင်းထားတဲ့ အပေါ်မှာ အဖေ၊ အမေကထိုင် အာရုံပြုပြီး ကျွန်တော်က ဆွမ်းဟင်းလျာများ လောင်းလှူဖို့ အစီအစဉ်ပါ။ အဲဒီမှာ...

'ဆရာတော်ကြီးနဲ့ သံဃာတော်များက တစ်ရပ်ကွက်လုံး ကြွချီလာဖြစ်လို့ ဆွမ်းဟင်း လျာများကို အများလောင်းလှူသာအောင် စတိသဘောမျိုးသာ လောင်းလှူကြပါ'

ဆော်ဩတဲ့သူတွေက ဒီလို အစီ အစဉ်ဆွဲ ကြေညာထားတာကို စိတ်ထဲ မှာ သတိရလိုက်မိတယ်။ ဒါကြောင့်လဲ ပဲ ဆရာတော်ကြီး အိမ်ရှေ့မှာ ဆွမ်းခံ ရပ်လာတဲ့အခါ ကျွန်တော်က ဇွန်း အဖျားအနားလေးနဲ့ ဆွမ်းကို ကော်ယူ လိုက်တော့...

'လောင်း... လောင်း... စိတ်ကြိုက်လောင်း' တောင်ပုလု ဆရာတော်ကြီးဆီက တိုးညှင်းညင်သာတဲ့အသံ ထွက်ပေါ် လာတော့တယ်။ တုန်ရင်သွားတဲ့လက် ကို ထိန်းလိုက်ရင်းနဲ့ပဲ ဇွန်းကို ဆွမ်း လေ့ထဲ နှစ်ဝင်သွားတဲ့အထိ ထိုးနှစ် လိုက်မိတော့တယ်။

ရင်ထဲကလဲ "သဒ္ဓါအားကို တား ဆီးလို့ တော်ကြပါမလားဟရီ" လို့ပါ ပဲ။

[၃]

ဒါနဲ့ မပြီးသေးပါဘူး။ ကြွချီခဲ၊ လောင်းလှူခဲ ဆွမ်းခံ တန်းကြီးနဲ့ အပြိုင်လဲ...

'ထိုစိတ်အကြိုကို တောင်ပုလုဆရာတော် ကြီး ဘယ်လိုများ သိတာပါလိမ့်'

ငယ်ရွယ်သူ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ အဆက်မပြတ် ဖြစ်ပေါ်နေမိပါတော့ တယ်။

သီလ(ရေတံခွန်တော့)

www.burmeseclassic.com

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

မှတ်ပုံတင် - ၁၁၁၄၄ ၀၁၀၇၆ လိုင်စင် ၇၂၀၁၁၊ စာမထုလုပ် (၁၃၁၂)

မုံရွာဆရာမိုး

အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

“ ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါး ညီညွတ်မှုတရားအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဝေဒဝမီးတောက်လောင်ပြီး နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်တော့ပါ ”

“ နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး ”

“ နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညပတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ နွေကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန္နိပါတ်နုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်နေခြင်း၊ လေလံပန်ခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ် ကိုချစ်ဆွေ ”

“ ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးမျိုးနဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့ ”

“ ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ် ”

“ ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ် ”

“ သက်သာပျောက်ကင်းစို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး ”

“ သမာတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေး သောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ် ”

“ ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ ”

“ ကံ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ စူး၍ အောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်မုန် မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ချွေးထွက်လွန်၍ နုလုံးခနဲမမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ စိတ်စိမ်းပူများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့ ”

“ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ ”

“ အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မုန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံး ဝမ်းမုန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး စုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကံ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ် ”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

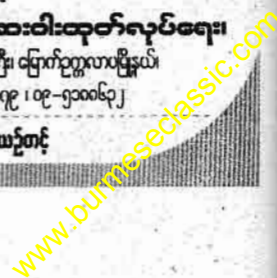
ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ်-(၅/၃၄) ငမာစိမ်းဆိပ်၊ မြောက်ဥက္ကလာပိဋ္ဌာယ်၊

ရန်ကုန်မြို့၊ ဂုဏ်-၆၃၀၀၇၊ ၀၉-၅၁၀၈၆၃

ငြိမ်းမြ ဗဟင်ယဉ်စံ

◀ ကြေးသွန်းမဟာမုနိဝိဇ္ဇာတော်

ရုပ်ကလာပ်တော် မပုပ်ပျက်ဘဲ ဆတော် ရှည်ထွက်နေဆဲဖြစ်သည်

ဝေဆိုလယ်

ပထမကိစ္စဖြူပင်ဆရာတော် အရှင်သူရိယ

လယ်လှူ အဆက်

ဓမ္မာရုံကြီး၌ အချိန်ပြည့် ယောဂီ (၆၀)ဦး တရားဝင်ရှုမှတ် အားထုတ်ကြကာ ဆွမ်း ရိက္ခာမှအစ ဆရာတော်ကြီးက တာဝန်ယူ စွန့်ကြဲတော်မူသည်ဟု သိရသည်။ သင်္ကြန်ကဲ့သို့ နေ့ထူးနေ့မြတ်ကာလများတွင် အချိန်ပိုင်း တရားစခန်းဝင်ယောဂီ (၁၅၀)ခန့် ခို့တတ်သည်ဆို၏။

မြောက်ဘက်အစွန်ရှိ တန်ဆောင်းကြီးအား "ချမ်းမြေ့ကြည်ဖြူ သီတဂူသာသနာ့ဗိမာန်" ဟု အမည်ပေးထားကာ ခရစ် ၂၀၀၂ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ F.9A. July, 2013.

အား ကြည်ညိုစေမှုစေ့ (၂)

(၂၇)ရက်နေ့တွင် ပနွက်ချ၍ ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ(၁၀)ရက်နေ့တွင် ပြီးစီးခဲ့သည်။ ကုန်ကျငွေ ကျပ်သိန်းပေါင်း (၆၃၀)ရှိ၍ ခုနစ်ရက်သားသမီးစုပေါင်း အများကောင်းမှုဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

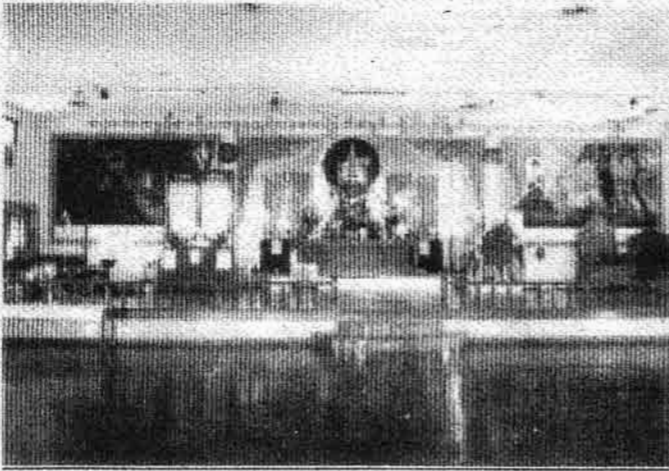
ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူသော အခါ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ဤတန်ဆောင်းအတွင်း ပူဇော်ထားရှိခဲ့သည်ဆို၏။ တန်ဆောင်းခန်းမကြီးအတွင်း ဘုရားဆောင်တွင် ကြေးသွန်းတင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်ကြီးတစ်ဆူ

ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ လက်ယာဘက်တွင်ကား ဗုဒ္ဓခြေတော်ရာ ပါဒစေတီအစုံကို ဖူးတွေ့ရသည်။ ကြေးပြားရွှေချပါဒစေတီ ဖြစ်သည်။

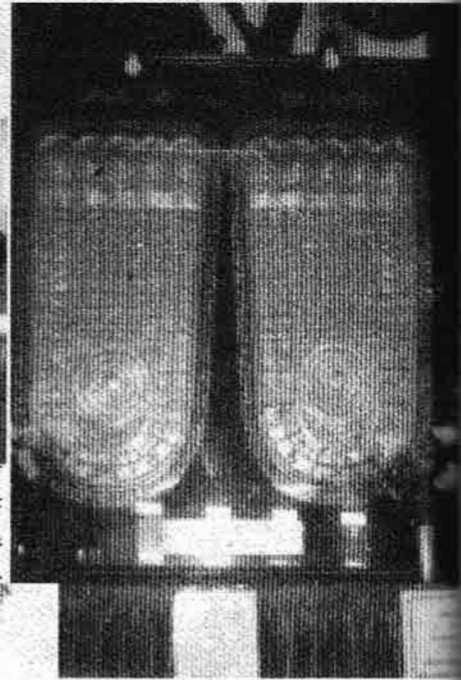
ဖီးဖြူပင် ဆရာတော်ကြီးသည် မန္တလေးမဟာမုနိ ရုပ်ပွားတော်ကို အာရုံပြု ကြည်ညိုသောအခါ မင်းဘူးစက်တော်ရာ ပါဒစေတီကိုပါ ယှဉ်တွဲဖူးတွေ့ရသည်ဟု တပည့်ဒါယကာတို့အား အမိန့်ရှိသဖြင့် ဤတန်ဆောင်းကြီးအတွင်း တိုင်ချင်းသား ဆရာတော်တစ်ပါး ဦးဆောင်၍

www.burmeseclassic.com

◆ သီတာဝု ဓမ္မဗိမာန် ဘုရားဆန်း
မြင်းပြားထွေသူ ဝိဝေတီအာနံ့ ◆
◆ ယောဂီများစေ့ဆိုင်ရာ ဓမ္မာရုံ

မဟာမုနိရှင်ပွားတော်ကို တည်လုပ် ပူဇော်ခဲ့ကာ ဦးသန့်စင်ဋ္ဌေးမိသားစုက ပါဒစေတီကို လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ဤ သာသနာ့ဗိမာန်တော်ကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ ဇီးဖြူပင်ဆရာတော်ကြီးက အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ကြား ဩဝါဒ ပေးတော်မူခဲ့သည်။

‘သာသနာ့ဗိမာန်တော်ကြီး တည်ဆောက် တယ်ဆိုတာ အကျိုးပျာပါတယ်။ ဒီဗိမာန်ကြီး ကို အနိပ္ပိပြီး တရားအားထုတ်တဲ့သူ ရှိရင် တော့ ပိုလို့အကျိုးပျာပါတယ်။ ဘုန်းကြီးက

တော့ တရားကိုပဲ အားထုတ်စေလိုတယ်။ တရားအားမထုတ်ဘူးဆိုရင်တော့ ဘာမှ အကျိုးပျာနိုင်ဘူး။

အခု ဝိမာန်ဖွဲ့ဖို့တွေလုပ်တယ်၊ ရေစက်ချွေ တွေလုပ်တယ်၊ ပွေးနေ့ပွဲတွေ ပေါ်ရတာပွဲ တွေ လုပ်တယ်။ အတာ၊ အတာမတွေလှူဒါန်း ခွင့်ရကြတယ်။ တရားအားထုတ်ခွင့် ရကြ တယ်။ ယောဂီတွေတို့လာတယ်။ ဒါ အကျိုး ရှိတာပဲပေါ့။

ဗုဒ္ဓဘုရားနှင့် သာသနာတော်ကြီး အစွန်စည် တည်တံ့အောင်လုပ်တာပဲ ဆက်လုပ်ကြပါ။ ဘုန်းကြီးကိုကြည့်ရင် ဘုန်းကြီး ဟောတဲ့

တရားကို နာကြားကျင့်ကြံ ပွားများကြား ဒါ ဘုန်းကြီးကို အပြုပုဏ်နေတာနဲ့ အတူတူပဲ’

ယာယီစံကျောင်းဗိမာန်

ပင်မကျောင်းဆောင်နှင့် မွေ့ခုံကြား ကျောင်းအလယ် မြေကွက်လပ်တွင် ဆရာတော်၏ မပုပ်မသိုးသော ရုပ် ကလာပ်တော်ကို ပူဇော်ထားသည်။ ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူသော အခါ ဥတုဇရပ်ကလာပ်တော်အား (၁၅)ရက်ကြာ ပူဇော်ထားရှိကာ ၂၀၁၃ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၁၁)ရက်နေ့ တွင် အန္တိမဈာပနသဘင် ကျင်းပရန် ဖြစ်သော်လည်း (၁၀)ရက်မျှကြာသည့် တိုင် ပုပ်သိုးပျက်စီးခြင်းမရှိဘဲ ပကတိ ပျော့ပျောင်းနေသဖြင့် ဤနေရာတွင် ယာယီစံကျောင်းဗိမာန် ဆောက်လုပ် ကာ ပြောင်းရွှေ့ပူဇော်ထားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

စံကျောင်းအား မှန်ခန်း ကာရံကာ မှန်ခန်းအတွင်း မှန်ခေါင်းတလားဖြင့်

www.burmeseclassic.com

အဖုံးဖွင့်ပူဇော်ထားသည်။ စတင်ပင့်ဆောင်ကာစ နေ့ရက်များတွင် လေအေးပေးစက် တပ်ဆင်ထားခဲ့သဖြင့် (၃)ရက်အကြာ၌ မျက်နှာတွင် ရေများသီးကာ မှိုများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် လေအေးပေးစက်ကို ရုပ်ဆိုင်းကာ သဘာဝလေ ဝင်ထွက်နိုင်စေရန် မျက်နှာကျက်အနီး လှုပ်၍ နေရာချန်ပေးထားကြောင်း သိရသည်။

လက်ရှိဆရာတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍိတက မှန်ခန်းအဝင်တံခါးဖွင့်ကာ ကိုယ်တိုင် ဝင်ရောက်ပြသပေးသဖြင့် ရုပ်ကလာပ်တော်အား အနီးကပ်ကြည့်ညှိခဲ့ရသည်။ အနံ့သက်များ ထွက်ပေါ်ခြင်း မရှိပါ။

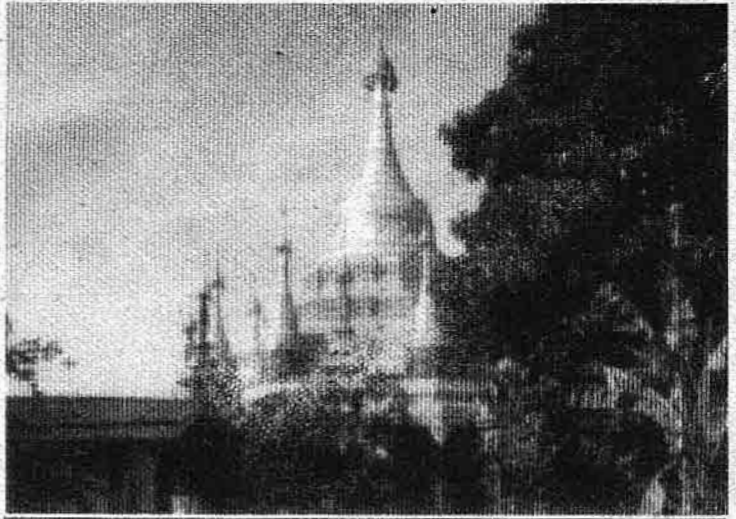
မျက်လုံး၊ နှုတ်ခမ်း စသည်တို့မှာ ခြောက်၍ ကျုံ့သွားကာ ခြေဖဝါးပြင် နီညှိရောင် ပြောင်းလဲနေသည်။

သို့သော် ခြေသလုံးကြွက်သားများပါ ပကတိလူကဲ့သို့ ပျော့ပျောင်းနေသည်ကို လက်ဖြင့် ဖိနှိပ်ပြသဖြင့် မြင်တွေ့ရသည်။ ဦးခေါင်းတော်ရှိ ဆံပင်များမှာ လည်း ဆက်လက်ရှင်သန် ရှည်ထွက်နေသည်ကို ထူးခြားစွာ မြင်ရသည်။

ပုံလွန်တော်မူခါစ အခြေအနေထက် ဆံပင်များစွာ ရှည်ထွက်လာသည်ကို ဈာပနမှတ်တမ်း ရုပ်ရှင်များအရ သိရှိရသည်။

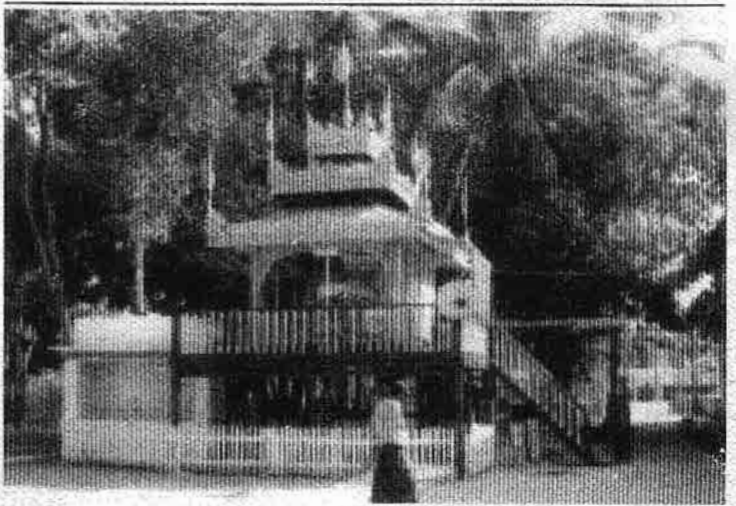
အမြဲတမ်းထားရှိ ပူဇော်နိုင်မည့် စံကျောင်းဗိမာန် ဆောက်လုပ်ရန် စီစဉ်လျက်ရှိရာ ဗိမာန်ပြီးစီးသည်အထိ ယာယီစံကျောင်း၌ ပူဇော်ထားမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။

ဇီးဖြူပင် ဆရာတော်ကြီးသည် လောကီ၊ လောကုတ္တရာနှစ်ဖြာ နှံ့စပ်ကျွမ်းကျင်တော်မူသော်လည်း ခရီးတို

ဗုဒ္ဓဘေဇာတောင်ပြင်ဝတီတော်

ရုပ်ကလာပ်တော် မှတ်တားရာ ယာယီစံကျောင်း

သော ဝိပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်လမ်းစဉ်ကိုသာ အားပြုကြစေရန် တိုက်တွန်းလမ်းညွှန်တော် မူခဲ့သကဲ့သို့ ကိုယ်တော်တိုင်လည်း ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခဲ့ကြောင်း မပုပ်မပျက် မတောင့်တင်းသော ဤဥတုဇရပ်ကြွင်းက ညွှန်ပြသကဲ့သို့ ရှိနေသည်။

ဆရာတော် ဟောကြားလေ့ရှိသော သတိပဋ္ဌာန်တရားတော်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရန်ကုန်မြို့ ပဟန်းရှိ ပါဠိတက္ကသိုလ် ညောင်တုန်းကျောင်းတိုက်ဆရာတော်

ဦးနာရဒါဘိဝံသက အောက်ပါအတိုင်း မှတ်တမ်းပြုခဲ့သည်။

'ထိုအချိန်တွင် (ဖိဖြူပင်သာသနာရိယာ) ကျောင်းပေါ်၌ ဆရာတော်ကြီးအနားတွင် ဝေယျာဝစ္စပြုသူ ကပ္ပိယအကာတစ်ဦး၊ ဦးပွင့်တစ်ပါးနှင့် စာရေးသူအားဖြင့် သုံးဦးသာ ရှိကြသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ထိုကို သူ့ဘေးသို့လာရန်ခေါ်ယူပြီး ဉာဏ်စဉ်တရားများနှင့် သတိပဋ္ဌာန်တရားတို့ကို ဟောကြားပါတော့သည်။ ထိုအခိုက်မှလည်းသာသနာ့ဗိမာန်လည်း

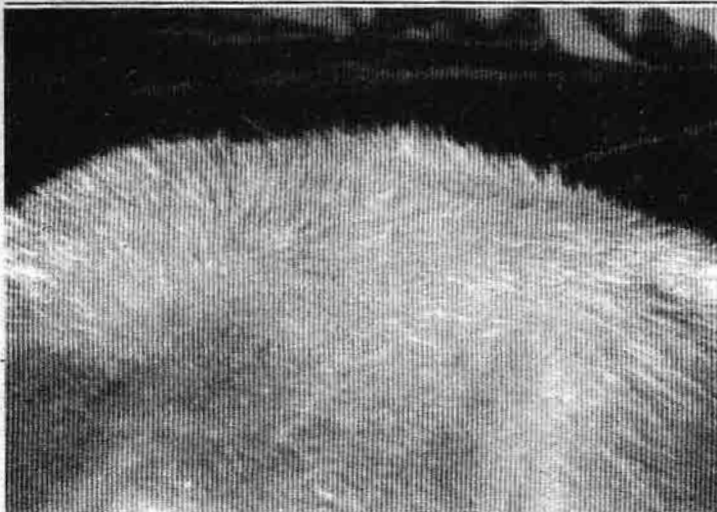
www.burmeseclassic.com

◆ ငြောက်နာဖွဲ့သွားသော မျက်နှာထက်

◆ ရှည်ခွက်လာသည့် ဆံတက်များ

ဖြစ်ရသည်။ ဝမ်းသာရသည်မှာ ဆရာတော်ကြီးထံမှ အောင်လက်ခံပြီး နောက်ပိုင်းမှာ ဝမ်းသာနှင့် ညက်စဉ်တရားတော်တို့ကို နာကြားလိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အံ့ညွှန်ဖြစ်ရသည်မှာ ဤမျှလေးနက်သော ဉာဏ်စဉ်တရား သတိပဋ္ဌာန်တရားတို့ကို ကြိုဆရာတော်ကြီးလောက် အသက်ပကြီး သေးဘဲ ရှစ်ဆယ်ကျော် ကိုးဆယ်အရွယ်

အတွင်း၌ပင် တချို့ ဆရာတော်တို့မှ ဇရာဒုပ္ပလကြောင့် မေ့လျော့ကြရပြီး မပုဂ္ဂိုလ်ကြတော့ပေ။

ဆရာတော်ကြီးကား သက်တော်(၉၇)နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း မေ့လျော့ဘဲ သတိဉာဏ်ကောင်းစွာဖြင့် ဟောနိုင်ပြောနိုင်သည်။ ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်တွေ့ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

[ဖီးဖြူပင်ဆရာတော်ကြီး၏ သဘောပြု သမိုင်းမှတ်တမ်းစာအုပ် စာမျက်နှာ(၁၆)မှ ထုတ်နုတ်ဖော်ပြသည်။]

ဖီးဖြူပင် ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် (၉၇)နှစ်တွင်သာမက သက်တော်(၁၀၄)နှစ် ပုံလွှဲနိတော်မူခဲ့ နောက်ဆုံးကာလအထိ သတိဉာဏ်ကောင်းစွာ ရှိခဲ့သည်ဟု တပည့်သံဃာ

များက ပြောပြကြလေသည်။

အပျူခဲဂြိုဟ်သော ဆေးလုံးများ

ဆရာတော်၏ ယာယီစံကျောင်းမှ ရုတ်ကလောင်တော်အား ရှိခိုးဂါရဝပြုပြီး နောက် ပြန်လည်ဆင်းသက်ကာ ကျောင်းဝင်းတောင်ဘက် အုတ်တံတိုင်း အနီး စံပယ်တော်မူသော ဇေယျအေး ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်အား သွား ရောက်ဖူးမြော်သည်။

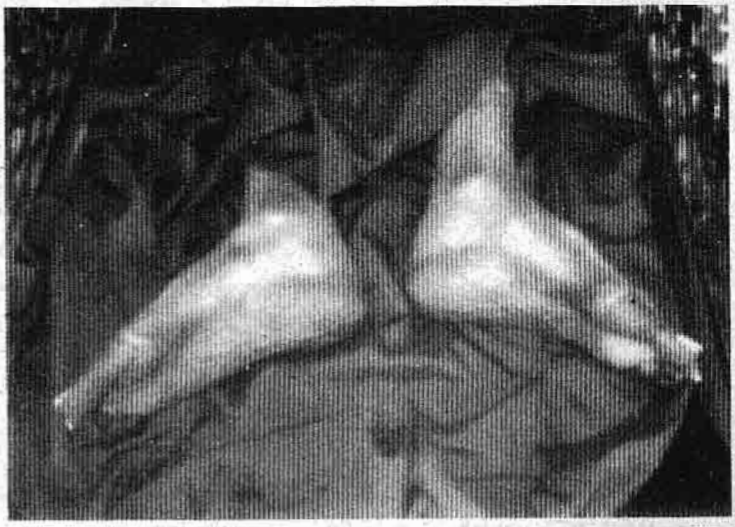
ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဦးစန်းလွင်မိသားစုက ငွေ(၁၇)သိန်း ကျပ် ၈, တည်ကာ ခုနစ်ရက်သားသမီး စုပေါင်းအလှူငွေဖြင့် တည်ထားပူဇော် ခဲ့ကြောင်းသိရသည်။ ဇေယျအေးစေတီ တော်အား ဖူးမြော်ကြည့်သွားပြီးနောက် ပြုပြီးသမျှ ကုသိုလ်အစုစု အဖို့တာဝန်ကို (၃၁)ဘုံသားအားလုံး အမျှပေးဝေခဲ့ သည်။

ထို့နောက် ကျောင်းပေါ်ပြန်တက်၍ လက်ရှိဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတအား နှုတ် ဆက်ဂါရဝပြုရာ ဦးကေသရက ဇီးဖြူ ပင်ဆရာတော်ကြီး၏ ပထမဆေးလုံး အနည်းငယ်ကို ပေးလှူ၍ ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတက ပထမဇီးဖြူပင်ဆရာတော် ကြီး၏ သာသနာပြု မှတ်တမ်းစာအုပ် ကို စွန့်ကြဲတော်မူလေသည်။

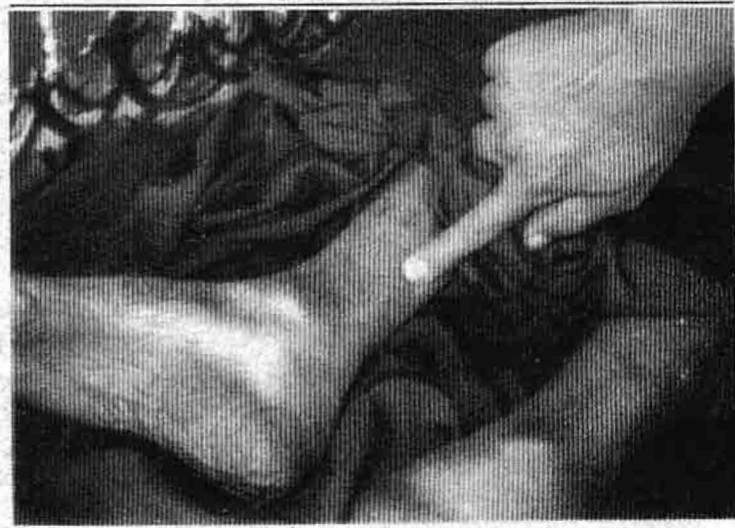
ဆရာဦးကျော်မြင့်ကလည်း ဤ ဆေးလုံးများနှင့် ပတ်သက်၍ အောက် ပါအတိုင်း ပြောပြသည်။

ဇီးဖြူပင်ဆရာတော်ကြီး ပုံလွန်တော်မူပီ တစ်လအလို တန်ဆောင်ပုန်းလပြည့်နေ့ (၂၀၁၂၂၀၂)မှာ သွားဖူးတော့ ဖရိုသက်ကို အချိန်အတော်ကြာအောင် တရားချိတ်ပေး တော်မူပါတယ်။

အဲဒါနောက် ကျွန်တော်နော်မိ တရားခန်း မှာ အစီဌာနကပွားနန်းထိပြီးတဲ့အခါ ဆရာ တော် စွန့်လေ့ရှိတဲ့ ဆေးဖြူလုံးကလေးတွေ

► နီညိုတောင်မြောင်သွားသော ခြေဖမ်း
► လျှာထုတ်နေထဲ ခြေသလုံး

အလိုလို ရောက်နေတာ တွေ့ပီတယ်။ ဆရာလဲ ကိုယ်တို့စွန့်ပေးတာကို ဆိုပယ်ပယ် ပူဇော်ထိုက်လို့ ပူဇော်ရတာ အကျိုးထူးပါ လိမ့်မယ် ဟု ဆိုလေသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒအချို့

ဇီးဖြူပင်ဆရာတော်ကြီး လာ ရောက် ဖူးမြော်ကြည့်သွားတို့အား ဩဝါဒပေးရာ၌ “**ကိုယ့်အတွက်ကိုယ် လုပ်ကြပါ**” ဟု တရားအားထုတ်ရန်

အဓိက တိုက်တွန်းလေ့ရှိသည်။
၁၃၅၆ ခုနှစ်မှ စတင်ကာ မိမိမွေးနေ့ ဖြစ်သော တပေါင်းလဆုတ်(၈)ရက် နေ့ အတာသင်္ကြန်ပွဲတော်နေ့နှင့် ကဆုန်လပြည့်နေ့များတွင် ဒုလ္လဘ ရဟန်း စုစုပေါင်း (၁၀၀)ကျော်ခန့်ကို သက်န်းဆီး၍ ရဟန်းတောင်သို့ တက် ရောက်စေကာ ဆယ်ရက်တရားစုခန်း ဝင်စေသည်။ ဝိပဿနာ တရားရှုမှတ် နည်းများကို အချိန်ပြည့် ကြပ်မတ်

www.burmeseclassic.com

ညွှန်ပြပေးတော်မူသည်။

နှစ်စဉ် ဝါတွင်းကာလများတွင် လည်း ဆယ်ရက်တရားစခန်း သုံးကြိမ် ကျင်းပကာ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ လာရောက်အားထုတ်ကြသော ရဟန်း ယောဂီ၊ လူ့ယောဂီအားလုံးကို သက်သတ်လွတ်ကျွေးမွေး၍ မေတ္တာ ဘာဝနာ အထူးပွားများစေကာ တရား နည်းလမ်းညွှန်ပေးခဲ့သည်။

ဆရာတော် ဟောကြားလေ့ရှိ သော ဩဝါဒတစ်ခုမှာ...

'တရားကိုသာ ကိုယ်တိုင်ကျင့်ပါ။ နာနာကျင့် ပါ။ အချိန်ရတိုင်း အားထုတ်ပါ။ တရားရှာ ကိုယ်မှာတွေ့ပါ။ ကိုယ်မှာရှာရင် နာသီးဖျားနဲ့ ဗိုက်မှာ တန်းတွေ့တယ်။ ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် နဲ့ နာသီးဖျားကို တိုတိုပြီး ထိထွားတဲ့သဘော ကို ထိတယ်ထိတယ်လို့မှတ်။ မှတ်တိုင်းမှတ် တိုင်း လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ပါသေးလား ပော့။

အဲဒါ ကိလေသာကိုသတ်တာ။ မှတ်တိုင်း မှတ်တိုင်း ကိလေသာတွေ သေတယ်။ ဝါးမိနစ်ရရင် ဝါးမိနစ်မှတ်။ တစ်နာရီရရင် တစ်နာရီမှတ်။ တစ်နေ့မှာ (၂၄)နာရီရှိတယ်။ (၁၀)နာရီ အလုပ်လုပ်ဦး။ (၁၀)နာရီ အိပ်လိုက်ပါဦး။ (၄)နာရီကျန်တယ်။ အလုပ် မအားလို့ အိပ်ရေးမဝလို့ အကြောင်းမပြည့် ကိုယ်အတွက် (၄)နာရီကျန်တယ်။ (၄)နာရီ အချိန်ပြည့် မလုပ်နိုင်ရင်တောင် တစ်နေ့ကို တစ်နာရီပြည့်အောင် အားထုတ်ပါ။ အဲဒါ ကိုယ်အတွက်ပဲ အချိန်မဆွဲကြနဲ့' ဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။

ဘုရားဆု ပန်ခဲ့ဖူးတယ်

ဇီးဖြူပင်ဆရာတော် အရှင်သူရိယ သည် ငယ်စဉ်ကာလက ဘုရားဆုပန် ခဲ့ဖူးကြောင်း လက်ရှိဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိစ္စက ပြောပြသည်။ ဆရာတော် သည် လောကီပညာရပ်များတွင်လည်း

၇၀ နက္ခတ္တရာဇင်မြစ်မဂ္ဂဇင်:

နှံစပ်တော်မူသဖြင့် ပါရမီကျင့်စဉ်လမ်း လိုက်စားသူ ပုဂ္ဂိုလ်များစွာ လာရောက် ဆည်းကပ်ကြလေသည်။

ထိုသူများ၏ အခက်အခဲများကို ကူညီ ညွှန်ပြပေးတော်မူသော်လည်း သတိ ပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာ အားကိုးအားထားပြုကြစေရန် အဆုံး တွင် တိုက်တွန်းဆွဲဆောင်တော်မူလေ့ ရှိလေသည်။ ဆရာတော်ကြီးက...

'အာကတိလိပိ ဘုန်းကြီးလဲ လူ့တာဝန် နှစ် အောင် လိုက်စားခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒီတုန်းကဆို ရင် သပ္ပာယ်ပူဇွန် မြတ်စွာဘုရားရှင်အဖြစ် ရောက်ရပါလို့လို့စွဲစွဲပြုပြု ဆုပန်ခဲ့ဖူးတယ်။ နောက်ပိုင်း လယ်တီဆရာတော်၊ စွန်းလွန်း ဆရာတော်တို့ရဲ့ စာအုပ်တွေ လေ့လာဖတ်ရှု ရတော့မှ...

လူ့တာဝန်တာ စိတ်မချရဘူး။ မဂ်ဖိုလ်ရ အောင် ကြိုးစားမှ အာမခံချက်ရမယ်ဆိုတာ သိလာရတယ်။ ဒါကြောင့် ခန့်တိုတဲ့ ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း သတိပဋ္ဌာန်လမ်းကိုပဲ လိုက်ဖြစ် တော့တယ်'

ဟု မိန့်တော်မူသည်ဟု သိရသည်။ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း ရှုမှတ်သော အခါတွင်လည်း ဝေဒနာပေါ်လာ သောအခါတွင် ဣရိယာပုတ်ပြင်ဆင် ခြင်း၊ ထိသိသတ်ဖြင့် အာရုံလွှဲခြင်းတို့ ကို တားမြစ်တော်မူသည်။

'လက်ဝဲချောင်းရှိရာမှာ လက်ညှိုးကိုစိုက်ပြီး ရှုမှတ်ရင် ကျန်လက်ချောင်းတွေ ပြား(ဝေဝါ) သွားတယ် မဟုတ်လား။ ဝေဒနာပေါ်လာရင် အဲဒီဝေဒနာပေါ်စိုက်ပြီး ရှုပါ။ တစ်ရိပ်ရိပ်နဲ့ ကျန်တဲ့ဝေဒနာတွေ ပြားသွားလိမ့်မယ်' ဟူ၍ လမ်းညွှန် သွန်သင်လေ့ ရှိလေ သည်။

သာမညဥမ္မ ဝ သုံးလုံး

သာမညဆရာတော်ကြီး ယုံလွန် တော်မူပြီးနောက် ရုပ်ကလာပ်တော်

ပူဇော်ထားရာ မှန်ခေါင်းတလားတွင် "ဝ" သုံးလုံး ပေါ်ပေါက်လာခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဇီးဖြူပင်ဆရာတော်၏ သဘောထားမှတ်ချက်ကို ဦးထွေး (တောင်ငူ)ဆိုသူက လင်္ကာသွားဖြင့် ရေးသားပူဇော်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

'သာမညဘုန်း နှစ်ဆိတ်သည့်လည်း ရုပ်လုံး စံကျောင်း ဂူမှန်ခေါင်းမှ အကြောင်းသုံးတွေ အမြဲသုံးရပ် ထုံးတတ်ကို ဘုန်းမြတ်ဇီးဖြူ မိန့်တော်မူသည် မှတ်ယူအားလုံး ကျင့်ကြ သုံးကြ။

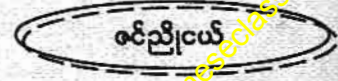
ဝစားလေ ဝေးဝေးနေ၍ မှတ်ပေသံချက် ထပ်စွက်နှင့်

အနက်သဘော ကြိုသို့ဟောင်း။

အို နာ သေကြောင်း ဘေးအပေါင်းမှ ဝေး ကြောင်းကလေး ဝေးဝေးလေး ကုသိုလ်ကလေး မမြတ်ပွား၍ ရှောင်ရှားကိလေ ဝေးဝေးနေ ကြ။ ကိုယ်နှုတ်စိတ်ပူအစုစုတွင် အကုသိုလ် များ မဖြစ်ပွားအောင် တရားအယုတ် လူ အယုတ်နှင့် ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက် ထပ်စွက်နှင့် အပ္ပမာဒ မြတ်ပုဒ္ဓ၏ အမူအလာ၊ ဤတရား လည်း လေးစားလိုက်နာ ကျင့်ဆောင်ရာ သည် ဆရာသား မြတ်စကားအား မှတ်သား နာယူ သတိမူလျက် တရားလက်မလွတ်ကြ စေနှင့်'

ကျေးဇူးတင် ဂါရဝပြုပါသည်

တောင်ငူမြို့မှ ရုပ်ကလာပ်တော် မပုဂံမသို၊ ပျော့ပျောင်း၍ ဆံတော် များ ရှည်ထွက်လာသည့် ဇီးဖြူပင် သာသနာရိပ်သာကျောင်း ဆရာ တော် အရှင်သူရိယအား ကြည်ညို ပူဇော်မှုခရီးအတွက် ကူညီပေးကြ သော လက်ရှိဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိစ္စမှ အစပြု၍ ရဟန်းရှင်လူ အပေါင်းအား ကျေးဇူးတင် ဂါရဝပြုအပ်ပါသည်။

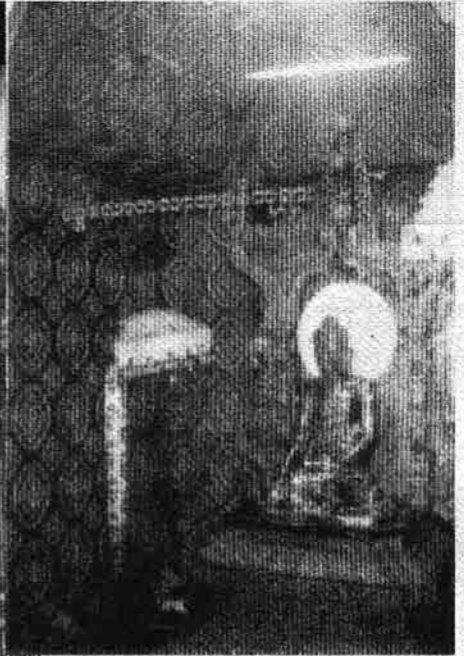

ရုပ်ပွားတော် သက်စေ့အဓိဋ္ဌာန်

သရဏိဒိုးစောလမြိုင်
(ဥပဒေသွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

▲ ဝဏ္ဏလောက လာတာမျိုးကုန်း

‡ ဇေလမြတ်စွာဘုရား

စေတီတော်သက်စေ့နှင့် ရုပ်ပွားတော်သက်စေ့ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်းတို့ကို သခင်နှစ်များက ကျွန်ုပ် ဖော်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။ သို့သော် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သူ အတော်များများက ရုပ်ပွားတော်သက်စေ့ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်းအတွက် ဘွဲ့အမည် ဖတ်ထားသော ရုပ်ပွားတော်များ ရှာဖွေရာတွင် အခက်အခဲရှိကြောင်း၊ ဖြစ်နိုင်လျှင် ရုပ်ပွားတော်များ၏ တည်နေရာကို ဖော်ပြပေးစေလိုကြောင်း ဖုန်းဆက်ပြောကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤဆောင်းပါးကို ထပ်မံ ရေးသားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရုပ်ပွားတော် သက်စေ့အဓိဋ္ဌာန် ဆိုသည်မှာ ဥပမာအားဖြင့် ယခု ကျွန်ုပ်၏ ရောက်ရှိဆဲ အသက်မှာ (၆၀)နှစ် ဖြစ်ရာ ရုပ်ပွားတော် အဆူပေါင်း (၆၀) အဓိဋ္ဌာန်လိုက်ဝင်ရန် ဖြစ်သည်။ နေ့စဉ်ဖြစ်စေ၊ ရက်ခြားဖြစ်စေ တစ်နေ့တွင် ရုပ်ပွားတော် (၁)ဆူသာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရန် ဖြစ်သည်။ **ရုပ်ပွားတော်၏ ဉာဏ်တော်ကြီး** သည်ဖြစ်စေ၊ ငယ်သည်ဖြစ်စေ ဘွဲ့အမည်ရေးထိုးထားသည့် **ရုပ်ပွားတော်မျိုးသာ ဖြစ်ရမည်။** အချို့မှာ ရုပ်ပွားတော်တွင် ဘွဲ့အမည်

မရေးထားသော်လည်း တန်ဆောင်းတွင် **"ချမ်းသာကြီးတန်ဆောင်း"** ဆိုလျှင် ထိုရုပ်ပွားတော်မှာ ချမ်းသာကြီး ရုပ်ပွားတော်ဟု သိရမည်ဖြစ်သည်။ ပထမဆုံး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်မည့် ရုပ်ပွားတော်ရှေ့မှာ မိမိ ယခု အသက်(၆၀) အတွင်း ရုပ်ပွားတော်အဆူပေါင်း (၆၀) ပြည့်အောင် မပျက်မကွက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါမည်။ **(ဘယ်နှစ်ရက်)**အတွင်း အဓိဋ္ဌာန်အပြီးဝင်ပါမည် စသည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ပြုချက်တွင် ရွတ်ဆိုရန် လိုအပ်ပါသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်မည့် ရုပ်ပွားတော်အနီးတွင် ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင် ပူဇော်ခွင့်ရလျှင် ပူဇော်နိုင်ရန် ဖယောင်းတိုင် (၁)၊ အမွှေးတိုင်(၂)တိုင် ခံသင့် ယူ

www.burmeseclassic.com

ယောမြတ်နိုးရုံရှင်တော် ဆုတောင်းခြင်းတရား

အတုလမာန်အောင် မြတ်စွာဘုရား

ဆောင်သွားရမည်။ ထွန်းခွင့် မရသော နေရာမျိုးတွင် မထွန်းဘဲလည်း ရပါသည်။ ပန်းတစ်မျိုးမျိုး လှူဒါန်းရန် ယူသွား၍လည်း ရသည်။

အရက်ဆွမ်း၊ နေ့ဆွမ်း၊ အချိန်မျိုး ဖြစ်လျှင် ဆွမ်းကပ်လှူ၍လည်းရသည်။ ရေသန့်ဘူးနှင့် ရေခွက်ဆောင်ယူသွားပြီး ရေချမ်းတစ်ခွက် ကပ်လှူ၍လည်း ရသည်။

ရုပ်ပွားတော် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရာတွင် အောက်ပါအစီအစဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်ပါသည်။

- ၁။ ဦးသုံးကြိမ်ချ ရှိဦးပါ။
- ၂။ နမောတဿ (၃)ခေါက်ရွတ်ပါ။
- ၃။ အနန္တောအန္တဝါပိ (၅)ခေါက်ရွတ်ပါ။
- ၄။ ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါး (၉)ခေါက်ရွတ်ပါ။
- ၅။ ပဋ္ဌာန်းပစ္စယနိဒ္ဒေသ (၃)ခေါက်ရွတ်ပါ။
- ၆။ မေတ္တသုတ်ပရိတ်တော် (၁)ခေါက်ရွတ်ပါ။

၇။ နုဗ္ဗတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၇။ ထိုဘုရားပရိဂုဏ်ရှိ အဆောင့်အရှောက် ပုဂ္ဂိုလ်များကို အပ္ပပေးဝေပါ။

၈။ ဖိမိအလိုရှိရာ ဆုတောင်းပြီး ပြန်ပါ။ မှတ်ချက် ။ ။ အလိုရှိရာ ဆုတောင်းမှာ စတင်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ချိန်မှ နောက်ဆုံးအဓိဋ္ဌာန်အဆူအထိ ဆုတောင်း(၁)မျိုး တည်းသာ ဖြစ်စေရမည်။

ဤဆောင်းပါးနှင့်အတူ ဖော်ပြပေးလိုက်သော သက်စေ့အဓိဋ္ဌာန်အတွက် ရုပ်ပွားတော်ဘတ်ပုံမှာ ရန်ကုန်မြို့လယ် ဆူးလေစေတီတော် ရင်ပြင်ပတ်လည်မှ ရုပ်ပွားတော်များ ဖြစ်ပါသည်။

၁။ နေ့လပြတ်စွာဘုရား (မွေဝိနိစ္ဆယလိုထံဂူနှင့် ဝိနယလိုထံဂူကြား ဝိနပ်တော်ပေါ်ရှိ စေတီလိုထံဂူအတွင်း)

၂။ ပုဂ္ဂလောကလာဘပုနိဘုရား (ရာဟုထောင့်တန်ဆောင်းအတွင်း)

၃။ ယောမြတ်နိုးရုံရှင်တော် ဆုတောင်းပြည့်

ဘုရား (ရာဟုထောင့် တန်ဆောင်းအတွင်း)

၄။ အတုလမာန်အောင် မြတ်စွာဘုရား (တနင်္ဂနွေထောင့်နှင့် သောကြာအရပ်ကြား တန်ဆောင်းအတွင်း)

ရုပ်ပွားတော် သက်စေ့အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်းကို တစ်နှစ်မှာ အနည်းဆုံး(၁)ကြိမ်မှ (၃)ကြိမ်ဖြစ်စေ၊ (၅)ကြိမ်ဖြစ်စေ ဝင်နိုင်သမျှ ဝင်ကြည့်ပါ။ အလုပ်အကိုင်၊ စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ကျန်းမာရေးများ အဘက်ဘက်က သိသိသာသာ ကောင်းမွန်လာသည်မှာ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ပါသည်။

အောင်မြင် ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပမာအတွက်) လက္ခဏာပေဒင်ပညာဂုဏ်တံဆိပ်

• ကျောင်းအဆောက်အအုံတော်တော်တော် ကလျာဏီသိမ်

• သိမ်တော်တွင်းမှ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်

သပြေဆောင်ကျွန်းနှင့်

မြီးဂေဟိက

သိဒ္ဓါဗြေဟ်ကျွမ်းကျောင်း (၂)

မာဒင်ပမ္မအာဆက်

သမ္မာဒေဝတို့၏ အာနိသင် အစောင့်အရှောက် အစွမ်းထက်လှသော ရှင်တော် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်အား ထိခြင်း ငါးဖြာဖြင့် ဦးနှိုက်ကန်တော့ကာ ကျောင်းကြီးအောက်ခြေသို့ ဆင်းသက်လာခဲ့သည်။

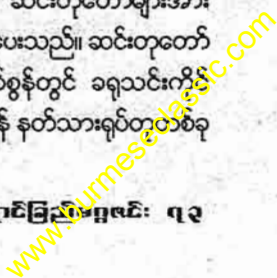
တွင် ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်ရုံ လှေကားတစ်စင်းကို တွေ့ရှိရသည်။ ကျောင်းကြီး၏ ဝတ်ကျောင်းအဝင် တံခါးမ ဖြစ်ပေသည်။ တံခါးမကြီး၏ တစ်ဖက်တစ်ချက်၌ သန်လျက်ကိုင် ဘီလူးရုပ်နှစ်ခုက အစောင့်တံခါးပျိုးသဖွယ် တည်ရှိနေကြသည်။

ဝတ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားသောအခါ သက်တော် (၆၀)ကျော်ခန့် ရှိသော ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါးကို ဖူးမြင်ရ

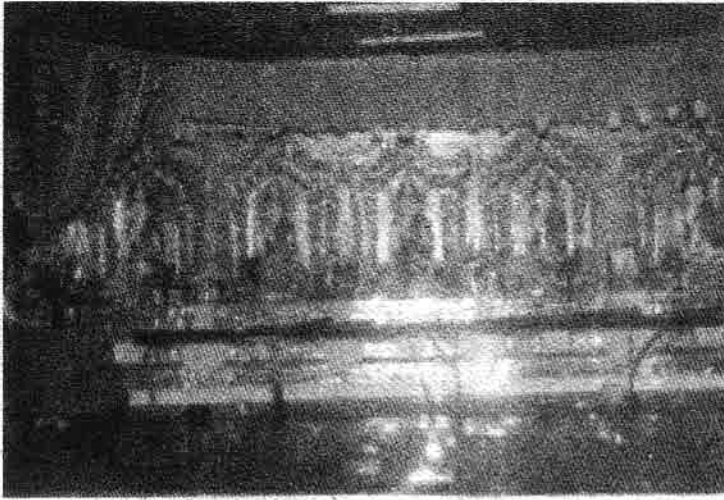
သည်။ တရနာကျောင်းထောက် ဦးပဉ္စင်း ဦးကောဝိဒဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဦးပဉ္စင်းက ဝတ်ကျောင်းအတွင်း ပူဇော်ထားရှိသော နှစ်ပေါင်း (၂၀၀) ကျော်ခန့်က ဆင်းတုတော်များအား လိုက်လံ ပြသပေးသည်။ ဆင်းတုတော်များ၏ ဝဲဘက်စွန်တွင် ခရုသင်းကို၌ ရေစင်သွန်းဟန် နတ်သားရုပ်တူတစ်ခု တွေ့ရသည်။

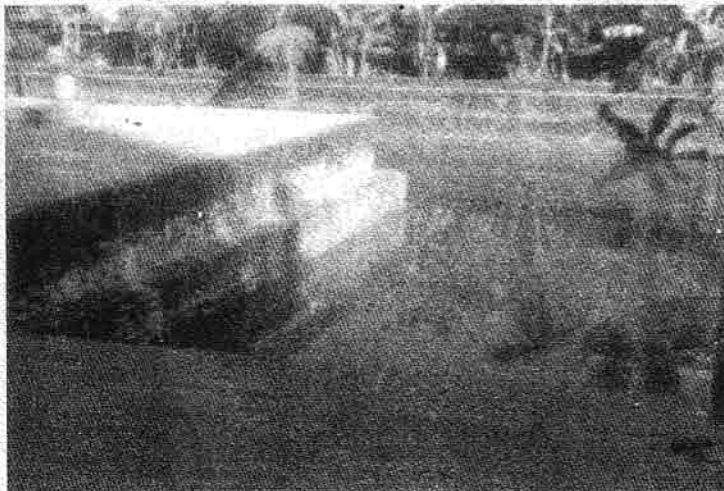
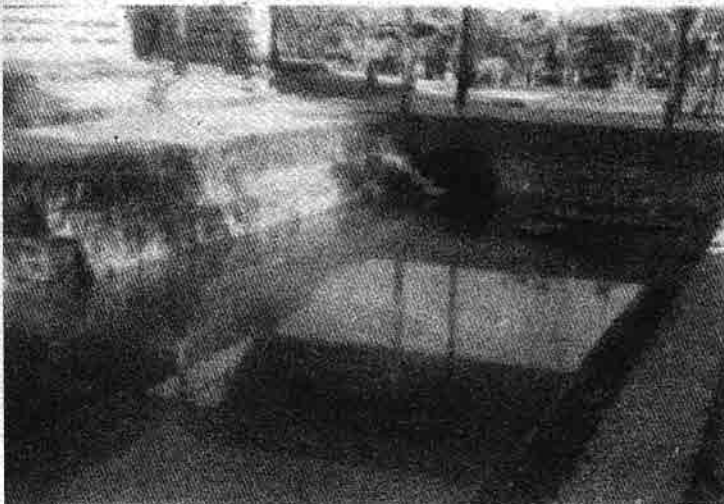
ကျောင်းကြီးဝတ်ကျောင်းတော်
ကျောင်းကြီး၏ အရှေ့မြောက်ဘက်

◀ ရွှေကြည်လင်ယော သီရိမင်္ဂလာ လက်ထောက်မှ ကျွဲတေ

◀ ဝေဠီဆောင် ရုပ်ပွားတော်များ

အောင်သပြေဆောင်ကျွန်း (ခေါ်) တရနာရွာ၏ အောင်နိမိတ်ဆောင် ဝိသေကို အထူးပြုထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။

ဆင်းတုတော်များကား မြေလွှာကို သက်သေပြုဟန် ဘူမိဖဿမုဒြာဖြင့် စံနေသော်လည်း မကိုဋ်သရဖူ ဆောင်း ထားလေရာ ရှေးယွန်းရှင်းလက်ရာ ဆင်းတုများဖြစ်ကြောင်း သိရလေ သည်။

သမိုင်းဝင် ရွှေမိကျောင်းလှေတော်

ဦးပွင့်ဦးကောဝိဒက ကျောင်းကြီး အောက် တိုင်ခြေအနီး သိမ်းဆည်းထား ရှိသော လှေကြီးတစ်စင်းရှိရာသို့ ဦးဆောင် ခေါ်ငင်သွားသည်။

‘လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ် (၄၀)ကျော် အထက်ကာလ အတွင်း ဂျိမ်းပြစ် ကမ်းခြေတစ်လျှောက်မှာ အလွန်ကျော်ကြားခဲ့တဲ့ အောင်ပွဲရ လှေကြီး ပေါ် သူ့နာမည်က ဖွဲ့ကာသနဲ့ ‘ကျွန်ဆေး’ ရွှေမိကျောင်းလို ခေါ်တယ်။ (၃၆)တက်လှော် လှေကနေ ဦးစွန်းအထိ (၄၅)တောင်းအလျား ရှိတယ်။ ကျွန်းပင်ကြီးနဲ့ဆုံ နှစ်တက်အနက် တစ်တက်ကို ထွင်းထားတာပါ’

ဦးပွင့်ဦး ညွှန်ပြသော ရွှေမိကျောင်း လှေကြီးမှာ ပဲ့ထိပ်ရွက်လိပ်သည်ပင် တစ်တောင်ကျော်ရှိသည့် ကြီးမားသော လှေတစ်စင်း ဖြစ်လေသည်။

ယခင်က နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ် လဆန်းသည်နှင့် လှေပြိုင်ပွဲများသည် ဂျိမ်းမြစ်အတွင်း ခြိမ်ခြိမ်သဲ ကျင်းပကြ လေသည်။ လှေပွဲတော်ကာလ ရောက် လေလျှင် လှေကြီးမှာ တဝေါ်ဝေါ် တက္ကိ ကျီး အော်မြည်သံများ ကြားရလေ့ရှိ သည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုအချိန်တွင် လှေသားများ ဖေးမ၍ ရေချိုသောအခါ

◀ လက်ယာဘက်မှ ကျွဲတေ

www.burmeseclassic.com

◆ ဂူပြင်တောင်နန္ဒာ တရုန်ကျာ
တရုန်ကျာတောင်ကြီး
ထုတောင်ပြည့်ဝတော် ◆
◆ တရုန်ကျာတောင်ကြီး မုလိ

ပေါ့ပါးစွာဖြင့် အလွယ်တကူ
“ရေဆင်း”လေတော့သည်။
အခြားသော အချိန်ကာလ
များတွင် အရေးကိစ္စဖြင့် သွား
လာလိုသောအခါ လူအင်အား
များစွာဖြင့် ပင့်မသော်လည်း
မကြွမရွှေရှိကြောင်း သိရသည်။
ရေချသော အခါတွင်လည်း
လှေဦးစီးမှသည် တက်မကိုင်
အထိ သတ်မှတ်ထားသော
လှေသားများသာ စီးနင်း လှော်
ခတ်ခွင့် ရှိလေသည်။ လှေသား
တစ်ဦး ကွယ်လွန်လျှင် သားစဉ်

မြေးဆက် ယင်းနေရာအား လွှဲပြောင်း
ယူကြရသည်။ သမက်၊ တူသား
စသည်တို့ပင် စီးနင်းခွင့် မရှိ။ လူသူ
နေရာလွှဲမှား စီးနင်းပါက ရေအောက်သို့
တိမ်းမှောက် ငုပ်လျှိုးသွားသည်ချည်း
ဖြစ်သည်ဟု သိရှိရသည်။
လှေကြီးအား ရေချလျှင် ချချင်း
တရုန်ကျာတောင်ကြီးမှ တစ်ဆင့်
ဘိုးဘိုးကြီး နတ်ကွန်းမှ အစပြုကာ
ရွာကို ပတ်ပြီးမှသာ လိုရာသို့ လှော်ခတ်
သွားရိုး အစဉ်အလာ ရှိခဲ့ပေသည်။
ပုံလွန်တော်မူပြီးသော ယခင်လူများ
ထိုင်ဆရာတော် ဦးသီလ ယက်ထက်

▲ ဤနေရာတွင် အဓိပ္ပာယ်ပြု ထောင်ဆုလုပ်နိုင်သည်

အခါတွင် ကျိတ်မြို့အနီး “အစွန်ရွာ” သို့ တစ်နံနက်ခရီးဖြင့် အရောက်သွားနိုင်သည် ဆိုသည်။ ယင်းခရီးကား စက်တပ်ပဲ့ချိတ်လှေဖြင့် စက်ကုန်ဖွင့်မောင်းပါက (၄) နာရီကြာ ခုတ်မောင်းရသော ခရီးတာ ဖြစ်လေသည်။

တရနာရွာမှ ဘီလူးကျွန်း ကညော်ရွာလှေဆိပ်သို့ (မိုင် ၄၀) အသွားအပြန်ခရီး နေ့ဆွမ်းအမိ လှော်ခတ်ပို့ဆောင်နိုင်သည်ကို သိခဲ့ရသည်။

ချောင်းနှစ်ခွ၊ ရေ၊ ဘီလူးကျွန်း၊ ရန်ကုန် စသည် လှေပြင်ပွဲတိုင်း ရောက်ရှိကာ အောင်လံဆွတ်နိုင်ခဲ့သော ရွှေမိကျောင်းလှေတော်ကြီးပင်။

သို့သော် လှေသား တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ၊ ကျန်းမာရေး စသည်တို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကျောင်းကြီး၏ ဝေယျာဝစ္စ

ရှုပ်ထွေးသဖြင့် လည်းကောင်း ရေမချနိုင်သော နှစ်များတွင် ကျောင်းနေသံဃာတော်များပင် ကျိန်းစက်၍ မရအောင် မြည်သံများ ထွက်လေ့ရှိကာ ရွာသားတစ်ဦးတစ်ယောက် နာမကျန်းဘေးဒုက္ခ ဖြစ်ကြရသဖြင့် ဆရာတော်ဦးသီလ ထင်ရှားရှိစဉ်ကပင် မွန်ခလေ့ထုံး ပညာရှင်တစ်ဦးမှ လှေဦးတွင် ထွာဆိုင်ခန့် ထွင်းဖောက်ယူပြီးလျှင် “ဒီဒေါင်” (ခေါ်) ဒေါင်းတောင် (နတ်ကတော်တောင်ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။) တရနာရွာ အရှေ့ (၁၀) မိုင် အကွာခန့်တွင် တည်ရှိသောတောင်ဖြစ်သည်။) သို့သွားရောက် စွန့်ပစ်ကာ အမိန့်စာ ပြန်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် “ရွှေမိကျောင်း” ကြီးမှာ ငြိမ်သက်သွားခဲ့လေတော့သည်။

ယင်းလှေပုံစံအား တိုင်းတာပြီးလျှင်

သဏ္ဍာန်တူ လှေတစ်စင်း ထွင်းလုပ်ရန် အတွက် ရေးမြို့နယ် လှေတော်သား အဖွဲ့တို့ ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသော်လည်း မအောင်မြင်၊ တိုရှည်ကျဉ်းကျယ် အစဉ်အမြဲ ကွာ၊ ယွင်းသည်သာ ဖြစ်ရလေသည်။

ကလျာဏီသိမ်တော်

တရနာကျောင်းဝင်း အနောက်မြောက်ဘက်တွင် ရေကျိုး ပိုင်းရံထားသည့် ရှေးဟောင်း သိမ်တော်တစ်ဆောင် ရှိလေသည်။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အတွင်း ကျည်ဒဏ်၊ ဗုံးဒဏ် ခံခဲ့ရသော်လည်း မူလလက်ရာ အတန်ပင် ကျန်ရှိသေးသည်ကို တွေ့ရသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ငြိမ်းသော်တာ

သူဌေးဂမုန်း

သိသူများမှ ဖော်ပြရေးသားပေးကြပါရန်

လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်လောက်က နန်းရှေ့ အေးမေတ္တာ အုတ်ကျောင်း ဆရာတော်ထံမှ ဤဂမုန်းကို ရရှိခဲ့ပါသည်။ ရခြင်းအကြောင်းမှာ အစ်ကိုလိုခင်သော ဦးကျော်ဝင်းထံမှ တစ်ဆင့်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်မှ...

'ပန်းအိုးယူခဲ့ပါ။ ဖင်းတာသာ ကူးလို့ပရကူး။ ကျောင်းက ဦးပွင်းက သူ့ပြန် ကူးမှရှင်တယ်။ တောင်းတိုင်းလဲပရင်ဘူး' ဟု ဆိုသဖြင့် အိုးသွားပို့ပြီး ငါးရက်ခန့် စောင့်ဆိုင်းပြီးမှ ရလာသောအပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤဂမုန်းပင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်မှာ အရွက်မှာ တစ်တောင်ခန့်ဖြစ်၍ ရွက် ကြောအားလုံးမှာ အစိမ်းဖြစ်ပြီး မြက်တစ်ထွာဖြင့် အညွန့် ထွက်လျှင်နီညိုရောင်အဆင်းဖြစ်ပါသည်။

သုံးနှစ်နေမှ ပထမအကြိမ် ဖူး၍ ပွင့်လာပါသည်။ ပွင့်သော အခါ ရပ်ကွက်ထဲမှ ခင်သောသူများ ခေါ်၍ပြရာ အပွင့်မှာကန်း သွားလားမသိပါ။ ပြန်၍ ငုံသွားပြီးတစ် ပတ်ခန့်နေသောအခါ ကြွေကျသွားပါ သည်။

(၂၈-၂-၂၀၁၃)နေ့တွင် တစ်ဖန် ပြန်၍ ဖူးငုံလာပါသည်။ အဖူးငုံနှစ်ငုံ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း စောင့် ၍ကြည့်ရာ (၅-၃-၂၀၁၃)ညတွင် အင် မတန်မှ လှပစွာ ပွင့်ဖူးလာပါသည်။

အံ့ဩစရာ ကောင်းသည်မှာ (၆-၃-၂၀၁၃)တွင် ပြန်၍ငုံသွားပြီး အဖူးအတိုင်း ပြန်၍ ဖြစ်သွားပါသည်။ နောက်ထပ်တစ်ဖူးမှာ ယခု စာရေးနေ သောအချိန်အထိ မပွင့်သေးပါ။

နောက်တစ်ချက် ရှိပါသေးသည်။ မည်သည့်အနံ့မျှ မရပါ။ ထို့ကြောင့် ဤဂမုန်းအကြောင်း သိရှိသူများမှ ကျေးဇူးပြု၍ ဖော်ထုတ်ပေးပါရန် တင်ပြအပ်ပါသည်။

< မင်းမင်းဖော် (ခ) ဖိုးဖော် >

www.burmeseclassic.com

စာရေးသူအနေဖြင့် ကုန်းကြောင်း၊ ရေကြောင်း၊ လေကြောင်း ခရီးသွား လာကြသူများအတွက် ယတြာကောင်း တစ်ခုကို ရေးသားဖော်ပြလိုပါသည်။

လောကတွင် (၇) ရက်နေ့သားသမီး များ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး၊ အလုပ်အကိုင်ရေးရာ စသည်ဖြင့် ကိစ္စများအတွက် ခရီးဟူ သမျှ သွားလာကြရသည်။ သို့သော်...

“အသွားမတော် တစ်လှမ်း၊ အစား မတော် တစ်လှတ်” ဟူ၍ စာဆိုရှိသည်။ အသွားမတော်လျှင် ခြေတစ်လှမ်းက ဒုက္ခအမျိုးမျိုး ဖြစ်နိုင်သည်။ အစား အစာ စားသောက်ကြရာတွင်လည်း အစားမတော်က တစ်လှတ်နှင့် ဒုက္ခ အမျိုးမျိုး ရောက်ကြရသည်။

ယခု ဖော်ပြမည့် ယတြာမှာ ခရီး သွားလာသူများအတွက် အန္တရာယ် ကင်းစွာ သွားလာနိုင်စေရန် ပြုလုပ် သည့် ယတြာဖြစ်သည်။ ယတြာ အတွက် စီမံဆောင်ရွက်ရန်မှာ...

- (က) “ခရီးသွား” ဟူသော ယုတ်အနု ခရေသား ကို လောက်လေးစွာ ပြုလုပ်၍ ထားရမည်။
  - (ခ) ပြစ် (သို့မဟုတ်) ချောင်း (၄) ခွဆုံရာက ရေနှင့်ပြေကြီး အနည်းငယ် ယူရမည်။
  - (ဂ) ယင်း (၄) ခွဆုံရာက ပြေကြီးကို ယူပါ။
- ပြီးလျှင် ယင်းမြေနှစ်မျိုးကို ရောစပ် ပြီး ချောင်းလေးခွဆုံရာက ရေနှင့်နယ်၍ ဂေါ်လီလုံးခန့် (၄) လုံး လုံးထားရမည်။ ပြီးလျှင် နေည(၇)ရက်တိတိ နေပူလှန်း ရမည်။ ခြောက်သွေ့သောအခါ အောက်ပါမန္တန်နှင့်...

‘ဥုံ စတုဒိသာ ရပ်မျက်နှာက လာခြာလာ ကာ ခြာကာသွားဟ’ ဟူ၍ (၇) အုပ် မန်းပြီးထားရမည်။ **သုံးနည်းမှာ...** မည်သူမဆို ခရီးသွားခါနီးမှာ ခရေ

ခရီးသွားလာသူများအတွက်

ယတြာကောင်းတစ်ခု

သားလေးခွနှင့် ယင်း မြေဂေါ်လီလေး လုံးကို အိမ်လှေကားရှိရာဘက်သို့ (စတီ) (၄) ချက် ပစ်ရမည်။

‘ကုန်းကြောင်း ရေကြောင်း လေကြောင်း၊ ခရီးလမ်းကြောင်း အောင်မြင်စေ’ ဟု တစ်ခေါက်ဆိုရမည်။ ပြီးလျှင် လိုရာခရီးကို သွားနိုင်ပြီ။ **ဤယတြာ ပစ္စည်းများ ဆောင်ယူသွားရန် မလို ပါ။**

စာရေးသူ ဤယတြာကို **ကျောက် ထရံဆရာတော်ကြီး ဦးကောဝိဒဓမ္မ** ထံက ရရှိခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်က ဆရာတော် ကြီးနှင့် ဒုမင်္ဂလ၊ သုမင်္ဂလကိစ္စများ သွား လာခဲ့ရပါသည်။ ယင်းဒေသတွင် ရေ ကြောင်းခရီး၊ ကုန်းကြောင်းခရီး သွား လာရသည်။

ရေကြောင်းခရီးအဖြစ် လှေသမ္ဗန်

မော်တော်ဘုတ်များကို အသုံးပြုသွား ရသည်။ ရသေ့တောင်၊ ဘူးသီးတောင် စစ်တွေ စသော မြို့များသို့ သွားလာ ရသောအခါ မြစ်ချောင်းများကို အသုံး ပြု သွားလာရပါသည်။

အချို့နေရာများတွင် မကြာခဏ လှေမှောက်လှေနစ်၍ ဒုက္ခအမျိုးမျိုး ရောက်ကြရသည်။ အချို့သောနေရာ များမှာ အသက်ဆုံးရှုံးကြရသည်။

ကုန်းကြောင်းခရီး သွားလာရာတွင် လည်း မြေ၊ ကင်း စသော အန္တရာယ် အမျိုးမျိုးမှ ကင်းလွတ်စေရန် ဆရာ တော်ကြီးက ခရီးသွားခါနီးတွင် လိုက်ပါ မည့်ကျောင်းသားကို လေးခွနှင့် ဂေါ်လီ လုံးခန့်ရှိသော မြေလောက်စာလုံး (၄) လုံးကို ကျောင်းလှေကားဘက်သို့ (စတီ)သဘော ပစ်ခိုင်းပါသည်။

ဆရာတော်က ဘာကြောင့် ပစ်ခိုင်း

သည်ကို စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်က
သိခဲ့ပါ။ ဆရာတော် ပစ်ခိုင်း၍သာ
ပစ်ရသည်။ အကျိုးအကြောင်း တိတိ
ကျကျ မသိခဲ့ရပါ။

စာရေးသူ အသက် (၃၀)ကျော်ခန့်
အင် ဆရာတော်ကြီးနှင့်အတူ ခရီးသွား
နေ ကိစ္စတစ်ခုကြုံပါသဖြင့် စာရေး
သူကို ငယ်စဉ်ကအတိုင်း ကျောင်း
ဆရာကားဘက်သို့ (၄)ချက် ပစ်ခိုင်းပါ
သည်။

စာရေးသူလည်း ဆရာတော်ပစ်ခိုင်း
သည့်အတိုင်း မြေဂေါ်လီ (၄)လုံးကို
(တော်)ပစ်လိုက်ပါသည်။

ပြီးမှ စာရေးသူက...
'ဆရာတော်ဘုရား ဒီကိစ္စ ဘာ
ကြောင့်လုပ်ရတယ်ဆိုတာ တပည့်
ဆော်အား သိခွင့်ပြုပါဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားလိုက်ရာ...
ဆရာတော်က...

'ခု ငါတို့သွားမယ့်ခရီးလမ်း အောင်
မြင်စေဖို့ အန္တရာယ်ကင်းဖို့ လုပ်တာ
ပေါ့ကွာ'

ဟု မိန့်ကြားပါသည်။
စာရေးသူက...

'တပည့်တော်ကို ရှင်းပြပေးပါဦး
ဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားလိုက်ရာ...
ဆရာတော်ကြီးက အထက်ပါ ခရီး
သွားများအတွက် ယတြာ စီမံဆောင်
ရွက်ပုံများကို ရှင်းလင်း မိန့်ကြားခဲ့ပါ
သည်။

ဤယတြာ၏ ထူးခြားမှုများမှာ
ခရီးသွားနှင့် ခရေသား လောက်လေးဂွ
(၅) မြစ်(သို့မဟုတ်)ချောင်းလေးခွာ မြစ်

(သို့မဟုတ်)ချောင်းတို့သည် လေးခွာမြစ်
ရန် ခက်ခဲသည်။

နောက် လမ်းလေးခွာ နေရာတိုင်း
လမ်းလေးခွာ မရှိနိုင်။ သို့သော် လမ်း
လေးခွာမြေ လွယ်ကူစွာ ရရှိနိုင်သည်။

ပြီးလျှင် ဂေါ်လီလုံးနှင့် လှေကား
ကက်ကင်းသဘော ဖြစ်ပါ၍ ဂမ္ဘီရဆန်
သော ယတြာကောင်းတစ်ခုကို ခရီး
သွားလာကြသူ (၇)ရက်သားသမီးများ
အတွက် အန္တရာယ်ကင်း စီမံဆောင်
ရွက်နိုင်ကြစေရန် စေတနာမှန်ဖြင့်
ရေးသားဖော်ပြအပ်ပါသည်။

[ဤယတြာကို ပေးခဲ့သော
ကျောက်ထရံ ဆရာတော်ကြီးအား
ဦးထိပ်ပန်ဆင်လျက်...]

၂၀၀၀
ဗိုလ်မင်း(မင်းလှ)
၂၀၀၀

စာရေးသူ ဂန့်ဂေါ အနောက်ရွာမှာ
နေစဉ်တုန်းက သွေးတိုးနှင့် ပတ်သက်
သည့် ဆေးနည်းတစ်ခု ရရှိပါသည်။
စာရေးသူလည်း သွေးတိုးဝေဒနာ
ရှင်များ ဆေးပြီးတိုက် အထင်သေး
နေကြသူများ လက်တွေ့ ဖော်စားနိုင်
အောင် တင်ပြပါရစေ။

ဂန့်ဂေါရွာ၏ မြောက်ဘက်
လယ်ကွင်းမှာနေကြသည့် ဒေါ်စံဝေဖြူ
၏ ကိုယ်တွေ့ သွေးတိုးရောဂါ
သက်သာ ပျောက်ကင်းဆေးကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် တင်ပြဖို့
စိတ်ကူးရလာသည်။

ဒေါ်စံဝေဖြူသည် ဒီဆေးနည်းကို
မရမီက သွေးတိုးပြီး ထမင်းမစားဘဲ
သုံးလေးရက် ဆက်တိုက် မူးဝေနေ
သည်ဟု ပြောပြသည်။ ဆေးထိုးဆေး
စား ခဏပဲတဲ့။

လူတစ်ယောက် ဆေးနည်းပေး
သွားရာ နှစ်ခါစားလိုက်သည်နှင့် ရောဂါ
သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားသည်ဟု

သွေးတိုး

သက်သာပျောက်ကင်းသည့် ဆေး

ပြောပြပါသည်။

ဒေါ်စံဝေဖြူ ပြောပြသည်က တစ်နှစ်
မှာ တစ်ခါလောက် သွေးတိုး ထပ်ပေါ်
သည်ဟု ပြောပြပါသည်။ သွေးတိုး
ရောဂါ အမြစ်မပြတ်လည်း အရေး
မကြီး၊ တစ်နှစ်မှာ တစ်ခါလောက်
သွေးတိုးမပေါ်မီ စားထားလျှင် စိတ်ချ
ရပြီဟု စာရေးသူ ထင်မိသည်။

ဒေါ်စံဝေဖြူ၏ ဆေးနည်းက
အလွယ်ကလေးပါ။

ကျောက်ဖရုံသီးအုကို ထမင်းမစားဘဲ ဖိ
တတ်နိုင်သလောက် ထန်းလျက် (၃)ခဲနှင့်
တစ်ဝ စားလိုက်ပါ။ စိတ်မချဘူးဆိုလျှင်
နောက်နေ့တစ်ခါ ဆက်ပြီး စားလိုက်ပါ။
သွေးတိုးရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွား
ကြောင်း ဒေါ်စံဝေဖြူက အားပါးတရ

ကွမ်းစီးရင်း ပြောပြပါသည်။
စာရေးလည်း ဒီဆေးနည်း
ကို လူတိုင်းမျှပေးချင်သည်။ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းက တစ်ဆင့် ပြောပြ
လိုက်လျှင် ပိုကောင်းမှာပဲဟု ယူဆမိ
၍ ရေးသား ပေးပို့လိုက်ရပါသည်။

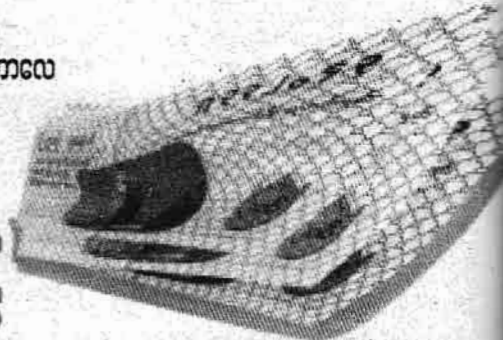
ရွှေဖြူသာထွန်း

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၃ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွက် ဓာတ်ကြီးငါးပါးစိုးမိုးမှုနှင့် အောင်ဘာလေ

ထိ ဆုငွေ

ဇူလိုင်လတွင် ထိဆုငွေနှင့် ပတ်သက် ဆက်နွယ်ကာ ကံထူးကံကောင်းနိုင်စေ ရန် ရွေးချယ်သင့်သော ဂဏန်းခြေများ ကား ၆၊ ၂၊ ၃၊ ၉ ဖြစ်သည်။ ယင်း တို့ကို ၈၊ ၈၊ ၈၊ ၈၊ ၈ အကွရာဝလီ များနှင့် တွဲဖက်ကံစမ်းနိုင်သည်။ မိမိတို့၏ မွေးနှစ်အရ ကံစမ်းလိုပါက အောက်တွင် ရှာဖွေပါ။

သားသမီးနှင့် စပ်တူထိုးပါ။ တနင်္လာ နေ့သည် နေ့ကောင်းနေ့မြတ် ဖြစ် သည်။ ကျန်နှစ်ဖွားများကလည်း အထက် ပါအတိုင်း ရှာဖွေ ကံစမ်းနိုင်ပါသည်။ ဆိုင်တည်ရှိပုံအရ ဌာနမလ အင်အားယူ၍ ကံစမ်းလိုပါလျှင် ကြေး၊ သံ၊ စတီး စသည့် သတ္တုပစ္စည်း အသုံး အဆောင်များ အရောင်းဆိုင်၊ ထို

* * *

မွေးနှစ်	လွှတ်ပွင့် အရောင်	ကံပွင့် ဂဏန်း	ကံပွင့်အရပ်	စပ်တူထိုးလျှင်	ကံပွင့်နေ့
ကြက်	ရွှေဝါ	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာ
ရွှား ကျား	အစိမ်းရင့်	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေး
ယုန်	အနီ	၉	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါ
နဂါး မြွေ	အပြာ	၁	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူး
မြင်း	အဖြူ	၆	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေ
ဆိတ်၊ ပျောက်	အညို	၈	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေ
ကြက်	အစိမ်းနု	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေး
မွှေး ဝက်	ပြေဝါ	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာ

ဥပမာ။ ။ မွေးနှစ်တွင် မွေးဖွားသူ သည် မြေဝါရောင် လွှတ်ပွင့်စေ၍ ကံ ပွင့်ဂဏန်းမှာ (၂)ဖြစ်သည်။ အနောက် တောင်ထောင့်အရပ်၊ ကံလွှတ်ပွင့် စေသဖြင့် ထိုအရပ်ရှိ ထိလက်မှတ် အရောင်းဆိုင်တွင် ကံစမ်းသင့်သည်။ စပ်တူတွဲဖက်၍ ကံစမ်းလိုပါက စနေ

ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်ရာ စက်ရုံများ အနီးရှိ ထိလက်မှတ်အရောင်းဆိုင်၊ စားသောက်ဆိုင်များအနီးရှိ ထိဆိုင်၊ စက်ကိရိယာ၊ အင်ဂျင်အပိုပစ္စည်းများ အရောင်းဆိုင်၊ စက်ဘီး၊ အပ်ချုပ်စက်၊ ရေတံကင် စသည့် စွမ်းအင်မဲ့စက်များ အရောင်းဆိုင်နှင့် နီးကပ်သည့် ထိဆိုင်

များတွင် ရွေးချယ်နိုင်သည်။ ထိကံဖြင့်ယတြာပြုလိုပါက ထိထိုး ရန် သွားသောအခါ မုတ်ဆိတ်ရိတ် သည့် ဘရိတ်စား အသစ်တစ်ချောင်း ကို အိတ်ကပ် (သို့မဟုတ်) ပိုက်ဆံအိတ် အတွင်း ထည့်သွားပါ။ ဘရိတ်စား ထုပ်ပိုးထားသော စက္ကူပါကင်ကို မဖြုတ်၊ မဖျက်ပါနှင့်။ ထိထိုးပြီးသော အခါတစ်စုံတစ်ယောက်အား လျှို့ဝှက်ပါ။ သံဃာတော်များလည်း ဆံပင်ရိတ် ရာတွင် သုံးလေ့ရှိသဖြင့် ရဟန်းသံဃာ တစ်ပါးအား ကပ်လျှပ်ပါက ပို၍ အကျိုး များပါလိမ့်မည်။ သောကြာ (သို့မဟုတ်) တနင်္ဂနွေ ညနေစောင်းအချိန်တွင် လျှို့ဝှက်သင့်ပါသည်။

ဂူယုင်း ဓာတ်ကြီးငါးပါး အကူအညီ ဖြင့် ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ။

ထက်မင်းကျော်ဗွာ

၈၆၂၅၀

နွားလပျံတောင်တွေ့အနောက်ဘက်ဆင်ခြေ ချမ်းမြေ့စိုစွတ်

သပိတ်အိုင် သာသနာပြုသို့ (၃)

ယခင်လမှ အဆက်

ထို့နောက် ချက်ချင်းပင် သပိတ်အိုင် သို့ လိုက်လာရာ သူ့ရေးမှတ်ထားသော ခွဲကောသီးကို ကျောင်းတွင် တွေ့ရ သည်။ ဤသို့ အဖြစ်အပျက်များစွာ ခြုံတွေ့ရသဖြင့် မော်လမြိုင် စိန်မေ ဆောင်းမှ ဦးသူရိယာဘိဝံသက ဆရာ ထော်အား လျှောက်ထားသည်။

'ဆရာတော် ကျွန်ကရွာမှတစ်ပါး တခြားမြို့ရွာကို ဆွမ်းခံကြွသေးသလား ဆရာ'

'ကျွန်ကရွာကလွဲလို့ ဘယ်မြို့ရွာကို မှ ဆွမ်းခံမကြွပါဘူး'

'ဆရာတော် အဘိညာဉ်ရနေလို့ နိယံခွဲပြီး တခြားမြို့ရွာကို ဆွမ်းခံ ဆွတ်ပါသလား'

'အဘိညာဉ်လဲ မရဘူး ကိုယ်ခွဲလဲ ဆွတ်ဘူး'

'ဆရာတော်ကသာ မကြွဘူး။ ဆွတ်ဘူးဆိုပေမယ့် တခြားမြို့ရွာတွေ မှလဲ တစ်ချိန်တည်းမှာ သပိတ်အိုင် ဆရာတော် ဆွမ်းခံကြွတယ်လို့ ဆရာကြားတာက ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဆရာ'

'ဒါကတော့သိပ်ပြီး အံ့ဩစရာ ယဟုတ်ပါ ဘူး။ ကိုယ်စောင့်နတ် စတဲ့ နတ်တွေက သူတို့ ချစ်ခင်ကြည့်ညိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ လာဘ် သိပ်ကာ တိုးတက်ပျားပြားရေးအတွက် သူတို့ဘာသာသူတို့ပဲ ဖန်ဆင်းဆွမ်းခံတာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ တခြားယဟုတ်ပါဘူး။ နတ်တွေ က ဒီလိုပဲ လုပ်တတ်တယ်' ဤသို့လျှင် ရိုးသားစွာ ဝန်ခံပြော

• နတ်ယလိုင်ဘုံ
• တတိယလိုင်ဘုံ

ကြားလေ့ ရှိလေသည်။

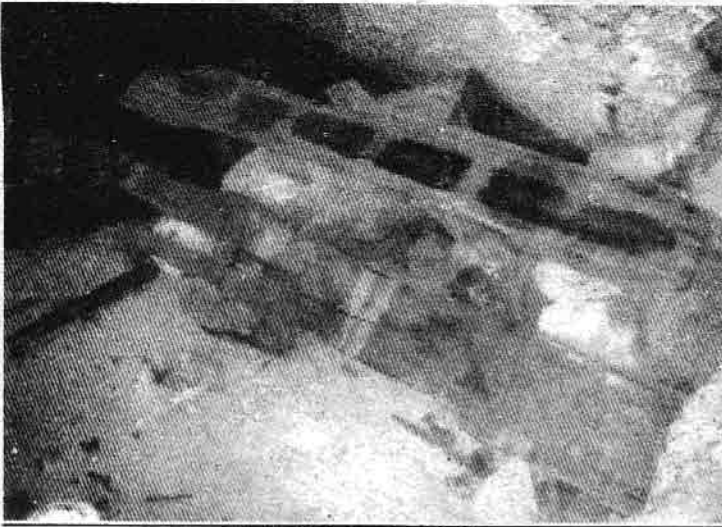
သတ္တဝါ ကယ်တင်ခြင်း

ဆရာတော်သည် ပုစ္ဆန်၊ ငါး၊ ကျေးငှက်တိရစ္ဆာန်များကို သာမက ဒုက္ခရောက်နေသူ လူများစွာကိုလည်း

ကယ်တင်ပေးတော်မူလေ့ ရှိသည်။ ဆရာတော် သပိတ်အိုင်တောရတွင် သီတင်းသုံးစဉ် ကာလအတွင်း ဝေဒနာ သည်များ ပြန်ပေးဆွဲခံရသူ၊ သူပုန် အဖမ်းခံရသူ အတန်များစွာတို့ ဆရာတော်ကို အကြောင်းပြု၍

www.burmeseclassic.com

ထွေးခြင်္သေ့ခြင်္သေ့သာ ဗုဒ္ဓရုပ်များ

သပိတ်အိုင်တောရတနာကလေး (မြန်မာပြည်ခြင်္သေ့သာ)

ဘေးအန္တရာယ်မှလွတ်မြောက်ကြသည်။

ယင်းတို့အနက် အိမ်နီးချင်းတစ်ဦး၏ အဖြစ်အပျက်ကို တင်ပြပါမည်။

ကျွန်ကအိမ်(ကျွန်က ကျေးရွာမှ ပေါင်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်သည့် အိမ်ထောင်စု)မှ မမလေး၏ခင်ပွန်း ဦးသာခင်သည် ကျွန်ကရှိ ဥယျာဉ်ခြံသို့အသွားလမ်းတွင် သူပုန်များ ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။

ငယ်သားနှစ်ယောက်က တောနက်တွင်း သစ်ပင်တစ်ပင်တွင် ကြိုးနှင့်

စု နဂုဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တပ်၍ ချည်ထားကြသည်။ ဦးသာခင်သည် သေဘေးကြီး ခြောက်လှန့်မှုခံနေရခိုက် သပိတ်အိုင်ဆရာတော်၏ မျက်နှာတော် စိတ်တွင်း၌ ပေါ်လာသည်။ ထို့ကြောင့် “ဆရာတော်ဘုရား တပည့်တော်ကို ကယ်ပါဦးဘုရား” ဟု အားကိုးတကြီး တမ်းတလျှောက်ထားမိသည်။

မကြာမီ ဦးသာခင်ရှေ့မှောက်သို့ ဆရာတော်ကြီး ကြွရောက်တော်မူကာ “ဒကာကြီးသွားတော့” ဟု မိန့်တော်

မူသည်။ ရုတ်တရက် အံ့အားသင့်နေကာ သုံးကြိမ်တိုင် မိန့်ကြားမှ မိမိကိုယ်ကို ကြည့်လိုက်ရာ တုပ်နှောင်ထားသော ကြိုးများ ပြေနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားသည်။

ထို့နောက် ဦးသာခင်သည် သပိတ်အိုင်ကျောင်းသို့ လာရောက်ကာ ဆရာတော်အား ကျေးဇူးတင်ဝမ်းသာလွန်းသဖြင့် အဖြစ်အပျက်ကို လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်၏အမူအရာမှာ မည်သို့မျှ ထူးခြားခြင်း မရှိချေ။

‘အေးအေး ဒီပီပီ ဖြစ်တတ်ပါရဲ့’

ဟုသာ အေးဆေးစွာ မိန့်တော်မူလေသည်။ ဤကဲ့သို့ ကယ်တင်တော်မူသည်ကို ရည်ရွယ်၍ မော်လမြိုင်မှ ဆရာတော်တချို့က...

‘ဆရာတော်ကိုရော သာသနာကိုပါ ဂုဏ်ငယ်များနေမလားလို့ပါ။ အားလုံး သိတဲ့အတိုင်း ဆရာတော်ဟာ စာမေးပွဲအောင်၊ အောင်၊ ရောဂါပျောက်ကင်းအောင်၊ သေဘေးကလွတ်အောင် စီးပွားလာဘ်လာဘ တိုးအောင် လုပ်ပေးသလိုလို ကြားနေရတာ လောက်မဆန်ဘူးလား။ ကမ္ဘာဌာန်းတရား တစ်ခုခုပေးလိုက်ရင် ပြီးတာပဲ။ အဲဒါ ဆရာတော်ကို လျှောက်စမ်းပါ’

ဟူ၍ ဦးဝါသဝအား ပြောကြားကြသည်။ သပိတ်အိုင်သို့ရောက်၍ ဆရာတော်အား အသိပေးသောအခါ ဆရာတော်မှ...

‘ဟ... ဝါသရ သူတော်ကောင်းဆိုတာ မေတ္တာမထားရတော့ဘူးလား။ ငါက သူတို့ကို ဘာဖြစ်စေ ညာဖြစ်စေ မရည်ညွှန်းပါဘူးကွ။ မေတ္တာပဲ ပို့လိုက်တာပဲ’ ဟူ၍ မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

ဆရာတော်၏ တပည့်တော်

သပိတ်အိုင်ဆရာတော်ကြီး ဦးကိတ္တိ

သွင်စားတောင်

သည် မည်သည့်တရားကို မည်သို့
ကျင့်ကြံ၍ ပေါက်မြောက်သနည်းဟု
ဆိုပါလျှင် ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်
ရေးသားပြုစုခဲ့သော 'ယောဂီနန္ဒီ ခေါ်
စူဠသောတာပန်ဖြစ်ခန်း' ဓာတ်
တရားကျမ်းကို လေ့လာကြည့်ပါ
က ရှင်းလင်းသိသာပေသည်။

ထိုကျမ်းမှာ ဆရာတော် ဟောပြော
ဆုံးမလေ့ရှိသော တရားများကို လူ
အများ တောင်းပန်သဖြင့် စာအုပ်အဖြစ်
ရေးသားချီးမြှင့်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုကျမ်း
သည် ဆရာတော် လေ့လာသင်ယူခဲ့
သော ပရိယတ်၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့
သော ပဋိပတ်၊ ပေါက်မြောက်ခဲ့သော
တို့ဝေတို့ကို ညွှန်ပြလေသည်။

'စူဠသောတာပန်ဟူသည် နှစ်ရပ် တရား
နှစ်ပါးနှင့် ယင်းတို့အကျိုးအကြောင်း ဆက်
စပ်ပုံကို သိမြင်သောသူဖြစ်သည်။ ထိုကျမ်း
တွင် ပြဆိုလျှင်အတိုင်း အားထုတ်ပါက
ယောဂီနန္ဒီ ပြုစုသော်လည်း စူဠ
သောတာပန် ကျမ်းဖြစ်နိုင်ပါသည်'

ဟု သဲကုန်း အရှင်ဉာဏိဿရက
ရေးသားထားသည်။ ဝိပဿနာအလုပ်
နှင့် စပ်လျဉ်း၍ သိမှတ်စရာများကို
ဖော်ပြထားသည်။

ယောဂီများ မိမိတို့ဘဝကို မိမိတို့
အကဲခတ်နိုင်ရန် သာဝကအမျိုးအစား
နှင့် သာဝကဆုတောင်းပုံများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
အမျိုးအစားများ၊ ပါရမီပြည့်ပုံများကို
ဖော်ပြသည်။

နိဗ္ဗာန် ဖြတ်လမ်းက သွားလိုသူတို့
အတွက်လည်း နည်းလမ်းပေးထား
သည်။ ပကတိသာဝကဆုကိုသာ
အောင်းဆိုရန် နည်းလမ်းပြသည်။
ဤနည်းသည် အတိုဆုံးနည်းလမ်း
ဖြစ်သည်ဟု ရေးသားထား၏။

တောရောင်ဆိုတော်

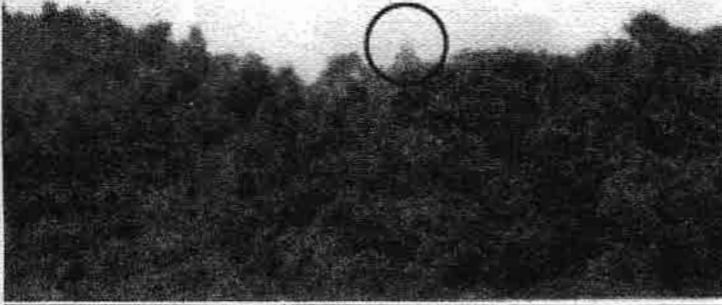

တောရောင် စံကျော်တော

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရူရင်း ၈၃

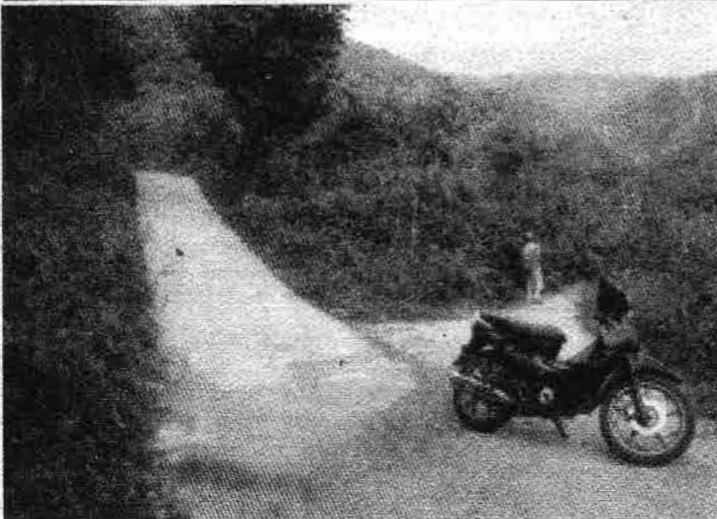

◆ နွားလပို့တောင်ထက်မှ ဆံတော်ရှင်တော် (ပိုင်ပြထားသည်)

◆ နွားလပို့တောင်

◆ တောကုဘနီလမ်းခွဲ

၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဓာတ်ကြီးလေးပါးတို့ လက္ခဏာကို သေချာစွာ ရှင်းပြထားသည်။ အာနပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သမထနည်း၊ ဝိပဿနာ နည်း အားထုတ်ပုံနှင့်တကွ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပုံ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကွာပုံ၊ ရှင် နာမ်စမ်း၍ရှုပုံ၊ စူဠသောတာပန်ဖြင့် ပုံတို့ကို ပြထားတော်မူသည်။

ထို့အပြင် “ဒါနသည် နိဗ္ဗာန် မရောက်” ဆိုသော စကားနှင့် ဝေဒနာ ရှုမှားနေကြပုံကိုလည်း ပီပြင်ပြတ်သား စွာ ရှင်းပြထားသည်။

ထိုကုမ်းကို သာသနာရေး ဦးစီးဌာန မှ အကြိမ်ကြိမ်ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေထား လေရာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူလေ့လာ နိုင်ကြပေသည်။

ဆရာတော်၏ အကျင့်စရဏအမေ ဖြင့်ကား သပိတ်ထက်ဝက်စာမျှရှိသော ရသာစုံ ရောနှောသည့် ဘောဇဉ်ကို တစ်ထပ်တည်းသာ ဘုဉ်းပေးသည့် ဝုတင်(၁၃)ပါးစလုံး ပြည့်စုံအောင် ကျင့်ကြတော်မူသည်။ လူအများနှင့် ရောနှောခြင်း၊ မျက်လုံးအကြည့်ဆိုင် ခြင်းမရှိ၊ အချိန်အားမထားဘဲ အစဉ် အပြုမူတ်အားထုတ်တော်မူလေသည်။

လမ်းညွှန်

ဆရာတော်ကြီး ဦးကိတ္တိ စတင် တည်ထောင်တော်မူသော သပိတ်ဆိုင် တောရသို့ လာရောက်၍ ဆရာတော် ကြီးနှင့်တကွ ဆရာတော် အဆက်ဆက် တို့ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့သော နေရာ များကို လေ့လာကြည့်ညိုလိုပါက နေပြည်တော်၊ ပေါင်မြို့၊ ကျွဲကကျော့ ရွာ၊ မြောက်ဘက် နွားလပို့တောင် အထက် လမ်းအတိုင်း နှစ်မိုင်ကျော် ဝင်ရောက်ပါလျှင် အေးချမ်းသာသာ သော သပိတ်အိုင်စမ်းနှင့်အတူ တော ကျောင်းမြေသို့ အဆင်ပြေစွာ တော်မူ နိုင်ကြပေသည်။

စင်ညိုငယ်

စာတတ်လိပ်အစွမ်း

အံ့အေ့အံ့

စာရှုသူတို့ သက်ခဲ့ဖြစ်တဲ့ ကျောက်လိပ်၊ ကျောက်ဖားများလဲ တွေ့မြင်ဖူးကြမှာပါ။ သူတို့ရဲ့အစွမ်းသတ္တိကို မလေ့လာမိသဖြင့် တိကျစွာ မပြောဆိုနိုင်ပေမယ့် စကုမြို့ ဆွမ်းလောင်းစဉ် ရပ်ကွက်မှာ နေထိုင်တဲ့ ဦးမြညွန့်ပိုင်ဆိုင်သော စာတတ်လိပ်ကဖြင့် သိသာထင်ရှားစွာ အကျိုးပေးနေကြောင်း ပြောဆိုနေကြပါတယ်။

အဲဒီဦးမြညွန့်ဟာ မိခင်ကြီးနဲ့အတူ ဆင်းဆင်းရဲရဲ ရှာဖွေစားသောက်ရသူပါ။ သျှောင်ဆံထုံးထားပြီး အညိုဝတ်ကို အမြဲ ဝတ်ဆင်ထားပါတယ်။ လူအချို့က ဂန္ဓာရီဦးမြညွန့်လိုခေါ်ကြပြန်ပါတယ်။

ဝါးသက်ငယ်မို့၊ သုံးပင်အိမ်ကလေးမှာ နေထိုင်ပါတယ်။ တစ်နေ့ အိမ်နေတုန်း အိပ်မက်ထဲမှာ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး သူ့အနားမှာ ရောက်လာပါတယ်။

'မင်းအတွက် တန်ဖိုးပြန်တဲ့ အရာဝတ္ထုတစ်ခု အရှေ့မြောက်ထောင့်အနက် ရရှိလိမ့်မယ်။ အဲဒီအရာဟောင်းပစ္စည်းကို အပြုဆောင်ထားပါ'

လို့ ပြောဆိုပြီး ထိုပုဂ္ဂိုလ် ပျောက်ကွယ်သွားပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ အိပ်ရာက လူးလဲထပြီး စက်ဘီးတစ်စီးနဲ့ မင်းဘူး-စကုမော်တော်ကားလမ်းအတိုင်း နင်းလာပါတယ်။

ဂွဲဒဲကျေးရွာ အရှေ့ဘက်မှာ ညောင်ကိုင်းကျေးရွာရယ်လို့ ရှိနေတော့ အသိအကျွမ်း အိမ်တစ်အိမ်ကို ဝင်သွားသတဲ့။ အိမ်ရှင်တွေကလဲ ညွှော်ဝတ်ပြုကြပြီး သူတို့မိသားစုမှာ

ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတစ်ခု ရရှိထားကြောင်း ပြသတာပေါ့။

ဂန္ဓာရီဦးမြညွန့် စိတ်ဝင်တစားဖြစ်ရာ ကတွေ့ကြားတချို့ဖေဖွဲ့ဝယ်လာပါတယ်။

စာတတ်လိပ် သူ့နေအိမ် ရောက်တဲ့နေ့ကစပြီး မေဒင်မေးသူ၊ စာတတ်စာတတ်ရိုက် ယတြာချေသူ များလာကြောင်း သတိပြုမိသတဲ့။ ဒီလိုနဲ့ စာတတ်လိပ်အား အတော်ကလေး ယုံကြည်သက်ဝင်မှုတွေ များလာပါတယ်။

ဂန္ဓာရီဦးမြညွန့်ဟာ တပ်မတော်ပင်စင်စားတစ်ဦးဖြစ်တာမို့ မြန်ပြည်တလွှား အနှံ့အပြား ခရီးထွက်လေ့ရှိသူပါ။ တစ်ခါ ဂန္ဓာရီခရီးထွက်လျှင် နှစ်လ၊ သုံးလကြာအောင် သွားလာတတ်ကြောင်း သိရှိရပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ သူ့ရဲ့အကျိုးစီးပွားဟာ သိသိသာသာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာပါတယ်။

သူ့ရဲ့ စာတတ်လိပ်ဟာ ရေထဲချထားရင် ရေများ အလိုလို ပွက်လာကြောင်း ပြောဆိုနေသူပါ။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ စာတတ်လိပ်အတွက် ပေါက်ပေါက်ပွင့်များနဲ့ ကျွေးထားတာ တွေ့မြင်ရပြန်ပါတယ်။

အဲဒီစာတတ်လိပ်ကို ရေစိမ်းပြီး အမှောင့်ပယောဂ စွဲကပ်နေသူများအား

တစ်ကိုယ်လုံးအနှံ့ ပက်ဖျန်းပါတယ်။ ပြီးတော့ ယင်းရေနဲ့ ဝေဒနာသည်အား တိုက်ကျွေးခြင်းနဲ့ မကြာမီ အချိန်အတွင်း သိသာစွာ ရောဂါပျောက်ကင်းတယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်။

ဂန္ဓာရီဦးမြညွန့်ဟာ ရောက်လေရာ ဒေသများမှာ ဘုရားတည်၊ ရုပ်ပွားဆင်းတုများ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းကြောင်း ပြောပြပါတယ်။

စာတတ်လိပ်အားလည်း ယခုအခါမှာလည်း ကိုယ်နဲ့မကွာ ဆောင်ထားပြီး သတ္တဝါဝေနေယျများ ဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးစေရန် ကူညီပေးစောင့်ရှောက်လျက် ဂန္ဓာရီခရီးထွက်နေတာဖြစ်ကြောင်း ရှင်းလင်း ပြောဆိုသွားပါတယ်။

အဲဒီစာတတ်လိပ်ရဲ့ အလေးချိန်ဟာ **ငါးကျပ်သားခန့်**ရှိနိုင်ကြောင်း ခန့်မှန်းတွက်ဆမိပြန်ပါတယ်။

[ပန်ကြားလွှား။ ။ ဤစာတတ်လိပ်ကဲ့သို့ ပစ္စည်းများ ရှိသူများမှ သိသမျှ ဖော်ထုတ် ရေးသားပေးပို့ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတတ်လိပ်

အောင်ကြည်မော်(စာ)

www.burmeseclassic.com

ဤလတွင်...

❖ ကြက်နှစ်ဖွား

အိုးအိမ်ခြံမြေ အပြောင်းအရွှေ့ ကြံ့ရတတ်သည်။ စိတ်ကူးစိတ်သန်း စီမံကိန်းအချို့ အကောင်အထည် ဖော်ဖြစ်မည်။ ကွင်းပြင်၊ လွင်ပြင်ကျယ် ဒေသများသို့ သွားရောက်ရဖွယ်ရှိသည်။

မြေကမူ ကျင်းချိုင့်များကြောင့် ဒဏ်ရာအနာတရဖြစ်မှု သတိပြုပါ။ လူငယ်များ ချစ်သူတွေ့နိုင်သည်။

❖ နွားနှစ်ဖွား

အလုပ်အကိုင်၊ ရာထူး၊ ဌာန ပြောင်းရွှေ့ ထမ်းဆောင်ရဖွယ်ရှိသည်။ မျှော်လင့်နေသော သတင်းစကားများ ကြားရတတ်သည်။ ရေထွက်ပစ္စည်း၊ ငါးပိ၊ ငါးခြောက်၊ ခရုကမာ စသည်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် ရနိုင်သည်။

နွားနှစ်ဖွား အမျိုးသမီးများ မျက်နှာပွင့်လန်း၍ စန်းတက်သောကာလ ဖြစ်သည်။

❖ ကျားနှစ်ဖွား

ယာဉ်ရထား မတော်တဆ ဖြစ်မှုဘေး သတိထား ရှောင်ရှားပါ။ ကံဇာတာ ညှိုးမိုနဲသောကာလဖြစ်၍ ပြောဆိုနေထိုင်မှု ဆင်ခြင်နိုင်မှသာ ပြဿနာကိစ္စ လျော့ပါးနိုင်လိမ့်မည်။

ရေခွေးနှင့် မီးဘေးအန္တရာယ်များ ကြောင့် ပစ္စည်းဥစ္စာ ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြား ရဖွယ်ရှိသည်။

❖ ယုန်နှစ်ဖွား

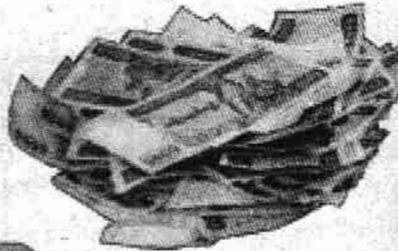

အကြံအစည်များ အောင်မြင်၍ လူမှုရေးတွင် မျက်နှာပွင့်လန်းသော ကာလဖြစ်သည်။ ဝတ်ကောင်းစားလှများ ဝတ်စားဆင်ယင်၍ ပွဲနေပွဲထိုင် သွားရတတ်သည်။

၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
ဇူလိုင်လအတွင်း
ပုံရိပ်ပွင့်ထို၏

ကံကြမ္မာ

ဟူဂျင်စီ (Hu Jin Zhi)

ရင်ဆိုင်နေရသော အခက်အခဲ ပြဿနာများ ပြေလည် အဆင်ပြေသွားလိမ့်မည်။ လျှပ်စစ်အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်းရှိသည်။

❖ နဂါးနှစ်ဖွား

အလုပ်ရာထူး တိုးတက်နိုင်သည်။ ပူဇော်သက္ကာရပြုခြင်း ခံရကိန်းရှိသည်။ ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်ဖွယ် အဖြစ်အပျက် သတင်းစကားများ ကြားရတတ်သည်။ ဆိုးဆေးမှ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးများ ဆင်ခြင်ရှောင်ရှားပါ။ နေအိမ်တွင် ရက်ရှည်ညီညာသည်များ သောင်တင်၍ အနေကျင့်ရဖွယ် ရှိသည်။

❖ မြွေနှစ်ဖွား

အရေးကိစ္စ၊ ပြဿနာကြုံတွေ့ ရင်ဆိုင်ရသောအခါ အကူအညီများ ကြန့်ကြာ၍ အလျဉ်မမီ ဖြစ်တတ်သည်။ မတွေ့မဆုံ၊ မရင်းနှီးဘူးသူ၏ စကားကို နားယောင်မိသဖြင့် ငွေကြေးဥစ္စာ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးနိုင်သည်။

သစ်ငါး၊ ဆူးငြောင့်များ အန္တရာယ် သတိပြုပါ။ အရေးကြီးသော စီမံကိန်း အလုပ်ကိစ္စများ ခေတ္တ ရပ်ဆိုင်းထား သင့်သည်။

❖ မြင်းနှစ်ဖွား

စိတ်ချမ်းမြေ့စရာ မြင်ကွင်း အဖြစ် အပျက်များ ကြုံတွေ့ရကိန်းရှိသည်။ အထည်အလိပ်များကြောင့် ငွေကြေး

အကျိုးအမြတ် ရနိုင်သည်။ မိခင်ဘက်မှ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ အတွင်း သုမင်္ဂလသာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်၍ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ကူညီပေးရတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂများ ဝင်ကိန်းရှိသည်။

❖ ဆိတ်နှစ်ဖွား

နေထိုင်မှုအဆင့်အတန်း တိုးတက်မြင့်မားလာသောကာလ ဖြစ်သည်။ သြဇာတိက္ကမကြီးမား၍ ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်းအတွင်း အမှုကိစ္စများ၌ ပုဏ္ဏားတိုင်လူကြီးအဖြစ် စီမံပျန်ဖြေပေးရကိန်းရှိသည်။

စကားပြောစက် Hand Set များ လက်ဆောင်ရတတ်သည်။ ပင်လယ်ရပ်ခြားခရီး အဆင်ပြေလိမ့်မည်။

❖ မေျာက်နှစ်ဖွား

တွက်ချက်မှန်းဆမှုများ ချွတ်ချော် မှားယွင်းနိုင်သောကာလ ဖြစ်သည်။ မရေရာသော မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် မှန်းဆ စွန့်စားရသော လုပ်ငန်းများကို ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်။

လောင်းကစားနှင့် ဥပဒေ မလွတ်ကင်းသော လုပ်ငန်း၊ ငွေကြေးများ ကြောင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာ လျော့ပါး၍ အမှုကိစ္စ ရှုပ်ပွေနိုင်ပါသည်။

❖ ကြက်နှစ်ဖွား

ငွေကြေးလာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းသောကာလ ဖြစ်သည်။

စာမျက်နှာ (၈၈) သို့

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့်

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

သန်းပညာ

ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊
 ရွာမပရိယတ္တိစာသင်တိုက်
 ပဓာန နာယက ဆရာတော်
 အတ္တမဟာပဏ္ဍိတ
 တက္ကတိလောကာဘိဝံသအား
 ဝါရဝပြု ပူဇော်ခြင်း

ဆရာတော်သည် ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်၊
 တပေါင်းလဆန်း (၁)ရက်၊ စနေနေ့
 တွင် ဖွားမြင်တော်မူရာမဟာဘုတ်အရ
 ဆိုရင် (၅)ကြွင်းမဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်
 ဖြစ်ပါတယ်။

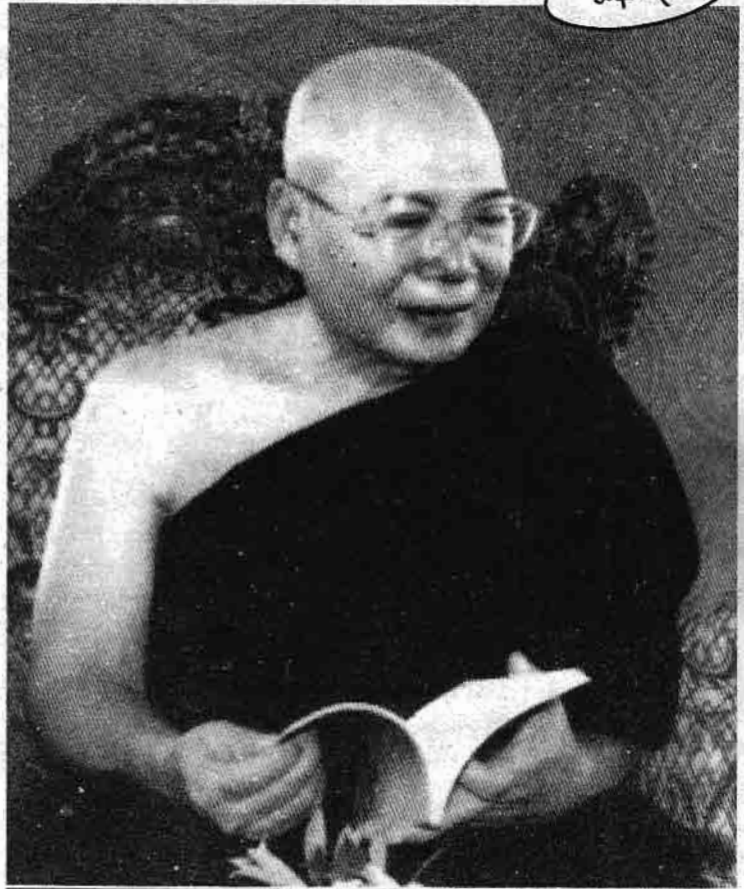
လှေလာကြည့်ပါ။

	၂	
၄	၀	၃
၁	၅	၆

(၅)ကြွင်း မဟာဘုတ်

ဆရာတော်သည် စနေသားဖြစ်တဲ့
 အတွက် သိုက်ဖွားဖြစ်ပါတယ်။ သိုက်
 ဖွားဖြစ်တဲ့အတွက် အကြံအစည်
 ကြီးမားတတ်ပါတယ်။ ဘာသာတရား
 ကို အထူး ကိုင်းရှိုင်းတတ်ပါတယ်။
 ဘုန်းကြီးရဟန်းဖြစ်တတ်ပြီး၊ အကြီး
 အကဲ ဖြစ်ရတတ်ပါတယ်။

အလှူအတန်း ဝါသနာပါပြီး သဒ္ဓါ
 တရား အားကောင်းတတ်ပါတယ်။
 ထူးကဲတဲ့ ဉာဏ်ပညာမျိုးနဲ့ ပြည့်စုံပါ
 တယ်။ ကိုယ်ချင်းစာစိတ် ရှိပါတယ်။

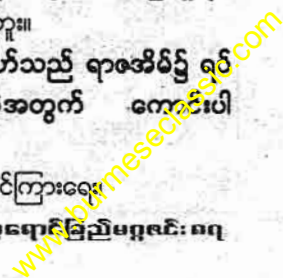
တက္ကတိလောကာဘိဝံသမဟာထေရ်

စနေသား သိုက်ဖွားဖြစ်တဲ့အတွက်
 တစ်ခါတစ်ရံ ဒေါသကြီးပါတယ်။
 တစ်ချက်လွှတ် ပြုမူတတ်ပါတယ်။
 ပြည့်ပြည့်စုံစုံ နေရမယ်။ မာနကြီးပြီး
 ဘယ်လုပ်ငန်းကိုမဆို မလျှော့တမ်း၊
 အရှုံးမပေးတမ်း ဆောင်ရွက်တတ်ပါ
 တယ်။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သည် မရဏဂြိုဟ်
 ဖြစ်တဲ့အတွက်...
 အများနဲ့ ဆောင်ရွက်ရသော

လုပ်ငန်းများ၊ အုပ်စုနဲ့ ဆောင်ရွက်ရ
 သော လုပ်ငန်းများ၊ အုပ်ချုပ်မှုလုပ်ငန်း
 များ၊ အခက်အခဲပြဿနာများ ကြုံတွေ့
 ရတတ်ပါတယ်။ လုပ်ငန်းနဲ့ ပတ်သက်
 ပြီး စိတ်တိုင်းကျ အောင်မြင်မှုများ
 မရတတ်ပါဘူး။

အင်္ဂါဂြိုဟ်သည် ရာဇအိမ်၌ ရပ်
 တည်နေတဲ့အတွက် ကောင်းပါ
 တယ်။
 စာပေသင်ကြားရေး

- စာရေးသားခြင်း။
  - စက်ပစ္စည်းများဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများ အကျိုးဖြစ်ထွန်းခြင်း။
  - လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများနှင့် အကျိုးပေးခြင်း
- တို့ ရှိပါမယ်။ ဒါကြောင့်လဲ ပရိယတ္တိ စာသင်တိုက်ကြီးရဲ့ ပဓာနနာယက ဆရာတော် ဖြစ်လာရခြင်းပါပဲ။
- သို့ရာတွင်...
- စနေဂြိုဟ်သည် သိုက်ဂြိုဟ်ဖြစ်ပြီး အင်္ဂါသည် ရာဇဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့အတွက် စနေဂြိုဟ်(၀-နေ)နှင့် အင်္ဂါဂြိုဟ်(၃-ဂါ) တို့သည် ပကတိအတွက် မကောင်းပါဘူး။ (၀-နေ)ကတော့ ပူပင်သောက၊ ထောင်၊ ဆေးရုံ စသည်တို့ကို ရည်ညွှန်းပါတယ်။ (၃-ဂါ)ကတော့ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ၊ အပမ်းအဆီး၊ အချုပ်အနှောင် စသည်တို့ကို ညွှန်းပါတယ်။
- ဒီတော့ (၅)ကြွင်းမဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်

များသည် ထောင်ကျခြင်းကို (၆)လ၊ (၁)နှစ်ခန့်ကျခံရကြောင်း စာရေးသူရဲ့ မိတ်ဆွေ (၅)ကြွင်းမဟာဘုတ် သောကြာနှင့် စနေသားတို့ဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ အဖြစ်က သာကေတစ်ခုပါပဲ။ အထူးအကြံပြုချင်တာက...

(၅)ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များသည် ဥပဒေနဲ့မကင်းသော အလုပ်မျိုးကို ရှောင်ပါ။ တိတိကျကျ ပြောရန်အတွက် (၅)ကြွင်းမဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များကို သုတေသနပြုနေဆဲ ဖြစ်ပါတယ်။

တနင်္ဂနွေ (၁-နွေ)ဂြိုဟ်သည် အခိုက်ဂြိုဟ်ဖြစ်ပြီး အညွန့်ဂြိုဟ်လဲ ဖြစ်တဲ့အတွက်...

- ❖ ဦးခေါင်း ထိခိုက်ဒဏ်ရာရခြင်း။
- ❖ အာရုံကြော အားနည်းခြင်း။
- ❖ မျက်စိဝေဒနာ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း။
- ❖ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းနောက်ကျသော

ဝေဒနာပေါ်ခြင်း၊ တို့ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်(၄-ဟူး)သည် အထွန်း ဂြိုဟ်ဖြစ်ပြီး မိတ်ဂြိုဟ်လဲ ဖြစ်တဲ့ အတွက်...

- ❖ လာဘ်လာဘ ပေါများစေခြင်း။
- ❖ ကံကောင်းစေခြင်း။
- ❖ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးရစေခြင်း။
- ❖ လူမှုရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ခြင်း။
- ❖ ကြည်ညိုသူများ တိုးပွားစေခြင်း။

တို့ကို ဖြစ်စေကြောင်း သုံးသပ် တင်ပြပြီး ဂါရဝပြု ပူဇော်လိုက်ရပါ တယ်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

စာမျက်နှာ (၈၆)မှ အဆက်

ငွေကြေး မြောက်မြားစွာ ပိုင်ဆိုင်ရကိန်း မရှိသော်လည်း အတန်အသင့် အားရ လောက်သော ငွေကြေးပမာဏကို ပိုင်ဆိုင်ရရှိ နိုင်ကြသည်။

ရွှေငွေလက်ဝတ်တန်ဆာများ ဝင် ကိန်းရှိသည်။ ကြက်နှစ်ဖွားကို လူပျိုတို့ ဇနီးရနိုင်ခြေ ရှိပါမည်။

❖ ခွေးနှစ်ဖွား

ပူဇော်ချီးမြှောက်ခြင်း ခံရတတ် သည်။ အမွေအနှစ်ကိစ္စအတွက် အချေ အတင် ပြောဆိုရကိန်းရှိသည်။ ပြော စကားဆိုစကား အောင်မြင်၍ မင်းပေါက်စိုးပေါက် ဖြစ်နိုင်သည်။

ပင်လယ်ရပ်ခြားဒေသမှ အဆက် အသွယ် လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ လက်ခံရကိန်းရှိပါသည်။ အမျိုးသမီး ဇာတာရှင်တို့ ခင်ပွန်းရဖွယ်ရှိသည်။

❖ ဝက်နှစ်ဖွား

ကြံစည်လုပ်ဆောင်သမျှ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းနိုင်သော ကာလ ဖြစ်သည်။ ဆန္ဒ၊ မျှော်မှန်းချက်များ အကောင်အထည် ပေါ်လာမည်။ ကြွေထည်၊ မြေထည်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးဝင်နိုင်သည်။

သားသမီး မိမိထက် ငယ်ရွယ်သူများ ကို ပေးကမ်းစွန့်ကြဲ ဆန္ဒဖြည့်ပေးနိုင် မည့်ကာလ ဖြစ်သည်။

ဤလတွင် ကံဇာတာ နိမ့်ပါးသူများ သည် သောကြာနေ့တွင် အရှေ့ အရပ်ရှိ လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦးအား အဖြူရောင်ပစ္စည်း နှစ်ခု(တစ်စုံ) လှူဒါန်းပေးခြင်းဖြင့် အဆိုးတရားများ ကွယ်ပျောက်၍ သက်သောင့်သက်သာ အခြေအနေမျိုး ရင်ဆိုင်ရနိုင်ပါလိမ့် မည်။

// ဟုဂျင်းစီ //

စာ ဝေဒနာ

... ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တဓရာင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊
ပန်းဆဲတန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၁ ၂၅၂၈၄

ကြိမ်တောမြောင် သိမ်ကျောင်း ဆရာတော်

အာဒိစ္စဝံသ

၏ ထူးခြားသော ဂုဏ်ထူးတော် (၂)

ထက်စားကျော်စွာ

ယခင်လမှ အဆက်

ဦးမျိုးညွန့်ထံမှ ကြားသိရသမျှ

ဦးမျိုးညွန့် (မိုးယံရွှေလမင်းနှင့် မြတ်ဆရာတော်အား ကြည်ညိုစွာ ဆည်းကပ်ပူဇော်ခဲ့သည်။ ဒါယကာရင်းတစ်ဦးဖြစ်ရာ သူနှင့် ဆက်သွယ်မေးမြန်းကြည့်သည်။

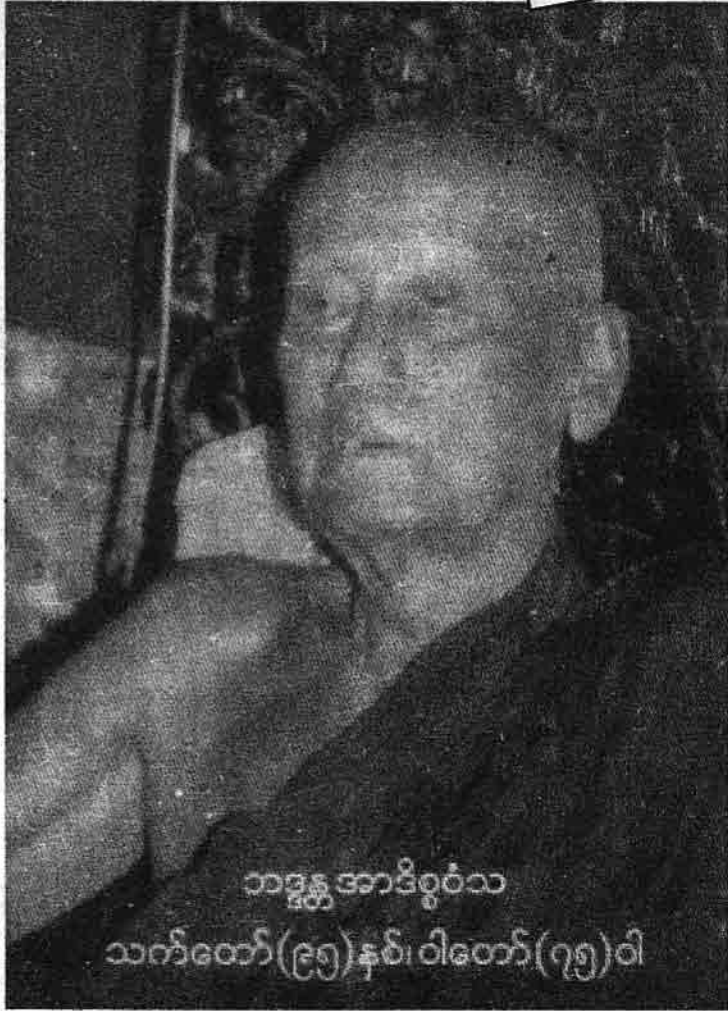
ကျွန်တော်က ရွှေတိဂုံဘုရားကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တိုင်း မပျက်မကွက် တက်ဆောက်ပူဇော်ပါတယ်။ ဝါဝင်တဲ့အချိန်တစ်ပြား ရက်ပေါင်း (၁၀၈)ရက်ပြည့်အောင် နေ့စဉ်မပျက် အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး တော့လဲ သွားလေ့ရှိပါတယ်။

၂၀၀၄ ခုနှစ် ဝါထွက်ချိန်လောက်မှာ ကြိမ်တောမြောင် သိမ်ကျောင်း ဆရာတော်ကို စတင် ဖူးတွေ့ပါတယ်။ အဲဒီနေ့က ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဖြစ်လို့ ရွှေတိဂုံဘုရားပူဇော်ပြီး ဖူးတွေ့သမျှ သံဃာတော်တွေကို ဝတ္ထုငွေတစ်ထောင်စီ ကပ်လှူပါတယ်။ ဆရာတော်က လက်ခံပြီး...

“အက အိယမကြီးနဲ့ အပြောအဆို ဆင်ခြင်ပါ”

လို့ သြဝါဒပေးတော်မူပါတယ်။ ဘုရားက ပြန်လာတော့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲ ပြဿနာတွေ ဆက်တိုက် ကြုံရတော့တာပဲ။ ဒေါသဖြစ်ရ စိတ်ဆိုးရ ရန်များရတော့မှ ဆရာတော်ရဲ့ သြဝါဒကို သတိရတယ်။

ဒါနဲ့ နောက်တစ်ပတ် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ

ဘဒ္ဒန္တအာဒိစ္စဝံသ သက်တော်(၉၅)နှစ်၊ ဝါတော်(၇၅)ဝါ

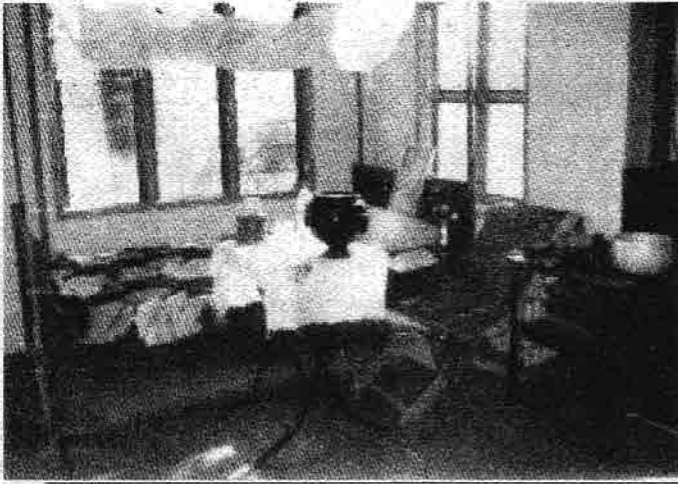
● ဘုရားထံမှ ဝတ်တော်

အဲဒီဆရာတော်ကို လှူဒါန်းတဲ့အခါ တခြားသာမန်လူတွေလိုပဲ ထွေထွေ ထူးထူး မရှိဘူး။ ဒီတော့ ငါ့ကို သိနေမှတ်မိနေတာတော့ မဟုတ်ဘူး။ ဆရာတော်ရဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံနဲ့ ပေါ်လာသမျှ

သတိပေးတာပဲလို့ တွေးမိတယ်။ ဒီလိုနဲ့ တဖြည်းဖြည်း မျက်မှန်းတန်းပြီး ဆရာဒကာ ရင်းနှီးလာကြတယ်။ တစ်နေ့မှာ “သွားတာလောက် ဆင်ခြင်ပါ” လို့ ထူးထူးခြားခြား ပိန်နက္ခတ်ကျော်စွာ

www.burmeseclassic.com

ကျိန်းစက်ခြားနေရာ

ခုတ်ပေါ်မှ တောင်ထူနှင့် ဓာတ်ဘို

ကြားတယ်။ အဲဒီနေ့က သတိထားနေလျက်က တံခါးမကြီးအဖွင့်မှာ ခြေမခြေသည်းလန်တဲ့အထိ ဒဏ်ရာရတယ်။ အဲဒီလိုပဲ အကြောင်းကိစ္စရှိရင် ကြိုတင်သတိပေး မိန့်မှာလေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒီနေ့က ဆရာတော်အတွက် အလိုရှိသမျှ ပစ္စည်းလေးပါး ထောက်ပံ့လှူဒါန်း ဖြစ်ခဲ့တယ်။

ဆရာတော်ပုံစံ ဖိုသီဖတ်သီနဲ့ လူအထင်မကြီးအောင် နေတတ်တယ်။ အဝါရောင်လွယ်အိတ်ကလေး တစ်လုံးမှာ လှူသမျှ အားလုံး စုံပုံထည့်ထားတယ်။ ပြီးရင် တခြားရဟန်းသံဃာတွေကို ပြန်လှူပစ်တယ်။

ရွှေတိဂုံရင်ပြင် တနင်္လာအရပ်နဲ့ အင်္ဂါထောင့်ကြားမှာ ဖူးရတတ်တယ်။ ဝါတွင်းကာလမှာသာ ကြိမ်တောမြောင် သိမ်ကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးပြီး ဝါပမှာ တော့ ရွှေတိဂုံရင်ပြင်မှာ ရှိတတ်တယ်။ ညနေ လေး၊ ငါးနာရီလောက်မှ ဘုရားပေါ်က ပြန်ကြွတယ်။

ဘယ်မှာ ကျိန်းသလဲ လျှောက်ကြည့်တော့ အတည်အကျ မရှိပါဘူးတဲ့။ ကိုးထပ်ကြီး ဘုရားနားက ကျောင်းတွေ

၉၀ နဂျဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း

မှာ ကျိန်းလေ့ ရှိတယ်လို့ တော့ သိရတယ်။ ကျောင်းတိုက်၊ ကျောင်းဆောင်၊ ဆိုင်ကယ်၊ မော်တော်ကား၊ တယ်လီဖုန်း စတာတွေ လှူပျံ့မယ်ပြောတိုင်း လက်မခံဘဲ ငြင်းပယ်တယ်။

ပျံ့တော်မူခါနီး ဆယ်ရက် အလိုလောက်မှာတော့ ဆိုင်ကယ်နဲ့ တယ်လီဖုန်း လှူတာကို ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါတယ်။ ခန္ဓာဝန်ရပြီးတဲ့နောက် အခုလို ပရိသတ်စည်ကားလာမှာကို ရည်ညွှန်းပြီး လက်ခံသလား ဆိုတာတော့ မတွေးတတ်ပါဘူး။

ဦးမျိုးညွန့်သည် ဆရာတော်နာမကျန်းဖြစ်စဉ်က ရွှေတိဂုံစေတီ (၁၀၈)ရက် အဓိဋ္ဌာန်ပူဇော်မှု မပြီးဆုံးသေးသဖြင့် ကိုယ်တိုင်ပြုစု၍ လှုပ်အားဒါန မပြုနိုင်ခဲ့သော်လည်း ဆေးဝါးစရိတ်နှင့် အထွေထွေ စရိတ်စကများ အတွက် အဓိက မ၊တည် လှူဒါန်းနိုင်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ဆရာတော်၏ စရဏ

ဆရာတော်သည် သက်သတ်

လွတ်ဆွမ်းကိုသာ ဘုဉ်းပေးလေ့ရှိကာ နှစ်ဆယ့်လေးနာရီ တစ်ရက်တာလုံး တွင် တစ်နာရီခန့်သာ ကျိန်းစက်တော်မူကြောင်း သိရသည်။

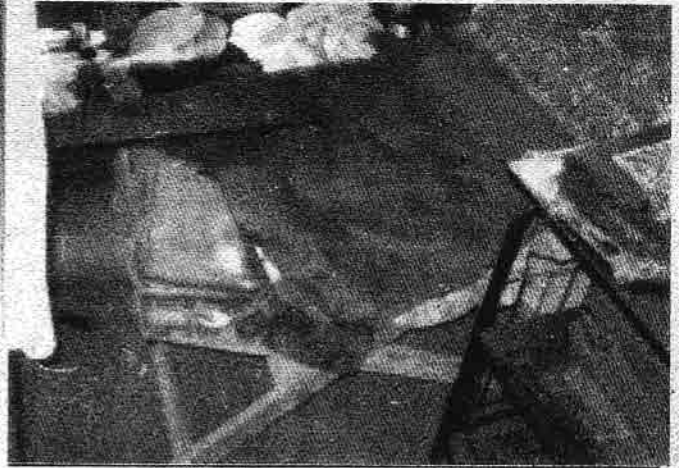
ညဉ့်အခါတွင် သီတင်းသုံးရာ သိမ်တော်အရှေ့ မြေကွက်လပ်ရှိ ဗာဒံပင်အောက်တွင် ရုက္ခမူတင် ဆောင်လေ့ရှိသည်။ ဆရာတော် ရုက္ခမူတင်ဆောင် ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်သော နေရာကလေးအား သံဆန်ကာဖြင့် ကာရံထားသည်ကို မြင်တွေ့ရသည်။ ရုက္ခမူတင်သည် အုတ်၊ ကျောက်၊ သစ်ရွက်၊ မြက်၊ အင်္ဂတေ ငါးထွေသော အမိုးကိုပယ်၍ သစ်ပင်ရင်း၌ နေခြင်း အလေ့ရှိသော သမာဒါစေတနာကို ကောင်းစွာ တည်ဆောက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရုက္ခမူတင်အစီအရင် ဝိဒါနတော်ရှောင်ကြည်ရန် သစ်ပင်(၇)ပင်ရှိသည်။ ၎င်းပင်၏ တိုင်းပြည်နယ်ထိ နယ်ခြားရှိ သစ်ပင်

www.burmeseclassic.com

အမှတ်	အမည်	အသက်
၁	...	...
၂	...	...
၃	...	...
၄	...	...
၅	...	...
၆	...	...
၇	...	...
၈	...	...
၉	...	...
၁၀	...	...
၁၁	...	...
၁၂	...	...
၁၃	...	...
၁၄	...	...
၁၅	...	...
၁၆	...	...
၁၇	...	...
၁၈	...	...
၁၉	...	...
၂၀	...	...

ဆရာတော်၏ သင်သားကလေးတို့ ဘွဲ့ခံနှင့် သင်္ကန်းတင်ချိ။

သင်္ဘော လက်ကျားချိပြဿနာ

- ၂ လူတို့၏ ပုဇွန်ပန်းကြဲသော နတ်ဖိုးသစ်ပင်။
  - ၃ အစေးအထုံ ပါဝင်နေသော သစ်ပင်ပျား။
  - ၄ သရက် စသော စားသုံးသီးနှံပင်ပျား။
  - ၅ လင်းနို့ စသည် သတ္တဝါတို့ ပိုတင်းနေထိုင်သော သစ်ပင်ပျား။
  - ၆ မြို့ကင်း စသည်တို့ ခိုအောင်းနိုင်သော အခေါင်းအပေါက်ပါသည့် သစ်ပင်။
  - ၇ ကျောင်းတိုက်အလယ်ရှိ သစ်ပင် ဘေးအန္တရာယ်ရှိသောသစ်ပင်ကို ရှောင်၍ ကျောင်းတိုက်အဖွဲ့များ၌ တည်ရှိသော သစ်ပင်တို့ကို ရွေးအပ်၏။
- ဤသစ်ပင် (၇)ပင်တို့သည် ဘေးအန္တရာယ်ရှိ၍ သမာဓိရဖွယ် မရှိသောကြောင့် ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဓုတင်ကား မပျက်ဟူ၍ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာတွင်လာသည်။
- (ကျော်အောင်စံထား ဆရာတော် မိန့်ကြားတော်မူခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)**
- ယခု ဆရာတော် ဓုတင်ဆောင်သော သစ်ပင်မှာ အဆိုပါ သစ်ပင် (၇)ပင်နှင့် ကင်းလွတ်သည်ကို တွေ့ရှိရ

သည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်း ရှုမှတ်နိုင်ရန်အတွက် ပျဉ်တိုပျဉ်စကလေးများ ခင်းကာ ဖျာကြမ်းတစ်ချပ်ခံ၊ နေရာထိုင် တစ်ချပ် တင်ထားသည်ကို မြင်ရသည်။

ဆရာတော်သည် ဓုတင်(၁၃)ပါး စလုံးကို အခါအားလျော်စွာ တည်ဆောက်ခဲ့ဟန် ရှိသော်လည်း ဝါတွင်း သုံးလသာ ဤသိမ်ကျောင်း၌ စွဲမြဲစွာ သီတင်းသုံးသဖြင့် တိကျစွာ မသိရှိရကြောင်း တပည့်ဒါယကာများကပြောပြကြလေသည်။

ဆရာတော်အတွက် ဆွမ်းပွဲကို သိမ်အပေါ်ထပ်အပြင် စင်္ကြံတွင် ပြင်ဆင်ထားပေးရသည်။ ကျေးငှက်များ လာရောက် စားသောက်လေ့ရှိသဖြင့် အုပ်ဆောင်း၊ ဆန်ကာများ ဖုံးအုပ်ထားလျှင် တားမြစ်တော်မူသည်။ ငှက်များ စား၍ ကျန်သမျှကို ကျေးငှက်များအတူ ဘုဉ်းပေးတတ်သည်။

ငှက်များကလည်း ဆရာတော် လက်တွင်းမှ ဆွမ်းလုတ်များကို ယူစားလေ့ ရှိတတ်လေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ တွင် ဆွမ်းခဲဖွယ်များ ရက်လွန်ပုပ်သိုးနေသော်လည်း သည်းခံဘုဉ်းပေးလေ့

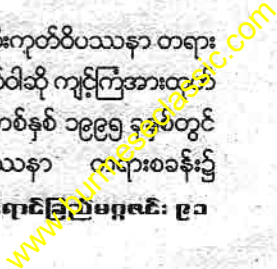
ရှိ၏။ အရသာ၌ တပ်မက်ခြင်းကို လုံးဝ ထွန်ပယ်နိုင်သော ဆရာတော် ဖြစ်သည် ဆို၏။

စင်္ကြံကြွစဉ်တွင် လည်းကောင်း၊ စကားပြောနေစဉ်တွင်လည်း ပုတီးတစ်ကုံးကို ကိုင်ဆောင်ထားတတ်သည်။

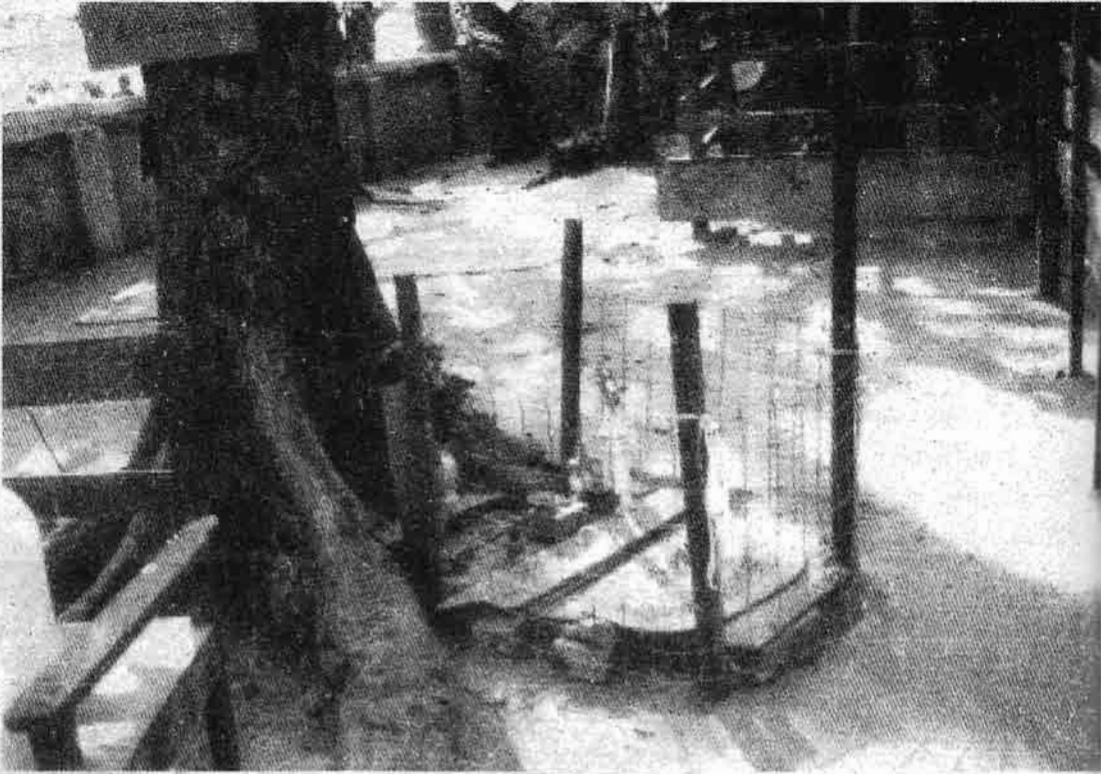
‘ပုတီးလုံးတစ်လုံးချင်းကို စိပ်ပွားတာ မဟုတ်ဘူးပျား။ လက်နဲ့ ပွတ်ဆွဲပြီး တရစပ်လည်နေအောင် စိပ်တာဖြစ်လို့ တချို့က ဒီလောက် ပြန်ချင်ရင် ပန်ကာတပ်ထားပါလားလို့ နောက်ကွယ်မှာ ပြောတတ်ကြတယ်။ သူ့အကြောင်းနဲ့ သူရှိမှာပေါ့’

ဟူ၍ တပည့်ဒါယကာ အချို့က ပြောကြသည်။ ဆရာတော်သည် လူအထင်မကြီးအောင် နေထိုင်လေ့ရှိသော်လည်း ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ ပွားများရာ၌ အတန်အသင့် ခရီးပေါက်မြောက်ပြီး ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြသည်။

ရန်ကုန်ရှိ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ တရားစခန်းတွင် တစ်ဝါဆို ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ပြီးနောက် တစ်နှစ် ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် သီအင်းဂူဝိပဿနာ ကျမ်းစခန်း၌

• ရွာကုန်တင်ဆောင်ရာနေရာ

တစ်ဝါ အားထုတ်သည်။ သဲအင်းဂူမှ ပြန်ထွက်ပြီးနောက် ကြိမ်တောမြောင် သိမ်ကျောင်းတွင် နှစ်စဉ် ပြာသိုလ၌ ကျင်းပလေ့ရှိသည့် (၇)ရက်တရား စခန်း၌...

‘ဝါတော့ တရားကို တွေ့ခဲ့ပြီ၊ မင်းတို့လဲ တွေ့နိုင်အောင်ကြိုးစားကြ’

ဟူ၍ မိန့်တော်မူခဲ့သည်။ ထို(၇)ရက် တရားစခန်းသည် ၁၃၇၄ ခုနှစ်တွင် (၃၁)ကြိမ်မြောက် ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း သိရ သည်။

ကျောင်းသို့ ရောက်လာသူမှန်သမျှ ကလေးသူငယ်များမှအစ အချိန်(၁၀) မိနစ်မျှဖြစ်စေ ကမ္ဘာ့ဌာနရှုမှတ်ပြီးမှ ပြန် ကြရသည်။ ကလေးများကို မုန့်ပဲသရေ စာများပေး၍ ကမ္ဘာ့ဌာနထိုင်ရန် ချောမော့ ခိုင်းစေတတ်သည်။

၉၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရဟန်းသံဃာများအပေါ် မိမိ ထက် အသက်၊ ဝါ နှုနယ်ငယ်ရွယ် စေကာမူ ရိုသေလေးစားစွာ ပြောဆို ဆက်ဆံတတ်သည်။ ရသမျှ လာဘ်လာဘများကို အခြား သံဃာတို့အား ပြန်လည် ပေးလှူခြင်း၊ ပရဆေးများ ဝယ်ယူ ဖော်စပ်၍ ဆေးဝါး လှူဒါန်းခြင်းများ ပြုတော်မူသည်။

လူတိုင်း သရဏဂုံတည်ကြရန် တိုက်တွန်းလေ့ ရှိသည်။

‘ဘဝတစ်သက်လုံး မကောင်းမှုတွေ ပြုလုပ်ပြီး ဆေးဒီနီဆဲဆဲ သရဏဂုံ တည်သွားတဲ့ တံငါသည်တောင် သေ တော့ နတ်ပြည် ရောက်တယ်’ သရဏံဟာ အပါယ်ဘေးကို တားဆီး ပိတ်ပင်တတ်တာကြောင့် သရဏဂုံ

• ဒါယကာမ ဝေင်စန်

ယုတ်တယ်

ဟူ၍ ဆုံးမဩဝါဒပေးလေ့ နှိသည်။ ရခဲလှသော လူ့ဘဝကို အလွဲသုံးစား မလုပ်ရန်၊ အချိန်ကို အကျိုးရှိစွာ အသုံးချနိုင်စေရန် သတိပေးဖွယ် ပြုလုပ် ညွှန်ပြပေးလေ့ နှိသည်။

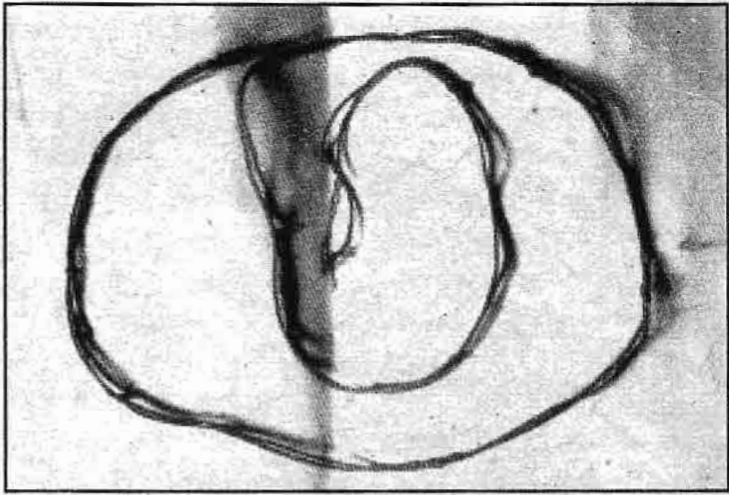
“သင့်ဘဝ လက်ကျန်အချိန်ကို ဘယ်လိုအသုံးချမလဲ” ဟူသော ခေါင်းစဉ်တပ်ကာ အသက်နှစ်အလိုက် သုံးခဲ့ပြီးသောအချိန်၊ အသက်တစ်ရာ တိုင်မီ လက်ကျန်အချိန် စသည်ဖြင့် အသက်(၁၅)နှစ်မှ အသက် နှစ်(၁၀၀) အထိ ရေတွက်ပြထားသည်။

ဥပမာ အသက်(၅၅)နှစ်အရွယ် ရှိသူ သည် ရက်ပေါင်း (၂၀၀၇၅)ရက် သုံးခဲ့ ပြီးဖြစ်ကာ အသက်တစ်ရာနေရပါက (၁၆၄၂၅)ရက်သာ ကျန်ရကြောင်း ဖွယ်ဖြင့်ပြသကာ “အသေမဦးခင် အသိဦးမှ တော်မယ်” ဟုလည်း သတိ ပေးထားလေသည်။

ဆရာတော် ဆွမ်းဘုဉ်းလေ့ရှိသော စကြာနှင့် အချိန်သတိပေးဖွယ်တို့ကို မှတ်တမ်းပြုပြီးနောက် ဘုရားခန်းအနီး ချီ ကျိန်းစက်ရာ ခုတင်ကို လေ့လာ ကြည့်လိုသည်။

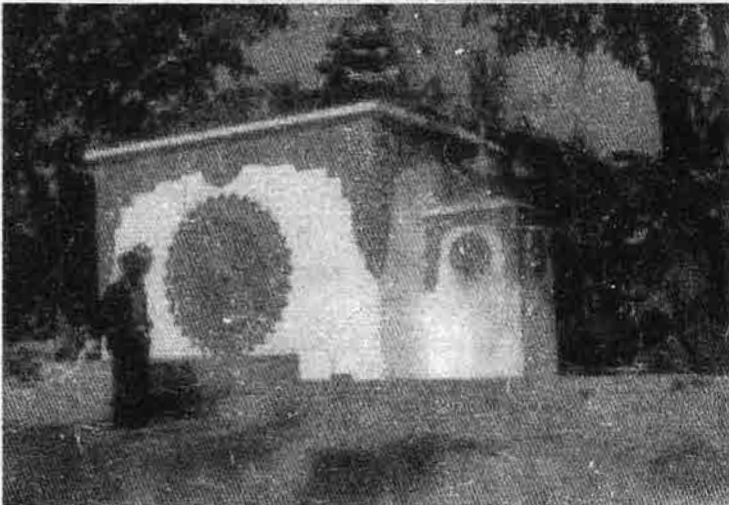
‘လှလာကြည့်ပါကြည့်ပါ အပြင်လျော် အောင်သာ ဒီလို ပြင်ဆင်ထားတာပဲ။ ဆရာ တော်ရှိစဉ်က သင်္ကန်းဟောင်းကလေး လွှမ်း ပြီး ဖြစ်သလို ကျိန်းပါတယ်။ ထိုင်နေကျ သစ်သားကုလားထိုင်ချိန်လဲ ဟောင်းမွမ်း ပြီး ပြုပြင်ခန်းလို ဒကာတွေက အသစ်လဲ ပေးတာ လက်မခံဘူး’

ခုတင်ပေါ်တွင် ဆရာတော်၏ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ၊ တောင်ငှေးတစ်ချောင်း၊ ခုတင်အနီးစားပွင့် သပိတ်တစ်လုံး ထိုမှ အနီးတွင် သစ်သားကုလားထိုင် အဟောင်းတစ်ခုနှင့် ရုပ်သံစက်တင်

ဆရာတော်စွန့်လှူခဲ့သည့် အထုံး(၉)ထုံးပါ လက်ဖွဲ့

အခြေ ပုံဆော်ထားရှိသည့် ဇိနာန်

စင်မြင့်ကလေးတွင် သင်္ကန်းအချို့ တွေ့ရသည်။ ဤသည်တို့သည် ဆရာ တော် သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်က ကိုင် ဆောင် သုံးစွဲခဲ့သော အသုံးအဆောင် ပရိဘောဂ အကုန်အစင်ဖြစ်ကြောင်း သိရလေသည်။

ထို့နောက် သိမ်တော်အောက်ထပ် သို့ပြန်ဆင်းလာရာ ဒါယကာတစ်ဦးက ဆရာတော် စွန့်လှူလေ့ရှိသော လက်ဖွဲ့ တစ်လုံးကို ယူပြပေးသည်။

‘ဒီလက်ဖွဲ့ကို လည်ပင်းမှာ စွပ်သွားရင်

မြေတောင်မကိုက်နိုင်ဘူးလို့ ယုံကြည်ကြ တယ်။ ဆရာတော်က အန္တရာယ်ကင်း အဆောင်သို့ပြီး ကြီးထုံးကြီးက ကြီးစက်ယု ဟိုလိုဒီလျှိုနဲ့ ဆွဲဆန်လိုက်တော့ အခုလို အထုံး (၉)ထုံးနဲ့ အဆောင်ဖြစ်သွားတာပဲ’ ‘ဘာဂါထာတွေ မန်းမှုတ်ရတယ်ဆို တာကော သိလိုက်သေးလား’

‘အဲဒါတော့ မသိပါဘူး။ ရွတ်တော့ ရွတ်နေတာပဲ။ သဲသဲကွဲကွဲ မကြားရ ဘူး’

ဆရာတော်သည် မြန်မာအေးပညာ

ကို ကောင်းစွာ တတ်ကျွမ်းနားလည် တော်မူကာ ဤသို့ အန္တရာယ်ကင်း အဆောင်များ စသည့် စွန့်လျှံလေ့ ရှိသော်လည်း လောကီပညာရပ်အပေါ် လွန်မင်းစွာ အားကိုးခြင်းကိုမူ တားမြစ် တော်မူလေ့ရှိသည်။ ဆရာတော် မိန့် ကြားလေ့ရှိသော သြဝါဒတစ်ခုမှာ...

‘ဘယ်အထိမှ ယုံကြည်နဲ့၊ ခန္ဓာက သူ့ လမ်း သူပြောတာထက် ကျင့်သုံးတာနဲ့ သေတိရစ္ဆာန် နီးသွားပြီဆိုတာ ယုံလိုက်ပါ။ ဗုဒ္ဓံ ဝပံ၊ သံသံသည်သာ အားထား ကိုးကွယ်ရာအစစ်’ ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

နုတ်ဆက်ဂါရဝ

ကြိမ်တောမြောင် သိမ်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးအာဒိစ္စဝံသ၏ နောက်ခံ ဖြစ်စဉ်တော်များကို လက်လှမ်းမီသမျှ ကောက်သင်းကောက် စုဆောင်းပြီး နောက် ဂေါပကအဖွဲ့နှင့်အတူ ဆရာ တော်၏ ရုပ်ကလာပ်တော်အား ပူဇော် ထားရှိမည့် ဗိမာန်ကို သွားရောက် လေ့လာသည်။

ကျောင်းဝင်းအပြင် တောင်ဘက် ကပ်လျက်တွင် အနောက်ဘက်သို့ အဝင်တံခါးဖွင့်ထားသည့် ဗိမာန်တော် ကို တွေ့ရသည်။ ဦးခေါင်းတော်ကို အရှေ့ဘက်ထား၍ ပူဇော်မည်ဖြစ်ရာ ခြေရင်းဝင်ပေါက် အနောက်ဘက်၌ ထားရှိကြောင်း ရှင်းပြကြသည်။

ထိုနေရာမှ ဆရာတော်ကြီးအား ရည်မှန်းရှိခိုးပြီးနောက် လာရာလမ်း အတိုင်း မြို့စိုးရွာ၊ ကျွဲပွဲမြို့၊ အုတ်တွင်း မြို့များကို ဖြတ်ကျော်လျက် တောင်ငူ သို့ ပြန်ရောက်လေသည်။

ဆရာတော် ဦးအာဒိစ္စဝံသသည် မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးပညာနှင့် လောကီ ဆိုင်ရာပညာရပ်များကို နှံ့စပ်တတ်ပွန် ကာ ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့ကို ဒုက္ခ တွင်းမှ ကယ်တင်တော်မူခဲ့သော်လည်း ထာဝရကိုးစားရာဖြင့် သရဏဂုံတည် ရန်သာ တိုက်တွန်းတော်မူခဲ့သည်။

ပျံလွန်တော်မူရာတွင်လည်း သတိ အမှတ် လွတ်ကင်းခြင်းမရှိ၊ ညည်းညူ ခြင်းမရှိ အနိစ္စတရားကို အေးချမ်းစွာ ရင်ဆိုင်တော်မူခဲ့သည့်အပြင် တပည့်

ဒါယကာတို့ကိုလည်း အို၊ နာ၊ သေ ဟူ၍ မဖောက်ပြန်သော သဘာဝဓမ္မ သင်္ခါရတရားကို မှာကြားရစ်တော်မူခဲ့ သည်။

ကြွင်းကျန်ရစ်သော ရုပ်ကလာပ် တော်မှာလည်း ပုပ်ရိပ္ပက်စီးခြင်းမရှိဘဲ ခြောက်သွေ့ကာ ထူးခြားစွာ မှိုများ ဖုံးလွှမ်းခဲ့သည်။ မှိုထိသဘာဝတရား ကြာရှည်ခြင်း နိမိတ်ဆောင်လေရာ ဗုဒ္ဓသာသနာ ကြာရှည်စွာ တည်တံ့ ရှင်သန်ခြင်းအနက် ဆောင်ဟူသည်ဟု ယူဆရပေသည်။

(ဤခရီးစဉ်တွင် ကူညီပေးခဲ့ကြ သော ဒေသခံ မိတ်ဆွေများနှင့်အတူ မအားလပ်သည့်ကြားမှ အချိန်ပေး မဖြေကြား ကူညီခဲ့ကြသည့် ဦးဌေးစိုး၊ ဦးမျိုးညွန့်တို့ကိုပါ ကျေးဇူးအထူး တင်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းပြုအပ်ပါ သည်။)

ထက်မင်းကျော်စွာ

စာရေးသူမှာ လောနာရောဂါ ဖြစ်နေ သည်မှာ ကြာခဲ့ပြီ။ လောနာရောဂါ ဖြစ်စအချိန်က လောနာမှန်းပင် မသိရ။ ညနေဘက်အချိန်မှာ ရင်ခေါင်းထဲမှ အခံရခက်စွာ အောင့်၏။

လောနာပျောက်ရေး

ဆေးစာကိရိ

မိတ်ဆွေများ၏ အကြံပေးချက်အရ ဆေးအမျိုးမျိုး စားကြည့်သော်လည်း လောရောဂါမှာ ရင့်သထက် ရင့်လာသော်လည်း မသက်သာခဲ့။

နောက်မှ ကရင်တိုင်းရင်းသား မိတ်ဆွေတစ်ဦး ပြောပြချက်အရ ဆေးကိုစား သုံးရာ အနှစ်နှစ်အလလက ခံစားနေရသော လောနာရောဂါသည် သက်သာ ပျောက်ကင်းသွား၏။

ထိုဆေးနည်းကား...

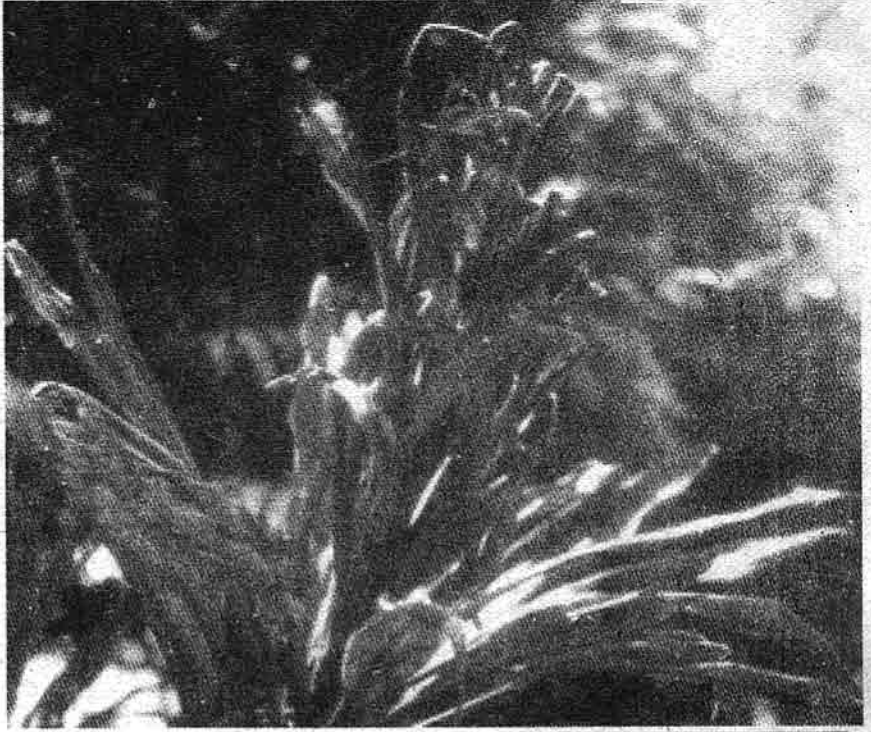
နွင်းမှုန့်စစ်စစ် ဖြစ်၏။ သောက်နည်းကား ရောဂါပြင်းထန်ပါက နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် လက်ဖက်စားစွန့်ဖြင့် သင့်တော်ရုံ လက်ဖက်ထဲထည့်ပြီး ရေနဲ့ သောက်ချလိုက်ရုံ ဖြစ်၏။ ဤစာစုဖြင့် လောနာရောဂါပျောက် ဆေးပေးသော မိတ်ဆွေ စောပေါလှအား ကျေးဇူးတင်ပါ၏။

မင်းသိဒ္ဓိ

ဦးနှောက်တောင်ပေါ်တွင်

၏ အဖွဲ့ကတော့ထိုးခြင်း

• ထော်ဂျီတောင်ပေါ်တွင် ကတော့ထိုးနေပုံ

ပုံတွင်ပြထားသည်မှာ ထော်ဂျီတောင်ပေါ်တွင် အရွက်များ ကတော့ထိုးနေပုံဖြစ်၏။ ဒန်တကူးပင်နှင့် တော်တော်ဆင်တူသောအပင် ဖြစ်လေ၏။ အရွက်မှာ ဒန်တကူးပင်ထက် အနီရောင်ကဲပြီး ငယ်ယောင်ရှိလေ၏။

၁-ရပ်ကွက်(အုတ်ကျင်း) နယ်မြေ (၅)ရှိ ဦးနှောင်၊ ဒေါ်ဌေးတို့အိမ်ကို (၂၄-၈-၁၁)ခုနှစ်က ရောက်သွားစဉ် နိုက်ကူးထားသောပုံဖြစ်လေ၏။ သက်တမ်း(၇)နှစ်ရှိကာမှ ဤသို့ ကတော့ထိုးခြင်း ဖြစ်လေ၏။

ယခင်နှစ် (၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်)တုန်းကလည်း ကတော့ထိုးဖူးသည်ဟု ဆိုလေ၏။ ပိုးထိုးလို့ ဖြစ်တာနေမှာပါဟု တွေးတောကာ ကတော့ထိုးနေသော အရွက်များကို ဖြတ်ပစ်ခဲ့ဖူးလေ၏။

ယခုတစ်ဖန် ကတော့ထိုးပြန်သော

အခါ တွေ့သောလူတိုင်းက လာဘ်ကောင်းသည်ဟု ပြောဆိုကြသဖြင့် ဖြတ်မပစ်ဘဲ (သဘာဝအတိုင်း) ထားလိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ် ရောက်သွားသော (၂၄-၈-၁၁)ရက်တွင် ကတော့ထိုးသည်မှာ (၅)လကျော်ပေပြီ။

အပင်က အရွက်နီနီလေးများ ထွက်နေသည်ကို မြင်၍ လူသည်ဟုထင်ကာ အိမ်တွင် စိုက်ပျိုးခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ အပင်ပုမျိုးဖြစ်၏။ လူတစ်ရပ်ထက် ပိုရှည်သွားလျှင် စီးပွားတက်သည်ဟု ဆိုကြ၏။

ဦးနှောင်မှာ အသက်(၆၃)နှစ်ရှိပြီဖြစ်၍ သက်ကြီးပိုင်းသို့ ရောက်ရှိနေပေပြီ။ သို့ရာတွင် လူလောက မေ့တာအတိုင်း စီးပွားရေးမှာ တက်လိုက်ကျလိုက်၊ စုန်လိုက်ဆန်လိုက်ဖြင့် ဘဝခရီးကြမ်းကို လက်သမားဘဝဖြင့်

လျှောက်လှမ်းနေရဆဲ ဖြစ်လေ၏။ ယခင် ပျိုရွယ်စဉ်ကလို သွက်သွက်လက်လက် မလှုပ်ရှားနိုင်တော့သဖြင့် အလုပ်သိပ်မဖြစ်သော်လည်း ထော်ဂျီတောင်ပေါ် စတင် ကတော့ထိုးစဉ် ကာလမှစ၍ အလုပ်နှင့်လက် မပြတ်အောင် လုပ်နေရလေ၏။

ထိပေါက်သကဲ့သို့ ချမ်းသာခြင်းမျိုး မဟုတ်သော်လည်း ကြီးမူ ဖောဖော သီသီ သုံးစွဲနေခြင်းကိုပင် ထူးသည်ဟု ဆိုရပေတော့မည်လားမသိ။

ဦးနှောင်၏ ကိုယ်တွေ့တစ်ခုကား ယင်း ထော်ဂျီတောင်ပေါ်အား ခုတ်စဉ်၍ ထန်းလျက်နှင့် ကျိုချက်သောက်လျှင် သွေးဝမ်းရောဂါ ပျောက်သည်ဟု ဆို၏။

မောင်နိုး(ကျောက်မဲ)

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ

ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်များ

ပုံစံ	ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါ	အရောင်	ဂဏန်း	စာဖွယ်	အရပ်	မိတ်ဖက်	ကူညီသူ	ကံပွင့်နေ့	အာရုံ
ကြက်	အုပ	ရွှေဝါ	၇	ဆန်	အနောက်	ကြက်၊ နွား၊ မြွေ	ကြာယုတေးသီး	သောကြာနေ့	ဂန္ဓာရုံ
နွား	ယဉ်ခြေ	အစိမ်းရင့်	၄	ဂျုံ	အရှေ့တောင်	မြွေ၊ ကြက်၊ နွား	တနင်္ဂနွေသားသီး	ကြာယုတေးနေ့	ကျွဲအာရုံ
ကျား	ယဉ်ခြေ	အစိမ်းရင့်	၄	ဂျုံ	အရှေ့တောင်	ပျောက်၊ ကြက်၊ နွား	တနင်္ဂနွေသားသီး	ကြာယုတေးနေ့	ကျွဲအာရုံ
ယုန်	နုလုံး	အနီ	၉	ပြောင်း	တောင်	မြင်း၊ ကျား၊ ငွေ	ပုစွန်သားသီး	အင်္ဂါနေ့	သဒ္ဓါရုံ
နဂါး	ဆီအိမ်	အပြာ	၁	ပဲအမျိုးမျိုး	မြောက်	ကြက်၊ နွား၊ ပျောက်	အင်္ဂါသားသီး	ပုစွန်နေ့	သောတာရုံ
မြွေ	ကျောက်ကပ်	အနက်	၁	ပဲအမျိုးမျိုး	မြောက်	ကြက်၊ နွား၊ ပျောက်	အင်္ဂါသားသီး	ပုစွန်နေ့	သောတာရုံ
မြင်း	အဆတ်	အဖြူ	၆	ဆန်	အနောက်မြောက်	ငွေ၊ မြင်း၊ ကျား	ကြာယုတေးသားသီး	တနင်္ဂနွေနေ့	ဂန္ဓာရုံ
ဆိတ်	အစာအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညှင်း	အရှေ့မြောက်	နွား၊ မြွေ၊ ကြက်	တနင်္လာသားသီး	စနေနေ့	ရသာရုံ
ပျောက်	အစာအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညှင်း	အရှေ့မြောက်	ကျား၊ မြင်း၊ ငွေ	တနင်္လာသားသီး	စနေနေ့	ရသာရုံ
ကြက်	အသည်း	အစိမ်းနု	၃	ဂျုံ	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသီး	ကြာယုတေးနေ့	ကျွဲအာရုံ
ငွေ	သရက်ရွက်	ပြေဝါ	၂	ကောက်ညှင်း	အနောက်တောင်	ပျောက်၊ ကြက်၊ နွား	စနေသားသီး	တနင်္လာနေ့	ရသာရုံ
ဝက်	သရက်ရွက်	ပြေဝါ	၂	ကောက်ညှင်း	အနောက်တောင်	ဆိတ်၊ ဝက်၊ ယုန်	စနေသားသီး	တနင်္လာနေ့	ရသာရုံ

* * *

ဇူလိုင်လတွင် ကျားနှစ်ဖွား၊ မြွေနှစ်ဖွားနှင့် မျောက်နှစ်ဖွားတို့ ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းနိုင်သဖြင့် သတိဖြင့် နေထိုင် စားသောက်သင့်သည်။ ဤလအတွက် ယေးကို မျောက်နှစ်ဖွားတို့အတွက် စံပြု၍ ရှင်းပြပါမည်။

မျောက်နှစ်ဖွား ဇာတာရှင်တို့သည် အစာအိမ်နှင့်ပတ်သက်သော ရောဂါ ဝေဒနာများကို ကြိုတင် သတိထား ကာကွယ်ပါ။ ညှိသောအရောင်နှင့် (၈) ဂဏန်းတို့ ကံလာဘ်ပွင့်စေနိုင်ပါသည်။ ကောက်ညှင်းနှင့် ပတ်သက်သော ဆေးဝါးဓာတ်စာတို့နှင့် သင့်၏ အရှေ့ မြောက်ထောင့်အရပ်သို့ သွားရောက်၍

၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အနားယူခြင်း၊ ထိုအရပ်၌ ဆေးဝါး သမားကောင်း တွေ့ခြင်းတို့ကြောင့် ကျန်းမာရေး ထူထောင်နိုင်လိမ့်မည်။

ကျားနှစ်ဖွား၊ မြင်းနှစ်ဖွား၊ ငွေနှစ်

ဖွားတို့မှာ မိတ်ဖက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ အရေးကိစ္စရှိပါက တနင်္လာသားသီး တစ်ဦးဦးက ကူညီပေးနိုင်ပါမည်။ စနေနေ့ နေ့ကောင်းနေမြတ် ဖြစ်သည်။ ရသာရုံကို အားပြု ဆင်ခြင်မှုဖြင့် ကျန်းမာရေးအတွက် အထောက်အကူ ပေးလိမ့်မည်။

ကျန်နှစ်ဖွားများလည်း အထက်ပါ အတိုင်း ကောက်ချက်ချကြပါ။

ကျန်းမာခြင်းရလာဘ်နှင့် ပြည့်စုံနိုင်ကြပါစေ။

ဟုဂျင်းစီ
(Hu Jin Zi)

ပဟာဗေဒိ ဖြစ်ပေါ်စေရန် ဆရာတော်

နှင့် ဒူးရင်းစမ်းတောရ သာသနာမြေ (၂)

ခံယူရသော

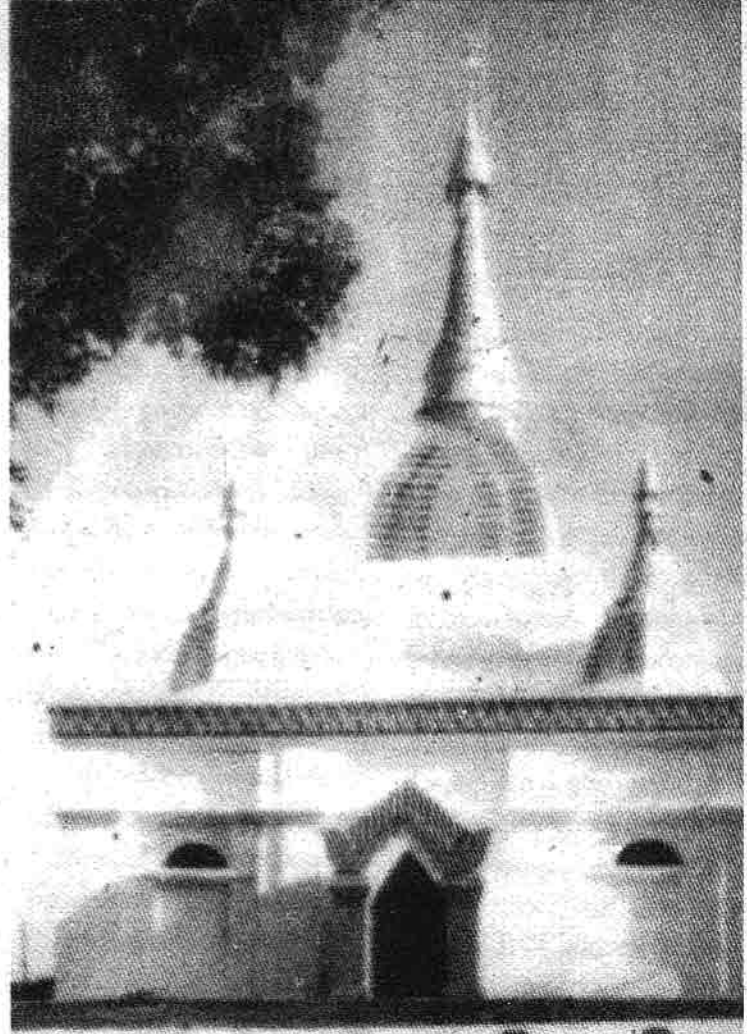
ယခင်လမှ အဆက်

ပုသိမ်ကြီးမြို့နယ် အင်ကျယ်ကျေး
၌ သခင်မတောင်ခြေတွင် ကနောင်
မင်းသာကြီးကောင်းမှ သိမ်နေရာတွင်
သျှော်ဖြူပင်နန်းဦးသိမ် တစ်ဆောင်၊
ဆံယာများကျောင်းဆောင်၊ ဆွမ်းစား
ကျောင်းဆောင်၊ ကမ္ဘဋ္ဌာန်းကျောင်း
များ တည်ဆောက်ကာ လျှော်ဖြူ
နန်းဦးသိမ်ကျောင်းကို တည်ထောင်
ပေးခဲ့သည်။

၁၃၅၈ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ
ဆလီမြို့မှ မစ္စတာဆိုနီနှင့် ဇနီး ကစ္စနာ
ဆီတို့ ပင့်ဖိတ်ချက်အရ ဗုဒ္ဓဂါယာသို့
ဘုရားဖူး ကြွတော်မူသည်။ ထိုနှစ်တွင်
မင်းပုံတောင်ပုံညာ ယောနယ်၊ ရွာငယ်
ဘေးရွာ ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းအတွင်း
လေးကျွန်းစကြာ စေတီတော်ကြီးအား
ဦးဆောင် တည်ဆောက် ပူဇော်ခဲ့
သည်။

၁၃၅၉ ခုနှစ်၊ ပုသိမ်ကြီးမြို့နယ်
ဘောစုကျေးရွာ တောင်ပေါ် ရေဝေစမ်း
ဘောရည် အရည်စေတီနီသိမ်တော်
တည်ဆောက်ခဲ့သည်။

ရေဝေစမ်းတောရတွင် ဆယ်နှစ်ခန့်
သီတင်းသုံးပြီးနောက် ၁၃၆၀ ပြည့်နှစ်
တွင် ရေဝေစမ်းတောရကို တပည့်
ဦးသာသနအား လွှဲအပ်ကာ ကံမမြို့
နယ်နှင့် သရက်မြို့နယ်အကြား မြောက်
ဆင်းချောင်းနံဘေး လျှိုအတွင်းသို့ သွား
ဆက်လျက် တစ်ပါးကျောင်း ကမ္ဘဋ္ဌာန်း
လိုဏ်ကလေးတွင် သီတင်းသုံး ကျင့်

ကံမမြို့နယ် ဗုဒ္ဓိတောင်မှ ဖြည့်တင် စေတီ

ကြွတော်မူသည်။

တစ်ပါ ကပ်ဆိုပြီးနောက် ကံမမြို့
နယ်၊ မင်းပြင်ကျေးရွာအုပ်စု၊ ပုထိုး
ကျေးရွာအနီးရှိ ပုထိုးတောင်ပေါ်သို့

ပြောင်းရွှေ့ကာ ပြိုကျ ပျက်စီးနေသည့်
ဒုတ္တဘောင်မင်းကောင်းမှ စေတီကို
အသစ်တစ်ဖန် မွမ်းမံ တည်ဆောက်
ပူဇော်ခဲ့သည်။ ဘွဲ့မည်ကို ဖြည့်တင်

www.burmeseclassic.com

စေတီဟု ကပ်လှူသည်။

ဤနတ်ဆိုင်ရာ အကြီးအကဲများ၊ နာမည်ကျော် သရုပ်ဆောင်များ လုပ်ငန်းရှင်များ ကုသိုလ်ပြု ဒါယကာ ခံယူခဲ့ကြသည်။ ၁၃၆၂ ခုနှစ်၊ ပြာသို လဆန်း (၁၄)ရက်နေ့တွင် ထီးတော် တင်လှူနိုင်ခဲ့သည်။

ပုထိုးတောင်ပေါ်တွင် (၅)နှစ်ခန့် သီတင်းသုံးပြီးနောက် မူလ တည် ထောင်ရာ ဒူးရင်းစမ်းတောရသို့ ပြန် လည် ကြွချီခဲ့ရာ ယခု ၁၃၇၄ ခုနှစ် တွင် (၇)နှစ် ပြည့်မြောက်ပြီ ဖြစ်လေ သည်။

တောရထွင်းဝယ်

ဆရာတော် မိန့်ကြားသမျှ ကြားနာ မှတ်သားပြီးနောက် ခန်းနေ ဦးပဉ္စင်း တစ်ပါး၏ လမ်းညွှန်မှုဖြင့် တောရ အတွင်း လှည့်လည်ကြည့်သည်။ တောရအတွင်း၌ စမ်းရေ စီးကျသံမှ တစ်ပါး အခြား ဆူညံသံများမရှိ ပကတိ တိတ်ဆိတ် အေးချမ်းလှသည်။

ဆရာတော် ကျောင်းဆောင်၏ အနောက်တောင် ယွန်းယွန်းဆီသို့ ထွက်ခဲ့ကြရာ ရှေးဦးစွာ လက်ယာဘက် ကုန်းမြေ၌ ဓမ္မစကြာ ဟောကြားဟန် ဖြတ်စွာဘုရား ရုပ်ပွားတော်ကို ပဉ္စဝဂ္ဂို များနှင့်တကွ ဖူးတွေ့ရသည်။

ထိုကုန်းမြေ၏ မျက်နှာချင်းဆိုင်၊ တောင်တက်လမ်းကလေး တစ်ဖက်၌ ဓမ္မာရုံတစ်ဆောင်ရှိ၍ “အဗ္ဗလဋ္ဌိက ဓမ္မာရုံ”ဟု အမည် ကမ္မည်းတင်ထား သည်။

ဓမ္မာရုံအတွင်းနံရံ၌ ဆရာတော် သက်တော် (၄၀)ကျော်အရွယ်က ပုံတူ ပန်းချီကားတစ်ချပ်နှင့် နောက်ဆုံး သီတင်းသုံးခဲ့ရာ တဲကျောင်း ပုံတူ ပန်းချီကားတို့ ချိတ်ဆွဲထားသည်။

၉၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မူလတဲကျောင်းပုံ ဝန်းချီကား

တဲကျောင်းမှာ မျောက်တိုင်ခြေမြင့်၊ အင်ဖက်အမိုးနှင့် ဝါးထရံကာ တဲကျောင်း ဖြစ်သည်။ ခေါင်းရင်းဘက် ဘုရားခန်းတွင် တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော် တစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရလေသည်။

ဓမ္မာရုံမှ ဆင်းသက်၍ တောင်တက် လမ်းကလေးအတိုင်း ဆက်လျှောက် ခဲ့ရာ ရေတသွင်သွင် စီးကျနေသော ဒူးရင်းစမ်းရေထွက်မှ ရေတံခွန်ငယ် ကလေးကို တွေ့ရသည်။ လက်ဝဲဘက် ကမ်းနဖူးတွင် ကျောက်တိုင်တစ်တိုင် စိုက်ကာ အုတ်အင်္ဂတေ ခင်းထားသော အောင်မြေနေရာ တည်ရှိသည်။

ဤကမ်းနဖူးနှစ်ဖက်တွင် လေး လက်မပတ်လည် သစ်သားတိုင်ကို တံတားထိုးကာ ဆရာတော် (သာမဏေ ကြီးဘဝဖြင့်) စကြာကြွရောက် ရှုမှတ် ခဲ့ရာမှ တရားထူး ပေါက်မြောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

အောင်မြေ၏ မျက်နှာချင်းဆိုင် စမ်းချောင်းကမ်းနဖူးတွင် ပျဉ်ထောင် ပျဉ်ခင်း ကျောင်းတစ်ဆောင် ရှိသည်။ ဆရာတော် ရောက်ခါစက မင်းဘော တိုင် လေးတိုင်ဖြင့် အမိုးပါ၊ အကာမဲ့

တဲကလေး ဆောက်လုပ် သီတင်းသုံးခဲ့ ရာ နေရာ ဖြစ်လေသည်။ မြေညို မြ ပြင်ထားသဖြင့် ကွက်လပ် မြေပြင်ညီ ကျယ်ပြန့်စွာ တွေ့ရပါသည်။

ဒူးရင်းစမ်းမှာ တောင်ခုလတ် တောင်ခါးပန်းကြားမှ စိမ့်ထွက် စီးဆင်း လာသော စိမ့်စမ်းရေဖြစ်ကာ (၁၂) ရာသီပတ်လုံး ရေမပြတ် ထွက်ရှိခဲ့သော် လည်း ယခုအခါ ပတ်ဝန်းကျင် တောင် တန်းများပေါ်ရှိ သစ်ပင် သစ်တောများ ခုတ်လှဲကာ ရော်ဘာပင်များ စိုက်ပျိုးနေ ကြသဖြင့် သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင် ပျက်စီးကာ ရေ မနေတော့ပါ။ တော် သလင်းကာလလွန်လျှင် စမ်းရေလည်း ခန်းခြောက်လာသည်ကို ကြုံရပြီဟု သိရသည်။

အောင်မြေနှင့် တဲကျောင်းနေရာမှ ပြန်လာခဲ့ရာ ဓမ္မာရုံ၏ နောက်ကျော တွင် ဒူးရင်းစမ်းရေကို ခွ၍ တည် ဆောက်ထားသော ရေသိမ်တော်ကို တွေ့ရသည်။ ဟံသာဝတီဘဝ ဗညားထော (ခေါ်) ရှင်စောပု ဗိုလ်ဝင် ခံ (လူသူအင်အား ရဆောင်း)ရာ ကျိတ်မရောနယ်တွင် ရေသိမ်ကို မြင်ရ

● မူလတံတောင်နေရာမှ ရွှေထောင်ကျောင်း

ဖြင့် ဆီလျော်လှသည်ဟု ယူဆမိသည်။

ညားထောမင်း နောက်ဆက်ခံသော ဓမ္မစေတီမင်း လက်ထက်တွင် သီတော်နှင့် ကမ္ဘာဝါဖတ် ဆရာတော် ဦးသန်းစင်မှန်ကန်မှသာ သာနာတော် အကျိုးရှိမည်ဖြစ်၍ သီဟိုဠ်ကျွန်း (သီရိလင်္ကာ) ရေသိမ်သို့ သံဃာတော်များ စေလွှတ်ကာ သိက္ခာထပ်စေခဲ့သည်။

ထိုဆရာတော်များ သီဟိုဠ် (သီရိလင်္ကာ)မှ ပြန်ကြွလာသော သင်္ဘောဆိုင်ကပ်ရာ နေရာကို “သံဃာကျွန်း”ဟု ခေါ်တွင်ကြရာ ယခု “သယ်နီးကျွန်း”ဟူ၍ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးအတွင်း ပါဝင်သည့် မြို့နယ်အနယ်အဖြစ် တွင်လျက်ရှိပေသည်။ မြန်ပြည်နယ် မ-၀-တ အဖွဲ့မှ ဆုတံဆိပ်ပေး တိုင်းရင်းသား မွန်သူမျိုးများ ထုံးစံလေ့ ဆောင်းပါး ပေါင်းချုပ်မှ)

ထိုသံဃာတော်များသည် ရာမညဒေသ အနီးအပြားတွင် သိမ်များ သမုတ်၍ ရဟန်းများ သိက္ခာထပ်စေသည်။ ထို့ကြောင့် ရေသိမ်သည် သာသနာ

သမိုင်းတွင် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အရေးပါသော သိမ်တော် ဖြစ်လာလေသည်။

ဒူးရင်းစမ်းမှ ဤရေသိမ်သည်လည်း ဖြစ်စဉ် ပညတ် ကောင်းမွန်သည်သာမက ပဋိဝေဒ သာသနာတော် ဆက်လက် ထွန်းကား ပြန့်ပွားရေးအတွက် အရေးပါသော နေရာမြတ်တစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။

ထို့နောက်တွင် ဆရာတော်ထံသို့ တက်ရောက် ဂါရဝပြု နှုတ်ဆက်ရာ ဆရာတော်က...

‘ဟုဂ္ဂဟအနေ့ပြောရဦးမယ်၊ ယဟစည်ရိုဏ္ဍ အပြေခွဲတဲ့ မော်လပြိုင် ကောဝိုင်း ယဟစည်ရိုဏ္ဍမှာ “ဖလ်ယဉ်” ဝဗ္ဗရုံဆိုတာ ရှိတယ်၊ ဘာကြောင့် “ဖလ်ယဉ်” ဝဗ္ဗရုံ ခေါ်သလဲဆိုတာ အကယ်လား’
‘မသိပါဘုရား’

‘အေး... “မောင်ကျော့” လဲ ပြီးခဲ့တဲ့ ပါဆိုလဆန်း (၈)ရက်နေ့၊ မွေးနေ့ပူဇော်သဘင်မှာ လာကန်တော့တော့ မေကြည့်တယ်။ မှတ်သားပါရစေတဲ့။ (မောင်ကျော့ ဆိုသည်ကား ကျိုက်မရောမြို့၊ ဘိန်းပျောကျေးရွာအနီးရှိ ကော့တာတောရ ဆရာတော် ဦးတေဖကို ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်

တယ်။

ဒူးရင်းစမ်းတောရ တည်ထောင်ကာစ ကာလများက ဦးတေသေသည် ရသေ့ဝတ်ဖြင့် ဆရာတော်၏ လမ်းညွှန်ပုံပြင်မှု ခံယူကာ တရားဘာဝနာကျင့်ကြံ အားထုတ်ခဲ့တယ်။

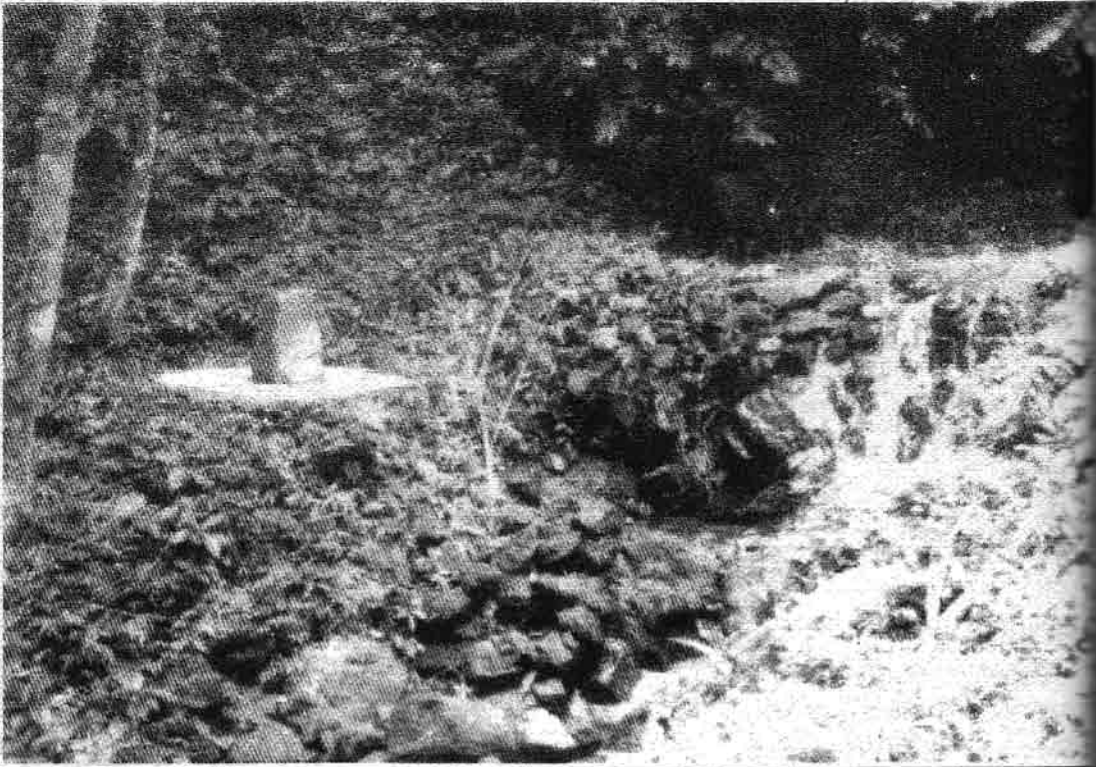
ယခုအချိန်အထိပင် ‘ဘုန်းကြီးမှာ တပည့်သာဝက စည်ကားမှာ ကြောက်တယ်။ ဒါပေမယ့် “မောင်ကျော့” တစ်ပါးကိုတော့ တပည့်အဖြစ် သံယောဇဉ်ကြီးတယ်။ သူကလဲ မကြာခဏ ဆိုသလို လာပြီး ကန်တော့၊ အဆုံးအမ ခံယူလေ့ ရှိပါတယ်’ ဟူ၍ ထုတ်ဟ မြွက်ကြားတော်မူတယ်။)

နယ်ချဲ့ အင်္ဂလိပ်အစိုးရ လက်ထက်က မလေးရှား ပီနန်မြို့နဲ့ နေပြည်တော် ရတနာပုံ ရွှေမြို့တော်အထိ ပင်လယ်ကူးသန်းရောင်းဝယ် ဖောက်ကားနေတဲ့ ကုန်သည် ဦးရွှေဂန်နဲ့ ဒေါ်မဲမတို့ရဲ့ စတုတ္ထသား ဦးဖန်နဲ့ သစ်ကုန်သည် ဦးသာညှင်း၊ ဒေါ်ပွင့်တို့ရဲ့ သမီး ဒေါ်ရင်ဇနီးမောင်နှံကို ရည်စူးပြီး ကျန်ရစ်သူ သားသမီးတွေက လှူဒါန်းခဲ့တယ်။

အလှပေါ် အယဉ်ဆင့်အောင် ညကလေးသတ် ယဉ်ပါလို့ ဆရာတော်ကြီးက မိန့်ကြားလို့ “ဖလ်ယဉ်” မွှောရုံ ဖြစ်လာသကဲ့ယ့်။ ဖလ်ယဉ်မွှောရုံ စုစုပေါင်း (၅)လုံး လှူဒါန်းခဲ့ကြတယ်။ ချမ်းသာသလောက် သဒ္ဓါအားကောင်းကြတဲ့ အစဉ်အဆက်တွေပါ’

ယင်းနောက် မြစ်မ်းတောင် ဆရာတော်ကြီးက ဝိပဿနာ ယောဂီများအတွက် လေ့လာမှတ်သားအသိဉာဏ် တိုးပွားစေရန် တရားမှတ်တမ်းတစ်စောင်ကို ဝဗ္ဗဒါနပြုသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် အခါအားလျော်စွာ ဝိပဿနာ အလုပ်ပေးတရား

တံတားတိုင်း၌ ခြေလျှောက်ရာ နှောင်း

စခန်း ဖွင့်လှစ်၍ ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ ရဟန်း
ယောဂီ၊ လူယောဂီများ ကမ္မဋ္ဌာနာ
စရိယအဖြစ် တရား ပြပေးလေ့ရှိရာ
မဂ်ဖိုလ်ကို လိုလား၍ ကြိုးစားပမ်းစား
အားထုတ်သူ ယောဂီများ ရှိသကဲ့သို့
နောက်ခံ သားမယား၊ အခြေအရံ
တောင့်တင်းစွာဖြင့် ကိုယ်ပိုင်ကားစီးကာ
ယောဂီအမည်ခံ ပျော်ပွဲစား ထွက်လာ
ကြသူများလည်း ရှိတတ်လေသည်။

ကြိုးစားပမ်းစား အားထုတ်ကြသူ
ယောဂီများအနက် သီလရှင်ယောဂီ
မက္ကဿရိယဉာဏီ၏ တရားမှတ်တမ်း
ကို လေ့လာရန် ဒါနပြုခြင်း ဖြစ်သည်။

ယောဂီ မက္ကဿရိယဉာဏီ၏

ခန္ဓာဉာဏ်တွေ့ တရားမှတ်တမ်း

ပထမ သုံးရက်

(၁၆-၁-၂၀၀၆ မှ ၁၈-၁-၂၀၀၆
အထိ)။

၁၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖောင်းပိန်မှတ်တယ်၊ စိတ်က
မတည်ငြိမ်သေးပါ။ ဖောင်းပိန်ကပ်တာ
တော့သိ၊ တစ်ခါလွတ်သွားလိုက်၊
ပြန်စိုက်ပြီး မှတ်လိုက်၊ ကပ်နေတာသိ။
ဝေဒနာတက် ခါးမှာ သင်္ဘောထီးထားသလို
ခံရတယ်။ ခြေမျက်စိမှာလဲ မီးစနဲ့ ထိုး
သလိုမျိုး ခံစားရတယ်။

နာတယ်၊ နာတယ် မှတ်တော့လဲ
မလျော့တာနဲ့ တစ်နာရီထိုး (ပြည့်)
သွားတော့ စကြဲလျှောက်၊ ခြေထောက်
တွေထုံပြီး လေးနေပါတယ်။

ညနေ ဖောင်းပိန်မှတ်တော့ အတော်
တည်ငြိမ်လာပြီ။ ဝေဒနာ တက်လာလို့
ထိုင်တယ်၊ ထိတယ်မှတ်၊ ရင်ထဲ
တင်းကျပ်ပြီး အသက်ရှူမဝ ဖြစ်လာ၊
ဖောင်းပိန်ဆက်မှတ်။ တစ်နာရီပြည့်
တော့ စကြဲလျှောက် ခြေတွေထုံပြီး
လေးနေတယ်။

နောက် တစ်နာရီဆက်ထိုင်၊ ဝေဒနာ

တက်လာတယ်။ ခါး၊ ဒူးနဲ့ ခြေမျက်
တွေမှာ ဝေဒနာတက်တယ်။ ခြေချောင်း
ကလေးတွေနာနေလို့ အကြာကြီး မှတ်
ရတယ်။ အင်မတန်နာပါတယ်။ သည်
ခံပြီး ဆက်မှတ်တော့ ဝေဒနာ ပျောက်
သွားပြီး အေးလာပါတယ်။ နောက်
တော့ တစ်ကိုယ်လုံး အေးပြီး မှတ်
ကောင်း၊ ဝေဒနာ ဖြစ်တာ၊ ပျက်
သိနေတယ်။

▲ ၁၇-၁-၂၀၀၆။ ။ ညဘက် စကြဲ
လျှောက်ရာ ခြေထောက်တွေ
ပြီး လျှောက်လို့ကောင်းတယ်။ ထို
တော့ ဝေဒနာတက်၊ အရင်
လောက် မှတ်ရမခက်တော့
ဖောင်းပိန်မှတ်လို့ကောင်း၊ နောက်
ဝေဒနာ ပျက်သွားတာ သိရတယ်။

▲ ၁၉-၁-၂၀၀၆။ ။ နံနက် (၆-၃၀)
နာရီ စထိုင်၊ ဖောင်းပိန်မှတ်
လက်နှစ်ဖက် အေးလာ၊ ခန္ဓာကို

◆ ဆရာတော်၏ ထောင်မြေ

ထဲ အလင်းတွေပေါ်၊ ရုတ်တရက် လန့်မိပေမယ့် မျက်စိ ဖွင့်မကြည့် ဖြစ်။ ဝမ်းသာ၊ ဝမ်းနည်း ကတုန် ကယင်ဖြစ်။

ဆက်မှတ်တော့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ လင်း လိုက်၊ မှောင်လိုက်ဖြစ်။ ဝမ်းဗိုက်မှာ မှောင်မည်းနေ။ အချိန်ပြည့်၍ တရား ဖြုတ်၊ အခန်းပြန် ခဏနား၊ ရေချိုး၊ ထမင်းစား၊ စား၍မရပါ။ စားပြီး အခန်း ပြန် ပြန်အန်ထွက်တယ်။

နေ့လည် (၁၂ နာရီမှ ၁ နာရီ) ဆက်ထိုင်တယ်။ ဝေဒနာ တက်လာပြီး တဖြည်းဖြည်း ခွာသွားတယ်။ ခန္ဓာ ကိုယ်ထဲ လေတွေ ဆူနေတယ်။ ဝင် လေ၊ ထွက်လေ မြန်၊ ထွက်လေပြင်း၊ နောက် အရိုးစုတွေ မြင်ရတယ်။ ရင် တုန်လိုက် ချွေးထွက်လိုက်နဲ့ အလွန် နေရခက်တယ်။ (၁ နာရီမှ ၂ နာရီ) တရားဖြုတ်၊ စကြိုလျှောက်။

(၂ နာရီမှ ၃ နာရီ) ဆက်ထိုင်၊ ဖောင်းနေ ပိန်နေတာ တွေ့ရတယ်။ ဝေဒနာ မဖြစ်ဘဲ ခြေထောက်တွေ ထုံနေတယ်။ အသက်ရှူမြန်လာပြီး လက်နှစ်ဖက်က တဖြည်းဖြည်း ခွာ သွား၊ ကားပြီး တုန်နေတယ်။

(၃)နာရီမှာ တရားဖြုတ်တော့ ဖြုတ် လို့မရတာနဲ့ ဆက်ထိုင်တယ်။ (၄)နာရီ ကျမှ တရားဖြုတ်လို့ရပြီး ဆရာတော် ဆီ တရားလျှောက်၊ အခန်းပြန်တယ်။ ခြေအန်လက်အန်သေပြီး မလှုပ်ရှားနိုင်၊ ရေမချိုးနိုင်။ (၅) နာရီမှာ စကြိုလျှောက် တော့ မူးနေတယ်။

(၆)နာရီမှာ တရားဆက်ထိုင်၊ (၅) မိနစ်လောက် မှတ်လိုက်တာနဲ့ ဖောင်း တာပိန်တာ မြင်ရတယ်။ အပေါ်တက် အောက်ဆင်း၊ ဘယ်ညာရွှေ့ပြီး ဖောင်း ပိန်တာ မြင်ရတယ်။ စိတ်မှတ်မလွတ် ပါ။ ဝေဒနာ မတက်ပါ။ ခြေချောင်းလေး

တွေ နာနေတာ သိရတယ်။
▲ ၂၀-၁-၂၀၀၆။ ။ (၆:၃၀)နာရီမှ (၈:၃၀)နာရီ (၁)နာရီပြည့်လို့ ထ မရတော့ ဆက်ထိုင်တယ်။ ဖောင်း ပိန်က (၁)နာရီ၊ ဝေဒနာက (၁) နာရီ ဖြစ်နေတယ်။ ဝေဒနာတက် တာ မြင်ရတယ်။

ခြေထောက်ကစ ထုံကျဉ်လာပြီး နောက် နာလာတယ်။ ခြေသလုံးနဲ့ ဒူးခေါင်းအထိ နာလာတယ်။ အင်မတန် နာတယ်။ နာတယ်၊ နာတယ် မှတ် ပေမယ့် မပျောက်သေး။ အတော်က လေး စိုက်မှတ်လိုက်တော့ ဝေဒနာ လျော့သွား။ ခြေသန်းလောက်ပဲနား နောက်တော့ တစ်ကိုယ်လုံး အေးသွား တယ်။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်
စံထွန်းသာ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၈၁

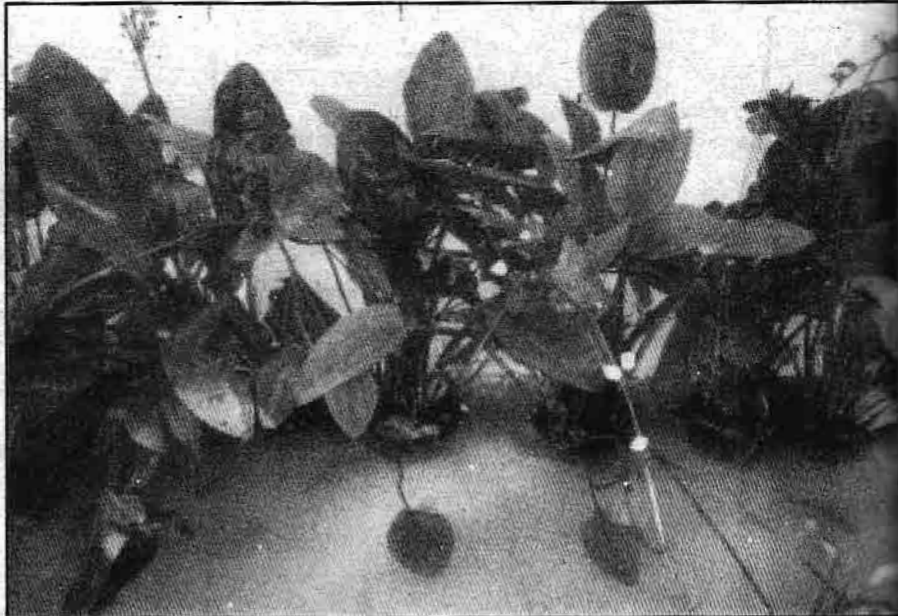

“အဝင်လိုမှု ကက်ကင်းယူ” ဆိုသော ကျွန်ုပ်၏ ဆရာသမား ဩဝါဒကို လက်တွေ့ သုတေသန ပြုကြည့် သည်။ အိမ်မှာ ဆိုင် မှာ၊ လုပ်ငန်းခွင်မှာ ငွေ ဝင်ကောင်းအောင်၊ ငွေ လာများအောင်၊ ငွေ တွေ လျှံနေအောင် ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ ပေါ့။

ငွေလာ၊ ငွေလျှံ၊ ငွေဝင် = တနင်္လာ + ဗုဒ္ဓဟူးဖြစ်ရာ ကက်ကင်း ဖြစ်အောင် ဗုဒ္ဓဟူးအစ၊ တနင်္လာ အဆုံးကို စဉ်းစား ကြည့်သည်။ ရေကန်၊ ရေကြော၊ ရွှေငါး = ဗုဒ္ဓဟူး + တနင်္လာ ဖြစ်၏။

“ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ”ဆိုသော အကြောင်းသုံးပါးတွင် ကံကောင်းဖို့ အတွက် ဉာဏ်ထုတ်ပြီးပြီ။ ဝီရိယစိုက် ထုတ် ကြိုးစားရန် လိုပေသေးသည်။ အိမ်ရှေ့မှာ မြေလွတ်အနည်းငယ် ရှိသဖြင့် အုတ်၊ အင်္ဂတေ၊ ကြွေပြားခင်း၊ ရေကန်ငယ်တစ်ခု လုပ်လိုက်သည်။ အဖြူရောင် အပွင့်ငယ်များ ဆယ့်နှစ် ရာသီ ပွင့်တတ်သည့် “ရေကြော” ခေါ် သည့် အပင်ငယ်များကို မိတ်ဆွေတစ် ဦးအိမ်မှ ဝယ်ယူပြီး သစ်ခွပန်းစိုက်သည့် ပလတ်စတစ် ခြင်းခွက်ငယ်တွင် တစ် ခြင်းလျှင် (၃)ပင်ခန့်ထည့်ပြီး ကျောက် စရစ်ခဲများနှင့် အပင်ရင်းမှာဖိကာ ရေကန်ထောင့်နံရံများအနီးမှာ ချထား လိုက်သည်။

၁၀၂ နက္ခတ္တရာဇာတ်ခြေစဉ်မဂ္ဂစဉ်

● ရေကန်အတွင်း ရေကြောများ စိုက်ထားပုံနှင့် ထွက်များ မြေထူးနေပုံ

ငွေလာငွေလျှံ ရေကြောရေကန်

ထို ပလတ်စတစ်ခြင်းငယ်များ ရေ မြှုပ်ရုံမျှသာ ရေဖြည့်ထားလိုက်သည်။ ထိုရေကန်ထဲမှာ ရွှေငါးအနည်းငယ် ထည့်၍ မွေးလိုက်သည်။ ရွှေငါးများကို နေ့စဉ် တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်မှ (၄)ကြိမ် အထိ အစာကျွေးပေးပြီး ရေကန်ထဲက ရေကို (၁)ပတ်တစ်ကြိမ်၊ (၂)ပတ် တစ်ကြိမ် လဲလှယ်ပေးသည်။

ရွှေငါးတွေ ပျော်ရွှင်မြူးထူး၊ ရေ ကြာတွေ စိမ်းလန်းရှင်းသန့် ပန်းပွင့် ဖြူတွေ ပွင့်လန်းလာကြသည်နှင့်အမျှ အလုပ်အကိုင်တွေ ပိုကောင်းလာခြင်း၊ ငွေဝင်ပိုကောင်းလာခြင်း၊ သိသိသာ သာ ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်လာသည်။

① ငွေလာ = တနင်္လာ + ဗုဒ္ဓဟူး
② ရေကြော = ဗုဒ္ဓဟူး + တနင်္လာ

① ငွေလျှံ = တနင်္လာ + ဗုဒ္ဓဟူး
ရေကန် = ဗုဒ္ဓဟူး + တနင်္လာ

② ငွေဝင် = တနင်္လာ + ဗုဒ္ဓဟူး
ရွှေငါး = ဗုဒ္ဓဟူး + တနင်္လာ

ကက်ကင်း(၃)ချက် မိထားသည်။ ထို့ကြောင့် အိမ်မှာ ဆိုင်မှာ လုပ်ငန်း မှာ ငွေလာ၊ ငွေဝင်၊ ငွေလျှံ အမြန် ဖြစ်လာသည်။ အပိုတွေ မကြားလိုပါ။ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်၍ စာဖတ်သူများကိုယ် တိုင် လုပ်ကြည့်ပါ။ (ငွေလိုချင်သူများ အတွက်သာ ဖြစ်ပါသည်။)

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
ဂုဏ်ထူးဆောင်ပညာသုတေသီ

သူ့ဘယ်လိုလူစားပဲ

ဉာ

- လေ့လာကြည့်ပါ။
- ◆ ဉာဏ်လမ်းသည် ဖြောင့်တန်းပြီး ရှည်လျားပါတယ်။ (က)
- ဒါကတော့ စိတ်မြန်လွန်းတဲ့ စိတ်နေ သဘာဝတစ်ခုပါပဲ။
- ◆ လက်မသည် တိုတုတ်ပြီး ထိပ်ပိုင်းမှာ ဖုထစ်နေတယ်။ (ခ)
- ဒါကတော့ ဒေါသကြီးပြီး အဆင်ခြင်မဲ့ ပြုမူတတ်သောသဘောပါ။
- ◆ လက်သန်း တိုပါတယ်။ (ဂ)
- ဒါကတော့ ရှူးရှူး နှိုင်းနှိုင်း ပြုမူတတ်တယ်။
- ◆ စတုဂံလွင်ပြင်သည် အစပိုင်းမှာကျဉ်းပြီး အရင်းပိုင်း ကျယ်ပါတယ်။ (ဃ) (ခ)

ဒါကတော့ အတ္တကြီးပြီး ကြက်ခေါင်းဆိတ်မခံတဲ့ သဘောပါပဲ။ ဒါတွေကို မြှင့်သုံး သပ်ကြည့်ရင်... သူ့ဘယ်လိုလူစားလဲဆိုတာ သိလောက်ပါပြီ။
အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

အိမ်သစ်တက်လျှင်

ပြုလုပ်စီစဉ်စေခွင့်

အိမ်သစ်တက်မင်္ဂလာ ဆွမ်းကျွေး ပရိတ်တရားနာ၊ တိုက်သစ်တက်မင်္ဂလာ စသည်ဖြင့် ပြုလုပ်သည်များ မကြာခဏ ကြားကြပါမည်။

ကျွန်ုပ် မိသားစု ယခုနေထိုင်သော နေအိမ်သည် အနစ်(၂၀)ကျော်ခဲ့ပါပြီ။

ထိုစဉ်က အိမ်သစ်ပေါ် မတက်မီ ဘာမင်္ဂလာအခမ်းအနားမှ မပြုလုပ်မီ အဘဦးကြီးလှမှ နေအိမ်တွင် အန္တရာယ်ကင်းစေရန်နေထိုင်မည့် မိသားစုဘေးသမိ ရန်မခ

အေးမြကြည်လင်စေရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ပုံကို အမှတ်ရမိ၍ ရေးသားတင်ပြပါသည်။

ရှေးထုံးလဲမပယ်ခဲ့၊ ဈေးသုံးလဲမလွယ်ခဲ့တဲ့ကွ။ အဘတို့ရဲ့ မိဘဘိုးဘွားတွေ လက်ထက်ကတည်းက စီရင်ဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့ အစီအရင် လုပ်ပေးမယ်။

ပထမဆုံး ရွှေဂေ့၊ ငွေဂေ့ စိန်ကျောက်ဂေ့ လှိုက်ပယ်ကွ(သန့်စင်သော ဂေ့တစ်ဖလားထဲသို့ ရွှေထည့်၊ ငွေထည့်၊ စိန်ကျောက်ထည့် လက်ဝတ်လက်စား ထည့်ပြီး ရေထည့်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။)

ရွှေဂေ့၊ ငွေဂေ့ စိန်ကျောက်ဂေ့ ရပြီဆိုရင်

ပြုပြင် ထောင်တစ်ထောင်ကို အဲဒီနေ့နဲ့ တို့ဆွတ်ပြီး...

✦ အရှေ့ထောင်ထောင် (အင်္ဂါထောင်)မှာ

- “သိ”လို့ရေး၊ “သိ”လို့ ရေးနေချိန်မှာ “သိကြား”ဆိုပြီး နှုတ်ကရွတ်ဆိုရင်း ပြီးအောင်ရေး။
- ✦ အနောက်ထောင်ထောင် (စနေထောင်)မှာ “န”လို့ရေး၊ “န”လို့ ရေးနေချိန်မှာ “နဂါး”ဆိုပြီး နှုတ်ကရွတ်ဆိုရင်း ပြီးအောင်ရေး။
- ✦ အနောက်ပြောက်ထောင် (ရာဟုထောင်)မှာ “ဝိ”လို့ရေး၊ “ဝိ”လို့ ရေးနေချိန်မှာ “ဝိဿနိုး”ဆိုပြီး နှုတ်ကရွတ်ဆိုရင်း ပြီးအောင်ရေး။
- ✦ အရှေ့ပြောက်ထောင် (တနင်္ဂနွေထောင်)မှာ “ဘ”လို့ရေး၊ “ဘ”လို့ ရေးနေချိန်မှာ “ဘုရား”ဆိုပြီး နှုတ်ကရွတ်ဆိုရင်း ပြီးအောင်ရေး။

ဒီလို အစီအရင်ပြုလုပ်ရေးပြီး

တစ်မိသားစုလုံး အိမ်သစ်ပေါ်တက်ရမယ်။

အဲဒီနေ့အိမ်ဟာ ဘုရားရဲ့ အရိပ်လို အေးမြပြီး၊ သိကြားမင်း၊ နဂါးမင်း၊ ဗိဿနိုးနတ်မင်းကြီးတို့ရဲ့ အစောင့်အရှောက်နဲ့ လုံခြုံအေးချမ်းပြီး မီးဘေး၊ မင်းဘေး၊ ခိုးသူဘေး၊ ရေဘေး၊ လေဘေးဆိုတဲ့ ရန်သူမျိုးငါးပါး အန္တရာယ်ကင်းတဲ့အပြင် သူပြုလုပြု၊ အတိုက်အခိုက်၊ အမှောင့်ပယောဂ၊ စုန်းတိုက်နတ်တိုက် မကောင်းမကြံစည်နိုင်တော့ဘူး။

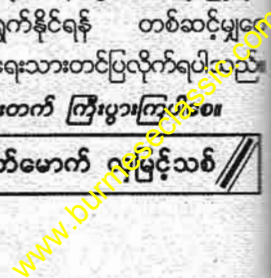
သိရိကျက်သရေ ဖြာဖြာဝေပြီး ဘေးကင်းရန်လို့ အေးချမ်းတဲ့ သန္တိကွန်းအိမ်ဂေဟာဖြစ်ပြီပေါ့ကွာ။ မင်္ဂလာရှိ၊ ကျက်သရေရှိတဲ့ အိမ်မှာ နေထိုင်သူတွေဟာ ဘုန်းမြင့်၊ ကံပွင့်၊ လာဘ်ပွင့်၊ ဓာတ်ပွင့်၊ အဆင့်အတန်း မြင့်ကြပြီပေါ့။ စားနိုင်၊ ကြားနိုင်၊ လျှာနိုင်၊ တန်းနိုင် နိဗ္ဗာန်တိုင်သည်အထိ အကောင်းတရား ကောင်းမှုများနဲ့ ပြည့်စုံနိုင်ပြီပေါ့။

ဤသို့... ဤသို့ အဘဦးကြီးလှမှ စီရင်ပေးကာ ပညာပေးခဲ့သဖြင့် ကျွန်ုပ် မိသားစုမှာ အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်အတွင်း ကိုယ့်အတိုင်းအတာ၊ ကိုယ့်အထွာနှင့်ကိုယ် ပေးနိုင်ကမ်းနိုင် လျှာနိုင် တန်းနိုင်ခဲ့ပြီး ပညာရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးများ ပြေလည် ပြည့်စုံအေးချမ်းသာယာခဲ့ပါသည်။

သို့အတွက် မခက်မခဲ မပင်မပန်း ရွှင်လန်းစွာဖြင့် လူတိုင်း မိမိတို့၏ နေအိမ်တိုက်ခန်းတွင် စီရင်ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် တစ်ဆင့်မျှလေ ဖြန့်ဝေ ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

တိုးတက် ကြီးပွားကြပါစေ။

နတ်မောက် လှမြင့်သစ်

ဆောင်အတိတ်ဆောင်

နက္ခတ်ဇာတ်မြင်ပုဂ္ဂိုလ် (၂၇) နှစ်မြည့် အမှတ်တရ

အထူးထုတ်

သီလနိဂါဏ်တောင်ချိုးဆီ ပု

ပုထိုးစေတီ နေရာထူးများ (၁၁)

ယုဒလောကီ

ယခင်လမှအဆက်

ဦးသီလဂိုဏ်ကူ

နေမိန္ဒရကုန်းတော်တွင် လေ့လာ
ပြည်ညိုစဉ်က လိုက်ပါကူညီပေးသော
ဦးကျော်တင့်က ဆရာတော် ဦးသီလ
အရေးကျင့်ကြံခဲ့သော လိုဏ်ဂူရှိရာသို့
မှူးရောက်လိုက် လိုက်ပို့ပေးမည်ဟု
ဆို၏။

သူသည် လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ခန့်
က သွက်ချာပါဒ လေငန်းရေဂါ ဖွဲ့ကပ်
သဖြင့် ချိုင်းထောက်ဖြင့် သွားလာခဲ့ရ
သည်။ ထိုကာလတွင် ဘုရားပေးသည့်
ဆေးနှင့် ကုလျှင် ပျောက်လိမ့်မည်ဟု
ဆိုကြည်လျက် နေမိန္ဒရကုန်းတော်သို့
ရောက်
ကြီးစားလာရောက်ကာ
ဆတ်ယက်ဏဝတ်ပြု ကုသိုလ်ယူသည်။

ဦးနောက် ဘာဝနာကုသိုလ်ပြုကာ
ပြုနေစောင်းပုပင် အိမ်ပြန်လေ့ရှိသည်။
ဤဦးရပ်ကွက် နေအိမ်မှ ကုန်းတော်
သို့ နေ့စဉ် လမ်းလျှောက်ရခြင်းက
ချစ်ရေဂါကို သက်သာစေကာ
ပြုသော ကုသိုလ်များကြောင့်လည်း
စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကာ
အဆုအခါ ချိုင်းထောက်မပါဘဲ ကိုယ့်ခြေ
ဆောက်ကို အားကိုး၍ သွားလာနိုင်ပြီ
ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ခြေအနည်းငယ် ဆာနေသော်လည်း
ဆောင်တက်ခရီးများတွင် မိမိတို့ထက်
ပင် ပို၍ ခရီးတွင်သည်ကို တွေ့ရသည်။
ရှေးဦးစွာ စေတီကုန်းတော်
အနောက်မြောက်ထောင့်အခြေ တောင်

ဦးဓမ္မိန္ဒရတို့ တန်ဆောင်း

ပတ်ကားလမ်းမှ အရှေ့မြောက်ဆီသို့
မြေလမ်းကလေးအတိုင်း သွားရသည်။
တောင်ဆင်းလျှီတစ်ခုအတွင်း ရောက်
သောအခါ လက်ယာဘက် အရှေ့
ဘက်ဆီသို့ အတက်လမ်းကို တွေ့ရ
သည်။ အင်တေခင်းထားသဖြင့်
မော်တော်ယာဉ်များဖြင့် လွယ်ကူစွာ
သွားနိုင်သည်။
နှစ်ဖာလုံခန့် ရောက်သောအခါ
လက်ယာဘက်၊ ဒူးရင်းခြံမြေအတွင်း

ချိုးဝင်ရသည်။ လိုဏ်ဂူမှာ ဒူးရင်းခြံ
ကျယ်ကြီးတစ်ခုအတွင်း တည်ရှိ၍ ခြံပိုင်
ရှင်က ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်နေရာ
ဆောက်လုပ် သီတင်းသုံးရန် ခွင့်ပြု
ထားသည်ဟု သိရသည်။
ဒူးရင်းခြံမြေလမ်းအတိုင်း (၁၀) မိနစ်
ခန့် လျှောက်မိသောအခါ တောင်
စောင်းတွင် မေးတင်၍ ဆောက်လုပ်
ထားသော ခြေတံရှည် တောကျောင်း
တစ်ဆောင် မြင်တွေ့ရသည်။ ကျောင်း

နက္ခတ်ဇာတ်မြင်ပုဂ္ဂိုလ် ၁၀၅

www.burmeseclassic.com

အနီး။ ကျောက်နံရံတွင် “ဦးသီလ လိုဏ်ဂူ” တည်ရှိသည်။

လိုဏ်ဂူအထက်၌ ကျောက်ထီးတင် ထားသော ရှေးဟောင်း စေတီငယ် တစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ ကျောက် လိုဏ်ဂူအဝမှနေ၍ အတွင်းသို့ လေ့လာ ကြည့်ရာ ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါး ကမ္ဘာ့ဌာနိုး ဆောက်တည်နေသဖြင့် ချွတ်နင်းကာ ပြန်ဆုတ်လာခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဝန်းကျင်ရှုခင်းများ လေ့ လာနေစဉ် ဦးပဉ္စင်းက ဂူတွင်းမှ ထွက် ကြွလာသည်။

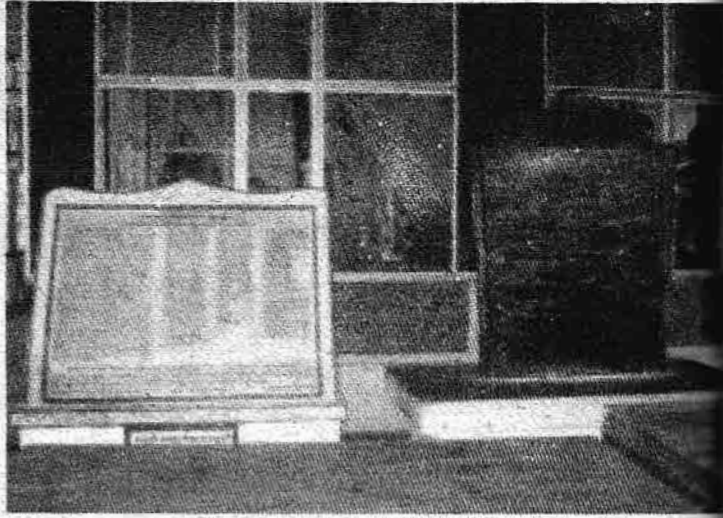
‘အရှင်ဘုရားအတွက် အနှောင့် အယှက်ဖြစ်သွားရင် ခွင့်လွှတ်ပါဘုရား’

‘ရပါတယ်။ အခုကလေးတင် ဝင် သွားတာ။ လူသံကြားလို့ ဘုရားဝတ်ပြု ပြီး ပြန်ထွက်လာတာပါ။ ဘယ်က လာကြတာလဲ’

ဤနေရာတွင် တောကျောင်း ကလေးဖြင့် တောရ ဆောက်တည်နေ သည်မှာ နှစ်နှစ်ခန့် ရှိပြီဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဦးတိဿ ဘွဲ့မည်ရှိကြောင်း သိရသည်။

လိုဏ်ဂူတည်နေရာမှာ နေမိန္ဒရ တောင်၏ အရှေ့ဘက် နှစ်ဖာလုံခန့် အကွာ လာဝတောင်နှင့် ကေလာသ တောင်နှစ်ခု၏ အခြေတွင်ရှိကြောင်း မှတ်သားရသည်။ ဤနေရာမှ အရှေ့ တောင်ဘက် တောင်ကုန်းထက် တက် သွားပါက လာဝတောင် ဖိုခုံလောက်သို့ ရောက်ရှိ၍ အရှေ့မြောက်ဘက်သို့ တက်သွားပါက ကေလာသတောင်ပေါ် ရောက်သည်ဆို၏။

ဦးပဉ္စင်းနှင့် စကားပြောဆို လျှောက် ထားပြီးနောက် လိုဏ်ဂူအတွင်း ဝင် ကြည့်ရာ လူတစ်ယောက် လဲလျောင်း နိုင်အောင် ကျယ်ဝန်း၍ တောင်နံရံ ဘက်သို့ နိမ့်ဆင်းသွားသော ဥမင်အဝ ကို တွေ့ရသည်။ မြေပြို၍ ပိတ်ဆို့နေ သည့် နဂဏ္ဍရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ဦးဦကျောက်စာနှင့် နောင်ထော်မြိုင်မှ ကမ္ဘာ့ဌာနိုး
◆ ရဟန္တာကျောင်းအဝင်

ကာ အဝတွင် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ပူဇော်ထားသည်။

လိုဏ်အထက်တွင်ရှိသော စေတီ၏ အုတ်ခုံတွင် “အောင်သမ္မောဓိဂူ” ဟူ၍ ကမ္ဘာ့ဌာနိုးထိုးထားသည်။ နှောင်း ခေတ် မွင်းမံသူတို့ ကပ်လှူတွင်ခေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဂူမျက်နှာစာတွင် အရိုးဂူ စေတီငယ်တစ်ဆူ တွေ့ရသည်။ ကုန်း တော်အခြေ လျှိုစောင်းတွင်လည်း အုတ်ဂူ သုံးလေးခု တွေ့ရသည်။

ရှေးကာလက “ဤနေရာတွင် တောရဆောက်တည်သီတင်းသုံးသည့် သံဃာရှိကြောင်း ပြယုဂ်များ ဖြစ်လေ သည်။

ဦးပဉ္စင်းက စစ်ပုထိုးဟောင်းပါး သံဃာ လွတ်လမ်းရာဖို့ တောထွက်လာတာ ခုနစ် ကျော်ပါပြီ။ တစ်နေရာတည်းမှာ ကြာရှည် ပနေတာ နေမိန္ဒရတောင်တစ်ဖို၏ ရွှေပြည် ပြီး အားထုတ်ပါတယ်။ ဒီနေရာရောက်လျှင်တော့ လူအသွားအလာ

◆ ရဟန္တာသိင်္ဃတော်

◆ ရဟန္တာသိင်္ဃ ဣတညံတည်ခြင်းကွင်း

◆ ဖြေတော်ရတန်ဆောင်

ဒီပေမယ် နောင်ယုက်လှပရိလို့ အားထုတ်
တို့ ကောင်းတယ်။ ဒီပေမယ် မိုးရွာရင်
ဆိုက်ရ အမှီးက မိုးယိုတာကြောင့်
ဆန်လက်မိုး တဲကျောင်းကလေးတစ်ဆောင်
မြှုပ်ဆီက ခွင့်တောင်းပြီး ဆောက်လုပ်
သီတင်းသုံး ရတယ်’

‘အခုထိ မြဲနေပေမယ့် နေရာ
ဆံ့ယောရင် မတွယ်ချင်ဘူး။ တစ်ချိန်
သူများလာရင် စွန့်ပြီး တစ်နေရာ ရှာရ
မယ်။ ဒါတွေကိုတော့ ဘယ်ရဟန်း၊
ဘယ်လိုလူပုဂ္ဂိုလ်နေနေ ထားရစ်ခဲ့မှာ
နဲ့ နေလို့ အတော်ကလေးကြာတော့
အကာတချို့ ပေါ်လာပြီး သွပ်မိုးကလေး
ကျတယ်။ နေ့ဘက် သီတင်းသုံးနိုင်
ဆောင် အရှေ့က ဖက်မိုးအဖီလေး လုပ်
မယ်။’

တစ်ခါ သွပ်မိုးလျှင်တယ်ဆိုလို့
အိပ်လိုက်တာ ကြောင့်ကြမ္မာတွေ ပိုလာ
မယ်။ သူက တွက်ချက် လျှာဒါန်း
အိပ်ပေမယ့် သွပ်တစ်ချပ်စာ လိုနေ
မယ်။ ဒီတော့ သွပ်တစ်ချပ်စာအတွက်

ကြောင့်ကြရ၊ လုံ့လစိုက်ရပါလေရော။
မတောင့်မတ မကြောင့်မကြဘဲ နေနိုင်
အောင် ကြိုးစားနေပါတယ်’

ဦးပွင်း မိန့်ကြားသော စကား
ကြောင့် ကျောင်းအတွင်း ဝေဝဲကြည့်ရာ
သပိတ်၊ သင်္ကန်း စသည်မှလွဲ၍ အပို
အသုံးအဆောင်ဟူ၍ ဓာတ်ဘူးဟောင်း
တစ်လုံးသာ တွေ့ရလေသည်။

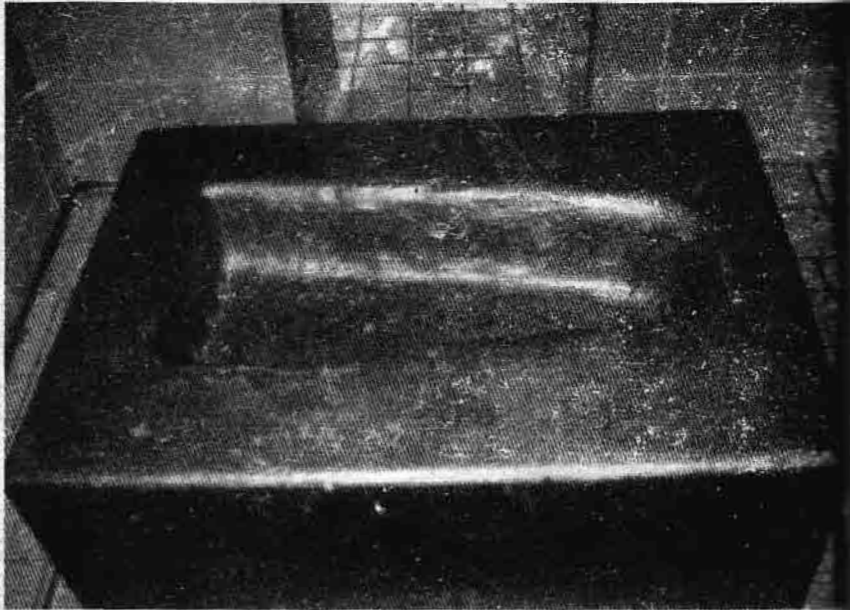
‘ရေနှေးသောက်ပါလား။ လက်ဖက်
ခြောက်တော့ မရှိဘူး’

‘နေပါစေဘုရား၊ ရေအေးပဲ သောက်
ပါ့မယ်။ အရှင်ဘုရား သီတင်းသုံးနေတဲ့
ကာလအတွင်း ထူးထူးခြားခြား ကြုံရ
တာများ ရှိပါသလား’

‘မနေ့က ကဆုန်လပြည့်နေ့ဆိုတော့ အနီး
က အကာတွေ ဆီဖီး လာပူဇော်ကြတယ်။
သူတို့ပြန်သွားတော့ ဦးပွင်းလဲ ဂူထဲဝင်
ဘုရားတော်ပြု ကပ္ပတ္တန်ဝင်ပါတယ်။ ပတ္တပို့
အပူပေးပြီးတဲ့အခါ ကျောင်းရှေ့ကွပ်ပုဂ္ဂိုလ်
ထိုင်နေတုန်း အရှောက်က အလင်းရောင်

တွေ လင်းတက်လာတယ်။
တကယ့် နေ့ခင်းလိုပဲ။
လျှပ်စီးပျား လက်သလား
လို လိုက်ကြည့်တော့ ဝူ
ထက်စေတီက အလင်း
ရောင်တွေ ပြုံးပြုံးပြက်ပြက်
ထွက်နေတာ ကလာ။
ဦးပွင်းဘဝမှာ ဒီတစ်ကြိမ်
သာ ဖူးဖူးတယ်။ ရောင်ခြည်
တော် ကွန့်ပြုတယ်ဆိုရမယ်
ထင်ပါရဲ့ ဒီလိုဖူးရတော့
တော်တော်ပြတ်တွေ ဌာပနာ
ပြုတာတဲ့ ရှေးစေတီလို
ဦးပွင်း ယုံကြည်တယ်'

ဦးသီလနှင့်

ပတ်သက်သမျှ

◆ ရှင်အရဟံ ငြိတော်ရာ

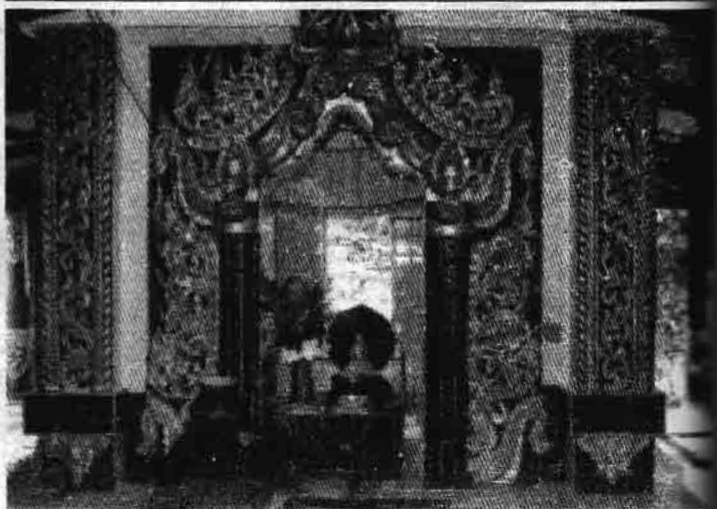
◆ ငြိတော်ရာ တန်ဆောင်တွင်း ဩကွင်း

ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလသည် လွန်ခဲ့
သော နှစ်တစ်ရာကျော်က ပဋိပတ္တိ
အရာ၌ နာမည်ကျော်ကြားသော ဆရာ
တော်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်သည်။ ပဲခူးမြို့ကို
အခြေပြုကာ တောတောင်အနှံ့တောရ
ဆောက်တည် ကျင့်ကြံသဖြင့် ဆရာ
တော်၏ ဝါဆိုစဉ် ဌာနများကို မှတ်တမ်း
မပြုနိုင်ခဲ့ကြပေ။

ထိုဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးခဲ့
သည်ဟု အစဉ်အဆက် ပြောစမှတ်ပြု
ကြသော ဤနေရာတွင် ဆရာတော်နှင့်
စပ်လျဉ်း၍ တစ်စုံတစ်ရာ တွေ့ရလေ
မည်လောဟု လိုက်လံ ရှာဖွေကြည့်ရာ
ဦးပွင်း တောကျောင်းအတွင်း ဆရာ
တော် ဦးသီလပုံတော်ကို ဖူးတွေ့ရ
သည်။

‘ဒကာတစ်ယောက်က စာအုပ်ထဲက
ပုံကို ကူးပေးထားတာပါ’

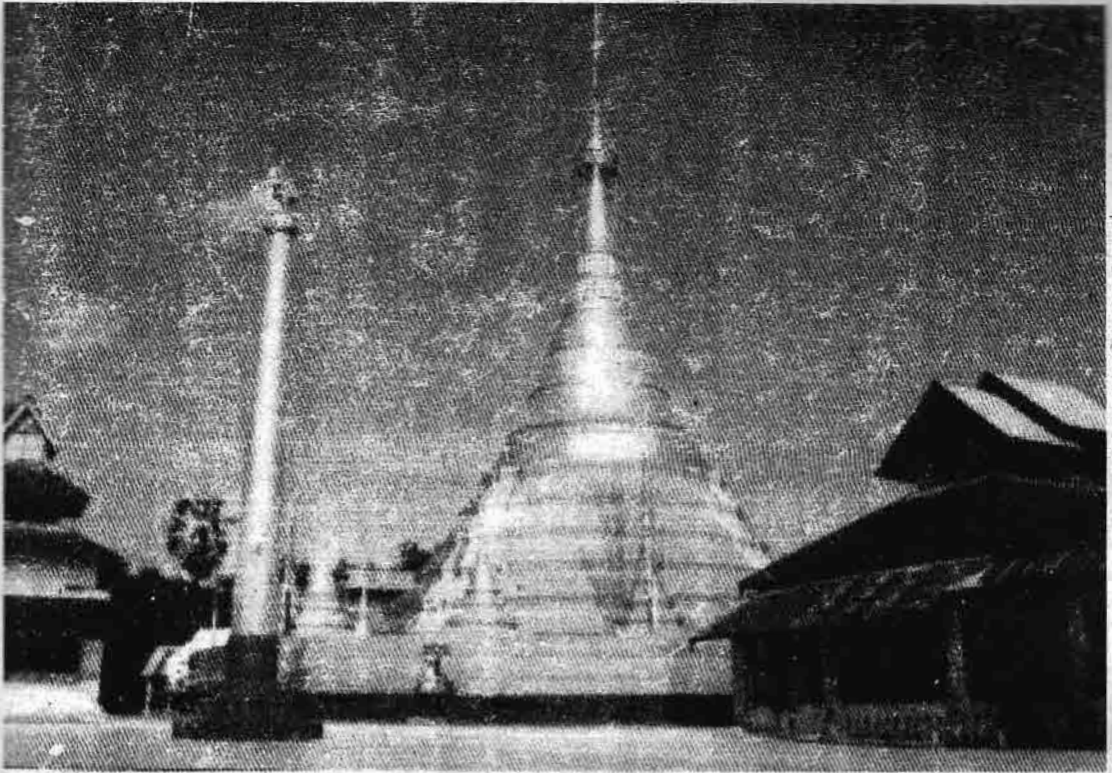
ဆရာတော်သည် အရပ် ငါးပေခွဲခန့်
ပျပ်ပျပ်ပါးပါး ရှိ၍ အသားအရေ ဖြူဝင်း
ဝါဝင်းသည်ဟု သိရသည်။

‘ဆရာတော် ဦးသီလနေခဲ့တာ မှန်
မမှန် ဆိုတာကတော့ ကျင့်ကြံ အား
ထုတ်ကြည့်မှ သိနိုင်ပါတယ်။ ရှေးမှတ်
တမ်းအရကတော့ ၁၂၅၅ ခုနှစ်မှာ
ဆရာတော်ကြီး ဦးသီလ သထုံမှာ
တောရဆောက်တည်ဖို့ ကြွလာတယ်။
မြို့ခံ ဘုန်းကြီးတချို့က တောကောင်
ဝင်ရင် မြို့နာတယ်ဆိုပြီး လှုံ့ဆော်လို့

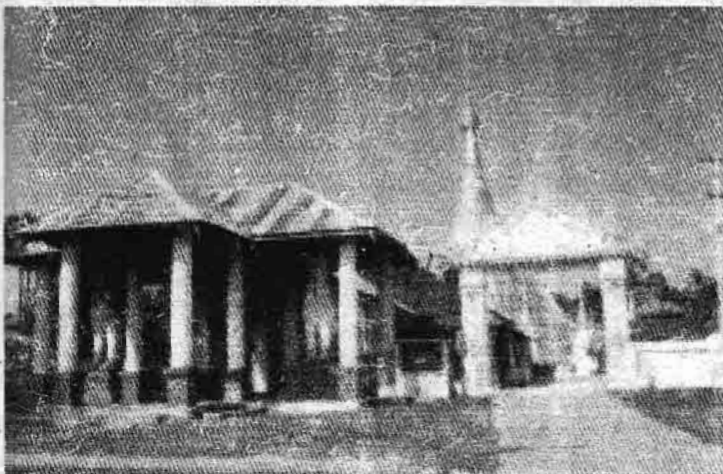
မြို့ရွာလူကြီးတွေက ဘုန်းတော်
ဦးသီလအား ဆွမ်းလောင်းသူ ဒဏ်
ငါးကျပ်ဆိုပြီး တားမြစ်ကြတယ်။
တွေ့လဲ ကြောက်ပြီး သုံးရက်လောက်
အထိ ဆွမ်း မလောင်းရဲကြဘူး။
နောက်တစ်နေ့ကျတော့ မြို့
လာတဲ့ မြို့ရှင် ဦးဝိုင်းက
‘မိန်းမရ တို့ပြုထုက သစ်ပင်အား

• သွင်တော်စေတီ

• သွင်တော်စေတီ အနောက်ဘက်နံရံပြင်ကွင်း

ဘုန်းတော်ကြီးကို တွေ့ခဲ့ရတယ်။ ခြံဘေး စမ်းချောင်းထဲသွားပြီး ရေစစ်နဲ့ သပိတ်ထဲ ရေထည့်သောက်နေတယ်။ ဆွမ်းမစားရတာ သုံးရက်တောင်ရှိပြီလို့ ကြားရတာ ဟုတ်မှာ ပါ။ ဒဏ်ငွေ တပ်ချင်တပ်ပါစေ၊ နက်ဖြန်

တို့ ဆွမ်းလောင်းကြမယ် လို့ ဇနီးကို တိုင်ပင်တယ်။ ဦးဝိုင်း ဆွမ်းလောင်းတာတွေ့တော့ တချို့လဲ ချုံကွယ်ကလျှူ၊ တချို့က ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းပဲလောင်း၊ မကြာ

ပါဘူး တစ်မြို့လုံး စုစုရုံးရုံး ဝိုင်းလှူကြ တာ ဆွမ်းတွေ လှည်းနဲ့ကို တိုက်ယူရ တယ်တဲ့။

၁၂၆၀ ပြည့်နှစ်ကျတော့ ဦးဝိုင်းရဲ့ ခြံ တချို့တစ်ဝက်ကို ဦးဘလိပ်၊ ဒေါ်ဘွားစုံတို့က ဝယ်ပြီး ဦးဇာနတ္တရ ဆိုတဲ့ ဆရာတော်ကို ကျောင်းဆောက် လှူတယ်။ “တောင်ဝိုင်းကြီးတောရ” လို့ ခေါ်သတဲ့။ အဲဒီတောရဟာ ဒီနေရာ နဲ့ တောတန်းကလေးပဲ ခြားတယ်။

နောက်ပြီး ဦးသီလ ရေဆင်းယူ တယ်လို့ ယူဆရတဲ့ စမ်းချောင်းကလေး လဲ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ဦးသီလ သီတင်းသုံးခဲ့တယ်ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါ တယ်။ ဦးသီလ ပြောင်းကြွသွားတော့ နောက်ပိုင်း ဆက်လက် သီတင်းသုံးတဲ့ သံဃာတွေ ရှိပါလိမ့်မယ်။ ဒီအခါရိုးဂူ စေတီတွေ ကြည့်ပါဦး အကာကြီး။

ဟိုးအဝေးကျောင်းက သံဃာရဲ့အရိုးကို ဒီနေရာမှာလာပြီး မြှုပ်နှံမှာ မဟုတ်ဘူးလေ'

'တင်ပါ့ဘုရား။ အောက်နားက အုတ်ဂူတစ်ခုမှာ ၁၃၀၀ ပြည့်လွန်နှစ်ကာလက အသက် (၄၀)ကျော် အရွယ်မှာ ကွယ်လွန်တဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရဲ့ နာမည်ကမ္မည်းကို တွေ့ရတယ်။ အစဉ်အဆက် သင်္ချိုင်းမြေ မဟုတ်တာကြောင့် ခြံပိုင်ရှင်အဆက်အနွယ် ဒါမှမဟုတ်ရင် ဒါယိကာမရင်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီနေရာမှာ သံဃာတော်တွေ သီတင်းသုံးခဲ့တယ်လို့ ယူဆစရာ ရှိပါတယ်ဘုရား'

ထူးခြားသော ရုပ်ပွားတစ်ဆူ

'အတော်ပဲ ဒကာကြီးတို့ နေရာအစုံ သွားလာနေရတာ အတွေ့အကြုံမှာပဲ။ ဟောဒီရုပ်ပွားတော်ကို ကြည့်ပါဦး'

ဦးပဋ္ဌင်းက ဉာဏ်တော်အမြင့် တစ်လက်မကျော်ခန့်ရှိသော တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားငယ်တစ်ဆူ ပင့်ဆောင်ပြသည်။ မင်းဝတ်တန်ဆာ ဆင်မြန်းထားသည်။ မုံရွာ၊ ဗောဓိတစ်ထောင် ဆရာတော်စွန့်လှူလေ့ရှိသော ဆင်းတုငယ်များနှင့် ဆင်တူသည်။

သို့သော် ဤဆင်းတုက ပို၍ လက်ရာ အနုစိတ်သည်။ မျက်နှာတော်နှင့် ကေတုမာလာ (ခေါ်) ဦးခေါင်းထက်ရောင်လျှံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအရ ရှေးလက်ရာ ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

'လိုဏ်ဂူထဲက ရတာလား ဘုရား' 'ဂူထဲကရတာတော့ မှန်ပါတယ်။ ဒီလိုဏ်ဂူလွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်လလောက်က လူတစ်ယောက် ပုံနှိပ်လမ်းက မဟုတ်ဘဲ တောင်ပေါ်ကနေ တောတိုက်ပြီး ရောက်လာတယ်။ တပည့်တော် ဒီနယ်မှာ တာဝန်ကျလို့ပါ။ ဦးသီလဂူကို

၁၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ပုံတော်တော်

လိုဏ်ဂူတာ လမ်းပျားပြီး တောတိုးလာရတယ်လို့ ပြောပါတယ်။

နောက်တော့ ဒီဘုရားကလေးကို လိုဏ်ဂူထဲမှာ ပုတ်ခုံပါရမေ။ တပည့်တော် ပြန်လာပြီး ဟုံပါယ်လို့ ပြောဆို ပြန်ဆင်းသွားတာပဲ။ အခုအချိန်အထိ လာယူသေးတော့ ပျောက်ရှာဖို့တာနဲ့ ကျောင်းထဲ ဟုံထားလိုက်တယ်။ ဆင်းတုက သေးလွန်းတော့ ကလေးတွေ ရှစ်စနိနဲ့ ကောက်သွားရင် အင်္ဂါရာ ဖြစ်ပယ်။ သူလာယူတဲ့အခါ မရှိတော့ရင် ဦးပဋ္ဌင်းမှာ တာဝန်ရှိတယ် မဟုတ်လား'

ဆင်းတုငယ် ထုဆစ် သွန်းလောင်းထားပုံမှာ ရာမညဒေသရှိ ခရုံဂူ၊ ကော့ဂွန်းဂူ စသည်တို့မှ ရှေးမွန်လက်ရာများနှင့် ဆင်တူနေသည်။ ဤဆင်းတုကို စနစ်တကျ လေ့လာသုတေသနပြုခြင်း (သို့မဟုတ်) ပင့်ဆောင်လာသူထံမှ နောက်ခံဖြစ်စဉ်ကို မှတ်တမ်းတင်ခြင်းဖြင့် ပျောက်ဆုံးနေသော လာဝမြို့တော်နှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးထူး တစ်စုံတစ်ရာ ရှိနိုင်သည်ဟု ထင်မြင်မိသည်။

ကျောက်သေတ္တာကလေး

ဦးပဋ္ဌင်းက ဘုရားစင်ထောင့်တွင်

သိမ်းထားသော ကျောက်တုံးကလေးတစ်ခု ယူပြုသည်။ လက်ဆွဲသေတ္တာကလေးနှင့် ဆင်တူ၍ အလယ်လှိုင်းသော သေတ္တာအရာများ ပါဝင်သည်။

ဦးသီလ လိုဏ်ဂူကုန်းတော်တွင် ဤကဲ့သို့ ပုံသဏ္ဍာန် ထူးခြားသော ကျောက်များ တွေ့ရတတ်သည်ဟု သိရသည်။ ပင်ကိုမြေသားတော့ မဟုတ်ပါ။ ကုန်းတော်မှာ ရွှေဝါရောင် ဂဝံမြေနှင့် သက်ရင့်ကျောက် ရောစပ်တည်ရှိသည်။ ဤကျောက်သေတ္တာကလေးမှာ ပင်ကိုကျောက်သားနှင့် အတန်ပင် ကွဲပြားနေပေသည်။

ထို့နောက်တွင် ဦးပဋ္ဌင်းအား နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်ထွက်လာစဉ် လှေကားထိပ်အရောက်၌ မိုးထစ်ချွန်းကာ သည်းထန်စွာ ရွာသွန်းလေသဖြင့် တဲကျောင်းအတွင်း မိုးခိုလျက် ဒေသခံ ဦးအေးဝေနှင့် လာဝတောင်အကြောင်း ပြောဆို မှတ်သားဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ထက်မင်းကျော်စွာ

လွန်ခဲ့သော အနှစ် (၂၀)ခန့်က ကျွန်ုပ်တို့သည် မန္တလေးမြို့၊ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး ရေတော်ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တပညာဝံသထံ ရောက်ရှိပြီး နေ့စဉ် နံနက်ပိုင်း ဆရာတော်၏ ဝေယျာဝစ္စဆောင်ရွက်ပုံများကို ဓာတ်ပုံရိုက်မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ယခု ဆောင်းပါးနှင့်အတူ ဖော်ပြပေးလိုက်သော ပုံတော်မှာ နံနက်ပိုင်းတွင် ရေတော်ဆရာတော်မှ မဟာမြတ်မုနိရှင်ပွားတော်မြတ်ကြီးကို သွားပွတ်တိုက်သန့်စင်ပေးနေပုံ ဖြစ်ပါသည်။

ယခုခေတ်အနေဖြင့်ဆိုလျှင် ရှားပါးဓာတ်ပုံဖြစ်၍ မည်သူ့ထံတွင်မှ ဤလိုဓာတ်ပုံမျိုး လုံးဝ မရှိနိုင်ပေ။

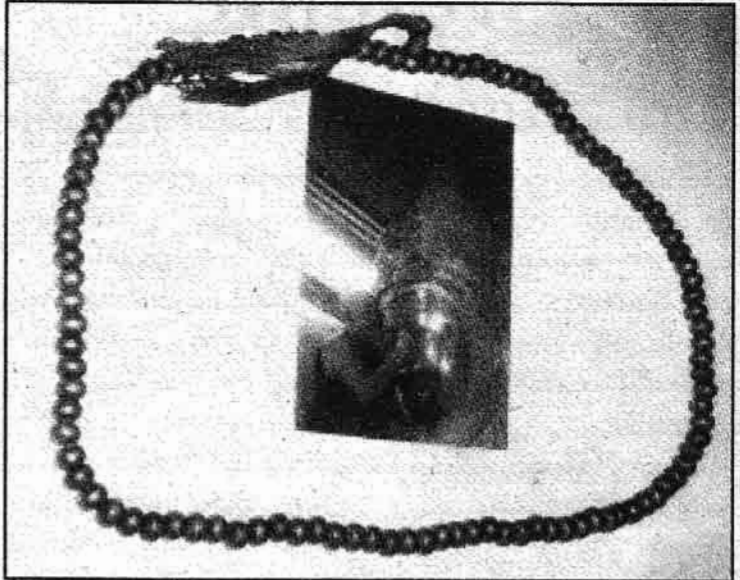
ထိုစဉ်က ဆရာတော်ကြီး၏ လက္ခဏာတော်များကို ပုံနှိပ်ရယူခြင်း၊ လက္ခဏာစစ်ဆေး ဟောပြောခွင့်ရခြင်း၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဆောင်းပါး ရေးသားဖော်ပြခွင့် ရခြင်း မျိုးရှိခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက လိုရာဆုတောင်းအံ့ဆိုသဖြင့် “ငွေများများ မြန်မြန်ရပါစေ” ဟု တစ်ခုတည်းသာ ဆုတောင်းလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့ ဆရာတော် စိပ်ခဲ့သော ပုတီးများထဲက ကြေးပုတီး (၁) ကုံး စွန့်လှူပေးပါသည်။

ထိုပုတီးနှင့် နေ့စဉ် နံနက် အိပ်ရာထဆစ်ကြိမ်၊ ညအိပ်ရာဝင် တစ်ကြိမ် ပုတီးပတ် တတ်နိုင်သလောက်စိပ်၊ စွဲစွဲမြဲမြဲ မပျက်မကွက်စိပ်ဟု မိန့်ကြားအံ့သည်။

ဂါထာရှည်ရှည် ပုတီးမစိပ်ချင်ဟု ကျွန်ုပ် လျှောက်ထားသဖြင့် အောက်ပါ ပုတီးစိပ် ဂါထာတိုတို ပြောပြပါသည်။

“ဖိနော ယှံ့ လာဘ် ဒေတု”
[ပုတီး ၁-လုံးစီချ]

ဆရာတော်ဆရာတော် ဦးပညာဝံသ၏ ရှားပါးဓာတ်ပုံနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ နှိုင်းနှိုင်းယှဉ်းယှဉ်း ဆရာတော်၏ ကြေးပုတီး

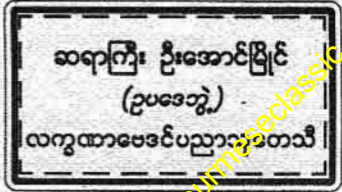
ရေတော်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပညာဝံသ

၏ ကြေးပုတီး

အာရုံပြုရန်အနက်
ဖိနော = မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။
မယှံ့ = တပည့်တော်ကို။
လာဘ် = လာဘ်လာဘ ငွေကြေးပစ္စည်း ဥစ္စာများစွာ။
ဒေတု = ပေးတော်မူပါဘုရား။
ကျွန်ုပ်လည်း ထိုပုတီး ရရှိခဲ့သော အချိန်မှစပြီး ၁၈ နှစ်ကြိမ်ကြိမ်လျှင် အနည်းဆုံး ပုတီးပတ် (၃) ပတ် စိပ်ခဲ့ပါသည်။ စိပ်နေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ ထူးလည်းထူးခြားပါသည်။
ထိုစဉ်က ကိုယ်ပိုင် အိုးအိမ်၊ ယာဉ်ကား လုံးဝမရှိသော ကျွန်ုပ်တို့မိသားစု

မှာ ယခုတော့ ပြည့်စုံနေပါပြီ။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း (၂၇)နှစ်မြောက် နှစ်ပတ်လည် အထူးထုတ်အတွက်၊ ကျွန်ုပ်၏ အသက် (၆၀)ပြည့် မွေးနေ့အတွက် စာဖတ်ပရိသတ်များကို ဟင်းစားလည်းပေး၊ ကွန်ချက်လည်း ပြုလိုက်ပါသည်။ အားလုံး ချမ်းသာကြပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဥရုတိုင် ဘိသိက်ပင်္ဂလဟပန္န

ကြာခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။ ရေးရန် တာရှု ပြီးမှ မရေးဖြစ်ခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ လွန်ခဲ့သည့် (၄၀)ခန့်က ကသာမြို့နယ် ဆိပ်သာကျေးရွာ၊ ရွှေလီ မြစ်ကမ်းဘေးရှိ အုပ်စုတွင် အုပ်စု စာရေးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင် ခဲ့ရ ပါသည်။

ကျေးရွာတွင် စာရေးသူသည် လွန်ခဲ့ သော နှစ်ပေါင်း(၄၀)ခန့်တွင် စတား ဖြစ်သည်။ ရပ်ကြည်ညို လူကြည်ညို လည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ၊ ကင်ပွန်းတပ်၊ စပါးရပ်နှင့် အိမ်တိုင်ထူ အိမ်ဆောက်သည့် ကိစ္စများတွင်လည်း ပိတ်ကြသည်။

စာရေးသူ တာဝန်ကျသော ဆိပ်သာ ရွာမှာ အင်းရွာနှင့် (၁၄)မိုင်နီးပါး ဝေး မည် ထင်ပါသည်။ စပါးရပ်များတွင် ငါးကြော်ချက်များဖြင့် ဧည့်ခံကျွေးမွေး ကြသည်။

အိမ်ဆောက်တိုင်ထူ မင်္ဂလာအခါ ဆောင်ရွက်သည့်အခါ ဥရုတိုင်ကို ဘိသိက်မြောက်သည်နှင့် ကြုံခဲ့ရပါ သည်။ ဘိသိက်မြောက်သည်သူမှာ စာရေးသူနေသည့် အိမ်က ဘကြီးကြူး (ခေါ်) ဦးရွှေကြူးဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူမှာ မကြံ့စဘူး၊ မတွေ့ဘူး ခဲ့ပါ။ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာနှင့် ရှင်ပြုမင်္ဂလာ များ၌သာ ဘိသိက်မြောက်သည်ကို သိရသည်။ ယခုမူ အိမ်၏ ဥရုတိုင်ကို မြောက်သည်ဆိုတော့ အထူးအဆန်း ဖြစ်နေပါသည်။

စကားလုံးအဆင်တန်ဆာမှာ ပြောင် မြောက်ချင်မှ မြောက်ပါသည်။ သူ့နေရာ

သူ့ဒေသနှင့်သူမှာ အဟုတ်ကြီး ဖြစ် နေပါသည်။ မည်သူ့ထံကရသည်၊ မည်သည့်စာအုပ်မှရသည်ဟု မပြော နိုင်ကြပါ။ လက်ဆင့်ကမ်းလက်ရေးမူ သတ်ပုံမမှန်မကန် မလှပသည့် လက် ရေးများမှ ကူးယူဖော်ပြပါသည်။

မြန်မာ့ကျေးလက် တောရွာက လက်ဆင့်ကမ်း တစ်ယောက်စကား တစ်ယောက်နားမှ ရရှိသည့် မြန်မာ ရိုးရာ အမွေကလေး မပျောက်ပျက်စေ လို၍ ရေးသားအပ်ပါသည်။

❖ ဗုဒ္ဓဘာဝေန် ကိုသဲလုံးမကရုံးအောင် ပုံနှိပ်ထပ်တူ ပွင့်တော်ပူကြကုန်သော ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနု ဘော်တော်အားဖြင့်လည်းကောင်း

❖ ဖဿနာဝေန် အတတတ်အသံတတတ် ဟ်လေးတန်ဖိုင်လေးတန် တရားတော် မြတ်၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်တော် အားဖြင့်လည်းကောင်း

❖ သံဃာနဘာဝေန် ဖရမတ္တအနိယာ သံဃာ တော် အရှင်သူမြတ်တို့နှင့် ယခုရှိ သမုတိ သံဃာတော်မြတ်တို့၏ တန်ခိုးတေဇော် ဖေတ္တာတော် အာနုဘော်တော်အားဖြင့် လည်းကောင်း

ဘေးခပ်သိမ်း ရန်ခပ်သိမ်း အတိုက်ခံရန် ခပ်သိမ်းတို့အပြင် ဂြိုဟ်ဆိုးကြွားဆိုး အန္တရာယ်ဆိုးတို့သည် အိမ်တွင်းအိမ်ပြင် ရွာတွင်းရွာပြင်၊ ကင်းစင်လွင့်ပျောက် ယလာ ရောက်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

❖ တနင်္ဂနွေ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြက်၊ ပူး၊ နဂါး၊ ဟိုင်းယောက်ျား၊ မိန်းမဟူသမျှ လည်း ပြင်ကရံပက် ချစ်ခင်ကြ၍ ဖြစ်စေ ဖေတ္တာ ပူစေသော်။

❖ ဆေးဝါးပွန် ပြင်ထက်အပ် အနုနတ်ဆေး ဟူသမျှလည်း စိတ်ကလိုတိုင်း ရစေသော်။
❖ လာတာ၊ လာတာ လာဘ်ပိုးရွာ၍ ချမ်းသာ သူခ လိုတိုင်းတ၍ စိတ်ပထင်တိုင်း ရစေ သော်။ သိကြားမင်းသွင် စိတ်ကထင်၍ ချစ်ခင်ခဏ လိုတိုင်းရ၍ ချမ်းသာလှစေ ရစေသော်။

သပ္ပာဒေဝ နတ်ပျားနတ်ကောင်း နတ် အပေါင်းတို့ သောင်းသောင်းဖြူ လိုတိုင်းတ၍ သုခများစွာ မစေသော်။ ဘေးရန်ကျပြီ သူလျှိုအပေါင်းကိုလည်း အောင်မြင်ပြီစီပါ စေကုန်သတည်း။ အောင်ကာဆီး စောင့် ရောက်ပါစေကုန်သတည်း။

အောင်တန်းတန်ခိုး တိုက်ကပ်ပါစေသတည်း။ အောင်တစ်ရာရှစ်ကွက် ဗုဒ္ဓဝက် တန်ခိုး တေဇော် အာနုဘော်တော်တို့ကြောင့် တက်သစ်စနေထွန်း သစ်စလက်သို့ စီးပွား ဥစ္စာ ချမ်းသာတိုးတက်ကြပါစေကုန် သတည်း။

တစ်ကျောင်း တစ်ဂါထာ တစ်ရွာ တစ်ပုဒ်ဆန်း ဖြစ်ပါမည်။ သူ့ရပ်နှင့် သူ့ရွာ၊ သူ့နေရာနှင့် သူ့ဒေသအရမူ အဟုတ်ကြီး ဟုတ်နေပါသည်။ မည်သူ မဆိုစေ မြန်မာ့ရိုးရာ လက်ဆင့်ကမ်း ပညာကို မပျောက်ပြယ်စေလို၍ ရေး သား တင်ပြလိုက်ရပါကြောင်း...

အာယု ဝတ္ထော သုခံ ဇေဉ်
မောင်ဗဟိန်း(ခေါ်ဦးတော်)

www.burmeseclassic.com

တရားရွာပေါင်လောင်ခေတ် နောက်တက်ခြင်းကွင်း

ဇော်ဦး

ပေါင်လောင်ရွာကသယပထေရ်

တရားရွာ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ
ရွှေဂူကြီး တရား
 ပေါင်လောင်ရှင် ကသယပထေရ်
 တည်ထားခဲ့သော တရားရွှေပေါင်
 လောင်ဘုရား (ခေါ်) နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ
 ရွှေဂူကြီးတရားသည် ဆားလင်းကြီး
 မြို့ အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်ရှိ
 တရားရွာဦးတွင် ကိန်းဝပ်တော်မူပါ
 သည်။
 တရားရွာမှာ နရပတိစည်သူမင်း၏
 မိဖုရားငယ်တစ်ဦးဖြစ်သည့် ဥယျာဉ်
 သည်သမီး "မဒုမကျင်" ၏ ဖွားရာ
 ဇာတိ ဖြစ်သည်။ မဒုမကျင် မိဖုရား၏
 သားတော် ဇေယျသိမ် (ခေါ်) ဥဇနာ

ကောင်းမှု စေတီတော်များ ပူဇော်မှုခရီး
 သည် နရပတိစည်သူ နောက်ဆက်ခံ
 သော ထီးလိုမင်းလိုမင်းဖြစ်ကာ
 မဒုမကျင်၏ သမီး ကျောင်းတော်သည်
 ရှင်မင်းလှမှာ မင်းနန်သူ (ခေါ်) အနန္တ
 သူရိယအမတ်၏ ဇနီး ဖြစ်သည်။

တရားရွာသို့
 ညောင်ပင်ကြီး ဆိပ်ကမ်းမှ
 ဆားလင်းကြီးမြို့သို့ သွားကာ မြို့လယ်
 အရောက်တွင် အနောက်ဘက်ဆီသို့
 ဦးတည်ခဲ့သည်။
 'ဦးလေး မေးကြည့်မှကောင်းမယ်။
 ကိုယ်မရောက်ဖူးတဲ့ နေရာမို့ပါ'
 'အေးလေ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်

တစ်ဆိုင်ဝင်ပြီး စုံစမ်းတာပေါ့'
 အတန်ကြာ သွားမိသောအခါ
 မြို့နယ်တရားရုံးရှေ့၌ ဆိုင်တစ်ဆိုင်
 တွေ့ရ၏။
 'တရားရွာသွားဖို့ တရားရုံးရှေ့မှာ
 စုံစမ်းတာကောင်းတယ်'
 မောင်ရန်နိုင်စိုးက ပြောပြောဆိုဆို
 ဆိုင်အနီး သစ်ပင်အောက်တွင်
 ဆိုင်ကယ်ရပ်ကာ ဝင်ထိုင်ကြသည်။
 တရားရွာ သွားရာလမ်းကို စုံစမ်းကြည့်
 သောအခါ "ကျားတက်ရွာမှ သွားပါ၊
 တောင်ဘက်လမ်းအတိုင်း သွားပါ၊
 တာပေါင်လမ်းအတိုင်းသွားပါ" ဝေခံ
 ဖြင့် တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ ရွာဆိုကာ
နက္ခတ္တဗေဒနိဗ္ဗာန် ၁၁၃

စကားမဆုံးမီ ထွက်
ခွာ သွားကြသည်။
သူ့အပူနှင့် သူ့
ဗဟိုရနှင့် ရိုကြပေ
မည်။

နောက်ဆုံးတွင်ဆိုင်
ရှင်ဖြစ်ဟန်တူသူ လူ
ရွယ်က စားပွဲသို့လာ
ကာ လမ်းညွှန်၏။

ဦးလေးကျွန်တော်
ပြောတဲ့အတိုင်း သွား
ပါ။ ကျားတက်က
သွားရင် (၇)တိုင်
လောက် ဝေးတယ်။

ပြန်ကြီးဘက်က သွား
ပါ။ အလွန်ဆုံး
(၅)တိုင်ပဲ ရှိတယ်’

‘ကောင်းပါပြီ မြေပုံညွှန်းကလေး
လုပ်ပါဦး’

‘ပုသိမ် - မုံရွာ လမ်းဆုံရောက်ရင်
တောင်ဘက်ကိုချိုးပါ။ အတော်ကလေး
သွားမိရင် အနောက်ဘက် မြေလမ်း
အတိုင်းဆက်သွား။ တာပေါင်တစ်ခု
တွေ့မယ်။ တာပေါင်အတိုင်း လိုက်သွား
ရင် အဆုံးမှာ ပြန်ကြီးရွာရောက်မယ်။
ရွာလယ်လမ်းအတိုင်း တောင်ဘက်
ဆက်သွားပါ။ အဲဒီကနေ လှည်းလမ်း
အတိုင်း လိုက်သွားရုံပဲ။ တရားရွာ
ရောက်ပါပြီ’

မြေပုံညွှန်းဖြင့် ရေးမှတ်၍ ဝမ်းဖြည့်
ပြီးသည်နှင့် ခရီးဆက်ကြသည်။

ပုသိမ် - မုံရွာ လမ်းဆုံ (ဆားလင်း
ကြီး)သို့ ရောက်သော် လက်ဝဲဘက်
ပုသိမ်ဘက်သို့ ဦးတည်မောင်းနှင်သည်။
(၁၅)မိနစ်မျှကြာသောအခါ လမ်းနံဘေး
သစ်ပင်ရိပ်တွင် တောင်းတစ်လုံးချ၍
နားနေသော အမျိုးသမီးတစ်ဦး တွေ့ရ

၁၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◀ ဆော် ဂျာဘက်ခြင်ကွင်း

▶ ဂျာရ်ဗွား တစ်လှူ

သဖြင့် စုံစမ်းကြည့်သည်။

‘ဟိုးရှေ့က ပျူမြင်နေရတဲ့
ထနောင်းပင်အောက်က မြေလမ်း
အတိုင်း မောင်းသွားပါ။ တာပေါင်ကို
ရောက်မယ်။ အဲဒီကမှ တာပေါင်
အတိုင်း တောင်ဘက်ကိုလိုက်ပါ’

သူ လမ်းညွှန်သည့်အတိုင်း ဆက်
သွားသော် တာပေါင်သို့ ရောက်၏။

‘ဘယ်ဘက်ချိုးရမလဲ ဦးလေး’
‘တောင်ဘက်လို့ ပြောတာပဲ’

‘မိုးရိပ်အုံနေတာ အရှေ့
အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် မှန်းလို့
မရဘူး။ ကျွန်တော်လို တစ်ခေါက်မှ
မရောက်ဖူးလို့ မသိဘူး’

ကင်မရာအိတ်တွင်းမှ လမ်းပြအိမ်
မြှောင်ကို ထုတ်ကြည့်ရသည်။

‘အင်း... ဘယ်ဘက်ကို ထင်တာပဲ။
အရှေ့တောင်ထောင့်လို့ ပြတယ်။
ဟေ့... တာပေါင်က မသွားနဲ့လေ။
ဆိုင်ကယ်တော့ မသိဘူး။ လှည်းမောင်း

ရင် ဒဏ်ငွေ ငါးသောင်းတဲ့။ အောက်က
လှည်းလမ်းအတိုင်း သွားတာ ဘေး
ကင်းပါတယ်’

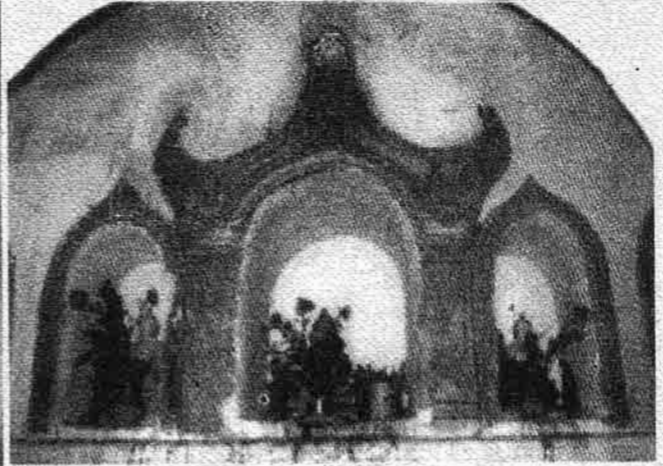
လှည်းလမ်းအတိုင်းလိုက်၍ (၁၅)
မိနစ်ခန့်အကြာတွင် တာပေါင်နှင့်
‘ဝေးရာသို့ ဦးတည်နေလေသည်။ လမ်း
ဆုံးလျှင် ရွာတွေ့မည်။ ရွာမတွေ့သော်မှ
ယာခင်း၊ ယာတဲတော့ တွေ့ပေမည်။

ကွင်းတစ်ယာညက်မျှ ကြာသော
အခါ ရွာမတွေ့၊ ယာမတွေ့သော်လည်း
ထင်းလှည်းတစ်စီးကို တွေ့ရ၏။ ထင်း
လှည်းမောင်းသူ၏ လမ်းညွှန်မှုဖြင့်
မြေလမ်းတစ်ခုအတိုင်း နာရီဝက်မျှ
မောင်းနှင်ပြီးသောအခါ ဆည် လက်တံ
မြောင်းကို ဖြတ်သန်းဖောက်လုပ်ထား
သည့် သစ်သားတံတားကို မြင်ရလေ
သည်။

‘တံတားကျော်ရင် ရွာရောလို့ပြီတဲ့’
အားရဝမ်းသာ ဖြတ်ကျော်လိုက်
သောအခါ အုတ်ဂူဝေးဖွားတစ်လုံးနှင့်

www.burmeseclassic.com

◆ လိုဏ်တွင်းမှ မင်္ဂလာတင်ပို့

◆ ဘာလုံတွင်းမှ ဘာလုံဘက်ဆိုင်

◆ လိုဏ်ပတ်လမ်း တစ်နေရာ

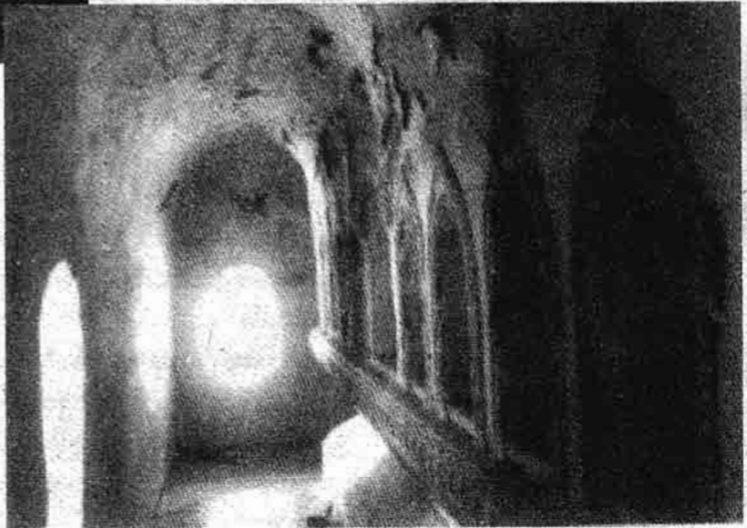
ထင်းနှစ်ခွက်ကို တွေ့ရ၏။ လူသူကင်းဝေးသဖြင့် မေးစရာလဲမရှိပါ။ အတန်ကြာသော် နွားသံ၊ ဝက်သံ သဲ့သဲ့ကြားရသဖြင့် တောင်ကုန်းကလေးပေါ်သို့ မောင်းတက်ခဲ့ကြသည်။

တောင်ကုန်းထိပ်တွင် “ကတုတ်” ဟု ခေါ်နိုင်သော အခင်းမပါ။ အမိုးအကာသာရှိသော တဲတစ်လုံးနှင့် နွားနှစ်ကောင်၊ ဝက်နှစ်ကောင်ကို တွေ့ရ၏။

‘အိမ်ရှင်တို့... အဲလေ... တဲရှင်တို့’ အတန်ကြာ အသံပေးသော်လည်း လူသံ မကြားရပါ။ တံခါးသာရှိ၍ တံခါးရွက်မရှိသော တဲကြီးအတွင်း ဝင်ကြည့်သောအခါ ကွပ်ပျစ်တစ်ခု မော်၍ အိပ်ရာတစ်ခု၊ အိုးခွက်အနည်းငယ်နှင့် “ကာချီဘို” ရေဒီယိုတစ်လုံးသာ တွေ့ရလေသည်။

‘ယာခင်းထဲ ရောက်နေတယ် ထင်မိခဲ့’

ကြရာမရသည့်အဆုံး လှည်းလမ်း

အတိုင်း ဆက်၍ ထွက်ခဲ့ရာ နာရီဝက်မျှ ကွေ့ပိုက် ဆင်းတက်ပြီးနောက် နွားကျောင်းသူတစ်ဦး တွေ့ရ၏။

‘အစ်မကြီး ပြန်ကြီးရွာကို ဘယ်ကသွားရသလဲ’

‘ဒါပဲလေ’

သူက “ဒါပဲလေ” ဟု ဆိုသော်လည်း (၁၅)မိနစ်ခန့်ကြာမှ ပြန်ကြီးရွာသို့ ရောက်၏။ ပြန်ကြီးရွာ၌ ထပ်မံ စုံစမ်းကာ တောင်ကုန်းသုံးခုနှင့် ချောင်း

တစ်စင်းကို ဖြတ်သန်းပြီးလေမှ တရားရွာသို့ ရောက်တော့သည်။

‘ဦးလေးနဲ့ ကျွန်တော် ကလေး၊ ချင်းတောင်အထိ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးနဲ့ ခရီးဆန်းဖူးတယ်နော်’

‘အင်းလေ နေရာအစုံ ရောက်ခဲ့ကြတယ်။ မိုးရေထဲမှာ အစာငတ်ခံပြီး အိပ်ခဲ့ရတာတွေလဲ မနည်းဘူး’

‘အဲဒီ သွားသမျှ ခရီးတွေထဲမှာ ဒီခရီး အပင်ပန်းဆုံးပဲ။ မေးစရာ လူမရှိ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပညာရှင် သဌ

ကျောက်ဆင်းကျားရင် (၂)ခု

ဘုန်းဘု သမ္မတဇာတိ

သောက်စရာ ရေမရှိ၊ ခိုရာ အရိပ် မရှိနဲ့

'မောင်ရင် ကိုယ်နဲ့တွဲဖြစ်တာ ဝါသနာ အရင်းခံတယ် မဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်လေ တိမ်မြုပ်နေတဲ့ ရှေးနေရာတွေ၊ အထောက်အထား တွေ၊ ဘုရားစေတီတွေ လေ့လာ ဖော် ထုတ်ရတာ ဝါသနာပါတယ်'

'ကိုယ် ကုန်သည်ဘဝကနေ စာရေး ဆရာ အယ်ဒီတာအဖြစ် ခံယူလှုပ်ရှား တော့ ညီငယ်တွေက အားမလို အား မရ စကားဆိုကြတယ်။ အစ်ကို ဘယ် လိုဝင်ကြွေးကြောင့် စာရေးဆရာ ဖြစ် တာလဲတဲ့။

ကိုယ့်ဆရာကတော့ ခင်ဗျားလုပ်ခဲ့ တာတွေက ဘယ်သူမှ ခိုးယူလို့မရတဲ့ ကုသိုလ်ဘဏ်တိုက်ကြီးကို ဖြည့်နေ တာလို့ပြောတယ်။ မောင်ရင်လဲ အခုလို ဇွဲနဲ့ပဲနဲ့လိုက်ပြီး ကူညီတာ ကုသိုလ် ဘဏ်တိုက် ဖြည့်တာပဲပေါ့'

ရှေ့တော်မှောက်အိမ်

တရားရွာတွင်း၌ ဝင်ရောက် စုံစမ်း ကြည့်သောအခါ ရွာအရှေ့ဘက်ရှိ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ရွှေဂူကြီးဘုရားသို့ လမ်းညွှန် ပို့ဆောင်ပေးသည်။ အရှေ့

သင် နဂါးဂူရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဘက် အာရုံခံတန်ဆောင်း ပါရှိ၍ အလယ်မဏ္ဍိုင်ခံကာ ပတ်လည်တွင် တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော် (၂၈)ဆူ ပူဇော်ထားသော လိုဏ်ပါဂူဘုရား ဖြစ် သည်။

မြောင်မြို့နယ် ကျောက်ရစ်ရွှေ ပေါင်လောင်စေတီနှင့် အရွယ်အစား မတိမ်းမယိမ်း ရှိသည်။ ဤစေတီကား တရားရွာ ရွှေပေါင်လောင်ဘုရား ဖြစ် လေသည်။

ရုပ်ပွားတော်များမှာ အတန်ပင် ရှေး ကျ၍ နံရံပတ်လည်တွင် တိုးလျှိုပေါက် ပြတင်းများ တပ်ဆင်ထားသဖြင့် ပတ် လမ်းတစ်လျှောက် လင်းလင်းရှင်းရှင်း ရှိသည်။

ရွာအပြင်၌ ရှိသော်လည်း လန်းဆန်း ဝေဆာသော ပန်းများ၊ သောက်တော် ရေများ ကပ်လျှထားကာ အတွင်း၌ အမှိုက်သရိုက်၊ တိရစ္ဆာန် အညစ်အ ကြေးများ ကင်းစင်နေသည်။

လိုဏ်ဂူအထက်တွင် ပြာသာဒ်ဘုံ ကိုးဆင့်တင်၍ ထီးတော် ကပ်လျှထား သည်။ ပေါင်းမိုး နေရာအချို့တွင် အက်ကွဲနေသော်လည်း ခိုင်ခံ့နေဆဲ ဖြစ်သည်။ အနည်းငယ် မွမ်းမံ ထိန်း

သိမ်းရုံဖြင့် ရေရှည် တည်တံ့နိုင်သော အုတ်တိုက်လိုဏ်စေတီ ဖြစ်သည်။

စေတီ၏ အရှေ့တောင်ထောင့်တွင် ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပ သီဟိုဠ် (သိင်္ဃ လင်္ကာ)မှ ယူလာသော ဗောဓိညောင် ပင်ကြီး ရှိခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ သေဆုံး ပျောက်ပျက်သွားပြီဟု သိ သည်။

စေတီအရှေ့ဘက် မြေပြင်တွင်ကာ ကျားရုပ်နှစ်ခုနှင့် သာဝက ရဟန္တာ ရုပ်တစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ ကျားရုပ်များ မှာ အတန်အသင့် ကောင်းမွန်သော် လည်း ရဟန္တာရုပ်တုမှာ ဦးခေါင်း မနီ တော့ပါ။ ထိန်းသိမ်းကင်းမဲ့နေဟန် ဖြစ် သည်။

ဤရုပ်တုများမှာ ပေါင်လောင်ရှင် ကဿပနှင့် ဆက်နွယ်သော ကျောက် ဆစ်လက်ရာများဖြစ်ကြရာ ကြာရှည် တည်တံ့စေရန် ဝါယမစိုက်သည့် သမိုင်းဝင် အထောက်အထားများ ဖြစ် လေသည်။

ယင်း၏ မြောက်ဘက်တွင် ထုလုပ်

အရှေ့မြောက်ထောင့်မှ မှတ်တော်

သည် မထူရှိုင်းပတ်လည် ရုပ်ပွားငယ်များ နှာ ပူဖော်ထားသည့် သမ္မုဒ္ဒေစေတီ တစ်ဆူ တွေ့ရသည်။ ဘုရားတစ်ထောင် စေတီဟု ခေါ်ကြသည်။ မလှမ်းမကမ်း၊ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်တွင် ပွတ် စေတီတစ်ဆူနှင့် ပျက်ယွင်းနေသော ရှေးဟောင်းစေတီ (၃) ဆူတို့ကို မြင်ရ သည်။

တရားရွာတွင် ရှေးဟောင်းစေတီ မြောက်မြားစွာ တည်ရှိရာ အများစုမှာ စောင့်ရှောက်မှု ကင်းမဲ့၍ ပြိုပျက်နေ သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထီးလိုမင်းလိုမင်းသည် ပုဂံထီးနန်း ကို ဆက်ခံရသောအခါ မယ်တော် ဇာတိ တရားရွာကို မြို့တည်ကာ ခြင်္သေ့ သဏ္ဍာန် မြို့ရိုးပတ်ရံ ပြုလုပ်ထားခဲ့ သည် ဆို၏။ မြို့ရိုးအုတ်တန်း အကြွင်း အကျန်အချို့ တွေ့မြင်ရသည်။

တောကျောင်းနေရာကား စုံစမ်း၍ မရပေ။ သိမ်မှာ အာသောကကျောင်း ဝင်း၌ ရှိခဲ့၍ နှစ်အတန်ကြာကပင် ပြို ပျက်သွားပြီ ဖြစ်သည်။ ရဟန္တာသိမ်ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ကြသည် ဆို၏။

ပေါင်လောင်ရှင်ကသုပသည့် ထီး လိုမင်းလိုမင်း လက်ထက်တွင် ပုံလွန်

တော်မူရာ မင်းကြီးက မထေရ် သီတင်း သုံးခဲ့ရာ နေရာများ၌ အထိမ်းအမှတ် လွမ်းစေတီ တည်ခဲ့သည်ဆို၏။ တရား ရွာမှာ မယ်တော်၏ ဇာတိရွာဖြစ်ရာ ဤ၌လည်း လွမ်းစေတီ တည်ခဲ့နိုင် သည်။

စေတီ အရှေ့မြောက်ထောင့်မှ ပွတ် စေတီသည် လွမ်းစေတီ ဖြစ်နိုင်ဖွယ် ရှိသည်။ သို့သော် ပွတ်စေတီ သဘာဝ အတိုင်း ဘီလူးပန်းဆွဲ၊ ကနုတ်ခြူးနွယ် အပြောက်အမွမ်းမရှိ၊ စက်ဝိုင်းပုံ လုံး ချောသာဖြစ်ရာ လေ့လာစရာ မရှိပေ။

သို့ဖြင့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ လိုက် အတွင်း၌ ဆေးရေးပန်းချီများ ရှိန်းဖြင့် ဝင်ရောက်ရှာဖွေကြည့်၏။ အတန်ကြာ အောင် ရှာဖွေသော်လည်း စုတ်ချက် တစ်ချက်တလေမျှ မမြင်ရ စုတ်ထိုးနေ သော အိမ်မြှောင်နှင့် အိမ်ဖွဲ့နေသော ပင့်ကူတို့ကိုသာ မြင်ရ၏။

ပင့်ကူကို မြင်ရလေမှ အရှင်နာဂသိန် ၏ ပင့်ကူဥပမာ ဩဝါဒကို သတိရမိ သည်။

'မိလိန္ဒမင်းကြီး ခရီး၌ အမြှေးတန်း သော ပင့်ကူသည် ခရီးလမ်း၌ မြှေး သော ကွန်ကရက်ကိုပြု၍ ထိုကွန်

ကရက်၌ ပိုး၊ ယင်း၊ နံတို့ မိလာအံ့။ ယင်းတို့ကို ဖမ်းယူ၍စားသကဲ့သို့ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် ခြောက်ပါး သော ဒွါရတို့၌ သတိပဋ္ဌာန် တရား တည်းဟူသော အဆီးအတား ကွန်ရက် ကိုပြု၍ ထိုကွန်ရက်၌ ကိလေသာ တည်းဟူသော ခြင်၊ မှက်တို့ ဖွဲ့ယှက် လာကုန်အံ့။

ထိုအခါ၌ပင် ကိလေသာတို့ကို သတ်အပ်ကုန်၏။ မင်းကြီး ဤသည်ပင် ခရီးလမ်း၌ အမြှေးတန်းသော ပင့်ကူ၏ တစ်ပါးသော အင်္ဂါကို ယူအပ်၏။ မင်းကြီး ငါသာလျှင် ဤစကားကို မဆို ရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်လည်း ဤသို့ပင် ဆိုဖူးတယ်'

ဘာသိတမ္ပေတံ မဟာရာဇ ထေရေ န အနုရုဒ္ဓေန...

"စိတ္တံ နိယမေ ဆယု ဒွါရေလျှာ သတိပဋ္ဌာန ဝရက္ကပေ။ ကိလေသာ တက္က လဂ္ဂါ စေ၊ ဟန္တုဗ္ဗာ စော ပိပဿိနာ"တိ။ ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

မိမိသည်လည်း အမြှင်တန်း၍ ရသ မျှ ရှာဖွေပြီးပြီ ဖြစ်ရကား ပန်း၊ ရေချမ်း စုံလင်စွာ ပူဖော်သူ မပြတ်လပ်သော ဤစေတီတော်အား ပူဖော်ဆုပန်ပုံ အထူးကို စူးစမ်း လေ့လာကြည့်မိ သည်။

အထူးပြု ဆုပန်ခြင်း

တရားရွာကား ထီးလိုမင်းလိုမင်း တည်သောမင်း ဖြစ်သည်။ ဥဇနာမင်း သားဘဝက မယ်တော် တောင်းဆို သဖြင့် နရပတိစည်သူမင်းက နန်းလျာ အဖြစ် လျာထားလို၏။

သို့သော် အညီအမျှ ဖြစ်စေရန် သားတော် ငါးပါးအလယ်တွင် ထီး တော်စိုက်ကာ ညွတ်သူကို နန်းလျာ

ပေးမည်ဟု စီစဉ်၏။

ထီးတော်က ဘုရင်လိုလားသော ဥဇနာမင်းသားဆီသို့ပင် ညွတ်သဖြင့် ထီးလိုမင်းလိုမင်းဟု တွင်သည်။

သက်တော် (၃၇)နှစ်တွင် စည်းစိမ် ရရှိသောအခါ တိုင်းရေးပြည်ရာ ကိစ္စ အဝဝကို နောင်တော်လေးပါးနှင့် တိုင်ပင်ပြီးမှသာ ဆောင်ရွက်၏။ သမိုင်းတွင် လွတ်တော်စနစ်ကို စတင်ခဲ့သောမင်း ဖြစ်သည်။ မင်းကျင့်တရားနှင့်ညီ၍ အနေအထိုင် အေးဆေးတည်ငြိမ်၏။ ဘာသာရေး ကိုင်းရှိုင်း၏။

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ရွှေဂူကြီးစေတီသည် လူအများ ချစ်ခင်လေးစားမှု ခံရသော ဘုရင်တည်သောမြို့၏ အရှေ့အရပ် တွင် ရှိ၏။ နံတော် အင်္ဂါသားဖြစ်၍ သိရီအရပ်၌ ကိန်းဝပ်တော်မူ၏။ သိရီမှာ တင့်တယ်ခြင်း၊ ပြည့်စုံခြင်း၊ ပညာ၊ ဘုန်း၊ အသရေ စသည် အနက်ညွှန်း ၏။

ထို့ကြောင့် ဤစေတီတွင် ကုသိုလ် ပြုကာ ဉာဏ်ပညာ ထက်မြက်ခြင်း၊ ဘုန်းတန်ခိုး ထွန်းတောက်ခြင်း၊ ကျက် သရေမင်္ဂလာ ပြည့်ဝခြင်း၊ တောင်တ အပ်သော အရာဆန္ဒတို့ ပြည့်စုံခြင်း၊ လှပတင့်တယ်ခြင်း စသည် တောင်းဆို ပြုနိုင်ကြသည်။

တည်မှီကိန်းဝပ်ရာ “တရား”ရွာ ပညတ်အရ “တော်ရင်း” မိတ် ဖြစ် သည်။ “လံတေ” အောင်ဓာတ်ဖြင့် လည်း ပံ့ပိုးပေးသည်။ ဂြိုဟ်သက်ပေါင်း စနေ + ဗုဒ္ဓဟူး = ၁၀ + ၁၇ = ၂၇ ဖြစ်၍ နဝင်းကျေ၏။

ဤသို့ ကာရကစွမ်းအင်များ ပြည့်စုံ သော တရားရွာ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ၊ ရွှေ ပေါင်လောင်စေတီတွင် ဒါနကုသိုလ် အဖြစ် ယပ်တောင်၊ ရေတွင်းကဲ့သို့ “တရား”နှင့် ကက်ကင်းလှန်၍ လှူဒါန်း

ဗြဟ္မာရမာဏ သုတေသနချို့

နိုင်သည်။ နံတူထပ်ကာ “တရား” အလှူပေးနိုင်သည်။ ယခုအခါ ဓမ္မ ကထိက ဆရာတော်တို့၏တရား ဓာတ် ပြားများ လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူ ရရှိ နိုင်ပေသည်။

သီလဘာဝနာ ကုသိုလ်ပြုလိုပါက ပုတီး (၂၈)ပတ်စိပ်ခြင်း၊ သုတ်ပရိတ် ဂါထာတော်များ (၂၈)ကြိမ် ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ခြင်း၊ (၂၈)ရက် အဓိဋ္ဌာန်ခြင်း စသည်ဖြင့်လည်း အားထုတ်နိုင်လေ သည်။

အပြန်လမ်းညွှန်

တရားရွာ ရွှေပေါင်လောင်စေတီ လှေလာပူဇော်ရာ ပုဂံခေတ်နှောင်း လက်ရာ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်များ ကို ဖူးတွေ့ခဲ့ရသည်။ ကိန်းဝပ်တော် မူသော ဂန္ဓကုဋ် လိုဏ်ဂူတော်မှာလည်း အဝင်မှစ် ပေါင်းဆုံးနိုင် နိုင်၍ ထူထဲသော နံရံများရှိသည့် ပုဂံခေတ် ဗိသုကာ လက်ရာပင် ဖြစ်သည်။

စေတီအနီး၌ မထေရ်မြတ် ကုန်း လမ်းခရီးကြွရာတွင် ကျောထက်တင်၍ ပင့်ဆောင်လေ့ရှိသည်ဆိုသော ကျား ရုပ်၊ ကျောက်ဆစ်လက်ရာများ လေ့ လာခွင့်ရခဲ့သည်။ စေတီ၏ အရှေ့ မြောက်ထောင့်ရှိ ပွတ်စေတီမှာ မထေရ် မြတ် ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက် သီတင်း

သုံးရာ နေရာများတွင် ထီးလိုမင်းလို မင်းက အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် တည် သော စေတီဟု ယူဆဖွယ်ရှိ၏။

သို့ဖြစ်၍ ပူဇော်ခရီးသည် အတန် အသင့် ပြည့်စုံသည်ဟု ကောက်ချက်ချ နိုင်၏။ ပို၍ ပြည့်စုံရသည်ကား အပြန် ခရီး ဖြစ်သည်။ အလာခရီးတွင် ယောင် ချာချာ စမ်းတဝါးဝါး ရှိခဲ့သော်လည်း အပြန်ခရီးမှာ အဆင်ပြေ လွယ်ကူပါ သည်။

ရွာအနောက်ဘက်တွင် ညီညာ ပြောင်ဖြူးသော ကျောက်ခင်းကားလမ်း ရှိ၏။ ထိုလမ်းမှ လေးမိုင်ခန့် သွားမိလျှင် “ကျားတက်” ရွာရောက်၏။ ပခုက္ကူ- မုံရွာ (မြစ်တစ်ဖက်ကမ်း ညောင်ပင်ကြီး ရွာ) မူလ ကားလမ်းပဟောင်း၏ လမ်းဆု လတ်၌ရှိသောရွာ ဖြစ်သည်။ ပခုက္ကူသို့ (၄၅)မိုင်၊ မုံရွာ(ညောင်ပင်ကြီး)သို့ (၂၅) မိုင် ကွာလှမ်း၍ ကတ္တရာလမ်း ဖြစ် သည်။

မုံရွာမှလာလျှင် မုံရွာ-ပုသိမ် လမ်းဆုံ (ဆားလင်းကြီး) အရောက်တွင် အနောက်ဘက်လမ်းအတိုင်း ကျား တက်ရွာသို့ ဦးတည် သွားရောက်နိုင် လေသည်။

အက်အိမ် အကျပ်အတည်းတွေနေသူများ

အမြန်ပြေလည်စေမည့် အစီအစဉ်

◆ အရှင်သီလာစာရ (အိမ်မောက်ကျောင်း)

သို့မဟုတ် အကျယ်)ကို တတ်အားသရွေ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပေးပါ။

နဝင်သုံးဆက် (၂၇)ရက်အတွင်း ဆောက်ခြင်ကြသည့် နှင်း ခြင်္သေ့ဟု ကြားနာရသည်။ အလွန်အေးကြီးမှသာ စီရင်ရန် ဖြစ်သည်။ သာမန်ကိစ္စ ဆန္ဒကလေးများအတွက် အစဉ်အမြဲ မမြဲလုပ်မိရန် ကိစ္စကလေးပင်။

ကန်တော့ပွဲ စွန့်သော အခါတွင် ဆွမ်းခံသံဃာတစ်ပါး သို့မဟုတ် အများအား ဆွမ်းလောင်းလှူပါ။ တတ်နိုင်လျှင် ဆွမ်းထမင်း၊ ဟင်း၊ ခဲဖွယ်ချိုရည်စုံ လှူဒါန်းပါ။

အလွန်ထိရောက်လှကာ မိမိ အကြံအေး လမ်းညွှန်၍ လိုက်နာ လုပ်ဆောင်ကြသူအားလုံး ရာခိုင်နှုန်းပြည့် အောင်မြင်ကြသည်ဟု အရှင်သီလာစာရက မိန့်ကြားသည်။

ရွှေဦးစွာ ဘုရားစင်ရွှေတွင် သာသနာပွဲ ပြင်ပါ။

- ပုဂံပျော် (၅)ဇီး
- အုန်း (၁)လုံး
- အမွှေးတိုင် (၁)ထုပ်
- ဖယောင်းတိုင် (၁)ထုပ်

ကွမ်း၊ ဆေး၊ လက်ဖက်၊ နံ့သာရည် တို့ဖြင့် ပွဲပြင်ကာ မိမိ အလိုရှိရာကိစ္စသည် ပွင့်လန်းရေး (လာဘ်ရလိုမှု၊ အခွင့်အရေး၊ ရာထူး၊ ဥစ္စာပစ္စည်း၊ နှိလိုမှု စသည်)အတွက် ဖြစ်လျှင် ပန်း (၉)ပွင့်၊ ပိတ်၊ ပျက်ရေး(ရန်ငြိမ်းခြင်း၊ အမှုပြီးလို့ခြင်း၊ ရောဂါပျောက်လို့ခြင်း၊ ဆေးအန္တရာယ်ခုကွ အေးချမ်းလို့ခြင်း၊ စသည်)အတွက်ဖြစ်လျှင် ပိတ်စ (ကြက်ဥကုသတ္တုနံ ပြုလုပ်နိုင်သည်) (၉)စသည် သွင်းပါ။

ထို့နောက် ဆွမ်း၊ သက်န်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး၊ ပစ္စည်းလေးပါးအတွက် ရည်မှန်းတာ မိမိတတ်နိုင်သမျှ ဝတ္ထုငွေကြေးကို ဆုံးဖြတ်ထည့်သွင်းပါ။

ထိုသို့ ပြင်ဆင်ပြီးလျှင် ဖယောင်းတိုင် သံတိုင်ယူ၍ "စတင်သည့်နေ့နံ့ အသက်၊ နှေးနေ့နံ့၊ စတင်သည့်နေ့(ပြန်ပိတ်)၊ အလိုရှိရာကိစ္စ"တို့ကို အရင်းမှ စ၍ ချေးပါ။ ဥပမာ အသက်(၄၅)နှစ်ရှိ စနေသား ဦးတင်သည် ရိုက်မှုအတွက် အမှု ဖော်ဆောင်နေရသဖြင့် ငြိမ်းအေးစေရန် အင်အားတွင် ဤအစီအရင်ကို စတင်ပြုလုပ်သည် ဆိုပါစို့။

- ◆ ဖယောင်းတိုင်သုံးတိုင်စလုံးတွင် ဤသို့ ရေးသားပါ။ ထို့နောက်...
- ◆ ရတနာသုံးပါးကို ရည်မှန်း၍ (၁)တိုင်။
- ◆ သာသနာပါလနတ်များအား ရည်မှန်း၍ (၁)တိုင်။
- ◆ အိမ်၊ မြို့၊ ရွာ၊ ဌာနေစောင့်နတ်များအား ရည်မှန်း၍ (၁)တိုင်
- ◆ ထွန်းညှိပူဇော်ပါ။ နေ့စဉ် နံနက်(၉)နာရီတွင် တစ်ကြိမ်၊ ည(၉)နာရီတွင် တစ်ကြိမ် ပူဇော်ရပါမည်။ ကန်တော့ပွဲကိုလည်း ကိစ္စမပြီးမီ မစွန့်ပါနှင့်။ ဤသို့ ပူဇော်နေစဉ်ကာလ ရက်များအတွင်း နေ့စဉ် ပဌာန်း(၂၄)ပစ္စည်း (အကျဉ်း

- ◆ သက်န်း(၉)မျိုးအနက် မိမိ တတ်နိုင်သည့် တစ်မျိုးမျိုး ကပ်လှူပါ။
  - ◆ ဆောက်လက်စကျောင်းတွင် အလှူငွေ ထည့်ဝင်ပါ။ ပြင်ဆင်နေသောကျောင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။
  - ◆ ရဟန်းသံဃာတို့နှင့် စပ်လျှင်သော (ဥပမာ စတုပု၊ ဆေးစာစီရင်မှု၊ ကပ်လှူပါ။ ပုဂ္ဂလ ဝိဇ္ဇာန် ယထားဘဲ ကြံရာရဟန်တစ်ပါးကို လှူဒါန်းရန်ဖြစ်သည်။ သာသနာပွဲ မစွန့်မီလည်း ကြိုတင် လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။
- [ဒါနပြုသော အရှင်သီလာစာရ (မုံရွာ မဟာလယ်တီတိုက်၊ ဒေါ်မေ အုတ်ကျောင်း)အား ဂါရဝပြု ရိုနှိုင်းလှက်...]

***

ဖယောင်းတိုင်

ရင်း (၃၇၊ ၄၅၊ ၀၊ ၈၊ ၃၇၊ ဦးတင်ရိုက်မှု အမြန်ကျေးအေးစေ) များ

စရိးသည်သုတေသန

သရက်တစ်သက် ပျက်သဟထွက်

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၂၀)ရက်နေ့တွင် သစ်ပင်စိုက်ပွဲတော်ကို ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးအနောက်ပိုင်း သာယာဝတီခရိုင် ဖီးကုန်းမြို့နယ် အိုးဖိုစုကျေးရွာတွင် ကျေးရွာချင်းဆက် ပြည်တော်သာလမ်းတွင် ကျင်းပသဖြင့် ဦးသိန်းဦး (တောခေါင်း)မှ ဖိတ်ကြားသဖြင့် စာရေးသူနှင့် ရပ်မိရပ်ဖများ စုံလင်စွာ တက်ရောက်အားပေးကာ သစ်ပင် စိုက်ပျိုးကြသည်။

စာရေးသူနှင့် ဘေးချင်းယှဉ်ကာ စိုက်ပျိုးနေသော အမျိုးသမီးငယ်တစ်ဦး မျက်နှာပေါ် လက်တစ်ဖက်အုပ်ကာ လက်တစ်ဖက်မှ သစ်ပင်စိုက်နေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် သွားရောက်ကာ ကူစိုက်ပေးလိုက်သည်။

‘တူမလေး မျက်စိထဲ ဖုန်ဝင်သွားတာလား’

‘မဟုတ်ဘူးလေးလေး မျက်သမာပေါက်နေလို့’

‘ငါ့ညီ စိုက်ပြီးပလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ ပြီးသွားပြီ ဒီမှာ အစ်ကိုရေကလေးမလေးတစ်ယောက် မျက်သမာပေါက်နေတာ ရောင်ကိုင်းနေတာပဲ။ မျက်သမာ မန်းတတ်သူရှိရင် ပြောလိုက်ပါ။ သနားပါတယ်’

‘လွယ်ပါတယ် ငါ့ညီရာ မင်းပဲ လိုက်ပို့လိုက်။ မင်းအစ်မ နီနီဆီ ခေါ်သွား။ မန်းလဲ မမန်းဘူး။ တစ်ပြားမှလဲ မကုန်ဘူး။ သွား... သွား’

‘လာ... လာ တူမ ဆိုင်ကယ်နဲ့ သွားမယ်’

စာရေးသူတို့ တောခေါင်း ဦးသိန်းဦး အိမ်သို့ ရောက်လာသောအခါ ဆိုင်ဈေးရောင်းနေသော ကျွန်တော့်အစ်မ မနီနီ ဆီးကြိုပါသည်။

‘အမယ်... အမယ် ငါ့မောင် မျက်စိ

လည်လာတာ ဖြစ်မယ်’

‘မဟုတ်ပါဘူး အစ်မနီရယ် ဒီမှာ ကလေးမလေး မျက်သမာပေါက်နေလို့ အစ်ကိုက အစ်မနီဆီ သွားဆိုလို့ ကူညီပါဦး’

‘လာ သမီးလေး။ ဘာနေသမီးလဲ အန်တီကို ပြောပါဦး’

‘သောကြာပါရင့်’

‘ဒါဆိုရင် အိမ်ရှေ့က သရက်ပင်က သရက်ကိုင်း ချိုးလာခဲ့ ခုနစ်ရွက် ပါအောင်ချိုးနော်’

‘ဒီမှာ အန်တီ ဒီအကိုင်းဆိုရလား’

‘အေး... အေး။ ရတယ်’

‘ပျက်လုံးလေ့ရှိတယ်သမီး။ သောကြာသမီးမှာ ပေါက်ရောက်နေတဲ့ ပျက်သမာရောဂါ ဒီနေ့ ဒီအချိန်မှာပျောက် (၇)ရွက်၊ (၇)ခါ ဆိုရပါမယ်။’

သရက်ရွက် တစ်ရွက်စီချိုးကာ သရက်ရွက် အညှာလေးဖြင့် ပျက်သမာအဖုကို ထိရုံလေးထိကာ တစ်ရွက်ပြုတ်ရွက် ခုနစ်ခါ တိုပြီး နှိတ်ဆောင်ကိုယူကာ သရက်ရွက်ကို အရင်းနားဆီပုဖောက်၍ ပန်းလီသလိုပိုပြီး နှိပ်စက်ထုံးလျက် နှိပ်ရာ လက်လှမ်းမီရာ တံစက်ပြိတ်တွင် ချိတ်ထားပါ။

နုလျှင်ပိန် ရင့်လျှင်ပေါက်ကာ မျက်သမာရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါတယ်။ ပျောက်တယ်ဆိုတာ နောက်ထပ် မျက်သမာ ပေါက်ချင်တယ်ဆိုတောင် မပေါက်တော့ပါ’

အစ်မနီနီ ပြောပြသည်မှာ သူငယ်စဉ်က မျက်သမာပေါက်တာ ဆေးထိုး၊ ဆေးစား၊ မန်းလှုပ်တာ အရက် နှစ်ဆယ်လောက်ကို ငိုနေရတယ်။ ကံကောင်းတယ် ဆိုရမလား။ ပျောက်ချင်လာတော့ ရွာမှာ နွားတွေ တစ်အုပ်ကြီး လာကျောင်းနေတဲ့ အိန္ဒိယလူမျိုး အမျိုးသားကြီးတစ်ဦးက အစ်မနီနီတို့အိမ်မှာ

အမြဲလာပြီး ရေသောက်တယ်။ သူနာမည်က ဦးဘူးသီးပါ။ ဘောင်းဘီထဲ ပွပွကြီးနဲ့ မုတ်ဆိတ်မွေးတွေနဲ့ပါ။

ပါးမြိုင်းမွေးတွေကလဲ အရှည်ကြီးနဲ့ ရေလာသောက်ရင်း...

‘ကလေး ဘာလို့ ငိုတာလဲ။ နေမကောင်းလို့လား’

လို့ မေးတော့...

‘မျက်သမာညှော်မိပြီး ကိုက်နေလို့ ငိုတာပါ’

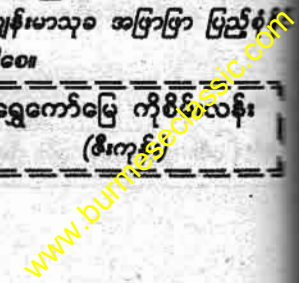
လို့ ပြောလိုက်တော့...

‘အိုကွာ လွယ်လွယ်လေး သရက်ကိုင်းချိုးလာပြီး အထက်မှာ ပြောသလို တို့ပေးလိုက်တာ အခုချိန်ထိ မျက်သမာ မပေါက်တော့ဘူး’

ဟု ပြောပါသည်။

အစ်မနီနီမှ စာရေးသူအား နက္ခတ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ အများပြည်သူတွေ ငွေကုန်ကြေးကျမရှိ အလွယ်တကူ အသုံးပြုလျက် ကျန်းမာသူ ပြည်အောင် ရေးသားတင်ပြပေးရန် ပြောပါသဖြင့် စာရှုသူအနေဖြင့် ဘယ်နေရာဘယ်ကိုရောက်ရောက် မျက်သမာပေါက်သူရှိခဲ့လျှင် ကုသိုလ်ဖြစ် ကုသပေးနိုင်ရန် ရည်သန်၍ ရေးသား တင်ပြအပ်ပါသည်။

ကျန်းမာသူ အဖြာဖြာ ပြည်စုံကြပါစေ။
ရွှေကော်မြေ ကိုစိန်လန်း၊
(ဖီးကုန်း)

ရီတံခါးဆင်းတုတော်

၏ လျှို့ဝှက်ချက် နောက်ဆက်တွဲ ဒေသစာပေကြံ့ခိုင်ရေး ဒေသများ ဖော်ပြပေးပါရအောင်

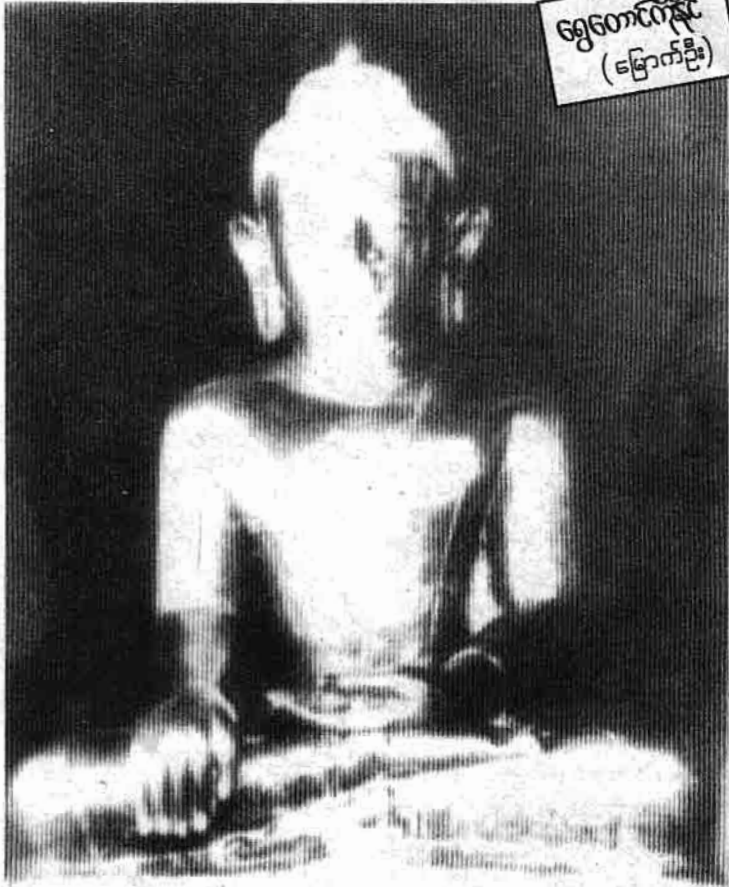
ရွှေတောင်ကြီး
(မြောက်ဦး)

နက္ခတ်ရာဇ်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ် (၂၀၀) ဇန်နဝါရီလထုတ်၊ စာမျက်နှာ (၅၄)ပါ မောင်သိန်းခိုင်(စစ်တွေ)၏ ရီတံခါး ဆင်းတုတော်နှင့် လျှို့ဝှက်ချက်ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုလိုက်ရ၍ ဆောင်ပါးရှင် မောင်သိန်းခိုင်(စစ်တွေ) ဆောင်းပါးရှင် စာမူများသည် သမိုင်းဆက်အထားများနှင့် ပြည့်စုံအောင်မွန်လှပါသည်။ သို့အတွက် ဆောင်းပါးရှင်အား ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။

သို့သော် ဆောင်းပါးရှင် တင်ပြရန် ကျန်နေခဲ့သော ရီတံခါးဘုရား၏ ဒေသစာပေကြံ့ခိုင်ရေး ဒေသများကို သိသလောက် ဖြည့်စွက်တင်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၄၆ ခုနှစ် နှစ်ထိန်းနန်း ပျောက်ကွယ်ပြီးနောက် ဘုန်းတော်တော်တော် ဆုပူသဖြင့် လုံခြုံစိတ်ချမှု မရှိသော မူလ ရီတံခါးကျောင်းမှ ဆင်းတုအချို့သည် လျှို့ဝှက်စွာ ပင့်ဆောင်ပြီး မြောက်ဦးမြို့နယ်၊ ပြလှကျေးရွာရှိ မြောက်ဘက်ရေကန်၌ အမှတ်အသားပြုကာ ရေထဲတွင် (၄)နှစ်ကြာ မြှုပ်နှံကာ ကိန်းဝပ်စံပယ်ခဲ့၍ ဆင်းတုတော်အား ပြန်လည် ပင့်ဆောင်ပြီး (သင်္ကေတ)တောင်ခြေရှိ ကျောက်စေတီထံ၌ ကိန်းဝပ်စံပယ်ခဲ့သည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၈၂ ခုနှစ်၊ ခရစ်နှစ် အေဒီ ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် မူလ ရီတံခါးကျောင်း၌ပင် ကိန်းဝပ်

စံပယ်ခဲ့ပြီး ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၈၅ ခုနှစ်၊ ခရစ်နှစ် အေဒီ ၁၉၂၃ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် မြောက်ဦးမြို့အား နယ်ချဲ့ ဗြိတိသျှအင်္ဂလိပ်တို့မှ ဖုံးကြံတိုက်ခိုက်သဖြင့် လူအများအပြား သေဆုံးမှုနှင့် တွေ့ကြုံရပြီးနောက် ရီတံခါးဘုရားအား မြောက်ဦးမြို့နယ်၊ နောင်မင်းကျေးရွာသို့ ပြောင်းရွှေ့ စံပယ်နေပါသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၀ ပြည့်နှစ်

(ခရစ်နှစ် ၁၉၄၈ ခုနှစ်) မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေး ရသောအခါ ဆင်းတုတော်အား ပင့်ဆောင်ရန် သွားသည့်အခါ မပေးလိုသဖြင့် ဗန္ဓုလကျောင်းတိုက်ဆရာတော်ကြီး (ယခုအခေါ် စန္ဒာမုနိဘုရားကြီးကျောင်း) ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဦးပဏ္ဍိတ (ပျံလွန်)နှင့် မြို့လူကြီး ဦးရှောက်ဖွယ် (ကွယ်လွန်) သွားရောက်ပင့်ဆောင်လာခဲ့ရာ မူလ ရီတံခါးကျောင်းတွင်

www.burmeseclassic.com

လုံတရစေသော

ငွေပွားစမအစီအရင်ကို

မြောက်မြားစွာ မော်လာပိုင်

ရှေးနှစ်ပေါင်း တစ်ရာခန့်မှ စမအစီအရင် တစ်ခုအား ဆင့်ပွားသင်ယူခဲ့ရာမှ လက်ဆင့်ကမ်းလိုသော ပညာတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ **ငွေပွားစမအစီအရင်**ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တင်ပြလိုပါသည်။

ထိုပညာရပ်သည် မြန်မာတို့၏ ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ် ပညာတစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး သိပ္ပံနယ်လွန် ပညာတစ်ခုလည်း ဖြစ်ပါသည်။ မျိုးဆက်သစ်များ သိရှိမှတ်သားစေလိုသော ဆန္ဒအကျိုးကို ရည်ရွယ်၍ လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ခန့်က စာရေးသူနှင့် အကျွမ်းတဝင် ရှိခဲ့ဖူးသော မိတ်ဆွေတစ်ဦးထံမှ ဆင့်ပွားရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ငွေပွားစမ စီရင်ရာတွင် ရှေးဦးစွာ သတိပြုရမည့် အချက်မှာ မြန်မာနှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့ဖြစ်စေ၊ အမြတ္တစုတ်ရက်ဖြစ်စေ၊ ရက်ရာဇာဖြစ်စေ ထိုသုံးနေ့မှ တစ်နေ့နေ့တွင် စီရင် ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

အကောင်းဆုံးနေ့မှာ မြန်မာနှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့ဖြစ်ပြီး ဒုတိယကောင်းသောနေ့မှာ အမြတ္တစုတ်ရက် ဖြစ်သည်။ မဖြစ်မနေ စီရင်ပြုလုပ်ရမည်ဆိုပါက **ရက်ရာဇာနေ့**ကို ရွေးချယ်ရပါမည်။

အမြတ္တစုတ်ရက်မှာ မကောင်းကြံစေကာမူ မည်သည့်ကိစ္စမဆို ဆောင်ရွက်ရာ၌ အောင်မြင်ပြီးမြောက်နိုင်ကြောင်း ဝေဒကျမ်းဟောင်းများတွင်

ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။

ရက်ရာဇာနေ့၌ လူမှုရေး၊ ဘာသာရေး ကိစ္စအဝဝကို ဆောင်ရွက်ပြီး မြောက်နိုင်ကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

ငွေပွားစမ အစီအရင် ပြုလုပ်ရာတွင် မိမိ ပြုလုပ်လိုသော ငွေစက္ကူ (၁)ကျပ် တန်မှ (၁၀)ကျပ်၊ (၂၀)ကျပ်၊ (၅၀)ကျပ်၊ (၁၀၀)ကျပ်တန် အသီးသီးကို လိုအပ်သလို ပြုလုပ်နိုင်သကဲ့သို့ ငွေပြား၊ ကြေးပြား၊ ရွှေပြားတို့တွင်လည်း ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

ရှေးဦးစွာ **ငွေပွားစမ စီရင်လိုသူ** သည်...

- ★ ကိုယ်ခန္ဓာ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်မှု ပြုရမည်။
- ★ ဖိအိမ်ရှိ ဘုရားစင် (သို့မဟုတ်) ဘုရားတစ်ဆူရှေ့တွင် ငါးပေါင် ဆောက်တည်ရပါမည်။
- ★ သဗ္ဗေသတ္တာ ဝေနေယျများအား မေတ္တာပို့အနှူဝေရပါမည်။

အထက်ပါ ကိစ္စအဝဝ ပြီးမြောက်ပါက ငွေပွားစမ ပြုလုပ်ပေးရမည့်သူအတွက် ယေးကွက်တစ်ခု ရေးရပါမည်။

ပြုလုပ်ပေးရမည့်သူ၏ မွေးသက္ကရာဇ်ကို ၇(ခုနှစ်)နှင့်စားပါ။ အကြောင်းကို ပထမအက္ခရာမှ စ၊ ရေးပြီး (၉)နှင့် ပေါင်းသွားကာ လက်ယာရစ်အတိုင်း ရေးသွားပါ။

(၉)နှင့် ပေါင်းခြင်းမှာ ပြုတ်ကြီး (၉)ခုအား ကိုယ်စားပြုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ နောက်ဆုံး အလယ်ကွက်တွင် ပြုလုပ်ပေးရမည့်သူ၏ မွေးနံဂဏန်း ထည့်ရပါမည်။

ဥပမာ ။ ။ ၁၃၀၈ ခုနှစ်မှာ သောကြာသား တစ်ဦးအတွက် နမူနာ ရေးပြပါမည်။

***

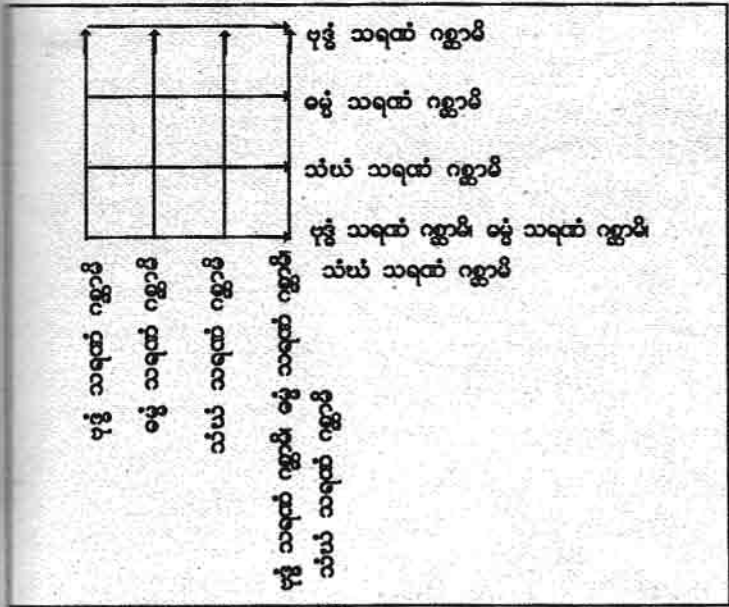
$$\begin{array}{r}
 ၁၈၆ \\
 ၇ \overline{) ၁၃၀၈} \\
 \underline{၇} \\
 ၆၀ \\
 \underline{၅၆} \\
 ၄၈ \\
 \underline{၄၂} \\
 ၆\text{-ကြွင်း}
 \end{array}$$

ပုံစံပြ ယေးကွက်

၆	၁၅	၂၄
၆၉	၆	၃၃
၆၀	၅၁	၄၂

www.burmeseclassic.com

ငွေပွားစမ အစီအရင် မရေးဆွဲမီ ဇယားကွက်ချရာတွင် အလျားလိုက် ပထမတစ်ကြောင်း ရေးဆွဲစဉ် “ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမီ” ဟူ၍ ရွတ်ဆိုပြီး မြှင့်တင်ကြောင်းဆွဲပါ။ ဒုတိယ “ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမီ” ဟူ၍ ရွတ်ဆိုပြီး နောက်မျှင့်တင်ကြောင်းဆွဲပါ။ တတိယ “သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမီ” ဟူ၍ ရွတ်ဆိုပြီး နောက်ထပ် မျှင့်တင်ကြောင်း ဆွဲပါ။

နောက်ဆုံး မျှင့်ကြောင်း ရေးဆွဲရာ တွင် ပထမအကွက်ကို “ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမီ” ဟူ၍ ရွတ်ဆိုလျက် ရေးဆွဲပြီး ဒုတိယအကွက်အား “ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမီ” ဟူ၍ ရွတ်ဆိုကာ ဆက်ဆွဲ လျက် တတိယအကွက်အား “သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမီ” ဟူ၍ ရွတ်ဆိုကာ သတ်မှတ်နေရာထိ ဆက်ဆွဲရပါမည်။

အနံလိုက် မျှင့်ဆွဲရာတွင်လည်း အလျားလိုက် ရွတ်ဆို ရေးဆွဲသကဲ့ သို့ ရေးဆွဲရပါမည်။ ထိုသို့ ရေးဆွဲပြီး သောအခါ ဇယားကွက် (၉) ကွက် ရပါ မည်။

ဇယားကွက်အတွင်း ဂဏန်းရေး သွင်းရာတွင် ပြုလုပ်ပေးရမည့်သူ၏ မွေးသက္ကရာဇ်အား ရ(ခုနှစ်)နှင့် စား၍ အကြွင်းကို ပထမကွက်တွင် စတင်ရေး ရပါမည်။

မရေးမီ “ဥုံ အက္ခရ မဇ္ဈေ ဌာနေ” ဟု ရွတ်ဆိုပြီး ပထမဂဏန်းတစ်လုံး ရေးပါ။ လက်ယာရစ်အတိုင်း ဂဏန်း ကို (၉) နှင့်ပေါင်းသွားကာ ဂဏန်းရေး သွားတိုင်း “ဥုံ အက္ခရ မဇ္ဈေ ဌာနေ” ဟူ၍ ရွတ်ဆို ရေးသွင်းသွားရပါမည်။

နောက်ဆုံး အလယ်ကွက်တွင် ပြု လုပ်ပေးရမည့်သူ၏ မွေးနံဂဏန်း ရေးသွင်းရာတွင်လည်း “ဥုံ အက္ခရ မဇ္ဈေ ဌာနေ” ဟု ရွတ်ဆိုရေးသွင်း ရပါမည်။

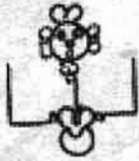
ဂဏန်း ရေးသွင်းပြီး၍ ဇယားကွက် ပြီးမြောက်သောအခါ ငွေပွားစမအစီ အရင်ကို ပြုလုပ်ရပါမည်။

၁။ ၀, လုံး ကြီးကြီးရေးပါ။
၂။ ၀... အက္ခရာ ၀, လုံးအကြီးထဲတွင် ရေးပါ။

- ၃။ ၀... အက္ခရာ ၀, လုံးအကြီးထဲတွင် ရေးပါ။
- ၄။ ၀... အက္ခရာ ၀, လုံးအကြီးအတွင်းတွင် ရေးပါ။
- ၅။ ၀... အက္ခရာ ၀, လုံးအကြီးအောက်ဆုံး တွင်ရေးပါ။
- ၆။ ၀... အက္ခရာအား ၀, လုံးအကြီးပေါ်တွင် ရေးပါ။
- ၇။ ၀... အက္ခရာအား ၀, လုံးအကြီးဘေး တွင် ရေးပါ။
- ၈။ ၀... အက္ခရာအား ၀, လုံးအကြီးအောက် တွင် ရေးပါ။
- ၉။ ၉... အက္ခရာအား ၀, လုံးအကြီး လက်ဝဲ ဘက်တွင် ရေးပါ။
- ၁၀။ ၉... အက္ခရာအား ဃ, ကြီး အောက်တွင် ရေးပါ။
- ၁၁။ ၀... အက္ခရာအား ရ, အောက်တွင် ရေးပါ။
- ၁၂။ ၃ (အင်ကောက်)... အက္ခရာအား ၀, လုံးအကြီး အက္ခရာ၏ လက်ယာဘက်တွင် ရေးပါ။
- ၁၃။ ၄... အက္ခရာအား ၀, လုံးအကြီးအက္ခရာ၏ လက်ဝဲဘက်တွင် ရေးပါ။

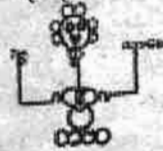
၁၄။ ပ...အက္ခရာအား ထကြီးအောက်တွင် ရေးပါ။

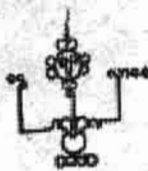
၁၅။ စ.ဝ.ပ.ဝ.အက္ခရာအား ပ.အက္ခရာ၏ အောက်တွင် ထိအောင်ရေးပါ။

၁၆။ ဌ...အက္ခရာ၏ အဆုံးထိနှင့်ထိ၍ “ဋ” ဟူသောစာလုံးရေး၍ ၃(အရင်ကောက်) အက္ခရာ၏ အဆုံးထိတွင် “လာစ” ဟူသော စာလုံးရေးပါ။

၁၇။ နဝင်းအညွန့်အား ထိပ်ဆုံးမှ ကကြီး အက္ခရာ၏ထိပ်တွင် နဝင်းညွန့်တပ်ပါ။

အထက်ပါအတိုင်း ရေးဆွဲပြီးသော အခါ ငွေပွားစမအဆောင်ကို ရရှိပါမည်။ ငွေပွားစမအား ပထမ ရေးဆွဲခဲ့သော ဇယားကွက် ဂဏန်းများနှင့် ကျောချင်းကပ် ရေးရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ငွေပွားစမ ရေးဆွဲရာတွင် စမစာလုံး တစ်လုံးနှင့်တစ်လုံး ထိစေရပါမည်။ အားလုံးပြီးစီးသောအခါ ဓာတ်ကြီး လေးပါး စမဂါထာဖြစ်သော...

- * စက္ခု ယစရ ယ စိတ္တော
- * ဓမ္မညူ ဓမ္မ သာဝိဏော
- * ဗလူပေတော ဗလဝေရာ
- * ဝရဒေါ အော့ ဝေဝံ

ဟူသော စ.ဝ.ပ.ဝ ဓာတ်ကြီး လေးပါးဂါထာအား (၃၇)ကြိမ် ရွတ်ဆိုရပါမည်။

ထိုအခါ အစွမ်းထက် အောင်မြင်သော ငွေပွားစမအဆောင်တစ်ခု ပြီးစီးအောင်မြင်သွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ငွေပွားစမအဆောင်အား ဈေးရောင်းသော ပိုက်ဆံသေတ္တာတွင် ဖြစ်စေ၊ မိမိပိုက်ဆံအိတ်တွင်ဖြစ်စေ ရောနှောထားပါ။ မကြာမီ ငွေများ ဝင်လာမစဲ တသံသံ ပွားများလာမည် ဖြစ်ပါသည်။

လောကီပညာရှင်များသည် လျှို့ဝှက်နက်နဲသော ဂန္ထိရအစီအရင်များ၊ စမအဆောင်များကို လျှို့ဝှက်စွာ ထားရစ်ခဲ့ကြပါသည်။

လူတိုင်း သင်ယူတတ်မြောက်နိုင်သောပညာဖြစ်သော်လည်း၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ပြည့်စုံသူများနှင့် ပါရမီထူးသူများအတွက် အကျိုးပေးအကြောင်းထင်သော်လည်း သီလ၊ သမာဓိ၊ သစ္စာ မရှိသူများအတွက် အကျိုးပေးနည်းပါသည်။

သမ္မာအာဇီဝလုပ်ငန်း လုပ်သူများအတွက် အကျိုးပေး အကြောင်းထင်စေသော်လည်း၊ လောင်းကစားသမားများအတွက် အကျိုးသက်ရောက်မှုနည်းပါလိမ့်မည်။

စာရေးသူသည် နှစ်အတန်ကြာ လုပ်ငန်းရှင်များ၊ ကုန်သည်များ၊ ဓမ္မမိတ်ဆွေများနှင့် မိမိကိုယ်တိုင် စမ်းသပ်ကာ လက်တွေ့ အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိသောအခါမှ မျိုးဆက်သစ်များ၊ လုပ်သားပြည်သူများအတွက် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ထုတ်ဖော်ရေးသား တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်

စာမျက်နှာ (၁၂၁)မှ အဆက်

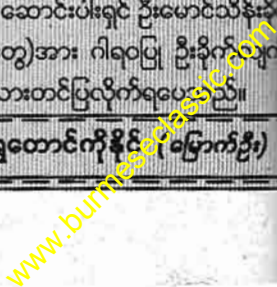
ကိန်းဝပ်စံပယ်နေခဲ့ပါသည်။

နှစ်ပေါင်း အနည်းငယ် ကြာသောအခါ ဆင်းတုတော်အတွင်း၌ ရတနာများရှိမည့်အထင်နှင့် လူဆိုး(စားပြုငါး)တို့သည် ဆင်းတုတော်အား ဒိဋ္ဌိအက္ခရာကို ကျင့်လျက် ဆင်းတုတော်အား ပုဆိန်ဖြင့် ထုခွဲကြပြီး ထုခွဲ၍ မရသောအခါ ကြောက်လန့်ထွက်ပြေးကြပြီး မကြာမီအချိန်အတွင်း၌လည်း လူဆိုး(၅)ဦးသည် သွေးအန်ပြီး သေဆုံးခဲ့သည်ဟု သိရှိရပါသည်။

ဆင်းတုတော်အား လုံခြုံစိတ်ချမရှိသော မူလ ဇိတ်ခါးကျောင်းဟောင်း ပြုပျက်ပြီး ကျောက်ရင်ကေရွာ ယလက်ရှိ ကျောက်ရင်ကေ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၌ ကိန်းဝပ် စံပယ်လျက်ရှိသည်မှာ ယနေ့တိုင် ဖြစ်၍ ဤဆင်းတုတော်သည် (၇)နေရာတိုင်တိုင် အေးစာရီ ကြွမြန်းခဲ့သော ရှေးဟောင်းမဟာကျန် ဆင်းတုတော်တစ်ဆူ ဖြစ်ပါသည်။

စာရွှေသူများကို ဒေသစာရီ ကြွမြန်းခဲ့ရသော ဇိတ်ခါးဘုရားသမိုင်းကို သိနိုင်ပါရန်နှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင်ပါရှိသော မောင်သိန်းခိုင်(စစ်တွေ)၏ ဆောင်းပါးကို ရှာဖွေဖတ်ရှုပါ။ ဇိတ်ခါးဘုရားသမိုင်းအကြောင်း ပို၍ ပြည့်စုံနိုင်မည်ထင်၍ ဧည့်ဝတ်ဦးအောင်ဇေယျ(မြောက်ဦး)၏ ရက္ခဏာကြေးမုံကျမ်းကို ကိုးကားပြီး ၂၀၀၃ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် ကွယ်လွန်သွားပြီးဖြစ်သော ဇိတ်ခါးဘုရား၏ လျှို့ဝှက်ချက် ဆောင်းပါးရှင် ဦးမောင်သိန်းခိုင်(စစ်တွေ)အား ဂါရဝပြု ဦးခိုက်လျက် ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပေမည်။

ရွှေတောင်ကိုနိုင် (မြောက်ဦး)

လူဆိုးများသည် စာရေးသူတို့ အိမ်
ဝင်းအတွင်းဝင်ရန် ကြိုးစားကြသည်။
ဝင်း၌မရကြောင်း “အိမ်တွင်းတွင်
အစောင့်ရှိတယ်။ အိမ်ထောင့်တွင်
အဝတ်ဖြူဝတ်သူတို့ စောင့်နေကြ
တယ်” ဟု လူဆိုးအချင်းချင်း ပြောကြ
ရာတွင် စာရေးသူတို့ ဆွေမျိုးတော်သူ
ဇေတုတွင် ပြောမိခြင်းဖြစ်၏။

ကြားသူသည် စာရေးသူတို့ကို
ထားရောက် ပြန်ပြောခြင်းဖြစ်သည်။
လူဆိုးတို့၏ အမည်ကိုမူ ပြောပြခြင်း
မရှိချေ။

အချိန်မှာ အောင်ဘာလေသိန်းဆု
ခွင့်ပွဲ ပထမအကြိမ် ကျင်းပချိန်ကဖြစ်
သည်။ ဤအဖြစ်အပျက်ကို ဖခင်
ပြန်ပြောပြခြင်းကို ရေးသားဖော်ပြမည်
ဖြစ်ပါသည်။ ဖခင်မှာ မြေစာရင်းအင်
ပေက်တော်ဖြစ်သည့်အပြင် မြန်မာ
ဆေးဆရာကြီးလည်းဖြစ်၏။

ဝက်သား တစ်ပိဿာကို တစ်ကျပ်
မျှသာ ပေးရချိန်ဖြစ်သည်။ ငွေအလွန်
တန်ဖိုးရှိချိန်ဖြစ်သည်။ ပထမအကြိမ်
အောင်ဘာလေသိန်းဆုထိကို မိခင်ဖြစ်
သူက ‘ရွှေထီးရ’ အတိတ်ဖြင့် ထိုး၍
ငါးရာဆုပေါက်ချိန် ဖြစ်သည်။

လူဆိုးနှင့် တာကွယ်နိုင်ရန် ကိုယ်ရံ
ကြီးကုန်းကို အိမ်လေးထောင့်ဝင်ဖြောင့်
ခိုက်ရ၏။ လက်သားရဲခိုက်ရသည်။
တနင်္ဂနွေထောင့် အိမ်ထောင့် စနေ ထောင့်
ဗုဒ္ဓထောင့် ထည့်ဖြင့် ဝေဠု ခိုက်ရ၏။

စိုက်ပျိုးချိန်သည် အရေးကြီးသည်။
အိမ်ဦးစီးမွေးနံ နဝင်းပေါ်ချိန်၌ စိုက်
ရသည်။ မွေးနံဆိုသည်မှာ မိမိ အမှန်
မွေးနေ့ကို မယူရပါ။ အိမ်ဦးစီး၏
နာမည်အရင်းလုံးကို ယူရပါမည်။

ဥပမာ ။ ။ တနင်္လာနေ့မွေးသူ
မောင်အောင်ကြိုင်ဟု အမည်ခေါ်လျှင်
အရင်းလုံး ‘အောင်’ ကိုယူ၍ တနင်္ဂနွေ
သားဟုယူ၍ ဗုဒ္ဓဟူးအခါတွင်

ဝန်းသိုစောင့်ခင်

လူဆိုးမဝင်နိုင်သည့် ကိုယ်ရံကြီးကုန်း

ကိုယ်ရံကြီးကုန်းကို စိုက်ခြင်းဖြင့်
တနင်္ဂနွေနဝင်းပေါ်နေမည် ဖြစ်ပါ
သည်။

* နာမည်အရင်းတွင် တနင်္ဂနွေ ပါသူ
တနင်္ဂနွေသားသည် အင်္ဂါနံနက်
(၁၁)နာရီ (၁၅)မိနစ်တွင် စိုက်ရပါ
မည်။

* တနင်္လာသား ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်

- (၁၁)နာရီ (၁၅)မိနစ်။
- * အင်္ဂါသား ကြာသပတေးနေ့
နံနက် (၁၁)နာရီ (၁၅)မိနစ်။
- * ဗုဒ္ဓဟူးသား သောကြာနေ့ နံနက်
(၁၁)နာရီ (၁၅)မိနစ်။
- * ကြာသပတေးသား စနေနေ့
နံနက် (၁၁)နာရီ (၁၅)မိနစ်။
- * သောကြာသား ဝင်္ဂနက်နေ့နေ့

အထူးထုတ်
နက္ခတ္တဓာတ်မြေပညာမဂ္ဂဇင်း (၂၀)နှစ်ပြည့် ဘယ်လ်တရ

www.burmeseclassic.com

နံနက် (၁၁)နာရီ (၁၅)မိနစ်။

* စနေသား တနင်္လာနေ့နံနက် (၁၁)နာရီ (၁၅)မိနစ်

စသည်ဖြင့် နေ့သားအလိုက် ယင်း တို့၏ နဝင်းပေါ်ချိန်၌ ကိုယ်ရံကြီးဂမုန်းကို မိမိတို့၏ အိမ်လေးထောင့်တွင် စိုက်ကြရပါမည်။

နေ့သားအလိုက် နဝင်းပေါ်ချိန်များမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

* * *

နံသင့်ဂြိုဟ်ကို ယူရပါမည်။

ကိုယ်ရံကြီးဂမုန်း စိုက်ပျိုးပြီးသော အခါ ပဌာန်းနှစ်ဆယ့်လေးပစ္စည်း၊ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး၊ သမ္မုဒ္ဒေ စသည်တို့ကို ခုနစ်အုပ်စီ ရွတ်ဖတ်ရပါမည်။

ရေကို ဂြိုဟ်သက်အလိုက် ခွက်ရေဖြင့် လောင်းရပါမည်။ တနင်္ဂနွေထောင့် ကိုယ်ရံကြီးပင်ကို ခြောက်ခွက်၊ အင်္ဂါတွင် ရှစ်ခွက်၊ စနေတွင် ဆယ်ခွက်၊ ရာဟုတွင် တစ်ဆယ့်နှစ်ခွက် လောင်း

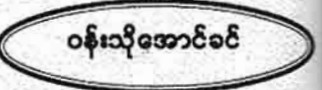
ကိုယ်ရံကြီးသည် အရွက်နှစ်ထောင် သုံးထောင်အထိရှိ၏။ တစ်ပိုက်ခန့် ကျယ်၏။ နူးညံ့၏။ အပွင့်ဖြူ၏။ အနီဖိုလည်ရှိ၏။ မွှေး၏။ ဥဖြူ၏။ ရှေးသူဟောင်းတို့သည် ယိုးဒယားအောက်ရာ၌ အကြောင်းအမျိုးမျိုး တို့ကြောင့် ပြေကြမ်းသည်ဟု ယူဆကြလျှင် ကာကွယ်နိုင်ရန် ယင်းအပင်ကို အိမ်ထောင့်တစ်ထောင့်၌ စိုက်ပျိုးကြကုန်၏။ လူဆိုးဘေးမှ ကင်းဝေးစေရန် ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေသား	တနင်္လာသား	အင်္ဂါသား	ဗုဒ္ဓဟူးသား	ကြာသပတေးသား	သောကြာသား	စနေသား
၁	၂	၃	၄	၅	၆	၀
၅	၆	၀	၁	၂	၃	၄
၂	၃	၄	၅	၆	၀	၁
<u>၄ အခါ</u>	<u>၅ အခါ</u>	<u>၆ အခါ</u>	<u>၀ အခါ</u>	<u>၁ အခါ</u>	<u>၂ အခါ</u>	<u>၃ အခါ</u>
၀	၁	၂	၃	၄	၅	၆
၃ နေ့	၄ နေ့	၅ နေ့	၆ နေ့	၀ နေ့	၁ နေ့	၂ နေ့
၆	၀	၁	၂	၃	၄	၅

နေ့ဆိုသည်မှာ စိုက်ပျိုးရမည့်နေ့ ဖြစ်၍ အခါဆိုသည်မှာ စိုက်ပျိုးရမည့် အခါ ဖြစ်သည်။ နေ့သားဆိုသည်မှာ စိုက်ပျိုးလိုသူ၏ နာမည်အရင်းလုံး

ပေးပါ။ ကိုယ်ရံကြီးပင်ကို ရှင်နာဂသိန်ပုံပြ ဆေးအဘိဓာန်တွင် ဖော်ပြသည်ကို အကျဉ်းချုံး ဖော်ပြပါသည်။

နုလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ

ကျွန်တော်သူငယ်ချင်း အောင်မင်း စိုးတွင် ညှင်းများ ပေါက်နေတာ ကြာ ပါပြီ။ တခြားဆေးများနှင့် လိမ်းလိုက်၊ သက်သာလိုက်၊ ပြန်ပေါက်လိုက်ဖြင့် ကြာတော့ ဒီအတိုင်း မေ့မေ့လျော့လျော့ ထားခဲ့ရာမှ နှစ်လခန့်ကြာသောအခါ တစ်ကိုယ်လုံး ကျောပြင်နှင့် ရင်ဘတ်များမှာ ညှင်းများဖြင့် ပြည့်နေတော့သည်။

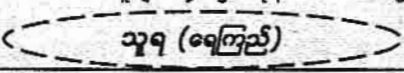
ညှင်း

သက်သာပျောက်တင်းဆေး

အောင်မင်းစိုးနှင့် အသိဖြစ်သော ဒေါ်ခင်ရွှေမှ ညှင်းပျောက်ဆေးမှာ လွယ်ကူကြောင်းပြောပြီး အုန်းပင်မှ အမြစ် (အုန်းမြစ်)ကို လက်လေးလုံးခန့်ဖြတ်ပြီး ကျောက်ပျဉ်တွင် ရေနှင့်သွေးကာ လိမ်းပေးလိုက်ပါသည်။ လိမ်းစတွင် အနည်းငယ် စပ်ပါသည်။

သုံးလေးရက် ဆက်၍ လိမ်းပြီးသောအခါ ညှင်းများမှာ ကွာကျ၍ လုံးဝ ပျောက်သွားသည်မှာ ယနေ့အထိပင်ဖြစ် ပါသည်။ ညှင်းပေါက်၍ စိတ်ညစ်နေသော စာဖတ်သူများသို့ ငွေမကုန်ဘဲ လက်တွေ့ ညှင်း သက်သာပျောက်ကင်းဆေးကို တစ်ဆင့် ဒါနပြုလိုက်ရပါသည်။

စွယ်စုံအစွမ်းထက်

နိ(ဉ)ချက်

အောင်လိမ့်

နက္ခတ္တရာဇ်မြတ် မဂ္ဂဇင်းကြီးတွင် ဆရာကြီး ဦးသာအုံ(တလိုင်းကံရွာ) ၏ မှတ်တမ်းကျမ်းကြီးမှ ဖခင်ကြီး ဦးသောင်း(ဓမ္မသူရိယ) အမြဲဆောင်ရွက်အောင်မြင်ခဲ့သော အစွမ်းထက် နိ(ဉ)ထပ် ဂါထာတော်ကြီးအား ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

နိ (ဉ)ထပ်ဂါထာတော်

- နိနိပါပံ နိနိသေဋ္ဌော
- နိနိပါပံ နိနိဝေဋ္ဌော။
- နိနိပါပံ နိနိသံဃော
- နိနောရသံ နိနိဂုရု။
- နိနိပိဝံ နိနိနပေ။

ဆနက်

သေဋ္ဌော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
နိနိပါပံ၊ အောင်အပ်သော မကောင်းမှုကို။ **နိနိနံ**၊ အောင်တော်မှု၏။ **ဝေဋ္ဌော**၊ ဆရာတော်သည်။ **နိနိပါပံ**၊ အောင်အပ်သော အဝိဇ္ဇာတဏှာ စသော မကောင်းမှုတရားကို။ **နိနိနံ**၊ အောင်မြင်တော်မှု၏။ **သံဃော**၊ သံဃာတော်သည်။ **နိနိပါပံ**၊ အောင်အပ်သော မကောင်းမှုကို။ **နိနိနံ**၊ အောင်တော်မှု၏။ **ဂုရု**၊ ငါတို့၏ ဆရာသည်။ **နိနောရသံ**၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်ရတနာဖြစ်၍။ **နိနိနံ**၊ အောင်သင့်ရာကို အောင်တော်မှု၏။ **နိနိပိဝံ**၊ ဘုရားတည်းဟူသော အောင်မျိုးစေ့ဖြစ်သော။ **နိနိနံ**၊ အောင်သူတကာ မြတ်ရတနာကို။ **ဝေဋ္ဌော**၊ ရှိခိုးပါ၏။

နိ(ဉ)ထပ်ဂါထာတော်၏ အကျိုးထား...

ဧနော၊ ည၊ နံနက် ရွတ်ပါက ဘေးရန်တင်း၏။ မိမိ၏ ကိုယ်စောင့်နတ် မစ၏။ ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်း ညံ့လျှင်သော် ထည်းကောင်း တစ်ရပ်၊ တစ်ရွာ၊ တစ်မြို့ သွားသော် လည်းကောင်း ရွတ်လျှင်

အန္တရာယ်ကင်း၏။ ကျော်စော၏။ ဘုန်းတန်ခိုးကြီး၏။ အသက်ရှည်၏။ အနာခံ၏။ ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိ၏။
 ရေကို ယင်းဂါထာဖြင့် မန်း၍ သောက်သော်၊ တိုက်သော် ဘေးအန္တရာယ်ကင်းပြီး မကောင်းသော အိမ်၊ ကျောင်း၊ လှည်း၊ ကား စသည်တို့အား လက်ဖွဲ့ထိုး၍ ရေစိမ်ပက်၍ သော်လည်းကောင်း၊ ဆောင်ထား၍ သော် လည်းကောင်း အပြစ်အမျိုးမျိုး ဖြစ်သော စုန်းတိုက်၊ ကဝေတိုက်၊ နတ်တိုက်၊ ဓာတ်တိုက်၊ လမိုင်းတိုက် တို့ ကင်းရှင်းပြီး ကောင်းကျိုးရစေပါသည်။
 ကျောက်ခဲ သန့်သန့်လေးလုံးအား မန်းပြီး ထောင့်လေးထောင့်မြှုပ်သော် သူခိုးမဝင်နိုင်၊ သက်ကယ် (၇)ညွန့်အားမန်း၍ နတ်စင်မှာထားသော် နတ်မနေနိုင်၊ မြွေနှင့် အဆိပ်ရှိသော သတ္တဝါတို့ကိုက်လျှင် ယင်းဂါထာဖြင့် မန်း၍ တိုက်သော်၊ သောက်သော်

အဆိပ်ပြယ်၏။
 လယ်ယာကင်းကျွန်းတို့ ကြွက်ဖျက်လျှင် ကျီးမနားထန်းရွက်၌ ရေးပြီး (၃၇)အုပ်စုတ် (၄)ထောင့်မှာ မြှုပ်၊ ချိတ်ထားလျှင် ပြေး၏။
 ရွှေ၊ ငွေပြားတွင် ရေး၍ ထောင်ထားလျှင် မြင်မြင်သမျှ လူ့ နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုး၏။ ယင်းဂါထာတော်အား မရွတ်ဖတ်နိုင်သည်ရှိသော် အောက်မေ့မှတ်ထင်ရုံဖြင့် အကျိုးကား များလှပါသည်။
 ယခုခေတ်တွင် ဂါထာတော်၊ မန္တန်တော်၊ ပဋ္ဌာန်းတော်များစွာ၏ အကျိုးကျေးဇူးများကို ဆရာတော်များ၊ ဆရာကြီးများနှင့် ကိုယ်တွေ့အောင်မြင်အကျိုးပေးသူတို့မှ အသီးသီး ဉာဏ်စွမ်းကိုယ်စွမ်းရှိသရွေ့ ခုနစ်ရက်သား သမီးတို့အား ဘုရားသာသနာတော်ကြီး၏ အံ့ဩချီးမွမ်းဖွယ် အသွယ်သွယ် တို့နှင့်အတူ အင်မတန်ဆန်းကြယ်ပြီး လျှို့ဝှက်နက်နဲသည့် တရားတော်တို့ ကား ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း သိပြီးဖြစ်ပါသည်။
 သို့သော် လူအချို့ကား ဂါထာတော်၊ မန္တန်တော်၊ ပဋ္ဌာန်းတော်တို့ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြသော်လည်း မြန်မြန်အောင်မြင်ချင်ကြပေသည်။
အကျိုးဖြစ်ရန်ကား...
 ★ ဌာန်ကရိုင်းကျနခြင်း အသိနေအသံ

www.burmeseclassic.com

ထား ပျည်းသံ သရသံမှန် အချိန် မှန်ပြီး ရွတ်ဖတ်သူတို့သည် လည်းကောင်း...

★ ကိုယ်ကျင့်တရား စောင့်ထိန်းခြင်း၊ ရှောင်သင့် ရှောင်အပ်သော မကောင်းမှုကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ မိဘ နှင့် အလားသတ္တန်တူသော ကျွဲ၊ နွား စသည် အသားတို့ကို ရှောင် ခြင်း၊ ခင်ပွန်းကြီး (၁၀)ပါးကို မစော် ကားမိအောင် စောင့်ထိန်းနိုင်ခြင်း စသူတို့သည် လည်းကောင်း...

★ ဘဝအဆက်ဆက်နှင့် ယခုပစ္စက္ခ ဘဝတွင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သော ဒါန ကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးပေးချိန်တန် ၍ လည်းကောင်း...

★ ရွတ်ဖတ်သူတို့နှင့် အကျိုးပေးတိုက် ဆိုင်မှုကြောင့် လည်းကောင်း... နေ့ချင်းညချင်းဖြင့် အောင်မြင်နိုင်ပါ သည်။

မိမိတို့၏ ယုံကြည်မှုဖြင့် အမြဲ ဆောင်ရွက်သွားပါကလည်း သက်ရှည် ကျန်းမာကာ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းဝေး ပြီး ကောင်းကျိုးချမ်းသာမှု အမျိုးမျိုးကို ခံစားနိုင်သည့်အပြင် သံသရာ ဘဝ

အဆက်ဆက် ကောင်းသော ရှင်သန် မှုများနှင့်သာ ဆုံတွေ့ရမည် ဖြစ်ပါ သည်။

တစ်ဆက်တည်း တင်ပြလိုသည် မှာ ဖခင်ကြီး(အဘသောင်း)မှ အမြဲသွန် သင်မိန့်မှာသည့် စကား(၄)ခွန်းရှိပါ သည်။ ယင်းတို့မှာ...

၁။ အများတကာထက်သိခြင်း၊ တတ် ခြင်း၊ တော်ခြင်း၊ အကျိုးပေးခြင်း လျှင် ဝီရိယရှိရမည်။

၂။ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာ သော ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်တိုင်း တွင် အမှား၊ အမှန်၊ အတု၊ အစစ် သင့်မသင့်ကို ဉာဏ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ် နိုင်ရမည်။

၃။ ထိုနှစ်ဖြာသော ကိစ္စရပ်တို့ကို ဆောင်ရွက်ရာမှာ ကောင်းရမည်။ မှန်ရမည်။ အရှည် တည်တံ့ခိုင်မြဲ ရန်အတွက် သတ္တိကောင်းရပါ မည်။

၄။ အများတကာတို့ထက် ပိုပြီး ဇွဲရှိရ ပါမည်။ အဲဒါကတော့ ကြံ့ကြံ့ခံ နိုင်ခြင်း ဘယ်သောအခါမှ တွန့် ဆုတ်ခြင်းမရှိရ အချိန်ကို တန်ဖိုး ထားပြီး မိမိ ဆောင်ရွက်နေသည့်

အလုပ်မှန်သမျှ (လောကီအလုပ် လောကုတ္တရာအလုပ်)ကို ဇောက်ဆ လုပ်ဆောင်နိုင်ရမည်။

ဒီမှာမှ “ကံ” ဆိုသည့် အကျိုးတရား ကို ခံစားရမည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းသည့်ကံ ခံရမည်။ မကောင်း တာလုပ်လျှင် မကောင်းသည့်ကံ ခံစား ရမည်။

ထို့ကြောင့် ခုနစ်ရက်သားသို့ အပေါင်းတို့အား အထူးမှာကြားလို သည်မှာ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ပဋိပ တော်၊ ပဋ္ဌာန်းတော်၊ ဂါထာတော် မန္တန်တော်တိုင်းတွင် ခက်ခဲနက်နဲသော အကျိုးတရားများစွာနှင့် အစွမ်းသတ္တိ တို့ကား ဖော်ပြ၍ပင် မကုန်နိုင်ပါ။

ထို့ကြောင့် မိမိတို့ရရှိပြီးသော ဂါထာ မန္တန်၊ ပရိတ်၊ ပဋ္ဌာန်းတို့ကို နေ့စဉ် နေ့ည အခါအားလျော်စွာ ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ခြင်းဖြင့် သာသနာ့အကျိုး ဘာသာအကျိုးကို တတ်နိုင်သမျှ တတ်စွမ်းသမျှ သယ်ပိုးဆောင်ရွက်နိုင် စေရန် ဆန္ဒပြုလိုက်ပါသည်။

အောင်ပေါ်စံ

နံနက်ချိန်ခါများ၌ ဝါးပင်အခက် ထိပ်ဖျားအလယ်ရွက်မှ စီးကျသော ဝါးရွက်ရေများကို ခွက်သန့်သန့်ဖြင့် ရုဆောင်းပါ။

(蕪 落) ဟွေ့လွမ် (Huò Luàn) ဟုခေါ်သော ရေငတ်ဝမ်းကျန်ရာဂါ အတွက် တစ်နာရီခြား တစ်ကြိမ် လက်ဖက်ရည်ခွန်း တစ်ခွန်းမျှသောက် သုံးပေးခြင်းဖြင့် သိသာစွာ သက်သာ ပျောက်ကင်း စေလေသည်။

[ကျိုးယောက်ရွယ် (Zhōng Yào Xué) တရုတ်ပုံပြဆေး အဘိဓာန် စာမျက်နှာ(၁၁၈၄) မှ ထုတ်နုတ်ဖော်ပြပါသည်။]

ဝူခန်းယန် (Wu Kan Yan)

ရေငတ်ဝမ်းကျန်ာ အထူး ဝါးရွက်

နံနက်ခင်း မြင်တွေ့ရသည့် ဝါးရွက်ရေ

ဒုစိပေါင်း (၃၆၀)ကျော်က

ဆရာတော်ကြီးစာစိပါး၏ မိတ္တပူတီး

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

တောင်ငူမြို့၊ မဟောသခဆေး
ဆိုင်မှ ဆရာဦးကျော်မြင့်၏ နေအိမ်
ဘုရားခန်းတွင် ထူးခြားသော ပုတီး
ဆစ်ကုံးကို တွေ့ရသည်။

ပုတီးဆစ် ၀က်ခြုံကြီးထုံးအသုံးတွင်
အင်္ဂလိပ်နှင့် ကြားနွဲ့သဏ္ဍာန် အပိုင်း
ဆွဲကွပ်ထားကာ ကြီးထုံးထုံး ခြာ
ဆွတ်နေသည်။ အလယ်မဏ္ဍိုင်ကြီး
အသုံးတွင် တင်၍ထွန်းပွားထယ်တစ်ထူ
ဆွတ်ထားသည်။

ပုတီးလုံးများမှာ အလေးအချိန်
အတန်စီး လေး၍ နှစ်ကာလရှည်ကြာ
ပိုထားရသဖြင့် နက်ပြောင်နေသည်။
အိလယ်ကူး ပုတီးခေါင်းနှင့် ကြီးပေါက်
နားကို သေချာစွာ လေ့လာကြည့်မှ
ဆင်စွယ်ပုတီးဖြစ်ကြောင်း မှန်းဆရ
သည်။

ကျွန်တော် လေ့လာရသလောက်
မိလို့ တန်ဆာဆင်မှုတွေအရ ပုတီးရဲ့
အထိုင်ရှင်က ဆုကြီးပန်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး
ဖြစ်နိုင်ခြေ ရှိပါတယ်'

'ဟုတ်တယ်ဆရာ၊ သာလွန်မင်း
ဆတ်ထက်က ဘုရားဆုပန် မင်းဆရာ
ဆော်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ စစ်ကိုင်းတောင်ဖိလာ
ဆရာတော် ရှင်ဘွဲ့မှန်စွာယောသ၊
ဆန်းဘွဲ့ အရှင်ဥပါလိကိုယ်တိုင်
မိပွားခဲ့တဲ့ ပုတီးပါ'

'ဆရာ ဘယ်လို ရခဲ့တာလဲ'
ဒီပုတီးက တောင်ဖိလာကျောင်းမှာ
အညွှတ်အဆက် ထိန်းသိမ်းခဲ့ကြရာက
ထွက်ခဲ့တဲ့ (၆)နှစ်လောက်မှာ မူလပုတီး
ဦးပြတ်သွားလို့ တောင်ဖိလာအနား
မှနှစ်ရွာက ဒါယကာတွေက ကြီးသစ်
ဦးပိုး မူလ အခြေအနေအတိုင်း ပြန်
ကုန်ပေးကြတယ်။

အဲဒီနောက် ပုတီးကို ရွာနှစ်ရွာ
အပြိုင်လှကြရာက ရန်မီးပွားလာလို့
"အာရော်ရွာ" မြောက်ကျောင်း ဆရာ
ဆော် အရှင်ကုန္တိယက နှစ်ရွာ သဘော

◆ မိဘတော်မြှောက်ကျော်ဆရာတော် ဦးကျော်စွာ

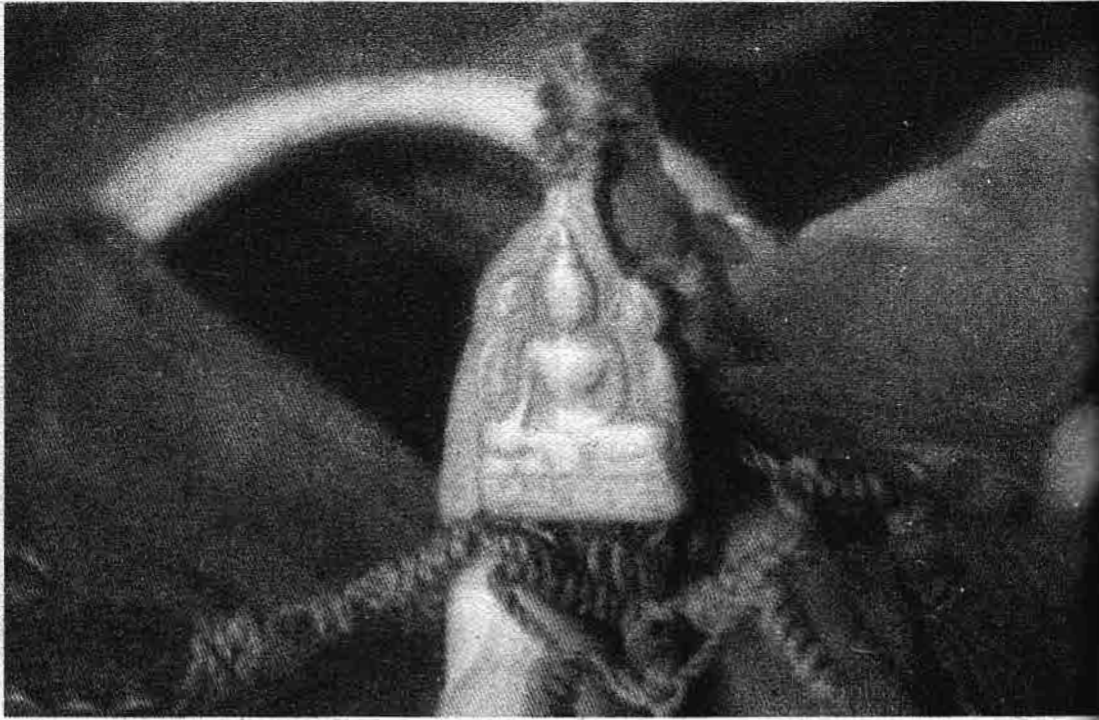
တူ အလှူခံယူခဲ့တာနဲ့ ရန်ပြေငြိမ်းကြ
တယ်။
မရှေးမနှောင်းမှာပဲ ဆရာတော်

ဦးကျော်စွာ တောင်ငူကြွလာတော့ ပုတီး
အကြောင်းသိရတာနဲ့ ကျွန်တော် ခေတ်
ငှားပြီး စိပ်ဖြစ်ပါတယ်'

နက္ခတ္တဗေဒနိဒါန်း ၃၂၉

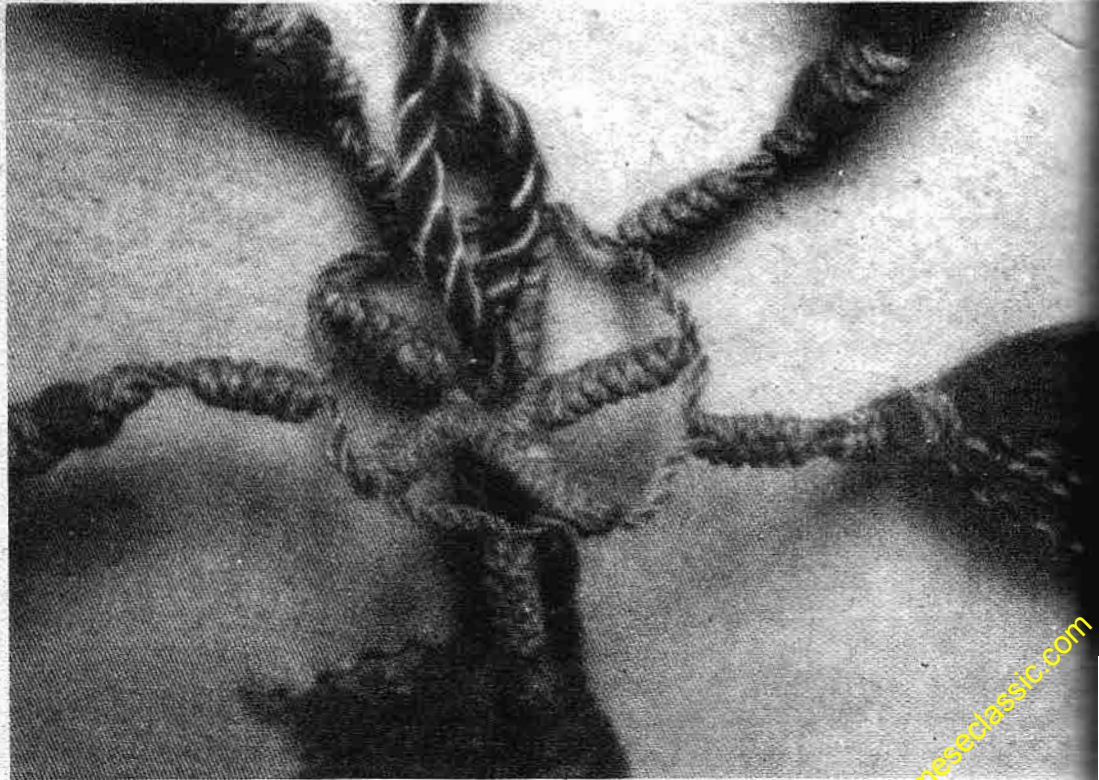
www.burmeseclassic.com

▶ မုခ်ကြီးထံမှ ရှမ်းပွားထယ်

▶ ဆက်ခြားမိရာ ကြားဖွင့် ကြီးထံ

ခရစ် နာဂတ္တရောင်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

တောင်ဖိလာဆရာတော်၏ ဆင်္ခွယ်ပုခီး

‘ငါတရော်ရွာဆိုတာ စစ်ကိုင်းက ခိုတရော်လား’

‘ဟုတ်တယ်လေ ရွာသစ်ကြီးနား ခိုတရော်ရွာ။ ရွာမှာ တောင် ခြောက် နှစ်ကျောင်းရှိတာ ဆရာတော် က မြောက်ကျောင်းကပါ။ အဲဒီလို ယူ ခိုပြီး ဆရာတော်ပြန်ခါနီး ပုတီးကို ပြန်တောင်းတယ်။ တပည့်တော်က ချန်တောင်ဖိလာ ဆရာတော်ရဲ့ ဆယ့်ရင်းပါ။ စစ်ကိုင်းတောင်ဖိ အာလဲ တောင်ဖိလာတတ်ကျတာပဲ။ ဆယ့်တော်ကိုပဲစွန့်လိုက်ပါတော့လို့ ဆရာတော်က ဆရာဒကာ ခိုနီးပြီးသားလဲ ဖြစ်နေလို့ပါ။ ဆရာတော်က “အေးပါ ငါလဲ အဲဒီမှာပြန်ကြည့်ပြီးပါပြီ။ မင်းပဲ

ထိန်းသိမ်းထားလိုက်ပါတော့” လို့ခွင့် ပြုတော်မူတာနဲ့ ကျွန်တော် စိပ်ပွားခွင့် ရခဲ့ပါတယ်။

တောင်ဖိလာ ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော်(၇၂)နှစ်အရွယ် မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၀၁၂ ခုနှစ်တွင် ပျံလွန် တော်မူသည်ဖြစ်ရာ ဆရာတော် စိပ်ပွား ခဲ့သော ဤပုတီးသည် နှစ်ပေါင်း (၃၆၀)နှစ်ကျော် သက်တမ်းရှိသည့် ရှေးဟောင်းရတနာတစ်ပါး ဖြစ်ပေ သည်။

ထို့ကြောင့် လူအများ လေ့လာနိုင် ကြစေရန် ဓာတ်ပုံပုံနှိပ်တမ်းပြု၍ ဖော်ပြ လိုက်ပါသည်။

ဘုန်းကျော်စွာ(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

စာမျက်နှာ (၁၃၃) မှ အဆက်

ရှည်ကြီး (၁၂)ချောင်း (မြောက်အိုး ပုံစံ ကြိုတင်ကျစ်ထုံးထားပါ။)

★ ပင်မချည်နည်းအတွက် (၄)မိတာ ရှည် ကြီး (၁)ချောင်း။

စတင် ပြုလုပ်ခြင်း

ပုံ(၁) ကြယ်သီးပုံထုံးချည်နည်း (တရုတ်ကြီးထုံးပညာ (၇၄)၌ ဖော်ပြ ပြီး)ဖြင့် စတင်ပါ။

ထို့နောက် ယခု လေ့လာထားသော မောင်နှံလက်ဆက်ချည်နည်းဖြင့် ပေါင်း စပ်ပါ။

ယင်းနောက်တွင် မင်္ဂလာကြိုးထုံး (တရုတ်ကြီးထုံးပညာ (၅၄)၌ ဖော်ပြပြီး) တစ်လှည့်၊ မောင်နှံလက်ဆက်ချည် နည်းတစ်လှည့် ချည်ထုံးပါ။

ပုံ(၂) ကြိုးတစ်စစ်တွင် အရှင် ကလေးတစ်ရပ်စီ လျှိုသွင်းပြီး မောင်နှံ လက်ဆက်ချည်နည်းဖြင့် ဆက်လက် ချည်ထုံးပါ။

ပုံ(၃) ကျစ်ထားသော မြောက်အိုး ပုံစံတစ်ခု တွဲချည်ပါ။

ပုံ(၄) အခြားတစ်ဖက်မှ မြောက်အိုး နောက်တစ်ခု ထပ်တွဲပါ။

ပုံ(၅) မြောက်အိုးများ တစ်ဖက် တစ်ချက်စီ အဆင့်ဆင့်ဆွဲပါ။

ပုံ(၆) မင်္ဂလာမြောက်အိုး အတွဲရရှိ ပါပြီ။

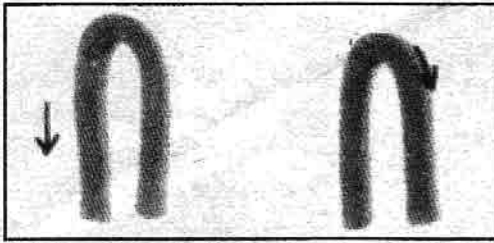
ပုံ(၇) ပါအတိုင်း တန်ဆာဆင် အလှခြယ်နိုင်ပါသည်။

တရုတ်လေ့တွင် မြောက်အိုးတွဲ များ ဖောက်ခြင်းသည် မကောင်းဆိုးဝါး များ ပပျောက်၍ ကျက်သရေမင်္ဂလာ ပြည့်စုံစေကာ စည်ကားသိုက်မြိုက်ခြင်း၊ ဖျော်ရွှင်တက်ကြွခြင်း အနက်အဓိပ္ပာယ် ဆောင်ယူပါသည်။

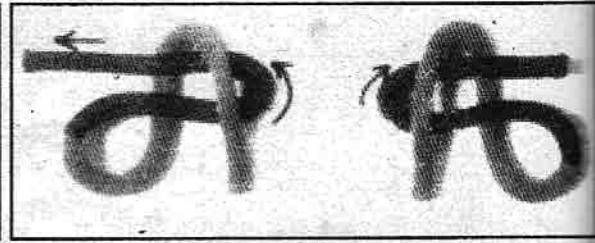
ဟူဂျင်းမီ

www.burmeseclassic.com

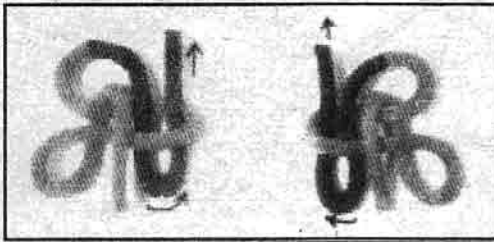

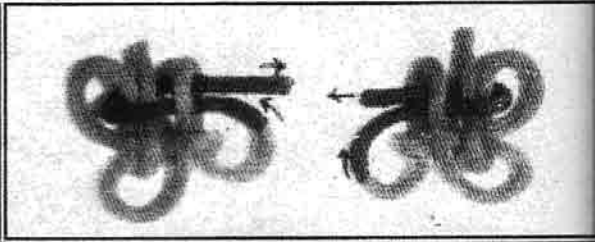
◆(၁) မောင်နွဲ့လက်ဆက်ချည်နည်း တစ်ဖက်တဖြင့်

◆(၂) မောင်နွဲ့လက်ဆက်ချည်နည်း တစ်ဖက်တဖြင့်

◆(၃) မောင်နွဲ့လက်ဆက်ချည်နည်း တစ်ဖက်တဖြင့်

◆(၄) မောင်နွဲ့လက်ဆက်ချည်နည်း တစ်ဖက်တဖြင့်

ယခင်လမှ အဆက်

အခြေခံ ကြိုးထုံးနည်း (၈၀)

双又 耳关 结

(ရွှင်းလျှန်က) Shuang Lian Jie

မောင်နွဲ့လက်ဆက်ချည်နည်း

အခြေခံကြိုးထုံးချည်နည်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ဤကြိုးထုံးနည်းကို ယခင် လေ့လာခဲ့ပြီးသော ကြိုးထုံးနည်းများနှင့်

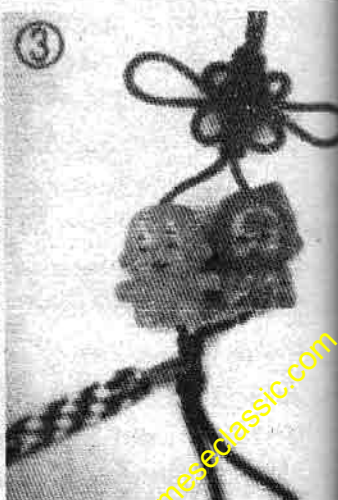
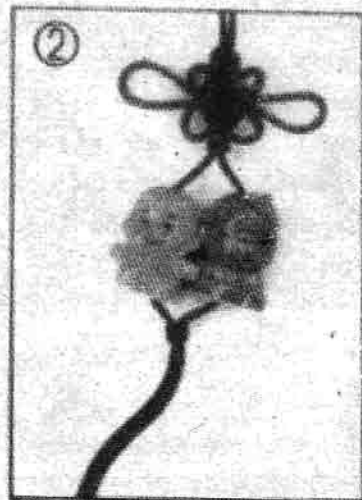
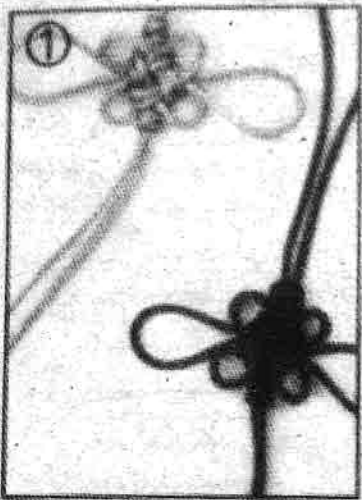
စာရွက်ဟို ပျဉ်ငါး
ကြိုးထုံးပညာ (၈၀)

ပေါင်းစပ်၍ “မင်္ဂလာမြောက်အိုး” အဆင်တန်ဆာကို ဖန်တီးနိုင်ပါမည်။ အခြေချည်နည်းကို လေ့လာပါ။

မောင်နွဲ့လက်ဆက်ချည်နည်း ပုံ(၁) နှင့် တစ်ဖက်မှ မြင်ရပုံ တွဲဖက်ဖော်ပြထားပါသည်။

◆ (၁)၊ (၂) မင်္ဂလာမြောက်အိုးချည်နည်း

◆ (၃) မင်္ဂလာမြောက်အိုးချည်နည်း

၁၅ နက္ခတ္တဇာန်မြတ်မဂ္ဂဇင်း

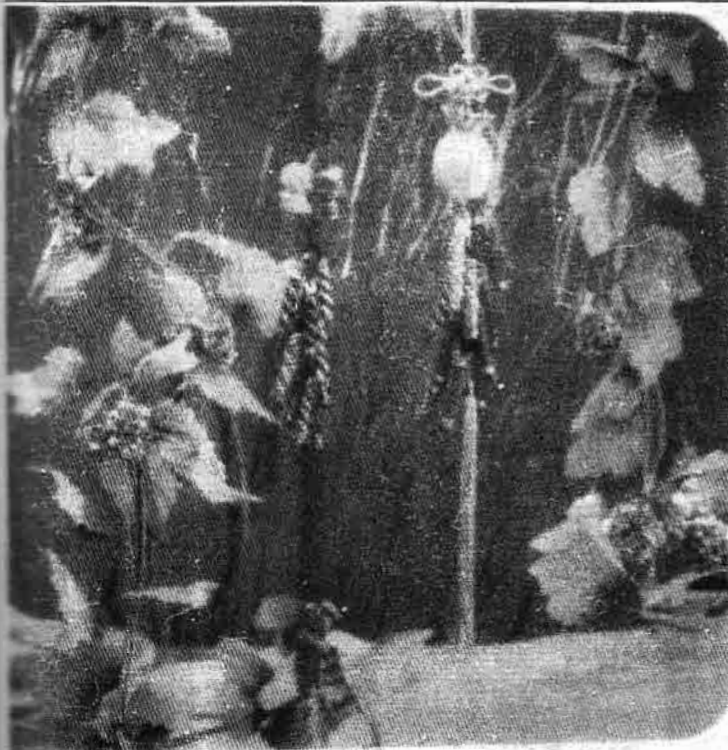

• (၄)၊ (၅)မင်္ဂလာပြောက်အိုးချည်နည်း

• (၆)မင်္ဂလာပြောက်အိုးချည်နည်း

• (၇)မင်္ဂလာပြောက်အိုးအဆင်တန်ဆာ

• မင်္ဂလာပြောက်အိုး ချည်နည်းအတွက် လိုအပ်သော ပစ္စည်းများ

ရပါပြီ။

မင်္ဂလာပြောက်အိုးချည်နည်း

လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲတွင် ပြောက်အိုးဖောက်ကာ စည်စည်ကားကား သိုက်သိုက်မြိုက်မြိုက် ဆင်နွဲ့ကြသည့် မင်္ဂလာအထိမ်းအမှတ် အဆင်တန်ဆာ ဖြစ်သည်။

လိုအပ်သော ပစ္စည်းများ

- ★ စုံတွဲအရုပ်ကလေးနှစ်ရုပ်၊
- ★ ပြောက်အိုးလုပ်ရန် (၃)စင်တီမီတာ

ပုံ(၂)အတွဲ = တစ်စ လျှိုသွင်းပါ။
 တန်လန့်မြေညီမျှအတိုင်း ဖြစ်သည်။
 ပုံ(၃)အတွဲ = ထောင်လိုက်မျဉ်း
 အတိုင်း ထပ်လျှိုပါ။

ပုံ(၄)အတွဲ = မြေညီမျှအတိုင်း
 လေးဖက်ပြည့်အောင် လျှိုပါ။
 တင်းတင်းရင်းရင်းဖြစ်အောင် ဆွဲပါ။
 ညှိပါ။ မောင်နှံလက်ဆက်ချည်နည်း

၁။

***

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၁ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လ၊ ကြာသပတေးသမီးဖြစ်ပြီး အသားဖြူဝင်းနေသူ ဖြစ်ပါတယ်။ မိဘများ ပေးထားတဲ့ နာမည်က "မာလာဆွေ"ဖြစ်ပြီး သူမရဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ကတော့ အင်္ဂလိပ်အက္ခရာနဲ့ "မာလာ"ကိုသာ ထိုးထားခြင်းဖြစ်တယ်။ မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာရတိုင်စဉ်၊ ဝုဒ္ဓိတို့ ချကြည့်ရင်...

***

ထိုးမြဲလက်မှတ်များ အကြောင်း

ဆရာကြီးဦးလောပမြိုင်
(ဥပဒေဆွဲ)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသူတေသီ

+ ဗုဒ္ဓဟူးဖြစ်လို့ နာမက္ခရာရတိုင်စဉ်မှာ၊ ဝုဒ္ဓိမှာ၊ အနိဋ္ဌ + အနိဋ္ဌဖြစ်လို့ အထူး ညံ့လွန်းပါတယ်။ ဒီနာမည်မျိုးမှာ နာမည်နောက်ဆုံး

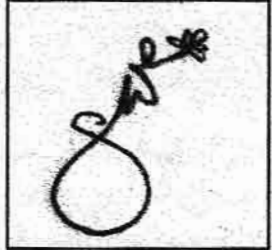

<p>နံပါတ်- ၁</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 33%;"></td> <td style="width: 33%; text-align: center;">အဓိပတိ</td> <td style="width: 33%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">အထွန်း</td> <td style="text-align: center;">သိုက်</td> <td style="text-align: center;">ရာဇ</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">မရဏ</td> <td style="text-align: center;">ဘင်္ဂ</td> <td style="text-align: center;">ပုတိ</td> </tr> </table> <p style="text-align: center;">(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)</p>		အဓိပတိ		အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	မရဏ	ဘင်္ဂ	ပုတိ	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 33%;"></td> <td style="width: 33%; text-align: center;">၁</td> <td style="width: 33%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">၃</td> <td style="text-align: center;">၆</td> <td style="text-align: center;">၂</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">၀</td> <td style="text-align: center;">၄</td> <td style="text-align: center;">၅*</td> </tr> </table> <p style="text-align: center;">(နာမက္ခရာရတိုင်)</p>		၁		၃	၆	၂	၀	၄	၅*	<p style="text-align: center;">(ဝုဒ္ဓိ)</p>
	အဓိပတိ																			
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ																		
မရဏ	ဘင်္ဂ	ပုတိ																		
	၁																			
၃	၆	၂																		
၀	၄	၅*																		

ကြာသပတေး ပုတီးဖွား ဖြစ်ပါတယ်။ နာမည်က ကြာသပတေး + ဗုဒ္ဓဟူး + အင်္ဂါဖြစ်လို့ ပုတိ + အထွန်း နာမည်ဟာ အချို့ဗေဒင်ဆရာများက ပက္ခမိတယ်လို့ သတ်မှတ်တယ်။ နာမက္ခရာရတိုင်စဉ်မှန်း ဝုဒ္ဓိများဖြစ်တယ်။ နာမည်ပေး ညံ့ပါတယ်။ ကြာသပတေးအစ သောကြာအဆုံး မွေးနံကို အညွန့်အုပ် နာမည်ဆိုရင် ပိုကောင်းမယ်။ ထိုးမြဲလက်မှတ်က ကြာသပတေး

စာလုံး "ဆွေ"ကို လက်မှတ်ပြုပြင် ရွေးချယ်ထိုးသင့်တယ်။

***

(ပြုပြင်သင့်သော လက်မှတ်နမူနာပုံစံ)

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသာမပါ။ အညွန့်နေရာမှာ ပွင့်ဖတ် (၅)ခုထဲ တွဲ ပန်းပွင့်သင်္ကေတ ထည့်ပါ။

၂။

***

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂)နေရာ မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက် မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၃ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ၊ အင်္ဂါနေ့ ဖွား အမျိုးသားလူငယ်တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

သူ့မိဘများ ပေးထားတဲ့ နာမည်က “စိုးဝေဖြိုး”ဖြစ်ပြီး လက်မှတ်ကတော့ “ဖြိုး”တစ်လုံးတည်းကိုသာ အင်္ဂလိပ် အက္ခရာနဲ့ ရွေးထိုးထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရတယ်။

ထိုးမြဲလက်မှတ် ပုံသဏ္ဍာန်က ဘယ်ဘက်ကိုစောင်းပြီး လက်မှတ်ပေါ် မှာ ကန့်လန့်မျဉ်းတွေ ဖြတ်ထားခြင်း တွေက မကောင်းပါဘူး။

ကြိုးစားသလောက် ခရီးမရောက် နိုင်ဘူး။ အနှောင့်အယှက် အဖျက်အဆီး တွေကို ကြုံရပြီး ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ် တွေနဲ့ မကင်းဘူး။ မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်တို့ ချကြည့်ရင်...

*** $\longrightarrow$
 အင်္ဂါ ပုတီးဖွားဖြစ်ပြီး အင်္ဂါ + ဗုဒ္ဓဟူး + ကြာသပတေး နာမည်ပေး ထားလို့ ပုတီး + သိုက် + မရဏ = အနိဋ္ဌ + အနိဋ္ဌ နာမည်ဖြစ်တယ်။ နာမည်ပေးညံ့တယ်။ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် မှန်ပါတယ်။

လက်မှတ်က မရဏဋ္ဌာန ကြာသပတေးဖြစ်လို့ မကောင်းပါဘူး။ ဒီ နာမည်မျိုးမှာ “စိုးဝေ”နှစ်လုံးတွဲ ထိုးရင် ပုတီး + သိုက် = အနိဋ္ဌ + အနိဋ္ဌဖြစ်လို့ ပိုကောင်းမယ်။

သင်္ချာဗေဒင်ပညာအရ စိုး = ၁၅ ဝေ = ၈၊ စုစုပေါင်း (၂၃)ဂဏန်း တွဲရလို့ သူ ဝါသနာပါတဲ့ အနုပညာ အလုပ်မှာ အောင်မြင်ကျော်ကြားမှု မရှိနိုင်တယ်။

***

(ဖြူမြင်ထိုးသင့်သော လက်မှတ်နမူနာပုံစံ)

၃။

***

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃)နေရာ မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်

နံပါတ်- ၂

	အိမ်ပတီ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတီး
	၆	
၁	၄	၀
၅	၂	၃

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

၀	၆
၅	၄
၃	၂

(နာမက္ခရာတိုင်စဉ်)

ပိုင်ရှင်ကတော့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၆ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလ၊ သောကြာနေ့ဖွား အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

ဘာလုပ်လုပ် အဆင်မပြေဘူး။ ငွေ ထွက်များတယ်။ ဝမ်းနည်းကြေကွဲ ပူဆွေးရမှုတွေ မကြာခဏ ကြုံရတယ် ဆိုပြီး ခိုညည်းသလို ညည်းပြတယ်။ သူမရဲ့ နာမည်က “သီတာစန်း”

နံပါတ်- ၃

	အိမ်ပတီ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတီး
	၆	
၁	၄	၀
၅	၂	၃

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

၀	၆
၅	၄
၃	၂

(နာမက္ခရာတိုင်)

$\longleftarrow$ ၃ ၄ ၅ ၆ ၀ ၁ ၂

(ဝုဒ္ဓိ)

ဖြစ်ပြီး ထိုးမြဲလက်မှတ်ကို နာမည် အပြည့်အစုံ ထိုးထားတယ်။ လက်မှတ် ပုံသဏ္ဍာန်က အပေါ်မှာ ခွက်မှောက်ပုံစံ နဲ့ အောက်ကို ထိုးဆင်းတဲ့ ဒေါင်လိုက် မျဉ်းတွေက မကောင်းပါဘူး။

မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရတိုင် စဉ်နဲ့ ဝုဒ္ဓိတွေ ချကြည့်ရင်...

*** (နံပါတ်-၃)

သောကြာ အဓိပတိဖွားဖြစ်တယ်။ သောကြာအစ၊ အင်္ဂါအဆုံးအပြင် မိတ်ဂြိုဟ်တို့နဲ့ နာမည်ပေးထားပေးမယ့် အဓိပတိ + ပုတီး၊ နာမည်က ကုဋ္ဌ + အနိဋ္ဌ ဖြစ်ခြင်း၊ နာမက္ခရတိုင်စဉ်မှား ခြင်း၊ ဝုဒ္ဓိမှားခြင်းတွေကြောင့် နာမည် ပေးညံ့တယ်။ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင် ရေး၊ ငွေကြေးကိစ္စတွေ စိတ်ညစ်ရ မယ်။ ပူပန်သောကများမယ်။

ဒီနာမည်မျိုးမှာ “သီတာ” ဆိုတဲ့ နှစ်လုံးတွဲကို လက်မှတ်ရွေးထိုးရင် မွေးနံကို အညွန့်အုပ်၊ အဓိပတိ + ရာဇ နာမက္ခရတိုင်စဉ်မှန်၊ ဝုဒ္ဓိမှန် အားလုံးကောင်းသွားမယ်။ လက်မှတ် ပုံသဏ္ဍာန်ကောင်းအောင် ပြုပြင်သင့် တယ်။

***

(ပြုပြင်ထိုးသင့်သော လက်မှတ်နမူနာပုံစံ) လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားရ ပါ။ ငွေအိတ်သင်္ကေတ တည့်အောင် ဆွဲပါ။ အညွန့်နေရာမှာ ပွင့်ဖတ်(၆)ခု ပါ ပန်းပွင့်ပုံဆွဲပါ။

၄။

***

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၄)နေရာ ၁၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြေဗဟိုရင်း

မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ပိုင်ရှင်ကတော့ **မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၀ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလ၊ ကြာသပတေးသား** ဖြစ်ပါတယ်။ ပညာရေး မှာ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး အနှောင့် အယှက်တွေ ကြုံရတယ်။ ဉာဏ် ကောင်းပေမယ့် ရည်မှန်းချက် မပြည့် တူးလို့ သူ့မိဘက ပြောပြတယ်။

“မျိုးသန့်” ဆိုတဲ့ နာမည်နှစ်လုံး တွဲကို လက်မှတ်ရေးထိုးထားခြင်း မှန်၊ မမှန်သိရဖို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရတိုင်စဉ် ချကြည့်ရင်...

***

နံပါတ်- ၄

BURMESE CLASSIC

<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="width: 33%;"></td><td style="width: 33%; text-align: center;">အဓိပတိ</td><td style="width: 33%;"></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">အထွန်း</td><td style="text-align: center;">သိုက်</td><td style="text-align: center;">ရာဇ</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">မရဏ</td><td style="text-align: center;">ဘက်</td><td style="text-align: center;">ပုတီး</td></tr> </table>		အဓိပတိ		အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	မရဏ	ဘက်	ပုတီး	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="width: 33%;"></td><td style="width: 33%; text-align: center;">၃</td><td style="width: 33%;"></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">* ၅</td><td style="text-align: center;">၁</td><td style="text-align: center;">၄</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">၂</td><td style="text-align: center;">၆</td><td style="text-align: center;">၀</td></tr> </table>		၃		* ၅	၁	၄	၂	၆	၀	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="width: 33%;"></td><td style="width: 33%; text-align: center;">၅</td><td style="width: 33%;"></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">၄</td><td style="text-align: center;">၃</td><td style="text-align: center;">၁</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">၂</td><td style="text-align: center;">၁</td><td style="text-align: center;">၆</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">၀</td><td style="text-align: center;">၆</td><td style="text-align: center;">၆</td></tr> </table>		၅		၄	၃	၁	၂	၁	၆	၀	၆	၆
	အဓိပတိ																															
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ																														
မရဏ	ဘက်	ပုတီး																														
	၃																															
* ၅	၁	၄																														
၂	၆	၀																														
	၅																															
၄	၃	၁																														
၂	၁	၆																														
၀	၆	၆																														

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)
(နာမက္ခရတိုင်စဉ်)

ကြာသပတေးသား အထွန်းဖွား ဖြစ် တယ်။ ကြာသပတေးအစ၊ သောကြာ အဆုံး မွေးနံကို အညွန့်အုပ် နာမည်ပေး နည်း မှန်တယ်ဆိုပေးမယ့် အထွန်း + ဘက် = ကုဋ္ဌ + အနိဋ္ဌ ဖြစ်သလို နာမက္ခရတိုင်စဉ်လဲ မှားတဲ့အတွက် နာမည်ညံ့ပါတယ်။ ဘာလုပ်လုပ် အစ

ကောင်း၊ အနှောင်းပျက် ကြီးစား သလောက် ခရီးမရောက် ဖြစ်တတ် တယ်။

ဒီလို နာမည်ညံ့ကို လက်မှတ်တွဲ ထိုးတာဟာ မကောင်းပါဘူး။ လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်ကလဲ အပေါ်ရော အောက်ပါ အပြိုင်သင်္ကေတတွေရှိ တော့ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး အလုပ်အကိုင်၊ စီးပွားရေးတွေမှာပါ အပြိုင်အဆိုင်ပေါများ အရှုပ်အထွေး ပေါများ ဖြစ်တတ်တယ်။

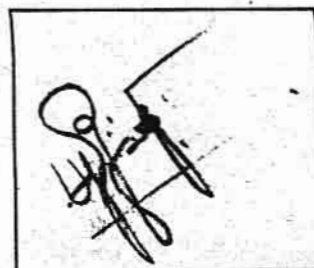
မျိုးတစ်လုံးတည်း ထိုးသင့်တဲ့ လက်မှတ်နမူနာပုံစံကို ဖော်ပြပေးလိုက်

ပါတယ်။

***

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒပညာသုတေသီ

◆ အုံ ဆယ်တော်မူတုရားကြီးနှင့် [လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ခန့်က]

အုံ ဆယ်တော်မူတုရားနှင့်

ကျွန်ုပ်တို့ထံတွေ့အိဋ္ဌာန်

BURMESE CLASSIC

ဆရာကြီးအောင်မြင်
(ဥပဒေတွဲ)
လက္ခဏာပေးဒေဝပညာသုတေသီ

ရွှေလင်းယုန် ဆရာတော်ကြီး၏ ဘာသာပြုဋ္ဌာနဖြစ်သော ဒဂုံမြို့၊ ခပ်(အရှေ့ပိုင်း)မြို့နယ်၊ (၁၄)ရပ်ကွက်၊ အနော်ရထာလမ်းမကြီးဘေးရှိ ဒဂုံဆယ်တော်မူစေတီတော်မြတ် နေရာထံသို့ လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ခန့်က တည်းက မကြာခဏ သွားရောက် အိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့ဖူးပါသည်။

တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် ပို၍ပို၍ ဆောင်မြင်တိုးတက် စည်ကားမှုများ ဖြစ် ထူးထူးခြားခြား တွေ့ရှိရသည်။ ဆရာတော်ကြီးနှင့် တပည့်ဒကာများ ညီညွတ်စွာ ကြိုးစားမှုကြောင့် ယခုအခါ နေရာထံတစ်ခုလုံး သာသနိက အဆောက်အအုံများနှင့် ပြည့်နေပြီ။

စေတီတော် ပရိဝုဏ်အနီးဝန်းကျင်မှာ လည်း လူနေရပ်ကွက်များ စည်ကားလာနေပြီ။

ကျွန်ုပ်၏ လက္ခဏာပေးဒေဝဟောခန်းမှာ လူလူအလွန်ပါးပြီး ငွေဝင်အလွန်နည်းခြင်းမျိုးကို (၂)ရက်၊ (၃)ရက် ဆက်တိုက် ကြုံရပြီဆိုလျှင် ဒဂုံဆယ်တော်မူတုရားသို့ သွားရောက် အိဋ္ဌာန်ဝင်မြဲ ဖြစ်ပါသည်။

အိဋ္ဌာန်ကလည်း များများမဟုတ် တစ်နေ့တာမျှသာဖြစ်သည်။ နောက်တစ်နေ့မှစပြီး ကျွန်ုပ်ဟောခန်းမှာ လူလူများ ငွေဝင်ကောင်းဖြစ်လာကြောင်း အံ့ဩဖွယ် ကြုံရတတ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တွေ့ အိဋ္ဌာန်ဝင်ပုံကို

ပြောပြပါမည်။ စေတီတော်ပရိဝုဏ်ရှိ ရုပ်ပွားတော်များတွင်သာ အိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်အိဋ္ဌာန်ဝင်သော အစီအစဉ်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

၁။ အိဋ္ဌာန်အောင်ဆုတောင်းပြု၍ ဒဂုံဆယ်တော်မူမြတ်စွာတုရား (စေတီတော်အောက်ခြေတနင်္ဂနွေနှင့် သောကြာအရပ်ကြား) ဂန္ဓကုဋီတိုက်)

၂။ ဆန္ဒတော်ပြု၍ မြတ်စွာတုရား (တနင်္ဂနွေထောင့်)

www.burmeseclassic.com

● အဓိဋ္ဌာန်တောင် ဆုတောင်းပြည့်
အုံ ဆယ်ထောင်ခွဲ မြတ်စွာဘုရားဆုံတော်

● ငါးရန်အောင်ဘုရားကြီး

- ၃။ ဆုတောင်းပြည့်ကံကြီးအောင် မြတ်စွာဘုရား။ (တနင်္လာအရပ်)
- ၄။ အလိုတော်ပြည့်ဘုရားကြီး။ (တနင်္လာအရပ်နှင့် အင်္ဂါထောင့်ကြား)
- ၅။ အနန္တငါးပါး ကြေးသွန်းရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး။ (ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်)
- ၆။ ပတ္တမြားပျက်ရှင် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား။ (စနေထောင့်)

- ၇။ ယဟာအုံထူးကံသာမြတ်စွာဘုရား။ (ကြာသပတေးအရပ်)
- ၈။ အောင်ရှိပြီးရင်ရှိ မြတ်စွာဘုရား။ (ရာဟုထောင့်)
- ၉။ ပြည့်စေလှုံ မြတ်စွာဘုရား။ (ရာဟုထောင့်)
- ၁၀။ ဆုတောင်းပြည့် ဆယ်တစ်မီးငြိမ်း မြတ်စွာဘုရား။ (သောကြာအရပ်)

အထက်ပါ (၁၀)ဆူမှာ ယခင်လက်ယာရစ်လှည့်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုအခါ အောင်မင်းခေါင်စေတီတော် အရှေ့ဘက်ကပ်လျက် ကုန်းတော်တွင် အသစ်တည်ထားသော အောက်ပါ ရုပ်ပွားတော်များကို အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါသည်။

၁၀။ ငါးရန်အောင်ဘုရားကြီး (ရပ်တော်မှ)

၁၂။ အကျွတ်အလွတ် မြတ်စွာဘုရားကြီး (ရပ်တော်မှ)

၁၃။ အုံ ပြည့်လောက်ရွှင်ဘုရားကြီး (ရပ်တော်မှ)

အထက်ပါ ရုပ်ပွားတော်များ၏ရှေ့တွင် ဖယောင်းတိုင်(၁)တိုင်၊ အမွှေးတိုင်(၃)တိုင် ထွန်းလှူပူဇော်ပြီး ဦးသံကြည်ချိုရိုခို၍ အောက်ပါမန္တန်တော်ကံတစ်ဆူမှာ (၁၀)ခေါက်စီ ရွတ်ပွားပူဇော်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

◆ တောင်မင်းသိင်္ဃာတော်

◆ အုံ ဗြဲလှိုင်လှိုင်ဘုရားကြီးနှင့် အက္ခရာအလွတ် ဗြဲလှိုင်ဘုရားကြီး

'ဥ' အရဟံ ဗဟိ အပ္ပဇယံ သုဂတံ၊ အပိတံ၊ ဝိရဗံ လလိတံ၊ အတုလံ၊ စရဏံ တိဘဂ္ဂုပသယံ ယမကံ၊ သုခဒံ သရဏံ၊ ပနမာပိဝိနံ၊ လာတံ နေ ဇယံ သုခံ သိဒ္ဓိ ဥ'

မှတ်ချက် ။ ။ မျဉ်းသားထားသော နေရာတွင် မူလစာလုံးမှာ "အန္တ" ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်ုပ်က "အရွှ်" ဟု ပြင်ဆင် နှုတ်ပွားမှသာ လူဝင်များ၊ ငွေဝင်ကောင်းသဖြင့် ပြင်ဆင်ရွတ်ပွားရန် ဖြစ်သည်။

မူလက ရသေ့ကြီး ဦးခန္တိ ပုတီးစိပ်ဂါထာဖြစ်ရာ ဂါထာတော်အဆုံးတွင် "ပထမာပိဝိနံ" တွင် အဆုံးသတ်ပါ သည်။ ကျွန်ုပ်က "လာတံ နေ ဇယံ သုခံ သိဒ္ဓိ" ဟူသော အပိုဒ်တစ်ပိုဒ် ထပ်တိုးရွတ်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဂါထာ ဆက်၏ရှေ့မှ "ဥ"၊ နောက်မှာလည်း "ဥ" ထည့်ကာ မန္တန်အဖြစ် ပြောင်းလဲရွတ်ဆိုပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ပြောင်းလဲရွတ်ဆို အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ရာတွင် ငွေဝင် ချက်ချင်းကောင်းသည့်အပြင် ဝင်ငွေမှာလည်း မူလ ထက် (၁)ဆမက ပိုမိုတိုးပွားရရှိခဲ့ပါသည်။

အခက်အခဲကြုံလျှင် ဒဂုံဆယ်တော်မူ ဘုရားပုရိဇုတ်သို့ သွားရောက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြည့်ဖို့ လမ်းညွှန်ပေးလိုက်ပါသည်။ အဆင်ပြေကြပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေအွဲ့)
လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ

“နွယ်မြက်သစ်ပင် ဆေးဖက်ဝင်”၊ “သစ်ပင်စိုက်က အရိပ်ရ” ဆိုသကဲ့သို့ “တစ်သက်တာ ပျော်ချင်လျှင် သစ်ပင်စိုက်” ဟူ၍ သစ်ပင်နှင့် ပတ်သက်သော ဆောင်ပုဒ်များစွာ ရှိလေသည်။

စာရေးသူသည် သစ်ပင်စိုက် အလွန်ပင် ဝါသနာပါသည်။ အထူးသဖြင့် တခြား တစ်နယ်တစ်ဒေသ တစ်အိမ်သို့ သွားရောက်တိုင်း မတွေ့ဘူး။ မမြင်ဘူး။ မကြုံဘူးသော သစ်ပင်ပန်းပင်များကို တွေ့လျှင် စိတ်ဝင်တစား ကြည့်ရှုပြီး သစ်ပင်၏ ထူးခြားဆန်းကြယ်မှု၊ ဆေးဖက်ဝင်ပုံ၊ အကျိုးရှိရှိ အသုံးပြုပုံတို့ကို စူးစမ်းလေ့လာမေးမြန်းပြီး တောင်းယူစိုက်ပျိုးလေ့ ရှိပါသည်။

တစ်နေ့တော့ စာရေးသူအိမ်မှာ စိုက်ပျိုးထားသော ဝါးမင်း(ခေါ်)ဝါးပင် အုပ်စုမှ ထူးခြားစွာ ဝါးရိုးတံတစ်ချောင်း ထွက်ရှိနေသည်ကို သတိထားမိလေသည်။

သေချာ လေ့လာစစ်ဆေးကြည့်တော့ ဝါးပင်ကလေးမှာ အခြားဝါးပင်များနည်းတူ ကိုင်းတက်ကိုင်းလက်များ လုံးဝမထွက်ဘဲ ရိုးတံပမာ အပေါ်ကို (၃)ပေခန့် မြင့်တက်ပြီး ဝါးရုံပင်အောက်မှ ထိုးထောင်ထွက်ကာ ပေါက်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤဝါးမျိုးမှာ အပင်နိမ့်နိမ့်နှင့် ကိုင်းလက်များ ဝေဆာဖြာထွက်သော ဝါးမျိုးဖြစ်ပါသည်။ အချို့ တိုက်အိမ်များမှာ အလှအဆိုးများနှင့် ညွှန်ခန်းမှာ စိုက်ပျိုးထားတတ်ပါသည်။

ဝါးပင်ပေါက်ပုံမှာလည်း တခြားဝါးပင်များ၏ အမြစ်များအပေါ်မှ ဦးခေါင်းထွက်ပြီး ပေါက်နေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဝါးပင် ဆိုသည်မှာလည်း ရိုးရိုးဝါးမျိုးမဟုတ်ပေ။ ဝါးမင်းဟုခေါ်ကြောင်းနှင့် အဆိုပါ ဝါးပင်အား အိမ်ခြံဝင်းအတွင်း

၁၄၈ နက္ခတ္တဇာန်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC

ဝါးပင်စိုက်ပျိုးရေး

ထူးခြားဆန်းကြယ်

ဝါးပင်စိုက်ပျိုးရေး

စိုက်ထားပါက အတိုက်အခိုက်များ၊ ပယောဂများ၊ ရောဂါဘယများ ကင်းရှင်းပြီး လာဘ်လာဘ ကောင်းမွန်ကြောင်း လူတချို့က ပြောကြသည်။

ဒါတွေကို အဓိက မထားဘဲ လှပဆန်းကြယ်သည့် ဝါးပင်ချိုပြီး တစ်ဖက်ရွာ အသိအိမ်မှ တောင်းယူစိုက်ပျိုးထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဝါးရုံပင်လေးများမှာ အရပ် (၆)ပေ (၇)ပေခန့်ထက် ပိုမတက်ပေ။ ဝါးဆစ်ကလေးများမှာလည်း ပုအိုင်ပြီး အတစ်စတိုလေးများဖြစ်ပြီး အရိပ်ရကာ အင်မတန်လှပပြီး

ဒဏ္ဍာရီ (စက်မှုလုပ်ငန်း၊ ဆင်ဖြူကျွန်း)

ရှုချင်စဖွယ် ဖြစ်ပါသည်။ သို့နှင့် စာရေးသူလည်း အထူးခြားသည့် ဝါးပင်လေးကို တစ်ဝါးပင်များ၏ အမြစ်များအပေါ် အလွယ်တကူ ဖဲ့ယူလိုက်ပြီး စောက်ထောင်ထားပါက ဦးခေါင်းမှာ တစ်ကောင်၏ ဦးခေါင်းနှင့် တူနေသည်။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူလည်း ထူး

◀ ဝါးပင်ကခြင်များပေါ်မှ တစ်ဆင့် အပေါ်တိုထွက် ပေါက်နေပုံ

BURMESE CLASSIC .com

▶ အပင်တောက်ထိုးထား၍ ဦးဆောင်ထားထားပုံ

ဤ ပေါက်ရောက်နေသော ဝါးပင်လေးမှာ ရေနဂါးတစ်ကောင်နှင့် အလွန်တူလွန်းလှသဖြင့် ထူးခြားဆန်းပြားဝါးနဂါးဟုသာ အမည်ပေးကာ စာဖတ်သူများ ဗဟုသုတ တိုးပွားစေခြင်းငှာ ရေးသားလိုက်ရပေတော့သည်။

(ဤဝါးမင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဗဟုသုတကြွယ်ဝလှသော သုတေသီများ အနေဖြင့် ဝါးမင်းပင် စိုက်ခြင်း၏ ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးများကို စာဖတ်သူများ ဗဟုသုတ တိုးပွားစေခြင်းငှာ တစ်ဆင့် ရေးသားဖော်ပြပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။)

ဒဏ္ဍာရီ
(စက်မှုလယ်ယာ၊ ဆင်ဖြူကျွန်း)

နက္ခတ္တဗေဒနှင့်မြေဗေဒ: ၁၅၁

လူတိုင်းအတွက် တရုတ်ရိုးရာ

အိပ်မက်ရှင်စာပေ (၇၀)

တုတ်ကောက်

● လမ်းလျှောက်ရာတွင် ကိုယ်တွယ်အရှိပြုသော တုတ်ကောက်ဖြစ်သည်။ တောင်စု၊ ချိုင်းထောက်၊ လမ်းလျှောက်ရာ၌ လက်ဖြင့် အားပြုရသော သုံးချောင်းထောက်စင်၊ လေးချောင်းထောက်စင်များ အားလုံး အကျုံးဝင်ပါသည်။

✦ အမျိုးသားက တုတ်ကောက်ကို မြင်မက်ခြင်းသည်...

ဘဝတွင် ခက်ခဲပင်ပန်းမှုများ ကြုံတွေ့ရမည့်နိမိတ် ဖြစ်သည်။

✦ အမျိုးသမီးက မြင်မက်ပါက...

နေအိမ်ဂေဟာသို့ သူ့ခိုးဝင်ရောက်တတ်သည်။

✦ နာမကျန်းဖြစ်နေသူ လူမမာက မြင်မက်ပါက...

တဖြည်းဖြည်း နာလန်ထူလာနိုင်သည်။

✦ ကျောင်းသူကျောင်းသား ပညာသင်ကြားနေသူက မြင်မက်လျှင်...

ပညာရည်တိုးတက်မှု လျော့ပါးသွားလိမ့်မည်။

✦ လုံ့မပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ကာယိန္တရနှင့်ပတ်သက်၍ မဟုတ်မတရား ပြောဆို စကားတင်းဖွဲ့ခြင်း ခံရဖွယ်ရှိသည်။

✦ လှလင်ပျိုက မြင်မက်လျှင်...

စာရိတ္တမကောင်းသော မိန်းမနှင့် ဖောက်ပြားငြိစွန်းနိုင်သည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

၁၄၂ နက္ခတ္တဗေဒကျမ်း

လက်ခဲငါးကျိစွဲ

ကုန်ရှုံးတတ်သည်။
✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

ရာသီဥတု အဖျက်ဘေးကြုံ၍ ကောက်ပဲသီးနှံပျက်စီးမည်။

✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

အနှောင့်အယှက်နည်းပါး၍ ကူညီသူတွေ့လိမ့်မည်။

✦ ဆရာဝန် ဆေးသမားက မြင်မက်လျှင်...

နေထိုင်ရာ မြို့ရွာဒေသ ကပ်ဘေးကြုံတတ်သည်။

✦ ရှေ့နေက မြင်မက်လျှင်...

မတော်တဆ တရားခံဘဝ ရောက်သွားဖွယ်ရှိသည်။

✦ အချုပ်အကျဉ်းကျနေသူက မြင်မက်လျှင်...

ပြစ်ဒဏ်လျော့ပေါ့ သက်ဉာဏ်ပေးခြင်း ခံရကုန်နိုင်သည်။

✦ ရာသီဥတုနှင့် သဘာဝဘေးဒဏ်သင့်သူက မြင်မက်လျှင်...

အထောက်အပံ့ အကူအညီများ ရရှိနိုင်သည်။

● ရန်သူ ဖိနှိပ်ပယ်ပြတ်သူက တုတ်ကောက်ကို ကိုင်ထားသည်။ တုတ်ကောက်ဖြင့် လမ်းလျှောက်သွားလာနေသည်ကို မြင်မက်ပါက အန္တရာယ်ရှိကြောင်း သတိပေးခြင်းဖြစ်သည်။

✦ အမျိုးသား အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...

...

စီးပွားရေး ဘေးအန္တရာယ်သင့်ကာ ပျက်စီးဆုံးရှုံးနိုင်သည်။

✦ အိမ်ရှင်မ အမျိုးသမီးက မြင်မက်လျှင်...

စားဝတ်နေရေး အခက်အခဲကြုံရတတ်သည်။

✦ အိမ်ထောင်မဲ့ လူလွတ်က မြင်မက်လျှင်...

မတော်တဆ ထိခိုက်မှုကြောင့် သွေးထွက်သံယို ဖြစ်ကုန်နိုင်သည်။

✦ အဖော်မဲ့ အမျိုးသမီးက မြင်မက်လျှင်...

မဟုတ်တမ်းတရမ်း ယိုးစွပ် ပြောဆိုခြင်း ခံရတတ်သည်။

✦ နာမကျန်းဖြစ်သူက မြင်မက်လျှင်...

ဆေးဝါး၊ အစားအစာ မှားယွင်းသဖြင့် ဝေဒနာ ပိုမို ကြီးလေးနိုင်သည်။

✦ ခရီးသွားနေစဉ် မြင်မက်ပါက...

လှယက်ခိုးဝှက်ခြင်း ခံရဖွယ်ရှိသည်။

✦ ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီးက မြင်မက်လျှင်...

ခက်ခဲစွာ မွေးဖွားရတတ်သည်။

✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

ကျားကုတ်ကျားခဲ ကြီးစား အားထုတ်ပါမူ စာမေးပွဲ အောင်မြင်မည်ဟု သတိပေးခြင်းဖြစ်သည်။

✦ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပရန် စီစဉ်နေစဉ် မြင်မက်ပါက...

နှစ်ဦးသဘောတူ ခိုးပြေးခြင်းကသာ အဓိက ပြေရှင်းနိုင်မည်နည်းလမ်း ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ပြသည်။

✦ ရှေ့နေက မြင်မက်လျှင်...

ကိုင်စွဲချက် မှားယွင်းသဖြင့် မရှုမလှ အမှုရှုံးနိုင်သည်။

✦ ဆေးသမား၊ ဆရာဝန်က မြင်မက်လျှင်...

ဆေးဝါးကုသ ဆုံးဖြတ်မှု မှားယွင်းသဖြင့် အမှုပွေနိုင်သည်။

✦ အချုပ်အကျဉ်းကျနေသူ၊ အကျပ်အတည်းကြုံနေရသူက မြင်မက်လျှင်...

ဘူးလေးရာ ဖရုံဆင့်၍ အပြစ်ဒဏ် ထိုးပွားရကိန်းရှိသည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

ရောဂါဘေး၊ ပိုးမွှားဘေးကြောင့် သီးနှံများ ဆုံးရှုံးတတ်သည်။

✦ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းကို တုတ်ကောက်နှင့် အကျပ်အတည်းကြုံနေရသူက မြင်မက်လျှင်...

တုတ်ကောက်ဖြင့် တစ်စုံတစ်ယောက်အား ရိုက်ရသည်ဟု မက်လျှင်...

ကောင်းသော နိမိတ်မဟုတ်ပါ။

✦ အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသားက မြင်မက်လျှင်...

နာမည်ဆိုးနှင့် ဟိုးဟိုးကျော်ကာ ကောင်းသတင်း ထင်ရှားတတ်သည်။

✦ အိမ်ရှင်မ အမျိုးသမီးက မြင်မက်ပါက...

အိမ်မှုကိစ္စနှင့် အိမ်တွင်းရေးကိစ္စများ အတွက် အများသူငါ ရှုတ်ချပြောဆိုခြင်း ခံရဖွယ်ရှိသည်။

✦ လူပျိုလူလွတ် မြင်မက်ခြင်း ဖြစ်ပါလျှင်...

စာရိတ္တချို့ယွင်းသူ မိန်းမများနှင့် ပတ်သက်၍ နာမည်မကောင်းသတင်း ကျော်ကြားတတ်သည်။

✦ အပျိုလူလွတ်က မြင်မက်ပါက...

ရောဂါသည် ခင်ပွန်းလောင်းနှင့် မကောင်းသတင်း စွပ်စွဲခြင်း ခံရကိန်း ရှိသည်။

✦ ကုန်သည် ရောင်းဝယ်သူက မြင်မက်လျှင်...

ရောင်းဝယ်တာ ဆုံးရှုံးနှစ်နာမည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

ကောက်ပဲသီးနှံ အထွက်နည်း၍ အရောင်းထိုင်း ဈေးအေးနေမည်။

✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

ဒုက္ခကြုံစဉ် ဖဲခွာသွားသော မိတ်ဆွေတု မိတ်ဆွေယောင်နှင့် တစ်ခရီးတည်း သွားရတတ်သည်။

✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

သဘောထား စာရိတ္တ မတိုက်ဆိုင်သူနှင့် အတူယှဉ်ထိုင်ကာ ကျောင်းသားဆိုး စာရင်းဝင် ဖြစ်သွားနိုင်သည်။

✦ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲ ဆင်နွှဲရန် စီစဉ်ခိုက် မြင်မက်ပါက...

ကြားဝင် နှောင့်ယှက်ကာ ပွဲဖျက်သူ ပေါ်ပေါက်တတ်သည်။

✦ ရောဂါဘယ ခံစားနေသူက မြင်မက်လျှင်...

ရောဂါအနာ တာရှည်တတ်သည်။

✦ အချုပ်အကျဉ်းကျနေက မြင်မက်လျှင်...

လွတ်ရက်ဝေး၍ အနာရောဂါ ခံစားရဖွယ်ရှိသည်။

✦ အမှုအခင်းရင်ဆိုင်နေစဉ် မြင်မက်ပါက...

ရှေ့နေ၊ သက်သေ စသူတို့ ကိုယ့်လူသူဖက်သား ဖြစ်နေတတ်သည်။

✦ တစ်စုံတစ်ယောက်က လမ်းလျှောက်တုတ်ဖြင့် မိမိကို ရိုက်သည်ဟု မြင်မက်လျှင်ကား ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမည် သဘောဆောင်သည်။

✦ အိမ်ထောင်ရှင် ယောက်ျားက မြင်မက်လျှင်...

အမည်သတင်းကောင်း ကျော်ကြား၍ ဝန်းကျင် လူမှုဆက်ဆံရေးတွင် မျက်နှာပွင့်လန်းမည်။

✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

စားဖိုဆောင်လိုအပ်ချက်များ ပြည့်စုံ၍ တိုးတိုးဖော် ကူညီဖက် ရရှိမည်။

✦ လူလင်ပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ပျိုတိုင်းကြိုက်သော နှင်းဆီခိုင် ဖြစ်နိုင်သည်။

✦ မိန်းမပျိုက မြင်မက်လျှင်...

လာရောက် စပ်ဟပ်ကြောင်းလမ်းသူ ပေါများမည်။

✦ နာတာရှည်ရောဂါသည်က မြင်မက်လျှင်...

ဆေးဝါးတွေ၍ နာလန်ထူလာမည်။

✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

စာမေးပွဲ၌ ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်မည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

ရပ်ဝေး စီးပွားခွဲလုပ်ငန်း တိုးချဲ့ဖြစ်မည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၄၄

- ပိုင်ဆိုင်သောမြေယာ တိုးပွားမည်။
- ❖ ခရီးသွားနေစဉ် မြင်မက်ပါက...
ကူညီသူ ခရီးဖော်ကောင်းရရှိမည်။
- ❖ အချုပ်အကျဉ်း အကျပ်အတည်း ကျသူ၊ ကြုံနေသူက မြင်မက်လျှင်...
လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ရရှိ လွတ်မြောက်မည်။
- ❖ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲ စီစဉ်နေစဉ် မြင်မက်ပါက...
မင်္ဂလာပွဲကြီး ဝဲချီးကျင်းပဖြစ်မည်။
- ❖ အမှုအခင်းရင်ဆိုင်ရစဉ် မြင်မက်ပါက...
အမှုပြီးမြောက် အောင်နိုင်မည်။
- ❖ သူတစ်ပါးကို တုတ်ကောက်လက်ဆောင်ပေးရသည်ဟု မြင်မက်လျှင် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း တိုးပွားမည်ဖြစ်သည်။
- ❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...
လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဝါသနာတူ မိတ်ဆွေတိုးပွားမည်။
- ❖ ဇနီးသည်က မြင်မက်လျှင်...
အိမ်အကူ တိုးတိုးဖော်ရရှိမည်။
- ❖ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...
မိန်းကလေးအသိအကျွမ်း ရရှိတတ်သည်။
- ❖ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...
အရေးပေးဆက်ဆံသူ ပေါများ၍ မျက်နှာပွင့်လန်းမည်။
- ❖ မကျန်းမာသူက မြင်မက်လျှင်...
ဆေးဝါးကုထုံး၊ သမားတော် ပြောင်းလဲကုသခြင်းဖြင့် ရောဂါဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်သည်။
- ❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...
အကျိုးတူ ပူးပေါင်းဖက်၊ စီးပွားဖက် ရရှိမည်။
- ❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

- စိုက်ပျိုးသီးနှံ အမျိုးအစားအသစ် ကြောင့် ဝင်ငွေတိုးပွားမည်။
- ❖ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...
ကူညီအားပေးသူ အဖော်ကောင်း ရမည်။
- ❖ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...
ခရီးစဉ် ချောမွေ့အဆင်ပြေမည်။
- ❖ မင်္ဂလာပွဲစီစဉ်နေစဉ် မြင်မက်ပါက...
စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ဖွယ်ရာ ကင်းရှင်း၍ အောင်မြင်မည်။
- ❖ အချုပ်အကျဉ်းကျနေသူ မြင်မက်ပါက...
ဝမ်းမြောက်ဖွယ် သတင်းစကား ကြားရတတ်သည်။
- ❖ သူတစ်ပါးက မိမိကို တုတ်ကောက်ပေးလာသည်ဟု မြင်မက်လျှင် အဆင့်အတန်း မြှင့်တင် တိုးတက်မည် လက္ခဏာဖြစ်သည်။

- ❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...
ရာထူးတိုးနိုင်သည်။
- ❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
အိုးအိမ်၊ နေထိုင်မှုအဆင့်အတန်း မြင့်မားလာမည်။
- ❖ လူလင်ပျိုက မြင်မက်လျှင်...
ဘဝအဖော် ချစ်သူရတတ်သည်။
- ❖ လုံမပျိုက မြင်မက်လျှင်...
ရူပဂုဏ်၊ နေဂုဏ် ပြည့်စုံသူ ခင်ပွန်း လောင်းတွေ့မည်။
- ❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...
ရောင်းရေးဝယ်တာ တိုးတက် သွက်လက်လာမည်။
- ❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...
ကောက်ပဲသီးနှံ အထွတ်တိုး၍ ဝင်ငွေ ပိုမိုလာမည်။
- ❖ မကျန်းမာသူက မြင်မက်လျှင်...
ရောဂါဘယများ ဆေးဝါးတွေ့၍ ပျောက်ကင်းမည်။
- ❖ အချုပ်အကျဉ်းကျနေသူက မြင်မက်လျှင်...
ဒုက္ခသုက္ခများ ချုပ်ငြိမ်းပါပြီ။
- ❖ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...
စာမေးပွဲအောင်မည်။
- ❖ အမှုအခင်းရင်ဆိုင်ရစဉ် မြင်မက်ပါက...
ပြီးဆုံး ပြေလည်မှုရရှိမည်။
- ❖ အရွယ်လွန်၊ မလွန်တလွန် အဖော်မဲ့တို့က မြင်မက်လျှင် ကား...
ရုတ်တရက် အိမ်ထောင်ကျကာ ချက်ချင်းလက်ငင်း အိုရက်နိုးရိမ်မည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

ဆရာကြီးဦးကျော်မြင့်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ကျက်သရေတို့ ဂါထာတော်

နှင့် တွဲနှိုက်တိုက်ထွေ

မြောက်ဥက္ကလာမြို့နယ်၊ (၄) ခုက်ကွက်၊ သုနန္ဒာလမ်းမကြီး၊ စိန်ရတီ ထမ်းသွယ်ထိပ်ရှိ မဟာကျိန်သစ္စာ နှင့်ဘုရားကြီးသို့ ကျွန်ုပ်တို့မိသားစု သွားရောက် ဘုရားဖူးခဲ့ပါသည်။ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလဆန်းပိုင်းက ဖြစ်သည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်မှ မဟာဇေယျသိဒ္ဓိ အဓိဋ္ဌာန်ဆရာတော် ဦးကျသလရက္ခိတ ဦးဆောင်တည်ထား ပူဇော်သည့် အမြင့် ဉာဏ်တော် (၁၀၈)ပေရှိသော မဟာ ကျိန်သစ္စာရှင် ဘုရားရှင်ပွားတော်ကြီး နှင့် လွန်စွာသပွယ်လှပါသည်။

ဘုရားပုရိသုဏ်အတွင်း နှစ်ထပ် အဆောက်အအုံကြီး ခမ်းနားထည်ဝါ နှစ်ထပ် အပေါ်ထပ်တွင် ဘုရားခန်း၌ မဟာကျိန်သစ္စာရှင် ဘုရားရှင်ပွားတော် ကို ပူဇော်ခံထားသည်။

ဘုရားခန်း၏ နံရံတစ်ဖက်ပေါ်မှာ အဓိဋ္ဌာန်ဆရာတော်ကြီး၏ ဓာတ်ပုံ ဆော်ကို ချိတ်ဆွဲပူဇော်ထားသည်။

ဆရာတော်၏ပုံတော် ဦးခေါင်းပိုင်း အညာမှာ မြန်လိုရေး အင်္ဂလိပ်လိုပါ နှစ်ဖက်ပြထားသည့် ဂါထာတော်ကို ဆော်ခဲ့ရသည်။

ကျက်သရေတို့ဂါထာတော်
အဓိဋ္ဌာန် မဟာထေရ်
မဟာဇေယျ သိဒ္ဓိနာမံ၊
နိစ္စံ ဝန္တာပိ အာစေရံ၊
ဘဝတု သဗ္ဗဟင်္ဂလံ၊
[တစ်နေ့(၅)ကြိမ် ချစ်ဖတ်
သရဇ္ဈယ်ပါ။]

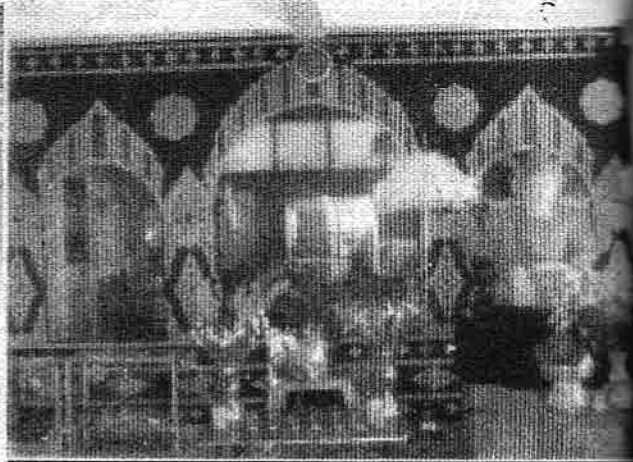

ရွတ်ဖတ်

ဦးကျော်(၁၀၀)ထွေသော
မဟာကျိန်သစ္စာရှင်ဘုရား

www.burmeseclassic.com

တန်ဆောင်အတွင်း မြင်ကွင်း

အမိဋ္ဌာန်ဆရာတော်တော်ပုံနှင့်

ကျော်သထုတို့

ဂါထာတော်

အနက်

မဟာဇေယျသိဒ္ဓိနာမံ၊ မဟာ
ဇေယျသိဒ္ဓိ အမည်တော်ရှိသော။
အမိဋ္ဌာန်မဟာထေရံ၊ အမိဋ္ဌာန်
မထေရ်ဖြစ်သော။ အာစေရံ ဆရာကို။
နိဗ္ဗံ၊ အမြဲ။ ဝဇ္ဇာပိ၊ ရှိရိုးပါ၏။
သဗ္ဗမဂ်လံ၊ အားလုံးသော မဂ်လာ
သည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။
(ဤကျက်သရေတိုးဂါထာတော် ပါဠိ
အနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့်
ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ
ဆရာကြီးဦးစံတင့်(ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယဇော
စတုနိကာယကောဝိဒ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါ
သည်။)

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုဂါထာတော်ကို
ဓာတ်ပုံရိုက်ယူခဲ့ပြီး ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈယ်
မည်ဟု ဆိုသောအခါ တစ်နေ့ (၅)ကြိမ်
မှာ ဘယ်အချိန်တွေ ရွတ်ပွားပူဇော်ရ
မည်နည်း၊ တစ်ကြိမ်မှာ ဘယ်နှစ်
ခေါက် ရွတ်ပွားရမည်နည်းကို စဉ်းစား

၁၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရပြန်သည်။
ထိုအခါ ကရင်ပြည်နယ်
သာမညတောင် ဆရာတော်
(ဦးဝိနယ)၏ အခါ (၅)ပိုင်းကို သတ်ရမိ
သည်။

- ၁။ နံနက် (၆) နာရီမှ (၈) နာရီ (၂၄) မိနစ် အတွင်း
- ၂။ နံနက် (၈) နာရီ (၂၅) မိနစ်မှ (၁၀) နာရီ (၄၀) မိနစ်အတွင်း
- ၃။ နံနက် (၁၀) နာရီ (၄၀) မိနစ်မှ ဖွန်းလွှဲ (၁) နာရီ (၁၂) မိနစ်အတွင်း
- ၄။ ဖွန်းလွှဲ (၁) နာရီ (၁၃) မိနစ်မှ (၃) နာရီ (၃၆) မိနစ်အတွင်း
- ၅။ ဖွန်းလွှဲ (၃) နာရီ (၃၇) မိနစ်မှ ညနေ (၆) နာရီအတွင်း

ထိုအခါအတိုင်း နည်းမီ၍ တစ်နေ့
(၅)ကြိမ်ကို အောက်ပါအတိုင်း သတ်
မှတ်လိုက်ပါသည်။

- ❖ နံနက် (၆) နာရီတစ်ကြိမ်
- ❖ နံနက် (၉) နာရီတစ်ကြိမ်
- ❖ ပွန်းထည့် (၀၂) နာရီတစ်ကြိမ်
- ❖ ပွန်းလွှဲ (၃) နာရီတစ်ကြိမ်
- ❖ ညနေ (၆) နာရီတစ်ကြိမ်

တစ်ကြိမ်တွင် ရွတ်ပွားပူဇော်ရမည့်
ခေါက်ရေအတွက် မဟာကျိန်သစ္စာရှင်

ဘုရားကြီး၏ ဉာဏ်တော်(၁၀၈)ပေ
စုပေါင်းလျှင် (၉)ရသဖြင့် တစ်ကြိမ်
(၉)ခေါက် ရွတ်ပွားရန် သတ်မှတ်လိုက်
ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ မွေးနေ့မှစတင်ပြီး (၉)ပတ်
တိတ် မပျက်မကွက် အမိဋ္ဌာန်မြတ်
ရွတ်ပွားပူဇော်ပါမည်ဟု သစ္စာပြု
ဂါထာတော်ကို ရွတ်ပွားပူဇော်ခဲ့
သည်။

ကျွန်ုပ်၏ အလုပ်ခန်းစားပွဲတွင်
မဟာကျိန်သစ္စာရှင်ဘုရား၏ ဓာတ်
တော်နှင့် အမိဋ္ဌာန်ဆရာတော်ကြီး
ဓာတ်ပုံတော်တို့ကို တင်ပြီး အလုပ်
စားပွဲမှာပင် ရွတ်ပွားပူဇော်ခြင်း ဖြစ်
သည်။ လက္ခဏာပေဒင်ဟောပရိသတ်
ရှိနေလျှင် ဘုရားစင်အနီးမှာ သွား
ရွတ်သည်။

အပြင်သွားနေသည့်အချိန် ကား
ပေါ်မှာကြိုလျှင်လည်း ကားပေါ်မှာ
ရွတ်ပွားပူဇော်သည်။ လမ်းလျှောက်
နေစဉ် ထိုဂါထာတော်ရွတ်ပွား
အချိန်ရောက်ပါက လမ်းလျှောက်
ရင်း ရွတ်ပွားပူဇော်ပါသည်။

သို့မဟုတ်
(မြန်မာစာ၊ မော်လမြိုင်)

သိရှိစဉ်

ကျီ(ချေ)တစ်ပင်တိုင်ချိုနှင့်

သုအစွမ်း၊ သုသတ္တိ

သူရောင်းရွာမှ ဦးကျော်ဟန်က သူ့
ဘီမာ ထူးခြားတဲ့ သိဒ္ဓိဝင်ပစ္စည်း
တစ်ခု ရောက်နေတယ်။ လေ့လာပြီး
အရေးမယ့်ဆိုရင် မနက်ဖြန်လာခဲ့ဖို့
အသွားတယ်လို့ အိမ်ရှင်မ ပြောတာ
နဲ့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ(၁)ရက်နေ့
နောက်(၈)နာရီ ဆိုင်ကယ်စီးပြီး
သူရောင်းရွာကို ထွက်ခဲ့ပါတယ်။ အိမ်နဲ့
သူရောင်းရွာက တစ်မိုင်ကျော်ကျော်မျှ
အဝေးတယ်။

သူရောင်းရွာ ရောက်လုနီးခင်မှာ
အထူး သိရိမ္မာသောကမင်းကြီး တည်
ထားတဲ့ ဒီပက်ရာမဟာစေတီတော်
ကို ဖူးတွေ့ရပါတယ်။

သူရောင်းရွာရောက်တော့ ဦးကျော်
ဟန်ကို အဆင်သင့်တွေ့ရပါတယ်။
အဖေတော် ရောက်တယ်ဆိုရင်ပဲ
ဦးကျော်ဟန်က ရေခွေးကြမ်းဓာတ်ဘူး
အခါးပန်းကန်တစ်လုံး လာချပြီးတော့
သူ့ဆေးအိတ်ထဲက ပစ္စည်းတစ်ခု
ထုတ်ယူလာပြီး ကျွန်တော့်ကိုပြတယ်။

ပြည့်လို့ကတော့ ကျီ(ချေ)ချိုဆိုတာ
ဆိုလိုက်ပါတယ်။

‘ဒါ ဟိုအရင်တစ်ခါတုန်းက ခင်ဗျား
ကျွန်တော့်ကို ပြောပြထားဖူးတဲ့ ကျီ(ချေ)
တစ်ပင်တိုင်ချိုဆိုတာ မဟုတ်လား’
လို့ မေးလိုက်ရင်ပဲ ဦးကျော်ဟန်က
ကျီ(ချေ)တစ်ပင်တိုင် ဟုတ်မှန်ကြောင်း
ပြောပြပါတယ်။

ဒီပစ္စည်းကို မိုးညှင်းအထက် နမား
ရွာက သူ့အဖေက ဆေးကုသွားရင်း ကိုဖိုးချိန်
နဲ့ သူ့အဖေ ခုခွဲကြောင်း၊ ဦးကျော်ဟန်က
ကိုဖိုးချိန်နဲ့ နီးနီး ဆေးကုသရာ
အခါ သာပျောက်ကင်းလို့ ငွေနှု ပူဇော်
ပေးတော့တာကို ငွေမယူဘဲ ဒီကျီ(ချေ)
တစ်ပင်တိုင်ချိုကို မေတ္တာနဲ့တောင်းခံ
ကာ ကိုဖိုးချိန်လဲ မိမိအနေနဲ့ ဘာသုံး

ရမှန်းလဲ မသိ။ ဖခင်လက်ထက်က
ဆေးပညာလောကမှာ သုံးခဲ့တာပဲ
သိတယ်။

မိမိအတွက် တစ်ပင်တိုင်ချိုရဲ့ သိဒ္ဓိ
စွမ်းအင်ကိုလဲ ထိထိမိမိ မသိတာက
တစ်ကြောင်းကြောင့် ဦးကျော်ဟန်ကို
လှူခဲ့ကြောင်း၊ ဒီတစ်ပင်တိုင်ချိုကို
တပို့တွဲလဆန်းတစ်ရက်နေ့က စတင်
ရရှိခဲ့ကြောင်း...

ကျီ(ချေ)တစ်ပင်တိုင်ချိုမှာ အရွယ်

အစားအားဖြင့် အရှည်(၅)လက်မခန့်
ရှိပြီး အရင်းမှ (၂)လက်မခွဲအကွာတွင်
ကွေးကွေးသဏ္ဍာန်ရှိပြီး ဗြဲက်မှာ
(၁)လက်မခွဲခန့်ရှိပြီး အဖျားကို သွယ်
သွားကြောင်း တွေ့ရပါတယ်။
ဦးကျော်ဟန်က ဒီ ကျီ(ချေ)တစ်ပင်
တိုင်ချိုကို ဆေးပညာလောကမှာလဲ
အသုံးချကြောင်း၊ အပူနာများရှိတဲ့သူ
တွေ ဥပမာ ဆီးနီဆီးဝါဖြစ်ခဲ့ရင် ဒီ
ပစ္စည်းကို ရေနဲ့သွေးပြီး ဆီးသေးနဲ့

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၄၅

ရောစပ်တိုက်ရင် သက်သာကြောင်း ပြောပြပါတယ်။

ပြီးတော့ သူ့ကို ကာယသိဒ္ဓိအဖြစ်လဲ သုံးနိုင်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဂျီ(ချေ) တစ်ပင်တိုင်ချိုဆိုတာ ရခဲ့တယ်။ သိဒ္ဓိ ရှိပြီး ရှားပါးတဲ့ပစ္စည်းတစ်မျိုး ဂျီ(ချေ) သတ္တဝါတို့ရဲ့ ဦးချိုဟာ အများအားဖြင့် ချိုနှစ်ချောင်း ပေါက်လှေပေါက်ထရှိ ကြောင်း၊ ဦးချိုတစ်ချောင်းတည်းရှိတဲ့ ဂျီ(ချေ)ကို ဘယ်လိုမှမခမ်းလို့ ပစ်လို့ မရကြောင်း၊ ချိုရဲ့ အစွမ်းသိဒ္ဓိတွေ ကြောင့် သေနတ်နဲ့ပစ်လဲ မသေနိုင် ကြောင်း၊ မတော်တဆ သစ်ပင်မှာ ကျိုးပဲ့စိုက်ဝင်ပြီး ကျန်ခဲ့တာတို့ ဒီလိုမှ မဟုတ် သူ့သဘာဝနဲ့သူ သေဆုံးသွား တဲ့အချိန်ကျမှသာ ဒီချိုကို ရနိုင်ကြောင်း သူ့သိသမျှ ရှင်းပြပါတယ်။

ဆက်လက်ပြီး ကျွန်တော်က မိမိ ဖတ်ထားမှတ်ထားဖူးတဲ့ အကြောင်း အရာတွေလဲ ဦးကျော်ဟန်ကို ပြန်လည် ဖောက်သည်ချမိပါတယ်။

'ဟုတ်တယ် ဦးကျော်ဟန် ဒီလိုသိဒ္ဓိဝင် ပစ္စည်းတွေဟာ ဘယ်တော့မှ လူဆိုးသူနိုး လက်ထဲမှာ မနေဘူး။ ကျွန်တော် သိ သလောက်ပြောရင် ဂျီ(ချေ)တစ်ပင်တိုင် ချိုကို ကိုင်ဆောင်ထားတဲ့သူဟာ သီလ သမာဓိနဲ့ ပြည့်စုံသူဖြစ်ရမယ်။ ဘာသာ သာသနာကို ရိုသေလေးစားတဲ့သူ ဖြစ်ရမယ်။ မတော်လောဘတရားတွေများသူ မဖြစ်စေ ရတာတဲ့။ ဒီပစ္စည်းမှာ သိဒ္ဓိတန်ခိုးတွေရှိ တယ်။

အဲဒါတွေက သေနတ်နဲ့ ပတ်သက်ရင် မီး မကူးဘူး။ ကျည်ကို လွှဲစေတယ်။ ဒီပစ္စည်း ရှိနေရင် မီးပလောင်နိုင်ဘူး။ အိမ်ကို မီးမကူး နိုင်ဘူး။ ကာယသိဒ္ဓိတွေ ပြည့်စုံပြီး မကောင်း တဲ့ ပြုမိစိုက်ပျက်မှု ပြုမိစိုက်ပျက်မှုတွေကို ကာကွယ်ပေးတယ်။

ယုံယုံကြည်ကြည် စမ်းသပ်ပုံ ပြုရတာ။ စမ်းသပ်

ရင်တော့ သက်ဆိုင်ရာ အစောင့်အရှောက် တွေရဲ့ အထိခတ်မှုကို ခံရတယ်လို့ ဆိုထား တယ်။ နောက် ချောတစ်ပင်တိုင်ချိုအပြင် ဂျီ(ချေ)လက်ထဲက ဆိုတာလဲ ရှိသေးတယ်။ တွေ့ရင် အကြောင်းကြားပေးပြီး သူလဲ သိဒ္ဓိတွေ အပြည့်ရှိတယ်လို့ ဆိုတယ်။

ဦးကျော်ဟန်အနေနဲ့ ဒီ ဂျီ(ချေ) တစ်ပင်တိုင်ချိုကို ယုံယုံကြည်ကြည် နဲ့ သုံးဗျာ။ စမ်းတော့ မစမ်းသပ်နဲ့။ ပြီးရင်လဲ မြင့်မြတ်တဲ့နေရာမှာ ထားပါ။ အချို့ကလဲ မိမိအိမ်ရဲ့ တံခါးမကြီး ဝင်ပေါက်ထွက်ပေါက် အပေါ်မှာ ထား ကြတယ်။ မကောင်းတဲ့ အန္တရာယ်တွေ ကို ကာကွယ်တယ်။ တားဆီးတယ် ပေါ့။

အချို့က ချိုကို လိုသလောက်ဖြတ် စိတ်ပြီး ပစ္စလောဟာနဲ့ လက်စွပ်ကွင်း ပြီး အဆောင်အနေနဲ့ ဝတ်ဆင်ထား တာကိုလဲ တွေ့ရတယ်။ အလိုရှိသူ တွေ၊ ဥပမာ သီလ သမာဓိ မရှိတဲ့သူ တွေကို လုံးဝ မပေးမိဖို့တော့ သတိပြု ပါဗျာ'

ငွေကြေး ဘယ်လောက်ပုံပေးပေး ကာယကံရှင်က ခင်ဗျားကို လျှာခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းဖြစ်တာက တစ်ကြောင်း၊ ပြီး တော့ ဒီပစ္စည်းက သီလ သမာဓိနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ဦးကျော်ဟန်တို့လို ဆေး ဆရာဆီမှာ တည်မြဲနေတာ ပိုပြီး သင့်လျော်ကြောင်းနဲ့ ဒီပစ္စည်းဖြင့် အများသူငါအတွက် ကောင်းကျိုးပြု နိုင်ပါစေလို့ ဆန္ဒပြုလျက် ဂျီ(ချေ) တစ်ပင်တိုင်ချိုကို ဓာတ်ပုံ မှတ်တမ်း ရိုက်ယူပြီး ပြန်ခဲ့ပါတော့တယ်။

စာမျက်နှာ (၁၇၆)မှ အဆက်

အချိန်နာရီအတိအကျ တစ်ခါတစ် ပေရွတ်ဖြစ်ပါ။ သို့သော် ပထမတစ်ကြိမ် နံနက်(၆)နာရီမှ (၈)နာရီအတွင်း ဒုတိယတစ်ကြိမ်ကို နံနက်(၉)နာရီ (၁၀)နာရီအတွင်း၊ တတိယတစ်ကြိမ်ကို နံနက်(၁၁)နာရီမှ မွန်းလွဲ(၁)နာရီ အတွင်း၊ စတုတ္ထတစ်ကြိမ်ကို မွန်းလွဲ (၂)နာရီမှ (၃)နာရီအတွင်း၊ ပဉ္စမ အကြိမ်ကို ညနေ(၄)နာရီမှ (၆)နာရီ အတွင်း ရွတ်ဖြစ်အောင်တော့ ရွတ် သည်။

(၃)ပတ် (၂၇)ရက်မျှ ရွတ်ဖူး ပုံပေပြီးသည်နှင့် ထူးခြားမှုကို သိလာ ရသည်။ အိမ်တွင်းရေး သာယာ ပျော်ရွှင်မှု အထူးရရှိလာသည်။ အလုပ် အကိုင် စီးပွားရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အလုပ် အညီကောင်းများ ရလာသည်။

မိတ်ဆွေကောင်း၊ ဖောက်သည် ကောင်းများ တိုးပွားလာသည်။ ငွေဆီ လာဘ်ရွှင် ဖိုဖြစ်လာသည်။ ဟိုမှဒီမှ ကန်တော့ပစ္စည်း၊ လက်ဆောင်ပစ္စည်း တွေ များစွာရရှိလာသည်။

ယခု အဓိဋ္ဌာန် (၉)ပတ်ပြည့်ခဲ့တဲ့ ခဏရပ်နားထားပါသည်။ မကြာခင် ဒုတိယ (၉)ပတ်အဓိဋ္ဌာန် ပြန်စတင်မည်။

စာဖတ်သူများလည်း လက်တွေ့ ဆောင်ရွက်ကြည့်ပါ။ အကျိုးထူး မှာ ရရှိကြပါမည်။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ကျေးဇူးလွင်
(ဝါးခယ်မ)

ခုနှစ်ထုတ်သားသစ်များအတွက်

ကံဖြင့်ယတြာ

ခရေဇီ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ထိုင်နေစဉ် ဖြစ်၏။ ကဗျာဆရာနှောင်း သစ် ရောက်လာခဲ့သည်။

သူ့ကျောင်းပညာ ထူးချွန်ဆုပေး ခွဲတွင် စာပေဟောပြောပွဲများကဲ့သို့ ဟောပြောပေးပါရန် ပြောလာခဲ့သည်။ ကဗျာဆရာ ကျော်စိုးနိုင်လည်း ပြော မည်ဆိုသည်။ ကျွန်ုပ်က ကလေးများ အတွက် ကိုယ် ရေးသားထုတ်ဝေပြီး ခဲ့သော ပုံပြင်များထဲမှ ပုံပြင်တစ်ပုဒ် ပြောရန် စိတ်ကူးမိလိုက်ပါသည်။

ဆရာမများကတော့ မဂ္ဂဇင်းများ တွင် ဗေဒင်ဆောင်းပါးများ ကျွန်ုပ် ရေးနေသည်ကိုသိ၍ ဗေဒင်အကြောင်း လေးပါ ထည့်ပြောရန် တိုက်တွန်းခဲ့ သည်။

ထိုနေ့က ကျွန်ုပ်သည် ကလေးများ အကြိုက် ပုံပြင်အကြောင်းလည်း ပြော ပါသည်။ ဘာသာရေးနှင့်နွယ်သော ဗေဒင် တွက်နည်းတိုလေးကိုလည်း ဆရာ၊ ဆရာမတို့ကို ပေးခဲ့ပါသည်။

'ဒီနည်းက ကောင်းမှုပြုလုပ်တဲ့နည်း လေးဖြစ်တာမို့ လူကြီးများသာမက အတွက်အချက် နားလည်တဲ့ ကလေး များပါ ပြုလုပ်နိုင်ပါတယ်။

ကလေးတွေ အတွက်ကတော့ ရောက်နေတဲ့အသက်ကိုတည်ပြီး(၇)နဲ့ စားပါ။ ကြွင်းတဲ့ဂဏန်းအရ အညွန့်၊ အခက်လှူရုံနဲ့ လုံလောက်ပါတယ်။

ဥပမာ။ (၁)ကြွင်းတဲ့ ကလေးဆို ဝါတော့ အုန်းညွန့်၊ အုန်းသီးမုန့် ဘုရား မှာ ကပ်လှူရုံပါပဲ'

ကျွန်ုပ်သည် ကလေးတစ်ဦး၏ အသက်ကိုတည်ကာ တွက်ချက်ပြ ထိုက်ပါသည်။

လူကြီးများအတွက်ကား... ကံဇာတာမြင့်စေသော နည်း ကောင်းလေးတစ်ခု ဆင့်ပွား တင်ပြ

လိုက်ရပါသည်။
အသက်တည်၊ အမြဲစားကိန်း
(၇)နှင့်စားပါ။
(၃၆)နှစ်ရှိသူ တွက်ကြည့်လျှင်
 $၃၆ \div ၇ = ၅ = (၁)ကြွင်းပါမည်။$
အကြွင်း(၁)ကိုမူတည်၍ အင်္ဂုဏ်
တိုင်ထူရပါမည်။

(၁)ကြွင်းသမားဖြစ်လျှင်

* ၅ တိုင်ထိပ်, ပဉ္စပွတ်
၂
၆

အရိမေတ္တယျ * ၁
၄
၀
၃

[တိုင်ထိပ်, ပဉ္စပွတ်(၅)ဂဏန်းနံများ ဖြစ်သော မေမြို့ပန်း(၁၉)ပွင့်၊ မြေပဲ မုန့်(၁၉)ခုလှူပါ။ အကြွင်းသည်(၁) ဖြစ်၍ (အရိမေတ္တယျဘုရား) ရည်မှန်း ကာ ကပ်လှူရပါမည်။]

(၂)ကြွင်းသမားဖြစ်လျှင်

* ၆ တိုင်ထိပ်, ပဉ္စပွတ်
၃
၀

ကကုသန် * ၂
၅
၁
၄

[တိုင်ထိပ်, ပဉ္စပွတ်(၆)ဂဏန်းနံများ ဖြစ်သော သပြေ(၂၁)ညွန့်၊ သကြား (၂၁)ခွန်း ကပ်လှူပါ။ အကြွင်းသည် (၂)ဖြစ်၍ (ကကုသန်ဘုရား) ရည်မှန်း ကာ ကပ်လှူရပါမည်။]

(၃)ကြွင်းသမားဖြစ်လျှင်

* ၀ တိုင်ထိပ်, ပဉ္စပွတ်
၄
၁

စိန္တာမုန့် * ၃
၆
၂
၅

[တိုင်ထိပ်, ပတ္တမြား(၁)ဂဏန်းနံများ
ဖြစ်သော ဒေါန(၁၀)ခက်၊ ထန်းလျက်
(၁၀)ခု ကပ်လျှပါ။ အကြွင်းသည်
(၃)ဖြစ်၍ (စိန္တမုနီဘုရား) ရည်မှန်း
ကာ ကပ်လျှရပါမည်။]

(၇)ကြွင်းသမားဖြစ်လျှင်

* ၁ တိုင်ထိပ်, ပတ္တမြား

၅
၂
ပိပသီ * ၄
၀
၃
၆

[တိုင်ထိပ်, ပတ္တမြား(၁)ဂဏန်းနံများ
ဖြစ်သော အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်၊ အုန်းသီး
စိတ်(၆)စိတ်လျှပါ။ အကြွင်းသည်
(၄)ဖြစ်၍ (ပိပသီဘုရား) ရည်မှန်း
ကာ ကပ်လျှရပါမည်။]

(၅)ကြွင်းသမားဖြစ်လျှင်

* ၂ တိုင်ထိပ်, ပတ္တမြား

၃
၅
၁
၄
၀

[တိုင်ထိပ်, ပတ္တမြား(၂)ဂဏန်းနံများ
ဖြစ်သော ကံ့ကော်(၁၅)ညွန့်၊ ကြွသကာ
(၁၅)ခု ကပ်လျှပါ။ အကြွင်းသည် (၅)
ဖြစ်၍ (ပဒမဘုရား) ရည်မှန်းကာ ကပ်
လျှရပါမည်။]

(၆)ကြွင်းသမားဖြစ်လျှင်

* ၃ တိုင်ထိပ်, ပတ္တမြား

၀
၄
၆
၂
၅
၁

[တိုင်ထိပ်, ပတ္တမြား(၃)ဂဏန်းနံများ
ဖြစ်သော ဇီး(ဆီး)(၈)ညွန့်၊ ဇီး(ဆီး)ယို

လျှပေးပါ။ အကြွင်းသည် (၆)ဖြစ်၍
(သုမနဘုရား) ရည်မှန်းကာ ကပ်လျှရ
ပါမည်။]

(၀)ကြွင်းသမားဖြစ်လျှင်

* ၄ တိုင်ထိပ်, ပတ္တမြား

၁
၅
၃
၆
၂

[တိုင်ထိပ်, ပတ္တမြား(၄)ဂဏန်းနံများ
ဖြစ်သော ရွက်လှ(၁၅)ညွန့်၊ ရှောက်ယို
လျှပေးပါ။ အကြွင်းသည် (၀)ဖြစ်၍
(နာရဒဘုရား) ရည်မှန်းကာ ကပ်လျှ
ရပါမည်။]

လွယ်ကူ၍ ကုသိုလ်ရစေသော
ကံမြင့်ယတြာဖြစ်သောကြောင့် စာပေ
ဟောပြောပွဲမှသည် ကျွန်ုပ် စာပေ
ပရိသတ်ထံသို့ တင်ပြလိုက်ရပါမည်။

ကံကောင်းကြပါစေ။

ကျော်မိုးလွင် (ဝါးခယ်မ)

တစ်ရက်မှာ ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်နေတဲ့
တရားရုံးရှေ့က တယ်လီဖုန်းဆိုင်လေးမှာ
ညည်းညည်းတွေ့ရော၊ သူငယ်ချင်းတွေ့ရော
စုံစုံလင်လင် စကားပြောနေကြတုန်း မိတ်ဆွေ
ဖြစ်သူ ကိုမျိုးလဲ ရောက်လာတယ်။
ကြည့်လိုက်တော့လက်မှာလဲပတ်တီးကြီး
ပတ်ထားတယ်။
'ဘာဖြစ်လာတာလဲ'
လို့ မေးကြည့်တော့...
'ဘုတ ပါဆယ်ထဲမှာ ပစ္စည်းတင်ရင်းနဲ့ ခိုက်မိ
သွားတာ။ အကြောထုံးသွားတာလား။ အကြောညစ်
သွားတာလား။ ယယ်ပီကူးတာ။ ဆေးတွေလိမ်းပြီး
ဟင်ဟီဆည်ထားရတယ်။ နာလိုက်တာ။ ဒီဟက်လေး
နဲ့ လုပ်စားနေရတာ။ အခု လက်ကလဲ အရမ်းနာနေ
တော့ အလုပ်လုပ်ရတာ အရမ်းကို အခက်တွေ့ရ
တယ်။ နာကျင်ကိုက်ခဲတာတွေ အမြန်ဆုံး ယက်သာ
စေတဲ့ ဆေးနည်းလေးများရှိရင် ပြောပို့ပါ'
လို့ ဆိုတော့ တယ်လီဖုန်းဆိုင်ကို အရင်

အကြောထုံး အကြောညစ်

အကြောထုံး နာကျင်တိုက်ခဲအတွက် ဆေးနည်းတစ်ခုက
ရောက်နေပြီး အစ်ကိုတစ်ယောက်လို
ခင်မင်ရတဲ့မြန်မာ့လက်ဝှေ့သမား
ဟောင်း ကိုထွန်းထွန်း
(ယခုနည်းပြ)မှ...
'ဪ လက်ကို အကြော
ညစ်သွားတာ၊ အကြောထုံးသွားတာ၊ ရောင်
ရမ်းနေတာလွယ်ပါတယ်။ အစ်ကိုတို့
လက်ဝှေ့သမားတွေဆိုရင် လက်၊ မျက်နှာ
တွေမှာ အမြဲတမ်း ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထ ရှိနေတာပဲ
လေ။ အိပ်နေရင်းလဲ လုပ်လို့ရသလို ထိုင်နေ
ရင်းလဲ လုပ်လို့ ရပါတယ်။ အကုန်အကျလဲ
သိပ်မရှိပါဘူး။ နာကျင်နေတာတွေ အမြန်ဆုံး
သက်သာသွားလိမ့်မယ် လုပ်ကြည့်ပါ'
ဆိုပြီး အကြောထုံး အကြောညစ်အကြော
ကပ် နာကျင်ကိုက်ခဲမှုအတွက် ဆေးနည်း

လေး လက်ဆောင်ပေးခဲ့ပါတယ်။
ဆေးနည်းလေးကတော့...
နာကျင်ကိုက်ခဲနေသော အစ်ရာပေါ်မှာ သံရာသီ
တစ်လုံး တပ်ပြီး လှိပ်ပေးပါ။ အမြန်များများလှိပ်
လေ ပိုပြီး ယက်သာလေပါ။ သံပရာသီးနဲ့ အစွမ်း
ဟာ တော်တော်လေး ထူးခြားစွာ
တွေ့ပုံလိမ့်မယ်။
ဒါကြောင့် အကြောထုံးတာတွေ
အကြောညစ်တာတွေ၊ အကြောကပ်
တာတွေ နာကျင်ကိုက်ခဲပြီး ရောင်ရမ်း
နေတာတွေ အမြန်ဆုံး သက်သာစေကြောင်း
မြန်မာ့လက်ဝှေ့သမားဟောင်း ကိုထွန်းထွန်း
(ယခု နည်းပြ)ရဲ့ သံပရာသီးရဲ့ အစွမ်းကို
ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။
ကျန်းမာကြပါစေ။
ကိုထွေး (ပန္နလေး)

ကောင်းချစ်
(သခွတ်ခြေ၊ ဝက်လက်)

ကျွန်ုပ်သည် ဗေဒင်ပညာဘက်၌ ထူထောင် အလွယ်တွက်ကြည့်၍ ကောင်းဆိုး ကျိုးပြစ်တို့ကို သိရှိနိုင်သော ဗေဒင်တွက်နည်း၊ ဟောနည်းတို့ကို ရှေးလက်ရေးမှ မှတ်စုအမျိုးမျိုး၊ ကျမ်းအဖုံဖုံတို့မှ ရှာဖွေကောက်နုတ်၍ ဗေဒင်ဝါသနာရှင်တို့အတွက် စေတနာရှေ့ထားပြီး ရေးသားလာသည်မှာ ယခုဆိုလျှင် တွက်နည်း အပုဒ်ရေ ငါးဆယ်နီးပါးမျှပင် ရှိခဲ့ပြီဖြစ်၏။

ယခုလည်း အလွယ်တွက်ကြည့်၍ သိနိုင်သော မိမိတို့ နေထိုင်ရာ ဗြူရွာတို့တွင် မိမိအတွက် ထီး၊ တံခွန်၊ စက် ခုမရ တွက်နည်းကို ရေးပါဦးမည်။

လူ တစ်ဦးတစ်ယောက်အတွက် ကောင်းကျိုးပြုမည်၊ သင့်တင့်မည့် အချိန်၊ အရွယ်၊ နေရာဌာန၊ အလုပ်သေဖြင့် ကံအပိုင်းအခြား နေရာဌာနတို့သည် မိမိ မွေးဖွားလာကတည်းက ကံဇာတ်ဆရာ၏ သတ်မှတ်ချက်ဖြင့် တစ်ပါတည်း ပါလာပြီးဖြစ်၏။

ထို့အတူ မကောင်းကျိုးကို ဖြစ်စေမည့် အချိန်၊ နေရာ၊ အလုပ် စသည်တို့သည်လည်း ကံဇာတ်ဆရာအလိုကျ တွဲဖက်၍ ပါလာကြ၏။

လောက၌ အရာရာတိုင်းပင် ဘယ်အရာမျှ မတည်မြဲ ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲ တစ်မံရာကို ခံရစမြဲပင် ဖြစ်သည်။

ထိုကောင်းကျိုးဆိုးပြစ်တို့ကို လူတိုင်း ကြိုတင်၍ သိလိုကြ၏။

မိမိနှင့်သင့်မည့် နေရာဌာန၊ မိမိအတွက် ကြီးပွားတိုးတက်မည့်အလုပ်၊ မိမိချမ်းသာမည့်အချိန်၊ အသက်အရွယ်သည် စသည်တို့ကို သိလို၍လည်း ငွေကြေးလာဘ်တင်၍ ဗေဒင်ဆရာတို့

မိမိနေထိုင်သော

မြို့ရွာ နှင့်

ထီး၊ တံခွန်၊ စက် ခုမရတွက်နည်း

ထံသို့ သွားရောက်မေးမြန်းကြရ၏။

ယခု ကျွန်ုပ်ရေးမည်ဖြစ်သော တွက်နည်းသည် ဆရာတို့ထံသို့ သွားစရာမလိုဘဲ ပေါင်းနတ်၊ မြောက်၊ စားသန့်ရာ အနည်းငယ်တတ်ရုံနှင့် မိမိကိုယ်တိုင် မိမိ ကြီးပွားတိုးတက်မှုရှိမည့် နေရာ ဗြူရွာတို့ကို တွက်ကြည့်သိရှိနိုင်သော တွက်နည်းတစ်နည်း ဖြစ်ပါသည်။

ရှေးလက်ရေးမှ မှတ်စုစာအုပ်ထဲမှ တွက်နည်းလင်္ကာကို ပထမ ရေးပြပါမည်။

❖ ပြုရွာနယ် ပြိုပျက်ပျား အရင်းအဖျား တည်ပါလေ... မေးလသူ နယ်ပြိုပျက် ရောစွက်ကာတည်ကိန်း... စားအဖွ ဖျည်း ကျန်လျှင် "ထီး" အုန် ရလိမ့်မယ်... စားအဖွကြွင်းကား "တံခွန်" သာမက်... လေးခုမှာ "စက်" ကိန်း ကြွင်းတိန်းသေသာ... ထီးရက ကြီးအာဏာ တံခွန်မှာ လွန်ကျော်စောလို့... "စက်" ဟောက များ ဥစ္စာ ပေါကြွယ်ဝပါ... နေထိုင်ဖို့ ပြုရွာမှာ သင့်တင့်ရာ ဟောရန်ဖို့လေး...

အထက်ပါတွက်နည်း တေးထပ်လင်္ကာသည် နှစ်ပေါင်း (၉၀) ကျော်က မှတ်စုစာအုပ်ထဲမှ ဖြစ်ပါသည်။

ယခုတစ်ဖန် ဗေဒဝိဇ္ဇာလင်္ကာရ ကျမ်းထဲမှ တွက်နည်း သံပေါက်လင်္ကာကို ထပ်မံရေးပါဦးမည်။

❖ ရွာနံရင်းဖျား ပြိုပျက်ပျား မပျားတည်လေ... နေပည့်အုန် လူတို့နာမ် ရောပြန် ပြိုပျက်ပါ... သုံးဘော်ထားကြ စားအဖွ သေသရွှေဖျား... ငါးကြွင်းပြန် ထီးရဟန် အုန်ဟောလေပါ... အလယ်ဗွေမှာ စားအဖွ ကောတစ်ခုသာ... ကေကြွင်း တုန် တံခွန်ကြံ အကုန်ဟောလေပါ... အောက်ခြေစတု စားခြေရ ကြွင်းပူထို သာ... ထီး၊ တံခွန်၊ စက် သုံးပါးနက် မပျက်ဟောလေပါ...

အဟော

- ❶ ထီးရမူ... ချမ်းသာယာစွာ နေထိုင်ရမည်။
- ❷ တံခွန်ရမူ... နာမည်သတင်း ကျော်စောခြင်းကို ရမည်။

❶ စက်ရမှု... သြဇာအာဏာ ကြီးမားစွာ နေထိုင်ရမည်။

ကြီးပွားချမ်းသာစွာ နေထိုင်လိုသူတိုင်း အထက်ပါ ထီး၊ တံခွန်၊ စက် ရသော မြို့ရွာများကို ရွေးချယ်၍ အခြေစိုက် နေထိုင်သင့်ပါသည်။

တွက်နည်းကို ရှင်းလင်းစွာ သိစေရန် ဥပမာ တွက်နည်းနှင့် တွက်ပြပါမည်။

ဥပမာ “မင်းမာ” ဆိုသူသည် ပြင်ဦးလွင်တွင် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်လိုသည် ဆိုပါစို့။

ပြင်ဦးလွင်မြို့၏ အရင်းအဖျားနံကို ယူလျှင်...

ပြင် ၅-တေးဂြိုဟ် ဂြိုဟ်သက်-၁၉ နှစ်

လွင် ၄-ဟူးဂြိုဟ် ဂြိုဟ်သက်-၁၃ နှစ်

မင်းမာသည် ၄-ဟူးသမီး ဖြစ်သဖြင့် ၄-ဟူးဂြိုဟ်သက် ၁၃-ဂြိုဟ်သက်တို့ကို သိထားရန် လိုပါသဖြင့် တစ်ဖက်တွင် ပြထားသော ဇယားမှာ အထက်ဂြိုဟ်၊ အောက်ဂြိုဟ်သက်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

***

ပြင် ⇨ ၅-တေးဂြိုဟ်သက် ၁၉
 လွင် ⇨ ၄-ဟူးဂြိုဟ်သက် ၁၃
 မင်းမာ ⇨ ၄-ဟူးဂြိုဟ်သက် +၁၃

၅၃ သုံးဘော်တည်ရန်

၁ ၆	၂ ၁၅	၃ ၈
၆ ၂၁		၆ ၁၃
၈ ၁၂	၅ ၁၉	၁ ၁၀

ပထမစားကိန်း ၈-၅၃-၆

၄၈

၅

ဒုတိယစားကိန်း ၇-၅၃-၇

၄၉

၄

တတိယစားကိန်း ၄-၅၃-၁၃

၅၂

၁

အထက်ပါ ဥပမာတွက်ရာတွင် ပြင်ဦးလွင် နေထိုင်လိုသည် မင်းမာကို တွက်ကြည့်ရာ အထက်ဆုံး (၈)ခုစား ထီးစက်ကိန်းတွင် (၅)ခု ကြွင်းသဖြင့် “ထီး” ရသည်ကို တွေ့မြင်ရပါမည်။
 တွက်နည်းတွက်ပုံတို့ကို သိပြီဆိုပါစို့။ အောက်ပါ ပေဒဂေါဟာရ အသုံးအခေါ်တို့ကို ဆက်ပြီးလေ့လာပါ။
[(၁)သုညကို စနေဟု ယူပါသည်။]

၁။ စက - ၁ ခု

၂။ ဓမ္မ - ၂ ခု

၃။ ကြိ - ၃ ခု

၄။ စတု - ၄ ခု

၅။ ဗျည်း - ၅ ခု

၆။ ဆ - ၆ ခု

၇။ သတ္တ - ၇ ခု

၈။ အဋ္ဌ - ၈ ခု

၉။ နဝ - ၉ ခု

သုနက္ခတ္တံ ကောင်းသောနက္ခတ်နှင့် ကြံ၍ ကောင်းကျိုးသုခ ရရှိကြပါစေ။

ကောင်းခန့်
 (သစ္စတံမြေ၊ ဝက်လက်)

ငွေတူနံ့သာ

သွေးတိုး

သက်သာသည့်ဆေး

ကျွန်မတို့လို အသက်အရွယ်ကြီးသော လူများအတွက် အမြဲတမ်း သွေးတိုးတတ်တာ သဘာဝပါ။ ဒီထက် ပိုပြောရရင် ကြက်သား ဝက်သား၊ အဆီတွေနဲ့သာ စားလိုက်၊ အဲဒီနေ့ကတော့ သွေးတိုးနေပါပြီ။

ကျွန်မလဲ တော်တော်ကို အစားကြီးတဲ့ လူထဲမှာ တစ်ယောက်အပါအဝင်၊ အနုစားပြီး ရင် အမြဲတမ်း အပေါ်သွေး(၁၅၀)ဖြစ်နေတတ် တယ်။ ဆေးခန်းကို ပြေးရတာလဲမော့ပြီး ငွေကုန်တာလဲ မတတ်နိုင်တော့ဘူး။ အစား ကလဲ လုံးဝမလျော့။

နောက်တော့ ကျွန်မ စဉ်းစားပါတယ်။ မြို့ပေါ်မှာ ဆေးခန်းရှိလို့ တော်သေးတယ်။ ကျွန်မတို့လို နယ်ကို အမြဲတမ်း ခရီးထွက်နေတဲ့ ဝန်ထမ်းဆို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ သွေးတိုး ရင် လေဖြတ်တတ်တယ်။ အသက်ဆုံးရှုံးရတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေ အများကြီးပါ။

ဒီတော့ ကျွန်မ ကြက်သွန်ဖြူကို စမ်းသပ် ပါတယ်။ ကြက်သွန်ဖြူအစိမ်း (၃)မြွှာလောက် ကို ထမင်းနဲ့ စားတယ်။ ထမင်းနပ်တဲ့အခါ ကြက်သွန်ဖြူ အနေတော်တစ်လုံးကို ထမင်းနဲ့ နှပ်စေတယ်။

ထမင်းစားပြီးတဲ့အခါမှ စားပြီး (၁၅) မိနစ် ကြာရင် ရုံးသွားမှာမို့ သွားတိုက် လိုက်တဲ့ အတွက် အနံ့အသက်အတွက် စိတ်ချရပြီး

ကြက်သွန်ဖြူကို လိုအပ်တာထက် ပိုမစား ရတဲ့အပြင် ထမင်းအိုးမှာ နှပ်ပြီး စားတဲ့ အတွက် (၂)လနေတဲ့အခါ ကျွန်မအမြဲတမ်း သွေးတိုးနေတဲ့ရောဂါ သက်သာလာပါတယ်။ မယုံရင် စားကြည့်ပါ။

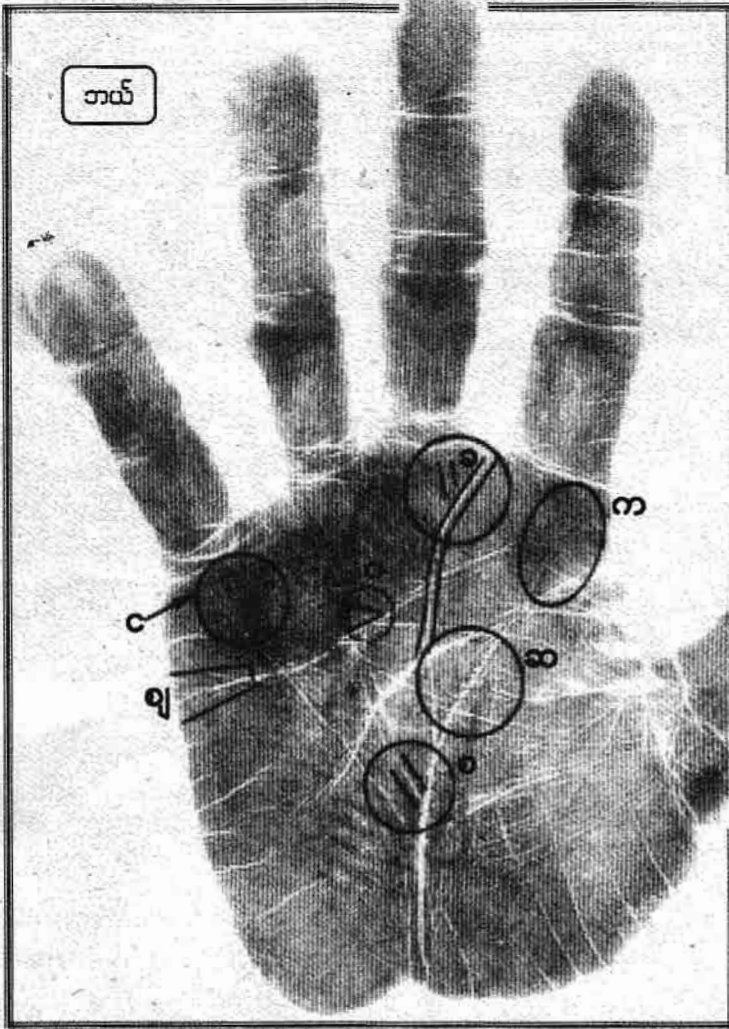
ကြက်သွန်ဖြူဟာ အလွယ်တကူရတဲ့ ပစ္စည်းမို့ ငွေမကုန်ဘဲ တဖြည်းဖြည်း သွေးတိုး ပျောက်တဲ့ ဆေးစွမ်းကောင်းဖြစ်ပါတယ်။ (ပျောက်ချင်တဲ့ စောနဲ့ အများကြီး မစား လိုက်ပါနဲ့။ ဆေးမရှိတဲ့ နယ်တွေမှာ ထက် တွေ့ အသုံးပြုတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။)

ဝိုးဝါဖြူ (မောင်တောမြို့)

၁၃၂၅ ခုနှစ်တွင် ပြေဆိုအောင်မြင်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် မုံရွာမြို့၊ အိုးဘိုတောဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍဝံသ(အစိုးဓမ္မာစရိယ)နှင့် အလုံကွင်းကျောင်းစာသင်တိုက် ဆရာတော် သောဘတ(အစိုးရဓမ္မာစရိယ)ထံတွင် စာဝါလီလေ့ခဲ့သည်။

အစိုးရပထမကြီးတန်းကို ၁၃၂၅ ခုနှစ်တွင် အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ဓမ္မာစရိယတန်းကို ဘဒ္ဒန္တ ဥက္ကဋ္ဌ(အစိုးဓမ္မာစရိယ၊ ဘီအေ)နှင့် ဘဒ္ဒန္တ တေဇ်

ဘိဝံသ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ) အလုံမြို့နယ် အောင်မင်္ဂလာ ပါဠိတက္ကသိုလ်တွင် ကျမ်းရင်းသုံးရင်းသင်ယူခဲ့သည်။

လက္ခဏာဇာတ် လေ့လာဈာန်

★ ဝေယျထီးရိုး ပါ၊ ပါတယ်၊ (တရည်ရွယ်ချက်တိုင်း ပြီးမြောက်စေတဲ့ သင်္ကေတထူးပါ။)

★ ဘယ်ဘက် စနေဂြိုဟ်ရံတွင် ဉာဏ်လမ်းကလာသော လမ်းနှင့် ဩဇာလမ်းငယ်တွေ့ရပြီး ညာဘက်တွင် ဩဇာလမ်းတစ်ကြောင်းကို တွေ့တယ်။ (ခ)

ကံကောင်းစေခြင်း၊ ဉာဏ်ပညာအကြောင်းပြုပြီး အောင်မြင်မှု ရစေခြင်း ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်များ ရရှိခြင်း၊ ပရဟိတလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရခြင်း ပြုယက်တွေ့ပဲ။

★ ဘယ်ဘက် နှလုံးလမ်းကြောင်းထက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ရံအောင်မြင်မှုမှာ သရဖူထွန်းပြီး အောင်မြင်ရေးလမ်းငယ် ညာဘက်

ဘဒ္ဒန္တဝိယာမသီရိထံတွင် အခြေခံသင်ရိုးကို ကျေညက်အောင် သင်ယူခဲ့သည်။

ပိဋကတ်အခြေခံသဒ္ဒါ၊ သင်္ဂြိုဟ်တို့ကို အနက်၊ သရုပ်၊ အဓိပ္ပာယ်နှင့် တကွ စနစ်တကျ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ သောဘိတထံ၌ သင်ယူခဲ့သည်။

အငယ်တန်း စာဝါကို ရေဦးမြို့ မင်္ဂလာရာမတိုက် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တအာစရာဘိဝံသ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)ထံတွင် သင်ယူပြီး ၁၃၂၃ ခုနှစ်တွင် အစိုးရ ပထမငယ်တန်း

အောင်မြင်သည်။

တစ်ဖန် တွဲတေးမြို့၊ ဝိနယာဓိက အငယ်တန်းစာမေးပွဲကို အခက်အခဲမရှိ အောင်မြင်ခဲ့ပြီး တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ် ဝိနည်းစာပြန်ပွဲကို ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓသာသနာပြု ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသေဋ္ဌိလ (အဘိဇေမဟာရဋ္ဌဂုရု) ထံတွင် ပြန်ဆိုအောင်မြင်ခဲ့သည်။

ပထမလတ်တန်းစာဝါကို အလုံကွင်းကျောင်း စာသင်တိုက် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပညာသီရိနှင့် ဘဒ္ဒန္တပည့်နွ (မူလ ဓမ္မာစရိယ)တို့ထံ၌ သင်ယူကာ

ဦးတိုက်လမ်းမှ ဒုတိယမြောက်ကို မြတ်ရင် (ဒုတိယ)မှာ ကြီးပွားလာတာနှင့် ကိုယ်ရံကြီးလမ်းများ ချိတ်ထားပုံ

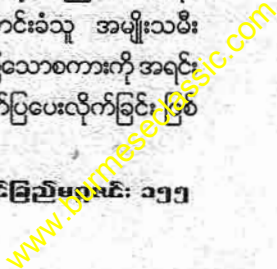
ဆရာကြီးဒီးအောင်မြင်
(ဥပဒေဆွဲ)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

လမ်းဦးတိုက် အကာအကွယ်တစ်နည်း

အချို့က အယူသီးကြသည်။ အချို့က အစွဲအလမ်းကြီးသည်။ လေ့ဦးတိုက်၊ လှည်းဦးတိုက်၊ လမ်းဦးတိုက် မြေကွက်၊ အိမ် စသည်တို့မှာ မနေရဲ၊ ခယ်ရဲ ဖြစ်ကြသည်။
ဝယ်သူ၊ နေထိုင်ကြသူတို့မှာလည်း ဦးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး တစ်ခုခု အဆင်မပြေ ဖြစ်သည်နှင့် လေ့ဦးတိုက်၊ လှည်းဦးတိုက်၊ လမ်းဦးတိုက်ကြောင့်ဟူ၍ အပြစ်ဖို့ကြပြန်သည်။
လေ့ဦးတိုက်၊ လှည်းဦးတိုက်၊ လမ်းဦးတိုက် မြေကွက်၊ နေအိမ်တို့မှာ နေထိုင်ကြသူတို့မှာလည်း ဘယ်နေ့ နက္ခဏာပေးလေမလဲဟူ၍ စိုးရိမ်စိတ် အနည်းနှင့်အများ ဆိုသလို ရှိနေကြသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဂမ္ဘီရပညာရှင်များထံ အကာအကွယ် အစီအမံများ တောင်းခံ ဆောင်ရွက်လေ့ ရှိကြသည်။ "တစ်ရွာ တစ်ပုဒ်ဆန်း" ဆိုသော စကားအတိုင်း အကာအကွယ်နည်းလမ်း အမျိုးမျိုး ရှိပါသည်။
'ဝန်ထမ်းဘဝနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ယုံကြည်ပြီး ဒီမြေကွက်ကို ရခဲ့တာပါ။ လမ်းဦးတိုက် ဖြစ်သယံ ကျွန်ုပ်တို့ အယုံအကြည်ရှိပါတာ။ ဒီကြောင့် ဘာအကာအကွယ်မှလဲ ယူလို့တော့ အိမ်ထဲ (၃)လုံးဆောက်ပြီး တစ်အိမ်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ဝိသားစုနေတယ်။ ကျွန်ုပ် (၂)အိမ်ကို လခနဲ့ အိမ်ငှားစားထားတယ်။ ဒီမြေဒီအိမ်မှာ နေထိုင်ပြီး ပြန်ဆင် ကျွန်ုပ်တို့ ခင်ပွန်း ရုတ်တရက် ကွယ်လွန်သွားတယ်။ လုပ်ငန်းခွင်မှာ ကွယ်လွန်တာပါ။

အဲဒီအချိန်ကတင်ပြီး မုဆိုးမဘဝနဲ့ သားသမီးတွေရဲ့ စားစာဝတ်နေရေးကို ကျွန်ုပ်တို့ ရှိသမျှ ကြိုးစားပေးခဲ့ရတယ်။ စီးပွား တဖြည်းဖြည်း ကျလာတယ်။ ကျန်းမာရေး ညံ့လာတယ်။ အကြွေးတွေ တင်လာတယ်။ ဒီကြောင့် ဒီမြေ ဒီအိမ်ကို ရောင်းချပြီး အစွန့်အားပေးပေးတဲ့နေရာမှာ အိမ်ပြန် ဝယ်ပြီးနေမှပဲ ဒီမြေ ဒီအိမ်ကို ပြန်ရောင်းချတာပါ။
လမ်းဦးတိုက်ဖြစ်နေသော မြေကွက်နှင့် အိမ်ကို ပြန်ရောင်းချင်သဖြင့် အမြန်ဆုံး ရောင်းထွက်ဖို့ ယတြာအစီအရင် လာရောက်တောင်းခံသူ အမျိုးသမီး တစ်ဦး၏ ပြောပြသောစကားကို အရင်းအတိုင်း ပြန်ဖော်ပြပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လမ်ဦးတိုက်မြေကွက်ကနေတစ်ဖက်မှ လမ်ဦး ခြင်္သေ့

ထိုမြေကွက်နှင့် အိမ်တို့ကို ပြန်လည်
ဝယ်ယူထားသူက လမ်းဦးတိုက် ဒုက္ခ
မပေးနိုင်အောင် အကာအကွယ် လုပ်
ပေးပါဆိုသဖြင့် ဦးတိုက်လျက်ရှိသည့်
လမ်းဘက်ကို ထောင့်ချွန်းထိပ်ထား
သော တြိဂံပုံ အုတ်အင်္ဂါတေ သင်္ကေတ
တစ်ခု ပြုလုပ်စေသည်။

ထို့ပြင် နေ့စဉ်အသုံးအဆောင်နှင့် သဲ၊ ခြေ
ဆွေး၊ ကျောက်ဆုတ်တို့ ထည့်စေသည်။
ထို့နောက် သိမ်(၉)သိမ်မှ ခြေလက်
တစ်ဆင့်စီ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း (၉)
ကျောင်းမှ ဇာ(၁)ခွက်စီ တောင်းယူ
ထည့်သွင်းစေခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ကျွန်ုပ် စုဆောင်းထားသော
ချောင်း(၉)ချောင်းမှ သဲလက်တစ်ဆုပ်
စီ၊ တောင် (၉)တောင်မှ ကျောက်ခဲ
တစ်လုံးစီ ထည့်ပေးလိုက်သည်။ ထို
တြိဂံပုံထဲမှာ ကိုယ်ရံကြီးပင်များ
စိုက်ပျိုးစေသည်။

နေ့စဉ် နံနက်၊ ည ရေမှန်မှန် လောင်း
စေပြီး ရေလောင်းသည့်အခါ အောက်
ပါမန္တန်တော်ကို (၉)ခေါက် ရွတ်ပွား
ပူဇော်ခိုင်းပါသည်။

ဥက္ကဋ္ဌ အေံ လာတာမိ
ဥက္ကဋ္ဌ အေံ နာယံ အရောဂုံ ဓနံ
သုခံလာတံ ဘောဂ္ဂယာစာမိ သပ္ပတ္တိ ဒေဟိ
ဟံလံ

၁၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်

ဥက္ကဋ္ဌ အေံ လာတာမိ
ဥက္ကဋ္ဌ အေံ နာယံ အရောဂုံ ဓနံ
သုခံလာတံ ဘောဂ္ဂယာစာမိ သပ္ပတ္တိ
ဒေဟိ ဟံလံ

ထိုမြေကွက်နှင့် အိမ်ကို ဝယ်ယူပြီး
မကြာမီ စီးပွားဖြစ်ထွန်းလာသည်။ အိမ်
ဟောင်းများ ဖြိုဖျက်၍ အိမ်သစ်ပြုပြင်
ဆောက်လုပ်လာနိုင်သည်။

ယခုအချိန်ထိ ကျန်းမာဘေးကင်း
အိမ်တွင်းရေး သာယာပျော်ရွှင် စီးပွား
ရေး အဆင်ပြေလျက် ရှိပါသည်။ ဝယ်
ယူပြီး (၃)နှစ်မျှအတွင်း မူလ ဝယ်ရေး
ထက် (၁၀)ဆ ပိုပေး၍ ထိုမြေကွက်နှင့်
အိမ်ကို တောင်းဝယ်နေခြင်းမျိုး ရှိနေ
ကြောင်း ပြောပြသည်။

စာဖတ်သူများ နည်းမှီ ဆောင်ရွက်
နိုင်ကြစေရန် ဖြစ်ပါသည်။

အောင်မြင် ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး
ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာမေဒင်ပညာသုတေသီ

စာမျက်နှာ (၁၅၄)မှ အဆက်

တွေ့ရတယ်။ (ဂ)

ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးခြင်း၊ ဘုရားစေတီ
များ တည်ထားကိုးကွယ်ပြုပြင်မွမ်း
မံခြင်းတို့ရဲ့ သင်္ကေတပါပဲ။

★ ညာဘက်၌ အင်္ဂါလမ်း ထင်ရှား
ပါတယ်။ (ဃ)

အန္တရာယ်ကင်းစေခြင်း၊ ကျန်းမာ
အသက်ရှည်ခြင်း၊ ဥပစ္စေဒကတ
ကင်းခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

★ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နံတွင် မျဉ်းမတ် မှာ
ထင်ရှားပါတယ်။ (င)

လားရှိုးခြင်း၊ ဝတ္ထုငွေကြေး အသွယ်
ခံရလွယ်ခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

★ အသက်လမ်းကြောင်းမှ အတတ်
ငယ်တစ်ခုကို တွေ့ရတယ်။ (စ)

အခြေအနေ တိုးတက်မြင့်မားစေ
ခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

★ ရတနာဘာဏ်တိုက် ပါတယ်။ (ဆ)

ငွေကြေးများစွာ အလှူခံရလွယ်
မှု၊ တိုးတက်ကြီးပွားမှု၊ ချမ်းသာ
စတဲ့ ကောင်းကျိုးပေးကြောင်းပြတ
သင်္ကေတပါ။ မချို့တဲ့သော အကျိုး
ရစေပါမယ်။

★ ညာဘက်တွင် ဒေါင်းမျက်နှာ
ပါတယ်။ (ဇ)

ရိက္ခာ ပြည့်စုံခြင်း၊ အစားအသောက်
ပေါများခြင်း၊ ပစ္စည်းလေးပါး မချို့
ခြင်း၊ ကောင်းစားစေခြင်းများရဲ့ ပြယု
ဂ်ပါ။

★ နှလုံးလမ်းကြောင်းရင်းမှာ မြား
ပြီးသတ္တန်ပါတယ်။ (ဈ)

ခြေရံပရိသတ် တပည့်တပန်း ဝေ
များစေခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

ပရံ ဂုက္ခန္ဓာ အတ္တာနံ ကွတိ

ဦးသော်ခင်(သုသာတ)

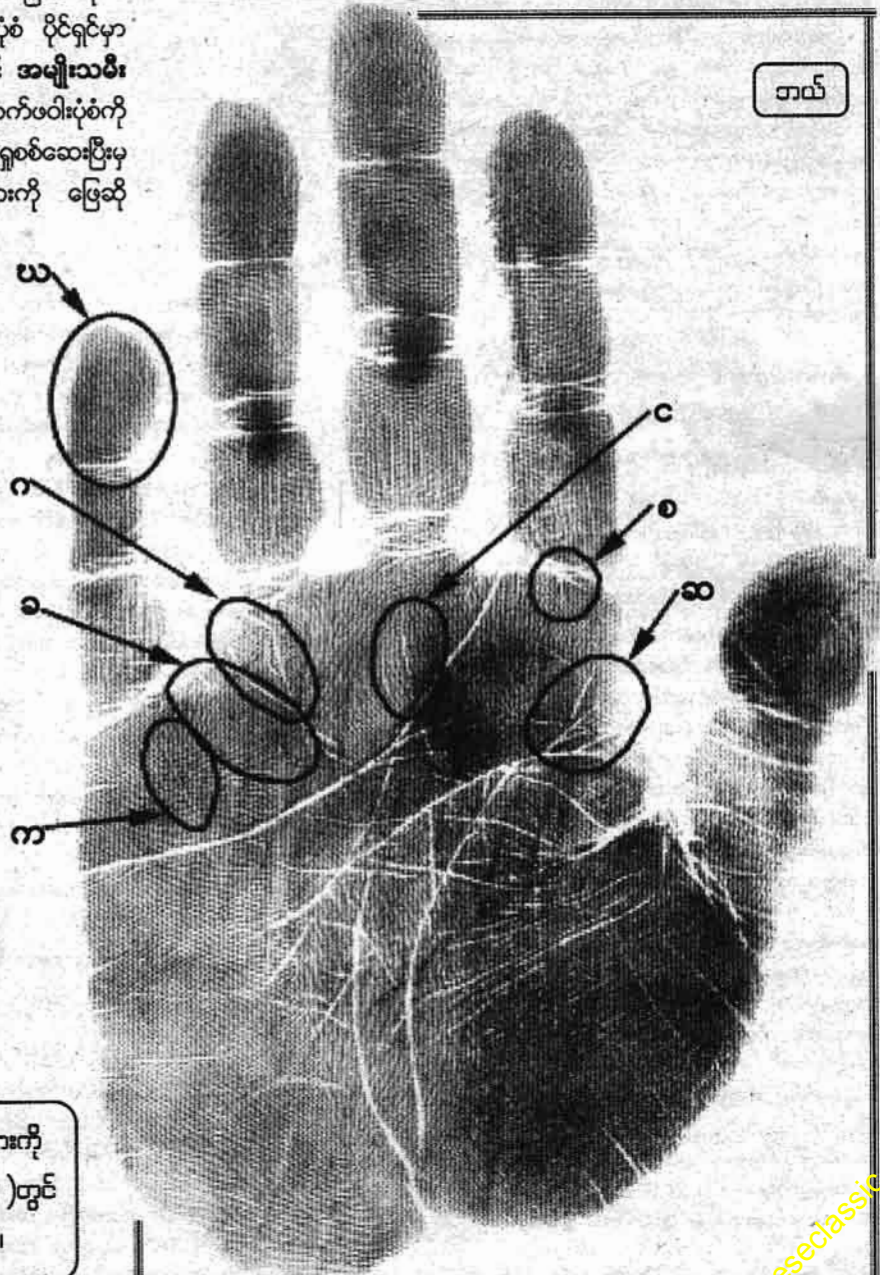
လက္ခဏာပေါင်း

အဖြေညှိကြမ်း

ဆရာကြီး ဦးကျော်စွာ (ဥပဒေထွေ) လက္ခဏာပေါင်းပညာသုတေသီ

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ဘယ်လက်ဖဝါးပုံစံ ပိုင်ရှင်မှာ အသက် (၄၀)ဝန်းကျင် အမျိုးသမီး တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ လက်ဖဝါးပုံစံကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးပြီးမှ အောက်ပါ မေးခွန်းများကို ဖြေဆိုကြည့်ပါ။

- ၁။ ကွန်ဂျူပညာနဲ့ ဆရာတစ်ဆူ ဖြစ်နိုင်သလား။ ဘာကြောင့်လဲ။
  - ၂။ စကား ပရိယာယ် ကြွယ်လှလား။ ဘာကြောင့်လဲ။
  - ၃။ အောင်မြင် ကျော်ကြား နိုင်သလား။ ဘာကြောင့်လဲ။
- စာဖတ်သူများရဲ့ အဖြေကို သီးခြားစာရွက်လွတ်မှာ ရေးမှတ်ပြီး ပဟေဠိအဖြေနဲ့ ညှိနှိုင်းတိုက်ဆိုင် ကြည့်မှ လက္ခဏာ ပညာသုတ ရိမ့် တိုးပွားရရှိကြပါလိမ့်မယ်။

တယ်

ပဟေဠိ အဖြေများကို စာမျက်နှာ (၁၆၀)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

တနင်္ဂနွေ

မိတ္တူရေး။ ။ အလုပ်ရုံများ ပုံမှန်လုပ်ကိုင်နေရမည်။ မိတ်ဆွေများ သို့မဟုတ် နိုင်ငံခြားအကူအညီများရမည်။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း။ ပလတ်စတစ် ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။

ရွှေထည်ပစ္စည်းများ အမြတ်အစွန်းများမည်။ ခရီးသွားလုပ်ငန်း။ ယာဉ်ကားလုပ်ငန်းများ သိပ်အလုပ်မဖြစ်ပါ။

ဝန်ထမ်းရေး။ ။ လမ်းတံတားဆိုင်ရာ အလုပ်များ အဆောက်အအုံ ဆိုင်ရာအလုပ်များ အလုပ်အကိုင်ကောင်းမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ သားသမီးများအတွက် ငွေကြေးကုန်ကျမည်။ အိမ်တွင် ငွေအခက်အခဲ ဖြစ်နေမည်။ မိသားစု ခရီးမထွက်သင့်သေးပါ။ အခက်အခဲနှင့် တွေ့နိုင်သည်။

အချစ်ရေး။ ။ အနေအထိုင်၊ အပြောအဆို၊ အပြုအမူ သတိထားနေပါ။ လူတကာနှင့် တွဲသွားတွဲလာ မပြုပါနှင့်။ အထင်အမြင် လွဲမှားစွာဖြစ်ပြီး အစွပ်အစွဲ ခံရတတ်သည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးတွင် ကြိုးစားရမည်ကာလ ဖြစ်သည်။ ရပ်ဝေး တွင် ပညာသွားရောက် သင်ရက်နီးရှိနေသည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ကျန်းမာရေး ညံ့မည်။ သို့သော် ရောဂါဖြစ်သော်လည်း အပျောက်မြန်မည်။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျွတ်ချီကုန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၉။

ထီထိုက်ကုန်များ။ ။ ၃၊ ၈၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထီထိုက်ကုန်များ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၈၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ မြတ်စွာဘုရားရှင်၊ ဂုဏ်တော်ကိုပါကို ပုတီးတစ်လုံးကျွတ် (၁၀၀)လုံး ပုတီးကျွတ် ပွေးနေ့တွင် အိမ်ဌာနတစ်စိပ်ပါ။

တနင်္ဂနွေ

မိတ္တူရေး။ ။ အလုပ်အကိုင်များ ကောင်းမည်။ ငွေကြေးကိစ္စများ အဆင်ပြေ၍ ငွေဝင်မည်။ ငွေကြေး အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများ၊ လဲလှယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အမြတ်အစွန်းများမည်။

အလုပ်ရုံများ၊ အောက်ခြေအလုပ်သမားများနှင့် အဆင်ပြေမည်။ လုပ်ငန်းတိုးတက်မည်။

ဝန်ထမ်းရေး။ ။ မိမိ၏ အထက်ဆင့် လူကြီးများနှင့် အဆင်ပြေမည်။ လုပ်ငန်းများ ချပေးမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ ငွေကြေးကလည်း ဝင်သောကာလဖြစ်၍ အိမ်ထောင်ရေး မှာ ပို၍ သာယာမည်။ သားသမီးအတွက် ငွေကုန်စရာကိစ္စလေး ပေါ်လာမည်။ သားသမီး၏ ပညာရေး ကောင်းမည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးမှာ ငွေကြေးနှင့် ဆက်နွယ်နေပါသည်။ မင်္ဂလာ ကိစ္စများ အဆင်ပြေမည်ကာလ ဖြစ်သည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေး ကံဇာတတက်နေသောကာလ ဖြစ်သည်။ ဝိဇ္ဇာပညာရပ်၊ သိပ္ပံပညာရပ် ကြိုက်ရာကိုသင်ယူပါ။ ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ကျန်းမာရေး ညံ့သော်လည်း တာရှည် မခံစားရ။ အမြန်ဆုံး ပြန်လည် သက်သာပျောက်ကင်းသွားမည်။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀။

ကျွတ်ချီကုန်များ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီထိုက်ကုန်များ။ ။ ၄၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထီထိုက်ကုန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၅၊ ၆ ဂဏန်းများများပါအောင် ၁၅၈ နဂဏ္ဍရာရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၁)ရက်မှ (၃၁)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ဟောစာတမ်း

ဆရာတော်မြတ်

ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ မိမိ၏ ပွေးနေ့ (၉)နာရီ (၅)မိနစ်အချိန်မှစ၍ အိမ်ခြံကန် (သို့မဟုတ်) ဘုန်းတစ်ဆူထု၏ရှေ့တွင် သရက်ကုလုံးဆယ်ကို အိမ်ဌာနတစ်ရွက် (၁၅)ကြိမ် ရွတ်ပွားပေးပါ။

အင်္ဂါ

မိတ္တူရေး။ ။ ငွေကြေးအရောင်းအဝယ်၊ ငွေကြေး လဲလှယ်မှုလုပ်ငန်းများ ပြန်လည်ဦးမော့လာမည်။ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး၊ ဆေးဝါးရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ အမျိုးသမီး အဝတ်အထည်၊ အသုံးအဆောင်များ၊ အလှကုန်များ ရောင်းအားကောင်းမည်။ အမြတ်များမည်။

ဝန်ထမ်းရေး။ ။ ဝန်ထမ်းများ အပိုကြေး၊ ဆုကြေးများ ရရှိမည်။ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ခရီးထွက်ရမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ ငွေကြေးမပိုင်ရ၍ အိမ်တွင်းရေးအဆင်ပြေသော်လည်း သားသမီးနှင့် ပတ်သက်၍ ပူပန်ရမည်။ သားသမီးနိုင်ငံခြားခရီးအတွက် ငွေကုန်များမည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေး အောင်မြင် ပျော်ရွှင်နေမည်။ မင်္ဂလာကိစ္စများ ဆောင်ရွက်လိုက် ဆောင်ရွက်နိုင်သောကာလ ဖြစ်သည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးကို ပေါ့ပေါ့တန်တန် သဘောမထားပါနှင့်။ ၁၀၀၏ ရှေ့ရေးတို့သည် ပညာရေးအပေါ်တွင် မှီနေသည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ကျန်းမာရေး ညံ့မည်။ လေထိုးလေအောင့် စသော လေရောဂါများ ဖြစ်တတ်သည်။ ဝမ်းရင်တွင် အနာဖြစ်ခြင်း၊ ထိခိုက်ခြင်း ဖြစ်တတ်၍ သတိထားပါ။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၇၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျွတ်ချီကုန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထီထိုက်ကုန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၃၀။

ထီထိုက်ကုန်များ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ ယာတ်လာစာ ပေါများစေရန် ပွေးနေ့ နံနက်(၉)နာရီ (၁၅)မိနစ်တွင် "ဝေဗ္ဗပုဏ္ဏံ"ကို သုံးခေါက်ရွတ်ပါ။ အကျိုးထူးပါလိမ့်မည်။

ဗုဒ္ဓဟူး

မိတ္တူရေး။ ။ လုပ်ငန်းများကို ထိန်း၍လုပ်ပါ။ ဆေးနှင့် ဆေးပစ္စည်းများ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။ ရွှေ၊ ရွှေထည်ပစ္စည်းများ အမြတ်ရရှိမည်။

ရွှေနေလုပ်ငန်း။ ။ အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်း၊ ပွဲစားလုပ်ငန်းများ၊ အလုပ်သစ်များ၊ ဖောက်သည်သစ်များ ရရှိမည်။

ဝန်ထမ်းရေး။ ။ ရာထူးမဖောက်သေးသော ဝန်ထမ်းများ ရာထူးတက်ပြီး နေရာပြောင်းရွှေ့ရက်နီးရှိသည်။ ဂုဏ်သိက္ခာတက်မည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ မိသားစုစု ငွေကြေး အဆင်မပြေသည့်ကြားမှ ခရီးထွက်ရတတ်မည်။ ငွေကြေး အကုန်အကျ များနေပေမည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးတွင် မရောမသေချာ ဖြစ်နေသည်။ မင်္ဂလာ

ကိစ္စ မစီစဉ်ပါနှင့် ပျက်တတ်သည်။

ဗညာဇရ။ ။ ပညာရေးတွင် အတော်လေး ကြိုးစားရမည်။ အခက်အခဲ ကြီးကြီးမားမားရှိလေ အောင်မြင်မှု ကြီးကြီးမားမား ရမည်။

ကျန်းမာရေး။ ကျန်းမာရေးကောင်းပါသည်။ ဗိုက်အောင့်ခြင်း၊ ဝမ်းပျက် ခြင်းဖြစ်တတ်၍ ဝမ်းနူးစားများ။ အချစ်များကိုရှောင်ပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၀။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ အောင်တော်ပုဂ္ဂိုလ်သော စေတီတစ်ဆူဆူ (သို့မဟုတ်) သေတိတစ်ဆူဆူ၊ တန်ခိုးထောင်တွင် ပြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုပေးကိုးကွယ်၍ ဖွတ်ပွားပူဇော်ပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

ကြာသပတေး

ဗိမ္မာဇရ။ ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေ ကောင်းမွန်မည်။ တစ်ခု သတိထားရမည်မှာ အောက်ခြေအလုပ်သမားများနှင့် အဆင်မပြေ ဖြစ်ရတတ်သည်။

ရန်ကင်းရေးရာ။ ။ ဝန်ထမ်းများ အဆင်ပြေပြေ လုပ်ကိုင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ ခရီးသွားလုပ်ငန်း၊ ယာဉ်ကားလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းများ အဆင်မပြေ ဖြစ်ရတတ်သည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေမည်။ သားသမီးများ၏ ဗညာဇရ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ တိုးတက်အောင်မြင်မည်။

အချစ်ရေး။ ။ လူကြီးမိဘများကြောင့် အချစ်ရေး အဆင်မပြေ ဖြစ်ရတတ်သည်။ ချစ်သူချင်း ခွဲခွာနေရတတ်သည်။

ဗညာဇရ။ ။ ပညာရေးကံစာတာတက်နေသော ကာလဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ပညာရေးနှင့် အချစ်ရေး ရောထွေးနေ၍ အခက်အခဲ ပြဿနာတွေ့ရမည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ သွေးတိုး၊ သွေးကျ သွေးနှင့်ပတ်သက်သော ရောဂါ ဖြစ်၍ အအိမ်အစား၊ အနေအထိုင် စည်းကမ်းရှိပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ ကြီး(၉)ကြီးအပိုင်စေတီ (သို့မဟုတ်) ဘုရားတစ်ဆူဆူတွင် မွေ့နေ နံနက်(၉)နာရီ (၁၅)မိနစ်အချိန်တွင် (သန့်ပြု၍)ခင်တာကို အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သရဏဂုံသုံးပါးနှင့် ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို သက်မှော် ဖွတ်ပွားပူဇော်ပါ။

သောကြာ

ဗိမ္မာဇရ။ ။ အလုပ်များ ခေတ္တ အရှိန်ကျသွားမည်။ ငွေကြေးအခက်အခဲရှိမည်။ အမျိုးသမီးအသုံးအဆောင်များ၊ အဝတ်အထည်များ၊ ယတ်စတစ်ပစ္စည်းများ၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။

အိုးအိမ်၊ အဆောက်အအုံ၊ အလုပ်ရုံများ ပြဿနာ အနည်းငယ်ရှိမည်။

ရန်ကင်းရေးရာ။ ။ တာဝန်ယူထားရသော အလုပ်၊ လုပ်ငန်းကိစ္စရပ်များ

အဆင်မပြေ တာဝန်မကျေ၍ အထက်လူကြီးတို့၏ အငြိအငြင်ကို ခံရတတ်သည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ မ၊ ကိစ္စကြောင့် အိမ်တွင်းရေး မသာမယာ ဖြစ်တတ်သည်။ သားသမီးများ၏ အလုပ်ကိစ္စ အဆင်မပြေမည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေး ကံစာတာ တက်နေသောကာလ ဖြစ်သည်။ လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စ အဆင်မပြေအောင်မြင်မည်။

ဗညာဇရ။ ။ မိမိတက်ချင်သည့်သင်တန်းကိုတက်ပါ။ သင်ယူချင်သည့် ပညာကိုသင်ယူပါ။ ထင်တာထက် ပို၍ အောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ခေါင်းမူးခြင်း၊ သွေးနှင့် ပတ်သက်သောရောဂါ၊ နှလုံးအားနည်းသောရောဂါဖြစ်တတ်၍ အစားအသောက် သတိထားပါ။ အပင်ပန်းမခံပါနှင့်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၇၊ ၃၀။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၀။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၉။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ အင်္ဂါအပူ၍ တွံ့ပုံသော စေတီ (သို့မဟုတ်) ဘုရားတစ်ဆူဆူတွင် မွေ့နေ နံနက်(၉)နာရီ (၁၅)မိနစ်အချိန်တွင် "ဇရစ်ချက်"ဂါထာကို အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သက်မှော်ပွားပူဇော်ပါ။

စနေ

ဗိမ္မာဇရ။ ။ ပလတ်စတစ်ပစ္စည်းများ၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများတွင် နိုင်ငံခြားသား သို့မဟုတ် နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီများ၏ အကူအညီကို ရလိမ့်မည်။

အလုပ်ရုံ၊ အိုးအိမ်ဆောက်လုပ်ခြင်းလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်တိုးတက်မည်။

ရန်ကင်းရေးရာ။ ။ ဝန်ထမ်းများ အလုပ်များကို အဆင်မပြေပြေ လုပ်ကိုင်နိုင်မည်။ ရာထူးတက်ပြီး နေရာရွှေ့ရတတ်သည်။ အစစ်အရာရာ အဆင်ပြေပါမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ သားသမီးတို့နှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးကုန်ကျချန် ရှိသည်။ ရွှေဝင်မည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးမှာ မဟုတ်မတရား အစွပ်အစွဲ ခံရတတ်သည်။ မနာလိုသူများက ခြေထိုးတတ်သည်။ မင်္ဂလာကိစ္စ မဆောင်ရွက်ပါနှင့်ဦး။

ဗညာဇရ။ ။ ရပ်ဝေးတွင် ပညာသွားရောက် သင်ကြားရမည်။ ငွေကြေးအခက်အခဲရှိသော်လည်း မကြာခင် ပြေလည်သွားလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ခြေဆစ်နာခြင်း၊ အကြောနာခြင်း၊ အကြောတက်ခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်သည်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၀။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၈၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၅၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၉။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ မွေ့နေ နံနက်(၉)နာရီကျော်တွင် မိမိအိမ်ရှိ ဗုဒ္ဓဂူပွားတော်အား ပန်း၊ အိမ်၊ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွေတိုင်၊ သောက်တော်ရေကိုဖြင့် ကပ်လှူပူဇော်ပြီး ရှင်သီဝလီ(ဆယ်ဂါထာ)ကို ဖွတ်ပွားပါ။ ခပ်နန်းကြီးဆယ်ပါးကို ရည်ပန်း၍ ပူဇော်ကုတော်ပါ။

ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ

ဆရာ ရောင်ခြည်

www.burmeseclassic.com

◆ နတ်ထိန်း ဝါးပျံအမြဲတော

နတ်ထိန်းဝါးပျံ အမြဲတော

တောနက်များအတွင်း သစ်ပင်ကြီးများပေါ်တွင် ရှင်သန်ပေါက်ရောက်သော ဝါးပင်များကို ဝါးပျံဟုခေါ်၍ လွှာဘတ်လာဘာအတွက် အဆောင်ပြုလေ့ရှိကြသည်။

ယခုတွေ့ရသော ဝါးမှာ ထိုကဲ့သို့သော ဝါးပျံမဟုတ်ပါ။ ဝါးပင် ချုံတွင်း

မှ ဝါးတစ်လုံးအား ခုတ်ဖြတ်လှေ့ချရာ အရင်းပိုင်း အဆစ်အတွင်းမှ ခလောက်ဆံကဲ့သို့ တစ်ခုခုရှိကြောင်း သတိပြုမိကြသည်။

ထိုအဆစ်အား ဖြတ်တောက်ကာ ခွဲစိတ်ကြည့်ရာ အတွင်းမှ သတ္တဝါတစ်ကောင် ပျံထွက်ကာ အနီးရှိ

သစ်ပင်ကြီးပေါ်ရှိ ကိုင်းခွကြားသို့ ရောက်သွားသည်။

အပင်ခြေတွင် လူလူလူဖြင့် ပိုင်းကာ ကိုင်းခွကြား တက်ကြည့်သောအခါ သက်ရှိ သတ္တဝါမဟုတ်ပါ။ ဝါးဖြတ်တစ်ခု ဖြစ်နေလေသည်။

ထိုဝါးမြစ်ကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရသော ဝါးခုတ်အလုပ်သမား ခေါင်းဆောင် လူပျိုကြီးမှာ အသက် (၄၀)လောက်မှ (၂၀)ကျော် မိန်းမပျိုနှင့် ပူးစာဆုံကာ မျိုးနွယ်ဆက်ခံမည့် သားယောက်ျား မွေးဖွားသည့်အပြင် လုပ်ငန်းစီးပွား တိုးတက်သဖြင့် ဘုံဘုရားကျောင်းများ စွာ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းနိုင်ခဲ့လေသည်။

ထို ရှမ်းတရုတ်အမျိုးသားမှာ ဦးမောင်မောင်နှင့် လွန်စွာရင်နှီးလှသဖြင့် သူမြတ်နိုးလှသော ဤနတ်ထိန်း ဝါးပျံအမြဲတောအား လက်ဆောင်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

သုတေသီတစ်ဦး

စာမျက်နှာ (၁၅၅)မှ ဒါဆက်

လက္ခဏာပမောဇ္ဇိ အခြေများ
၁။ ဂဋ္ဌိရပညာနဲ့ ဆရာတစ်ဆူ ဖြစ်နိုင်တယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့...
လက်ညှိုးရင်းကပ်လျက် ခက်ရင်းခွ သဏ္ဍာန် လျှို့ဝှက် မဟော်သစာ လက်စွပ် သင်္ကေတရှိခြင်း။

(စ)အက္ခရာ။

လက်ခလယ်အောက် စနေဂြိုဟ်ခုံမှာ ထောင်လိုက် ဂဋ္ဌိရတောင်ဝှေးရှိခြင်း။ (င)အက္ခရာ။

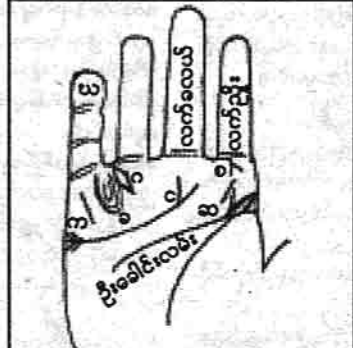
ကြာသပတေး ဂြိုဟ်ခုံအောက် ဦးခေါင်းလမ်းပေါ်မှာ ဆရာသင်္ကေတများရှိခြင်း။ (ဆ)အက္ခရာ။

* * *

၂။ စကားပရိယာယ်ကြွယ်သူ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့...
လက်သန်းထိပ်ဖျားက လက်သူကြွယ်ဘက်ကို မသိမသာ ကွေးနေခြင်း။ (ဃ)အက္ခရာ။

လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံမှာ

ဗုဒ္ဓဟူးတောင်ဝှေးရှိခြင်း။ (က)အက္ခရာ။

၃။ အောင်မြင် ကျော်ကြားနိုင်ပါတယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံမှာ ကျောက်မျက်ပုံ သင်္ကေတရှိခြင်း။ (ဂ)အက္ခရာ။

ကြိုးမွေတစ်လုံးရှိခြင်း။ (ခ)အက္ခရာ။

(လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြပါစေ။)

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ

ရွှေလုံကျပြတ်စွာဘုရား

ထံတော်ဝါးဆီသို့

ဇော်ဝင်း

နိဒါန်းမြင်ကွင်း

တစ်ခါသော် ဥဿာပဲခူးကို ရွမ်းစစ်သည် များစွာ ချီလာသည်တွင် အနော်ရထာမင်း စစ်ကူလွှတ်လိုက်သည့် ကျန်စစ်သား၊ ငထွေးရူ၊ ငလုံးလက်ဖယ်၊ ညောင်ဦးစီးဟူသည့် နတ်မြင်းသည်လေးဦးတို့ ဦးဆောင်ဖယ်ရှားပေးခဲ့သည်။

ဥဿာမင်း လွန်စွာ အားရသဖြင့် ဆုလာဘ်များစွာ ချီးမြှင့်သည့်အပြင် အနော်ရထာမင်းလည်း ဥဿာမင်း အဆက်ဆက် ကိုးကွယ်ခဲ့သည့် ဓာတ်တော်များနှင့် သမီးတော် မဏိစန္ဒာကို ဆက်၏။

လမ်းခရီးတွင် မင်းသမီးနှင့် ကျန်စစ်သားတို့ ငြိစွန်းမိသဖြင့် ပုဂံသို့ရောက်လျှင် မင်းကြီးလည်း အမျက်ကြီးစွာဖြင့် ထက်ပြန်ကြိုးတည်းကာ အရိန္ဒမာလုံဖြင့် ထိုး၏။

ကြိုးကို ထိုးမိ၍ ကြိုးပြတ်သောအခါ ကျန်စစ်သားက အရိန္ဒမာလုံကို ကောက်ကာ မြစ်တစ်ဖက်သို့ ကူးပြေးလေသည်။

မင်းကြီးလည်း ခြေလျင်တပ်သား နှစ်ဦးအား လိုက်သတ်စေ၏။ ကျန်စစ်သားကား ဘုန်းကြီးသူဖြစ်၍ အမြင်အထင်ဖမ်း၍ မရနိုင်။ အိပ်ပျော်သော အခါမှ ဖမ်းမည်ဟု နောက်ယောင်ခံလိုက်ကြသည်။

ကျန်စစ်သားသည် အစာငတ် ခရီးဖန်း၍ တောအုပ်တစ်ခုတွင် အိပ်မည်

ရွှေလုံကျပြတ်စွာဘုရား

ဟူ၍ လှံကိုစိုက်၏။ စိုက်တုံလဲတုံ ဖြစ်နေသောကြောင့် အမျက်ထွက်ကာ လှံကို တောအုပ်တွင်း ပစ်လွှတ်လိုက်သည်။

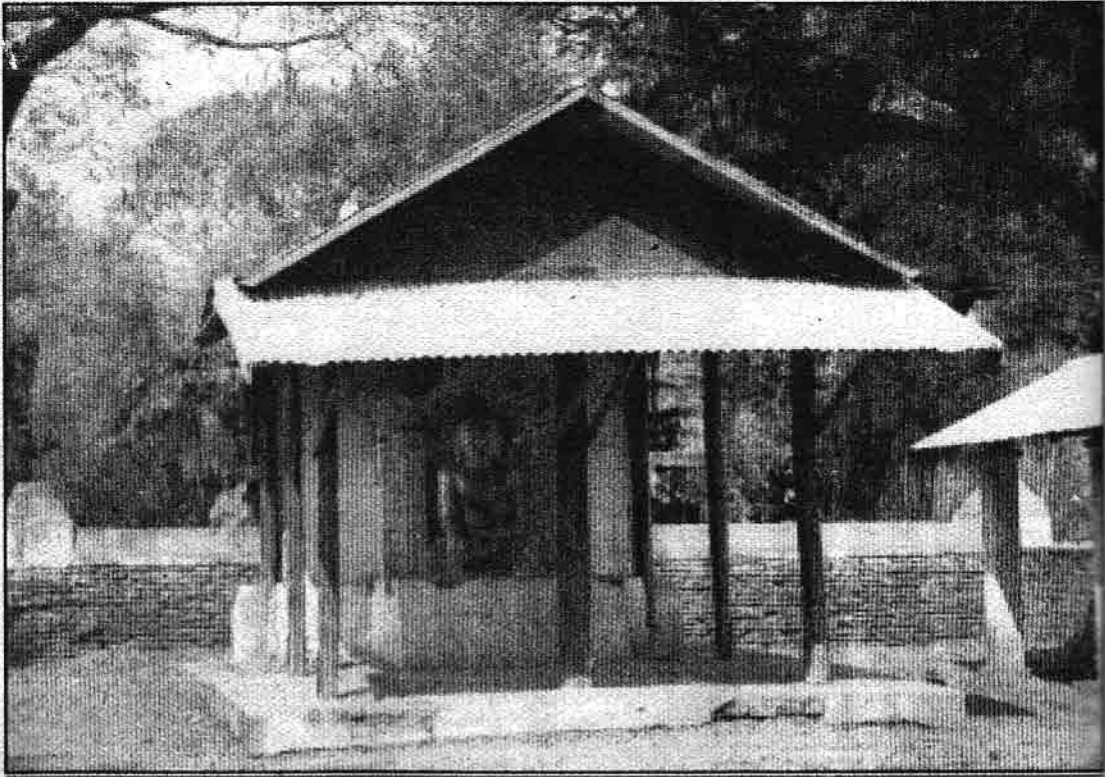
ချုံတွင်ကွယ်၍ စောင့်နေသော

ခြေလျင်စစ်သည် ခုနစ်ဦးကို သိသကဲ့သို့ ထိုးမိ၏။ ကျန်စစ်သား အိပ်ရာမှ နိုးသောအခါ ချုံတွင်း ရှာဖွေရာ သိနေသောလှံကို တွေ့ရသဖြင့် နတ်ဘူကာ ကြောင်းဖြူအရပ်သို့ တူးလေ

နက္ခတ္တဗေဒနိဒါန်းမြင်ကွင်း ၁၆၁

www.burmeseclassic.com

◆ ရွှေလုံကျာဘုရားတန်ဆောင်းတော်

သည်။

နောင်တွင် ကျန်စစ်မင်း ထီးနန်းစံရသောအခါ လုံကျာအရပ်ကို 'အောင်မြေ'သမုတ်၍ ဘုရားတည်ကာ "ရွှေလုံကျာဘုရား"ဟု ဘွဲ့မည်ကပ်လှူလေသည်။

တန်ဆောင်းနှင့် တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ ရွှေလုံကျာမြတ်စွာပေတည်း။ ကျန်စစ်သား အရိန္ဒမာလုံကို မြေဥစိုက်ရာ

စိုက်တုံလဲတုံ ဖြစ်သည့်နေရာ၊ ကျန်စစ်သား အိပ်စက်သည့်နေရာ ဖြစ်သည်။ ဘုန်းတန်ဆိုး ကြီးမားသဖြင့် နတ်သီကြီးတို့ ကျွတ်စောင့်ရှောက်ကာ

◆ ရွှေလုံကျာဘုရားဆောင်မုခ်

ပူမြော်ပူဇော်ခြင်း

ဤဖြစ်စဉ်သမိုင်းကို မိန့်ကြားတော်မူသည့် ရန်အောင်မင်္ဂလာ ဆရာတော်ဦးဝါယမိန္ဒအား စေတီကိန်းဝပ်ရာဌာနကို မေးလျှောက်၍ သွားရောက်ဖူးမြော်ဖြစ်ခဲ့သည်။

အမြင့်မြို့၏ အရှေ့ဘက် တောကျောင်းကျေးရွာသို့သွားသော မြေသားလမ်းမနံဘေး၌ "ရွှေလုံကျာမြတ်စွာဘုရား" မုခ်ဦးကို တွေ့ရသည်။

ဝင်းအတွင်း မြောက်ဘက်၌ သွပ်မိုးခါး၌ နဂျဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရန်အောင်စေခံသော အောင်မြင်နေရာ
လည်း ဖြစ်သည်။

ဤရုပ်ပွားတော်အား ရိုသေစွာ ရိုခိုး
ကန်တော့၍ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်များ
ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့် အခက်အခဲ
အဟန့်အတားများ ပျက်ပြယ်၍
အောင်မြင်ခြင်းအကျိုးကို ရရှိနိုင်ကြပေ
သည်။

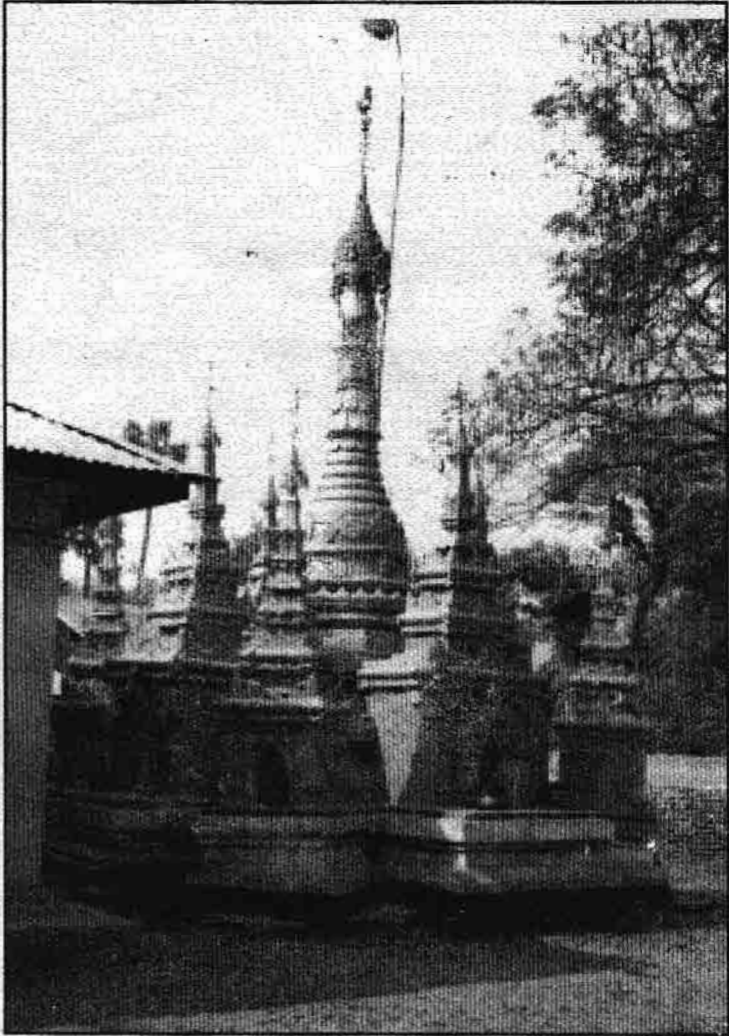
ကျန်စစ်သား၏ ရန်အောင်ကုန်း
တော်မြေဟူသော ဌာနပလ အင်အား
ပြည့်ဝသည့်အပြင် နတ်ဒေဝတာများ၏
ပံ့ပိုးကူညီမှုကို ရနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်
သည်။

ပုဂံနယ်မြေအတွင်း သီတင်းသုံး
သံဃာ မမြဲသော ရှင်အရဟံ ပရိနိဗ္ဗာန်
မြူရာ ထီးတန်ဆောင်းစေတီတော်ဝင်း
၌ ပဋ္ဌာန်းရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပွဲ ပူဇော်ခြင်း
ဖြင့် နှစ်ရှည်လများ သီတင်းသုံး
သာသနာပြုနေတော်မူသော ဆရာ
တော် ဦးဉာဏက ဤသို့ မိန့်တော်မူ
သည်။

'အရပ်က ဒီကုန်းတော်မှာ သံဃာမပြုဘူး။
ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး သုံးလေးဆက် ပြောင်း
သွားတယ်။ ဘုန်းဘုန်း ရောက်လာတော့
ပဋ္ဌာန်းကိုသာ နေ့စဉ်ရက်ဆက် ပူဇော်တာပဲ။
တာအနှောင့်အယှက်မှ ပတွေ့ရတူ။

နှစ်ကျော်ကြာတော့ မိခိုနေထိုင်ကြတဲ့ ပရ
လောကသားတွေ လာလျှောက်ကြတယ်။
ပဋ္ဌာန်းတရားကို နတ်တွေကသာ နာရင်တာ
မဟုတ်ဘူး။ သူတို့လဲ နာချင်ကြပါသတဲ့။
တဲ့ နှင်တို့လို နိဗ္ဗိက္ခတုံ တဝမှာ ပဋ္ဌာန်းကို
နာလိုရဲ့လားလို့ မေးတော့ ဟိုးရှေးခေတ်က
တိရစ္ဆာန်စစ်စစ် လင်းခိုသား ငါးရာတောင်
ပဋ္ဌာန်းတရား နာရလို့ နတ်တုံ ရောက်ကြ
သေးတယ်လို့ ပြန်ပြီး တရားဟောသွား
သကွယ်။

ဒါကြောင့် အကျယ် မပူဇော်နိုင်ရင်တောင်
ပဋ္ဌာန်းအကျဉ်း ၂၀ ပစ္စည်းကို ရွတ်ဖတ်

► ဇိတ်ဇြောင့်မြေ ရန်အောင်တော်

သရဏ္ဍာယ်ပါ။ မပြင်ရတဲ့ အကူအညီတွေ
ရနိုင်ပါတယ်'

အလားတူပင် မန္တလေးမြို့ ဗန်းမော်
တိုက်ကျောင်းဆရာတော် ဦးကုမာရ၏
တရားဟော ရုပ်သံခွေများတွင်လည်း
ဤသို့ ပါရှိ၏။

'ပဋ္ဌာန်းကို ပီပီသသနဲ့ အချိန်မှန်မှန်
ပူဇော်ပါ။ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်နေတဲ့ အချိန်
မှာ ခန္ဓာကိုယ်ကလဲ သန့်ပြန့်နေအောင်
ဂရုပြုပါ။ နတ်ဒေဝတာတွေက ပဋ္ဌာန်း
တရားနာရလို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်

ပြီး မိမိတို့ လိုရာဆန္ဒတွေဖြစ်အောင်၊
ပြည့်အောင် ကူညီဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်
ကြပါတယ်'

ဟူ၍ ဆရာတော် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်စဉ်
များဖြင့် သာကေပြကာ တိုက်တွန်း
တော်မူလေသည်။

ထို့ကြောင့် မိမိသည်လည်း ဆရာ
ဖြစ်သူ လမ်းညွှန်ပေးသော ပဋ္ဌာန်း
နှင့်ဂုဏ်တော် တွဲဖက်ပူဇော်ကာ
ကုန်းတော်နေ ဝေနေယျများနှင့်ဘာကွ
နတ်ဒေဝတာတို့အားလည်း အမျှပေး

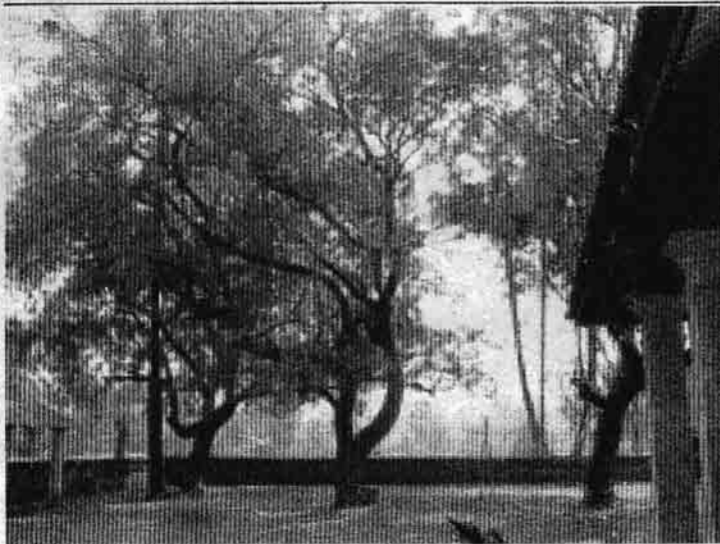
www.burmeseclassic.com

● ရှင်မင်းဆီနှင့် တန်ဆောင်

● ဘဏ္ဍာပြည်ရှိ တမာသစ်

ဝေခဲ့လေသည်။

ရွှေလုံကျရပ်ပွားတော်မှာ နှောင်းခေတ်မွမ်းမံမှုများ ပါဝင်သော်လည်း မူလအခြေအနေအချို့ကို မြင်တွေ့ရသည်။ သွပ်မိုးတန်ဆောင်းအတွင်း သီတင်းသုံးတော်မူသော်လည်း ကျန်စစ်မင်း တည်ထားစဉ်က လိုက်နာပီပီစေတီအတွင်း ပူဇော်ခဲ့ကာ ခေတ်ကာလကြာရှည်သဖြင့် မူလစေတီ ပျက်ယွင်းကာ ယခုအခြေအနေအတိုင်း ပူးမြင်ရ

၁၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည်ဟု ယူဆမိသည်။

အမြင့်မြို့မှ အဘိုးအိုအချို့က သူတို့ငယ်စဉ်က ရွှေလုံကျစေတီ အပြိုအပျက်ကို လက်လှမ်းမီ မြင်တွေ့ခဲ့ရသည် ဆိုသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ဘဝအခြေအနေ တိုးမြှင့်ရေး

ဆုပန်နိုင်သည့် ရုပ်ပွားတော်

ရွှေလုံကျရပ်ပွားတော်သည် စေတီပုထိုး၏လိုက်တွင်း ကိန်းဝပ်ခဲ့သည်

ဖြစ်စေ၊ နေပူခံကိုယ်တော်အဖြစ် ထီးတည်းကိန်းဝပ်တော်မူဖြစ်စေ အရှေ့အရပ် မြတ်သောအရပ်သို့ မျက်နှာမူလျက် စံပယ်တော်မူသဖြင့် ဒိသာဗလအရပ်အညွှန်းအင်အား ပြည့်စုံကာ မိမိတို့၏ နေထိုင်မှု ဘဝအခြေအနေတိုးတက်မြင့်မားရေးအတွက် အထူးပြုဆုပန်နိုင်ကြပေသည်။

အကြောင်းသော်ကား မြတ်စွာဘုရားရှင်တို့သည် ဗောဓိပင်၏ အရှေ့ဘက်မျက်နှာ၌ ရှေ့သို့ မျက်နှာမူလျက် ထိုင်တော်မူကာ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူကြသည်။

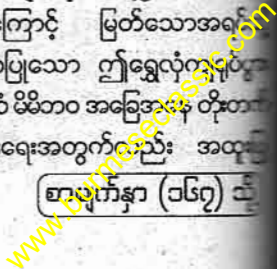
မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားရာ၌ မဇ္ဈိမဒေသ၌ နေထိုင်ကြသူ သူတော်ကောင်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ဓမ္မသနပလ္လင်နေရာကို အဆောက်အအုံသို့မဟုတ် မဏ္ဍပ်၏အလယ် မင်္ဂလာတိုင်ကို အမှီပြု၍ အရှေ့ကို မျက်နှာမူကာ တည်ထားကုန်၏။

ရဟန်းတို့ နေရာအတွက် ဓမ္မာသနပလ္လင်၏နောက်မှ အနောက်ဘက်နံရံကို အမှီပြု၍ အရှေ့သို့ မျက်နှာမူကာ ခင်းကျင်းကြကုန်၏။

လူတို့တရားနာယူရန် နေရာအတွက် ဓမ္မာသနပလ္လင်ရှိရာ အနောက်သို့ မျက်နှာမူကာ အရှေ့ဘက်နံရံကို အမှီပြု၍ ခင်းကျင်းကြ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် အရှေ့သို့ မျက်နှာမူကာ တရားဟောကြားတော်မူလေသည်။ (မုံရွာမြို့ အရှေ့လယ်တီတိုက် ဆရာတော် အရှင်ကုဏ္ဍလ ရေးသားတော်မူသည့် မဟာသုတဒီပနီကျမ်း ပထမတွဲ၊ စာမျက်နှာ-၁၃၉)

ထို့ကြောင့် မြတ်သောအရပ်၌ မျက်နှာပြုသော ဤရွှေလုံကျရပ်ပွားတော်ထံ မိမိဘဝ အခြေအနေ တိုးတက်မြင့်မားရေးအတွက်လည်း အထူးပြု

စာမျက်နှာ (၁၆၅) ။

တယံတမြို့ ဝိုး၊စာတောစာသင်တိုက် တိပိဋကလင်္ကာသုတိုက်ကျောင်း ဆရာတော်

ဦးဇေယျန္တ

(နက္ခတ္တသေးသုတေသီ) ချီးမြှင့်တော်မူသော

ဩတိုင်းအောင်

အဓိဋ္ဌာန်ပုစီးစိပ်နည်း

ဦးဂေါ်ခင်
(တယံတ)

ဆရာတော်

ဦးဇေယျန္တ(နက္ခတ္တသေးသုတေသီ)

ဤကြိုတိုင်းအောင် ပုစီးစိပ်နည်းကို ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက ပေး၍ ဆရာတော်ရခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ဆရာတော်ထံမှ ကျွန်တော်က ထပ်မံ၍ရခဲ့သည်။

ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်မှုရခဲ့သော ပုစီးစိပ်နည်းဖြစ်၍ (၇)ရက်သားသမီးများ ကောင်းကျိုးချမ်းသာရစေခြင်းငှာ ကျွန်တော်က တစ်ဆင့်တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

မိမိတို့၏ ရာသီစက်ဇာတာ၌ စန်း(ခေါ်) တနင်္လာဂြိုဟ်မှာ မည်သည့်ရာသီတွင် ရှိသည်ကို ဦးစွာကြည့်ပါ။

*** [နံပါတ်-၁]

ယခု ဖော်ပြထားသော ရာသီစက်တွင် စန်းခေါ်သော တနင်္လာဂြိုဟ်မှာ နေရာသီ၌ တည်ရှိပါသည်။ စန်းတည်ရာကို သိလျှင် မည်သည့်ဂုဏ်တော်ကို အဓိဋ္ဌာန်ပြုရန် သိဖို့တွက်ယူရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကသစ်ဂြိုဟ်များ တည်နေပုံကို သိရန်လည်း လိုပါသည်။ ကြည့်ပါ။

*** [နံပါတ်-၂]

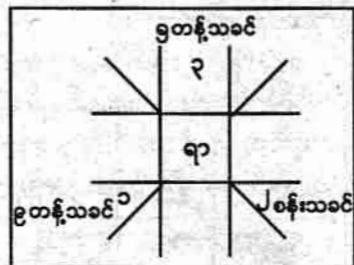
ကသစ်ဂြိုဟ်နေပုံ ဖြစ်ပါသည်။ တသစ်ချပုံမှာ "စ, သာ, ရွှေ, ကု, အင်း, ဝ, သူ, ဆန်, ဖြူ, တစ်,

တင်း, ပေး" လက်ဖြင့် မိဿရာသီကစ၍ ရေးရပါသည်။ သေချာစွာ မှတ်သားထားပါ။

◆ စန်းခေါ်သော တနင်္လာဂြိုဟ်မှ လက်ဝဲရစ်(၉)ခွင် ရောက်အောင် ရေတွက်ကြည့်ပါ။ (၉)ခွင်မြောက်တွင် တနင်္ဂနွေ ကသစ်ဂြိုဟ်ကို တွေ့ရမည်။ မှတ်သားထားပါ။

◆ တစ်ဖန် စန်းခေါ်သော တနင်္လာဂြိုဟ်မှ လက်ဝဲရစ်(၅)ခွင် ရောက်အောင် ရေတွက်ကြည့်ပါ။ (၅)ခွင်မြောက်တွင် အင်္ဂါ ကသစ်ဂြိုဟ်ကို တွေ့ရမည်။ ကြည့်ပါ။

***

ကသစ်ဂြိုဟ်များ၏ ဂြိုဟ်သက်များ သိရန်လိုပါသည်။ သို့မှသာ တွက်ချက်ရာ၌ အခက်အခဲမရှိ လွယ်ကူမှာ ဖြစ်ပါ

သည်။ ဂြိုဟ်သက်များကို မှတ်သားလိုက်ပါဦး။

***

ကသစ်	ဂြိုဟ်သက်
၃-င်္ဂါ	၇ နှစ်
၆-ကြာ	၂၀ နှစ်
၄-ဟူး	၁၇ နှစ်
၂-လာ	၁၅ နှစ်
၁-နွေ	၆ နှစ်
၅-တေး	၁၆ နှစ်
၀-နေ	၁၉ နှစ်

ဂြိုဟ်သက်များ သိပြီဖြစ်၍ တွက်ရန် လွယ်ကူသွားပါပြီ။ ကြည့်ပါ။

- ◆ စန်းသခင်ဂြိုဟ်သက်ကို တည်ပါ။
- ◆ စန်းမှ (၉)တန့်သခင် ဂြိုဟ်သက်ဖြင့် မြောက်ပါ။
- ◆ စန်းမှ (၅)တန့်သခင် ဂြိုဟ်သက်ဖြင့် စားပါ။

www.burmeseclassic.com

- ✦ (၂၇) ဖြစ်စားပါ။
- ✦ အကြွင်းကိုကြည့်၍ စတုရန်းနက္ခတ် တူရာက စသွင်းပါ။
- ✦ အကြွင်းကို (၉) လုံးစီ တိုးပေါင်းကာ ရာထိ ကုန်သည်ထိ ရေးလွှင်းပါ။

* * * [နံပါတ်-၄]

အကြွင်း ၁

နောက်ဆဲအသက် + ၄၃

$$၂၇ \begin{array}{|c|} \hline ၄၄ \\ \hline ၂၇ \\ \hline \end{array} ၁$$

၁၇(အကြွင်း)

အကြွင်းမှာ (၁၇) ဖြစ်၍ စတုရန်းနက္ခတ်တူရာက စသွင်းလျှင် (၁၈) လုံး ပေါင်း (၁၈) က စသွင်းရမည်။ ကြည့်ပါ။

✦ စသွင်းသော ကိန်းနှင့် သမသတ် ကိန်းတို့ကို ကေသချာတစ်လုံး တည်းကျွန်အောင် ပေါင်းပါ။

စသွင်းသောကိန်း = ၁၇

သမသတ်ကိန်း = ၇၁

$$\frac{၁၈ \rightarrow ၁၆ = ၇}{(ကေသချာ)}$$

ကေသချာ (၇) ရ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားဂုဏ်တော် အမှတ်(၇)ကို အဓိဋ္ဌာန် ပုတီးစိပ်ရမည်။

အမှတ်(၇) ဂုဏ်တော်မှာ “သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ” ဖြစ်ပါသည်။ နဝင်း ကျေရန် တစ်နေ့လျှင် (၉) ပတ်စိပ်ပါ။ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် အားထုတ်လိုလျှင် အမှတ်(၇) ဂုဏ်တော်ဖြစ်၍ (၇ x ၉ = ၆၃) (၆၃) ရက် အားထုတ် အပ်ပေသည်။ ကျန်ဂုဏ်တော်များကို လည်း ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

* * * ----->

မိမိ တွက်ထားသည်ကို မှန်မမှန် အချိန်ကိုက်နည်း ရှိပါသည်။ အချိန် ကိုက်နည်းမှာ နောက်ဆုံးသွင်းသော ဂဏန်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဂဏန်းကို ခြားနားကြည့်လျှင် (၅၄) ရှိပါသည်။ ရလျှင် မှန်ပါသည်။ မရလျှင် မှားပါ သည်။ ကြည့်ပါ။

နောက်ဆုံးသွင်းသောဂဏန်း = ၁၆

မျက်နှာချင်းဆိုင်ဂဏန်း = ၆၂

$$\frac{၁၆}{၆၂}$$

စဉ်	ဂုဏ်တော်	ပတ်	ရက်
၁။	အရဟံ	၉	၉
၂။	သပ္ပာသပ္ပဒေါ	၉	၁၈
၃။	ဝိဇ္ဇာစရတဿပ္ပန္နော	၉	၂၇
၄။	သုဂတော	၉	၃၆
၅။	လောကဝိဒု	၉	၄၅
၆။	အနတ္တဂေပုရိသဒ္ဓမ္မသာရထိ	၉	၅၄
၇။	သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ	၉	၆၃
၈။	ဗုဒ္ဓေါ	၉	၇၂
၉။	ဘဂဝါ	၉	၈၁

သခု ဖော်ပြထားသည့် ပုတီးစိပ် နည်းမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ကောင်း သလို ပညာဗဟုသုတ တိုးပွားစေနိုင် ပါသည်။ ထို့ပြင် ကြံတိုင်းအောင်စေ သော ကောင်းကျိုးကို ရစေသောငှာ ကြိုးစား၍ အားထုတ်ကြည့်ကြရန် ဖြစ် ပါပေသည်။

ဦးသော်ခင် (ဟင်္သာတ)

စာမျက်နှာ (၁၆၄) မှ အဆက်

ဆုပန်နိုင်ကြပေသည်။

အခြား လျှော့စားရမည့်

ဘုရားဝင်းအတွင်း အရှေ့ဘက်၌ မြေညီပြင်နှင့် တမာပင်အစု တွေ့ရ၏။ တမာရွက်ကြော့မှတစ်ပါး အမှိုက်သရိုက်များ မရှိချေ။ ရုပ်ပွားတော် တန်ဆောင်း၏ တောင်ဘက်တွင် လိုဏ်မုခ်ပါ ဆင်စေတီ (၈) ဆူ ဝန်းရံထားသော စေတီငယ်တစ်ဆူ ကိန်းပတ် ဆက်မူသည်။ ကျန်စစ်သား လှံချက်ဖြင့် စစ်သည် (၇) ဦး သီတန်း ကျဆုံးသောနေရာ ဖြစ်သည်ဆို၏။

နှောင်းခေတ်လက်ရာ စေတီဖြစ်လေရာ ကျန်စစ်သား၏ အထိမ်းအမှတ်နေရာတွင် နောက်ပိုင်းကာလ ရောက်လေမှ ငြိဟ် ချွန်ပြေစေတီ တည်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်မည်ဟု ခန့်မှန်းရလေသည်။

စေတီတော်အရှေ့ဘက်တွင် အုတ်တိုက် အာနိန္ဒာတန်ဆောင်း ဆိုင်အမာ တွေ့ရသည်။ ရက်ကြီးအခါကြီးများတွင် ဤ တန်ဆောင်း၌ သံဃာတော်များ စုဝေးကာ ပရိတ်တရားတော် များ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် ပူဇော်နေကြသည့် မြင်ကွင်းကို

မြင်ယောင်ကြည့်နူးမိသည်။

နှုတ်ဆက်အာသီသ

ရွှေလုံကျဘုရားဝင်းအတွင်း ကြည့်ညိုလေ့လာပြီးနောက် တွင် ရွှေသင်္ကန်းရောင်ဝင်းစွာဖြင့် ဖူးတွေ့ရသည့် ရုပ်ပွားစေတီ များ၊ ကောင်းမွန် ခိုင်ခံ့သော အာရုံခံတန်ဆောင်းများ၊ အမှိုက် သရိုက် ကင်းရှင်းသော ပရိဝုဏ်မြေ စသည်တို့အရ ဖူးမြော် ပူဇော် ပရိသတ် မကင်းမလပ်ကြောင်း မှန်းဆမိသည်။

ထို့ထက်ပို၍ ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး နေ့စဉ် ကပ်လှူ ကာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်မည်။ ရဟန်း၊ သာမဏေ၊ ရှင်ငယ် ရသေ့ တစ်ပါးပါးရှိလျှင် သာသနာတော်အတွက် အထူးအားရ ဖွယ်ဖြစ်ကြောင်း ဆုတောင်းဆန္ဒပြုကာ ရိုခိုးပူဇော် နှုတ်ဆက် ထွက်ခွာခဲ့၏။

ကျန်စစ်မင်း၏ အဓိက အောင်မြေတစ်ဌာနဖြစ်သော ရွှေလုံကျမြတ်စွာဘုရား သာသနာ့မြေ မြန်မကြာ စည်ကာ တိုးတက်နိုင်ပါစေ။

စင်ညိုငယ်

နတ္ထရှုရေးခြေစာပေဂ္ဂဇင်း ၁၆၇

ကျွန်တော်နှင့် ကုမ္ပဏီတစ်ခုတွင် အတူလုပ်ကိုင်နေသူ ကိုတင်ဝင်းထွန်း တစ်ယောက်မှာ သွေးချိုဆီးချိုရောဂါကြောင့် ခွင့်(၃)လယူထားသူ ဖြစ်ပါသည်။ ကိုတင်ဝင်းထွန်းမှာ မူလက ဝဝပိုင်ပိုင် ကျန်းမာရေး အလွန်ကောင်း သူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ဘိုကလေးမြို့နယ်မှ ရန်ကုန်မြို့သို့ ကုန်ပို့သွားရင်း ဘတ်(စ်)

ကားပေါ်လှမ်းအတက် ခြေလက်များ တုံ့ဆိုင်းပြီး ပက်လက်လန်ကျရာမှ ဆေးရုံ ရောက်ခဲ့ပါသည်။

ဆေးရုံတွင် စစ်ဆေးကြည့်ရာ သွေးချိုနှုန်း(၄၂၀)ထိ တက်နေကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ဆီးမှာလည်း အုတ်ခဲရောင် ပေါက်နေပါသည်။

ယင်းနောက် ဆေးရုံဆေးခန်းမှ ပေးသော ဆေးများဖြင့် ပုံမှန်ကုသနေပါသည်။ ဆန်ကြမ်းနှင့် အသီးအရွက်များသာစားပြီး မတည့်သည့်အစားများ ရှောင်ရှားကြောင့် မူလ ဝဝပိုင်ပိုင်လူကြီး တစ်ယောက်မှာ အရိုးပေါ် အရေတင်ပြီး အိမ်အပြင်သို့ပင် မထွက်နိုင်တော့ပါ။ လေတိုက်ပင် မခံနိုင်သည့် အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိနေပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း အလုပ်ကိစ္စကြောင့် ကိုတင်ဝင်းထွန်းနှင့် မတွေ့ဘဲ (၂)လခန့် ပြတ်တောက်နေရာမှ ခွင့်(၃)လပြည့်၍ ရုံးပြန်တက်သော ကိုတင်ဝင်းထွန်းကိုတွေ့၍ များစွာအံ့အား သင့်ခဲ့ရပါသည်။ ကိုတင်ဝင်းထွန်းမှာ ကျန်းမာဝဖြိုးပြီး မူလ အသားအရေအတိုင်း တွေ့ရ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ကိုတင်ဝင်းထွန်းမှ သူ ယခုလို ကျန်းမာလာခြင်းမှာ ရန်ကုန်မှ ဘိုကလေးမြို့သို့ အပြန်ခရီးတွင် ရေယာဉ်ပေါ်၌ ခန့်ဖော် ကရင်တိုင်းရင်းသား အဘိုးကြီးတစ်ယောက်မှ ဆေးနည်းပေး၍ ယင်းဆေးနည်းအတိုင်း ကျိုချက်သောက်ရာမှ ပျောက်ကင်း ချမ်းသာခဲ့ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ဆေးနည်းမှာ

သင်္ဘောသီးစိမ်း ခပ်ရွယ်ရွယ်တစ်လုံးကို ထိပ်ဖြတ်၊ သင်္ဘောသီးအစေ့များကို ကုန် အောင်ထုတ်ပြီး ယင်းအပေါက်ထဲသို့ ရိုးရိုး လက်ဖက်ခြောက် အပြည့်ထိပ်၊ ထိပ်ကို ဖြတ်ထားသည့်အတိုင်းဖြင့် ပြန်ပိတ်၊ ပြတ်မထွက်အောင် ဝါနီး သွားကြားထိုးစာ စသည့် ရော့ဖြင့် ထိုး၍ ထားပြီး ဖတ်ခွက် (၃)ခွက် (၁)ခွက်ကျန်အောင်ပြုတ်၊ ကျန်သည့်ရေကို နံနက်မှ ညအထိ ကုန်အောင် ပုံမှန်သောက်နိုင်ရုံသောက်။

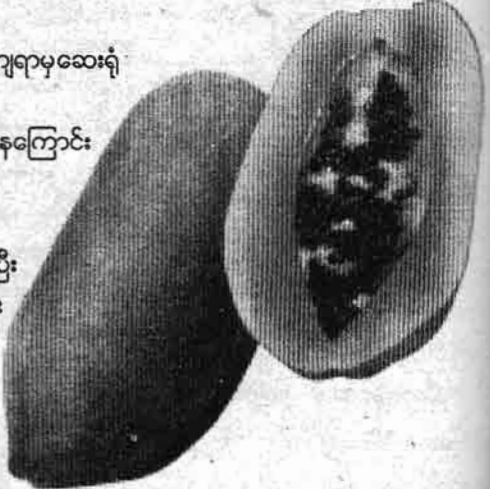
သွေးချို(၁၀၀)အထက်ရှိနေလျှင် တစ်ပတ် တစ်ကြိမ်၊ (၂၀၀)အထက်ရှိလျှင် နှစ်ပတ်တစ်ကြိမ်သောက်ရန်၊ (လိုအပ်သည်ထက် ပိုသောက်ရန် သွေးချိုတိုင်းပြီးမှ ချိန်သောက်က ပိုကောင်းသည်။)

ဤဆေးနည်းကို လူမျိုးဘာသာမရွေး ပေးခဲ့ရာ သုံးသူတိုင်း သက်သာပျောက်ကြပါသည်။ ပွဲတွေ့ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ပါသည်။

ဦးကရင်ကြီးအား ဂါရဝထား၍...

သွေးချို
ဆီးချိုအတွက်
ဆေး

အထူးထုတ်
နက္ခတ္တဗေဒဗဟိုဌာန (၂၀)နှစ်ပြည့် အမှတ်တမ်း

ရွှေကုဋေ
(သီရိခေတ္တရာ)

တစ်နေ့ အိမ်ရှေ့တွင် ဆွမ်းခံကြွလာ
သော ရဟန်းတစ်ပါးကို ဆွမ်းထွက်
လောင်ပြီး ကန်တော့လိုက်ပါသည်။
'ဒကာကြီး... ဖိုထိုးလို့ ဒုက္ခတွေ
အမျိုးမျိုး တွေ့နေတာတောင် စိတ်
ကုန်သေးဘူးလား'
ဟု မေးလာသည်။

'တပည့်တော် စိတ်ကုန်နေပါပြီ
ဘုရား။ ဝါသနာအရ စွဲနေပြီမို့ တစ်နေ့
အနာမှာ ဖြစ်လိမ့်မယ်ဆိုပြီး အားခဲပြု
ဆုပ်နေပါတယ်ဘုရား'
'ဒကာကြီးက ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့
နိထိုးတာလဲ'
'မှန်ပါ ဘုရား။ တပည့်တော် ရည်
ရွယ်ချက်က ပြဒါးကို သေအောင်ထိုးပြီး
ဘတ်လုံးတန်ခိုးနဲ့ အနာရောဂါ ကင်း
ရှင်းစေမယ့်ဆေး လိုချင်ပါတယ်
ဘုရား။

လောကီပုဂ္ဂိုလ်များအတွက်

အဂ္ဂိရုတ်မီးအတတ် ဖိုရုံဆောက်နည်းနှင့် ဖိုခွင်တည်နည်း

နောက်ပြီး အသက်ရှည်ချင်ပါတယ်
ဘုရား။ အဲဒီဓာတ်လုံးတန်ခိုးနဲ့ ပစ္စည်း
ဥစ္စာကြွယ်ဝပြီး အလှူဒါနပြု အပူ
အပင်သောက ငြိမ်းငြိမ်းနေချင်တာပါ
ဘုရား'
'ဒကာကြီး အောင်မြင်တဲ့အခါ
တရားထိုင်ဖို့ စိတ်မကူးဘူးလား'
'နောက်ဆုံးတော့ အဲဒါပါပဲ ဘုရား။
တပည့်တော် စကားကျန်သွားပါတယ်'
'အေးပေါ့လေ လူဆိုတာ ဝါသနာ
စရိုက်ချင်း တူမှပူတူကြတာကို။ ဒကာ

က ဒီလမ်းနဲ့ ပါရမီပါပါတယ်။ ပါရမီ
ဆက်ချင်ရင်တော့ နည်းကောင်းတစ်ခု
ချီးမြှင့်ခဲ့မယ်'
'မှန်ပါဘုရား တပည့်တော်အိမ်ထဲ
ကြွပါ ဘုရား။ စာနဲ့ ရေးမှတ်ပါမယ်'
'စာနဲ့ ရေးပြီး မှတ်မှလဲ ရလိမ့်မယ်
ရေးပေါ့ ဒကာ'
ဟုပြောကာ အိမ်အတွင်းသို့ ကြွ
ရောက်ပြီး...
'ပေးရမယ့်နည်းက ဖိုရုံဆောက်
နည်းနဲ့ ဖိုခွင်တည်နည်းမှာလျှင်

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်ပေတယ် ဒကာ'

စာရေးသူမှာ အံ့ဩသွားမိသည်။
ပြဒါးသတ်နည်းထင်ခဲ့မိရာ **“ဖိုရုံ
ဆောက်နည်းနှင့် ဖိုခွင်တည်နည်း”**
ဟု ဆိုသဖြင့်...

‘မိန့်ကြားပါဘုရား... တပည့်တော်
သိချင်ပါတယ်’

‘ဒီလိုဒကာရဲ့... ငါလဲ ရဟန်းဘဝ
မရောက်ခင်မှာ ဖိုထိုးခဲ့တယ်။ အတော်
ဒုက္ခခံခဲ့ရပြီး ဒကာလုပ်ပုံ စိတ်ဆင်းရဲ
ကိုယ်ဆင်းရဲ ဖြစ်နေချိန်မှာ ဆရာ
ကောင်းတွေ့ရလို့ အောင်မြင်ခဲ့ရတယ်။

အစက ဖိုရုံဆောက်ပုံ၊ ဖိုခွင်တည်ပုံ
မသိလို့ ကြုံရာနေရာမှာ ဖြစ်သလို
ထိုးခဲ့လုပ်ခဲ့လို့ ဘာမှ မည်မည်ရရ
မအောင်မြင်ခဲ့ပါဘူး။

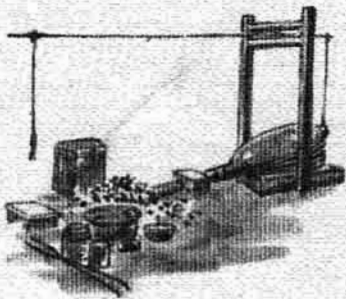
အဲဒီနည်းနဲ့ ပညာကို တန်ဖိုးထားပြီး
အလုပ်လုပ်မှ ဓာတ်လုံးအောင်မြင်ခဲ့ရ
တယ်။ ဒီဓာတ်လုံးလဲ ဘုရားလှူပြီး
ရဟန်းဘဝကို ရောက်လာခဲ့ရတာပါ။

ဒကာကြီးလဲ ဖိုရုံဆောက်ထားတာ
ကြည့်ပြီး ဟုတ်မဟုတ်၊ မှန်မမှန် ဝေဖန်ဖို့
နည်းပေးချင်တယ် မှတ်ပေတော့။

ဒကာကြီး အင်္ဂါရတ်ထိုးတိုင်းလဲ
မမဲ့ပါဘူး။ အောင်မြင်သူ ရှားလွန်းလို့ပါ။
ပြဒါးဆိုတာ တန်ခိုးကြီးတယ်။ သူ့ကို
သေအောင်သတ်တဲ့လူကို ဓာတ်ခိုက်
ခြင်း၊ နာမ်လောကမှ နှောင့်ယှက်ခြင်း၊
ပျက်ဆီးသူ ပေါ်ပေါက်ခြင်းဆိုတာတွေ
ရှိတယ်။

‘အဲဒါ အစကတည်းက အစ
မကောင်းရင် အနှောင်း မသေချာဘူး။
ဖိုရုံဆောက်တဲ့အခါမှာ မိမိရဲ့ ဘုမ္မိအရပ်
မှာ ဖိုရုံမထားရဘူး။ အခု မင်းရဲ့ ဖိုရုံ
ဟာ ဘုမ္မိအရပ်တွေ မင်းရဲ့ နေ့နံနံဆို
ရင် မကျဘူး။ ဒါပေမယ့် အိမ်ရဲ့
အောက်ခြေရင်းဘက် ဖြစ်နေတယ်။

လောကီပညာ စွယ်စုံကျမ်းမှာ အိမ်

အောက် ကမ်းထိပ်၊ မြေခိုနံ့ သူသာနံ၊
သားငါးသမင်၊ ဖုတ်ကင်ကြော်လှော်
သချိုင်းခေါ်တွင် စဖိုခွင်၌ မထိုးမလုပ်
အပ်...

မိမိကိုယ်မှာ (၆)ဖြာဆန္ဒ နီဝရဏ
စွန့်ထပ်ပယ်ခွာ မလိုက်နာနှင့် ဣဿာ
မစ္ဆရိယ ပယ်ဘိရုင်းရှင်း သီတင်းဖြူစင်
ကြည်လင်စိတ်ထား မမှားသတိ နှိုင်းညှိ
ပညာ ချိုသာစကား ဤတရားတော်တို့
စောင့်ငြားမပြတ် နိစ္စပတ်ဖြင့် လမ်း
မမှားအောင် သတိထားပြီး (၉)ပါး
သောဓာတ်မဏိရပ်ကို ဖြောင့်မတ်
ကောင်းစွာ စီရင်လေလို့ ဖော်ပြတယ်။

(၆)ဖြာဆန္ဒဆိုတာ အာရုံ (၆)ပါး
မလိုက်စားဖို့ ဖြစ်တယ်။ နီဝရဏတရား
ငါးပါးဖြစ်တဲ့

၁။ ကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏ

စိတ်ကြိုက်အာရုံတွေကို ကြံစည်နေ
မိခြင်း။

၂။ ဗျာပါဒနီဝရဏ

စိတ်ကြိုက်နှင့် ဆန့်ကျင်သော
စိတ်ပျက် စိတ်ဆိုးခြင်း။

၃။ ထိနမိဒ္ဓနီဝရဏ

စိတ်၌ထိုင်းမှိုင်း ပျင်းရိတွေဝေ
နေခြင်း။

၄။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကစ္စနီဝရဏ

စိတ်မတည်မငြိမ် ပျံ့လွင့်ခြင်း၊
ပူပင်သောကဖြစ်ခြင်း။

၅။ ဝိစိကိစ္ဆာနီဝရဏ

မိမိလုပ်နေတာ မှန်ပါမလား၊ အကျိုး

ရှိပါမလား စသည်ဖြင့် တွေးတောနေ
ခြင်း။

အပါအဝင် အဲဒီငါးပါးကို မဖြစ်စေ
ဘူး။

နောက်ပြီး မစ္ဆရိယငါးပါးရဲ့ အတို
ချုပ်က **“မနာလိုဝန်တိုခြင်း”** ဖြစ်
သီတင်းဖြူစင် ဆိုတာဟာ ငါးပါးသီတ
ကို လုံခြုံပါစေတဲ့၊ လမ်းမမှားအောင်လဲ
အထက်ဝိဇ္ဇာ၊ အောက်ဝိဇ္ဇာ ခွဲခြားသိစွာ
စီရင်ရမယ်လို့ ဆိုလိုတယ်။

ဒါက ဖိုရုံမဆောက်ခင်၊ ဖိုခွင်မတည်
ခင် လိုက်နာနိုင်စေဖို့ ကျင့်ဝတ်တွေ
ဖြစ်တယ်’

‘ဖိုထိုးဖို့ဟာ မလွယ်ပါလား ဘုရား
‘အေးဟုတ်တယ်၊ လွယ်လွယ်နဲ့
လုပ်တော့ အဖျက်အန္တရာယ် များတတ်
တယ်။ ဆက်ပြီး မှတ်သားဦး။

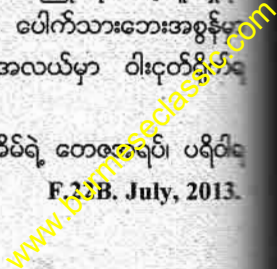
ဖိုရုံဆောက်နည်းနှင့် ဖိုခွင်တည်နည်း

ဖိုရုံဆောက်မယ့် သစ်ဝါးမှန်သမ္မ
သန့်ရှင်းရမယ်။ အိမ်သာ၊ ထတ်တန်း
သုံးပြီးသားတွေ ထည့်မသုံးမိစေနဲ့
အိမ်ဆောက်သလို ရက်ကောင်းရက်
မြတ် ရွေးရမယ်။ အစီအရင်တွေက
များလွန်းလို့ဆိုပြီး စိတ်မပျက်နဲ့
ရှေးဆရာတွေက စေတနာနဲ့ ရေးသား
ထားခဲ့ကြတာ။

မိမိ နေ့နံရဲ့နောက်က ဥပမာ မင်းက
ဗုဒ္ဓဟူးသား မင်းရဲ့နောက်က အင်္ဂါ
သာ၊ ရှေ့က ကြာသပတေးသား နို့
မယ်။

အင်္ဂါသားနဲ့ ကြာသပတေးသားကို
ပန္နက်ကြိုးကိုင်ခိုင်းပြီး ကိုယ်က ငုတ်
ရိုက်ရတယ်။ ကြိုးကိုင်မယ့်လူမရှိရင်
ဆီးသားနဲ့ ပေါက်သားဘေးအစွန်မှ
ရိုက်ပြီး အလယ်မှာ ဝါးငုတ်ခိုင်းရ
တယ်။

ကိုယ့်အိမ်ရဲ့ တေဇေရပ်၊ ပရိဝါရ

အရပ်မှာဆိုရင် ပိုပြီး ကောင်းတယ်။ ဘုမ္မိအရပ်က မကောင်းဘူး။ ကျန်တဲ့ အရပ်တွေက သင့်တယ်။

တကယ်လို့ ဘုမ္မိအရပ်မှာ ဆောက်လို့ မဖြစ်ရင် ကျန်တဲ့ အစီအရင်တွေက ထိန်းသွားလိမ့်မယ်။ ရိုက်သွင်းတတ်တွေကို တရော်ကင်ပွန်းနဲ့ ဆေးပြီး မြေကို ညီအောင် ညှိပြီးရိုက်

ကိုင် ကန်တော့ပွဲပြင်ရဦးမယ်... ကန်တော့ပွဲမှာ ရခိုင်ငှက်ပျော၊ ဆီးမွှေးငှက်ပျော၊ ရွှေနီငှက်ပျော ကြိုက်ရာ တင်နိုင်တယ်။ ငှက်ပျောက (၃)ဖီး၊ ဘွမ်းရှစ်ရာ၊ လက်ဖက်ရှစ်ပွဲ၊ ပန်းရှစ်ပွဲ၊ ဆီမီးရှစ်တိုင်၊ အမွှေးတိုင်ရှစ်တိုင်၊ မုန့်ငါးမျိုး၊ သစ်သီးငါးမျိုး၊ ရေက တစ်လောင်းဖြစ်ဖြစ်၊ တစ်ဖန်ချိုင် ဖြစ်ဖြစ် ဆင်ရတယ်။

အကောင်းဆုံး အစီအရင်က ဝိဇ္ဇာပုံ (၄)ပုံပန်းချီဖြစ်စေ၊ ရုပ်တုဖြစ်စေ ထားရမယ်။ ရုပ်ပုံတွေမှာ...

တစ်ပုံက ဝိဇ္ဇာအဝတ်နဲ့ သန်လျက်ကို ဘယ်လက်နဲ့ ထမ်းဟန်၊ ညာလက်က ဓာတ်လုံးကိုင်ဟန်၊

တစ်ပုံက ဝိဇ္ဇာအဝတ်နဲ့ ဆေးကြိမ်လုံးကို ဘယ်လက်နဲ့ ကိုင်ဟန်၊ ညာလက်မှာ ဓာတ်လုံးကိုင်ပြီး ဆေးလွယ်အိတ် လွယ်ထားပုံ၊

နောက်တစ်ပုံက ကျောက်ပျဉ်မှာ ဆေးကြိတ်နေတဲ့ ဝိဇ္ဇာပုံ၊

နောက်တစ်ပုံက တောင်ငှေးကိုင်ဆောင်တဲ့ ရသေ့ပုံ ဖြစ်တယ်။

ရုပ်(၉)ပါးမှာ သံဓာတ်ကို ပြီးမြောက်စေတဲ့ သန်လျက်နဲ့ ဝိဇ္ဇာပုံကို ဆောက်အရပ်မှာ ထားရမယ်။

ရွှေနဲ့ဒန်ကို စီရင် ပြီးမြောက်စေတဲ့ ရသေ့ပုံကို အရှေ့အရပ်မှာ ထားရမယ်။

ဘော်ဘင်နာကို ပြီးမြောက်စေဖို့ အတွက် ဆေးကြိတ်နေတဲ့ ဝိဇ္ဇာကို တောင်အရပ်မှာ ထားရမယ်။

ပြဒါ၊ သွပ်၊ ဂျွတ်ကို စီရင်နိုင်ဖို့ အတွက် ဆေးကြိမ်လုံး၊ ဆေးလွယ်အိတ်နဲ့ ဝိဇ္ဇာပုံကို မြောက်အရပ်မှာ ထားရမယ်။

အဲဒီလို ဖိုခန်းထဲမှာထားရှိပြီး ဖိုခန်းရဲ့ ခေါင်းရင်းဘက်မှာ ကန်တော့ပွဲတင်ဖို့ စင်တစ်ခု ရိုက်ထားရတယ်။

ဖိုခန်း ဆောက်ပြီးသွားလို့ ဖိုခွင်တည်တော့မယ်ဆိုရင် ညဉ့်ဦးယံထဲ က ကန်တော့ပွဲ တင်ရတယ်။

ကန်တော့ပွဲကို တင်တဲ့အခါမှာ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ဆရာမိဘအားလုံးကို ကန်တော့ပြီး သီလငါးပါးခံယူ၊ ဝိဇ္ဇာဇော်ကျီအပေါင်းနဲ့ မိမိနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ ဝိဇ္ဇာအထက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေကို ပင့်ဖိတ်၊ ဖိုခွင်တည်ရန် ခွင့်ပြုတော်မူကြပါလို့ လျှောက်ရတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ဆန်ကို ပန်းကန်ပြားထဲမှာ ပေါက်ပေါက် လက်ရှစ်ဆုပ်နဲ့ ရောမွှေပြီး မန်းရတယ်။

“ဥုံ အိမ်ပြု အိမ်ပြု အိမ်စားပြုစံ ဖွားသွားဟန် သွားဟယူကပ်”

လို့ (၃)ကြိမ် ချွတ်ပြီး ဖိုခန်းအတွင်း ဆန်မန်းပေါက်ပေါက် ပက်ရတယ်။ ပြီးရင် ဖိုခန်းခေါင်းရင်းဘက်မှာ လက်ဝဲ၊ လက်ယာနှစ်ဖက်၊ ထောင့်နှစ်

ထောင့်မှာ ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်စီ တစ်ပြိုင်နက်တည် ထွန်းညှိပူဇော်ရတယ်။

နွတ်က ရွတ်ဆို အဓိဋ္ဌာန်ရတယ်။ ဖိုခွင်တည်ထားရမယ့်ဘက်မှ မီး အရင် ငြိမ်းပါစေလို့ ဆိုရတယ်။ မီးငြိမ်းတာ စောင့်ကြည့်နေစဉ်မှာ လေတိုက်လို့ပဲ ငြိမ်းငြိမ်း အရင်ငြိမ်းတဲ့ ဘက်မှာ မီးဖိုကို ထားရမယ်။

မီးငြိမ်းတဲ့ဘက်ကို သိရပြီး မီးဖိုထားမယ့်အခါမှာ ရောက်ဆဲလမှာ နဂါးလှည့် ဘယ်ဘက်လှည့်သလဲ ကြည့်ပြီး အရှေ့နဲ့အနောက်ကို လှည့်ရင် တောင်မြောက်တန်းပြီး ဖိုကိုထား၊ တောင်နဲ့ မြောက်နဂါးလှည့်ရင် အရှေ့နဲ့ အနောက်တန်းပြီး ဖိုကိုထားရမယ်။

အဲဒီညမှာ ဖိုကို ထားသိပြီးတာနဲ့ မနက်ဖြန်မနက်မှာ မွန်းမလွဲခင် ကန်တော့ပွဲမှာ မုန့်ငါးမျိုး၊ ပန်းငါးမျိုး ထပ်မံတင်။ ဆီမီးရှစ်တိုင်၊ အမွှေးတိုင်ရှစ်တိုင်ထွန်း နှမ်းဆီ လက်ဖက်ရည် ပန်းကန်နဲ့ ရှစ်ပန်းကန်တင် ထမင်းတစ်ပန်းကန်ကို ထမင်းဆုပ်(၇)ဆုပ် လုပ်ထည့်ပြီး ဝိဇ္ဇာဇော်ကျီများအတွက်လို့ လှူရတယ်။

မလှူခင် မန်းရတယ်။ ပန်းကန်ကို ကိုင်ပြီး...

“ဗုဒ္ဓေါလူဂါယ ဒီပေါစ အနုတ္တရာ အဟံ သာမိ ဥုံဂတ္တရက္ခာ ယောပုနိ”

လို့ (၇)ကြိမ်မန်းပြီး လှူထားပါ။

အဲဒီ ဖိုရုံဆောက်ပြီး ဖိုခွင်တည်တဲ့ နေ့ကြီးဟာ ထူးခြားတဲ့ အစီအရင်ပြု လုပ်တဲ့နေ့ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဇော်ကျီဖိုဝင်သား စားရဖို့ အခွင့်ကြွလာပြီဖြစ်တယ်။

ဇော်ကျီဖိုဝင်သားကို အဲဒီဖိုခန်းအတွင်းမှာ တစ်ခါတည်း ပြုလုပ်စီရင်ရတယ်။ ဂျုံမှုန့်ကို သကြား၊ ပဲမှုန့်၊ နို့လို ဖြစ်အောင် ရေခဲခွေးနဲ့ နှဲပြီး ဇော်ကျီရုပ်ပုံ

www.burmeseclassic.com

တောင်ဝှေးထမ်းနေဟန် ပြုလုပ်ရ တယ်။

ဇော်ဂျီမှာ အင်္ဂါနံပါ၊ ပါစေ။ အပေါ်က ဂျုံနဲ့ အဝတ်အစားသဏ္ဍာန် ဖုံးအုပ် ဝတ်ဆင်ပြီး ပန်းကန်ပြားထဲမှာ ထည့် ထားရမယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ရေသန့်သန့်ကို ရေ ဖလားကြီးကြီးထဲမှာ ထည့်ပြီး မန်းရ မယ်။ ပထမဦးဆုံး...

‘ဥ... ဗုဒ္ဓကာရာ ဝေဠာကာယံ’

ဥ... ဝေဠာကာရာ သံဃာကာယံ’

ဥ... သံဃကာရာ ဗုဒ္ဓေါကာယံ’

လို့ သုံးကြိမ်ရွတ်ပြီး ရေကို အတွင်း စည်းအဖြစ် မီးဖိုပတ်လည် တစ်ထပ် လောင်းမယ်။ လက်ယာရစ်လှည့်ပြီး လောင်း...

ဒုတိယစည်း တစ်ထပ်အတွက်

အဲဒီရေကို...

‘ဥ... ဗုဒ္ဓေါမေ ဝေဠာကာရံ’

ဥ... ဝေဠာမေ သံဃပါကာရံ’

ဥ... သံဃောမေ ဗုဒ္ဓပါကာရံ’

လို့ သုံးကြိမ်ရွတ်ဖတ် မန်းပြီး လက် ယာရစ်တစ်ပတ်ထပ်မံပြီး လောင်း... နောက် တတိယစည်းအတွက် ရေကို မန်းရမှာက...

‘ဥ... နမောမေ ဗုဒ္ဓပါကာရံ’

ဥ... နမောမေ ဝေဠာကာရံ’

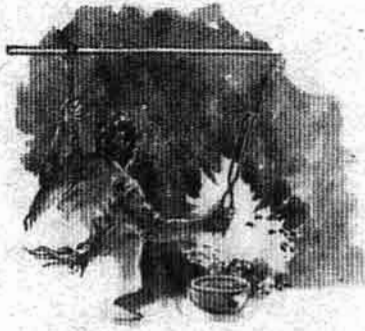
ဥ... နမောမေ သံဃပါကာရံ’

လို့ မန်းပြီး လက်ယာရစ်လှည့်ပြီး အပြင်ဘက်ဆုံးစည်းအဖြစ် လောင်းပြီး သွားရမယ်။

အဲဒီလို စည်းသုံးတန်ချပြီးကာမှ ဆိုရင် ဖိုခန်းအတွင်းကို ဝင်မိသူ အပြင် မထွက်စေရဘူး။ ထွက်မိသူ မဝင်စေ ရဘူး။

စကားပြောရင် မကောင်းစကား မဆိုရဘူး။ ဖိုထဲကို သနပ်ခါးစ၊ နံ့သာ ဖြူစနဲ့ မီးမွှေးပြီး ဒယ်အိုးအသစ်ကို

၁၇၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖိုခွင်ပေါ် တင်လျှထားတဲ့ ဆီရှစ်ခွက်ကို ထည့် ဇော်ဂျီရှပ်ပုံကိုယူ။ “အသင် ဇော်ဂျီတို့ ဖိုဝင်ပါလော့” လို့ ပြောပြီး ဆီထဲကို အသာလေးထည့်။

ဇော်ဂျီရှပ်ပုံ မုန့်ကျက်ပြီဆိုရင် ဒယ်အိုးကို ဖိုခွင်ပေါ်ကချပြီး အေး အောင် စောင့်နေပါ။ အဲဒီဆီတွေ အေး အောင် စောင့်နေချိန်မှာ မေတ္တာပွားများ နေရတယ်။

အေးပြီဆိုတော့မှ ပန်းကန်ပြားထဲ ထည့်ပြီး “ဇော်ဂျီဖိုဝင်သား စားခွင့် ပြုပါ” လို့ ထပ်မံပြောဆိုပြီး လျှထားတဲ့ ထမင်း(၇)ဆုပ်နဲ့ ရောပြီး စားရတယ်။ စားမယ်ဆိုရင် ဒီဂါထာနဲ့ မန်းပြီးမှ စားရမယ်။

“ဒေဝန္တ ဒေဝ သံဃယော အဏ္ဏဝရ ဣက္ကဟိ သဗ္ဗက္ခံ အဟံ အစိန္တိယန္တ” လို့ ရွတ်ရတယ်။

ဇော်ဂျီဖိုဝင်သားလဲစားပြီး သစ်သီး ငါးမျိုး၊ မုန့်ငါးမျိုးလဲစားပြီးရင် မိမိတည် လိုတဲ့ ဓာတ်တစ်ခုကို မီးမွှေးပြီးသား ဖိုထဲမှာ လုံတစ်လုံ တစ်မီးခန့်ထည့်ပြီး ထိုးရတယ်။

အဲဒီဖိုခန်းထဲမှာ ဝင်မယ့်သူတွေဟာ ခေါင်းလျှော်၊ ရေချိုး၊ အမွှေးနံ့သာ လိမ်းကျုံးပြီး အဝတ်အစား သန့်ပြန်စွာ ဝတ်ပြီး ပခုံးပေါ် တဘက်တင်ပြီးမှ စီရင်ဆောင်ရွက်ကြရတယ်။

အခု ဒကာကြီးဟာ အောင်မြင်မယ့် ကံဇာတာ ပါလာပြီး ဖိုရိုခွင် မဆောက်

တတ် မတည်တတ်လို့ ဝိဇ္ဇာဆရာ အပေါင်းက မရှိသေရကောင်းလား ဟု ပြန်မကြည့်တာလဲ ရှိချင်ရှိမယ်။

အဖျက်ဓာတ်တွေ ဝင်လို့ မအောင် တာလဲ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရှေးရှေးက ဆရာရသေ့တွေဟာ လောကီကောင်းကျိုး ချမ်းသာစေ စေတနာကောင်းနဲ့ထားခဲ့တာ။ ဝိသ လက်တွေခံစားခဲ့ရပြီး ဒကာကြီးအ ဒီအတိုင်းလုပ်ပါ။

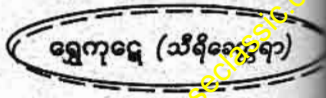
လုပ်ထုံးလုပ်နည်း နားမလည်ရ ဘယ်ကိစ္စမှ မအောင်မြင်ဘူး။ ဝိဇ္ဇာရ သောင်း ဆရာအပေါင်းရဲ့နည်းကို အ လို အကျဉ်းချုပ်ပြီး ပေးခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မ ထွက်ရင် အောင်မြင်သွားခဲ့ပါပြီ။ ကိုသ ဒကာကြီး ဆွမ်းချိန်မိသေးတယ်။ ပြန် ကြွတော့မယ်’

ဟု ပြောသည့်အတွက် အိမ်၌ ဆွမ်းစားရန် လျှောက်သော်လည်း “သည်းခံပါ” ဟု ပြောကာ ထွက်နှု သွားတော့သည်။

စာရေးသူသည် ထိုရဟန်းတော် ပြောသည့်အတိုင်း ကျနသေချာစွာ စီ ဆောက်၍ ဖိုခွင်တည်သည့်အခါတွင် အောင်မြင်ခဲ့ရပေတော့သည်။

ထို့အတွက်ကြောင့် နက္ခတ္တရောင် ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏ စာဖတ်ပရိသတ်ကြီး များမှ အင်္ဂုရတ်ဝါသနာရှင်များ အောင် မြင်စေလိုကြောင်း နည်းကောင်းတစ်ခု ကို ဖော်ပြလိုက်ရပေတော့သည်။

[ထူးခြားသော ဇော်ဂျီဖိုဝင်သား စားပုံနှင့် ဖိုရုံဆောက်ပုံ၊ ဖိုခွင်တည် ပုံ၊ ကျင့်ဝတ်ဆောက်တည်ပုံတို့အား လမ်းညွှန်ခဲ့သော ဆရာအရှင်အား ကန်တော့ပါ၏။]

ယခင်လမူ အဆက်

ကျံသင် သိုင်းပြည့်

ကျွန်တော်၏ သိုင်းသမားဘဝ အတွေ့အကြုံများတွင် တည်တည်ခံ့ခံ့ အဖြစ်အပျက်များနှင့် တွေ့ကြုံခဲ့ရသလို ဟာသဆန်သော အဖြစ်အပျက်များ နှင့်လည်း တွေ့ကြုံခဲ့ရပါသည်။ ကြောက်လန့်ထိတ်ရွံ့စရာ အဖြစ်အပျက်များ၊ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးဖွယ်ရာ အဖြစ်အပျက်များ၊ ဝမ်းနည်းကြေကွဲ စရာ အဖြစ်အပျက်များ၊ ရဲသွေးရဲမာန် တက်ကြွစေသော အဖြစ်အပျက်များ၊ သနားကရုဏာ သက်စေသော အဖြစ်အပျက်များကိုလည်း တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုသို့သော ဘဝအတွေ့အကြုံများ ထဲမှ ဟာသဆန်သော ရယ်ရွှင်ဖွယ်ရာ ကိစ္စတချို့ကို တင်ပြလိုပါသည်။ ဟာသဆန်သည်ဟု ဆိုရသော်လည်း မူလက အတည်အခံ့ကိစ္စသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဟာသဖြစ်စေရန် ကြိုတင်စီစဉ်ထားခြင်း မဟုတ်ဘဲ၊ မမျှော်လင့်ဘဲ အတည်အခံ့မှ ဟာသဘက်သို့ ရုတ်တရက် ကူးပြောင်းသွားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ သုတ၊ ရသ အစုံအလင် ခံစားရရှိနိုင်စေရန် အလျဉ်းသင့်သလို တင်ပြသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ၁၉၇၄ ခုနှစ် တစ်ဝိုက် မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့ ကနွားကျောင်းဆရာတော် ဦးကောသလ္လ (ဆရာတော် ဦးကောဟု ကျော်စောပါသည်။)၏ကျောင်းတွင် သိုင်းသင်တန်းများ ဖွင့်လှစ်သင်ကြားခဲ့ဖူးပါသည်။

ဆရာတော် ဦးကောသည် ဆရာ

ကြီး ဓားတစ်လက် ဦးနေဝင်း၏ တပည့်ကြီး သုံးဆယ်တွင် တစ်ဦးအပါအဝင် ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီး ဓားတစ်လက် ဦးနေဝင်း၏ 'ဓားတစ်လက်သိုင်း ဝိုင်းထွက်ပညာ'ကို အမွေ ဆက်ခံထားသူ ကျွန်တော်(မင်းယကျွ)အား ဆရာတော် ဦးကောက ဓားတစ်လက် သိုင်းဝိုင်းထွက်ပညာကို သင်ကြားပေးရန် မော်လမြိုင်ကျွန်းသို့ ဖိတ်ကြားခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်၏ ကနွားကျောင်းတွင် ဓားတစ်လက်သိုင်း ဝိုင်းထွက်ပညာ သာမက ဆရာကြီး ဦးပြည်သိမ်း၏ ပညာရပ်များ၊ ဆရာကြီး ဦးသန်းတင်၏ ပညာရပ်များ၊ ဆရာကြီး ဝိုင်းခင်သောင်းနိုင်၏ ပညာရပ်များကိုပါ ဖွင့်လှစ်သင်ကြားပေးခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီး မင်းယကျွ

၏ ဘဝအတွေ့အကြုံများ (၁၈)

ဆရာကြီးမင်းယကျွ (တိုက်ပွဲဝင်)

ဆရာတော် ဦးကော၏ ကနွားကျောင်းတွင်သာမက မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့နယ်အတွင်းရှိ ကျေးရွာများသို့ ဆရာတော် ဦးကောနှင့် ထိုစဉ်က မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့နယ်၊ ရဲတပ်ဖွဲ့ စခန်းများ ဧကီ(လက်ဝှေ့လောကတွင် အာရုံဧကီဟု နာမည်ကျော်သူ လက်ဝှေ့ချန်ပီယံ)၊ မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ လူငယ်များ အစည်းအရုံး ဌာနချုပ်(ဗ-လ-စ) သိုင်းသင်တန်း ဆရာကြီး ဦးပြည်သိမ်း၊ ဆရာကြီး ဦးချစ်သန်းတို့၏ ညွှန်ကြားမှု အောက်တွင် အတူတကွ သိုင်းသင်ယူလာသူတို့၏ ကျေးဇူးကြောင့် သင်တန်းများ ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ကျေးဇူး တင်ထိုက်သူများထဲတွင် စာရေးသူအား မော်လမြိုင်ကျွန်း၊ ကနွားကျောင်းဆရာတော် ဦးကောထံသို့ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့သော အဖွဲ့တေးမြို့

www.burmeseclassic.com

လူငယ်ရှေ့ဆောင်သိုင်းအဖွဲ့ ပင်မဦးစီး ဆရာကြီး ဦးငွေသိန်းမှစ၍ ထိုစဉ်က ရှောက်ချောင်းကျေးရွာအုပ်စု ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးတိန်ရင်နှင့် ဝဲချောင်းကျေးရွာ ပြည်သူ့စစ်ခေါင်းဆောင် ဦးခင်တို့၏ ကျေးဇူးတရားကိုလည်း မေ့ထား၍ မရပါ။

ထို့ကြောင့် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့ပေါ်နှင့် မော်လမြိုင် ကျွန်းမြို့နယ်အတွင်း သိုင်းသင်တန်း များ သွားရောက်ပို့ချလေ့ ရှိပါသည်။

ထိုနှစ်... ထိုတစ်နှစ်...

မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့နယ်၊ ကျုံသင် ကျေးရွာတွင် ဆရာတော် ဦးကော ကြီးမှူးသော သိုင်းသင်တန်းဆင်းပွဲ တစ်ရပ် ရှိခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါ သိုင်း သင်တန်းဆင်းပွဲတွင် ဆရာတော် ဦးကော၏ တပည့်များနှင့် စာရေးသူ လေ့ကျင့် သင်ကြားပေးထားသော ဆရာတော် ဦးကော၏ တပည့်များ ပူးပေါင်း၍ သင်တန်းဆင်း သိုင်းသရုပ် ပြပွဲတစ်ရပ် ကျင်းပရန် အစီအစဉ် ရှိပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူကလည်း ဓားသိုင်း၊ တုတ်သိုင်း၊ လှံရှည်သိုင်း၊ ဓားတစ်လက်သိုင်း၊ ဝိုင်းထွက်ပညာ ရပ်တို့ကို လေ့ကျင့် သင်ကြားပေး လျက်ရှိပါသည်။ ထိုပွဲတွင် စာရေးသူ (မင်းယက္ခ)နှင့် တပည့်ဖြစ်သူ ဆရာ ထွေးသောင်းတို့၏ ခွမ့်ဟော့ကပ်နှင့် လှံရှည်တိုက်ကွက်ကိုပါ ထည့်သွင်း ပြသမည် ဖြစ်ပါသည်။

“ခွမ့်ဟော့ကပ်” ဆိုသည်မှာ တုတ်တိုနှစ်ချောင်း (သို့မဟုတ်) တုတ် တိုတစ်ချောင်း၊ လှံတိုတစ်ချောင်းကို သံကြိုးကွင်း (သို့မဟုတ်) မြင်းမြီး (သို့မဟုတ်) နွားသားရေကြိုးဖြင့် ဆက်ထားသော ပလောင်တိုင်းရင်း

သားတို့၏ လက်နက်တစ်ခု ဖြစ်ပါ သည်။

ပလောင်ရိုးရာ ကြိုးဆက်တုတ် သိုင်းဟု စာရေးသူက အမည်ပေးခဲ့ဖူးပါ သည်။ တုတ်တိုနှစ်ချောင်းကို ကြိုးဖြင့် ဆက်ထားသောကြောင့် ရုတ်တရက် ကြည့်လျှင် တရုတ်လက်နက် နံချပ်ကူ (နှစ်ချောင်းဆက်တုတ်)ဟု ထင်စရာ ရှိပါသည်။

သို့သော် ခွမ့်ဟော့ကပ်နှင့် နံချပ်ကူ တို့မှာ အရွယ်အစားများ ကွာခြားသလို နည်းစနစ်လည်း ကွာခြားပါသည်။ ထို့ပြင် ခွမ့်ဟော့ကပ် တုတ်တိုတစ် ချောင်း၏ ထိပ်တွင် လှံသွား တပ်ထား ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ခွမ့်ဟော့ကပ်ကို တုတ်သဖွယ်၊ ဓားနှစ်လက်သဖွယ်၊ လှံသဖွယ် အမျိုးမျိုး ကစားနိုင်ပါသည်။ ခွမ့်ဟော့ကပ်တစ်ချောင်းကို ပြုလုပ်ပုံ မှာ ကိုင်ဆောင်သူ၏ တောင်ဆုပ်ခန့်ရှိ တစ်ကျပ်လုံးအရွယ် တုတ်တိုနှစ်ချောင်း ကို တုတ်တိုတစ်ချောင်းအရှည်ရှိ သံကြိုးကွင်း (သို့မဟုတ်) နွားသားရေ ကြိုးဖြင့် ဆက်သွယ်ပါ။

ကြိုး၏ တစ်ဝက်တွင် သံကွင်းတစ်ခု တပ်ဆင်၍ ထိုသံကွင်းတွင် နိုင်လွန်

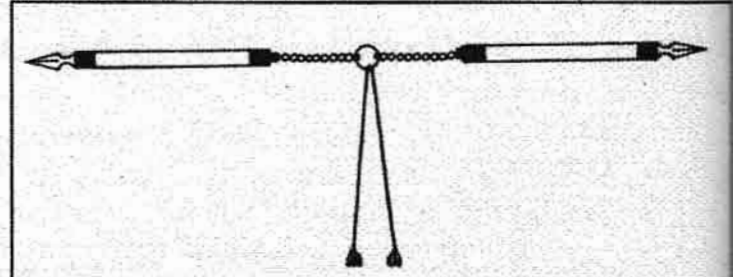
သည်။ လေ့ကျင့်ခါစတွင် လှံသွား မတပ် ဘဲ လေ့ကျင့်ရပါသည်။ ကျွမ်းကျင် လာလျှင် လှံသွားတစ်ချောင်း တပ်ဆင် ကစားခွင့် ရပါသည်။ ဆရာဆင့် ရရှိ သွားပါက လှံသွားနှစ်ချောင်းတပ် ကစားခွင့် ရပါသည်။

ခွမ့်ဟော့ကပ် တစ်ချောင်း(တစ်စုံ)ကို တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်လျှင် ခွမ့်ဟော့ ကပ် နှစ်ချောင်း(နှစ်စုံ)ကို ကစားခွင့် ရပါသည်။

ခွမ့်ဟော့ကပ် နှစ်ချောင်း(နှစ်စုံ)ကို ကျွမ်းကျင်လျှင် ခွမ့်ဟော့ကပ်သုံး ချောင်း(သုံးစုံ)ကို ကစားခွင့် ပြုပါသည်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ သိုင်းအဖွဲ့ ချုပ်က ကြီးမှူးကျင်းပသော မြန်မာ့ သိုင်းပညာစဉ် ပြပွဲကြီးတွင် ဆရာကြီး စိုင်းခင်သောင်းနိုင်၏တပည့် ရှင်း ပြည်နယ်တောင်ပိုင်းမှ နန်းယဉ်မေအေး က ခွမ့်ဟော့ကပ်နှစ်ချောင်းကို မျက်စိ တွင် အဝတ်စည်း၍ ကစားပြခဲ့ပါသေး သည်။

ခွမ့်ဟော့ကပ်(ပလောင်ရိုးရာကြိုးဆက် တုတ်သိုင်း)

* * *

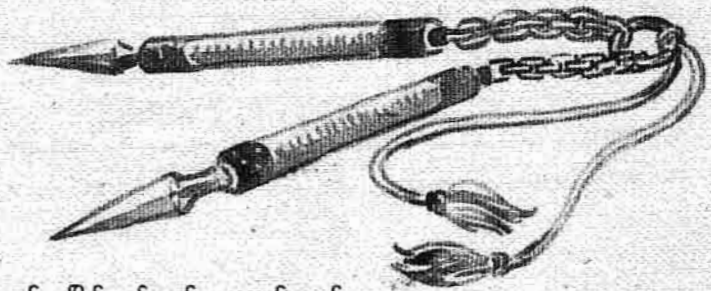

ကြိုး (သို့မဟုတ်) နွားသားရေကြိုးကို ချည်ပါ။ တုတ်နှစ်ချောင်းကို စုကိုင် လိုက်လျှင် ကြာပွတ်ဖြစ်သွားပါသည်။ ခွမ့်ဟော့ကပ် တုတ်ချောင်း၏ တစ် ဖက်ထိပ်တွင် လှံသွား တပ်ဆင်ရပါ

[စာရေးသူအား ခွမ့်ဟော့ကပ် ပညာကို အခြေခံမှ ဆရာဖြစ်အဆင့် ထိ သင်ကြားပေးခဲ့သူမှာ ယခု (တအန်း လိုင်းမွန်သိုင်းပင်မအဖွဲ့ ကြီး၏) ပင်မဦးစီးဆရာကြီး စိုင်းခင်

www.burmeseclassic.com

သောင်းနိုင် ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ချိန်က စိုင်းခင်သောင်းနိုင်သည် စာရေးသူ၏ တိုက်ပွဲဝင်သိုင်းသင်တန်းတွင် ညီအစ်ကိုအရင်းသဖွယ် အတူတကွ နေထိုင်ရင်း ဝလောင်မိုးရာ သိုင်းပညာရပ်များကို သင်ကြားပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီး စိုင်းခင်သောင်းနိုင်သည် ယခုအခါ လင်းခေးခရိုင် နီးနီးမြို့တွင် နေထိုင်လျက် ရှိပါသည်။ စကားချစ်]

ဆရာတော် ဦးကောတွင် တပည့်များစွာ ရှိသော်လည်း ဘယ်လက်ရုံး၊ ညာလက်ရုံးသဖွယ် အားကိုးရသော ဒါရင့်တပည့်ကြီးနှစ်ဦးမှာ ဆရာ ဦးတင်ညွန့်နှင့် ဆရာ ဦးချစ်တင်တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဆရာတော် ဦးကောသည် သူ့ကျောင်းတွင် သိုင်းတပည့်များကို (၅) နှစ် ပညာသင်စေပါသည်။ နေရေး၊ ဆိုင်ရေး၊ စားရေး၊ သောက်ရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ကျောင်းပညာရေးတို့ကို ဆာဝန်ယူပါသည်။

ထို (၅)နှစ်တာကာလအတွင်း အိမ်ထောင်မပြုရပါ။ ဆရာတော်သည် မြန်မာသိုင်းပညာ ပြန့်ပွားတိုးတက်ရေးအတွက် ဤသို့ ထောက်ပံ့ကူညီခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ်က ဆရာ ဦးတင်ညွန့်သည် နယ်လှည့်ပြီး သိုင်းပညာ သင်နေသောကြောင့် သက်ကြီးဝါကြီး တပည့်ထဲမှ ဆရာ ဦးချစ်တင်သာ ကျန်ရှိပါသည်။ ကျန်တပည့်များ၊ လက်ထောက်ဆရာများမှာ ကျောင်းသားအရွယ်မျှသာ ဖြစ်ကြပါသေးသည်။

ဆရာ ဦးချစ်တင်မှာ ကန္တာကျောင်းအနီးတွင် နေထိုင်၍ ပန်းပဲအတတ် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပါသည်။

မော်လမြိုင်ကျွန်းတွင် နာမည်ကျော် ပန်းပဲဆရာကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာဦးချစ်တင် အမျိုးပြုသော ဆရာတော် ဦးကော၏ ဆရာဖြစ်ချီးသော တပည့်များသည် စာရေးသူ၏ ဓားတစ်လက်သိုင်း၊ ဝိုင်းထွက်ပညာ သင်တန်းနှင့် ဆရာကြီး ဦးပြည့်သိမ်း၏ မူဖြစ်သော ဓားနှစ်လက်သိုင်း သင်တန်းနှင့် တုတ်ရှည်သင်တန်းကို လည်း တက်ကြရပါသေးသည်။

ဆရာ ဦးချစ်တင်က ခွင့်ဟော့ကပ်နှင့် လှံရှည်တိုက်ကွက်တွင် ဝင်ရောက်ကစားချင်သည်။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူအား...

'ဆရာ ကျွန်တော့်မှာ ဆရာ့ကို ပြောချင်တာတစ်ခု ရှိတယ်။ အဲဒါ ပြောရင် ကောင်းမလား။ မပြောရင် ကောင်းမလားဆိုပြီး ဝေခွဲမရ ဖြစ်နေတာ။ ဆရာက ပြောခွင့်ပြုရင်တော့ ပြောချင်တယ် ဆရာရယ်'

ဟု မဝံ့မရဲ တင်ပြလာပါသည်။ စာရေးသူကလည်း ဆရာချစ်တင် ပြောရဆိုရ ခက်နေသည်ကို ရိပ်မိ၍ အားပေးသည့်အနေဖြင့်...

'ပြောစရာရှိရင် ပြောပါ ကိုချစ်တင်ရယ်။ ခွင့်ပန်နေစရာ မလိုပါဘူး။ ခင်များ ပြောချင်တာကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းသာပြောပါ။ ကဲ ပြောကျွန်တော် ပြောခွင့်ပေးပါတယ်'

ဟု အားပေးစကား ပြောလိုက်ရာ ဆရာ ဦးချစ်တင်က...

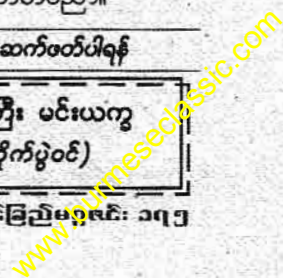
'ဒီလိုပဲဆရာဖြစ်နိုင်ပယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် အနေနဲ့ ဆရာကစားနေတဲ့ ခွင့်ဟော့ကပ်ကို ကစားတတ်ချင်တယ်။ နောက်ပြီ အခု ကျွန်ုပ်မှာ ပြယ်ပွဲမှာ ကျွန်တော်က ဆရာနေရာမှာနေပြီး ခွင့်ဟော့ကပ်နဲ့ လှံရှည်သားကို ယှဉ်တိုက်ပြချင်တယ်။

အဲဒါ ဆရာက ကစားခွင့်ပြုပယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် ကစားချင်ပါတယ် ဆရာ။ ကျွန်တော်ကို ကစားခွင့်ပေးပေးပါလို့ ပြောချင်တာပါဆရာ။ ဆရာက ခွင့်ပပြုရင်လဲ ကျွန်တော် မကစားပါဘူး'

ဟူ၍ သူ၏ ရင်တွင်းဆန္ဒကို မဝံ့မရဲ တင်ပြလာပါသည်။ ကျွန်တော် ခွင့်မပြုလျှင် သူတို့ ဘာမှမလုပ်နိုင်။ ကျွန်ုပ်သင်ပြပွဲအတွက် ဆရာတော် ဦးကောက ကျွန်တော့်အား ကြီးကြပ်ရန် တာဝန်ပေးထားသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုပွဲတွင် စာရေးသူက ခွင့်ဟော့ကပ်ကို ကျွမ်းကျင်စွာ ကစားပြပြီး လှံရှည်သမားကို လှံလှပပ အနိုင်ယူပြသည့် တိုက်ကွက်ကို စိစဉ်ထားသည်။ ဒီလို ပြကွက်မျိုးက ဒီနယ်တစ်ကြောတွင် မည်သူမျှ မပြဘူးသေး။ ရှားပါးသည့် အတတ်ပညာ၊ တတ်မြောက်သူ နည်းသေးသည့် အတတ်ပညာ။

ရှေ့လ ဆက်တော်ပါရန်
ဆရာကြီး မင်းယကွ
(တိုက်ပွဲဝင်)

တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်သည်
ခရောက်သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော မိမိ
ဇာတ်ကျေးရွာသို့ အလည်ရောက်ရှိ
သွားပါသည်။

ရွာမှ ဘကြီးလန်းမောင် အိမ်တွင်
တည်းခိုခိုက် တစ်ညနေတွင် ဘကြီးတို့
အိမ်နောက်ပေးခြံထဲသို့ သွားရောက်
ကြည့်ရှုမိသည်။

ခြံထဲတွင် စိုက်ထားသော မာလကာ
ပင်နှင့် ငှက်ပျောပင်များကို ကြည့်ပြီး
အားကြည်နူးနေမိသည်။ ခြံက
တစ်ကေခန့်ရှိမည်။ မာလကာပင်နှင့်
ငှက်ပျောပင်များကို မြောင်းပေါင်
တစ်ပေါင်စီ ခြားပြီး ခွဲစိုက်ထားခြင်းဖြစ်
သည်။

နွေရာသီ ဖြစ်သော်လည်း
မာလကာပင်နှင့် ငှက်ပျောပင်များမှာ
စိုပြည်လန်းဆန်းလျက် ရှိနေကြသည်။
ငှက်ပျောပင်များတွင် ထွားကျိုင်းလှ
သော သီးခိုင်များကို တွေ့ရသလို
မာလကာပင်များမှာလည်း အသီးအပွင့်
တို့နှင့် ဝေဆာလျက် ရှိနေကြသည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုစိုက်ပျိုးထား
သော ခြံကိုကြည့်ကာ စိတ်ဝင်စားခြင်း
ဖြစ်ရပြီး အိမ်ပြန်ရောက်သည်နှင့်
ဘကြီးလန်းမောင်ကို မေးမိသည်။

'ဘကြီး စိုက်ထားတဲ့ ငှက်ပျောနဲ့
မာလကာပင်တွေက အတော် စိုစို
ပြည်ပြည် ရှိတာပဲနော်၊ အခုလို နွေ
ရာသီမှာ ခြံထဲကို ရေတင်ပေးလေ့ရှိ
လား'

'အေးကွ၊ နွေရာသီ ပူပြင်းချိန်မှာ
တော့ နှစ်ခါလောက်တော့ မြစ်ထဲကနေ
ပိုက်နဲ့ ရေလွှတ်တင်ပေးတယ်'

'ဘာဇာတ်မြေဩဇာတွေ ကျွေးလဲ'

'ဘကြီးက ဘာဇာတ်မြေဩဇာမှ
မကျွေးဘူး။ တို့အရပ်က မြစ်ဝကျွန်းပေါ်
ဒေသပဲ။ နန်းတင်မြေနဲ့မြေဖြစ်လို့

၁၇၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ငှက်ပျောနှင့် မာလကာ

တွဲစိုက်ပါ

မြေဆီဓာတ်က ရှိပြီးသားပါ'
မှန်ပါသည်။ ဘကြီးလန်းမောင်
စိုက်ထားသော အပင်များမှာ သဘာဝ
အတိုင်း စိုက်ထားသည်ဖြစ်၍ ဘကြီးတို့
အိမ်က ကျွန်တော့်ကိုကျွေးသော
ငှက်ပျောသီးပုညနှင့် မာလကာသီးများ
ကို စားရသည်မှာ ချိုခြိန်လျက် အရသာ
ရှိလှသည်။

'တစ်ခုတော့ ရှိတယ်ကွ ဝါးရ... ငှက်ပျော
ပင်နဲ့ မာလကာ တွဲစိုက်မိတာ အတော်
တွဲဖက်မိတယ်လို့ ပြောရမယ်။ ငှက်ပျောပင်
အရွက် ဖားကြီးတွေက အိမ်ထိုးပေးပြီး
မာလကာပင်ရဲ့ နေပူဒဏ်ကိုလဲ ကာကွယ်
ပေးတယ်။

နောက်ပြီး နှင်းကျရိန်မှာ ငှက်ပျောရွက်ပေါ်
ကျတဲ့ နှင်းဇက်တွေဟာလဲ မာလကာပင်
အောက်ခြေကို ကျရောက်ပြီး ပြေအင်တတ်

ရတယ်။ အဲဒါကြောင့် အခုလို ထူးခြားပြီး
အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းတယ်လို့ ယူဆမိတယ်
ကွ'
ဘကြီးလန်းမောင် ပြောပြ၍ စိုက်ပျိုး
ရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဗဟုသုတဖြစ်
ရပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ရွာမှာ
နေစဉ်က အသီးအပင်များ စိုက်ပျိုး
လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးသူဖြစ်၍ ဘကြီးလန်း
မောင် ပြောပြသည်ကို လက်ခံယုံကြည်
မိပါသည်။

ရွာမှာ (၄)ရက်ကြာမျှ နေခဲ့ပါသည်။
မြို့သို့ ပြန်ရောက်သည်နှင့် မာလကာ
ပင်နှင့် ငှက်ပျောပင် တွဲဖက်စိုက်ပျိုး
သင့်ကြောင်းကို အများအကျိုး
ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ကိုမောင်ကျော်ဦး
(မအူပင်)

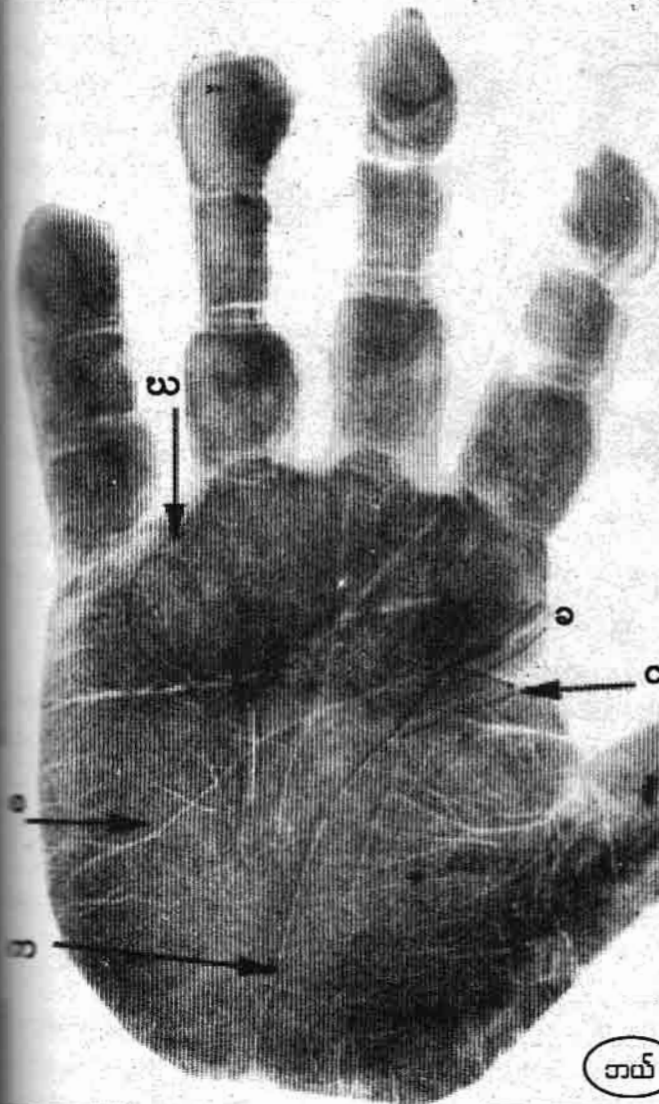

ပဲခူးမြို့ ဓမ္မဂူကံရည် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက်ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ

ဘဒ္ဒန္တ ကောသလ္လ

ဓမ္မဂူကံရည်
(ဟင်္သာတ)

..... ၏ လက္ခဏာတော် .....

ဓမ္မဂူကံရည် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက်မှ အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကောသလ္လ

ဖွားမြင်ခဲ့သည်။
၁၃၀၈ ခု၊ ကဆုန်လဆန်း (၁၅)ရက်တွင် မွန်ပြည်နယ်၊ ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ ကျောက်တလုံးကျေးရွာ၊ ကျောက်တလုံးကျောင်း ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တအာသမကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး မိဘနှစ်ပါး၏ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟကို ခံယူကာ ရှင်သာမဏေ ပြုခဲ့သည်။

၁၃၁၆ ခု၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် (၁)ရက် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိပြီး ကျမ်းရိုးပေါက် အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ရဟန်းသာမဏေ (၃၀)ကျော်တို့အား ပရိယတ္တိစာပေများ ပို့ချပေးခဲ့သည်။ ဘုန်းတော်ကြီးဆင် ပညာရေးအဖြစ်

ဘယ်

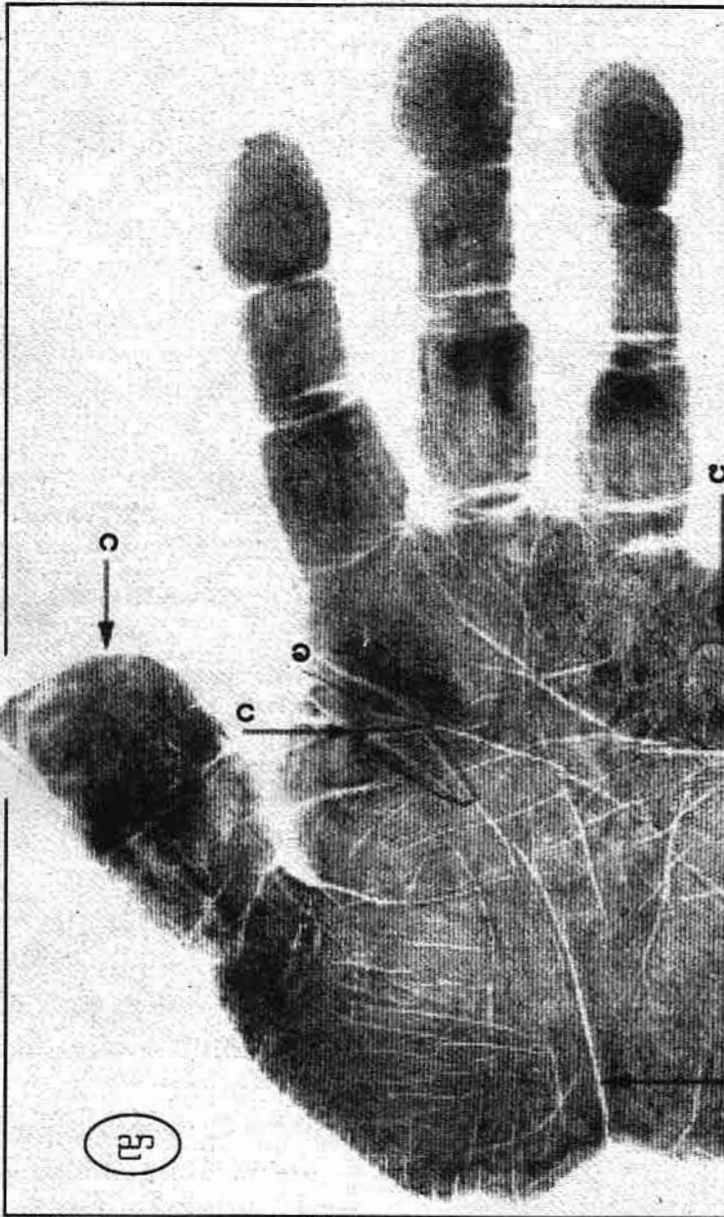
ထေရုပုတ္တိ

ဆရာတော်သည် မွန်ပြည်နယ်၊ ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ ကျောက်တလုံးရွာနေ

ခမည်းတော် ဦးသိန်းမောင်၊ မယ်တော် ဒေါ်မရင်တို့က ၁၂၉၆ ခု၊ ကဆုန်လဆန်း (၁၅)ရက်နေ့ တနင်္လာနေ့တွင်

www.burmeseclassic.com

စတုတ္ထတန်းအထိ ပညာဒါနပြု ခဲ့သည်။
 မူလ ကသစိဝိန်နည်းဖြင့် တရားပြရာ (၃၄)နှစ်တိုင်ခဲ့ပါပြီ။ အချိန်ပိုင်းယောက် (၃၀၀)၊ အချိန်ပြည့်ယောက် (၁၈၀)တို့ကို တရားပြသပြီး သာသနာပြုလျက် ရှိ ပါသည်။

၁၇၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လက္ခဏာတော် လေ့လာချက်
 □ သောကြာဂြိုဟ်ခုံ ကျယ်ပြန့်ပြီး အားကောင်းပါတယ်။ (က)
 ဒါကတော့ ကျန်းမာရေးကောင်းခြင်းနဲ့ ဓွေရပ်ပြော အကျိုးကျေးဇူး ယုယျာဇာန်ရုံ ပြယုဂ်ပါ။ ဒါ့ပြင် ကြည်ညိုယူ ပေါ်စေခြင်း စားသောက်စရာ ပေါများစေခြင်း ကူညီ

ထောက်ပံ့ယူ များပြားစေခြင်းရဲ့ သက်တမ်း ဖြစ်ပါတယ်။

□ ဘယ်ညာတွင် ဝေယျထီးရိုး တွေ ပါတယ်။ (ခ)

ဒါကတော့ ရည်ရွယ်ချက် ကြီးမားခြင်း ပြယုဂ်ပါ။ ကြီးပြင်းလိုတဲ့ စိတ်သဘော သက်တမ်း သို့သော် ဝေယျ ထီးရိုးသည် ကွေးညွတ် နေ အတွက် ရည်ရွယ်ချက် ပြုစီမံဘဲ မရည်ရွယ်ချက် က အဖြစ်ပျားတတ်ပါ တယ်။

□ ဘယ်ညာ လက် အားကောင်းပါတယ်။ (ဂ)

ဒါကတော့ စိတ်တတ်ကြံ့ခိုင်ခြင်း နဲ့ ရဲဝံ့ခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

□ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံမှာ ခေါင် လိုက်မျဉ်း ပါ၊ ပါတယ်။ (ဃ)

ဒါကတော့ တရားပေး ကောင်းခြင်း စာအသင်အင် ကောင်းခြင်း သက်တမ်း

□ အသက် လမ်းပေါ်မှာ တြိဂံအုပ်ထားတယ်။ (င)

ဒါကတော့ အအေးပတ် ဖွဲ့တဲ့ဝေဒနာ ခံစားရတတ်တယ်။ အအေး မခံနိုင်ပါဘူး။

□ ဘယ်ညာ ဉာဏ်လမ်းသည် တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံဆီသို့ ကွေးညွတ်ပြီး ဆင်းသွားတယ်။ (စ)

ဒါကတော့ အတွေးကောင်းခြင်း၊ စိတ်က ကြံ့ခိုင်မှုများခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်ပယ်။

ပရံ ရက္ခန္ဓာ အတ္တာနံ ရက္ခတ်

ဦးသော်ခင် (ဟင်္သာတ)

www.burmeseclassic.com

ရှောင်ဆေးအကြောင်း

သီတော်စတင် (၁)

အိမ်ထောင် (ရွှေစုဝင်း)

ကောင်းစရာများကို စေတနာရှေ့ထား၍ ရိုးသားစွာ တင်ပြပါတော့မည်။ ရှောင်ဆေးနှင့် ပတ်သက်၍ သိသင့်သိထိုက်သည် အချက်များမှာ...

“သုံးတတ်လျှင် နတ်ဆေး။ မသုံးတတ်လျှင် သေဆေး” ဆိုသကဲ့သို့ အထူးသတိပြု ဆင်ခြင်၍ သုံးရသော ဆေးမျိုးဖြစ်သည်။

ရှောင်ဆေးသည် တတ်ဆေး အမျိုးအစားဖြစ်၍ ဆေးပညာ၊ တတ်ပညာ၊ နောက်ပေဒပညာတို့ကို ကျွမ်းကျင်စွာ လည်သော ပညာရှင်များသုံးလျှင် တတ်ဆေးတမျှ အစွမ်းထက်၍ သိယောင်ကား၊ တတ်ယောင်ကားကြားဖူးနားဝ ပညာသင် ဝါသနာရှင်များ အသုံးမပြုအပ်ပေ။

ဝေဒနာရှင်များအတွက် လွန်စွာ ဆေးကြောင့် လေးရမည်ကိန်း ဆိုက်နိုင်ပေသည်။ ရှောင်ဆေးကို ကိုင်တွယ်ရာသော ဆရာသည် မိမိ၏ ကျွမ်းကျင်မှု အဆင့်အတန်းကို သေချာ သိသပ်ပြီးမှ ရှောင်ဆေးကို အသုံးပြုတော့ အထူး ပန်ကြားလိုပါသည်။

ငါ့ထားပေး တော်ဖြစ် ဆိုသကဲ့သို့ ဆွေစင်၊ စာစောင်များ အလှူပယ်ပေးသူများစွာ ထွက်ရှိနေသော ယနေ့ နိယာခေတ်မှာ နက်နဲခက်ခဲသော ပညာရပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ နည်းနာများကို နည်းငယ် ကြားဖူးနားဝ သိရှိမှုနှင့် တတ်တည်စမ်း ကလောင်သွေးနေကြသော ဆရာဆရာများ သတိပြုအချင်ပါသည်။

မိမိ ရေးသားလိုက်သော အကြောင်းအရာ ပညာရပ်တွင် မည်သည့်အတိုင်း ဆရာအထိ ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်ပါသည်။

မိမိတင်ပြသော အကြောင်းအရာ ပညာရပ်အပေါ်မှာ အတိမ်အနက် အနာအမှန်ကို ဆင်ခြင်ထောက်ရှုနိုင်မှသာလျှင် လူအများကို ရေးသားတင်ပြနိုင်သည်ပါသည်။

ဤသို့ ပန်ကြားတောင်းပန်ရသည်

အကြောင်းမှာ ယနေ့ မဂ္ဂဇင်း စာစောင် စာအုပ်များတွင် ပါဝင်ဖော်ပြလာသော ဆေးနည်း၊ အဂ္ဂိရတ်နည်းများကို ဉာဏ်နု၍ အဆင်ခြင်နည်းပါးသော ဝါသနာရှင် ပညာသင်အချို့သည် ရေးသားတင်ပြလာသော နည်းပညာ ကွက်ကွက်ကလေးပေါ်တွင်သာ အာရုံ ဝင်စားပြီး အကြောင်းအကျိုး အတိမ်အနက်ကို မဆင်ခြင်ဘဲ လိုက်လံ လုပ်ဆောင် အကောင်အထည် ဖော်နေကြ၍ အကျိုးနည်း ဆုံးရှုံးမှုများစွာ နှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရသောကြောင့် ပင် ဖြစ်သည်။

သို့ပါ၍ မိမိက အမှန်တကယ် စေတနာရှိပြီး အများပြည်သူ ဝါသနာရှင်များကို သိစေချင်သည်ဆိုလျှင် ကိုယ်တိုင် ကျွမ်းကျင်သော ပညာရပ် တို့ကိုသာ သေချာဂဏထွာ ရေးသား တင်ပြကြပါဟု မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

ယခု အဓိကသော့ချက်အပိုင်း ဖြစ်သော ရှောင်ဆေးအကြောင်း သိ

- (၁) ရှောင်ဆေး၏ သဘောသဘာဝ
- (၂) ရှောင်ဆေးဖုတ်နည်း သဘောတရားများ
- (၃) ရှောင်ဆေးကောင်း၏ အရောင် ရှောင်ဆေးပေး
- (၄) ရှောင်ဆေးကို ယသုံးသင့်သည် ရောဂါများ
- (၅) ရှောင်ဆေးသုံး၍ ကုသနိုင်သည့် ရောဂါများ
- (၆) ရှောင်ဆေးကို ခန္ဓာကိုယ်တွင်ထည့်ပြီး ထားရှိရမည့် အချိန်အတိုင်းအရှည်နှင့် ဆေးယာဏာ
- (၇) ရှောင်ဆေးကို ခန္ဓာကိုယ်မှ ပြန်ထုတ်ခြင်း
- (၈) ရှောင်ဆေး တိုက်ကျွေးနည်းစနစ်
- (၉) ရှောင်ဆေးတိုက်ပြီး ပြုမူနေထိုင်စားသောက်နည်း စသည့် အချက်များကို ယသိပဖြစ် သိထားရန် လိုအပ်ပါသည်။

(၁) ရှောင်ဆေး၏ သဘောသဘာဝ

ရှောင်ဆေးတွင် ပါဝင်သော ပြဒါ။ ကျောက်ချဉ်၊ ဒုတ္တာ၊ ယမ်းစိမ်း စသည် တတ်(၄) ပါးတွင် ကျောက်ချဉ် ဒုတ္တာ၊ ယမ်းစိမ်း တတ်(၃) ပါးသည်

နက္ခတ်ဇာန်လပြည့်ကျော် ၁၇

ဓာတ်ကူပစ္စည်းများအဖြစ် ဓာတ်ပြုပေးသည်။

အဓိက ဓာတ်လိုက်မှာ ပြဒါးဓာတ်ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုပြဒါးဓာတ်သည် မစင်ကြယ်လျှင် (သို့မဟုတ်) ပမာဏများစွာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း ဝင်ရောက်စုအောင်း နေခဲ့လျှင် လွန်စွာ အန္တရာယ်များပေသည်။

ပြဒါးဆိပ်သင့်၍ အသည်း၊ ကျောက်ကပ်၊ ဦးနှောက်အာရုံကြောနှင့်တကွ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို ပျက်စီးအောင် လုပ်ဆောင်စေသည်။

ထို့ကြောင့် ပင်မဓာတ်ဖြစ်သော ပြဒါးဓာတ်ကို ဆေးမဖော်မီ ကောင်းမွန်စင်ကြယ်စွာ သုဒ္ဓပြုရန် အထူး လိုအပ်ပေသည်။

ပြဒါးကို စင်ကြယ်စေရာတွင် အချို့က အင်္ဂိုရတ်နည်းတွင် သုံးသော အလွယ်နည်း ငရဲမီးနှင့်စား၍ ပြဒါးကို သန့်ပြီး ဆေးတွင် သုံးကြသည်။

ထိုနည်းဖြင့် သန့်စင်ထားသော ပြဒါးကို ခန္ဓာကိုယ်တွင်းသို့ တိုက်ကျွေးသည့် ရှောင်ဆေးဖုတ်ရာတွင် မသုံးမီ စေရန် အရေးကြီးပါသည်။

[လုံးဝ မသုံးရပါ။]

ဝါသနာရှင်များ အကျိုးရှိ ဆင်ခြင်နိုင်စေရန် ကိုယ်တွေ့ဥပမာလေးတစ်ခု ပြောပြပါမည်။ အင်္ဂိုရတ်နည်းဖြင့် ပြဒါးကို ငရဲမီးဖြင့် အမ်စီချက်ပြီး ထွက်လာသည့် ပြဒါးဓာတ်သားသည် ရွှေရောင်ဝင်းပြီး လွန်စွာ မျက်စိပသား ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းပြဒါးဓာတ်လုံးကို လွန်စွာ တန်ဖိုးထား အထင်ရောက်ပြီး ငရဲမီးဖြင့် ချက်ပြီးချင်း ယင်းပြဒါးဓာတ်လုံးကို ရေခွေးနှင့် စိမ်သောက်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သည် ညဘက်တွင် သောက်ပြီး နံနက်တွင် အိပ်ရာမှ

၁၈၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မထတော့ဘဲ အနိစ္စရောက်ခဲ့သည့် အကြောင်းကို တွေ့မြင်ဖူးပါသည်။

[အထူးသတိပြု ဆင်ခြင်ပါ။]

ထို့ကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်တွင် သောက်သုံးရန် စီမံရသော ဆေးတို့တွင် ပြဒါးကို အခြားသဘာဝ ဆေးဖက်ဝင်အပင်တို့ဖြင့် စင်ကြယ်အောင် သုဒ္ဓပြုပြီးမှသာ ဖော်စပ်သုံးစွဲကြပါ။

နန္ဒင်းမှုန့်၊ ထမင်း၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ပျားရည်၊ ဆား၊ စသည် မိမိကျွမ်းကျင်ရာ သဘာဝနည်းများဖြင့် ပြဒါးကို စင်ကြယ်အောင် သုဒ္ဓပြု၍ သုံးကြပါ။

(၂) ရှောင်ဆေးဖုတ်နည်း
သဘောတရားများ

ရှောင်ဆေးဖုတ်ရာတွင် ဓာတ်တို့၏ သဘောသဘာဝသတ္တိနှင့် စွမ်းဆောင်နိုင်မှုအပိုင်းတို့ကို ပိုင်နိုင်စွာ သိထားရပေမည်။

အတော်များများ ရှောင်ဆေးဖုတ်သူတို့သည် ပြဒါးကို အောက်မှခံပြီး ဒုတ္တ၊ ကျောက်ချဉ်၊ ယမ်းစိမ်းတို့ကို အစဉ်လိုက် တစ်မျိုးချင်းကို တစ်ထပ်စီ အုပ်၍ ဖုတ်ကြသည်။ **ဤနည်းသည် ဓာတ်ဆေးများ ဆေးဓာတ်ပြုမှုကို အားနည်းစေပါသည်။**

ကျောက်ချဉ် ဒုတ္တ၊ ယမ်းစိမ်းဓာတ်တို့ကို တစ်မျိုးစီ အရင် ကျောက်ဆုံဖြင့် အမှုန့်ညက်စွာပြု၍ ဆန်ကာစိပ်ဖြင့် ချထားပါ။ ပြီးလျှင် ဒုတ္တမှုန့်ထဲတွင်

သန့်စင်ပြီး ပြဒါးကို ထည့်၍ ဆုံထဲသို့ သမသွားအောင် နာနာကြိတ်ပါ။

ဓာတ်နှစ်ပါး သမ၍ ကောလိဖြူသွားလျှင် ကျောက်ချဉ်ကို ထည့်သမအောင် ကြိတ်ပြီး နောက်ဆုံး ယမ်းစိမ်းကို ထည့်၍ အားလုံး သမသွားအောင် ကြိတ်ပါ။

ဓာတ်(၄)ပါး ကောလိဖြူသွားလက်ညှိုး၊ လက်မ နှစ်ချောင်း၊ ဆေးမှုန့် အနည်းငယ်ကိုယူ၍ ဖုတ်လိုက်ပါက ဓာတ်ဆေးမှုန့်တို့သည် လက်ဗွေ အရေးအကြောင်းထဲသို့ စွဲဝင်နေသည်ကို တွေ့ရမည်။ ဓာတ်(၄)ပါး ကောလိဖြူ၍ သမသွားပြန်သည်။

ဤအဆင့်ကို စနစ်ကျစွာ ဆောင်ရွက် ဆေးဖုတ်ရာတွင် ဓာတ်နှစ်ပါးနှင့်တစ်ပါး လွယ်ကူသိမ်မွေ့စေရန် ဓာတ်ပြုပြီး ဆေးကောင်း ရှောင်ကောင်းကို ရပေမည်။

ရှောင်ဆေးဖုတ်ရာတွင် နှစ်ကောင်းစွာ နားလည်ကျွမ်းကျင်မှု အထူးလိုအပ်ပါသည်။ ထမင်းချက်ဟင်းချက်ရာတွင် မီးပေး မမှန်မီက ထမင်းကောင်း၊ ဟင်းကောင်းကို ဖုတ်ရတတ်ပေ။

ထို့အတူ ဓာတ်ဆေးတို့ကို ဖုတ်လုပ်ရာတွင် မီးနားလည်ကျွမ်းကျင်မှု ရန် ထိုထက် အဆများစွာ သာလွန်စွာ ခက်ခဲပါသည်။ မီးသဘောကို နားလည်ကျွမ်းကျင်ရန် ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့လာလေ့ကျင့်ပါ။

ထို့ကြောင့် ရှောင်ဆေးဖုတ်သူအစ ဦးဆုံးမီးသည် ဝါးကို ထင်သော ဝါးမီးဖြင့် မီးပေးခြင်းသာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်သည်။ ဝါးမီးမီးရှိန်ကို လိုသလို မီးအတိုင်း ထိန်း၍ရသည်။

[ဝါးပေါက်စ၊ ဝါးခြမ်းပြား၊ ဝါးလုံး အသေး၊ ဝါးလုံးအကြီး၊ ထင်းချောင်း၊ မီးသွေး စသည် လိုအပ်သော ဓာတ်ကြိုက် မီးအနုအရင့်ကို ဉာဏ်ဖြင့် သုံးသပ်ဆင်ခြင်၍ မီးပေးရသည်။]

ပထမ(၁)နာရီ (၁)နာရီခွဲခန့်အထိ မီးပျံ့ပြီး ဝါးမီးဖြင့် ပေးသွားပြီး နောက်ပိုင်း ကြော့ပန်းကန်ဖင်ခွက်မှ ရေအပူချိန်ကို ကြည့်၍ မီးအပြင်းအပျော့ညှိ၍ ပေးသွားပါ ရှောင်ဆေးကောင်းကိုရမည်။

[ဤသည်တို့ကို ပြောပြရေးပြရသည်မှာ လွယ်သကဲ့သို့ ထင်ရသော်လည်း လက်တွေ့ လုပ်ကြည့်ပါက မီးကို ချိန်ဆရန် အလွန်ခက်ခဲပါသည်။]

(၃) ရှောင်ဆေးကောင်း၏
အရောင်အဆင်းနှင့်
ရှောင်ဆေးမသေ။

မီးကို နားလည်ကျွမ်းကျင်စွာဖြင့် ဖုတ်၍ရလာသော ရှောင်ဆေး၏ အရောင်မှာ ကြက်သွေးရင့်အရောင်၊ နီညိုရင့်အရောင်ရှိပြီး။ အောက်ခြေကြော့ပန်းကန် အနားပတ် အရောင်သည် ပုစွန်ဆီအရောင် ရှိပါသည်။ ယင်းသည် ပထမတန်းစားဆေး၏ အရောင်ဖြစ်သည်။ [ဆေးကောင်းစွာ မီးနပ်၍ ဆေးကျက်သော အခြေအနေကို ဖော်ပြနေသည်။]

ဆေးမီးမနပ်၍ ရလာသော ဆေးအရောင်မှာ အဝါရင့် (သို့မဟုတ်) အဝါနုရောင် (သို့မဟုတ်) အဝါနုရောင် အနည်းငယ်စွက်၍ နေပြီး အောက်ခြေ အနားပတ်မှာ ဖြူဖျော့ဖျော့အရောင် ပေါက်နေသည်။

[ဤအခြေအနေသည် ဆေး

ကောင်းစွာ မီးနပ်ခြင်းကို ဖော်ပြနေသည်။]

ဖုတ်၍ရလာသော ရှောင်ဆေးမူန့်တို့ကို လေလုံသော ဖန်ပုလင်းတွင် (၁)လ၊ (၂)လခန့် သိမ်းထားစဉ် ဆေးမူန့်များထဲတွင် ပြဒါး မူလပြန့်၍ ပြဒါးရည်ဥကလေးများကို တွေ့ရပါက “ရှောင်မသေပါ” ရှောင်မသေဘဲ သုံးလျှင် အန္တရာယ်ကြီးပါသည်။ ပြဒါးဆိပ်သင့်နိုင်သည်။ အထူးသတိပြု၍ သုံးစွဲပါ။

(၄) ရှောင်ဆေးကို မသုံးသင့်သည့်
ရောဂါများ

ရှောင်ဆေးသည် အစွမ်းထက်ပြင်းထန်၍ အဖျက်စွမ်းအားကြီးသည့် ဓာတ်တစ်မျိုး ဖြစ်သောကြောင့်... (က) အသက်အရွယ် အိုပင်ကြီးရင့်သူများ။

[အသက်(၇၀)ဝန်းကျင်နှင့် အထက်အရွယ်]

- (ခ) နှယ်ဆေးကလေးထွယ်သူများ [အသက် (၁၂)နှစ်နှင့် အောက်အရွယ်]
- (ဂ) သွေးပေါင်ချိန် အလွန်မြင့်မားစွာ တက်တတ်သူများ။
- (ဃ) မကြာခဏ သွေးပေါင်ချိန်ကျ သွေးအားနည်းသူများ။
- (င) သွေးထဲတွင် ဟော်မိုလိုက်ဆစ်ဓာတ် လျော့နည်းပြီး သွေးနီဥသက်တမ်း ပြည့်မီသူများ။
- (စ) ဖွားရာပါ သွေးတွင် သံဓာတ် ပြင်းမာသူများ။

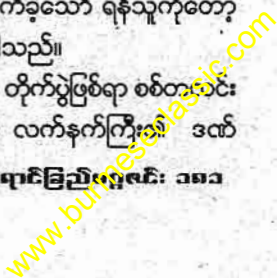
များ။ [ထိုသူများသည် အသည်း၏ လုပ်ဆောင်ချက် မကောင်းတတ်ကြပေ။]

- (ဆ) အသည်းကျစ် အသည်းလုပ်ဆောင်ချက် အားနည်းသူများ။
- (ဇ) သွေးထဲတွင် ဆိုဒီယမ် ပိုတက်စီယမ် ကလိုရိုဒ် စသော ကိုယ်တွင်းဓာတ်ဆားများ လျော့နည်းသူများ။ ကိုယ်တွင်း ဓာတ်ဆား ပမာဏပြင်းသူများ။
- (ဈ) နှလုံးသွေးကြောပိတ်ပြီး (Heart attack) ရှိ၍ နှလုံးကြွက်သားသွေးတတ်ပြီး နှလုံးကြွက်သား ပုပ်ခြင်းဒဏ် ရှိခဲ့သော (Myocardial infarction) ရခဲ့ဖူးသူများ။
- (ည) စတီရိုက်ဆေးများ၊ သွေးကျဆေးများ စွဲ၍ သောက်နေရသော ရောဂါရှင်များ။
- (ဋ) ကျောက်ကပ်ရောင်ရောဂါ၊ ကျောက်ကပ်ပမာဏ၌ စက်နှင့် သွေးသန့်စင်နေသော သူများ။
- (ဌ) ဦးနှောက်သွေးကြောပေါက်၍ သွေးယိုပြီး လေဖြတ်သည့် လေငန်းရောဂါသည် များ။
- (ဍ) ဦးနှောက်သွေးကြောဖောင်းရောဂါ၊ နှလုံးသွေးကြောပိတ်ပြီး ဖောင်းသောရောဂါများ။
- (ဎ) အာဟာရဓာတ် ချို့တဲ့နေသူများ။
- (ဏ) ကျား၊ ပ အင်္ဂါဇာတ်နှင့်တကွ တစ်ကိုယ်လုံး ဖောရောင်နေသူများ။ [ကမ္မဇ ပထဝီပျက်ပြီး ဖောရောင်နေသူများ]

စသည် ရောဂါသည်များကို ရှောင်ဆေး သုံးစွဲတိုက်ကျွေးခြင်း မပြုရပါ။

ရှောင်ဆေးသည် အဖျက်စွမ်းအားကြီးသည့် ဓာတ်ဆေးမျိုးဖြစ်၍ ဥပမာဆိုရသော် တိုက်ပွဲတစ်ပွဲတွင် အဖျက်စွမ်းအားကြီး အစွမ်းထက်လက်နက်ကြီးဖြင့် တိုက်ခဲ့သော် ရန်သူကိုတော့ ဖြိုခွင်းနိုင်ပါသည်။

သို့သော် တိုက်ပွဲဖြစ်ရာ စစ်တစ်သင်း မြေပြင်တွင် လက်နက်ကြီး၏ ဒဏ်

ကြောင့် ကြေမှုပျက်စီးခဲ့ရပါသည်။

ထို့အတူ အဖျက်စွမ်းအားကြီးသည့် ဓာတ်ဆေးမျိုးတို့နှင့် ရောဂါကို တိုက်ဖျက်သည့်အခါ ဆေး၏ဒဏ်ကို ရောဂါစွဲကပ်ရာ ခန္ဓာအိမ်သည် ခံစားရပါသည်။ ယင်းကိုဆေး၏ (Side effect) ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးဟု ခေါ်ပါသည်။

ခန္ဓာအိမ် တောင့်တင်းခိုင်ခံ့လျှင် ဆေး၏ ဒဏ်နှင့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးကို ခံနိုင်သော်လည်း ခန္ဓာအိမ် ချဉ်းနဲ့ အားနည်းနေလျှင် ဆေး၏ဒဏ်၊ ဆေး၏ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးကြောင့် ခန္ဓာအိမ် ပျက်စီးကြေမှု မြေသွားနိုင်သည် ဆိုသည့်အချက်ကို အထူးသတိပြု ဆင်ခြင်၍ ဆေးကုသခြင်းအမှုကို ပြုကြပါဟု သတိပေးချင်ပါသည်။

(၅) ရှောင်ဆေးသုံး၍ ကုသနိုင်သော ရောဂါများ

ရှောင်ဆေးသည် အစွမ်းထက် ပြင်းထန်သော အဆိပ်ဓာတ်ဆေးမျိုး ဖြစ်သည်အတွက်...

(က) မြွေကိုက်ခံရသည့်လူနာ မြွေဆိပ်တက်ခြင်းတို့တွင် လွန်စွာ အသုံးဝင် ထက်မြက်ပါသည်။ အဆိပ်ကို အဆိပ်ဖြင့် တန်ပြန်၍ ကုသသောနည်း ဖြစ်ပါသည်။

မြွေဆိပ်၏ ပြင်းထန်မှုပေါ် မူတည်ပြီး ဆေးအချိန်အဆကို ချင့်ချိန်၍ ပေးရသည်။

အရေးကြီးသော အချက်မှာ...

မြွေကိုက်ခံရသော လူနာတွင် ရှောင်ဆေးကို ဆေးမန်ကျည်းစေ့ (၁) စေ့ (သို့မဟုတ်) (၂) စေ့ခန့်ကို ဝမ်းတွင်းသို့ ဝင်အောင်တိုက်ပြီး ရှောင်ဆေးမှုန့်ရွေးကြီး(၁)စေ့ခန့်ကို သံပရာရည်နှင့် ဖျော်၍ လူနာ၏ငယ်ထိပ် အရေခွံ

ဦးရေပြားကို ပိုးသတ်သန်စင်ထားသော ဓားဖြင့် အနည်းငယ်ခွဲ၍ ယင်းဆေးကို သိပ်ဆည့်ပြီး အပေါ်မှ ကြေးပိုက်ဆံပြား (သို့မဟုတ်) ငွေဒင်္ဂါးပြားကို မီးရဲအောင် ဖုတ် အပူပေး၍ ရေထဲတွင် အခိုးငြိမ်းပြီး ကျန်ရှိနေသော ကြေးပြား(သို့မဟုတ်) ငွေပြားအပူရှိန်နှင့် ငယ်ထိပ်မှာ ဖိကပ်ပေးပါ။ [ဤသို့ ပြုလုပ်ပေးပါက သတိလစ်နေသော လူနာ သတိပြန်ပြီး လည်လာနိုင်သည်။]

မြွေကိုက်သည့် ဒဏ်ရာတွင်လည်း အထက်ပါနည်းအတိုင်း စပါးလုံး တစ်ထောက်ခန့် စားသန့်သန့်ဖြင့် အနည်းငယ်ခွဲပြီး ဆေးမှုန့်ကို သံပရာရည်နှင့် ဖျော်၍ သိပ်ပေးပါ။

အထူးသတိပြုရသည်မှာ မြွေကိုက်ခံရသည့် လူနာကို ရေလုံးဝ မတိုက်ရဘဲ ရေဆာ ရေတောင်းတိုင်း အုန်းစိမ်းရည်ကိုသာ အဝတိုက်ပေးရမည်။ ထိုနည်းအတိုင်း (၁)ပတ်ခန့် အုန်းစိမ်းရည်ကိုသာ ဆက်၍ တိုက်ပေးပါ။

ရှောင်ဆေးတိုက်ပြီး အခြား “တွန်စုတ်” ခြင်းနည်းဖြင့်လည်း တွဲ၍ လူနာကို ကုသပေးနိုင်သည်။ အဆိပ်ရှိသော သတ္တဝါများ ကိုက်သည့် ဝေဒနာရှင်များတွင် ရှောင်ဆေး၏ အသုံးဝင်မှုမှာ အလွန်ထိရောက် အစွမ်းထက်လှပါသည်။

မြွေဆိပ်တက်ခြင်းနှင့် အလားတူသည့် ဒဏ်ရာဖြင့် ပေးခိုင်ရောဂါပိုးဝင်၍ ပေးခိုင်ပြီး နောက်ဆုံးအဆင့်

ဆေးရုံဆေးခန်းများမှ လက်လွတ်လိုက်ရသည့် လူနာများကိုလည်း ရှောင်ဆေးဖြင့် မြွေဆိပ်တက် ကုသနည်းစနစ်အတိုင်း ကုသပေးနိုင်ပါသည်။

(ခ) ဦးနှောက်သွေးကြော ပိတ်၍ လေငန်းဖြစ်သည့်သူများ။

မှတ်ချက် ။ ။ လေငန်းဖြစ်ရာတွင် နှစ်မျိုးနှစ်စား ခွဲခြားနိုင်သည်။

(A) ဦးနှောက်သွေးကြော ပိတ်၍ လေငန်းဖြစ်ခြင်း။

(B) ဦးနှောက်သွေးကြော ပေါက်၍ ဦးနှောက်တွင်း သွေးယို၍ လေငန်းဖြစ်ခြင်း...

ဟု (၂)မျိုးရှိရာတွင် အထူး သတိပြုရမည်မှာ...

(A) ဦးနှောက်သွေးကြော ပိတ်၍ လေငန်း ဖြစ်သူကိုသာလျှင် ရှောင်ဆေးနှင့် ကုသနိုင်သည်။

(B) ဦးနှောက်သွေးကြော ပေါက်၍ ဦးနှောက်သွေးယိုပြီး လေငန်းဖြစ်သော ရောဂါတွင် ရှောင်ဆေးကို လုံးဝမသုံးရန် အထူးသတိပြုဆင်ခြင်ရမည်။

(ဂ) အဆုတ်တီဘီရောဂါ အဆုတ်နှင့် ပတ်သက်သည့် ရောဂါများ။

(ဃ) ခြေလက်ထုံကျဉ်သော ရောဂါများ။

(င) သွေးကြောပိတ်၍ သွေးမလျှောက်သော ရောဂါများ။

(စ) ဆေးမညာ သဘောတရားအရ ကုသ၍ ခက်ခဲသော ဓာတ်လိမ်ရောဂါ (ဦးနှင်း ပဲ့ထောင်၊ ပဲ့နှင်း ဦးထောင်)

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဦးမင်းဇင်(ရွှေဝင်း)

အုန်းပင်စိုက်နည်း

အသိပေးပါရစေ

ရှေး မောင်ကျော်သူ

သောကြာနေ့ ညနေခင်း... ကျွန်တော် အလုပ်အားတာနဲ့ အုန်းပင်ပေါက်ကလေးတစ်ပင် စိုက်ပျိုးရန်အတွက် အိမ်ရှေ့ ရေတွင်းနားမှာ ကျင်းတူးနေပါတယ်။ အဲဒီအချိန်ကလေးမှာပဲ ညီရင်းအစ်ကိုလို အင်မတန် ရင်းနှီးခင်မင်တဲ့ သူငယ်ချင်း စာရေးဆရာ အောင်ဟိန်း(ရှေ့ဦး) တစ်ယောက် မမျှော်လင့်ဘဲ အလည်ရောက်လာပါတယ်။

'ဟေ့... ကိုကျော်မြိုင်ကြီး ဘာတွေ လုပ်နေတာလဲဗျ။ ချွေးတွေကလဲ ရွဲလို့ ဖါလား'

'သူငယ်ချင်းရေ အုန်းပင်ပေါက်ကလေး စိုက်မလို့ ကျင်းတူးနေတာပါဦး'

အောင်ဟိန်းက နှုတ်ဆက်စကား ပြောရင်း ကျွန်တော် ကျင်းတူးနေတဲ့ နေရာနားရောက်လာပြီး ကျွန်တော် တူးနေတဲ့ကျင်းကို သေချာကြည့်ပြီး...

'ခင်ဗျား တူးနေတဲ့ ကျင်းက နက်လွန်းတယ်ဗျာ။ ပြန်ပြီး မြေဖို့လိုက်ပါ။ ပြီးတော့ ဒီနေ့က သောကြာနေ့ဆိုတော့ အုန်းပင် မစိုက်ရဘူးဗျ။ အုန်းပင်စိုက်နည်းကို ကျွန်တော် ပြောပြမယ်။ သေချာနားထောင်'

'အောင်မာ... အောင်ဟိန်းရာ

ကြီးကျယ်လိုက်တာကွာ။ မင်းက ဘာ သိလို့ ပြောပြမှာလဲ'

'ကျွန်တော် သိတာတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော်အဘိုး မသေခင်က ပြောပြခဲ့တဲ့ အုန်းပင်စိုက်နည်းလေးပါ။ ကျွန်တော် ကြုံတဲ့လူတိုင်းကို ပြောပြခဲ့တာ တကယ်မှန် တကယ်အကျိုးရှိကြတယ်ဗျ။ ခင်ဗျား လက်တွေ့ စိုက်ကြည့်ပါလား အကျိုးရှိမှာ သေချာပါတယ်'

'ကဲဗျာ ဒီလိုဆိုလဲ ပြောပြပါဦး။ စမ်းစိုက်ကြည့်ရတာပေါ့ကွာ'

'ငှက်ပျောတစ်စိုက် အုန်းတစ်စိုက် လို့ စာဆိုရှိတယ်ဗျ။ ငှက်ပျောပင်စိုက်တော့မယ်ဆိုရင် ကျင်းကို ယောက်ျားလက်တစ်နှိုက် နက်အောင်တူးရတယ်။ လက်တစ်ဆုံးပေါ့ဗျာ။ အကျယ်ကတော့ သင့်သလောက်ပေါ့။ အဲဒီလို ကျင်းတူးစိုက်မှ ငှက်ပျောပင် သန်မာကြီးထွားပြီး ငှက်ပျောသီး ကောင်းကောင်း သီးသတဲ့ဗျာ။

အဲဒီလိုပါပဲ အုန်းပင်စိုက်တော့မယ်ဆိုရင် ကျင်းကို တစ်စိုက်အနက်ပဲ တူးရတယ်။ ဒါမှ အုန်းပင်မြန်မြန်သီးသတဲ့ဗျာ။ ကျင်းက သိပ်နက်ရင်တော့ နှစ်အတော်ကြာမှ အုန်းသီးတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ဆင်စီးမြင်းရုံ ဆားခံလို့စိုက်တဲ့။ ဒါကတော့ အုန်းပင်စိုက်ဖို့ တူးထားတဲ့ တစ်စိုက်အနက်ရှိတဲ့ ကျင်းထဲကို ဆင်တုံးမနွယ်ရယ်၊ မြင်းချေးရယ်၊ ဆားရယ် သင့်သလောက်ရောစပ်ပြီး ထည့်ရတယ်။ အဲဒီလိုစိုက်မှ အုန်းပင်ဖြစ်ထွန်းပြီး အသီးမြန်မြန်သီးတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

အုန်းပင်စိုက်မယ့်ကျင်း အဆင်သင့်ဖြစ်လို့ အုန်းပင်စိုက်တဲ့အခါမှာ မနက်ခင်းစိုက်မယ်ဆိုပါတော့ လူက အုန်းပင်စိုက်မယ့်ကျင်းရဲ့ အနောက်ဘက်အရပ်

ပိန်ဂျီသော ဖြစ်

ဝဖြိုးစေရန်

မကွေးတိုင်းဒေသကြီး ရုံးသို့ အလုပ် ကိစ္စတစ်ခုနှင့် သွားရောက်ရာ ကား ဂိတ်မှ ရုံးသို့ မြင်းလှည်းတစ်စီး ပုတ် ပြတ်ငှားစီးရာ ဦးကုလားကြီး (ခေါ်) ဦးဂျမားဆိုသော မြင်းလှည်းဆရာနှင့် လမ်းခရီးတစ်လျှောက် စကားပြောဖြစ် ခဲ့ပါသည်။

ကိုယ်ပိုင်မြင်းလှည်းကို ကိုယ်တိုင် မောင်းနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ 'ဒါဆိုရင် ဦးဂျမားက အုံနာဒရိုင်ဘာပေါ့' ဟု ကျွန်တော်မှ ပြောလိုက်သော စကားကို သဘောကျသွားပြီး တဟားဟား ရယ် မောကာ တိုင်းရုံးသို့သာမကပါ ရုံးကိစ္စ ပြီးသောအခါ မြသလွန်ဘုရားဖူးပင် သူမြင်းလှည်းနှင့် (စေတနာ မေတ္တာ ဖြင့်) လိုက်ပို့ပါသည်။

စာရေးဆရာပီပီ ဦးဂျမားထံမှ သိလို သည်များကို တစ်ခွန်းပြီးတစ်ခွန်း မေး ခဲ့ရာ ဗဟုသုတများစွာ ရရှိခဲ့ပါသည်။

အထူးသဖြင့် သူ၏လှည်းမှ မြင်းနီ ညိုကြီးမှာ ဝဖြိုးအရောင်ထွက်နေပြီး နေရောင်ထဲတွင် အရောင်များ ဝင်းပ လက်နေအောင် လှပသဖြင့် မေးမြန်း ရာ...

'ဆရာက အခု ကျွန်တော့် မြင်းကြီး ဝနေ၊ လှနေမှ မြင်ရလို့ဗျ။ မူလအစ တုန်းက မြင်ရရင် ဆရာ အလကား ပေးရင်တောင် ဒီမြင်းကို ယူချင်မှာ မဟုတ်ဘူး'

'ဘာလို့လဲဗျ ဆိုစမ်းပါဦး'
'ဒီလိုဆရာရဲ့။ ဒီမြင်းက ငါးလ လောက်ပဲ မိခင်နို့ စို့ခဲ့ရပြီး မိခင်မြင်းမ ကြီးက သေသွားတယ်။ နို့မျက်ခွဲတဲ့

မြင်းပေါ့ ဆရာရယ်။ ပိန်လို့ ခြောက်ကပ်နေတာ။ လေတိုက်ရင် လဲသွားမတတ်။

ပြီးတော့ မြင်းလေးကို နေချင်သလို နေ လွှတ်ထားတော့ အပူမိပြီး မြင်းက စားသရွေ့ အသားမဖြစ်ဘဲ ပိန်ခြောက် နေတာပေါ့။ ဒီမြင်းလေး တစ်နှစ်သား သာသာမှာ ကျွန်တော်ရခဲ့တာ။ အလကားလောက်နီးနီးပါပဲ။ ဈေးတော့ မပြောတော့ပါဘူး'

'ဪ ဟုတ်လား။ အဲဒီလိုလား။ ဆက်စမ်းပါဦး။ ဒီမြင်းပိန်လေးကို ဝလာ အောင် ဘယ်လိုပြုစုခဲ့တယ်ဆိုတာ ပြောစမ်းပါဦး'

'ပြောမှာပါ ဆရာရယ်။ ဒီလိုပါ ပထမဦးဆုံး မြင်းလေးကို အေးမြ ခြောက်သွေ့တဲ့ မြင်းစောင်းမှာ ထား တယ်။ အစာနုနုလေးတွေ ကျွေးတယ်။ အသားပြုတ်ရည်တိုက်တယ်။ ဆီ။ ဝမ်း။ လေမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးတယ်။ သုံးလလောက်ရှိတော့ အမွှေးလေးတွေ ပြောင်လက်စ၊ ဝဖြိုးစ ပြုလာတယ်'

'အင်း အင်း ဟုတ်ပြီ'
'နောက်ဆုံး ကျွေးမွှေးနည်းကတော့ ဒီလို ဆရာရဲ့။ မြန်မာလို တပို့တွဲလ မှာ တူးဖော်တဲ့ ကြက်သွန်ဖြူကို ရ အောင် ဝယ်ယူထားရတယ်'

'ဘာလို့ တပို့တွဲလထွက်တဲ့ ကြက် သွန်ဖြူကို ရယူတာလဲ'

'ဒီလိုဆရာရဲ့ တပို့တွဲလမှာတဲ့ ကြက်သွန် ဖြူဟာ အရင့်ဆုံးဖြစ်ပြီး ရသာ၊ ဩဇာ၊ ဂုဏ်သတ္တိ အပြည့်အစုံတယ်'
'ဪ ဒီလိုလား။ အင်း အင်း'

'အဲဒီ ကြက်သွန်ဖြူကို ပထမ ငါးကျပ်သား ထုထောင်းပြီး အသား ပြုတ်ရည်နဲ့ ရောမွှေ၊ သံပရာရည်ညှစ် ထည့်ပြီး ကျွေးပေး။ တိုက်ပေး။ နောက် နေ့မှာ တစ်ဆယ်သားကျွေးပေး။ နောက် နေ့တွေမှာ ငါးကျပ်သား တိုးတိုး ထည့် ပြီး ရက်နှစ်ဆယ်လောက် ဂရုစိုက် ကျွေးပေး။ တိုက်ပေးရတယ်။ မြင်းဟာ မမှတ်မိလောက်အောင် ရုပ်ရည်အဆင်း ပြောင်းလဲဝဖြိုးလာစေပါတယ်'

'အလွန်တော့ မခက်ပါဘူးဗျ'
'ဒါက ကျွန်တော် သိပြီးသားမို့ပါ။ မသိရင် ဘယ်အရာမဆို ခက်တာပေါ့ ဆရာရယ်။ အဲ ခုနက တိုက်ကျွေးတာ မှာ လျှို့ဝှက်ချက်ရှိသေးတယ် ဆရာရဲ့။ ဆောင်းရာသီနဲ့ နွေရာသီမှာ ကျွေး ရင် အကြောင်းမထူးဘူး ဆရာရဲ့။ မိုးရာသီမှာသာ ကျွေးရမယ်။ မိုးရာသီ မှာ ကြက်သွန်ဖြူသားပြုတ်ရည် ကျွေးမှ အကျိုးထူးမှာ။ မြင်း ဝဖြိုး လုလာတာ'

'ဟာ ဟုတ်လား။ မသိပါဘူးဗျာ ကျွန်တော်က ဘယ်အချိန်အခါ ကျွေး ကျွေး ရသလားလို့'
'ဟား ဟား ဟား ဟား အဲဒါ ပညာပဲ ဆရာရဲ့'

ဦးဂျမားမှ တဟားဟား ရယ်မောပါ သည်။ မြသလွန်ဘုရားခြေတော်ရင်း ရောက်ပြီဖြစ်၍ မြင်းလှည်းပေါ်မှ ကျွန်တော် ဆင်းလိုက်ပါတော့သည်။

နတ်မောက် ကောင်းမွန်မြင့်

www.burmeseclassic.com

ဦးဆွေးဆံမြည်

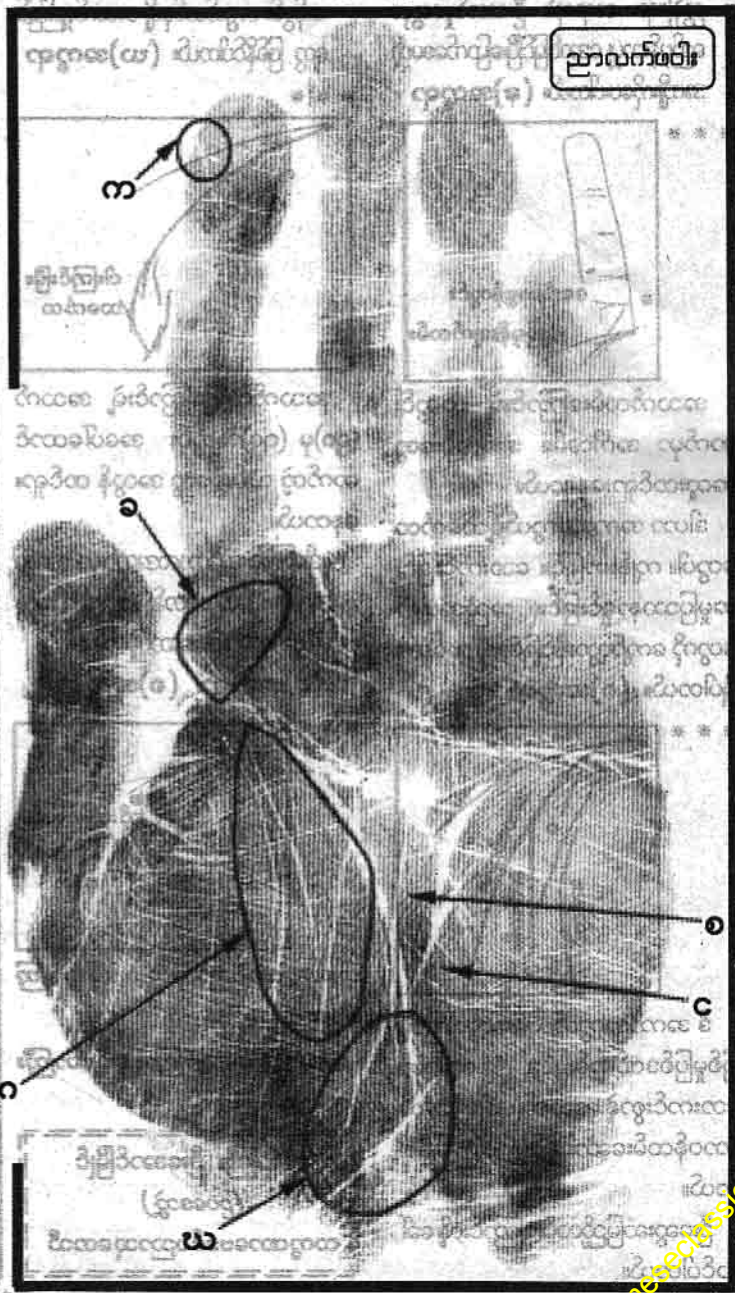
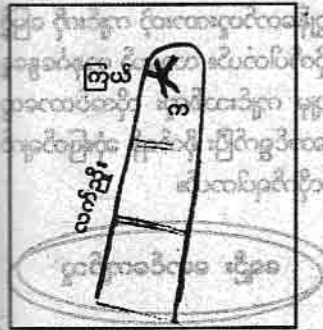
ဆရာကြီးခိုကျော်မြင့်
(ဥပဒေဆွဲ)
လက္ခဏာဗေဒနှင့်ဝိညာဉ်သုတေသီ

အသက်(၇၀)အထိ ဝန်ထမ်းဘဝမှာ ဦးဆွေးဆံမြည် အမှုထမ်းခဲ့ရပြီး ပြစ်မှု ပြစ်ဒဏ် ကင်းရှင်းစွာနှင့် အငြိမ်းစား ယူခွင့်ရခဲ့တဲ့ အမျိုးသားတစ်ဦးရဲ့ ညာ အက်လက်ဖေးပုံစံကို ဖော်ပြပေးလိုက် ပါတယ်။ သေချာ ကြည့်ရှုလေ့လာပါ။

သာမန်ဝန်ထမ်းတစ်ဦးတော့ မဟုတ် ပါဘူး။ တစ်မတော်မှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဘုရားအထိ ထမ်းဆောင်လုပ်ကိုင်ခဲ့ ရပြီး နယ်ဘက်လုပ်ငန်းမှာ ဝန်ကြီး ဘုရားနဲ့ တာဝန်ယူ လုပ်ဆောင်ပေးခဲ့ရ သူ ဖြစ်ပါတယ်။

လက်ညှိုးရဲ့ ပထမဆုံးမှာ ကြယ်ပွင့် သင်္ကေတ ထင်ရှားတွေ့ရှိရပါတယ်။ ဒီသင်္ကေတဟာ ဘာမှာ အထူးခြားဆုံး ကုလိလက်ကောင်းတဲ့ ဖြစ်ရပ်မျိုး ကြုံတွေ့ တတ်ကြောင်း လက္ခဏာညွှန်းကမ်း ဖော်ပြပါမယ်။

ကြာသပတေး လက်ချောင်းဖြစ်တဲ့ အတွက် စီမံခန့်ခွဲအုပ်ချုပ် ဆရာလုပ် ခိုင်း စေညွှန်ကြားဆိုတဲ့ အာဏာရဲ့ သင်္ကေတ၊ လက်ညှိုးညွှန်ရာ ရေဖြစ်ဆို တဲ့ ဘုန်းတန်ခိုးဩဇာရဲ့ သင်္ကေတလို့ ဆိုရပါမယ်။ (က)အက္ခရာ

F.24A, July, 2013.

www.burmeseclassic.com

လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေး ဂြိုဟ်နိမ့်မှာ ရည်မှန်းချက်လမ်းကြောင်း ရဲ့ထိပ်နဲ့ ထိစပ်နေတဲ့ ခက်ရင်းခွ သဏ္ဍာန် ဆော်လမွန်ကွင်းသင်္ကေတ ရှိတယ်။

ဒီသင်္ကေတဟာလဲ စီမံခန့်ခွဲ အုပ်ချုပ် ညွှန်ကြား ဆရာလုပ် ဦးဆောင်မှုတွေမှာ ရည်မှန်းသမျှ အောင်မြင်ပြီးပြောင်စေမယ့် အကျိုးကိုပေးပါတယ်။ **(ခ)အက္ခရာ**

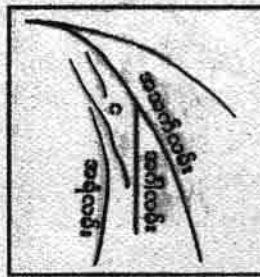
***

အသက်လမ်းကြောင်းရဲ့ အတွင်း သက်မှာ အင်္ဂါလမ်း၊ အရံလမ်းတွေ အထူးထင်ရှားနေတယ်။

ဒါဟာ အကာအကွယ်ရဲ့သင်္ကေတ တွေပါ။ ကျန်းမာခြင်း၊ ဘေးကင်းခြင်း အမှုပြဿနာရှင်းခြင်း၊ အညံ့အပျက် တွေကို ကျော်လွှားနိုင်ခြင်းလို့ အဟော ရှိပါတယ်။ **(ဂ)အက္ခရာ**

***

ဒီ အကာအကွယ်လမ်းတွေကြောင့် ပြစ်မှုပြစ်ဒဏ်ကင်းရှင်း၊ ကျန်းမာ ဘေးကင်းစွာနဲ့ အသက်(၇၀)ခန့်အထိ တာဝန်ထမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ တယ်။

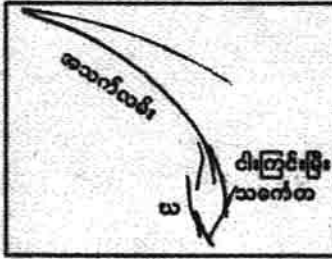
ဦးဆွေးဆံမြည့်လမ်းကြောင်းလို့ ခေါ် သင့်ပါတယ်။

၁၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အသက်လမ်းကြောင်းရင်း လက် ဖနောင့်ပိုင်းမှာ ငါးကြင်းပြီး မင်္ဂလာ အခြေအရံသင်္ကေတ ထူးခြားစွာ တွေ့ရှိ ရတယ်။

ဒီသင်္ကေတပုံများဟာ ပြုကြီးပြုကြီးမှာ နေထိုင်ခြင်း အိုတာကောင်းခြင်း ကျန်းမာ သန်စွမ်း အရွယ်တင်နုပျို အသက်ရှည်ခြင်း တွေ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ **(ဃ)အက္ခရာ**

***

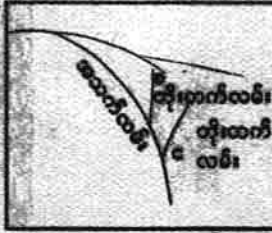

အသက်လမ်းကြောင်းရဲ့ အသက် (၅၀)မှ (၇၀)အတွင်း အပေါ်ထောင် တက်တဲ့ လမ်းခွဲတွေ အလွန် ယင်ရှား နေတယ်။

ဒီကြောင့် အဲဒီကာလအတွင်းမှာ အလုပ် အကိုင် အဆင့်အတန်း တာဝန်ကြီးတွေ ထိုးစားရရှိ ထမ်းဆောင်ခဲ့ရတာပါ။

(င)အက္ခရာ၊ (စ)အက္ခရာ

***

လက္ခဏာပညာသုတ ထိုးပွားကြ ပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ရှမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

လရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ

စာမုတ်မှာ (၁၈၃)မှ အဆက်

ကနေပြီး အရှေ့ဘက်အရပ်(နေထွက်ရာ အရပ်)ကို မျက်နှာမူပြီးစိုက်ပါ။

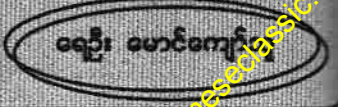
အုန်းပင်ကို နေရောင်ပေးပြီး စိုက် တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ တစ်နည်းပြော ရရင်တော့ နေရောင်ပေးပြီး စိုက်တယ်လို့ ခေါ်တယ်။

အခုပြောတဲ့ နည်းအတိုင်းပါပဲ အုန်းပင်ကို ညနေခင်းမှာ စိုက်ပျိုးမယ် ဆိုပါတာ လူက အုန်းပင်စိုက်မယ့်ကွင်းရဲ့ အရှေ့ဘက်အရပ်ကနေပြီး အနောက် ဘက်အရပ်(နေဝင်ရာအရပ်)ကို မျက်နှာ မူပြီး စိုက်ရပါတယ်။ အုန်းပင်ကို နေရောင်ပေး သို့မဟုတ် နေရောင်ပြုပြီး စိုက်တယ်လို့ ခေါ်တာပေါ့ဗျာ။

နောက်ပြီးတော့ အုန်းပင်ကို စိုက်ရင် တဲ့ရက်မှာ စိုက်လို့မရဘူးဗျာ အုန်းပင် စိုက်ရမယ့်နေ့ကတော့ တနင်္ဂနွေနေ့ စိုက်တာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ တနင်္ဂနွေ ဂြိုဟ်သက်တာ (၆)နှစ်ဖြစ်တာကြောင့် အဲဒီနေ့စိုက်တဲ့ အုန်းပင်ဟာ သက် တမ်း(၆)နှစ်နဲ့ အသီး သီးပါတယ်။ အခြားနေ့တွေမှာ စိုက်ရင်လဲ ဂြိုဟ် သက်ရ နှစ်ကြာမှ အသီးသီးမှာ ဖြစ်ပါ တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုငယ်ချင်း အောင်ဟိန်း ပြောပြမှ အုန်းပင်စိုက်နည်းကို သေသေချာချာ သိနားလည်ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တူးထားတဲ့ ကျွင်းကို မြေဖို့ လိုက်ပါတယ်။ လာမယ့် တနင်္ဂနွေနေ့ ကျမှ ကျင်းသစ်တူး လိုအပ်တာတွေ ဆောင်ရွက်ပြီး စိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်ရပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင် အကြား၊ အမြင်၊ အထင်ဓာတ် ရစေသော နည်းလမ်းကောင်းတို့ကို မကြာမကြာ ဖော်ပြပေးသောကြောင့် ဖတ်ရှုရပါသည်။

တရားသမားတိုင်း၊ ပုတီးသမားတိုင်း အကြား၊ အမြင်၊ အထင်ဓာတ် ရစေသော နည်းလမ်းကောင်းကလေး တစ်ခု ကျွန်တော် ရထားပါသည်။

မိမိနေအိမ်ရှိ ဘုရားခန်းရှေ့တွင် ကျင့်ကြံရန်သာ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နေ့ နေ့အချိန်လဲ ပေးစရာမလိုဘဲ လူတိုင်း အားလပ်သော အကာလညအခါတွင် ကျင့်ရန်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ဒီ နည်းလမ်းကောင်းကလေးကို တောင်ပြင် နည်းလမ်းပေးသော ပုဂ္ဂိုလ် အကြောင်းကို အရင်ရေးမှ ပြည့်စုံမယ် ဆင်ပါသည်။ တစ်နေ့တော့ ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်နေတဲ့ဆိုင်ကို အသက်(၆၀) ကျော်၊ (၇၀)လောက် ခန့်မှန်းရတဲ့ အကြီးတစ်ယောက် အလုပ်လာအပ်ပါ သည်။

ဘကြီးနဲ့ ထွေရာလေးပါး စကား ဆွဲရာရင်း အတော်ကို ခင်မင်သွားကြပါ သည်။ နောက်ရက်များမှာ မကြာခဏ ဆိုသလို ဆိုင်ကိုလဲ အလည်လာတတ် တာပါ။

လာတိုင်းလဲ ဘုရားအကြောင်း၊ အရာအကြောင်းတွေကို ဆွေးနွေး ကြပါတယ်။

တစ်နေ့မှာ... "တရားထိုင် ပုတီး နှိပ်လို့ အကြား၊ အမြင်၊ အထင်ဓာတ် ရရှိမလား" လို့ မေးမြန်းမိပါတယ်။ ဘကြီးက ပြန်မဖြေသေးဘဲ ခေါင်း အညိုတံညို လုပ်နေတယ်။ ပြီးမှ ဘကြီးက...

'ရတာပေါ့ ငါတူရဲ့' လို့ ပြန်ဖြေတယ်။

လေးသင်္ဘယ်ထိုင်အတွင်း

ကျေးကျေးပါးပါး

အကြားတတ်၊ အမြင်တတ်၊ အထင်တတ်

ရုစေသော ကျင့်စဉ်

'ကျွန်တော်တော့ သိပ်မယုံချင်ဘူး' 'ဘာဖြစ်လို့ မယုံချင်တာလဲ' လို့ မေးတော့...

'ကျွန်တော်ကျင့်တာလဲ နှစ်ချီနေပြီ ဖြစ်မှ ဖြစ်မလာဘဲ'

'ဟကောင်ရ မင်းမဖြစ်တိုင်း မယုံလို့ ရမလား။ ဖြစ်တဲ့သူတွေလဲ ဖြစ်တာပေါ့ ကွာ'

'ဒါဆိုရင် ဖြစ်တဲ့သူတွေကို လက်ညှိုး ထိုးပြစမ်းပါဦး'

'ဟကောင်ရ ဖြစ်တဲ့သူတွေကလဲ ငါဖြစ်နေပြီ၊ ငါရနေပြီဆိုပြီး ဆိုင်းဘုတ် တပ်မထားကြဘူး။ လူသိမှာတောင်စိုး လို့ သိုသိုသိပ်သိပ် နေထိုင်ကြတယ်။

ကိုယ်လုပ်နေတဲ့ လုပ်ငန်းကိုလဲ လျှင်မြင်သူမြင် သိပ်မခံချင်ဘူး။ ဒီ လုပ်ငန်းတွေဟာလဲ နည်းစနစ်တွေနဲ့လဲ ဆိုင်တယ်။ နည်းစနစ်မရှိလို့ကတော့ ရေရှန်ကို လက်ပစ်ကူးသလို တစ်ဖက် ကမ်းကို ဘယ်တော့မှ ရောက်မှာ မဟုတ်ဘူး။

နည်းစနစ်ကလဲ မှန်၊ သင်ပြတဲ့ ဆရာကလဲ ကောင်းဆိုရင်တော့ လောကီပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လောကုတ္တရာပဲ ဖြစ်ဖြစ် အောင်မြင်ကြတာပဲ။

မင်းတော့ ယုံမှာ မဟုတ်ဘူး။ ငါ သူငယ်ချင်းဆာမိအကြောင်း ပြောပြ ရဦးမယ်။ မင်းမယုံလဲ ပုံပြင်လို သဘော ထားပေါ့ကွာ။ သူဟာ ဘယ်လောက် တော်သလဲဆိုရင် နှစ်ကျပ်ခေတ်က အစိုးရထိကို ပေါက်အောင်ထိုးနိုင် တယ်။

ဒါပေမယ့် လောဘသိပ်မကြီးဘူး။ ရာဂဏန်း၊ ထောင့်ဂဏန်းလောက်ပဲ။ သူထိုးယူတယ်။ ငါတို့ သူငယ်ချင်းတွေ ကတော့ သူသိနေလို့ ထိပေါက်တယ် မထင်ဘူး။ ကံရှိလို့ပေါက်တာပဲ ထင်နေ ကြတာ ဘယ်ဟုတ်မလဲ သူက သိကို သိနေတာကွ။

တစ်နေ့ သူရယ်၊ ငါရယ်၊ စံငွေရယ် သူငယ်ချင်းတစ်စု လမ်းလျှောက်ကြ တယ်ကွ။ လမ်းလျှောက်ရင်း လျှောက်

www.burmeseclassic.com

ကို ရောက်လာကြတယ်။ တိုက်တိုက် ဆိုင်ဆိုင်ပဲ စက်ဘီးနဲ့ ရပ်ရောင်းနေတဲ့ ထိဆိုင်ကို တွေ့ရတယ်။

ငါတို့နှစ်ယောက်ကို ခဏလောက် စောင့်ပါဦး။ ထိဝင်ထိုးလိုက်ဦးမယ် ဆိုပြီး ထိဆိုင်ထဲ ဝင်သွားတယ်။ ထိ စာအုပ် တစ်အုပ်၊ နှစ်အုပ်ကို လျှောက် လှန်နေတာ တွေ့ရတယ်။

သူလိုချင်တဲ့ ထိစာရွက်တွေ့ရော “ဒါထိုးမယ်” ဆိုပြီး ဆိုင်ရှင်ကို ပြော လိုက်တယ်။ နောက်ပြီး ငွေရာတန် တစ်ရွက်ကို ကမ်းပေးလိုက်တယ်။ ဆိုင်ရှင်က ငွေပြန်အမ်းမယ်လုပ် တော့...

“ပြန်မအမ်းနဲ့ကောင်လေး မင်း ယူထားလိုက်။ မင်းဆိုင်မှာ တင်ထားတဲ့ ထိစာရွက်တွေအားလုံးမှာ ဒီစာရွက်ပဲ ပေါက်ကဏန်းပါတယ်။ ကျွန်တော့ မပါ ဘူး။”

လို့ ပြောလိုက်တော့ ဆိုင်ရှင်က စိတ်ဆိုးလို့ ငါတို့လဲ မနည်း ဝိုင်း တောင်းပန်ရသေးတယ်။ အဲ ထိပေါက် စဉ်တွေလဲထွက်ရော သူ့ဆိုင်က ကျန် တဲ့ ထိစာရွက်တွေ ပေါက်ကဏန်းမပါ ဘူး။ သူ ထိုးထားတဲ့ထိက ပေါက်နေ တယ်။ ငါးထောင်ကွဲ

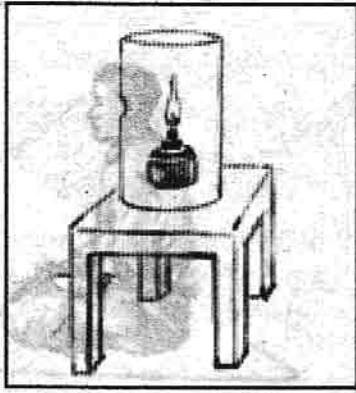
‘တော်လှချည်လား ဘကြီး’ ဒီ ဦးလေးကြီးကော တရားထိုင် ပုတီးစိပ် တွဲလုပ်ငန်းကို အမြဲလုပ်သလား’

လို့ မေးလိုက်တော့... ‘အမြဲ မလုပ်ဘူး။ တစ်ပတ်မှာ သုံးရက်ပဲ ကျင့်တာကွ’

‘ဘယ်လိုကျင့်စဉ်တွေကို ကျင့်သလဲ ဘကြီး’

‘သုံးရက်လုံးလုံး ထမင်းမစားဘဲ ရေဘူးတစ်လုံးနဲ့ ရေသောက်ကျင့် တာကွ’

‘ဒါဆိုရင် အားပြတ်ပြီး လဲမနေဘူး။

လား’

‘မလဲဘူးကွ သန်သန်မာမာပဲ’ ‘သူ့ကျင့်စဉ်က ဆန်းလှချည်းလား ဘကြီးရယ်။ ကျွန်တော်တို့ဆို အမြဲ တရားထိုင် ပုတီးစိပ်နေတာတောင် အကြားမတတ်။ အမြင်မတတ်ရတယ်ဆို တာ ဘကြီးပြောမှ ယုံရတော့မယ် ဖြစ်နေတယ်’

‘အဲဒါပြောတာပေါ့ ဘယ်အရာမျိုး မဆို နည်းစနစ်က အရေးကြီးတယ်။ နည်းစနစ်မရှိဘဲ အလုပ်လုပ်နေလို့ ကတော့ ခုနက ငါပြောသလိုပဲ ရေစုနီ ကို လက်ပစ်ကျားနေသလို တစ်ဖက် ကမ်းကို ဘယ်တော့မှ ရောက်မှာ မဟုတ်ဘူး’

‘ဘကြီးကော ဒီပညာရပ်တွေကို လေ့လာ တတ်မြောက်မထားဘူးလား။ လေ့လာ တတ်မြောက်ထားတယ်ဆိုရင် နည်းကောင်းလမ်းကလေး သင်ပြပေး ပါဦး’

လို့ ပြောလိုက်တော့ ကျွန်တော်ပြော နေသောစကားကို ဂရုမထားသလို အင်းမလုပ်အဲမလုပ် သရော်ပြီး ပြုံးနေ ပါတယ်။

ပြီးမှ... ‘ဟကောင်ရ မင်းပြောတော့ မယုံဘူးဆို။ ခုတော့လဲ လိုချင်လိုက် တာ ငမ်းငမ်းတက်ဖြစ်နေတယ် မဟုတ်

လား။ ပညာဆိုတာ ဘယ်ပညာ အလကားပဲတင်း မရဘူးကွ’

‘ဒါဆိုလဲ တန်ရာတန်ကြေး ထိုက် ထိုက်တန်တန် ကန်တော့ပါမယ်’

‘ကြိုက်သွားပြီ ကိုယ့်လူ... ငါ့တူ ပေးရမယ့် တန်ရာတန်ကြေးကတော့ အဲ အချိန်ပဲ’

‘ဟာ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အချိန် ဘယ်လောက်ပေးရပေးရ ကျွန်တော် လုပ်ပါမယ်’

လို့ ဝန်ခံလိုက်တော့တယ်။

ကျင့်စဉ်တွင် လိုအပ်သော

ပစ္စည်းများ

၁။ အပိတ်မပါသော အလတ်စား ဝိုင်း (သို့မဟုတ်) လေးထောင့်သံ တစ်ခု။

၂။ ခွေးချေထိုင်ခုံတစ်ခု။

၃။ သေးငယ်သော မီးခွက်တစ်ခုတို့ဖြင့် ပါသည်။ (မှတ်ချက်။ ။ ဖယောင်း ထိုင် မသုံးရပါ။)

ပြုလုပ်ပုံအဆင့်ဆင့်

ပထမဦးစွာ ဆီမီးခွက်ကို ရေခဲဆီ ဖြည့်ပါ။ ထို့နောက် မီးခွက်ကို ထွန် ညှိလိုက်ပါ။ ပြီးလျှင် ထွန်ညှိထားသော မီးခွက်ကို အပိတ်မပါသော သံပုံဖြင့် စွပ်လိုက်ပါ။

အထဲမှ မီးညွှန် ငြိမ်နေပြီဆိုပါက မီးညွှန်အလယ်မှနေ၍ ပုံဆီသို့ ထင်ရှား သော အမှတ်အသားမှတ်ပါ။ ထို့နောက် ပုံကို မီးခွက်မှနေ၍ ချွတ်၍ စောစောက အမှတ်အသားပြုထားသော နေရာကို သေးငယ်သော သံချွန်ဖြင့် အပ်ပေါက် လောက်ဖောက်ပါ။

‘သံချွန်ဖြင့် ဖောက်ရာတွင် အပေါက် ကျယ်ခြင်း၊ လေးထောင့်ဖြစ်နေခြင်း ရှည်မျောခြင်း လုံးဝ မရှိစေရပါ။ ထို နောက် မီးခွက်ဖြင့် ပြန်ချိန်ပါ။ အဲဒေ

၂၀၁၅ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ (၁၂) ရက်နေ့တွင် ရန်ကင်းမြို့နယ်တွင်

တော်ရပြီဆိုက ရပါပြီ။

တရားထိုင်ပုံနှင့် ကျင့်ပုံအဆင့်ဆင့်

ထိုင်၍ဖြစ်စေ၊ ကုလားထိုင်နဲ့ ဖြစ်စေ ကျင့်နိုင်ပါတယ်။ မြင်ကွက်မခံနိုင်သူများ ခြင်ထောင်ထဲတွင် ကျင့်နိုင်ပါတယ်။

ပထမဦးစွာ မိမိထိုင်နေသော နေရာမှနေ၍ အကွာအဝေး (၃)ပေခွဲ နေရာတွင် ထိုင်ခုံကို ဦးစွာချပါ။ ထို့နောက် မီးခွက်ကို ထွန်းပါ။ ပြီးရင် သံပုံးကို စွပ်ချပါ။ အပေါက်သေးဖြင့် မီးခွက်ကို ချိန်ပါ။ ထိုင်ခုံကို နိမ့်ရင်မြင့်ပါ။ မြင့်ရင် နိမ့်ပါ။

အနေတော်ရပြီဆိုရင် မျက်စိမှနေ၍ သံပုံးအထိ (၃)ပေခွဲအထိ အပိုအလိုဆိုဘဲ ထိုင်၍ဖြစ်စေ၊ ကုလားထိုင်ဖြင့်ဖြစ်စေ ကျင့်ပါ။ အချိန်မှာ (၃)နာရီဖြစ်ပါတယ်။ ကျင့်တော့မယ်ဆိုရင် အခန်းကို အမှောင်ချလိုက်ပါ။

မျက်စိသည် မီးစက်ဝန်းကို ကြည့်နေသဖြင့် ကြာရှည် ကြည့်နိုင်မယ်မထင်ပါ။ သို့အတွက်ကြောင့် အာရုံပြောင်းစေရန် သစ်နှစ်သက်သော ဂုဏ်တော်တစ်ခုခုကို ရွတ်ပွားနေပါ (သို့မဟုတ်) ပုတီးစိပ်ပါ။

အပေါက်မီးစက်ဝိုင်းသို့ သင်ကြည့်နေစဉ် မျက်စိ၊ နှာခေါင်းတို့မှ မျက်ရည်၊ နှစ်ရည်များ ကျလာလိမ့်မယ်။ လက်ကိုင်ပဝါ (သို့မဟုတ်) အဝတ်စတို့ဖြင့် သုတ်ပစ်၍ရပါတယ်။ မျက်တောင်လဲ ခတ်၍ရပါတယ်။

ထိုင်နေသူများ ညောင်းရင် ပြင်၍ ထိုင်ပါ။ မျက်စိကတော့ စက်ဝိုင်းကို မကြည့်ဘဲ မနေရပါ။ မကြာခဏ ပြင်ထိုင်ခြင်းတော့ မကြိုက်ပါ။

မိန်းမရှိသူများ မိန်းမဖြင့် ခွဲအိပ်က ပိုကောင်းမယ်ထင်ပါတယ်။ မအိပ်နိုင်

လဲ အပြစ်မရှိပါ။ သက်သတ်လွတ်မစားနိုင်သူများ မစားပါနဲ့။

ဒီကျင့်စဉ်မှာ စူးရှထက်မြက်သောကြောင့် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကို အကြောင်းမဲ့သက်သက် ဒေါသစိတ်ဖြင့် သေကျေစေရာ သေကျေကြောင်း၊ ဒုက္ခရောက်စေရာ ရောက်စေကြောင်း မပြောဆိုပါနဲ့။ အမှန်တကယ် ဒုက္ခရောက်ပါတယ်။ ပါးစပ်ကို အတတ်နိုင်ဆုံး စည်းစောင့်ပါ။

ကျင့်စဉ်၏ စည်းကမ်းချက်နှင့် မြင်မှု

၁။ ထိုကျင့်စဉ်ကို စကျင့်၍ ပထမရက်မှ ကိုးရက်အထိ ထူးခြားမှု သိပ်မရှိသေးပါ။

၂။ ကိုးရက်မှ ဆယ်ရှစ်ရက်အတွင်းတွင် အမျိုးအမည်မသိသော အကောင်ငယ်ကလေးများ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မှ ပြေးလာ၍ မီးစက်ဝိုင်းအတွင်း ပျောက်ကွယ်သွားလိမ့်မယ်။

၃။ ဆယ်ရှစ်မှ နှစ်ဆယ်ခုနစ်ရက်အတွင်း မီးစက်ဝိုင်းထဲတွင် တီဗွီကြည့်နေရသကဲ့သို့ မြင်တွေ့နေရမယ်။

၄။ နှစ်ဆယ်ခုနစ်ရက်မှ သုံးဆယ်

ခြောက်ရက်အတွင်း မီးစက်ဝိုင်းထဲတွင် မိမိပုံကို ပြန်ခြင်ရပါလိမ့်မယ်။

ထိုအချိန်တွင် အများဆုံး သတိထားရန် ဖြစ်၏။ ခိုက်ရန်လဲ အကြီးအကျယ် ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ မသွားမဖြစ် ညအိပ်ညနေခရီးများ ပေါ်ပေါက်လာတတ်ပါတယ်။

မိမိဝန်းကျင်ရှိ နာနာဘာဝပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ညအချိန်တွင် တွေ့ရတတ်တယ်။ ညအိပ်ခရီးသွားမိမိက ကျင့်စဉ်ပျက်ပါတယ်။

၅။ သုံးဆယ်ခြောက်ရက်မှ လေးဆယ်ငါးရက်အတွင်းတွင် မီးစက်ဝိုင်းအတွင်းတွင် ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုးကို တွေ့ရမယ်။ ထိုရက်များတွင် မေတ္တာ များများပို့ပေးပါ။ အဲဒါဆိုရင်တော့ ကျင့်စဉ် အောင်ပြီပေါ့။ ကျင့်စဉ်အတွင်းတွင် အရက်သောက်ခြင်းနဲ့ သူများသားမယားတို့ကို ပြစ်မှားမိသော် ကျင့်စဉ် ပျက်ပါတယ်။ အစမှ ပြန်လုပ်ပါ။ ရန်ဖြစ်ရင်လဲ ပျက်ပါတယ်။

(မရှင်းလင်းသူများ ပုံတွင်ကြည့်ပါ။)

ကျော်ကျော်ဟိန်းရိုး

နက္ခတ္တမောင်မြညီမလင်း သစ်

စုံတူတိုင်းဒေသကြီး၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ နန်းစုာ တိုင်းရင်းဆေးခန်း

ဆရာမ ဒေါ်ဖြူစန်း ငြိမ်းဖြူ

တစ်-သရဉ္စာ နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော မီးယပ်ဖြူဆင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သိကောင်းစရာများ

မြောက်မြား ဖောင်ယုတ်

မီးယပ်ဖြူဆင်းခြင်းဟာ အမျိုးဆက်ပွား နိုင်တဲ့အရွယ် အမျိုးသမီးတိုင်း ဖြစ်လေ့ ဖြစ်ထရှိတဲ့ သဘာဝတရားတစ်ခု ဖြစ် ပါတယ်။ တစ်လတစ်ကြိမ် သားခွကြွေ ချိန်မှာ ပုံမှန်မီးယပ်ဖြူဆင်းခြင်းရှိသလို ဦးပိုးကြောင့်ဖြစ်စေ၊ ဂနီရောဂါကြောင့် ဖြစ်စေ၊ ရောဂါတစ်ခုခုကြောင့် မီးယပ် ဖြူ ဆင်းတတ်ပါတယ်။

အမျိုးသမီးတိုင်း ဖြစ်တတ်လေ့ရှိတဲ့ မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိထားသင့်သည်များနဲ့ ကာကွယ်ကု သနည်း အချက်အလက်အကြောင်း အရာများကို ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်ကို ရောက်တဲ့အခါ အမျိုးသမီး တိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်ဖြူစန်း (သိမ်ဖြူ)နဲ့ ဆွေးနွေးခဲ့ပါ တယ်။

ဆရာမဒေါ်ဖြူစန်းက သိမ်ဖြူဆရာ တော် ရှင်နာဂသေဓာတ်ဝံသနဲ့ သိမ်ဖြူ ဆရာကြီး ဦးအောင်ကျော်တို့ရဲ့ တပည့် တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးကုသက် နှစ်(၃၀)ကျော်နေပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာမ ဒေါ်ဖြူစန်းနဲ့ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

□ 'ဒီတစ်ပတ် ဆရာမနဲ့ ဆွေးနွေးဆွဲ တာကတော့ မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါ သိကောင်းစရာများကို ဆွေးနွေးဆွဲ ပါတယ်။ ခု ဝထစ မီးယပ်ဖြူဆင်း ရောဂါနဲ့ သဘာဝသဘာဝကို ခြော ခြေပေးပါ'

၁၉၀ နက္ခတ်ဇာတ်မြဲဇာတ်မြဲဇာတ်

ဆရာမဒေါ်ဖြူစန်း(သိမ်ဖြူ) တစ်-သရဉ္စာ

○ 'မီးယပ်ဖြူဆင်းခြင်းဟာ အမျိုး သမီးတိုင်းရဲ့ သဘာဝတရားတစ်ခု ပါ။ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်မို့ သဘာဝတရား လို့ ပြောလို့ရပေမယ့် သဘာဝထက် ပိုပြီးဖြစ်ရင် ရောဂါလို့ သတ်မှတ် ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။
မြန်မာဝေါဟာရအရ မီးယပ်ဖြူ ဆင်းခြင်းကို တိုင်းရင်းဆေးပညာ ဝေါဟာရအရ သေတပဒရရောဂါလို့ ခေါ်ပါတယ်။
သည်းခြေခေါသတို့ဟာ သားအိမ် အတွင်းရှိ သွေးဓာတ်များကို လောင် ကျွမ်းတဲ့အတွက် နီရာမှ ကြက်ဥအကာ ရည်များပမာ အဖြူရောင်ဖြစ်ကာ အပါန လေ့နဲ့ ပေါင်းစပ်ပြီး ယောက်မှ အဖြူရည် များ ကျဆင်းခြင်းကို မီးယပ်ဖြူဆင်းလို့ ခေါ်ပါတယ်။ သိပ္ပံပညာရှင်များက

ရာသီဖြူဆင်းခြင်းလို့ ခေါ်ကြပါတယ်'
□ 'မီးယပ်ဖြူဆင်းခြင်းကို ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို ဆက်ပြီး ခြောခြေပေးပါဦး'
○ 'မီးယပ်ဖြူဆင်းခြင်းကို ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းများကတော့ အတော် များပါတယ်။ အဲဒီအကြောင်းများ ကတော့...
၁။ အညောင်းထိုင်မှုများခြင်း၊
၂။ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု နည်းပါး ခြင်း၊
၃။ ပူ၊ ခါး၊ စပ် အရသာရှိသော ဆေး၊ အစာအများကို စားသုံးမှုများခြင်း၊
၄။ ပဋိဇီဝဆေးများ လွန်ကဲစွာ သုံးစွဲ ခြင်းနှင့် ပုံမှန် သုံးစွဲခြင်း၊
၅။ အာဂန္တုကခေါ် ပြင်ပအကြောင်း များဖြစ်သည့် သားအိမ်အား

ထိခိုက်ဒဏ်ဖြစ်ခြင်း၊ ကာလသား
ရောဂါ၊ ဂနိရောဂါကဲ့သို့သော
ကူးစက်ရောဂါပိုး ရှိသူများနှင့်
လိင်ဆက်ဆံမှုဖြစ်ခြင်း။

၆။ သားအိမ်တွင်း သန္ဓေတားပစ္စည်း
ထည့်သွင်းခြင်းကြောင့် တတ်
မတည့်ခြင်းနှင့် ပုံမမှန်ဖြစ်ခြင်း။

၇။ ကိုယ်ဝန်ပျက်ခြင်း။

၈။ သားအိမ်ကျခြင်း။

၉။ သွေးဆုံးပြီးနောက်ပိုင်း ယောနိ
လမ်းကြောင်းများ၌ အစိုဓာတ်
နည်းပါးခြင်း။

၁၀။ မေထုန်မှု လွန်ကဲခြင်း။

၁၁။ မီးတွင်း၌ မီးလိုခြင်း (သို့မဟုတ်)
မီးတွင်းမီးမကျက်ခြင်း။

၁၂။ ခရီးရှည် အသွားများခြင်း။

၁၃။ သားအိမ်နှင့် မျိုးပွားလမ်းတစ်
လျှောက် ရောဂါများဖြစ်ခြင်း
(သားအိမ်ခေါင်း ကင်ဆာရှိနေ
ခြင်း)။

၁၄။ နာတာရှည်ရောဂါတစ်ခုခု စွဲကပ်
ခြင်း။

၁၅။ တစ်ကိုယ်ရေ သန့်ရှင်းမှုမရှိခြင်း။

၁၆။ ပူသောရာသီဥတု နေရာဒေသတွင်
တာရှည်ရပ်၍ အလုပ်လုပ်ရခြင်း။

၁၇။ စိတ်သောက များခြင်း။

၁၈။ တင်းကျပ်သော အတွင်းခံများ
ဝတ်ဆင်ခြင်း။

၁၉။ မသန့်ရှင်းသော အတွင်းခံများ
ဝတ်ဆင်ခြင်း။

စသည်တို့ဟာ မီးယပ်ဖြူဆင်းသော
ရောဂါကို ဖြစ်စေနိုင်သော အကြောင်း
များ ဖြစ်ပါတယ်။

□ *မီးယပ်ဖြူဆင်းခြင်းကို နက်ရှိုင်းစွာ
များတိုးလဲ သိပါရအံ့*

○ 'ယောက်ျားမှာဆီး၊ မိန်းမမှာမီးဆို
တဲ့ဆိုရိုးစကား ရှိပါတယ်။ ယောက်ျား
များ ဆီးရောဂါဖြစ်လာရင် အသက်

အန္တရာယ်နီးသလို မိန်းမများ
မီးယပ်ရောဂါဖြစ်လာရင် အသက်
အန္တရာယ် နီးကပ်ပါတယ်။

ကြိုတင် သွေးဆုံးတဲ့ အမျိုးသမီးတို့
မှာ သားအိမ်၌ ပိုမိုလောင်ကျွမ်းခြင်း
ခံရမှု (သို့မဟုတ်) ဆီးရောဂါဆိုးရှိတဲ့
အမျိုးသားများနဲ့ ဆက်ဆံခြင်းများခွဲမှု
(သို့မဟုတ်) ပင်ကိုကပင် ဆီးပူရောဂါရှိ
နေမှုတို့ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

သားအိမ်တစ်လျှောက်၌ တင်းခြင်း၊
ရောင်ခြင်း၊ ကိုက်ခဲခြင်းများလဲ ဖြစ်
တတ်ပါတယ်။ ညှိုး ပြာ၊ ဝါ၊ နက်စတဲ့
ရောင်စုံ သွေးအညစ်အကြေးများလဲ
အနည်းငယ် ဆင်းတတ်ပါတယ်။ ဆီး
အောင့်ခြင်းနဲ့လဲ ယှဉ်တွဲဖြစ်တတ်
ပါတယ်။

မီးယပ်ဖြူဆင်းရာမှာ နှစ်မျိုး ရှိပါ
တယ်။ သာမန်အဖြူဆင်းခြင်းနဲ့ အညစ်
အကြေးများရောပြီး လွန်စွာ အနံ့ဆိုး
လျက်ဆင်းခြင်း နှစ်မျိုးရှိတဲ့အနက်
သာမညဆင်းခြင်းကို သာမန်ဆေးနဲ့
သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပေမယ့် နက်
ရှိုင်းသော မီးယပ်ဖြူဆင်းခြင်းကို ရှေး
အခါက "ယောနိအိုဇီးနာ" လို့ ခေါ်ပါ
တယ်။ ယောနိအမျှအရောဂါတွင် အပါ
အဝင်ဖြစ်သွားကာ သက်သာပျောက်
ကင်းသူ ရှားပါတယ်။

အချို့ အရွယ်ရောက်စ အမျိုးသမီး
များက ပိန်ကြဲခြောက်ကပ်ကာ အသား
များပူရှိန်ပြီး ဖျားနေသကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်း၊
ကြက်ကိုယ်၊ ကြောင်ကိုယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်
ခြင်းများလဲ တွေ့ရပါတယ်။

အဲဒီလိုဖြစ်ရခြင်းဟာ ပူ၊ စပ်၊ ချဉ်
သော အစာအာဟာရတို့ကို စားသုံးမှု
များခြင်း၊ အပင်ပန်းခံလွန်းခြင်း၊ ပူပင်
စိတ်သောက များခြင်းတို့ကြောင့် တစ်နေ့
တခြား သွေးသား ခန်းခြောက်လာပြီး
ပိန်ခြင်းလာခြင်း၊ လစဉ် မွေတာသွေးမမှန်

ခြင်း၊ သွေးအန်ခြင်း၊ နှာခေါင်းသွေးလျှံ
ခြင်းတို့မှ မီးယပ်ညောင်းဆင်းခြင်းများ
ဖြစ်လာတတ်တာကို တွေ့ရှိရပါတယ်။

□ *ဆီးပူညောင်းကျရောဂါဟာ အမျိုး
သား အချို့သမီး မြဲမြာစတဲ့ ခြစ်
တာ တွေ့ရပါတယ် အချို့သမီးများ
ဆီးပူညောင်းကျရောဂါ ခြစ်ပြီးခိုင့်
ဘယ်လိုလက္ခဏာတွေ ရှိတတ်ပါလဲ
ခြေ-ခြေပေးမိဦး*

○ 'ဆီးပူညောင်းကျရောဂါဟာ ကမ္ဘာ
ပေါ်မှာ ယောက်ျားနဲ့မိန်းမ နှစ်ဦး
စလုံး ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ
ဆီးပူညောင်းကျရောဂါ ခံစားရပြီ
ဆိုရင် အောက်ပါလက္ခဏာများ
တွေ့ရှိရပါတယ်။

၁။ ဆီးကိုစစ်ကြည့်တဲ့အခါ ဆီးထဲ
မှာ ထိုပိုးကို တွေ့ရခြင်း။

၂။ လူပိန်၍ ရပ်ညှိုးနွမ်းခြင်း။

၃။ ဆီးဟာ အမြဲလိုလိုပူခြင်း။

၄။ စိတ်အာရုံ ထိုင်မိုင်းခြင်း။

၅။ လှုပ်ရှားမှု လေးလံခြင်း။

၆။ အသားအရေ ညစ်ထေးခြင်း။

၇။ မျက်လုံးများ မှန်မှိုင်းခြင်း။

၈။ နောက်ကြောတက် ဇက်ကြော
ထိုးခြင်း။

၉။ ယောနိ၊ သားအိမ်တို့ ကိုက်ခဲခြင်း။

၁၀။ ယားယံခြင်း၊ နာကျင်ခြင်း။

၁၁။ အဖျားရောဂါနှင့်အတူ ယှဉ်တွဲ
ဖြစ်တတ်ခြင်း။

၁၂။ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ ကိုယ်သား
ကိုယ်ရေပူခြင်း။

၁၃။ ကိုယ်သားကိုယ်ရေ ဖြူဖျော့ခြင်း။

၁၄။ ကိုယ်လက်ညောင်းညှာ ကိုက်ခဲ
ခြင်း။

၁၅။ အားအင်ကုန်ခန်း မောပန်းခြင်း။

၁၆။ နှလုံးတုန်ရင်ခုန်ခြင်း၊ မူးဝေထိုင်း
မှိုင်းခြင်း၊ စိတ်မကြည်မလင်ခြင်း၊
စတဲ့ လက္ခဏာရပ်များအပြင်
မိန်းမကိုယ်ကနေ ပုံမမှန် အဖြူ
နုပျော့ရောင်ခြင်းများလဲ ပေါ်ပေါက်

ဆင်းခြင်း၊ အဖြူဆင်းတဲ့အခါမှာ လဲဝါညှိနဲ့လို့ ညှိဖို့အနံ့မျိုး ရေနေပြီ ဆိုရင်တော့ ပုံမှန်အဖြူဆင်းခြင်း မျိုး မဟုတ်တော့ပါဘူး။ ရောဂါ လွန်နေပြီလို့ ပြောနိုင်ပါတယ်။ ယောနီမှ ပုသောခံစားမှုနဲ့ ဆင်းခြင်း တစ်ခါတစ်ရံ ဆီးအောင့်ခြင်းနဲ့လဲ ယှဉ်တွဲတတ်ပါတယ်'

- 'ဆရာမ အထက်မှာ ငြော့ဆုံးတုတ်အခြေအနေဆိုနေတဲ့ ဘုရားရှင်တွေအတွက် ဆောင်ရွက်ချက်များကို ထက်ကြီး ငြော့ပြေးပါဦး'
- 'အဲဒီလို ရောဂါအခြေအနေဆိုးတဲ့ သူတွေကို သောက်ဆေးလိမ်းဆေးအပြင် ဖန်ထိုင်ဆေးပါ ပေးရပါတယ်။ ပြင်းထန်စွာ အနံ့ဆိုးရွားပြီး အဆက်မပြတ် မီးယပ်ဖြူ ဆင်းနေရင် တြိပလပြတ်ရည်တွင် ဖန်ဆေးမှုန့်ထပ်ထည့်ပြီး ခပ်နွေးနွေး အနေအထားတွင် သားအိမ်အား တစ်ပတ်(၂)ကြိမ်ခန့် ဆေးပေးစေ

ပါတယ်။ ဝါး၊ ခါး၊ ချဉ် အရသာရှိတဲ့ဆေး၊ အစာအာဟာရများစားသုံးခြင်း၊ နေပူမီးပူခံခြင်း၊ မေထုန်မှုပြုခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းသောယာဉ်များ အစီးပျားခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်းတို့ကို လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်စေပါတယ်။ အေး၊ ချို၊ ဆိမ့်၊ မွှေးသော ဆေး၊ အာဟာရများစားသုံးခြင်း၊ အိပ်ရေးဝဝ အိပ်စေခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု လေ့ကျင့်ခန်းပြုလုပ်ခြင်း၊ တစ်ကိုယ်ရေသန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ခြင်း၊ ရေများများ သောက်ပေးခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်စေပါတယ်။ သားအိမ်ကင်ဆာရောဂါလို့ သင်္ကာမကင်းသူများနဲ့ နာတာရှည်ရောဂါပုံစံ ဖြစ်ပွားနေသူများကို တတ်သိကျွမ်းကျင်သော တိုင်းရင်းဆေးဆရာ၊ ဆရာမ (သို့မဟုတ်) သိပ္ပံနည်းကျ မီးယပ်ရောဂါကု ဆရာဝန်များထံ ညွှန်ပြပြီး ဆေးခန်း

ဆေးရုံများကို လွှဲပြောင်းပေးချေ ဖြစ်ပါတယ်'

- 'ခုလို မီးယပ်ဖြူဆင်းတုတ်နဲ့ ထက်လက်ကြီး လိုင်း တိုင်း ဆေးငြော့ကြားပေးခဲ့တာတွက် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ငြော့ပါရအံ့'
- ဆရာမ ဒေါ်မြင့်စန်းနဲ့ ဆယ်သွယ်နိုင်တဲ့လိပ်စာကတော့

ဆရာမ ဒေါ်မြင့်စန်း (သိမ်ဖြူ)
နန်းစန္ဒာတိုင်းရင်းဆေးကုရေး
 အမှတ် (၂၃) ပင်လယ်မ်း
 စမ်းချောင်းပြည်နယ် ရန်ကင်းမြို့
 ဖုန်းစာ ၅၅၀၇၀၀
 ဆေးခန်းစွင့်ချိန်
 နံနက် (၇)နာရီမှ ညနေ (၅)နာရီအထိ
 (ဥပသ်နေ့တိုင်း ပိတ်ပါသည်)

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်

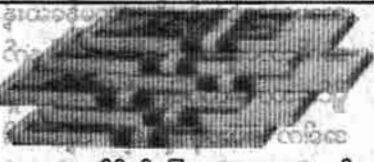
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွင်း

လာဘ်လာဘ

ရွှင်လန်းစေဖို့

ဇူလိုင်လတွင် ငွေကြေးဆိုင်ရာ အခက်အခဲ ပြဿနာများ ပြေလည်၍ လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းစေရန်အတွက် လုံးဝိုင်းသော ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသည့် ပစ္စည်း တစ်မျိုးကို အောက်ပါအတိုင်း မိမိတို့ မွေးနှစ်အလိုက် လှူဒါန်းဒါန ပြုနိုင်ပါသည်။

* * * →
ဥပမာ။ ။ ကျားနှစ်တွင် မွေးသူတို့သည် လိမ္မော်သီး(၄)လုံးကို ကြာသပတေးနေ့တွင် အရှေ့တောင် ထောင့်အရပ်ရှိ တနင်္ဂနွေသားသမီး

အား လှူဒါန်းဒါနပြုကာ သမ္မာဒေဝတို့ အား တိုင်တည်လျက် ငွေကြေးလာဘ်

လာဘ်များ ရွှင်လန်းစေဆာစေရန် တောင်းပါ။
 လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းကြပါစေ။

ထက်မင်းကျော်စွာ

မွေးနှစ်	ခုရေ	အရပ်မျက်နှာ	အလှူဗျူဟာ	လှူဒါန်းနေ့
ကြက်	၃	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာ
ရွှား ကျား	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေး
ယုန်	၉	တောင်	ပုဒွားသားသမီး	အင်္ဂါ
နဂါး မြေ	၁	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	သောကြာ
ပြင်း	၆	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေ
ဆိတ် မျောက်	၈	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေ
ကြက်	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေး
မွှေး ဝက်	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာ

ရွှေတောင် အိမ်ကြော့

ယုံတူခြင်း လျှာသားအယ် (၁)

စနေ, တနင်္ဂနွေ ကျောင်းပိတ်ရက်မှာ
ဖိုးဟန် မီးကစားတယ်။ အဂ္ဂိရတ် ထိုး
တယ်။ အိမ်မှာ လေးထပ်ဖိုလေး ရှိပေ
မယ့် အိမ်မှာ ဖိုခွင် မဝင်ဘူး။

ဘကြီးဦးတက်တိုး ဖိုခွင်မှာ မီးကစား
တာပါ။ စနေ, တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း မနက်
(၈)နာရီထိုးတာနဲ့ ဘကြီးဦးတက်တိုး
အိမ်ကို ဖိုးဟန် ရောက်နေပြီ။

ဘကြီးကလဲ ရေခွေးပွဲနဲ့ ကြိုတယ်။
လက်ဖက်သုပ်ကတော့ နေ့တိုင်း။
ကြော့ရေခွေးကရားလေး တစ်လုံးကလဲ
အပြည့်။ ရေခွေးဓာတ်ဘူးနှစ်လုံးကလဲ
အပြည့်အလှုံ့ ဝန်းရံ။

ရေခွေးပိုင်းမှာ လူစုံရင် (၄)ယောက်၊
လူမစုံရင် (၃)ယောက်။ ဘကြီးဦးတက်
တိုးရယ်၊ ဦးညွန့်မောင်ရယ်၊ ဦးအုန်းရွှေ
ရယ်၊ ဖိုးဟန်ရယ် လေးယောက်သား
ဆုံမိပြီဆိုရင် လူစုံတက်စုံ။

တစ်ခါတစ်ရံ ဦးအုန်းရွှေက မလာ
တတ်ဘူး။ မလာမသွား ရှိတဲ့အခါ ရှိ
တယ်။ သူ ရောက်မလာရင် (၃)ယောက်။

လူမစုံတက်မစုံ တစ်ခုခု လိုနေသလို
ဟာတာတာကြီး။

အဲဒီအခါ ဘကြီးက...
'မောင်အုန်းရွှေကွာ မလာဘူး။ ဒီ
ကောင် ခက်တော့တာပဲ'

လို ညည်းညည်းညူညူ ပြောတတ်
တယ်။

ဦးအုန်းရွှေ ရောက်လာတဲ့ နေ့များ
မှာဆိုရင် ပိုင်းကို စိုပြည်နေတာ။ ပြော
လိုက်ကြတဲ့ အဂ္ဂိရတ်အကြောင်းတွေ။
ဘာမှလဲ ဖြစ်မလာဘူး။ အရာမထင်
ဘူး။ အကုန်ကုန်။ အဲဒီအချိန်က ပြဒါး
တစ်ကျပ်သားကို (၄)ကျပ်။ လက်ကျန်
မရှိအောင်ကို ထိုးပစ်တာ။ ရှိထည့်၊ ရှိ
ထည့်။ မရှိမယ့် ရှိမယ့်။

'ဖိုးဟန် မင်းဘကြီးက ခေသူ
မဟုတ်။ ရွှေဖြစ်တဲ့သူကို အိမ်ပေါ်တင်
ထားခဲ့တာ၊ တပည့်ခံခဲ့တာ၊ အတူနေ
ခဲ့တာ သူသာ ဘာမှမဖြစ်တာ မေး
ကြည့်'

လို့ ပြောတော့ ဖိုးဟန်မှာ သိချင်
လိုက်တာ။ ဘကြီးကို ကြည့်လိုက်
တော့...

'အေး ဟုတ်တယ် အဖေရှိတုန်းက
မင့်ကို မွေးတောင် မမွေးသေးဘူး'
ဒါဆို ကြာပြီပဲ။ ဘကြီးရဲ့အဖေက
ဦးမြတဲ့ အမေက ဒေါ်လှသွယ်။ ဦးမြ
ကိုတော့ ဖိုးဟန် မြင်ဖူးလိုက်တယ်။
ဒေါ်လှသွယ်ကိုတော့ မမိလိုက်ဘူး။

ဦးမြက တရုတ်မော်သူကြီး။ ခရိုင်
တို့ မြို့နယ်တို့ကို ဟိုတုန်းက အခေါ်က
တစ်မျိုး။ ရွှေတောင်က ရွှေတောင်
စီရင်စု။ ပြည်က ပြည်ဒီစတိတ်။

ပြည်ဒီစတိတ်။ ရွှေတောင်စီရင်စု
တရုတ်မော်တိုက်နယ်။ တရုတ်မော်က
တိုက်နယ်ဆိုတော့ ဦးမြက တိုက်
သူကြီး။ နှစ်လုံးပြူးသေနတ် ကိုင်ရသူ။
နာမည်ကောင်းလက်မှတ်နဲ့ ငါးလုံးပြူး၊
သေနတ်လဲ ရထားသူ။

ဟိုခေတ်ကတော့ (၁၁)နှစ်စုကို

www.burmeseclassic.com

ပိုင်တာ။ အခုခေတ်လိုဆိုရင် အုပ်စု (၂၀)ကျော်ကို ပိုင်တာ။ သူက ဒါဆိုဒါ။ ဟိုဟာမရဘူး။ သူပြီးမှ ပြီးရတာ။ အထက်ကိုလဲ အကြီးအကျယ် ဝင်ဆံ့တာ။

သူ့ဇာတိက ညောင်စာရေး။ ညောင်စာရေးကနေ တရုတ်မော်မှာ လာပြီး အိမ်ထောင်ကျတာ။ သူ့ညီ ဦးဖိုးသီးကလဲ တရုတ်မော်သူနဲ့ပဲ ရတာ။

ဦးဖိုးသီးမှာ မြင်းဖြူကြီးတစ်ကောင် ရှိတယ်။ နာမည်က ဝေလာ။ ဝေလာကို စီးစီးပြီး ဦးဖိုးသီး ခရီးသွားတတ်တယ်။ တရုတ်မော်ရွာကိုလဲ (၇)ရက်တစ်ခါ ပတ်ပတ်ပြီး မြင်းစီးတယ်။

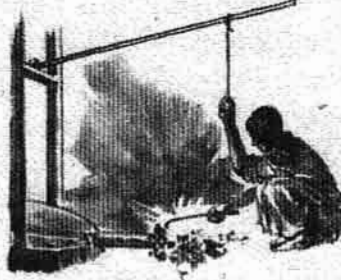
မြင်းကုံးထိပ်မှာ ဆာလာအိတ်ကလေးတစ်လုံး ချိတ်ထားတယ်။ ဆာလာအိတ်ကလေးထဲမှာ ငွေဒဂါးတွေက အပြည့်။

တရုတ်မော်ရွာရဲ့ တောင်ဖျား၊ မြောက်ဖျားနဲ့ အရှေ့ဖျားကို ရောက်ပြီဆိုရင် မြင်းကို အသားကျ ဖြည်းဖြည်း လေးစီးစားတယ်။ မြင်းစီးတာများ တယ်လှဆိုပဲ။ မြင်းကလဲ ဆတ်ကော့လတ်ကော့။ လူကလဲ ကြော့ကြော့မော့မော့ လူရည်ချော။

တစ်နေ့လုပ်မှ တစ်နေ့စားရတဲ့ ဆင်းဆင်းရဲရဲ နွမ်းနွမ်းပါးပါး ရွာစွန်ရွာဖျားက မိသားစုတွေကို တစ်အိမ်ထောင်၊ တစ်အိမ်ထောင် ငွေဒဂါးတစ်ပြားစီ၊ တစ်ပြားစီ ပစ်ပစ်ပြီး ပေးသွားသတဲ့။ အလွန် စေတနာကောင်းတယ်ဆိုပဲ။

ဟိုခေတ်က ငွေဒဂါးတစ်ကျပ် နည်းမှတ်လို့။

ဦးဖိုးသီးက ရက်ပတ်နဲ့ လာတာဆိုတော့ နွမ်းပါးတဲ့သူတွေမှာ အဲဒီရက်ကို စောင့်ကြရတာပေါ့။ မျှော်တော်ဇောနဲ့ မောခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီရက်ကို ရောက်

ပါစေ။ မြန်မြန်လာပါစေ။

အဲဒီအထိတော့ ဖိုးဟန် သိတယ်။ အဖေ ပြောပြထားတာ။

မသိတာက ဦးညွန့်မောင်ပြောတဲ့ အင်္ဂါရတ်ဆရာကြီးအကြောင်း။ မသိရင် မေးမှ၊ မစင်ရင်ဆေးမှ၊ မေးကို မေးရမယ်။ ဖိုးဟန်က...

‘ဘကြီး ပြောပြပါဦး’

ဆိုတော့ ဘကြီးက ပြုံးတယ်။

‘ဆရာကြီးက ရွှေဖြစ်ပေမယ့် တစ်ခါ တလေ မီးပေးမီးယူမှားရင် ပျက်သွားတာလဲ ရှိတယ်’

ဆယ်ကြိမ်မှာ တစ်ကြိမ်ပျက် ဖိုးဟန်လက်ခံတယ်။ ပျက်လိုက်စမ်း တစ်ကြိမ်၊ ကိုးကြိမ်ကအဖြစ် ရွှေအနစ်။

‘တို့ ညံ့တယ်ကွာ ပညာမရလိုက်ဘူး’

‘နာလိုက်တာ ဘကြီးရယ် ပညာရှင်ကို အိမ်ပေါ်တင်ထားပြီးတော့’

‘ဟ...အဲဒီခေတ်က ရွှေတစ်ကျပ် သားကို ငွေဒဂါး(၁၅)ပြားပဲ ပေးရတယ်။ အဖေနဲ့အမေတို့က နှစ်ဖက်မိဘ ချမ်းသာကြတယ်။ အဖေက တိုက်သူကြီး။ ဘယ်နှိုက်နှိုက်၊ ညာနှိုက်နှိုက် ငွေဒဂါးက အိတ်လိုက်၊ အိတ်လိုက်’ ဟုတ်တာပေါ့။ ဖိုးဟန်တို့ ငယ်ငယ် (၅)နှစ်၊ (၆)နှစ်သားလောက် ကလေးအရွယ် တူပုန်းတန်း ကစားကြတဲ့အခါ စပါးထည့်တဲ့ ဂိုထောင်ကြီး(၃)လုံး အောက်မှာ ပုန်းခဲ့ကြတာပဲ။

စပါးတစ်သောင်းဆုံတဲ့ ဂိုထောင်ကြီး

တွေ။ ဂိုထောင်အောက်မှာ ကွန်ကရစ် ကိုင်ထားတဲ့ အုတ်မြောင်းတွေ ခံထားတယ်။ မြောင်းလိုက်ကြီးတွေ။ အုတ်မြောင်း တစ်မြောင်း တစ်မြောင်းကို အရည်ကြီး။

မြောင်းတွေကြားမှာ တူပုန်းကြတာ မြေပြင်မှာ ပြားကပ်ပြီး ဝပ်နေလိုက်ရင် ပုန်းသူကို မိဖို့ မလွယ်ဘူး။ လိုက်တဲ့သူမှာ ဒေါင်ချာခိုင်းနေတော့တာပဲ။ လိုက်သူတဝက် မကျွတ်နိုင်တော့ဘူး။

‘အဲဒီတော့ ရွှေဖြစ်တဲ့ အင်္ဂါရတ်မီး အတတ်ကို အထင်မကြီးဘူးပေါ့ကွာ။ အဲဒီခေတ်မှာ တို့လိုချင်တာက ကာယသိဒ္ဓိ။ တကယ်လဲ ပြီးချင် စီးချင်ကြတာကလား။ ဆရာကြီးက စီရင်ပေးပေးတယ်။ တစ်ယောက် တစ်လုံး မြွေလေးစင်း၊ မင်းလေးပါ။ စိန်၊ ဆေးကန့်ဟင်း’

‘ဘယ်သူတွေ ရကြသလဲ’

‘ကြခင်းက မောင်ဘတင်က တစ်လုံး၊ အဖေက တစ်လုံး၊ မောင်ဘသောင်းက တစ်လုံး၊ ငါက တစ်လုံး’

‘ဆရာကြီးက တရုတ်မော်ကို ဘယ်လိုရောက်လာတာလဲ ဘကြီး’

‘အေး ပြောပြမယ် နားထောင်’ ဘကြီးဦးတက်တိုး ပြောပြတဲ့ ဇာတ်လမ်းက ဒီလို...

* * *

ကျုပ်နာမည် ဦးမြိုင်။ လူတကာခေါ်ကြတာက ဘမြိုင်။ ကျုပ် ဆရာတော်က ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ် ရဟန်း မြတ်တစ်ပါး။ ရတနာပုံ မန်းနေပြည်တော်က စာတတ်ပေတတ် အကျော်ဆရာတော်တစ်ပါး။

ဆရာတော်က ကျုပ်တို့ရွာကို ကြွရောက်လာတော့ ကျုပ်က ဆယ့်သုံးလေးနှစ်သား လူပျိုပေါက်။

ဆရာတော် ထံမှောက်မှာ ပညာ

www.burmeseclassic.com

သင်။ ကိုရင်ဝတ်နဲ့ကတင် အကြာကြီး။
(၅)နှစ်ကျော်ကျော် (၆)နှစ်နီးနီး။
မြန်မာစာလဲတတ်၊ ပါဠိစာလဲတတ်
စာတတ်ပေတတ်ဖြစ်လာ ကျုပ်တို့ရွာ
မှာ။

သေစာရှင်စာတောင် မဖတ်တတ်တဲ့
ဘမြိုင်။ ဆရာတော် ကျေးဇူးကြောင့်
စာကြီးပေကြီးနဲ့ နီးခဲ့ရတယ်။ ကျမ်း
မပေါက်သော်လဲ အထိုက်အလျောက်
တော့ ကျမ်းလျှောက်နိုင်ခဲ့တယ်။

ဆရာတော်ရဲ့လက်သပ်မွှေး တပည့်
ဦး ကျောင်းသားကြီး။ သာမဏောဘဝ
မှာ ကျုပ်ကဖိုဆွဲ၊ ဆရာတော်က အမြဲ
မီးကစားတယ်လေ။ ရက်ကနေ လ၊
လကနေ နှစ်။ (၁)နှစ်၊ (၂)နှစ်မက
လေး၊ ငါးနှစ်ကျော်ကျော်။

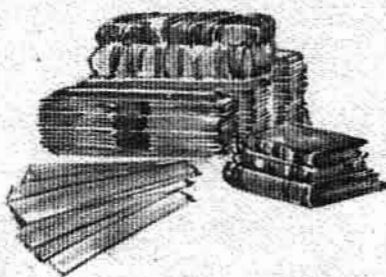
ဆရာတော်က ဖိုပညာ၊ ဓာတ်ပညာ
ကို လက်တွေ့နဲ့ ဟပ်ဟပ်ပြီး ဟောဖော်
ညွှန်ပြ ဆိုဆုံးမတယ်။ ပညာပေးတယ်။
ဖိုခွင် လုံထား ဆေးတစ်ပါးတဲ့။
မီးနေမီးထား ဆေးတစ်ပါးတဲ့။ နှစ်ခု
ပေါင်းမှ မီးပညာတဲ့။ နည်းပညာကို
မီးပညာနဲ့ ပေါင်းရမတဲ့။ အဲဒါမှ
အဂ္ဂိရတ်မီး အတတ်တဲ့။

အဂ္ဂိရတ်မီးပညာမှာ ဆရာက
အသီးသီး၊ နည်းက အသွယ်သွယ်။
အမည်တွေက များလှ။ အယူအဆ
တွေ မတူ။ မူတွေက ကွဲပြား။ ရည်ရွယ်
ထားကြတာကတော့ တစ်ခုတည်း။

ထွက်ရပ်သွားမလား၊ လုပ်ရတ်ပဲ
လား။ လမ်းစဉ်တောင် နှစ်ပါး။

ဆရာတော်က နှစ်စွယ်အစုံ အကုန်
တတ်တယ်။ ထွက်ရပ်စခန်းမြန်းဖို့
ကြိုးပမ်းနေသလို လုပ်ရတ်မှာ ရွှေဖြစ်၊
ငွေဖြစ်ကို ရွှေပြာငွေပြာ ပစ်လို့ အောင်
မြင်နေပြီ။

ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ချမ်းသာကြွယ်ဝ
ကြလေပြီ။

ဆရာတော်ရဲ့ ရိက္ခာထောက် စား
လမ်း။ လမ်းမျိုးကို အတော်စုံမယ်ထင်
တယ်။ ကျုပ်ကို သင်ပေးခဲ့တာတောင်
အများသာ။ ပြဒါးလမ်း၊ ဘော်ဝါလမ်း၊
ကြေးဖြူလမ်း၊ နာရဏီလမ်း၊ လမ်း...
လမ်း...လမ်း...

အကုန်အစင်တော့ ကျုပ်မသိဘူး။
သိလဲ သိထိုက်တဲ့အရာ မဟုတ်လေ
ဘူး။ ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့ပညာ၊
မသူတော်တွေလက်ထဲ မရောက်
အောင် လျှို့ဝှက်ထားတဲ့ပညာ၊ လျှို့
ဝှက်အပ်တဲ့ပညာ။

ဒီပညာလွယ်မှတ်လို့ လိုက်စားကြည့်
ပါ။ ခက်ခဲနက်နဲတဲ့ ရတနာပညာ။

အဂ္ဂိရတ်မီးအတတ်နဲ့ ကိတ်ဓာတ်
မြတ်မဟာ ရွှေဆိုတာကြီးကို ဖြစ်
အောင်မှ မကြာနိုင်ရင် ထွက်ရပ်မြန်းဖို့
များ မစဉ်းစားလေနဲ့။ ရွှေဖြစ်ဆိုတာ
ထွက်ရပ်လမ်းရဲ့ အခြေခံပင်။

ဒယ်အိုးနဲ့သာ ရွှေဖြစ်ပြီဆိုရင်တော့
မကြာဘူး။ အသင့်ပြင်ထားပြီ။ အနည်း
ဆုံး (၃)နှစ်၊ အလွန်ဆုံး (၅)နှစ်။ ရစ်နေ
တဲ့ သံယောဇဉ်တွေ အကုန်ဖြတ် ထွက်
ရပ်မြန်းပြီပဲ။

အမီလိုက်ဖို့ကတော့ လေဖမ်းပြီး
ဒန်းစီးသလို နေမယ်။

မြင်မြင်ထင်ထင် “အရှင်ထွက်
လား”။

အန္တိမနောက်ဆုံးခရီးကို လာကြတဲ့
ရွှေပွဲလာပရိသတ်တို့ရဲ့ အလယ်
မြင်ကွင်းရှေ့မှာ “မသေသော ရာပန”

နဲ့ ထွက်ရပ်စခန်း မြန်းကြွမှာလား။
တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုပဲ။ နှစ်ခုထဲက
တစ်ခုတော့ အသေအချာ။

အေး နှစ်နာတာ တစ်ခုကတော့
“သက်ချုပ်ဝိဇ္ဇာ”။

တပည့်တွေသာ မလိမ္မာကြလို့
ကတော့ ခိုင်းတာကို လုပ်ကြမှာ မဟုတ်
ဘူး။ ဆရာစကား မလိုက်နာ ထင်ရာ
လုပ်မယ်။ ခရီးတစ်ထောက်နား။ ပြီး
မြောက်မသွား။ ရင်ကွဲမတတ် ကြေကွဲ
ခံစား။

ဒီဘဝမှာ ဝိဇ္ဇာဖြစ်နိုင်ပါလျက်
အဖျက်ဝင်လို့သွား။ အဲဒါ “သက်ချုပ်
ဝိဇ္ဇာ”ပဲဗျာ။ မှတ်ထား။

အရှင်ထွက်ဆိုတာ ရှိတယ်။ အသေ
ထွက်ဆိုတာ ရှိတယ်။ သက်ချုပ်ဝိဇ္ဇာ
ဆိုတာလဲရှိသေးတယ်။ အရှင်ထွက်နဲ့
အသေထွက်ဆိုတာကို “ဝိဇ္ဇာစာရင်း”
မှာ အထင်းသား မြင်သာတယ်။
အဂ္ဂိရတ်နယ်ပယ် အသွယ်သွယ် အတ္တ
နောမတိနဲ့တော့ဖြင့် သိနားလည်ဖို့
မလွယ်။ တကယ့်... တကယ့်။

ကျမ်းတတ်တဲ့ ကျုပ်ဆရာတော်
လမ်းမြတ်ကို ရွေးနိုင်ခဲ့တယ်။ အချိန်
စောင့်နေတာ အဲဒီအချိန် အရာရာ
ချိန်ဆလို့ ကျုပ်တို့ရွာနဲ့ (၂)ပိုင်သာသာ
ဝေးတဲ့အရပ် ပဲခူးရိုးမအနောက်ဘက်
တောအစပ် တောင်ရိုးတောင်တန်း
လေးမှာ ဆရာတော် တောရဆောက်
တည်နေပြီ။ တောင်ရိုးတန်းမှာ တရား
ရှုမှတ်ဖို့ တရားဂူ(၅)လုံးကို ထွင်း
ဖောက်လို့ တူးထားတယ်။

တစ်နေ့တော့ ကျုပ်တို့ရွာကလေး
ငွေပေါတဲ့အကြောင်း၊ ရွှေပေါတဲ့
အကြောင်း အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့အစိုးရ သိ
သွားပါလေရော။ ဘူးတစ်ရာအပေါက်
က ပိတ်လို့ ရချင်ရမယ်။ လူတစ်
ယောက်ရဲ့ ပါးစပ်ပေါက်က ဘယ်ပိတ်

www.burmeseclassic.com

လို့ရမလဲ ကြည့်လေ...

နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်ရဲ့ စစ်ဗာရီပုလိပ်တွေ ကျုပ်တို့ရွာကို ရောက်လာကြတယ်။ ကျုပ်က ရွာမှာ မရှိဘူး။ ဆရာတော်ဆီ ရောက်နေတာ ကြာလှပေါ့။

ကျုပ်မှာ အိမ်ထောင်မရှိဘူး။ လူပျိုကြီး။ တစ်ကိုယ်တည်းသမား။ ပူပင်ကြောင့်ကြမှုကင်း။ သံယောဇဉ် တင်းစရာမလို။ မိအိုဖအိုတွေလဲ ကွယ်လွန်ကြရှာပြီ။ မိဘလက်ငုတ်လက်ရင်းလယ်နွဲ့ယာ ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ်တိုင် လုပ်ကိုင်လို့စားသောက် ပျောက်တိပျောက်ကျား မီးလေးလဲ ကစားလို့။

ပါးစပ် တစ်ပေါက်တည်းပေမယ့် ဗာဟီရများတယ်။ ရှာဟယ်ဖွေဟယ်၊ ချက်ဟယ်ပြုတ်ဟယ် ဟယ်တွေ အများကြီး။ ကြာတော့ ငြီးငွေ့လာတယ်။

ဆရာတော် ခြေတော်ရင်းမှာ ခိုလှုံတော့တာပဲ။ ကပ္ပိယဘာမြိုင်၊ အဂ္ဂိရတ်ဘာမြိုင်။

အဲဒီနေ့ ကံကြမ္မာ ပြိုဟ်ဆိုးဝင်တဲ့နေ့။ စိတ်ကနာမငြိမ်ဘူး။ ယောင်တိယောင်ချာ။ သရိုးသရိန်နဲ့ ဟိုလိုလို ဒီလိုလို ယောက်ယက်ခတ်နေတယ်။

ဆရာတော်ကတော့ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်။ ဣန္ဒြေအပြည့် သတိပဋ္ဌာန်တရား လက်ကိုင်ထားလို့ ရှုလို့မှတ်လို့ စရဏာမပျက်။

ကျုပ်မှာတော့ ပုတီးတောင်စိပ်လို့ မရဘူး။ သမ္မာဒေဝ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်တွေ တိုက်တွန်းလို့ နှိုးဆော်နေပြီ ထင်ပါရဲ့။ စိတ်တွေ လေးလိုက်တာ။

နေ့ဆွမ်းဘုဉ်းပေးချိန်နီးပြီ။

စစ်ဗာရီတွေ ရောက်လာကြပြီ။ မြန်မာစကား မတတ်ဘူး။ တတ်တဲ့သူတွေကလဲ မပီဘူး။ စကားပြန်နဲ့။

သူတို့တွေမေးသမျှ ကျုပ်တို့က

ပြန်ဖြေ။ ရွာသားတွေကလဲ တစ်ပြုံကြီးလိုက်လာကြ။ အုပ်စုလိုက်ကြီးပ။ ဆရာတော်အတွက် စိုးရိမ်သောက ဆူလိုက်ပွက်လိုက်ကြတာက ညံ့မစဲ။ ဆရာတော်ကို အဂ္ဂိရတ်ကျော်စောနဲ့လာပြီး ဖမ်းကြတာတဲ့။

သူတို့တွေ လျှောက်ထားသမျှ ဆရာတော် ကြားလိုက်ရတော့ ထိုင်ရာကထ...

‘ခဏနေကြဦး တရားဂူထဲကို သွားလိုက်ဦးမယ်’

ပြောပြောဆိုဆို ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းလေးရဲ့ ခေါင်းရင်းဘက် တောင်ရိုးအစွယ်လေး ကမ်းပါးပြတ်က တရားရှုမှတ်တဲ့ တရားဂူနံပါတ်(၁)ထဲကို မြန်းကြွလို့ သွားတယ်။

စစ်ဗာရီတွေလဲစောင့်၊ ရွာသားတွေလဲစောင့်၊ ကျုပ်လဲ စောင့်ပေါ့။

မကြာ တစ်ခဏနဲ့ ပြန်ကြွမလာ၊ ကွမ်းတစ်ယာညက်နဲ့လဲ ပြန်ကြွမလာ၊ ကွမ်းနှစ်ယာညက်နဲ့လဲ ပြန်ကြွမလာ။

စောင့်ရတာ ကြာလေတော့ စစ်ဗာရီတွေက တရားဂူကို ဝိုင်းထားပြီ။

ဂူတံခါးက ပိတ်ထားတော့ ဆရာတော်ကို အပြင်ဘက် ထွက်ကြွလာဖို့ စကားပြန်က လှမ်းပင့်တယ်။

တုတ်တုတ်မလှုပ်။ အသက်အသံမကြား။ ငြိမ်လို့ အပ်ချသံတောင်ကြားရမတတ်။

(၃)ကြိမ်မက၊ (၄)ကြိမ်မက၊ (၅)ကြိမ်တောင် ပင့်လို့ မရလေတော့...

စစ်ဗာရီတွေ သေနတ်တကားကားနဲ့ ဂူထဲကို ဝင်သွားကြပြီ။ စစ်ဗာရီ (၆)ယောက်ကတော့ သေနတ်တွေဖြောင့်လို့ ကျုပ်ကို ချိန်ထားတယ်။ မလှုပ်နဲ့ ပစ်ထည့်လိုက်မယ်။ ဘာမှတ်သလဲဟဲ...ဟဲ... တဟဲဟဲနဲ့ သွားကြီးတွေလို့ အဝီစိကို မျက်စပစ်လို့။ ဒယ်အိုးကြီးမယ့်ကောင်တွေ။ သနားစရာ ကျွတ်... ကျွတ်... ကျွတ်...။

တရားဂူက တစ်ယောက်ထိုင်သူ ကျဉ်းကျဉ်းလေးပဲ။ ကျယ်တာမှတ်လို့ သင်ဖျာလေးတစ်ချပ်ပဲ ခင်းထားတာ ကျန်တာ ဘာပစ္စည်းမှမရှိ။ ဂူအောက်ခြေ ဘေးနှစ်ဖက် အထက်က ဂူအနီးအထိ မြေသာ။

ဂူတံခါးက တစ်ပေါက်တည်း။ ဂူအတွင်းဘက် နောက်ကျောထ ကျောက်စရစ်ရော မြေသားထုတောင်ကြီး။

ကျုပ်နဲ့ ရွာသားတွေ သောကဇံတောင်နေကြပြီ။ ဘာမှတော့ မတတ်နိုင်။ လက်မှိုင်ချလို့။ ကြည့်နေကြရင် ဆရာတော်အတွက် ရင်ပူလိုက်ရတာ ပဋိဝေဓ ဗျာပါရနဲ့။

မသေကောင်း မပျောက်ကောင်း ဘယ်လိုများ မြင်ကြရလေမလဲ။ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ သာဝကအရှင်။ ဟင်...

‘အရှင်ထွက် ထွက်သွားပြီ’ ထွက်ရပ်စခန်း မြန်းကြွလေပြီ။

စစ်ဗာရီတွေ ဂူထဲက အပြင်ဘက် ထွက်လာကြပြီ။ ပါရင်းစွဲ သေနတ်ကိုယ်စီနဲ့။ ကျုပ်တို့ကို စောင့်နေတဲ့ အပြင်စောင့်တွေနဲ့ အတွင်းဝင်တွေ

တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်။ ပဟေဠိ မချီတရီ ခံစားကြ။
ဆရာတော် ဂူထံဝင် မျက်စိရှေ့ မှောက် မြင်ကွင်းတစ်ဆုံးမှာပင် တစ် ခထာနဲ့ ပျောက်သွားလေတော့ မခံချီ မခံသာ မချင့်မရဲ မျက်နှာတွေနဲ့။
မထေရ်ရဟန်းကို လက်ရဖမ်းကြ မယ့် စစ်ပုလိပ်တွေ။

ဘွတ်ဖိနပ်တွေ တခွပ်ခွပ်နဲ့ ကျုပ် အနားကို ကပ်လာကြတယ်။

သူတို့အလာ ဆရာတော်အနားမှာ တ ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း။ ကဲ ခက်ချေပြီ။ ပြေးလမ်းမရှိ ပိတ်မိ။

ကျုပ်ကို လက်ရဖမ်းလို့ လာရာ လမ်းကို သူတို့ပြန်ကြ။ လက်မောင်း နှစ်ဖက် နောင်ကြီးတည်းလို့ ကြီးနှစ်စ ကိုလဲ တစ်ယောက်တစ်စစီ ဆွဲထားကြ လို့။

ကျုပ် ရွာကို မရောက်ခင် ကျုပ်ကို ဖမ်းလာပြီဆိုတဲ့ သတင်းက ရောက်ပြီး နေပြီ။ နှစ်မိုင်သာသာခရီး ပြေးပြီး ပြောကြထင်ပါ။ သံယောဇဉ်။

ဆွေသားမျိုးချင်း သူငယ်ချင်းတွေ အသံထွက်လို့ ငိုသူငို၊ ကြိတ်၊ ကြိတ်ပြီး ရှိုက်တဲ့သူက ရှိုက်။ အံကို ကြိတ်လိုက် ငိုတစ်ရှိုက်နဲ့ အသည်းခိုက်အောင် နာကြပြီ။

ငိုချင်ငို၊ ရှိုက်ချင်ရှိုက်။ လက်ပိုက်လို့ သာ ကြည့်နေကြရ။ သူ့ကျွန်ဘဝ။

အခုတော့ အချိန်အခါ အခြေအနေ ကြည့်နေရ။ အားမတန် မာန်လျှော့ကြ ချ။ သေနတ်ကို ကြောက်ကြရ ဒါပေ မယ့်...

သူတို့ မျက်နှာတွေကို ကြည့်ပြီး ကျုပ်သိလိုက်ရတာက နောင်တစ်ချိန် ကြရင်တော့ကွာ ဟင်း...ဟင်း...ဟင်း... လည်ပင်းနင်းလိုက်ကြမယ်။

ကျုပ်ကို ကြာကြာမထားဘူး။

နောက်တစ်နေ့ ပြည်မြို့ကို ပို့တာပဲ။ ငါ့လက်ကလွတ် ပြတ်။

ပြည်မြို့ ဂတ်ထဲမှာ ချုပ်ထားတာ ကျုပ် (၁၅)ရက်ကြာနေခဲ့ရတယ်။ အရေးပိုင်မင်း အမိန့်တော် ချလိုက် တာက...

'အဂ္ဂိရတ်ကျော်စော ဘမြိုင်၊ နယ်ပြောင်း တရုတ်မော်တိုက်သူကြီး ဦးမြရဲ့ လက်ကို အပ်လိုက်တယ်။ ပိပိ ပြားပြား ငြိမ်ငြိမ်ဝပ်ဝပ်နေလေ။ လွန် သော် ထိတ်တုံးချ။ ရာဖဝတ်မှုနဲ့ စွဲချက် တင် တရားခွင်မှာ ပြစ်ဒဏ်သင့်စေ ကြီးလေးစေ'

ဟေ...ဟေ...ဟေ...ဟေ...ဟေ...

အဂ္ဂိရတ်ထိုးလို့ ရွှေဖြစ်တာ အပြစ် လားဗျာ။ လျှို့ဝှက်နက်နဲတဲ့ပညာ လုပ်ကြည့်ကြစမ်းပါ။ လုပ်ရင်း နှစ်ပြီး မဖြစ်ကြတဲ့သူတွေက "လူလေ အတတ်အဂ္ဂိရတ်" လို့တောင် ကင်ပွန်း တပ်ခဲ့ကြတာ။ လောကီမှာ အထွတ် အထိပ်။

တရုတ်မော်တိုက်သူကြီး ဦးမြ ပြည်မြို့ကအပြန် ညောင်စာရေးမှာ တစ်ညအိပ်တယ်။ သူ့အဖေကလဲ သူကြီးပဲ။ ညောင်စာရေးသူကြီး ဦးမြ။

ညစာ စားကြတော့ ဦးမြက ကျုပ်ကို သူတို့ထမ်းပိုင်းမှာ အတူစားစေတယ်။ တစ်ပိုင်းတည်းမှာဗျ။ ဟင်းတွေလဲ

ခပ်၊ ခပ်ထည့်ပေးတယ်။ ဟင်းကလဲ စုံပါ။ ကြက်၊ ဝက်၊ အမဲ၊ ချေသားနဲ့ငါး။

အချုပ်သားငြိမ်ငြိမ် ငတ်တာကြာပေါ့။ ဘာပြောကောင်းမလဲ စားလိုက်တာ။ တဝတကန်။ ဗိုက်ပြဲချက်လန်။

ညစားလဲ စားပြီးရော ကျုပ် တွေးမိ တယ်။ ညောင်စာရေးသူကြီး ဦးမြို့က ကျုပ်ထမ်းရှင် ဖြစ်သွားပြီ။ ကျုပ်ကို (၇)ရက် အသက်ရှင်စေတဲ့သူ။ ကျေးဇူး ရှင်။

နောက်နေ့မနက် တရုတ်မော်ကို ခရီးဆက်ကြတယ်။ ခြောက်စ မထောင် တဲ့ လှည်းယာဉ်ကျော့လေးနဲ့။ ညောင် စာရေးက စောင့်နေတဲ့ တပည့်တွေက လက်နက်ကိုယ်စီနဲ့။

တစ်ယောက်က နှစ်လုံးပြူး သေနတ်ထမ်းလို့၊ တစ်ယောက်က ငှက်ကြီးတောင်စားလွယ်လို့၊ တစ် ယောက်က ခူးလေးနဲ့ မြားအသင့်ထား လို့။

သူကြီးဦးမြက ရှေ့ဆုံးလှည်းမှာ စီး တယ်။ ကျုပ်ကို သူနဲ့အတူ စီးခိုင်း တယ်။ အောင်မယ် သူ့ခါးပုံကြားမှာ (၅)လုံးပြူးသေနတ်နဲ့ပါလား။ အားပါး ပါ။

နောက်လှည်းမှာတော့ သူ့တပည့် (၃)ယောက် လက်နက်တွေ ကိုယ်စီနဲ့ ဘာမထီတဲ့ဟန်ပန် ပုံစံတွေကအပြည့်။

ညောင်စာရေးက ထွက်တော့ ဆင်ရွာဆင်သေ လှေကြီးစုရွာတွေကို ဖြတ်ရတယ်။ လှည်းမောင်းလာလိုက် ကြတာ သရက်တစ်ပင် ရွာအဝင် မြင်မြင်သမျှ ဘေးကို ကပ်ရပ်နေကြ တယ်။ တွင်းမြဲရွာအဝင်လဲ ဒီအတိုင်း။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည့်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မူရင်း ၁၉၇

ကုမ္ပဏီသမား သရဏဂုံ

လို့တရ အင်း

နေ့ထွက်

ဆယ်ကျော်သက် အများစုနှင့် လူငယ်ပိုင်း၊ လူလတ်ပိုင်း အရွယ်ရှိ သော သူများသည် ကျွန်ုပ်ထံ မကြာ မကြာ လာရောက်၍ အချစ်ရေး၊ ပညာ ရေး၊ စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး အစရှိ သော ကိစ္စများအတွက် ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင် ပြုလုပ်ခိုင်းကြ၏။ အစီအရင် ပြုလုပ်ခိုင်းကြ၏။

ကျွန်ုပ်ကလည်း မေတ္တာဖြင့် အခမဲ့ လုပ်ဆောင်ပေးလေ့ရှိ၏။

ထိုသို့ လုပ်ဆောင်ရာမှ ထူးခြားမှု ရှိသော နည်းစနစ်များကို အကျိုးရှိစေ ရန်အတွက် အလျဉ်းသင့်သလို တင်ပြ သွားမည်ဖြစ်၏။

ကုမ္ပဏီသမား သရဏဂုံ လို့တရအင်း ပြုစုပေးဖော် ဉာဏ်တော်ဆွမ်းဇွဲ စားလာဘ ပယ်လေးစနစ် ဗုဒ္ဓကော တစ်ခုရောက်လျက် သွားလော့ပြင်းကွက် ဗိုလ်တက်ဗိုလ်ဆင်း အတွင်းအင်းဆန် ဂုဏ်ကိုးတန်နှင့် စားလဒ်ကားတည်ရင်း အကြွင်းသရဏဂုံ ရှစ်ရက်တည်း ရန်ပုံနှိပ်မှု ရှင်ရှင်တည်း

အဓိပ္ပာယ်မှာ...

ဂြိုဟ်ဇီဝဖော်ဆိုသည်ကား မိမိ အလိုရှိသောသူ၏ မွေးနံ့ဂြိုဟ်သက် (သို့မဟုတ်) အလိုရှိသော အဓိပ္ပာယ် စကားလုံးများ၏ နံသင့်ဂဏန်းများ၏ ပေါင်းလဒ်ကို ဆိုလိုသည်။

ဉာဏ်တော်ဆွမ်း ဆိုသည်မှာ ဂြိုဟ်သက် (သို့မဟုတ်) ရလဒ်ကို တည်ထားပြီး မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်တော်(၆)ပါးဖြင့် မြှောက်ရမည်။

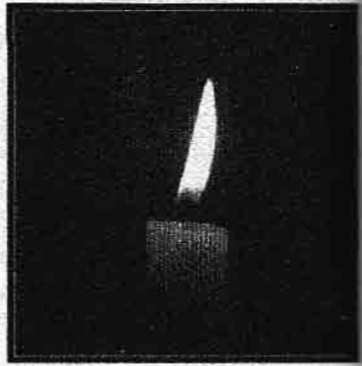
ဒွေးစားလာဘ ဆိုသည်မှာ မြှောက်ရက်နံးကို (၂)ဖြင့် စား၍ ရလဒ် ကိုယူပါ။

ပယ်လေးစနစ် ဆိုသည်မှာ ရလဒ် မှ အပါယ်လေးပါးကို နုတ်လိုက်ပါ။

ဗုဒ္ဓကောတစ်ခုရောလျက် သွား လော့ပြင်းကွက် ဗိုလ်တက်ဗိုလ်ဆင်း ဆိုသည်မှာ ကျန်သော ဂဏန်းများတွင် ဘုရားတစ်ခုဆူကို ရည်မှန်းလျက် တစ်ခုစီတစ်ခုစီ တိုး၍ ဗိုလ်တက်ဗိုလ် ဆင်းအင်းကို ချပါဟု ဆိုလိုပါသည်။

အတွင်းအင်းဆန် ဂုဏ်ကိုးတန်နှင့် စားလဒ်ကား တည်ရင်းအကြွင်း သရဏဂုံ ဆိုသည်မှာ...

ထိုအင်းကွက်မှ အင်းဆန်ဂဏန်း များကို ထောင့်တန်းဖြစ်စေ၊ အထက်၊ အောက်ဖြစ်စေ၊ ဘယ်၊ညာဖြစ်စေ (၃)ကွက်စီပေါင်း၍ ရသမျှကို ဂုဏ် တော်ကိုးပါးနှင့်စားက ရလဒ်မှာ မူလ တည်ရင်း ဂဏန်းပင် ပြန်ဖြစ်၍ အကြွင်း

မှာ မည်သည့်အခါမဆို သရဏဂုံလုံးပါး သာလျှင် အမြဲဖြစ်ရမည်။

သောကြာသားသမီး... ကို ချစ်နေ သည် ဆိုကြပါစို့။ သောကြာဂြိုဟ် သက်(၂၁)နှစ်ကို တည်ရမည်။ ဉာဏ် တော်ဆွမ်းဟု ဆိုသည့်အတိုင်း (၆) နှင့်မြှောက်ပါက (၂၁ x ၆ = ၁၂၆) ရ၏။ ဒွေးစားလာဘ ဆိုသည့်အတိုင်း (၂)ဖြင့် စားရာ (၁၂၆ ÷ ၂ = ၆၃) ရ၏။ ပယ်လေးစနစ် ဆိုသည့် အတိုင်း ထိုရလဒ် (၆၃)မှ (၄)ကို နုတ်ပါက (၆၃ - ၄ = ၅၉) (၅၉)ကျန် ၏။ ဗုဒ္ဓကော တစ်ခုရော ဆိုသည့် အတိုင်း (၅၉)တွင် (၁)ခုရောပါက (၆၀)ဂဏန်းရ၏။ ယင်းသည် ပထမ အင်းဆန်ဖြစ်၏။ ပထမအင်းဆန်တွင် တစ်ခုတစ်ခုတိုး၍ ဗိုလ်တက်ဗိုလ်ဆင်း အင်းသွားနည်းအတိုင်း သွင်းရမည်။

* * *

၆၁	၆၈	၆၃
၆၆	၆၄	၆၂
၆၅	၆၀	၆၇

တွက်ရသော အင်းပုံစံ

၂	၉	၄
၇	၅	၃
၆	၁	၈

အင်းဆန်သွင်းနည်းပုံစံ

အတွင်းအင်းဆန် ဂုဏ်ကိုးတန် နှင့် စားလဒ်ကား တည်ရင်းအကြွင်း သရဏဂုံဆိုရာတွင် အတွင်းဂဏန်းများကို အစဉ်အတိုင်းဖြစ်စေ၊ အထက်၊ အောက်ဖြစ်စေ၊ ထောင့်တန်းဖြစ်စေ ပေါင်းကြည့်လျှင် မည်သို့ပင် ပေါင်းစပ်စေကာမူ (၁၉၂)ကို ရလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် (၃)ကွက်မျှကိုသာ အစဉ်အတိုင်းပေါင်းရပါသည်။ နမူနာ တွက်ပြဦးမည်။

အစဉ်ဂဏိုက် ဝဲမှယာသို့ ပေါင်းစုံ
 ၆၁ + ၆၈ + ၆၃ = ၁၉၂
 ၆၆ + ၆၄ + ၆၂ = ၁၉၂
 ၆၅ + ၆၀ + ၆၇ = ၁၉၂

အထက်မှ အောက်သို့ ပေါင်းစုံ
 ၆၁ + ၆၆ + ၆၅ = ၁၉၂
 ၆၈ + ၆၄ + ၆၀ = ၁၉၂
 ၆၃ + ၆၂ + ၆၇ = ၁၉၂

ထောင့်တန်းပေါင်းစုံ
 ၆၁ + ၆၄ + ၆၅ = ၁၉၂
 ၆၃ + ၆၈ + ၆၀ = ၁၉၂
 ပေါင်း၍ရသော အင်းဆန်ဂဏန်း ပေါင်းလဒ်ကို ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့် စားပါက ၁၉၂ ÷ ၉ = ရလဒ် (၂၁)နှင့် အကြွင်း(၃)ကို ရရှိပါသည်။ (၂၁)သည် တည်ရင်း သောကြာဂြိုဟ်သက်ဖြစ်၍ အကြွင်း(၃)သည် သရဏဂုံသုံးပါး ဖြစ်ပါသည်။

နောက်တစ်နည်းမှာ အင်းကိုးကွက် စလုံးမှ ဂဏန်းအားလုံးကို ပေါင်းလိုက်ပါက ၅၇၆ ရ၏။ (ဗိုလ်တက်ဗိုလ်ဆင်း အင်းမှန်က တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် အလယ်မှာ သေရမည်။)

ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့် စားလိုက်ပါက ရလဒ်(၆၄) အလယ်အင်းကွက်မှ ဂဏန်းကိုရသည်။ (၆၄)ကို သရဏဂုံသုံးပါးနှင့် စားလျှင် ရလဒ်မှာ တည်ရင်း

သောကြာဂြိုဟ်သက်ဖြစ်၍ **အကြွင်း (၁)မှာ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ဂဏန်းပင်** ဖြစ်ပါသည်။

အကျဉ်းချုပ်ချနည်း
 ဗိုလ်တက်ဗိုလ်ဆင်း အင်းဟူသမျှသည် စမ္မာနဝမူလအင်းမှ အခြေခံ၍ လာသော ဝိဇ္ဇာများ၏ လက်သုံးအင်းတော်များ ဖြစ်သောကြောင့် ဂဏန်းများစွာ ရေးသွင်းရန်မလို (၁) မှ (၉)အထိ ဂဏန်းများနှင့်သာ ပြီးစေရမည်။

ထိုအင်းများမှာ ထွက်ရပ်ပညာများတွင်မျှမက လုပ်ရတ်လမ်း အဂ္ဂိရတ်ဓာတ် ကောက်ရာတွင်လည်း ထုတ်ယူသုံးစွဲနိုင်ကြောင်း **'ပဋိပုံ-ဆရာလင်း'** မှ အမိန့်ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

ဓာတ်(၉)ပါး၊ နက္ခတ် (၂၇)လုံးတို့နှင့်အညီ ဝေဖန်ပိုင်းခြားထားသဖြင့် (၉)ဂဏန်းထက် ပို၍ မသင့်တော်ဟု ဆိုပါသည်။

ဥပမာ
 ၆၀ = ၆ + ၀ = ၆
 ၂၁ = ၂ + ၁ = ၃
 ၂၈ = ၂ + ၈ = ၁၀(၁+၀=၁) = ၁

၇	၅	၉
၃	၁	၈
၂	၆	၄

အတွင်းအင်းဆန် ဂုဏ်ကိုးတန်နှင့် စားလဒ်ကား တည်ရင်း **'အကြွင်း သရဏဂုံ'**ဟူသော တွက်နည်းမဟုတ်ဘဲ **'လဒ်ကားနေမင်း အကြွင်း သရဏဂုံ'**ဖြစ်၏။ ထိုနည်းအတိုင်း တွက်ကြည့်ပါက အတွင်းဂဏန်း များကို

ပေါင်းက ၃ + ၁ + ၈ = ၁၂ ရ၏။ (၁၂)ကို (၉)ဖြင့်စားပါက ရလဒ် မှာ (၁)ဂဏန်းဖြစ်၍ နေမင်းနှင့် အကြွင်း (၃)ဂဏန်းမှာ သရဏဂုံသုံးပါးကို တွေ့ရသည်။

သောကြာဂြိုဟ်သက် (၂၁)နှစ်ကို တည်၍ တွက်နည်းအပြင် အခြားလိုရာ ကိစ္စများတွင်လည်း အသုံးပြုနိုင်ပါသေးသည်။

နမူနာအားဖြင့်...
 တွန်းတွန်း နိုင်စာ မေပွဲအောင်စေ
 ၇ ၇ ၇ ၃ ၅ ၅ ၁ ၃ = ၃၈
 အေးပြုသီတာ အမြန်ပြန်လာစေ
 ၁ ၅ ၆ ၇ ၁ ၅ ၅ ၄ ၃ = ၃၇

အလိုရှိရာကိစ္စများကို နံသင့်ဂဏန်းကောက်၍ ပေါင်းပြီး ထိုပေါင်းရဂဏန်းကို မူတည်ကာတွက်၍ အင်းချ၍ သုံးနိုင်၏။ အချို့ကိစ္စများတွင် စက္ကူတွင် အင်းချ၍ မီးထွန်းရ၏။ အချို့ကိစ္စများတွင် ရွှေပြားငွေပြား၌ရေး၍ လက်ဖွဲ့စီရင်ရ၏။ အဆောင်အင်းအဖြစ်သုံး၍ ရ၏။

တစ်ဦးတည်းက နှစ်သက်စေလိုခြင်း၊ အများက နှစ်သက်စေလိုခြင်း၊ ကံဇာတာ တက်စေလိုခြင်း၊ ကျန်းမာရေးကောင်းစေလိုခြင်း၊ ဘုန်းကြီးစေလိုခြင်း၊ ရာထူးတက်စေလိုခြင်း၊ လာဘ်လာဘများစေလိုခြင်း၊ ချစ်သူနှစ်ဦး ပေါင်းသင်းစေလိုခြင်း၊ တွက်သွားသူ ပြန်လာစေရန် အမှုအခင်း နိုင်စေလိုခြင်းအပြင် အခြားအကြောင်းအရာများ တွင်လည်း အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

ဆုတောင်းမေတ္တာ ဗို့သလျက်...

နက္ခတ္တဓာတ်ခြေပုံစာအုပ် ၁၉၉

ကြက်နာရောဂါသည် ကူးစက်မှု လျင်မြန်သောရောဂါ ဖြစ်ပါသည်။ ကြက်နာဝင်ပါက သုံးလေးရက် အတွင်း ကြက်ခြံတစ်ခုလုံး ပြုတ်သွား တတ်ပါသည်။

မွေးမြူရေးသမားများကို စီးပွားရေး အကြီးအကျယ် ထိခိုက်စေသည့် ရောဂါလည်းဖြစ်ပါသည်။ ရိုးရာကြက် များထက် မွေးမြူရေးကြက်များ(ဥစား ကြက်များ)က ရောဂါဒဏ်ကို ပို၍ မခံနိုင် သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကြက်နာကျပါက ကြက်သည် အစာမစားဘဲ မကြာခဏ ဝမ်းလျှော နေတတ်သည်။ ကိုယ်အလေးချိန်မှာ လည်း အံ့သြစရာကောင်းလောက် အောင် ထိုးကျသွားတတ်ပါသည်။ အချို့ကြက်များသည် လည်လိမ်ရောဂါ ပါ ဝင်လာကြပါသည်။

တစ်နေ့၌ ကျွန်တော်သည် မိတ်ဆွေ ကြီး ဦးတင်ထွန်းအောင်၏အိမ်သို့ ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ ညနေပိုင်း ကြက်စာ ကျွေးနေချိန်လည်း ဖြစ်သည်။ ကြက် တစ်ကောင်သည် လည်လိမ်ရောဂါ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ကျွန်တော်က လည်လိမ်ရောဂါ ဖြစ်နေ သော ကြက်ဖကြီးကိုကြည့်ပြီး...

‘ဆရာရေ ဒီကြက်ဖကြီးကတော့ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်အတွင်း သေမှာပဲဗျို့’ ဟု ပြောလိုက်မိသည်။ ထိုအခါ ဦးတင်ထွန်းအောင်က...

‘မသေပါဘူးဗျာ၊ သတ္တိရှိရင် အလောင်းအစားတောင် လုပ်ချင်သေး တယ်။ ကျုပ်က ငွေအကုန်အကျ မရှိတဲ့ ဆေး တိုက်ထားပြီးပြီဗျ’

‘ဟ... တယ်ဟုတ်ပါလား၊ ဒီလိုဆို ရင်လဲ ဆေးနည်းလေးမစ၊ စမ်းပါဦးဗျာ’ ‘ဟ...ဟ... ရပါတယ်ဗျာ၊ အချင်း ချင်းပဲ ပေးရမှာပေါ့။ ကုသိုလ်လဲ ရပါ တယ်ဗျာ’

ကျွန်တော်သည် သူပြောသည့် ဆေးနည်းကို စာရွက်နှင့်ရေး၍ ယူခဲ့ပါ

ကြက်နာပျောက်သေး

သည်။ သို့သော် အကြောင်းမညီညွတ် ၍ မရေးဖြစ်ခဲ့ပါ။ ယခုမှသာ ရေးမိခဲ့ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးနည်းကား
ဝံအူနွယ်ပင်၏ အပြစ်ကို ထုထောင်း၍ ကြက်သောက်ရေလုံထဲသို့ စိမ်းထားပေးရ မည်။ ကြက်သောက်ရေနှင့် ဆေးပြစ်ကို နှစ်ရက်တစ်ကြိမ် လဲလှယ်ပေးရမည်။ ထိုနည်းအတိုင်း (၁၀)ရက်လောက် လုပ်ပေးပါက ကြက်နာရောဂါမှ ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။ ကြက်နာဖြစ်နေ ပါက ကြက်နာရောဂါကိုလည်း ပျောက် ကင်းစေနိုင်ပါသည်။

[ဝံအူနွယ်သည် အနွယ်အမျိုး

အစားပင် ဖြစ်ပါသည်။ ပင်စည်သည် လက်ညှိုး လက်မအရွယ်မှ သက်တမ်း အလိုက် လက်မောင်း၊ ခြေသလုံး အရွယ်အထိလည်း ရှိတတ်ပါသည်။ အခြားအပင်များအပေါ် နွယ်၍တက် သွားသော အပင်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။ ဝံအူနွယ်ပင်တွင် အနီနှင့်အဝါ ဟူ၍ နှစ်မျိုး ရှိပါသည်။ နေရာအနှံ့အပြား ပေါက်တတ်သော နွယ်ပင်မျိုး ဖြစ်ပါ သည်။]

ဝေနေယျသတ္တဝါအားလုံး ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ။

မိုးမိတ် သျှင်နောင်

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် သိသော

ဘ, ရာကျော်

နေရာရှိပါတယ်။ အဲဒီနေရာမှာ အမွှေးတိုင်း၊ ဖယောင်းတိုင်ထွန်းပြီး မိမိရဲ့ဆန္ဒကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ လျှောက်ထားရပါတယ်။ နမူနာ ပြောပြပါမယ်။ ဖေဖေနဲ့ မေမေတို့ရဲ့ ဆုတောင်းပုံ ဖြစ်ပါတယ်။

‘ဘ,ရာကျော် ဆရာတော်ဘုရား...’

ဘုရား တပည့်တော် တပည့်တော်မတို့အား တပည့်ရင်း များပဟ ပုတ်ယူပါ ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားရဲ့ မေတ္တာကို ခံယူပါတယ်ဘုရား။

‘ယခု တပည့်တော် တပည့်တော်မတို့ဟာ လုပ်ငန်း...(..)တစ်ခုကို ဆောင်ရွက်ဖို့

ရှိပါတယ် ဘုရား။ အဆင်ပြေအောင် မေတ္တာ ရှေးရှုကာ စောင့်ရှောက်ပေးဆားပါတုရား။ အကယ်၍ တပည့်တော်၊ တပည့်တော်မတို့ရဲ့ လုပ်ငန်းဟာ အဆင်ပြေ အောင်မြင်ခဲ့ပါရင် ဘ,ရာကျော်ကို ဆရာအမှတ်ထားကာ ပုံတော်ကို ယုံကြည်စွာဖြင့် ယုံဆောင်ကိုးကွယ်ပါမယ် ဘုရား။’

ယခုကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရင် မုချ အဆင်ပြေပါတယ်။ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ပါတယ်။ အခက်အခဲကြုံရင် ဘ,ရာကျော် ဂူဗိမာန်ကို သွားရောက်ဆုတောင်းကြည့်ပါလားလို့ လမ်းညွှန်တိုက်တွန်းအပ်ပါတယ်။

အေးမြရင်မှာ ရှိပါစေ။

သန်းခေါင်(ပညာရေး)

ကျွန်တော် သိသော ဘ,ရာကျော်လို့ ခေါ်ခေါ်ရပေမယ့် ဘ,ရာကျော် ပျံလွန်တော် မြန်ထိ ကျွန်တော်ကို မမွှေးသေးပါ။ သို့ဆို ဆွင် ကျွန်တော် သိသော ဘ,ရာကျော်လို့ အကြောင့် ပြောရသနည်းလို့ မေးစရာ ဖြစ်ပါတယ်။

အကြောင်းက ဒီလိုပါ။ အဖေခွဲ အမေ ခွဲပြာပြာလို့ သိခဲ့ရတာပါ။ နောက်ပြီး ကျွန်တော်ကို မွေးပြီးတော့ ကျွန်တော်ရယ်၊ အဖေရယ်၊ မေမေရယ် အတူတူလာပြီး ဘ,ရာကျော်ရဲ့ ဂူဗိမာန်မှာ ဆုတောင်းမှု ကြောငယ် ပြုလေ့ရှိတာက တစ်ကြောင်းလို့ သိရတာပါပဲ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ ကျွန်တော် သိသလောက်တော့ ကြည့်ညို့ဖွယ်ဖြစ် အောင် တင်ပြချင်ပါတယ်။

ဘ,ရာကျော်လို့ အများက ခေါ်ကြပါ သယ်။ ဆရာတော်ဘွဲ့က “ဒေဝသဒ္ဓမ္မ ဇီဝိတ္တိ”လို့ ပြောကြပါတယ်။ တချို့က “ဒေဝသတ္တမကိတ္တိ”လို့ ပြောကြပြန်ပါ သယ်။

ယခုလို ကျင့်စဉ်စခန်း ပြီးမြန်းခဲ့တာ ကိုကြိမ်ရှိပြီလို့ ပြောကြပါတယ်။

က္ခန္ဓာသယလွယ်အိတ် အကြောင်း ချစ်ချင်မိပါသေးတယ်။ တစ်နေ့ ညနေ အိတ်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာတော် သီတင်း သီရိရာကျောင်းမှာ တပည့်များက နှိပ်ပေးကြ တယ်။ ပရိသတ်လဲ အနည်းငယ် ရှိနေပါ သယ်။

ဆရာတော်က တပည့်တစ်ယောက်ကို အိတ်ထဲမှာ ဝတ္ထုငွေ အလှူခံခိုင်းလိုက်ပါ သယ်။ တစ်ယောက်ကို တစ်ကျပ်စီ လှူခိုင်း အဖြစ်ဖြစ်ပါတယ်။ ပိုပြီးတော့လဲ လှူလို့ ရမိဘူး။ ယုံကြည်သူများက လှူပါတယ်။ တချို့ကတော့ မလှူကြပါဘူး။

ဆရာတော်က တစ်ကျပ်များကို လွယ်အိတ်ထဲ ထည့် အကုန်လုံး ထည့်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒါတော့ ဆရာတော်က လွယ်အိတ်ထဲကို

နှိုက်ပြီး တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပြန် ပေးလိုက်ပါတယ်။

အလှူခံတုန်း ငွေတစ်ကျပ် ဖြစ်ပေမယ့် ပြန်စွန့်တဲ့ ပိုက်ဆံကတော့ ငွေတစ်ဆယ် တန်များ ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပြီး လွယ်အိတ် ထဲကနေ နှိုက်ပြီး အစားအသောက်များလဲ စွန့်ပြီး ကျွေးလေ့ ရှိပါတယ်။ စားချင်တာကို မေးပြီးမှ ကျွေးတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘ,ရာကျော် အမြဲရွတ်ပွားတဲ့ ဂါထာ ကတော့ သရဏဝံသုံးဆယ်နဲ့ အဋ္ဌာန မေတံဂါထာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာတော်ရဲ့ ဂူဗိမာန်မှာ ဆန္ဒပြည့်ဝအောင် ဆုတောင်း နည်းကို ပြောပြပါတယ်။

ဘ,ရာကျော်ရဲ့ ဂူဗိမာန်ခေါင်းရင်းမှာ အမွှေးတိုင်း၊ ဖယောင်းတိုင် ထွန်းလှူဖို့

www.burmeseclassic.com

စိုးရိမ်စိန်

ဒေဝစာပေ

၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ မေလထဲမှာ ဖြစ်သည်။
 ရန်ကုန်မှ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် အကယ်ဒမီ ရုပ်ရှင်မင်းသားကြီးတစ်ဦးက သူ့ ပိုင် ကုမ္ပဏီမှ ရိုက်ကူးထုတ်လုပ်သော ဇာတ်ကားနှင့် သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ထိုဇာတ်ကားတွင် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ပြီး အကယ်ဒမီ ရရှိခဲ့ပါသည်။

သို့အတွက် မန္တလေးမှ သူနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသူ အနုပညာသည်အပေါင်းကို ဖိတ်ကြားကာ အမရပူရမြို့ တောင်သမန်အင်းစောင်းရှိ ဆရာတော် ဦးပညာ (ကိုပညာ-အမရပူရ)၏ တောင်လေးလုံးကျောင်းတိုက်တွင် ဖိတ်ကြား၍ ညဉ့်ခံပွဲ တစ်ခုလုပ်ကာ ကျွေးမွေးခဲ့ပေသည်။

ထိုညဉ့်ခံပွဲသို့ ကျွန်တော်လည်း မန္တလေးမှ စာပေပညာရှင်များနှင့်အတူ ပါရှိသွားခဲ့သည်။

တောင်သမန် တောင်လေးလုံးကျောင်း၏ အစဉ်အလာအရ အရောင်အဆင်း မလှပသော ဝက်သားဟင်းလေးချက်

၂၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မည်းမည်းသဲသဲကြီးဖြင့် ထမင်းကျွေးရာ ထိုမလှပသော ဝက်သားဟင်း မည်းမည်းနှင့်ပင် လွန်စွာစား၍ ဖြိန်ရက်လှတော့သည်။ ထမင်းစားကြပြီးနောက် ဆရာကြီး ဦးမောင်မောင်တင်(မဟာဝိဇ္ဇာ)၊ စာရေးဆရာ ဦးကြည်မြ၊ မင်းသားကြီး တတ်ပုံ ဦးမြအောင်(ကေသီပန်)၊ ဦးသန်းမောင် (မြို့မ) စသည် လူကြီးပိုင်းမှ အချို့ပွဲပိုင်းတွင် စကားလက်ဆုံကျနေကြသည်။

ထို့အတူ ကျွန်တော်တို့ လူလတ်ပိုင်းမှလည်း ဦးဝင်းမောင်(တမ္ပဝတီ)၊ ဦးစိန်ဖြင့်(ရွှေရည်ထိုး)၊ ဟာသစာရေး ဆရာပေပေးနှင့် ကျွန်တော်တို့က ဆရာတော် ဦးပညာအနီးတွင် အာလာပသလ္လာပ စကားပြောဆိုရန် စုဝေးမိကြ၏။

'ဆရာတော် ကျန်းခွဲသာလို့ ဟပါစ

ဘုရား' ကျွန်တော်က ဆရာတော်ကို စာမပေးသဖြင့် နှုတ်ခွန်းဆက်ရာ ဆရာတော်က...

'ကောင်းပါတယ်ကွ စိုးကြီးရ၊ မင်းကထဲ ရိုးရိုးလုပ်စမ်းပါကွာ' ဟု ပြန်နောက်သည်။

ဆရာတော်သည် ကျွန်တော်တို့တစ်ယောက်နှင့် လွန်စွာချစ်ကြည်ရင်းနှီး၍ ညီရင်းအစ်ကိုတမျှ ပြောဆိုဆက်ဆံတတ်ပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးမောင်မောင်တင်၊ ဦးဝင်းမောင်(တမ္ပ)၊ ဦးစိန်ဖြင့်(ရွှေရည်ထိုး)နှင့် ကျွန်တော်တို့သည် လွန်စွာပူအိုက်သော မန်းဇွေညများတွင် တောင်သမန်၏ အလေးအေးကို ရှုမြင်ရန် တစ်ခါတစ်ရံ ဒေဝစာပေကျောင်းသို့ ညအိပ်လာတင်ကြပြီး တစ်ည

www.burmeseclassic.com

ထုံးလည်း တဝေါဝေါ တသော
သောဖြင့် လေပေါကာ
နောက်လင်းမှ ကျောင်းမှ
ပြန်လာခဲ့တတ်ကြသည်။
အိုးဝေဦးညိုမြသည်လည်း
ဆိုစဉ်က မန္တလေးလာလျှင်
ပုကုန်းမှ ဆရာကြီး
ဦးမောင်မောင်တင်အိမ်နှင့်
ဆောင်းမှာပဲ နေတတ်သည်။
ဆရာတော်က...

'လူကတော့ နေကောင်းပါတယ်ကွာ။
ဒီပေယျံ ပျက်စိကတော့ မကောင်း
ဘူးကွ၊ စာရေးစာဖတ်တောင်
အတော်လျှော့ထားရတယ်။
ဒီအတိုင်းဆို ဒုက္ခပဲ။ ဒေဝစက္ခုရှာပဲ
ပျက်စိ ကောင်းပြီး ရေရှည် စာရေးစာဖတ်နိုင်
တော့မှာ'

ဟု ရှည်လျားစွာ အမိန့်ရှိပါသည်။
ကျွန်တော်က ဆရာတော် အမိန့်ရှိသော
ဒေဝစက္ခုဆိုသည်မှာ မျက်စိ ဆေးမှတ်၍
ဆရာတော်ကို ဆေးလှူ နေသောသူပီပီ
ဗျာရန် မေးမိပါတော့သည်။

'ဆရာတော် အထိုရှိတဲ့ ဒေဝစက္ခုဆိုတာ မျက်စိ
စားဆေးလား၊ ဘုရား၊ တပည့်တော် လှူပယ်လေ'
ဆရာတော် ဦးပညာက ကျွန်တော်၏
လျှောက်တင်ချက်ကို တဟားဟားနှင့်
သဘောကျသွားသည်။ ပြီးမှ ပြုံးပြုံးလေး
အမိန့်ရှိသည်။

'ဒေဝစက္ခုဆိုတာ ဝယ်လို့မရဘူးကွ စိကြီးရ
ဘုတ်သိုက်ထဲမှာရှိတာ'
မှတ်ကရော။ ဒေဝစက္ခုဆိုတာ ဝယ်လို့
မရဘူးတဲ့ဗျာ။ ဘုတ်သိုက်ထဲမှာရှိ ဆိုပဲ
ဆရာ။

'ဘုတ်သိုက်ဆိုတာ ခေါင်းမဖြိုးတဲ့ လူကို
ဆိုလိုတာလားဘုရား။ ဥပမာ ဦးဝင်းမောင်
ဆိုလို့'

ဟာသစာရေးဆရာ ပေမေးက အစဉ်
သဖြင့် ကပိုကရို ဖိုသီဖတ်သီနေတတ်သော
ဦးဝင်းမောင်ကို စောင်းပြော၍ ဆရာတော်
ကို ပြုံးပြီးပြီးနှင့် ဝင်၍ လျှောက်လိုက်ရာ
ဦးစိန်မြင့်က ပေမေးခေါင်းကို ဒေါက်ခနဲ
အသံပြည့်အောင် ခေါက်၍...

'ပေမေး လူကြီးတွေ စကားပြောနေတဲ့
အထဲ ဝင်မရှုပ်နဲ့။ ဒါ ဟာသဝတ္ထုရေးနေ
တာ မဟုတ်ဘူး'

ဟု ဝေါက်လိုက်ပါသည်။ ပေမေးလည်း
ခေါင်းကိုပွတ်၍ မဲ့ခဲ့လေး နောက်ဆုတ်သွား
ရှာ၏။

ဆရာတော်က...
'ခေါင်းမဖြိုးတဲ့လူက ဖုတ်သိုက်ပါပဲ ပေမေး
ရှား ဒါက ဘုတ်သိုက်ကွ ဘုတ်သိုက်ရဲ့
အသိုက်'

ဟု ရှင်းရှင်းလင်းလင်းဖြစ်အောင် အမိန့်
ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ဘုတ်သိုက်၏ အသိုက်
အတွင်းမှ ဒေဝစက္ခု (ခေါ်) နတ်မျက်စိဆေး
အကြောင်း မကြားဘူးလေသဖြင့် ဆရာ
တော်အား ရှင်းလင်းပြောပြပေးပါရန် ရိုသေ
စွာ လျှောက်ထားမိပါသည်။

ထိုအခါကျမှ ဆရာတော်က စာရေးနေ
သော စာရေးဆရာပီပီ လွန်စွာ ထူးဆန်း
ဘနန်း အံ့ဖွယ်ကောင်းသော ဂန္ထီရဝတ္ထု
ဇာတ်ကြောင်းပမာ စကားတန်ဆာဆင်၍
အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ပြောပြပါတော့
သည်။

ကျွန်တော်တို့အားလုံးလည်း တအံ့
တဩ နားထောင်နေကြကာ စကားဖြတ်
၍ပင် မမေးမိကြဘဲ စိတ်ပါဝင်စားစွာ
နားထောင်နေမိကြပါသည်။

ဆရာတော်က သူ ပြောပြသော ဘုတ်
သိုက်ထဲမှ ဒေဝစက္ခုနတ်ဆေးဖြစ်
အကြောင်းကို ရှည်လျားစွာ ပြောပြနေပြီးမှ
သူ ဇာတ်လမ်းကို အဆုံးသတ်သွားပါတော့
သည်။

'ကျွန်ပဲ အဲဒီ နတ်ဆေးဖြစ်ရမှာ
မျက်စိပိုလိုက် ရင် (၁၅)နှစ်သား

ပျက်စိပြန်ပြန်မှာ။ ဒီပေယျံ အဲဒီ
နတ်ဆေးဖြစ်ကို မဆိုထားနဲ့။ ဘုတ်သိုက်
ကိုပဲ တွေ့အောင် ရှာဖွေဖြစ်နေတယ်။
ဘုတ်သိုက်ဟာ သူ ရှိနေမှန်း အသံသာ
ကြားရမယ်။ ပုံသွားတာပဲ မြင်ရမယ်။
ခွဲထဲမှာ အသိုက်ကတော့ ဘယ်တော့မှ
မရှာလေနဲ့။ လုံးဝ ရှာမတွေ့ ဘူး။
ကျုပ်အသက်နဲ့အမျှ ဘုတ်သိုက် ရှိခဲ့တယ်
ဆိုတာ ကျုပ် ပြောခဲ့တဲ့ ဇာတ်လမ်းထဲမှာပဲ
ရှိမယ်။ ယနေ့ထိတော့ ရောက်လေရာရာ
သွားလေ ရာရာ ရှာခဲ့ပေယျံ
ပတွေ့ရမှပေးတူး'

ဟု အားရှိစွာ အမိန့်ရှိပါသည်။
ကျွန်တော်တို့လည်း အချိန်တန်၍ ဆရာ
တော်ကျောင်းမှ ပြန်ခဲ့ကြရာ ဘုတ်သိုက်
အကြောင်းကို နားထောင်ခဲ့ရသူအပေါင်း
မှ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ဖြစ်သွားကြပေ
မည် ကျွန်တော့် ဦးနောက်ထဲမှာတော့
ဘုတ်သိုက်ထဲမှ နတ်ဆေးဖြစ်အကြောင်း
ကို ယနေ့တိုင် မေ့ပျောက်၍ မသွားသေးဘဲ
အစဉ်သဖြင့် သတိရကာ နေမိသည်။

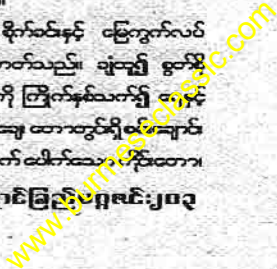
ကျွန်တော်က ဘုတ်သိုက်များအကြောင်း
ကို မိမိတွင်ရှိသော စာအုပ်စာတမ်းများ
ထဲမှ ရှာဖွေ၍ လေ့လာကြည့်မိသည်။

မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း၊ အတွဲ(၈)၊ စာ
(၃၃၂)တွင် ဘုတ်သိုက်အကြောင်း အောက်
ပါအတိုင်း ရေးသားထားသည်ကို လေ့လာ
ဖတ်ရှုရပါသည်။

ဘုတ်သိုက်သည် ပညာရှင်များနှင့်အတူ
ကျွန်တို့အဖိုးရှင်တွင် ဖြစ်၍ ဖါးဝေအားလို
အားဖြင့် စိတ်ဝင်စားဆိုင်ရာ နေပါသည်။
ပညာနှင့် ဖိုးစွယ်လည်း ပညာကဲ့သို့ အကြီး
မှား၏ အသိုက်တွင် ဥပေယျံ မရှိ။ မိမိ အသိုက်နှင့်
မိမိ ဥပေယျံ။ တောက်ဖိုးကန်အရွယ် အလျား
(၁၀)လက်မရှိ၍ ကိုယ်မှာ တောက်မြေပြင်
ပေါ်နေကုဋီ အတောင်မှာ အနီးခွဲရောင်
နီကြာမြင်ပြန်သည်။

အတောင်နှင့်အကြီးသည် ကြီး၍ လေးလေး၊
ပုံမှန်သည်။ အဖိုးရှင်မ ပုံမှန်နှင့်တူသည်။
ဘုတ်သည် ဖိုးလွန်းနေ၍ မြေပြင်ပေါ် တွင်
အစက္ခုကားသည်။

အထူးသဖြင့် ခိုက်ဝင်းနှင့် မြေကွက်လပ်
များတွင် တွေ့ရတတ်သည်။ သုံးခုရှိ နှစ်ခု
သော နေရာများကို ကြိုက်နှစ်သက်၍ ရေနှင့်
ဝေဝေနေတတ်သော တောက်နှင့်ပေါ့ချောင်း
ကမ်းဖါးတစ်လျှောက် ခေါက်သော ဖိုဝေတော့

ပိတ်တောများတွင် ခိုကောင်များ၊ နံကောင်
ရွက်၊ ပုတော်၊ ခြေနှင့် အလားတူ အစားများကို
ရှာဖွေကြသည်။

အစာ ရှာဖွေရာတွင် ခြေပေါ်၌ အစွဲကို
မရှိ တည်ငြိမ်စွာ သွားလာနေသည့်အခါတွင်
တတ်သည်။ အနောက်အပျက်နှင့် တွေ့သော
အခါ ထူးခြားစွာ ခြေခြင်းနှင့် မှန်မှန် ခြောက်ထား
ချစ်တောထဲသို့ ပုံသွားလေ့ရှိသည်။ မိုးရွာပြီး
တွင် ဘုတ်သည် ချစ်ခြင်း၊ ဝမ်းသာခြင်းထက်
နှစ်ခြိုက်စွာ နေထိုင်လေ့ ရှိသည်။

ဘုတ်၏အသံမှာ လေးနက်၍ အု၊ အဟု
ဖြည်းဖြည်းနှင့် မှန်မှန် အော်လေ့ရှိသည်။
အထူးသဖြင့် နေ့ဥတုတွင် အော်တတ်၍
အဝေးကပင် ကြားနိုင်သည်။

အော်သည့်အခါ အပြိုကို မရှိ ဖြိုထားသည်။
ဦးခေါင်းသည် အောက်သို့ စိုက်လာ၍
လည်ချောင်းလည်း ပွလာသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး
လည်း တုန်နေသည်။ တစ်ကောင်အော်လျှင်
အနီးအနားတစ်ဝိုက်မှ ဘုတ်များကပါ ဝိုင်း၍
အော်တတ်ကြသည်။

ဘုတ်သည် အသိုက်ကို ချုံပုတ်၊ မြက်ပုတ်၊
သစ်ကိုင်းခွများတွင် ပြုလုပ်၍ မိုးဥတုတွင်
သားပေါက်တတ်သည်။ တစ်မြူလျှင် (၃)ဥမှ
(၅)ဥထိရှိ၍ ပုံသဏ္ဍာန်မှာ ရှည်ပျော့ပျော့
ဖြစ်ပြီး ကြမ်းတမ်းသည်။

အခြောက်အစက် မရှိချေ။ အထုတ်မှာ
အဖြူခွဲအုတ်ဖြစ်သည်။ အသို အမုန်ဦးလုံးပင်
အသိုက်လုပ်ခြင်း၊ ဝပ်ခြင်းနှင့် သားဝယ်များ
ထိန်းကောက်ခြင်းဖြင့် မြူးများကို ခွဲဝင်လုပ်
ထောက်ကြသည်။

ဘုတ်များကို အရှေ့တိုင်းနိုင်ငံများတွင်
အနှံ့အပြား တွေ့ရသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ
တစ်ဝန်းလုံးတွင် နေ၍ အမြင့်ပေ(၄,၀၀၀)
အထိ တွေ့ရတတ်သည်။

မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းကတော့ ဆရာ
တော် ဦးပညာ ပြောပြသော ကိစ္စရုတ်လမ်း
ကိုသို့ ထူးထူးခြားခြား မပါပါချေ။

ကျွန်တော်သည် ယနေ့တိုင်ပင် သွား
လေရာရာတွင် လေ့လာရှာဖွေနေသော
ဘုတ်သိုက်ထဲမှ ဒေဝ = နတ်၊ စက္ခု =
မျက်စိ၊ နတ်မျက်စိ ခေါ် နတ်ဆေးမြစ်
အကြောင်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
စာဖတ်ပရိတ်အပေါင်းအား ဆရာတော်
ဦးပညာ ပြောပြခဲ့သော အဖြစ်အပျက်မှ
ဖြန့်ဝေ လက်ဆင့်ကမ်းအပ်ပါသည်။

သိပြီးသူများလည်း အသုံးပြုနိုင်ကာ

မသိရှိသေးသူများလည်း သိရှိကာ ရှာဖွေ
နိုင်စေခြင်းဖြင့် အသုံးပြုနိုင်စေရန် ရည်သန်
၍ မကွယ်မထောက်ဘဲ အမှန်အတိုင်း
တင်ပြအပ်ပါသည်။

ကံဆိုသည်မှာ အတိတ်ဘဝက ပြုလုပ်
ခဲ့ဖူးသော ကောင်းသော လုပ်ဆောင်ချက်
များ ဖြစ်ပါသည်။ ဒေဝစက္ခုနတ်ဆေးမြစ်
ကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ရှာဖွေ၍ မတွေ့ရှိ
ခဲ့သော်လည်း ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိပြီး ကံကောင်း
သူများအနေဖြင့် တစ်နေ့သောအခါ ရှာဖွေ
တွေ့ရှိကာ မျက်စိဝေဒနာရှင်များကို ကုသ
ပျောက်ကင်းချမ်းသာ ရခဲ့သော် ကျွန်တော်
၏ အသိပေးဖြန့်ဝေမှု (တစ်စီးတစ်မျှ ပါရှိခဲ့
ခြင်းကြောင့်) ဤသံသရာတွင် ကျွန်တော်
ကိုယ်တိုင် နတ်မျက်စိရသကဲ့သို့ ခံစားရ
ပါစေသတည်းဟု ဆုတောင်းမိပါတော့
သည်။

* * *

လက်ပန်ရွာကလေးသည် မန္တလေး -
မိုးကုတ်သွား ကားလမ်းပေါ်မှာရှိပြီး လူနေ
စည်ကားသော တောမကျ မြို့မကျ ရွာက
လေးတစ်ရွာ ဖြစ်ပါသည်။ ရဲစခန်းနှင့် ဆေးရုံ
လည်း ရှိသည်။ လက်ပန်လှရွာကလေး၏
အရှေ့ဘက် (၅)မိုင်ခန့်တွင် မိုးကောင်း
ကြီးနှင့် ထမင်းသချောင်းဟူသော ရွာက
လေးနှစ်ရွာ နီးကပ်စွာတည်ရှိသည်။

တစ်ရွာတစ်ရွာတွင် အိမ်ခြေ(၇၀)မျှ
ရှိသော တောတွင်းမှ ရွာကလေးများ ဖြစ်
သည်။ ကျေးရွာလူထုသည် သစ်စီး ခုတ်၍
လည်းကောင်း၊ တောင်ယာလုပ်၍ လည်း
ကောင်း ဆင်းရဲစွဲဖြင့် အသက်မွေးမြူကြ
သည်။

ထမင်းသချောင်းရွာတွင် မုဆိုးမမြစ်
ဒေါ်မြတင်သည် သားဖြစ်သူ မောင်ထွေး
အတူ သားအမိနှစ်ဦး ထင်းဝါးခုတ်
အသက်မွေးကြသည်။ တစ်နေ့သော
ဒေါ်မြတင်သည် အဖော်များနှင့် တောထဲ
ကာ ထင်းဝါးခုတ်လိုက်သွားရာ ဝါးကို
ထိုးခံမှုကြောင့် ဘယ်ဘက်မျက်လုံးတွင်
ဒဏ်ရာရခဲ့လေသည်။

ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်း၊ ထေးဝါးကောင်များ
လက်လှမ်းမီခြင်းကြောင့် ထား၊ နန္ဒာ
အင်္ဂုရကို လမ်းကနဲရံရာ ရက်ကြားလာသော
မျက်စိတွင် အနုခြင်း၌ ဝမ်းခွဲလာခဲ့တော့
အခြေအာရုံ ချို့တဲ့ခဲ့လေတော့သည်။

သားဖြစ်သူ မောင်ထွေးက မိခင်ဖြစ်သူ
သို့ လက်ပန်လှရွာဆရာတော် ပို့ခဲ့သော်လည်း
ဆေးရုံအမှုထမ်းများက မန္တလေးမှ အထူး
သမားတော်ကြီးများနှင့်သာ သွားရောက်
ပြသရန် အကြံပေးကြသဖြင့် ရွာသို့ ပြန်
ခဲ့ရသည်။

မန္တလေးသို့ တက်၍ မျက်စိအထူး
သမားတော်ကြီးများနှင့် ကုသရန်မှာ သူ
အတွက် အလှမ်းဝေးလှသလို စိတ်က
ပင် မထည့်ဝံ့ပါပေ။

သားဖြစ်သူ မောင်ထွေးက မိခင်ဖြစ်သူ
ကို ကြည့်ကာ ယူကျုံးမရပြင် သူတို့ရွာ
အရှေ့ ရွှေမြစ်တင်တောင်တွင် သီတင်း
နေထိုင်သော အရည်ဝါသီတောရ ဆရာ
တော်တစ်ပါးထံ သွားရောက်၍ မိခင်ဖြစ်
၏ အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြလျက် သူ
အညီ တောင်းခံခဲ့လေသည်။
ဆရာတော်မှာ ဝိပဿနာသမား
ဆေးဝါးမရှိဘဲ ပရိတ်ရွေးချွန်သော ပေးလှူ

နိုင်ပြီး ရက်များမကြာမီ အမြန်ပျောက်ပါစေကြောင်း ဆုတောင်းပေးလိုက်လေသည်။ မောင်ထွေးက ပရိတ်ရေပုလင်းလေးကို လွယ်အိတ်တွင်းထည့်၍ ရွှေမြင်တင်တောင်ပေါ်မှ စိတ်ပျက်အားငယ်စွာ ဆင်း၍လာခဲ့သည်။

မောင်ထွေးက ရတနာသုံးပါးမှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာမရှိဟူသော အသိဖြင့် သရဏဂုံသုံးပါးကို တရစပ် ရွတ်ဆိုရင်း တောင်ပေါ်မှ ဆင်း၍လာရာ စောင်းတန်းအနီး ဇရပ်တစ်လုံးပေါ်တွင် အဝတ်ထုပ်ကြီးတစ်ခုကို ဖို၍ အနားယူနေသော အဖြူရောင်ဝတ်လှူသူတော်ကြီးတစ်ဦးကို တွေ့ရှိရလေသည်။

မောင်ထွေးက စောင်းတန်းအနီးရှိ ဇရပ်ကြီးရှေ့မှ ဖြတ်သွားရင် သရဏဂုံသုံးပါးကို စိတ်ထဲမှ မပြတ်တမ်း ရွတ်ဆိုလျက်ရှိစဉ် ဇရပ်ပေါ်မှ လှူသူတော်ကြီးက သူ့ကိုကြည့်၍...

‘ဟေ့ သရဏဂုံရွတ်နေတဲ့ မောင်ရင် ဖင်း လွယ်အိတ်ထဲက ဇရပ်လင်းကို ဝိုလှူစမ်းပါကွာ၊ ငါ ချောလို့ပါ’

ဟု လှမ်း၍ ပြောလိုက်ရာ မောင်ထွေးသည် လှမ်းလက်စ ခြေလှမ်းများပင် ရပ်၍ သွားရလေသည်။ သူက ဇရပ်ပေါ် တက်သွားပြီး လွယ်အိတ်ထဲမှ ဇရပ်လင်းကို လှူသူတော်ကြီးအား လှူသင့်၊ မလှူသင့် စဉ်းစားလျက် ရှိသည်။

‘ဟေ့ မောင်ရင် မင့်ဇရပ်လင်းကို ငါ့လှူစမ်းပါကွာ၊ ငါ ချောလို့လို့ပါ’

‘အဘရယ် မလှူချင်လို့ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ဆရာတော်က ကျွန်တော့်အမေအတွက် မန်းပေးလိုက်တဲ့ ပရိတ်ရေပို့ပါဗျာ’

လှူသူတော်ကြီးက “မင်းအမေက ဘာဖြစ်နေလို့လဲကွ” ဟု အထုပ်ကြီးကို ဖိုနေရာမှ တင်ပျဉ်ခွေ ပြင်ထိုင်ရင်း မေးလိုက်၏။ မောင်ထွေးက သူ့မိခင်ကြီး၏ အဖြစ်အပျက်ကို ခရေစေ့တွင်းကျ ရှင်းပြလိုက်ရာ လှူသူတော်ကြီးက...

‘အဖယ်လေး ဝိုလှူရာ မျက်စိရောဂါအတွက် ကတော့ ဆေးနည်းပေးခဲ့ပါဖယ်။ ဖင်းသာ ရအောင်ရှာပါ။ တကယ် နတ်ဆေးမှ နတ်ဆေးကွာ မျက်ဆန်သာ ပေါက်ပါနဲ့ ပြန်ပြင်ရစေပါဖယ်’

ဟု ရဲပုံစွာ အာမခံလိုက်လေသည်။

‘အဘပြောတာ ဟုတ်ရင် ဘယ်လောက်ခက်ပါစေ ကျွန်တော် ရအောင်ရှာပါဖယ်။ ကဲ အဘသောက်တော့ ကျွန်တော် ဒီဇရပ်လင်းကို လှူပါတယ်’

လှူသူတော်ကြီးက သာဓုခေါ်၍ မောင်ထွေးဇရပ်လင်းကို အားပါးတရ မော့သောက်ရင်း သူ့မိခင်အား ကုသရန် ဆေးနည်းကို ပေးခဲ့လေသည်။ ဆေးနည်းပေးပြီးနောက်လည်း မောင်ထွေးကို သတိပေး ဆုံးမခဲ့သေးသည်။

‘ဖင်း အိအိဆေးမြစ် ရှုရင် မျက်စိဝေဒနာရှင် အပေါင်းကို အိအိအမေဆိုတဲ့ ဓောနာနဲ့ ကုသပေးပါကွာ။ အေး ဖင်း သစ္စာပဲ့ရင်တော့ ဆေးမြစ်ဟာ ဖင်းလက်ထဲမှာ ကြာရှည်မှာ ယုတ်ဘာကွာအိကိုတော့ ဝိုလှူ ပြုပြု သတိထား’

‘ကျွန်တော် မှတ်ထားပါဖယ် အဘ’ အထုပ်ကြီးတစ်ထုပ်ထမ်း၍ ဂန္ဓာဓိခရီး လှည့်နေသော လှူသူတော်ကြီးတစ်ဦးက သူ့ကို နတ်ဆေးမြစ် ရှာဖွေနည်းကို တိတိကျကျ ပြောကြားပေးခဲ့လေသည်။

* * *

မောင်ထွေးက သူတို့ရွာ မြောက်ဘက်ရှိ ထူထပ်စွာ ပေါက်နေသော ဝါးရုံတောများ အတွင်းရှိ နဘူးချုံကြီးတစ်ခုအတွင်း ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်စွာ ပုန်းအောင်းလျက် ရှိသည်။ ယနေ့ပါနှင့်ဆို သူ ဤနဘူးချုံကြီးတွင်း လာရောက်ပုန်းအောင်းနေသည်မှာ သုံးရက်မျှရှိပြီး နဘူးချုံကြီးနှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ ပေါင်ပုံချုံကြီးကို စောင့်ဆိုင်းကြည့်ရှုလျက် ရှိလေသည်။

ဝါးရုံတောတစ်ခုလုံးလည်း အု အု အု

ဟူသော ဘုတ်ငှက်များ၏ နေပူပူတွင် အော်မြည်သံများက လွှမ်းခြုံလျက်ရှိသည်။ သူက နဘူးချုံကြီးထဲမှာ ပုန်းအောင်းနေရင်း လှူသူတော်ကြီး၏ မှာကြားစကားများကို နားထဲမှာ ပြန်လည် ကြားယောင်ကာလာသည်။

‘ဖင်း ဘုတ်ငှက်ရဲ့ အသိုက်ကို တွေ့အောင်ရှာရဖယ်။ ကဲ တွေ့ပြီဆိုပါတော့ ဘုတ်ငှက်ပကြီး အစာရှာသွားတဲ့အချိန်မှာ အသိုက်ထဲက ဘုတ်ငှက်ပေါက်ကလေးတွေရဲ့ မျက်စိကို ဒဏ်ရာရအောင် ဖင်း လှုပ်ရဖယ်။ လှုပ်ပြီး ပလုပ်ဖက်ဖက်က စောင့်ကြည့်နေရဖယ်။ အိအိအိမှာ အစာရှာက ပြန်လာတဲ့ ဘုတ်ငှက်ပကြီးဟာ သူ့ကလေးတွေ မျက်စိမှာ ဒဏ်ရာတွေတာနဲ့ အသိုက်ထဲက ပြန်ထွက်သွားပြီး နတ်ဆေးမြစ်ကို သွားရှာလို့ပါဖယ်။’

ပကြာခင်မှာ သူ့နှုတ်သီးမှာ နတ်ဆေးမြစ်ကိုက်ချိပြီး ပြန်လာတာ ပြင်လိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ဖင်း အိမ်ပြန်ခဲ့ပေတော့။

အိအိနေ့မှာပဲ ဘုတ်ငှက်ပကြီးဟာ သူ့ကလေးတွေနဲ့ အသိုက်ပြောင်သွားလို့ပါဖယ်။ ဒီပေယု သူ ခိုလာတဲ့ နတ်ဆေးမြစ်ဟာ အသိုက်ထဲမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီကွာ။ အိအိဆေးမြစ်ကို ဖင်း တွေ့အောင်ရှာရဖယ်။ ရှာဖို့တော့ နည်းပယ်ရင် လုံးမလွယ်ဘူးကွာ။ ဒီပေယု ရှာနည်းကို ငါ ပြောခဲ့ပါဖယ်။ သေသေချာချာ မှတ်ထား။’

မောင်ထွေးက လှူသူတော်ကြီး၏ စကားကို ပြန်လည် ကြားယောင်လာရင်း မလှမ်းမကမ်း ပေါင်ပုံချုံကြီးထဲတွင် သူ ရှာဖွေတွေ့ရှိထားသော ဘုတ်သိုက်ကို ငြိမ်သက်စွာ စောင့်ဆိုင်းကြည့်ရှုလျက် ရှိသည်။

ထိုစဉ် ဘုတ်မကြီးက အသိုက်ထဲမှ ပျံထွက် သွားသည်ကို မောင်ထွေး တွေ့ရှိလိုက်ရ သည်။

သူက တွေ့ဝေစဉ်းစားနေခြင်း မရှိဘဲ သွက်လက်စွာ နဘူးချုံထဲမှ ထွက်လိုက်ပြီး ဘုတ်သိုက်ရှိရာ ပေါင်ပဲ့ချုံကြီးသို့ ကူးသွား ပြီး ဘုတ်ငှက်ကလေးများကို မျက်စိ၌ ဒဏ်ရာရအောင် လုပ်လိုက်သည်။ ထိုသို့ လုပ်လိုက်ခြင်းဖြင့် သူ့မှာ စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိသော်လည်း မိခင်ကြီး၏ မျက်စိရောဂါ ပျောက်ချင်စောဖြင့် လုပ်သင့်မလုပ်သင့် စဉ်းစားမနေနိုင်ဘဲ ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း လုပ်လိုက်မိလေသည်။

သူက ရုတ်တရက် ချက်ချင်းပင် သူ ပုန်းအောင်းခဲ့သော နဘူးချုံကြီးသို့ ပြန်ပြေး လာပြီး ဆက်လက်စောင့်ဆိုင်းကာ ကြည့် နေမိသည်။ ထိုသို့ စောင့်ဆိုင်းနေချိန်သည် သူ့အဖို့ တစ်ကမ္ဘာမျှ ကြာလွန်းလှ၏ဟု စိတ်မှာ ထင်နေမိသည်။ တကယ်တော့ သူ စိတ်စောနေ၍သာ ဖြစ်သည်။

စောင့်ဆိုင်းချိန်မှာ မကြာလှပါချေ။ ဘုတ်မကြီးက အသိုက်ထဲသို့ ဝင်သွားသည် ကို တွေ့လိုက်ရပြီး ရုတ်တရက် ချက်ချင်း ဆိုသလို သူ့သားသမီးများ ဖြစ်ပျက်ခံစား နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အသိုက် ထဲမှ ပြန်ထွက်သွားသည်။ သူက စိတ်မော စွာနှင့် ချုံကြီးထဲမှ မျက်စိကို ဖြေ၍ ဆက် လက်ကြည့်ရှုနေမိသည်။

မကြာပါချေ။ ဘုတ်မကြီးပါးစပ်၌ တစ်ခု သော ရှည်မျောမျော အရာလေးတစ်ခု ကိုက်ချီ၍ ပျံသန်းလာပြီး အသိုက်ထဲသို့ လျင်မြန်စွာ ဝင်ရောက်သွားသည်ကို တွေ့ လိုက်ရသည်။ ထိုအခါကျမှ လူသူတော်ကြီး မှာကြားချက်ဖြင့် စိတ်ချကာ သူ့အိမ်သို့ တိတ်တဆိတ် ပြန်ခဲ့လေသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစောတွင် မောင်ထွေးက ရွာမြောက်ဘက်မှ ပါးရုံတော အတွင်း သူ မှတ်သားထားသော ပေါင်ပဲ့ ချုံကြီးသို့ လာခဲ့ရာ လူသူတော်ကြီး ပြော သကဲ့သို့ အသိုက်ထဲ၌ ဘုတ်ငှက်ကလေး များ မရှိတော့ဘဲ အသိုက်ပြောင်းသွားပြီဖြစ် ကြောင်း တွေ့ရှိရလေသည်။

သူက ချုံပုတ်၊ မြက်ပုတ်၊ သစ်ကိုင်း သစ်ခက်တို့ဖြင့် တည်ဆောက်ထားသော ဘုတ်သိုက်ကို မကြေမပျက်စေရန် သတိနှင့် မယူလိုက်ပြီး သူတို့ရွာအနောက်ရှိ

ချောင်းရှိရာသို့ သွက်လက်စွာ လာခဲ့တော့ သည်။ ထိုသို့လာရင်း လူသူတော်ကြီး၏ မှာကြားသော စကားတို့က သူ့နားထဲမှာ ပြန်လည်၍ ကြားယောင်လာပြန်သည်။

'ဆေးမြစ်ရှာပြီး ပြန်လာတဲ့ ဘုတ်မကြီးဟာ မျက်စိမှာ ဒဏ်ရာရနေတဲ့ သူ့သာသမီးတွေကို ဆေးမြစ်နဲ့ တီပေးလိုက်တာနဲ့ မျက်စိက ဒဏ်ရာ တွေဟာ တစ်ပျက်ချင်း ပျောက်သွားလိမ့်မယ် ကွ။ ယယ့်ပုဂ္ဂိုလ် အဲဒါ တကယ်ကွ ဘုတ်ငှက်မကြီး ဟာ သူ့အသိုက်ကို လှည့်သွားလို့ အသိုက် ပြောင်းလိမ့်မယ်။

အသိုက်ပြောင်းတာ လူက ကြည့်ခွင့်မရှိဘူး။ ဒါကြောင့် မင်းကို အိမ်ပြန်ခိုင်းတာ အသိုက် ပြောင်းသွားပေမယ့် သားသမီးစောကြောင့် နတ် ဆေးမြစ်ကို ပျံပြီး အသိုက်ထဲမှာပဲ ထိုးထည့် ထားတတ်တယ်။ အဲဒါကို မရှာတတ်ရင် ဆင် ကောသိုကြီး အပြန်အလှန် ဆိုသလိုကွ ရှာနည်း ကို ပါ ပြောခဲ့မယ်။

အဲဒီအသိုက်ကို မကြေမပျက် အသာ မယူလာ ပြီး တသွင်သွင်အိုးနဲ့တဲာ စမ်းချောင်းထဲမှာ မျက်စိ တစ်စိတ် ချုံကြည့်ပေးတော့၊ မင်း ထူးခြားတာကို တွေ့ပယ် တွေ့ပြီးရင် အဲဒါဟာ အလွန်အစွမ်း ရှိတဲ့ ဒေဝစက္ကနတ်ဆေးမြစ်ကွ'

မောင်ထွေးက ဘုတ်သိုက်ကို လက်နှင့် ဖြည်းညင်းစွာ မ၊၍ သူတို့ရွာအနောက် ဘက်တွင် တသွင်သွင် စီးဆင်းနေသည့် စမ်းချောင်းသို့ လာခဲ့သည်။ စမ်းချောင်းသို့ ရောက်သော် ဘုတ်သိုက်ကလေးများကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် တစ်စိတ်ဖျက်၍ စမ်းချောင်း ထဲသို့ ချလိုက်သည်။ ပျက်စီးသွားသော ဘုတ်သိုက်အစအနလေးတို့က ရေစိမ်းထဲမှာ မျော၍ ပါသွားကြသည်။

သူက ဘုတ်သိုက်ကလေးကို ဖျက်ရင်း ချရင်း မမှိတ်မသုန်ကြည့်ရင်း ပြုလုပ်လျက် ရှိသည်။ သူ့လက်ထဲ၌ ဘုတ်သိုက်အစအန လေးများက များစွာ မကျန်ရှိတော့ဘဲ ရှိ

သည်။

ထိုစဉ် တစ်ခုသော သစ်ကိုင်းစလေ တစ်ခုက ရေစိမ်းကိုဆန်၍ ရေဆန်က တိုးကာ ရုတ်တရက် အထက်သို့ တင် လာသည်ကို တူးဆန်းစွာ တွေ့ရှိလိုက် တော့သည်။ သူက ရေစိမ်းကိုဆန်၍ ရေဆ ကို တိုးတက်လာသော သစ်ကိုင်းစလေး လျင်မြန်စွာ ဖမ်းယူလိုက်ရာ သူ့လက်ထဲ မိမိရရပင် ရရှိသွားတော့သည်။

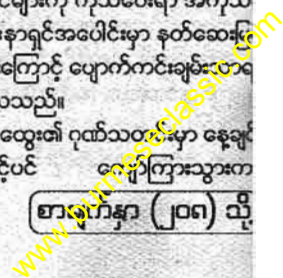
'အဲဒါ အလွန်တရာ အစွမ်းရှိတဲ့ ဒေဝစ နတ်ဆေးမြစ်ကွ။ မင်း အပူနောက်ကန မျက်စိအောက်မှာပင် ပျောက်သွားလိမ့်မယ် လက်ထွက်ထွက်နဲ့ ယူပါစေ။ မယူနိုင်ရင်တော့ မလိုက်တော့ဘူး။ အဲဒါကို နတ်ငှက်တယ် မခေါ်တယ်'

သူက ဆေးမြစ်ကလေးကို လက်မှ တင်းတင်းဆုပ်၍ လူသူတော်ကြီး စကားကို နားမှာ ကြားယောင်လာရုံ အိမ်သို့ သုတ်ခြေတင်၍ ပြန်ပြေးလာခဲ့တေ သည်။

လူသူတော်ကြီး၏ ပြောစကားများသည် အလွန်မှပင် မှန်ကန်လှတော့သည်။ သူက သူ၏ နတ်ဆေးမြစ်နှင့် သူ့မိခင်၏ မျက် ဝေဒနာကို ကုသပေးရာ မယုံကြည်နီ လောက်အောင်ပင် နာရီပိုင်းအတွင်း မူဝ ပြကတေအတိုင်း အလင်းရောင်ကို ပြန်ရ ဖိမောင်းတိုင်း ဖမောင်းတိုင်းအဖြစ်ကို ရရှိခဲ့တေ သည်။

မောင်ထွေးက လူသူတော်ကြီး၏ မိ မှာမှုအရ ဒေဝစက္က နတ်ဆေးမြစ်နှင့် မျက် မဝေဒနာရှင်များကို ကုသပေးရာ အကုသ ရသု ဝေဒနာရှင်အပေါင်းမှာ နတ်ဆေးမြစ် ၏ အစွမ်းကြောင့် ပျောက်ကင်းချမ်းသာရ ရခဲ့ကြလေသည်။

မောင်ထွေး၏ ဂုဏ်သတင်းမှာ နေချင် ညချင်ဖြင့်ပင် ကျော်ကြားသွားက

၁၉၈၅ ခုနှစ် ပတ်ဝန်းကျင်အချိန်က ဖြစ်သည်။

စာရေးသူ၏ အစ်ကိုသည် ပြည်-အောင်လံ ကားလမ်း ပြင်ပရေအတွက် ကျောက်ရရှိရေးလုပ်ငန်း တာဝန်ယူလုပ် ကိုင်ခဲ့ရသည်။ သဲကုန်းမှ ရှေ့နေတစ်ဦး၊ ပြည်မြို့မှ စက်မှုကျောင်းသားနှစ်ဦးနှင့် အစ်ကိုတို့ လေးယောက်ပေါင်း လုပ်ကိုင် ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

စာရေးသူ၏ အစ်ကိုသည် လမ်းပေါ်သို့ ကျောက်ချရန် တင်ဆောင်သည့် ကားများ ကို ဦးဆောင်စီစဉ်၍ တစ်ဖက်မှလည်း ကျောက်ခွဲလုပ်သားများကို ဦးစီး၍ စီမံခန့်ခွဲ ရေးတာဝန် ပူးတွဲယူရသည်။ ညဘက်တွင် ပြည်မြို့ရှိ တည်ဆဲဆောင်တစ်ခုတွင် ပြန်အိပ် ကြပြီး အစုဝင်လေးဦး တွေ့ဆုံကြသည်။ တစ်နေ့နံနက် အစ်ကိုသည် လုပ်ငန်းခွင် သို့ ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း အလုပ်သမား လူကြီး ဦးခန့်မောင်မှ ဆီးကြိုပြောလေ သည်။

ဆရာရယ် ညက ကျွန်တော်တို့တစ်ဖွဲ့လုံး မအိပ် ရပါဘူး။ ဟိုဘက်တံက အလုပ်သမားတစ် ယောက် ဘီလူးဝမ်းပြီး ကြမ်းနေလို့ ဒုက္ခပေး လိုက်ကြတာ

အစ်ကိုလည်း ဦးခန့်မောင်ကိုခေါ်၍ ထို အလုပ်သမားဆီသို့ တန်းသွားပြီး ဖြစ်ပုံကို မေးရလေသည်။ အလုပ်သမားသည် ပြီးခဲ့ သည့် ညနေပိုင်းက ထူးဆန်းသော ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးကို တွေ့ခဲ့ရ ကြောင်း၊ အချက်ပေါင်းများစွာ ရိုက်ခွဲ သော်လည်း ခွဲမရကြောင်း...

နောက်ဆုံးတစ်ချက်တွင် မီးဝင်းဝင်း တောက်ပြီး မျက်လုံးထဲတွင် ဘီလူးကြီး တစ်ကောင်ကို အထင်းသား မြင်လိုက်ရ ကြောင်း၊ ဆက်မခွဲရတော့ဘဲ ထားခဲ့ရ ကြောင်း၊ ညရှစ်နာရီခန့်တွင် ဘီလူးကြီး ရောက်လာပြီး နောက်ဆက်တွဲဖြစ်ရပ်များ ကို သူ့ကိုယ်တိုင် ဘာမှ မသိတော့ကြောင်း ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စွာနှင့် ကတုန်ကယင် နှင့် ပြောပြရှာသည်။

ကျောက်ဘီလူး ထွေရှိပုံ

ရိုက်ခွဲမရသည့် ဂံကျောက်တုံးကြီးရှိ ရာသို့ အစ်ကိုနှင့် အလုပ်သမား လေး ငါး ယောက် သွားကြည့်ကြသည်။ ဘီလူးစီးခံရ သော အလုပ်သမားမှာ မလိုက်ပါရစေနှင့် တောင်းပန်၍ ကျန်ခဲ့သည်။

အစ်ကိုသည် ကျောက်တုံးကြီးကို

မြတ်ရဲဝေ (သဲကုန်း)

ကျောက်ဘီလူးစွမ်း ဘုံမခန်း

သေချာစစ်ဆေး ကြည့်ရှုသည်။ အလယ်မှ အက်ရာပြေးနေသည့် လမ်းကြောင်းပေး ရေးလေးကို မြင်ရ၏။ အလုပ်သမားများ ကို အက်ကွဲကြောင်းပြု၍ ဆက်ခံကြည့်ရန် ပြောသောအခါ မည်သူမျှ မခွဲရဲ ဖြစ်နေကြ ထိ။

အစ်ကိုသည် ကြောက်စိတ်ရှိသူ မဟုတ်။ 'ကဲ မင်းတို့ မခွဲရဲရင် ငါခွဲမယ်' ဟု ပြော ၍ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်တို့ကို လက်အုပ်ချီ ၍ တိုင်တည်ပြီး တူနှင့် စတင်ခွဲတော့၏။ သုံးချက်မြောက်တွင် အက်ကွဲကြောင်း အတိုင်း ဝှမ်းခနဲ ကွဲထွက်သွားတော့သည်။

ဂံကျောက်တုံးကြီး အလယ်တွင် ကြက်ဥ လုံးအရွယ်ခန့် လေးနိမ့်ကော့အတွင်းမှ ကျောက် စောင် အမျိုးအစား အမြင့် တစ်လက်မကျော် ကျား လုံးပတ် တစ်လက်မခန့်ပါခန့် ဘီလူး ရှင်ကို တွေ့ရသည်။

ဘီလူးရုပ် ကျောက်ခဲမှာ စိမ့်ညိုရောင်ရှိသည်။ ခေါင်းပိုင်းတွင် ပါးစပ်ပြည့် နှာခေါင်းဖူးနေရာ၊ မျက်လုံးယောက်ပက်နှစ်လုံး လက်နှစ်ဖက်မှာ တံတောင်ဆစ်မှ ကွေးထား၍ လက်သီးဆုပ်

ပုံသဏ္ဍာန် ရင်ဘတ်နှင့် တစ်ဆက်တည်း ဖြစ်နေ ထိ။ တစ်ပြည့်အောင်နေပုံ ဖြစ်သည်။ ယိပ်ပြင် ပုံသွင်းထားသည့် ဘီလူးရုပ်တစ်ခုနှင့် တူနေ၏။ ပုံကိုကြည့်ပြီး အလုပ်သမားများ အံ့ဩသွားကြ သည်။

'ဆရာ ညတုန်းက စံကြီးကို ဝင်ပူးတဲ့ ဘီလူးကို ရေတိုက်တော့ ငါ မျက်စိမမြင် ဘူး လက်ကိုပေးလို့ ပြောတယ်' ဘီလူးရုပ်ကလည်း စုံလုံးကန်း ဆန်း ကြယ်တော့၏။

'ကဲ ဘီလူး ငါတို့ထဲကိုလိုက်ခဲ၊ မင်းကို နေရာ လဲပေးမယ်။ အစာလဲကျွေးမယ်။ ဘာမှတော့ အနှောင့်အယှက် မလုပ်နဲ့ ဟု အစ်ကို ခပ်ရွှင်ရွှင် ပြော၍ အိတ်ထဲ ထည့်ယူခဲ့လေသည်။

ကျောက်ဘီလူး၏ ထူခြားပုံ

အစ်ကိုဖြစ်သူထံတွင် တစ်ပတ်ကျော် သည်အထိ ဘီလူးရုပ်တုမှ ဘာမျှ ထူးခြား မှ မရှိခဲ့။ အစ်ကိုလည်း သဲကုန်းမြို့မှ အိမ် သို့ ခဏပြန်လာ၏။ စာရေးသူ၏ ဖခင်ထံသို့

www.burmeseclassic.com

ဘီလူးရုပ်ကို ပေးထားခဲ့သည်။ အဖေသည် အရှိရတ်ထိုးသူဖြစ်၍ သွပ်ရွှေဝါတတ်လုံး သေးသေးလေးနစ်လုံး ပြုလုပ်၍ ဘီလူး၏ မျက်လုံးအိမ်ပေါက်ထဲသို့ သွင်းလိုက်ရာ အဝင်ခွင်ကျဖြစ်၍ ကြည့်ကောင်းသွား၏။ ဖိုခန်းတွင်းမှ ကြေးကွမ်းအစ်အဟောင်းကြီးထဲတွင် ထည့်၍ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်နေခဲ့သည်။

တစ်ပတ်ခန့်ကြာသောအခါ ဖိုခန်းတွင်းမှ ကြေးကွမ်းအစ်ဖွင့်သံများ၊ ဖိုကြိုးဆွဲ၍ တရိုးရိုးမြည်သံများ တစ်အိမ်သားလုံး ကြားနေရသည်။ မီးဖွင့်ကြည့်သောအခါ ဘာမျှ မတွေ့ရ။ ညစဉ်မဟုတ်ဘဲ တစ်ပတ်ခြား၊ နှစ်ပတ်ခြားလောက် အမှပ အမှတ်မဲ့ နေသောအခါ ကြားရ၏။

တစ်နေ့ ညဘက် ဖိုခန်းနားသို့ စာရေးသူ၏အဖေ ဖြတ်သွားသောအခါ ဘီလူးကြီး ပုံရိပ်ကို ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့ရပြီး လန့်ယှုပ်၍ နေမကောင်း ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။ အဖေလည်း ဘီလူးရုပ်ကိုယူ၍ စိတ္တသုခကန်သဘာယကျောင်း ဆရာတော် ဦးသုန္ဒရလက်သို့ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြ၍ အပ်ထားလိုက်ရသည်။

ကျောက်ဘီလူးရုပ်၏အစွမ်း

ဆရာတော် ဦးသုန္ဒရသည် ဘီလူးရုပ်ကို နေရာပေး၍ အသီးအနှံများနှင့် ဆွမ်းတော်တင် စွန့်ပြီး ပုံရကျေးမွှေးခြင်းမျိုး ပြုလုပ်ထားခဲ့သည်။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ထိုနှစ်ကခြောက်ဆူဘုရားပွဲတွင် နယ်ပေါင်းစုံသို့ ဖိတ်၍ လှည်းပွဲများ ပါဝင်လေသည်။

ခွားနင်းခွားပြောမွှေးသော ကိုသန်းသည် ဆရာတော်ထံ ချဉ်းကပ်၍ ခွားလှည်းဖြိုင်ပွဲတွင် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်မည်ဖြစ်၍ အဆောင်ပြုလုပ်ပေးပါရန် လျှောက်ထားလေ၏။

ဆရာတော်သည် ကျောက်ဘီလူးရုပ်ကို အမှတ်ရလိုက်၏။ ကျောက်ဘီလူးရုပ်ကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး...

ကဲ အသင်ဘီလူး၊ ဝါဟာ သင့်ရဲ့ဆရာတုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး၊ ဖြစ်တယ်။ သင့်ကိုလဲ ကျေးမွှေးစောင့်ရှောက်ထားတယ်။ ဒီနေ့ ဝါရဲ့အကာ ကိုသန်းနောက် လိုက်သွားပါ။ ကိုသန်းနဲ့ ခွားတွေကို စောင့်ရှောက်ပြီး အောင်နိုင်အောင် စွမ်းဆောင်ပေးပါ။

ဟု အမိန့်ပေး၍ ကိုသန်းလက်ထဲ အပ်လိုက်လေသည်။ အသီးအနှံနှင့် ထမင်းကျွေးပါရန် မှာလိုက်လေသည်။

ခွားပွဲမှာ သရက်၊ အောင်လံ၊ ဟင်္သာတ၊ ပုတီးကုန်းမြို့များမှ နာမည်ကြီးခွားများနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရမှာဖြစ်၏။ ကိုသန်းခွားများမှာ ပွဲစဉ်အလေ့အကျင့်လည်းမရှိ၊ ခွားတစ်ရင်း၏ အားမာန်မှာ ပြိုင်ဘက်ခွားတစ်ကောင်နှင့်ပင် မယှဉ်သော၊ ပြိုင်ဘက်ခွားများက နှစ်စ၊ တစ်စ ကြေးထပ်၍ပင် လောင်းကစားပြုလေသည်။

နယ်ခံခွားဖြစ်၍ နောက်ဆုတ်၍ မဖြစ်။ ကိုသန်းမှာ စိတ်ရဲကိုယ်ရဲရှိ၏။ ရှုံးရှုံးနိုင်နိုင်ငွေကြေးများများထပ်၍ မာန်ဟန်ပြင်းပြင်းနှင့် ကိုယ်တိုင်ဝင်မောင်းသည်။

လှည်းပေါ်သို့ တက်ခါနီး... အသင်ဘီလူး၊ ကျွန်ုပ် ခွားများကို သင် အစွမ်းကုန်စောင့်ရှောက်ပါ။ အသင်ရဲ့ အစွမ်းကြောင့် အောင်ရမယ်ဆိုတာ ကျွန်ုပ် ယုံကြည်တယ် အားကိုးတယ်။

ဘီလူးကိုလည်း ပြော၏။ ရတနာသုံးပါးကို တရိတသေ အာရုံပြုပြီးမှ လှည်းပေါ်တက်၏။ အားပေးနေသော ပရိသတ်ကြီးမှာ ကိုသန်း ခွားတစ်စုံကိုကြည့်၍ စိတ်ပျက်နေကြသည်။ ကိုသန်းက တာလွတ်လိုက်ကတည်းက ကြိမ်တံကိုမြှောက်ပြီး...

ဟဲ့ ဝါဟာ၊ ခွားညီနောင်တို့ ယင်းတို့မှာ ရတနာသုံးပါးနဲ့ ယင်းတို့ဘေးမှာ ဘီလူးအဖော်ပါတယ်။ ဘာမှ အားမလှနဲ့ ဝါဟာကြီးတွေ ယူအစွမ်းကုန် ပြုကြစမ်းပေ။

ပွဲစဉ်တိုင်း အော်ဟစ်ငြာသံပေး၍ မောင်းလေသည်။ ပွဲသိမ်းသောအခါ ကြက်ပျံမကျစဉ်ကားလှသော ပရိသတ်ကြီးမှာ ဟာခန်အံ့အားသင့်သွား၏။

ကိုသန်း၏ ခွားညီနောင်မှာ ခြေတစ်ချက်မှ မပျက်၊ ကရွတ်တစ်ချက်မှ အချိုးမခံရဘဲ တစ်ဖက်ခွားကို အပြစ်ကင်းစင်စွာနှင့် အနိုင်ရ အောင်လံ ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့သည်။ ကိုသန်း၏ ခွားများ တန်ဖိုးတက်သွားသလို ဘီလူးလေး သတင်းကလည်း ပျံ့လွင့်သွားလေ၏။

ဆရာတော် ဦးသုန္ဒရထံ ဘီလူးလေး ပြန်ရောက်သွားသောအခါ ကျောင်းတွင် လူဝင်လူထွက်များ၍ ဝိသမလောဘသားများ ခြေရွတ်လာသည့်အတွက် ကျောက်ဘီလူးနှင့် သင့်လျော်မည့်နေရာကို ရွေးချယ်ရတော့၏။

စာရေးသူ၏ ဖခင်နှင့် ဆရာတော် ဦးနန္ဒရတို့ တိုင်ပင်၍ (...)သာသနာ့နယ်မြေရှိ (...)ဆရာတော်ထံ ကျောက်ဘီလူးရုပ်ကို ပို့ထားလိုက်ရပါတော့သည်။

မြတ်စုဝေ(သဲတုန်း)

စာမျက်နှာ (၂၀၆)မှ ဒဏ္ဍာရီ

မန္တလေး၊ မုံရွာ၊ မတ္တရာ၊ စစ်ကိုင်း၊ ရွှေဘို စသော မြို့များမှ မျက်စိဝေဒနာရှင်များ သူ့ထံ လာရောက်၍ မျက်စိဝေဒနာများကို ကုကြသည်။

သူ့ထံ လာရောက်ကုသသော ဝေဒနာရှင်များကို ကြေးမပစ်ဘဲ စေတနာနှင့် ကုသပေးခဲ့ရာ ရောဂါတိုင်းပင် ပျောက်ကင်းချမ်းသာကုန်ကြသည်။

ဝေဒနာရှင်များကလည်း တတ်အားသမျှ သူ့ကို ကန်တော့သွားကြသည်။ တစ်နေ့ မိုးကုတ်မြို့မှ ကျောက်သူဌေး မျက်စိဝေဒနာရှင်တစ်ဦး သူ့ရွာသို့ ကားဖြင့် ရောက်လာပြီး မျက်စိရောဂါ အကုအသလားခံသည်။

ထိုဝေဒနာရှင်မှာ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ဆရာပေါင်း ခုံခုံပြုဟု သိရသည်။ ထိုဝေဒနာရှင်က ကားနောက်ပိုင်း၌ ငွေစက္ကူများကို ဝိနန်အိတ်ဖြင့် ထည့်ယူလာသည်ကို အတိုင်သား မြင်နေရသည်။ ထိုငွေများကို မြင်ကာ မောင်ထွေးသည် လောဘတက်၍ စိတ်ပြောင်းကာလာသည်။ ထို့ကြောင့် ဝေဒနာရှင်ကို ငွေစကား၊ ကြေးစကား ဆိုမိတော့၏။

ဆရာ ငွေစကား မပြောပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရောဂါ ပျောက်လို့ကတော့ ကားနောက်ပိုင်းမှာ တစ်သိန်းကျော်ကျော် ပါတယ်။ ဆရာကို အတုနံကန်တော့ခဲ့မယ်။

ဝေဒနာရှင်က ကားနောက်ပိုင်းမှ ငွေအိတ်ကို သွားယူခိုင်းကာ သူ့ရွေချပေးရင်း ခုံခုံစွာ ဆိုလိုက်သည်။

ပိတ်ဆွေစကား၊ တည်ပါစေခေါ်၊ ပိတ်ဆွေဝေဒနာ ချာပိုင်းအတွင်း ပျောက်ရေမယ်၊ ပနက်မှ ကုကြတာပေါ့ဗျာ။ သူကလည်း နတ်ဆေးဖြစ်အစွမ်းနှင့် ခုံခုံစွာ စကားပြန်လိုက်သည်။

နန်းကလေးသော် မိုးကုတ်မှ ထောင့်တိုက်ကုန် သူ့လည်းခင်းတောင် အခြောက်တန် အစဉ်ဆွဲထားသော ငွေကြေးတံဆိပ် နတ်ဆေးခြင်းမှာ ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်ကွယ်သွားကြောင်း တွေ့ရှိလိုက်ရပါတော့သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ လောဘတက်၍ သစ္စာမဲ့ခဲ့သော မောင်ထွေး၏ အမည်သတင်းသည် တစ်စတစ်စ မေးမှိန်ကာသွားပြီး လူ မသေသော်လည်း ဘဝ သေခဲ့ရတော့သည်။

စိုးရန်နိုင်

ဇင်းကျိုက် ကုလားမတောင်ဟု
 ဆိုလျှင် စာဖတ်ပရိသတ်များ
 နားယဉ်နေပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။
 ကုလားမတောင် အကြောင်းကို
 စာရေးဆရာ အတော်
 များများက နက္ခတ္တ
 ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
 စာမျက်နှာပေါ်၌
 ရေးသား
 တင်ပြခဲ့ကြပါသည်။
 ယခု စာရေးသူ
 ရေးသားတင်ပြလို
 သောအကြောင်းမှာ
 ကုလားမတောင်နှင့်
 ကုလားမအကြောင်း
 ဖြစ်ပါသည်။
 တချို့က ကုလားမ
 တောင်မှ ကုလားမ
 သည် မကျွတ်
 လွတ်သေးသော
 ဘဝဖြင့်
 တောင်စောင့်ဖြစ်နေ
 သည်ဟု ယူဆကြလေသည်။
 အချို့သော လူတို့က
 ကုလားမသည် သိဒ္ဓိတစ်ခုခု
 ပြီးမြောက်သွား၍ ဝိဇ္ဇာနွယ်ဝင်
 ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း အမျိုးမျိုး
 ဝေဖန် သုံးသပ်ကြလေ၏။
 မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ စာရေးသူ
 တင်ပြလိုသော ဖြစ်ရပ်မှန်လေးကို
 ဖတ်ပြီး စာဖတ်ပရိသတ်များထံမှ
 အဖြေတစ်ခု ပေးနိုင်လိမ့်မည်ဟု စာရေး
 သူ ယုံကြည်မိပါသည်။
 အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကုလားမ
 တောင်ပေါ်မှ ကုလားမနှင့် ဆုံပြီး စကား
 ပြောဆိုခဲ့သူ လူတစ်ဦး၏ ကိုယ်တွေ့
 အဖြစ်မှန်လေးကို ရေးသားတင်ပြရ
 မည်ဆိုလျှင်...

F.27A. July, 2013.

သန္တဇိ
 (ဇင်းကျိုက်မြို့)

ကုလားမတောင်မှ

ကုလားမအသွားအုံနှင့် တွေ့ခဲ့သု၏ ဖြစ်ရပ်ဆန်း

* * *
 ဟောမာန်ဆောင်း၏ တစ်ခုသော
 နံနက်ခင်း။ ငွေနှင့်မူန့်မူန့်တို့က
 ကုလားမတောင် တစ်တောင်လုံးကို
 ဖောပဝါအပါးလေးဖြင့် လွှမ်းခြုံထား
 ဘိက္ခုသို့ အံ့ဆိုင်ထားလျက်ရှိ၏။
 အချိန်က နံနက် ငါးနာရီထိုးပြီးခါစ။
 ကုလားမတောင် တစ်တောင်လုံး
 တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေလျက်ရှိ၏။

အခါတိုင်းနံနက်ဆို ကုလားမ
 တောင် ဆရာတော်ကျောင်းမှ မီးရောင်
 မိုန်ပျံပျံကို တွေ့ရသည်။ ယခု ဆရာ
 တော်၏ ဇေတဝန်တစ်ပါးကျောင်းလေး
 မှာ နင်းမူန့်ကြားတွင် ကွယ်ပျောက်
 နေလျက်။
 မနေ့နံနက်က ဆရာတော် ခရီး
 ထွက်သွားသည်။ မိမိတဲလေးတဲသို့
 ဆရာတော် ကြွရောက်လာပြီး ထားစရာ

နက္ခတ်ရာဇဝင်ခြေည့်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၉

များ လိုအပ်လျှင် ယူသုံးနိုင်စေရန် မိမိအား မီးဖိုသော့ ပေးခဲ့သည်။

မိမိကိုလည်း အားသည့်အခါ ကျောင်းကို ကြည့်ရှုပေးရန် တာဝန် ပေးခဲ့၏။ ဒီမနက် ကျောင်းသို့ သွား ကြည့်ဦးမည်ဟု ညကတည်းက စိတ်ကူးပြီးသား။ မိမိမှာက မီးသွေးဖို တစ်ဖက်နှင့်ဆိုတော့ အားသည့်အချိန် ဆိုတာ သိပ်မရှိ။

ဒီနံနက် ခပ်စောစောထပြီး ဆရာ တော်ကျောင်းသို့ သွားရန် အလင်း ရောင်ကို မျှော်နေမိ၏။ တဖြည်းဖြည်း နှင့် အလင်းရောင် ဖျော့ဖျော့လေး ရလာ၏။ နှင်းမှုန့်များလည်း လွင့်ပြယ် စပြုနေပြီ။ မိမိသည် တဲအတွင်းမှ ထွက်လာ၍ ဆရာတော်ကျောင်းသို့ သွားရန် ခြေလှမ်းများ ရွေ့လျားလိုက် တော့သည်။

မိမိ မီးသွေးဖိုနှင့် ဆရာတော် ကျောင်းသည် အလှမ်းသိပ်မကွာလှ။ လှမ်းကြည့်လျှင်မြင်ရ၏။ မိမိသည် ဓား တစ်လက်ကိုင်ပြီး ထွက်လာခဲ့ရာ ဆရာ တော်ကျောင်းနားသို့ ရောက်လာခဲ့ သည်။

သင်းယုံမွှေးကြိုင်သော ရနံ့ကို ရှူရှိုက်မိလိုက်သည်နှင့် မိမိကိုယ် တစ်ကိုယ်လုံး ကြက်သီးမွှေးညင်းများ ထမိ၏။ ပန်းရနံ့လည်း မဟုတ်။ ဤ တောင်တန်းပေါ်တွင် မိမိ မီးသွေးဖိုတံ၍ နေထိုင် လာခဲ့ရာ ဆယ်နှစ်ကျော်ခန့်ရှိ လေပြီ။ ဒီလိုရနံ့မျိုး တစ်ခါမှ မရှူရှိုက် ဘူးပေ။

ဆရာတော်ကျောင်းရှေ့ ရောက်လာ ခဲ့၏။ အမွှေးရနံ့က ပိုပြင်းလာသည်။ ကျောင်းတံခါးလည်း ဖွင့်ထားသည်။ ဆရာတော် ပြန်ရောက်နေပြီလား။ သိ လိုဇော်ဖြင့် ကျောင်းထဲသို့ ကြည့်မိ သည်။ မည်သူ့မျှမရှိ။

ဘုရားခန်းမှာ ဖယောင်းတိုင်မီးများ ထွန်းထားသည်။ အမွှေးတိုင်လည်း ထွန်းထားလေသည်။ မွှေးရနံ့က ဒီက ရမှန်း သိလိုက်ရသည်။ တစ်ဦးတစ် ယောက်တော့ ရောက်နေတာ ဖြစ်လိမ့် မည်။ စောင့်ကြည့်ဦးမည်ဟု မိမိလည်း ကျောင်းရှေ့ရှိ ကျောက်ဖျာပေါ်၌ ထိုင်ချ လိုက်လေ၏။

အချိန်တော်တော်ကြာ စောင့်ကြည့် ၏။ အဖြေကမပေါ်။ ကျောင်းခေါင်းရင်း ရှိ တောင်ကုန်းပေါ်မှ ခေါင်းလောင်း ထိုးသံ ကြားလိုက်ရသည်။ ဆရာတော် မဟုတ်သော်လည်း ဒကာအရင်း တစ် ယောက်၊ ယောက်ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည် လျက် မိမိသည် ထိုနေရာမှာပင် ထိုင် နေမိသည်။ ခေါင်းလောင်းထိုးသံ တိတ် သွား၏။ ဘာသံမျှ မကြားရ။

တစ်တောင်လုံး တိတ်ဆိတ် ငြိမ် သက်နေသည်။ ငှက်ကလေးများ သီချင်းဆိုသံပင် မကြားတော့။ ဘာ ကြောင့်နည်း မိမိစိတ်ထဲတွင် ထူးခြားမှု တစ်ခုဖြစ်နေသလားဟု ထင်ရသည်။ ကျောင်းထဲတွင် မီးများ ငြိမ်းနေပြီ။ အမွှေးတိုင်လည်း မီးငြိမ်းသွားပြီ။ အမွှေးရနံ့က နှာခေါင်းထဲသို့ တိုးဝင် လာဆဲ။

မိမိသည်ထိုင်ရာမှ ထပြီး ကျောင်း ပတ်ပတ်လည် လိုက်ကြည့်သော် လည်း ဘာကိုမှမတွေ့ရ။ နောက်ဆုံး တော့ စိတ်လျော့၍ ဖွင့်ထားသော ဆရာတော်ကျောင်းတံခါးကို ပိတ်ပြီး မိမိ၏ မီးသွေးဖိုသို့ ပြန်လာခဲ့လေ၏။ တဲရောက်မှ နံနက်စာအတွက် ထမင်း ချက်၏။ ထို့နောက် ဟင်းချိုရွက်ခူးရန် မိမိတောထဲသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။

* * *

နံနက်က အဖြစ်လေးကို စဉ်းစားဦး မိမိ အိပ်၍မပျော်။ ရေခဲခဲကြမ်းထ သောက်ရင်း ဆရာတော်ကျောင်းလေး ကို လှမ်းမျှော်ကြည့်မိ၏။ မီးအလင်း ရောင်ကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် ရင်ထဲမှာ အံ့ဩသွားသည်။ နံနက်က ပြန်ရောက် လာပြီးကတည်းက အလုပ်တွေများ၍ ကျောင်းသို့ပင် သတိမရ။ ယခု အိပ်မပျော်၍ ကြည့်လိုက်တော့ ကျောင်းမှာ မီးက လင်းနေသည်။

မိမိသည် ထွေထွေထူးထူး ဘာကိုမျှ မစဉ်းစားတော့ဘဲ ဓားရှည်ကို လွယ် ကာ ဓာတ်မီးထိုး၍ ဆရာတော်ကျောင်း သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ နှာခေါင်းထဲသို့ အမွှေးရနံ့များ ဝင်လာသည်။ နံနက်က အမွှေးရနံ့မျိုး။ တော်တော်ကို ထူးခြား သည့်ရနံ့။

ကျောင်းရှေ့ကို မိမိ ရောက်လာခဲ့ သည်။ ထူးခြားမှုကတော့ နံနက်က တံခါးကို ဧခုထားခဲ့သည်။ ယခု ဖွင့် နေ၏။ ဘုရားခန်းထဲမှာလည်း မီးများ ပူဇော်ထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဆရာတော်များလား (သို့မဟုတ်) တစ်ယောက်ယောက် ရှိနေမလားဟု စိတ်အထင်ဖြင့် ကျောင်းထဲသို့ ကြည့် လိုက်မိ၏။

တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို မှမတွေ့ရ။ အတန်ကြာကြာ ကျောင်း အတက်

အဆင်းမှာ ရပ်နေမိ၏။ မိမိသည် ကျောင်းအတက်အဆင်းကပင် စေတီတို့ လှမ်းကြည့်မိသည်။ မီးပူဇော်ထားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

တစ်ယောက်၊ ယောက်တော့ တစ်ယောက်၊ ယောက်ပဲဟု မိမိမှာ မှတ်ချက်ချ၍ နံနက်က ထိုင်ခဲ့သော ကျောက်ဖျာပေါ်၌ ထိုင်ပြီး စဉ်းစားနေမိသည်။ တအောင့်ကြာလာတော့ လမင်းကြီး ထိန်ထိန်သာ ထွက်လာသည်။

ဒီနေ့က ပြာသိုလပြည့်ကျော်နှစ်ရက်ဆိုတော့ လထွက်တာ ဆယ်နာရီကျော်ခန့်ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းကြည့်သည်။ လမင်း အလင်းရောင်ကြောင့် ကုလားမတောင်တစ်တောင်လုံး သာယာလှပနေလျက် ရှိ၏။

လမင်း၏ အလင်းရောင် အောက်တွင် ဗုဒ္ဓ၏ရုပ်ပွားတော်များ၊ စေတီပုထိုးများ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ကောင်းလှသည်။ ချေဟောက်သံ၊ သစ်ရွက်ကြွေသံမှလွဲပြီး ဘာသံကိုမျှ မကြားရပေ။ လေအဝှေ့မှာ တောပန်းရနံ့များကို ရှူရှိုက်မိ၏။ ဂမုန်းအင်ပန်းရနံ့က သင်းယုံမွှေးကြိုင်လှ၏။

အအေးဓာတ်ကလည်း ပိုကဲလာလေသည်။ နံနက်လင်းမှ လာတော့မည်ဟု မိမိ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ၍ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်လေသည်။ တောင်ငှေ့ထောက်သံ ခပ်သဲ့သဲ့ ကြားနေရသည်။ သေချာ နားထောင်ကြည့်မိသည်။ အရှေ့အရပ် ဘုရားကုန်းတော်ပေါ်မှ ဆင်းလာသော တောင်ငှေ့ထောက်သံ ဖြစ်မည်ဟု သုံးသပ်ပြီး ထရာမှပင် ပြန်ထိုင်လိုက်၏။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် အသံက နီးလာသည်။ လူကိုတော့ မတွေ့သေး။ မိမိမှာ တောထဲ၌သာ အနေကြာလာသည် မို့ ကြောက်စိတ်တော့ သိပ်မရှိ။ အရေး

ထဲ တောင်ခိုးတွေက ကျလာသည့် အတွက် တစ်တောင်လုံး မည်းမှောင်သွားလေသည်။

မိမိသည် ထိုင်ရာမှထပြီး မိမိလက်ထဲမှ အသင့်ရှိနေသော ဓာတ်မီးကို ဖွင့်လိုက်လေသည်။ တောင်ငှေ့ထောက်သံသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် နီးကပ်လာလေပြီ။

မိမိလည်း ထိုအသံကြားရာဆီသို့ လမ်းပြသည့်အနေဖြင့် မီးထိုးပြပေးနေသည်။ တဖြည်းဖြည်း တောင်ခိုးများ လွင့်ပါးလာသည်။ လရောင်မှုန်ပျံ့ပျက်ပြန်တွေ့လိုက်ရ၏။ ထိုအခါ တောင်ငှေ့ပိုင်ရှင်သည် မိမိအနားသို့ ရောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။

ကြည့်လိုက်တော့ အသက်အရွယ် အလွန်အိုမင်း ရင့်ရော်နေပြီဖြစ်သော အဘွားအိုတစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။ လက်ထဲမှာ တောင်ငှေ့တစ်ချောင်းနှင့် ခါးကိုင်းကိုင်းဖြင့် မိမိရှေ့တည့်တည့်သို့ လျှောက်လာလေသည်။

မိမိလည်း အဘွားအိုကို ကြည့်လျက် ဘာပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေသည်။ မိမိနှင့် တစ်လံကွာမှာ အဘွားအိုမှ ခြေလှမ်းကို တုံ့ခနဲရပ်ပြီး ခေတ္တမျှ ငြိမ်နေသည်။ မိမိလည်း ဘာပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေမိ၏။ အမွှေးရနံ့က နှာခေါင်းထဲကို စူးရှစွာ ဝင်လာလေသည်။

'လူလေး ဘယ်ကို သွားမလို့လဲ။

ညကြီးမင်းကြီး'

'ကျောင်းမှာ မီးရောင်တွေ့လို့ လာကြည့်တာ၊ ဆရာတော်က မှာသွားလို့၊ အဘွားက ဘယ်သွားမလို့တုံး'

'လူလေးလိုပဲ ဆရာတော်ကျောင်းကို လာကြည့်ပေးတယ်ဆိုပါတော့၊ ကဲ အဘွား သွားလိုက်ဦးမယ်'

* * *

နောက်နေ့ညနေ ဆရာတော် ပြန်ရောက်လာသည်။ မိမိ တွေ့ဆုံခဲ့ရသော အဘွားအိုအကြောင်း ဆရာတော်အား တင်ပြလျှောက်ထားလိုက်သည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်က...

'ကုလားမအတွားကြီး ဖြစ်မှာပေါ့' ဟုသာပြောပြီး စကားကို ဖြတ်လိုက်လေသည်။

မိမိသည် ကုလားမတောင်ပေါ်တွင် မီးသွေးဖုတ်အလုပ်ကို လုပ်ခဲ့သည်မှာ ဒီတောင်ပေါ်သို့ ဆရာတော် မရောက်မီကတည်းက ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ယောက်တည်း နေတာများ၏။ ဘာကိုမျှ ထူးထူးဆန်းဆန်း မတွေ့မိခဲ့။

ဆရာတော်သည် တောင်ပေါ်ကို ရောက်လာပြီး တစ်နှစ်ကျော်လောက်မှာ ထူးထူးဆန်းဆန်းများကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်ဟု ဆရာတော်မှ မိမိကြားတာကို သိရပါသည်။

မိမိတစ်သက်၌ တောင်ကြီးမျက်မည်းထဲ၌ အရွယ်အိုလွန်းပြီဖြစ်သော အဘွားအိုတစ်ယောက်ကို ညအချိန်မတော် တွေ့လိုက်ရသည်က အထူးအဆန်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

အဆွေ စာဖတ်ပရိသတ်များအနေဖြင့် ဤဆောင်းပါးကိုဖတ်ပြီး အဖြေထုတ်ပေးနိုင်လိမ့်မည်ဟု စာရေးသူမှ မျှော်လင့်မိပါ၏။

သန္တာစိုး (စင်ကျွတ်မြို့)

www.burmeseclassic.com

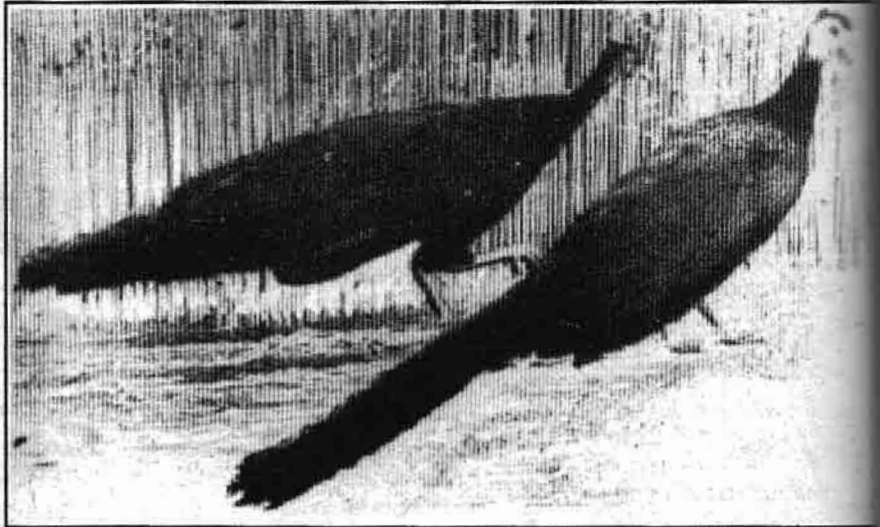

ကိုယ်တွေ့

မြန်မာ့အလင်း (စစ်အေးရေး)
(၂) မတယ၊ ထုံးတို့

လောကီ-လောကီ-အချစ်

လွန်ခဲ့သည့် နှစ် (၂၀) လောက်က စာရေးသူသည်ကြောင်း မြို့နယ်၊ ခုံကြီးကျေးရွာသို့ ခယ်မဖြစ်သူ မတင်အောင်ထံ ဇနီးချစ်ညိုနှင့်အတူ အလည်အပတ် သွားရောက်ခဲ့ကြပါသည်။ မတင်အောင်အား တွေ့ရသည့် အခါ မတင်အောင်သည် နေ့စေ့၊ လစေ့ သားဦး

လေးမွေးဖွားရန် ကိုယ်ဝန်လွယ်ထားရသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ဘယ်မှာ မီးဖွားမလဲဟု မေးကြည့်မိသောအခါ မတင်အောင်မှ ခုံကြီးကျေးရွာသည် ကြောင်းမြို့နှင့် မိုင် (၂၀)ကျော်မျှ ဝေးလံလှပြီး ခုံကြီးကျေးရွာတွင် ဆေးခန်းမရှိသဖြင့် သားဦးလေးမွေးရန် ကျေးရွာလက်သယ် (သည်)နှင့် မွေးဖွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

လက်သယ် ဆိုသည်ကတော့ ကလေးမွေးဖွားပေးမည့်သူကို ကျေးရွာအသုံးအနှုန်းဖြင့် ခေါ်ဆိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့ည စာရေးသူတို့မတင်အောင်တို့အိမ်တွင် အိပ်ဖြစ်ကြပါသည်။

စာရေးသူတို့လည်း ခရီးပန်းလာသဖြင့် စောစောစီးစီး အိပ်ရာဝင်ကာ အိပ်လိုက်ကြပါသည်။

ည (၁၁)နာရီလောက်အချိန်တွင်

မတင်အောင်၏ အခန်းထဲမှ ညည်းညူသံ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ကြားရသဖြင့် ဇနီးချစ်ညိုအား လှုပ်နှိုးကာ မတင်အောင် အခန်းထဲသို့ နှစ်ယောက်သား ဝင်လိုက်ကြပါသည်။

အခန်းထဲရောက်လျှင် ရေနံဆီသုံးမီးအိမ်အောက်တွင် ဇောချွေးများပြန်ပြီး ညည်းညူနေသော မတင်အောင်နှင့် ခြေမကိုင်မိ၊ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်နေသည့် သူမ၏ယောက်ျား ကိုသိန်းတို့ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ချစ်ညိုမှ...

'ဟဲ့ ကိုသိန်း ဘာ ယောင်ချာချာ လုပ်နေတာတုံး၊ နင့်မိန်းမ ကလေးမွေးတော့မယ်။ လက်သယ် သွားခေါ်လေ'

ဟု ဆိုလိုက်မှ ကိုသိန်းတစ်ယောက် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးလေးဆွဲကာ ရွာထဲသို့ အပြေးလေး သွားလေတော့သည်။

(၁၅)မိနစ်ခန့် အကြာလောက်

တွင် ကိုသိန်းနှင့် လက်သယ်အဖော်ကြီး ရောက်လာကြကာ မတင်အောင်အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားကြပါသည်။

'ငယ်နိုး နင် အပြင်ထွက်နေ' ဟု လက်သယ်အဖော်ကြီး၏အသံကြားလိုက်ရပြီး မကြာမီ ကိုသိန်းတစ်ယောက် ရေနံဆီမီးခွက်ထွန်းထားသော စာရေးသူ၏အနားတွင် လာ၍ ထိုင်နေပါသည်။

အခန်းထဲတွင်မတော့ မတင်အောင်၏ စုတ်တသပ်သပ်အသံ၊ မချီတင်ကညည်းသံများဟာ တိတ်ဆိတ်နေသည့်ညကို လွှမ်းမိုးနေသည်ဟု ထင်ရပါသည်။

ည (၁၁)နာရီကျော်ကျော်ကတည်းက မတင်အောင်နှင့် လက်သယ်ကြီးမိကြီးစားမွေးကြသော်လည်း မိုးစင်စင်လင်းသည့်တိုင် မမွေးနိုင်ဘဲ ဖြစ်သဖြင့် မတင်အောင်အတွက် စိုးရိမ်ကာ စာရေးသူရော ချစ်ညိုရော ကိုသိန်းထံ

www.burmeseclassic.com

ခေါင်းချင်းဆိုင်၍ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းကြမလဲဟု တိုင်ပင်ကြရပါ တော့သည်။

ထိုစဉ် အခန်းထဲမှ...

'ငယ်နိုး ငါ့အိမ်ရဲ့ အိပ်ခန်းထဲက ငါ့အိပ်တဲ့ ခေါင်းရင်းမှာ ချိတ်ထားတဲ့ ငါ့လွယ်အိတ် ပြေးယူချေစမ်း'

ဟု လက်သယ်အေါ်ကြီးမှ လှမ်းခိုင်း သံ ကြားရသဖြင့် ကိုသိန်းလည်း ရွာထဲသို့ တစ်ခေါက် ပြေးရပြန်ပါ သည်။

စာရေးသူလည်း မနေနိုင်တော့ သဖြင့် မတင်အောင်၏ အခန်းပေါက်ဝ ကနေ မတင်အောင်အား လှမ်းကြည့် မိရာ မတင်အောင်သည် မျက်နှာ ဖြူဖပ်ဖြူရော်နှင့် မျက်ဖြူ တစ်ချက် တစ်ချက် လန်နေသည်ကို တွေ့လိုက် ရသဖြင့် ရမှရပါတော့မလားဟု တွေးမိ လိုက်ပါသည်။

တွေးနေစဉ်မှာပဲ ကိုသိန်း အမော တကော ပြေးလာကာ အအေါ်ကြီးအား လွယ်အိတ် ပေးလိုက်ပါလေသည်။

စာရေးသူနှင့် ကိုသိန်းလည်း အခန်း အပြင် ထွက်ထိုင်ကာ အခြေအနေကို စောင့်ဆိုင်းနေရပါသည်။

(၅)မိနစ်ခန့်အကြာတွင် ကလေး ငိုသံနှင့်အတူ လက်သယ်အေါ်ကြီး၏...

'ငယ်နိုးရေ ယောက်ျားလေးဟေ့ ယောက်ျားလေး'

ဟု ဝမ်းပန်းတသာ ပြောလိုက်သံကို ကြားရသဖြင့် ကိုသိန်းမှာ မျက်ရည် များပင် ကျရရာပါလေတော့သည်။

ကိစ္စဝိစ္စများပြီး၍ လက်သယ်အေါ် ကြီးသည် ပါးစောင်တွင် ဖက်ဖြူလိပ် ကြီး ခဲကာ ခန်းအပြင် ထွက်လာရင်းက စာရေးသူအား ကြည့်ရင်း...

'ဒါက မတင်အောင်ရဲ့ခဲအို ထင်

တယ်။ မြို့သားရေ နှင်တို့မြို့မှာလို ခွဲတာတို့၊ စိတ်တာတို့ မရှိဘူး။ ကိုယ့် လက်နက်နဲ့ကိုယ် ရအောင် မွေးရတာ။ ငါမွေးပေးခဲ့တာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ရှိ နေပြီ။ ကလေးရော မအေရော တစ် ယောက်မှ သေတယ်ဆိုတာ မရှိဘူး။

ငယ်နိုးက လောလော လောလောနဲ့ လာခေါ်တော့ ငါလဲ အိပ်ချင်မှူးတူး နဲ့ လူချည်းပဲ လိုက်လာလိုက်တာ။ လွယ်အိတ်ယူဖို့ မေ့နေတယ်။ မွေး တော့လဲ ဒီလွယ်အိတ်ကို သတိမ ရသေးဘူး။ မေ့တာများ မကောင်းဘူး။ နှင်တို့ ခေါင်းချင်းဆိုင်ကြမှ လွယ်အိတ် သတိရပြီး သွားယူခိုင်းရတယ်။ ဘယ် လောက်ပဲခက်ခက် "ဒေါင်းဦးခေါင်း" နဲ့တွေ့ရင် မကြာဘူး မွေးတာပဲ။ ဟဲ့ ဟဲ့'

ဟု ရယ်မောရင်း ပြောပြလာပါ သည်။

ပြောပြမှုကို မရယ်နိုင်သူက စာရေး သူပါ။ ဘာကြောင့်ဆိုသော် အအေါ်ကြီး က ဒေါင်းဦးခေါင်းကို ဘယ်လိုများ လုပ်လိုက်၍ ကလေးမွေးလာသလဲ ဆို သည်ကို စာရေးသူ စိတ်ဝင်စားသွား သည့်အတွက် ဖြစ်ပါသည်။

'အံ့ဩသွားသလား ကိုပြီသား။ ငါတို့ လက်သယ်နည်း လက်သယ်ဟန်နဲ့ လုပ်လို မွေးချိန်တန်လို့ပဲ မွေးမရဘူးဆိုရင် ငါတို့ ပျိုရုံစဉ်ဆက် သုံးတဲ့နည်းဖြစ်တဲ့ ဟောဒီ ဦးခေါင်းကိုယူ မွေးသူရဲ့ ဦးခေါင်းက ဆံပင်

ထဲကို ဒေါင်းဦးခေါင်းရဲ့ နှုတ်သီးဘက်ကနေ လက်ပြန် ထိုးထည့် ချောချောယောယော မွေးပါစေလို့ ပါးစပ်က ဆိုပေးပြီးရင် ခဏ ကြာရင် ဖွားတာပဲ။ နှင်လဲ အပြင်ပဲ မဟုတ် ဘူးလား'

ဟု ပြောဆိုရင်း ဖက်ဖြူလိပ်ကြီးအား ဖွာရှိုက်ကာ နေလေတော့သည်။

လက်သယ်အအေါ်ကြီး၏ အမည်မှာ "အိမ်ငယ်"ဟု သိကြီး နှင်ဦးခေါင်းကို ရရှိပါက နှင်ဦးခေါင်းထဲမှ ဦးနှောက်၊ မျက်နှာတို့ကို ထုတ်ဖယ်ရတဲ့ နှင်ဦးခေါင်း မှုပ ဦးခေါင်းကတိုင်း နေမှုတွင် ရက် (၃၀)တိတိ နေလှန်ထားပြီး ခြောက်သွေ့ ပါးက ပလတ်စတစ်စိတ် သန့်သန့်ဖြင့် ထုတ်ကာ မိမိအိပ်သော နှင်ဦးခေါင်းတွင် လွယ်အိတ်နှင့် ဖြစ်စေ၊ အခြားသော စိတ်နှုတ်ခြစ်စေ ရိုဂိုသေသေ သိမ်းထား ရမည်။

အမှန်တကယ် မွေးဖွားရန် ခက်ခဲ မှသာ ထုတ်သုံးရတာဖြစ်ပြီး မလိုအပ် ဘဲနှင့် ထုတ်မသုံးရကြောင်းနှင့် ဆေးရုံ ဆေးခန်းများတွင် ဖွားသော ကိုယ်ဝန် သယ်များသည်လည်း မွေးရန်ခက်ခဲ ပါက ဤနည်းဖြင့် မွေးဖွားနိုင်ကြောင်း ဒေါ်ငယ်မှ ပြောပြပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါသောကြောင့် ကလေး မွေးဖွားရာတွင် စာရေးသူကိုယ်တွေ့ အစွမ်းထက်လှပါသဖြင့် ဒေါင်းဦး ခေါင်း၏အစွမ်းကို အများပြည်သူတို့ ကိုယ်တိုင်ကြုံလာပါက အသုံးပြုနိုင် ကြစေရန်အတွက် စေတနာရှေ့ထား ကာ ဖြန့်ဝေ တင်ဆက်လိုက်ရပါပေ သည်။

လက်သယ်အအေါ်ကြီး ဒေါ်ငယ် (ကွယ်လွန်)အား ဤစာစုဖြင့် ဂါရဝ ပြုအပ်ပါသည်။

ဦးကိုကိုကြီး(စစ်ဆေးရေး) (၂) မတယ၊ ထုံးဘို

www.burmeseclassic.com

[၁]

ယခုဆောင်းပါးကို ရေးဖြစ်ခြင်း အကြောင်းမှာ ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ မေလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ပါရှိ သော ဝမ်း(စက်မှုတက္ကသိုလ်)၏ “အစ မထင်နှင့် မထင်မှတ်သော အစများ” ဆောင်းပါးကို ဖတ်ပြီး ရေးဖြစ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းဆောင်းပါးတွင် ဟိုအကြောင်း၊ ဒီအကြောင်းများကို အလေးအနက် ရေးပြီး မိမိ မေတ္တသုတ်ကို ရွတ်ဆိုစဉ် မိမိ၏နှုတ်ကို စီး၍ အသံသြသြကြီးဖြင့် ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ရွတ်ဆိုလာ သည့် အကြောင်းနှင့် ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်(မန္တလေး ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ဟု ထင်ရသည်။)အား လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်၏ မိန့်ဆို ချက်ကို ပါးပါးလျှားလျှားကလေး ရေး ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

နှုတ်စီးပြီး ဝင်ရောက်ရွတ်ဆိုသည် မှ တစ်ဆင့်တက်ပြီး ပို၍ လေးနက် ထူးဆန်းသည့် ဖြစ်ရပ်ထူး ဖြစ်ရပ်ဆန်း များ ဖြစ်ပေါ်လာမည်ကို ကျွန်ုပ် ထင်မြင် ယူဆမိပါသည်။ ယင်းဖြစ်ရပ်ထူး ဖြစ် ရပ်ဆန်းများကို လေးလေးနက်နက် ရေးသားဖော်ပြသင့်ပါသည်။

ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်သည် သာမန်ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ပါ။ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် (၁၉-၆-၉၆)ရက်နေ့က ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ ရေတံခွန်တောင်ကျောင်း တွင် ဆရာတော်အား ဖူးမြော်ပြီး ဆရာတော်၏ သြဝါဒကို အကြာကြီး ခံယူခဲ့ဖူးပါသည်။

ထို့နောက် ရေတံခွန်တောင်ပေါ်ရှိ ရှင်အရဟံ သမုတ်ခဲ့သည့် သိမ်တွင် အမိဋ္ဌာန်ပုတီး စိပ်ခဲ့သည်။

စရက ခိုးဖောက်

ဗျူဟာအားထုတ်ရင်း

ထူးထူးဆန်းဆန်း ဖြစ်ပေါ်လာသည့်အကြောင်း

ဝမ်း(စက်မှုတက္ကသိုလ်က) မိမိ နှုတ်စီးခြင်းခံရပုံ အကြောင်းကို ဆရာ တော်အား လျှောက်ထားသောအခါ “ဆရာတော်က ပြုံး၍ မျက်နှာကို တစ်ဖက်သို့ လွှဲထားပါသည်” ဆိုသော စာသားနှင့် “ကောင်းပါတယ် ရွတ်ပေ စေ” ဆိုသည့် စကားမျှသာ ပါဝင်ပါ သည်။ ထိုထက်မက ပို၍ မိန့်ကြား ပြောဆိုမည်ဟုလည်း ယူဆမိပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ဓမ္မမိတ်ဆွေတစ်ဦးသည် ဘုရားရှိခိုးသည့် အခါတိုင်း၌ မိမိ ကျင့်စဉ်ဂါထာကို ရွတ်ဆိုစဉ် ဝမ်း

(စက်မှုတက္ကသိုလ်)ကဲ့သို့ နှုတ်စီးခံရပြီး ဂါထာကို အသံသြသြကြီးဖြင့် ဝင် ရောက် ရွတ်ဆိုသည်။ အကြောင်းစစ် လာသဖြင့် ကျွန်ုပ် ဓမ္မမိတ်ဆွေ၏ ဖြစ်ရပ်ဖြစ်စဉ်မှန်ကို သုတအနေဖြင့် စာဖတ်ပရိသတ်များအား တင်ပြလိုက် ပါသည်။

[၂]

ကျွန်ုပ်၏ ဓမ္မမိတ်ဆွေသည် နေ့စဉ် ဝတ်ပပျက် ဘုရားရှိခိုး၊ ပုတီးစိပ်သည်။ အရဟံဂုဏ်တော်ကြီးကို ရွတ်ဆိုကာ

www.burmeseclassic.com

ပုတီးတစ်ပတ်စိပ်သည်။ တစ်ညတွင် အရပ်ဂုဏ်တော်ကြီးကို ရွတ်ဆို၍ ပုတီးစိပ်နေစဉ် မိမိ မူလအသံ ပျောက်ပြီး အသံသြသြကြီးဖြင့် နှုတ်စီး၍ ရွတ်ဆိုလာသည်။

ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေသည် မိမိအသံ မှန်လာစေရန် ချောင်းဟန်၍ လည်ချောင်းရှင်းပြီး ရွတ်ဆိုသည်။ ဂုဏ်တော်ကို နှုတ်စီးပြီး ရွတ်ဆိုလာပြန်သည်။ ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေသည် ရွတ်ဆိုမှုကို ရပ်၍ "ဘယ်သူလဲ" ဟု မေးသည်။ အဖြေမရပါ။

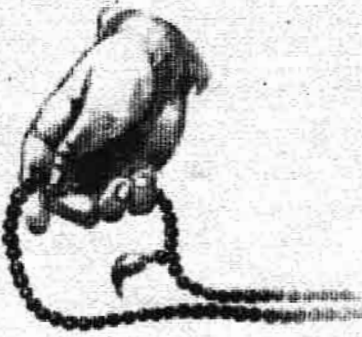
ဤသို့ဖြင့် နေ့စဉ် ဘုရားရှိခိုးတိုင်း၌ နှုတ်စီး၍ ရွတ်ဆိုနေသည်။ လအတန်ကြာဖြင့်ခဲသည်။ တစ်ရက်တွင် ဗဟုသုတ ကြွယ်ဝသူအား အဖြစ်အပျက် အကြောင်းစုံကို ပြောပြပြီး မေးမြန်းကြည့်ရာ ဓာတ်စီးသည်ဟု ဆိုသူက ဆိုသည်။

လူ့ဘဝက သိပ္ပံစနစ်ကို လုပ်သော ခန္ဓာလင်္ကာသည် မိမိ အလုပ်စမ်း မပြီးမီ တွယ်လွန်သွားပြီး လနိုးအတ် ခြင်္သေ့သဖြင့် သူတို့လုပ်စမ်း ခြင်္သေ့နံ ကုသိုလ်စင်ယူနေသည်ဟု ဆိုသူက ဆိုကြသည်။

ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေသည် နှုတ်စီးနေမှုက လအတန်ကြာလာသည်။ တစ်ညတွင် ဘုရားရှိခိုးစဉ် ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေက နှုတ်စီးလာသူအား မနောဖြင့် တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး မေးခွန်းပေါင်းများစွာ မေးသည်။ မေးခွန်းဖြင့် တည့်သည့်အခါ ခေါင်းညိတ်လာသည်။ မေးခွန်းနှင့် မညီလျှင် ခေါင်းခါသည် အဖြေမျိုး ရလာသည်။

ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေက တစ်ဆင့်တက်၍...

'လူတစ်ယောက်က မနောဖြင့် မေးရင် ယုတ်ဘူး ယုတ်တယ်လို့ ခေါင်းညိတ်ခေါင်းခါ အဖြေပေးနိုင်ပေလား'

ဟု မေးရာ အဖြေပေးနိုင်ကြောင်း ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေက စမ်းသပ်သည့်သဘောဖြင့် မိမိအိမ်မှ မိသားစုတို့ကို မိမိ၏ နောက်ကျောဘက်တွင် နေစေပြီး အသံမထွက်စေဘဲ မနောဖြင့် အမေးခိုင်းသည်။

ကျောခိုင်းထားသော ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေက မေးခွန်းပေါ် ခေါင်းညိတ် ခေါင်းခါလုပ်သည်။ မှန်သည်က နည်းပြီး မှားသည်က များလေသည်။

ထူးခြားသည်မှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ကြည့်မနေကြဘဲ မနောဖြင့် မေးလာသည်ကိုသိပြီး အဖြေပေးခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ (တစ်ချိန်က စိတ်ကို စိတ်ဖြင့် ဟောမည့် ဦးမောင်မောင်ညွန့်၏ ပုံစံမျိုးဖြစ်သည်။)

ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေက အကယ်၍ မနောဖြင့် အမေးအဖြေတွင် တစ်ခုမလွဲ အားလုံးမှန်ကန်ပါက မနောဖြင့် ဟောပြောမည်ဟု ကြံရွယ်ထားသည်။

ယခုတော့ အမှားတွေ့ရည်း များနေသဖြင့် ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေက စိတ်အလိုမကျဖြစ်ကာ "ဒါမျိုး မလိုချင်ဘူး" ဟု ပြောဆိုနိုင်လွှတ်ပြီး နှုတ်စီးခြင်းကိုပင် လက်မခံတော့ပေ။

လအတန်ကြာမျှ နှုတ်စီးခြင်း မပြုဘဲ နေခဲ့ရာမှ တစ်ညတွင် ပုတီးစိပ်၍ ပုတီးကို ထချိတ်ချိန်၌...

'မင်းက ငါ့ကို မယုံဘူးလားကွ'
ဟု မိတ်ဆွေ၏နှုတ်မှ အလိုလို လွှတ်ခနဲ ပြောဆို အသံထွက်လာသည်။ မိတ်ဆွေက နောက်ထပ် အသံထွက်ပြော၍ မရအောင် မိမိပါးစပ်ကို အတင်းပိတ်၍ စေ့ထားလိုက်သည်။

'ဘယ်ရမလဲကွ'
ဟု ပြောကာ ပွင့်ထွက်လာပြန်သည်။ ထို့နောက် မိတ်ဆွေက...

'ဘယ်သူလဲ'
ဟု မနောဖြင့် မေးသည်။

'ငါ (...)ကွ'
ဟု မနောဖြင့် ပြောသည်ကို မိတ်ဆွေ၏ မနော၌ လာကြားသည်။ မိမိ၏ ဦးနှောက်တွင်းမှ လာကြား(လာသိ)နေခြင်းဖြစ်၍ ထူးခြားနေသည်။ အကြားအမြင်ဆိုတာ ဒါမျိုးလားဟု တွေးလိုက်မိသည်။ ထို့နောက် မနောဖြင့်...

'(...) ဘာလာလုပ်တာလဲ'
'မင်းကို သာသနာပြုတဲ့လုပ်ငန်း ခိုင်းမလို့'

ထို့နောက် မိတ်ဆွေက မနောဖြင့် အမေးအဖြေ ပြုလုပ်ခြင်း အခြေအနေများကို တတ်သိနားလည်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား မေးမြန်းကြည့်ရာ...

'ဒါဟာ ဓာတ်စီးတယ်လို့ ခေါ်တယ်' ဟု ဆိုသည်။ မိတ်ဆွေက ဓာတ်စီးခြင်းကို လက်ခံထားသဖြင့် လူစုံ၍ စကားပြောကြလျှင် ဓာတ်စီးဝင်ပြောလေတော့သည်။ အချို့ အကြောင်းအရာတို့သည် အံ့သြလောက်အောင် မှန်တာရှိသလို တက်တက်စင် လွဲတာလည်းရှိသည်။

တတ်သိနားလည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက ယခုကဲ့သို့ ဓာတ်စီးခြင်းသည် ဓာတ်လှည့်သည်ဟု ခေါ်ကြောင်း၊ ဒါကို လက်မခံထားသင့်ကြောင်းကို

www.burmeseclassic.com

အကျိုးအပြစ်ပြု၍ ပြောဆိုသည်။
 'ဒါနဲ့ ဆရာ ကျွန်တော့်ကို နှုတ်စီးပြီး
 စ.ပြောတန်းက "ဝါ(...)"လို့ ပြောတယ်။
 အဲဒါ ဟုတ်ပါသလား ဆရာ'
 'ဘယ်က (...)'ဟုတ်ရမှားပဲ (...)'က
 ဓာတ်စီးပြီး မပြောဘူးတော့ဘူး။ ဒါဟာ မမြင်
 ရတဲ့ ဗုဒ္ဓိလင်္ကာစဉ်က နောက်ဆုံးက
 တာ'
 'ဘာဖြစ်လို့ နှောင့်ယှက်တာလဲ
 ဆရာ'
 'မောင်ရင်က သိဒ္ဓိလမ်းစဉ်ကို လိုက်
 စားနေတယ် မဟုတ်လား။ ဒီလိုပဲ
 ကောင်းတာလုပ်နေတာကို အောင်မြင်
 သွားမှာစိုးလို့ နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးနေ
 တယ်လို့ ထင်တာပဲ'
 'ဒါဖြင့် ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ ဆရာ'
 'မိမိလုပ်နေတဲ့ လုပ်ငန်းကို ဆက်လုပ်ပေါ့၊
 နှုတ်စီးတာ ဖတ်စိတာတွေကို အလုပ်လိုက်
 နဲ့ပေါ့'
 'နှုတ်စီးတာ၊ ဓာတ်စီးတာတွေကို
 ဖြတ်ပစ်လိုက်ရမလား'
 'ဖြတ်ပစ်နိုင်ရင် အကောင်းဆုံးပေါ့။ ဒါဟာ
 မောင်ရင် နောက်တစ်ဆင့် တက်ယုလမ်းကို
 နှောင့်ယှက်နေတာပဲ'
 'နောက်တစ်ဆင့် ဘာဖြစ်လာနိုင်လဲ
 ဆရာ'
 'ကျုပ် မြင်ဖူးတွေ ဖူးတာကို ပြောရ
 ရင် မိမိလုပ်ငန်းကို ကျင့်ကြံအားထုတ်
 ရင်း နတ် နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးတာတို့၊
 ဘုမ္မိ(သိုက်) နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးတာတို့
 အလူးအလဲ ခံရတယ်ဆိုပဲဗျ'
 'ဒါဆို ကျွန်တော် ဆက်လုပ်ရမလား
 ဆရာ'
 'လုပ်ပေါ့ ဆက်လုပ်ပေါ့။ ဇွဲနဲ့ပဲနဲ့
 အခက်အခဲ အနှောင့်အယှက်တွေ
 ကျော်လွန်ပြီး မိမိ လိုချင်တဲ့ဆန္ဒတွေ
 ဖြစ်ပေါ်လာမှာပေါ့'
 ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေသည် တတ်သိ

နားလည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တွေ့ပြီး
 နောက် ဓာတ်စီးခြင်းကို ဖြတ်ပစ်လိုက်
 လေသည်။ ထို့နောက် မိမိ စရဏ
 အလုပ်ကို ကြိုးစားအားထုတ်ရာ
 အတွေ့ထူး၊ အမြင်ထူးကို မြင်တွေ့
 သိရှိလာသည်။
 အတွေ့ထူး၊ အမြင်ထူး၊ အဖြစ်
 အပျက် အကြောင်းအရာထူးများကို
 အလျဉ်းသင့်ပါက တင်ပြပါဦးမည်။
 ယခုတော့ ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေကြီး ရွတ်ဆို
 ခဲ့သည့် အရဟံဂုဏ်တော်ကြီးကို ဖော်ပြ
 လိုက်ပါသည်။

အာရဟံဂုဏ်တော်ကြီး

သော ဘဂဝါ ဣတိ အရဟံ
 အရဟံ ထာ သော ဘဂဝါ
 အရဟံ တံ သရဏံ ဣတ္ထိ
 အရဟံ တံ သိရဿ နမာမိ
 အရဟံ မေ သုခံ ဒေတု
 အရဟံ မေ သီသေ တိဋ္ဌတု

(တစ်ခေါက် ပုတီးတစ်လုံးချ၊
 တစ်နေ့ ပုတီးတစ်ပတ် စိပ်ပါ။
 ထူးခြားမှု ဖြစ်ပေါ်လာပါမည်။)

နိဂုံးချုပ်အနေဖြင့် ပြောလိုတာက
 ဝမ်း(စက်မှုတက္ကသိုလ်)၏ နှုတ်စီးမှု၊
 ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီး၏
 မိန့်ဆိုမှု အပြည့်အစုံများကို ကျယ်ကျယ်
 ပြန့်ပြန့် ရေးသားတင်ပြရန် မေတ္တာရပ်
 ခံပါသည်။

သို့မှသာ ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေ၏ နှုတ်စီး
 မှု အခြေအနေ၊ ဝမ်း(စက်မှုတက္ကသိုလ်)
 ၏ ဖြစ်ပျက်ပုံ အခြေအနေတို့ ပေါင်းစပ်
 ၍ သုတများ ပွားများရပါမည်။

လိုအင်ဆန္ဒများ
 ပြည့်ဝကြပါစေကုန်။

စရဏ ဦးအောင်

ချိုသော
မျှစ်ပြုတ်နည်း

ဝါဆိုလပြည့်နေ့က
 ဖြစ်တယ်။ စာရေးသူတို့
 ဆရာတော်ထံ၌ သီလ
 ခံယူပြီး ပုတီးစိပ်သူ၊
 တရားမှတ်သူ၊ တရားစာ
 ဖတ်သူနဲ့ပေါ့။ နံနက်
 ဆယ်နာရီထိုးတော့
 ဆရာတော်အတွက်
 ဆွမ်းပွဲပြင်ကြတယ်။ ဆရာတော်ဆွမ်း
 ကိစ္စ ပြီးစီးသွားတဲ့အခါ စာရေးသူတို့
 ဥပုသ်သည်များ ထမင်း သုံးဆောင်ကြ
 တယ်။ လပြည့်နေ့ဆိုတော့ ဟင်းချို
 တွေက ဆီတဝင်းဝင်းနဲ့ပေါ့။

စာရေးသူက တောသူပီပီ ငါးပိနဲ့
 တို့စရာကို အရင်ရှာတယ်။ ဟင်းချို
 တွေကြားမှာ ရှားရှားပါးပါး မျှစ်တို့စရာ
 တစ်ပည်ကိုသာ တွေ့ရတယ်။ မျှစ်က
 ဝါးပိုးမျှစ် ပြုတ်ထားတဲ့ အရောင်က
 နီနေလို့ပေါ့။ ဒါနဲ့ စာရေးသူက မျှစ်
 ကို ဖွဲပြီး ထမင်းနဲ့ မြှုပ်ကာ ငါးပိညှော်
 ထည့်ပြီးပထမတစ်လုတ်စားလိုက်တယ်။
 ကောင်းလိုက်တဲ့ အရသာ။ လျှာ
 အမြက်ဆုံးကတော့ မျှစ်တို့စရာပဲ။ ဒါနဲ့
 မျှစ်ကို နောက်တစ်ဖွဲ ယူပြီး သူ့သင်
 သက် စားလိုက်တယ်။ အချိုဓာတ်ထ
 ကဲနေတယ်။

ဒါနဲ့ ဒီမျှစ်ကို ဘယ်လိုစိမ်ပြီး ပြုတ်
 တာလဲလို့ မေးတော့ မျှစ်ပြုတ်လာသူ
 ဒေါ်မလေးက ဒီလိုပြောတယ်။ **ရေခဲ
 ပြုတ်တာတဲ့။**

မျှစ်ကိုကြည့်ပြီး ရေကို ချိန်ထည့်
 ရတယ်။ မျှစ်လဲကျက်၊ ရေလဲခဲ
 အိမ်ရှင်မများ ယင်းမျှစ်ပြုတ်နည်းကို
 အသုံးပြုပြီး ထမင်းပြိန်ပြိန် စားကောင်
 ကြပါစေ။

ဒေါ်ကြည်ညွန့်(ခင်ကျိုက်)

ရတနာခင် (မန်း)

ဘုရားပစ္စည်း၊ ကျောင်းပစ္စည်း

အံ့ဖွယ် ကျောက်တုံးကြီး

ကျွန်မတို့ မောင်နှမလေးယောက်နှင့် ဘဝငယ်လေးအပါအဝင် မိသားစု ယောက်တို့သည် ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၁၅)ရက်နေ့တွင် အိမ်မှ နောက်လမ်းလေးတစ်စီးဖြင့် ရှမ်းပြည်နယ် မြောက်ပိုင်း၏ ပြည်နယ်မြို့တော် ခုစ်သော လားရှိုးမြို့သို့ ခရီးထွက်ခဲ့ ကြပါသည်။

ကျွန်မတို့၏ အစ်မကြီးဖြစ်သူ ဒေါ်ကြင်စိမှာ လားရှိုးမြို့ရှိ ပြည်နယ် ကျန်းမာရေးရုံးတွင် (ပြည်နယ်ဦးစီး ဆရာရှိ/သူနာပြု)ရာထူးဖြင့် တာဝန် ဝမ်းဆောင်လျက်ရှိရာ ယခုတစ်ဖန် အတိချက်ကြွ မန္တလေးမြို့သို့ ပြန်လည် ပြောင်းရွှေ့ပေးလိုက်သဖြင့် အစ်မကိုလည်း သွားကြိုရင်း ရှမ်းပြည် နယ်နှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိသော ဘစ်ကန်နိုင်ငံ နယ်စပ်ဒေသများကိုပါ သွားရောက်လည်ပတ်ပြီး ဒေသန္တရ ဗဟု သုတများ လေ့လာကြရန် အစီအစဉ် မှား ဆွဲထားကြပါသည်။

မန္တလေးအိမ်မှ နံနက်(၆)နာရီတွင် ချက်ခွာလာကြရာ ပြင်ဦးလွင်- နောင်ချို-သီပေါမြို့များတွင် ရှိသည့်

ဘုရားစေတီပုထိုးများသို့ ဝင်ရောက် ပူးမြော်ကြ၍ ဈေးများတွင်လည်း ရှမ်း ပြည်နယ်ဒေသထွက်မှန်ပဲသရေစာများ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး စားသောက်ကြ သဖြင့် နံနက်စာထမင်းကိုပင် မစား ဖြစ်ကြတော့ပါ။

ကားမောင်းသူမှာ ကျွန်မ၏မောင် အကြီး မောင်သန်းထွန်းဖြစ်ပြီး ရှမ်း ပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ မြောက်ပိုင်း တောင်ကြီး-လားရှိုး-မူဆယ်-နမ့်ခမ်း -ရွှေလီ စသောမြို့များသို့ ဟိုင်းဝေး အဝေးပြေးကား မောင်းနှင် ခဲ့သည်မှာ နှစ်(၂၀)ခန့်ကြာပြီဖြစ်၍ စိတ်ရှည်ပြီး အေးအေးဆေးဆေး ရှိပါသည်။

ယခုသွားမည့် ခရီးစဉ်တွင်လည်း သူ့ရောက်ဖူးခဲ့သော မြို့ရွာဒေသများ၏ လူမှုရေး ပတ်ဝန်းကျင်၊ ဓလေ့စရိုက် များကို သူသိထားသမျှ အားလုံး ကြိုတင် ပြောပြထား၍ အံဝင်ခွင်ကျ အဆင်ပြေလှပါသည်။ နေ့မွန်းလွဲ(၃)

နာရီတွင် လားရှိုး မြို့သို့ ရောက်ရှိကြပြီး အစ်မကြီး ဒေါ်ကြင်စိ၏ ပြည်နယ် ကျန်းမာရေး ဦးစီးဌာနသို့ သွားကြပါ သည်။ ယင်းဌာန၏ ဘန်ကလိုဘိုတ်တွင် တည်းခိုကြရန် နေရာချပေးသဖြင့် ကျွန်မတို့မှာ နက်ဖြန်ခါ လားရှိုးမြို့တွင်း သို့ လျှောက်လည်ကြရန် ပြောကြပါ သည်။

၁၉၉၉ ခုနှစ်လောက်က နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဆောင်းပါးရှင် တစ်ဦး ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည့် လားရှိုး မြို့၊ အရှေ့မြောက်ဘက်ရှိ တောင် တန်းတစ်ခုပေါ်တွင် အချစ်လိုက် ကြီးတင်နေသည့် ထူးဆန်းသည့် “ကျောက်တုံးအချစ်ကြီး အကြောင်း” ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုခဲ့ရသဖြင့် ကျွန်မ စိတ်အာရုံမှာ ထိုအကြောင်းအရာသည် စွဲလမ်းလျက် ရှိနေတော့သည်။

ရောက်ရောက်ချင်းပင် အစ်မ၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဒေါ်နန်းခမ်းမှတ်

www.burmeseclassic.com

(ပြည်နယ်ဦးစီးအရာရှိ/ သူနာပြု)သို့ အဆောတလျှင် မေးကြည့်မိသည်။

သူက လားရှိုးဇာတိမို့ လားရှိုးမှာ ထူးဆန်းသည့် အဖြစ်အပျက်အကြောင်း အရာများ သိနိုင်မလားဟု ထင်ထားသော်လည်း သူလည်း သိပ်တော့မသိပါ။ သူ့ရုံးက စာရေးကြီး ဦးမောင်ကို တော့ သိလောက်သည်ဟု ပြောပြီး ဦးမောင်ကိုနှင့် မိတ်ဆက်ပေး၍ နောက်နေ့တွင် ထိုကျောက်တုံးကြီးရှိရာသို့ သွားရန် စီစဉ်ကြပါသည်။

(၁၆-၆-၁၉၉၈)နေ့တွင် ကျွန်တို့ မိသားစုငါးယောက်နှင့် ဒေါ်နန်းခမ်းမှတ်၊ ဦးမောင်ကိုတို့နှင့်အတူ ကျောက်တုံး အချပ်ကြီးရှိရာ လားရှိုးမြို့၏ အရှေ့မြောက်ဘက်သို့ ကားလေးနှင့် ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်မတို့ သွားရောက်ခဲ့စဉ်က ယင်းတောင်ကြောသို့ သွားရာလမ်းမှာ လမ်းကြမ်းအဖြစ်သာ ရှိနေသေး၍ ချောမွေ့ ပြောင့်ဖြူးခြင်း မရှိပါ။

အောက်ဘက် တောင်ခြေမှနေ၍ ယင်း အံ့ဖွယ်ကျောက်ချပ်အတုံးကြီးကို သိမ်းဆည်း စောင့်ရှောက်ထားသည့် တောင်ကြောပေါ်ရှိ ဆရာတော်ကြီးကျောင်းသို့ ရောက်အောင် ခဲရာခဲဆစ်ကြိုးစားပြီး မောင်းတက်ခဲ့ရပါသည်။

ကမ်းပါးယံ အခြေမှနေ၍ ဆရာတော် သီတင်းသုံးသည့် ကျောက်လိုဏ်ဂူရှိရာသို့ မော့ကြည့်ရာ ကျားပါးစပ် ဟထားသလို ကျောက်ပြားအစွန်းက ရှေ့သို့ ငေါထွက်နေသည်။ ဆရာတော်ကြီးကျောင်းပိုင်းထဲသို့ ရောက်လျှင် ခန်းနေ ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါးက ဆရာတော်ရှိရာသို့ လိုက်ပို့ပေးပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးမှာ ရှမ်းခန့် တိုင်းရင်းသားဖြစ်ပြီး အရပ် ခပ်ပြတ်ပြတ်နှင့် ဝဝတုတ်တုတ် ပုံပန်းရှိ၍ သက်တော်(၆၅)နှစ်ခန့် ရှိပါသည်။ ဘွဲ့တော်မှာ "ဦးဉာဏောဘာသ"ဟု

ဆရာတော်ကြီးက မိန့်ပါသည်။

သို့နှင့် ဆရာတော်ကြီး ဦးဉာဏောဘာသအား လှူဖွယ်ပစ္စည်း ဝတ္ထုငွေများ ဆက်ကပ် လှူဒါန်းကန်တော့ကြပြီး လားရှိုးမြို့သို့ မန္တလေးမှ လာရောက်လည်ပတ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ပါသော ဆောင်းပါးအကြောင်းကိုပါ ပြောပြလျှောက်ထား၍ ယင်းကျောက်တုံးကြီးကိုလည်း ပြသပေးပါရန် ဆရာတော်ကြီးကို ထပ်မံ လျှောက်ကြပါသည်။

'အာယုဏ်ရဲ့ ကျုပ်တို့က လောကီစာအုပ်တွေ ဖတ်လဲ ယဖတ်ဖြစ်ပါတဲ့။ အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ အာယုဏ်တို့ ပြောပြသလိုဆိုရင် ကျုပ် အရပြောပြရမယ့် အကြောင်းအရာလေးတွေ နည်းနည်းကွဲလွဲနေတယ်' ဟု ဆရာတော်ကြီးက ပြောပါသည်။

ယခု ဆရာတော်ကြီး နေ့ရောညပါ သီတင်းသုံးသည့် ကျောင်းသခမ်းမှာ တောင်စောင်းကမ်းပါးယံတွင် ရှိနေသော ကျောက်လိုဏ်ဂူလေးတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

လိုဏ်ဂူလေးမှာ (၁၂)ပေပတ်လည်ခန့် ကျယ်ဝန်းပြီး (၈)ပေခန့် မြင့်ပါသည်။ ဂူ၏ အပိုင်းပိုင်းမှာ တောင်ခါး

ပန်းဘေးမှ ကျောက်အမိုးပြားကြီး တစ်ခုသည် (၁၅)ပေခန့် လျှာသတ္တုထွက်ပေါ်နေပါသည်။ လွန်ခဲ့သည့် (၁၀)နှစ်လောက်က ဆရာတော်ကြီးရောက်ခါစကဆိုလျှင် ထို လျှာစွန်ထွက်နေသည့် ကျောက်အမိုးပြားမှာ (၅)ပေခန့်သာရှိခဲ့သည်။

ကျွန်မတို့သည် ဆရာတော်ကြီးနှင့် စကားပြောကြရင်း ကျောင်းသခမ်းဂူလေးအတွင်းသို့ ကြည့်မိပါသည်။ အလျား(၆)ပေ၊ အနံ(၄)ပေ၊ အမြင့်(၁)ပေခန့်ရှိသည့် ဝါးကွပ်ပျစ်ကလေးပေါ်တွင် ကျူဖျာတစ်ချပ်၊ သစ်သားခေါင်းအုံးလေးတစ်ခု၊ ချည်ကြမ်း ဝါးစောင် တစ်ထည်နှင့် လိမ္မော်ရောင်ဇွေဖျော့(အရောင်ပင် မရှိတော့သည့်) ဖုန်သက်န်းအုပ်တစ်စုံတွေ့ရပြီး ဆရာတော်ကြီး၏ ကိုယ်၌လည်း ယင်းအရောင်ပင်ဖျင်သက်န်း အဟောင်းကိုသာ ရုံထပ်ပါသည်။

ကျွန်မက လိုဏ်ဂူလေးအမိုးကို ကြည့်ရင်း...

'ဒါဖြင့် ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးနေတဲ့ အမိုး ကျောက်ပြားကြီးက ထောင်ပေါ်လွင်ပြီးကျလာတဲ့ ကျောက်ပြားကြီး ယဟာနာပေါ့ခေါ်'

ဟု လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်ကြီးက...

'မဟုတ်ဘူး ဒကာမကြီးရဲ့ အဲဒါခင်ဗျားတို့က နှစ်မျိုးရောပြီး အမှတ်တရနေကြတာ။ နောက်ပြီးတော့မှ ဒါဟိုဘက်တောင်ပေါ်က ပြုတ်ပြီး လူကျလာတဲ့ ကျောက်တုံးကြီးကို လိုက်ပေးမယ်။ ဒကာမကြီးတို့လဲ အထောက်အကူနေ ခဲရာခဲဆစ် လမ်းကြမ်းကြားလာခဲ့ကြတာမို့ အမောပြောအောင် ကြံသကာ မြေပဲယို ထောင်ထောင်၊ ခေါပုပ်ကြော်နဲ့ နေ့နေ့ကြီးလေး စားသောက်လို့ ခါကြပါဦး' ဟု ဆရာတော်ကြီးက ညွှန်ပြ

ပျူငှာစွာ ဧည့်ခံပါသည်။

ကျွန်မတို့သည် ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးသည့် ကျောက်လိုဏ်ဂူ၏ ရှေ့စင်္ကြံအစွန်းမှနေ၍ လားရှိုးမြို့ဘက်သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရာ ယခု ရောက်နေသည့် နေရာသည် တော်တော်လေး မြင့်သည့် တောင်ကြောတစ်နေရာဖြစ်ကြောင်း တွေ့မြင်ရသည်။

ထိုတောင်၏ ဘယ်ဘက် တစ်မိုင်ခန့်အကွာအဝေး တောင်ထိပ်တစ်ခုပေါ်တွင် "မိတ္တူရီဝေဖ်တိုင်" ကြီးများ ထောင်ထားသည့် မိတ္တူရီဝေဖ်စခန်းကို ခပ်လှမ်းလှမ်းမှပင် တွေ့မြင်ကြပြန်ပါသည်။

'ကဲ ဒကာမကြီးတို့အဖွဲ့ကလဲ အမောပြေလောက်ပါပြီ၊ ခင်ဗျားတို့ ကြည့်ချင်လှတဲ့ ကျောက်တုံးကြီးဆိုကို လိုက်ပြပေးမယ်'

ဟု ပြောပြီး ဆရာတော်ကြီးက ရှေ့မှ ကြွသွားသဖြင့် ကျွန်မတို့အုပ်စုသည် အားရဝမ်းသာစွာဖြင့် ထ၊လိုက်သွားကြပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးကျောင်း ပရိဝုဏ်အပေါ်ဘက်သို့ အနည်းငယ် မြင့်မြင့်တက်သွားရပါသည်။

တောင်ခါးပန်း မြေပြင်ညီတစ်နေရာတွင် အလယ်မှ ဉာဏ်တော်အမြင့် (၁၅)တောင်ခန့် စေတီတစ်ဆူနှင့် ဘေးနှစ်ဖက်မှ ဉာဏ်တော်အမြင့် (၁၂)တောင်ခန့် စေတီ (၂)ဆူရှိပြီး တည်ထားသည့် ထုံးသင်္ကန်းများ ဆွေးဖွေးဖြင့် စေတီ (၃)ဆူကို သပ္ပာယ်စွာ တွေ့ရှိ ဖူးမြော်ကြရပါသည်။ ထိုစေတီများနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် (၃ခန်း x ၄ ခန်း) အကျယ်ရှိသည့် **အုတ်နံတပ် (၂)ထပ်ကျောင်း** တစ်ကျောင်း နှိပ်ပါသည်။

'အိစေတီ (၃)ဆူကတော့ ရှမ်းစော်ဘွားကြီးတစ်ဦးရဲ့သားတော် "စောခွန်သာ" နဲ့ သမီးတော်နှစ်ပါးဖြစ်တဲ့ "စောနန်းပွန်"'

"စောနန်းပွေး" တို့ မောင်နှမယုံ့ယောက် သစ္စာအိတ္တန်ပြုပြီး တည်ထားခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်အလှူလို တောင်ခြေအောက်ဘက်က ရွာသာတွေ ပြောကြတာပါ။ ကမ္ဘာ့ကျောက်စာတွေလဲ ပြုပျက်နေပြီဆိုတော့ နှစ်ပေါင်း ဘယ်လောက်ကြာခဲ့ပြီလဲ မယ်ဘူး။

ကျုပ် ဒီအထာပေါ်ကို စတင်ဆောက်တုန်းကတော့ ဆင်နေ ကျားအောင်ပါ။ သစ်ကြီးဝါးကြီးတွေလဲ ထူထပ်ညှို့ပြီး အုပ်ဆိုင်နေတာပဲ'

ဟု ဆရာတော်ကြီးက ပြောတော့မှ ကျွန်မတို့မှာ ဘေးဘီဝဲယာသို့ ကြောက်စိတ်ဖြင့် ထပ်မံကြည့်မိကြသည်။ မှန်ပါသည်။ ဒီလိုနေရာ လူမနီး၊ သူမနီး ခေါင်လွန်းသောနေရာတွင် ဆရာတော်ကြီးလို ကျင့်စဉ်ကောင်းသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်မို့သာ နေနိုင်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် အမြင့် (၉)ပေ အကျယ် (၈)ပေ၊ ဒု (၄)ပေခန့်ရှိသော အုတ်တိုက်ကျောင်းဆောင် တစ်ခုရှေ့တွင် ရပ်လိုက်ပြီး...

'ကဲ ဒီမှာ ဒကာမကြီးတို့ တွေ့ချင်၊ မြင်ချင်တဲ့ ကျောက်တုံးအချပ်ကြီးပါပဲ'

အမြင့် (၄)ပေခွဲ၊ အကျယ် (၃)ပေခွဲနှင့် ဒု (၁)ပေခန့် ရှိပါသည်။ ယင်းကို အုတ်ကျောင်းဆောင်အတွင်း အမြင့် မတ်ထောင်ထားပါသည်။ ဘေးနား

တွင် ယင်းကျောက်တုံးကြီးမှ ပဲ့ထွက်ခဲ့သည့် [(၉) လက်မ x (၇)လက်မ x (၆)လက်မ]ခန့်ရှိ ကျောက်တုံးတစ်ခုနှင့် [(၆)လက်မ x (၅)လက်မ]ခန့် ရှိသည့် ကျောက်တုံးကလေးတစ်ခုတို့ကို တွေ့ရပါသည်။ ထူးဆန်းကျောက်တုံးများရှေ့တွင် ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်တို့ဖြင့် လှူဒါန်း ပူဇော်ထားပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက ကျောက်တုံးကြီးကို သေသေချာချာ ကိုင်တွယ်စမ်းသပ်ကြည့်ပြီး ဝေဖန်ခိုင်းသဖြင့် ကျွန်မတို့လည်း စိမ်ပြေနပြေ ကြည့်ရှုပြီး ခဏခဏ ပွတ်သပ်ကြည့်ကြပြန်ပါသည်။

ကျွန်မ၏မောင်လေး မောင်သန်းထွန်းက...

'မမခင်တို့အုပ်စု လက်နဲ့တအား ပွတ်ကြည့်နေကြတာ ကျောက်တုံးမို့လို့သာပေါ့ဗျာ။ လူသာဆိုရင် အရိုးပဲ ကျန်တော့မှာ'

ဟု ရယ်စရာပြောသဖြင့် ဆရာတော်ကြီးက...

'ဟာ...ဒကာမကြီးကလဲ ခင်ဗျားတို့လို ရှာဖွေစမ်းပြီး ကျုပ်ဆီကို ရောက်လာကြတာ မရှိသလောက်ပါ။ တခြားဘယ်သူမှလာပြီး အသေးစိတ် လာမေးမြန်းတဲ့သူ မရှိဘူး။ ဒါကိုပဲ ကျုပ်မှာ ဝမ်းသာလွန်းလို့'

ဟု ကျေနပ်စကား မိန့်ပါသည်။ ထိုသို့ ကျွန်မတို့သိသားစုကို ဆရာတော်ကြီးပြောပြနေစဉ် အောက်တောင်ခြေတွင် တောင်ယာစိုက်ပျိုးရေး လုပ်ကိုင်စားသောက်နေသူ ဦးကြီးတစ်ဦးက ဆရာတော်ကြီးအတွက် ဆွမ်းချိုင့်လာပို့ပါသည်။

ထိုကြီးကြီး ပြောပြချက်အဆိုလျှင် လပြည့်လကွယ်ညများတွင် တစ်ခါတစ်ရံ ယခုတောင်ပေါ်ရှိ ဆရာတော်ကြီးကျောင်းပိုင်းအတွင်းမှ ပြုပြင်ပြုတ်အဆောက်အအုံများ ပြုဆင်အလင်းတန်းကြီးများ ထွက်ပေါ်လာ

www.burmeseclassic.com

တက် တောင်တောင်ခြေများမှ တွေ့မြင်ကြောင်း ဘုရားရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူနစ်လည်း ဟုတ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ပြောပြပါသည်။

ဤ ကျောက်တုံးကြီး၏ အသားမှာ ကျောက်ဆီခြောက် ဥပေါင်းကလေးများကို အမာအကျစ်ထားသည့်နံ့ ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းကျောက်သားပေါ်တွင် လက်ဆယ်ဆန် အတုတ်နှင့် လက်နှစ်ဆစ်ဆန် အရှည်ရှိသည့် ရှည်ဖျော့ဖျော့ လိမ္မော်အရောင်၊ စိမ်းဖျော့ဖျော့အရောင် အခြာရောင်၊ သလင်းရောင်အရင့် ကျောက်လုံးကလေးများကို ကွက်ကွားထည့်ပြီး အလှူစီခြယ်ထားသလို တွေ့ကြရသည်။

ဤကျောက်တုံးကြီးကောင် ကမ္ဘာ့ထွင်အားကြောင့် ညပိုင်း အမှောင်ခိုတွင် အလင်းရောင်များ ဖြန့်ထွက်နေကျ သလားဟု တွေးမိပါသည်။

ကျွန်မတို့လည်း အနီးတစ်ဝိုက်ရှိ တောင်ကြောနေရာများကို လျှောက်လှည့်ပတ်ကြည့်ပြီး ပြန်အလာတွင် ဆရာတော်ကြီးလည်း ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးနေပါပြီ။

ဆရာတော်ကြီးက ဆက်ပြောပြသည်မှာ...

“အဘိကျောက်တုံးကြီး တော်လည်းသံခြည်ဟည်ကျလာခဲ့ကြတော့ နေ့လယ် (၁၁)နာရီလောက်ပဲ ကျုပ် ဆွမ်းစားနေတုန်းပေါ့။

ကျုပ် ခုနေတဲ့ လိုက်ဂူလေးလဲ လျှင်အကြီးအကျယ် လှုပ်သလို လှုပ်မိသွားတာပဲ။ ဒါနဲ့ ကျုပ်လဲ ဖုတ်ဘက်ထွက်ပြီး ဆေးထဲမှာကို လှမ်းကြည့်တော့ ဘာမှ ထူးထူးခြားခြား မတွေ့ရတာနဲ့ ဆွမ်းဆက်စားနေလိုက်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ တောင်ခြေဘက်က တောင်သာသမား (၄)ယောက် တက်လာပြီး...

‘ဆရာတော်ဘုရား တောင်ခြေရင်းမှာ ဘာကျောက်တုံးကြီးပုန်း ယထိတူ အသံကြီးပြည်ပြီး မိုးပေါက် ပြတ်ကျလာပါတယ်ဘုရား။ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးရင် တပည့်တော်တို့နဲ့ ဝေဖာလိုက်ကြည့်ပေးပါဦးဘုရား’ ဟု လျှောက်တင်ကြတယ်။ ဒါနဲ့

ကျုပ်လဲ သူတို့နဲ့ တောင်ခြေရင်းကို လိုက်သွားကြည့်တော့ ခု ဒကာမကြီးတို့ တွေ့မြင်ခဲ့ကြတဲ့ ကျောက်တုံးကြီးကို တွေ့ရတယ်။ ဟို အပုံတုံးလေး နှစ်ခု ရောပေါ့။

အပေါ်က ပြုတ်ကျတဲ့ အရှိန်ပြင်းလို့ မြေကြီးထဲကို (၅)ပေလောက် ခွက်ဝင် သွားခဲ့တယ်။ ကျုပ်လဲ သူတို့ကို အံ့ဩစရာတော့ ကောင်းသားပဲလို့ ပြောပြီး ကျောင်းကို ပြန်လာခဲ့တယ်။ ကိုယ်လဲ ဘာမှန်း ရေရေရာရာ မသိတော့ ဒီအတိုင်းပဲ နေလိုက်တယ်’

ကျွန်မတို့မှာ ဆရာတော်ကြီး ဆက်ပြီး ပြောပြမှာကိုပဲ နားထောင်နေကြပါသည်။

‘နောက်တော့ ဒီကျောက်တုံးအကြောင်း ဘာဆက်သိရတုန်းဆိုတော့ ဟိုတယ်ဘက်က ပိုက်ဂူရိုင်းစခန်းတောင်ပေါ်မှာ သံတာဝါတိုင်တွေ စိုက်ဖို့ရာ လျာထားတဲ့ မြေနေရာနဲ့ မလွတ်ကင်းတဲ့ “တမလန်း” ပင်ကြီးတစ်ခု ရှိသတဲ့။ အဲဒီအပေါ်ကြီးက သက်တမ်းလဲ ရာကျော်လောက်ရှိပြီ။ အမြင့်က ပေ(၅၀) လောက် ရှိတယ်။ ပုဆိုးနှစ်ပတ်စာလောက် ဖင်စည်တုတ်တယ်။

သက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ကျတဲ့ တပ်မတော် သားတွေက ခုတ်လှဲပေးချောပေါ့လေ။ သူတို့လဲ ပထမတော့ ဒီအပေါ်ကြီးကို စပြီး ခုတ်ကြတော့ အဆင်မပြေကြဘူး။ တစ်ပျိုးပြီး တစ်ပျိုး နာကြ ဖျားကြ ခိုက်ပိ အင်ရှင်ကြ

နဲ့တဲ့။ နောက်မှ တောပိုင်တောင်ပိုင်တွေထဲ အုန်း ငှက်ပျော ကန်တော့ပွဲတွေ ထိုးပြီး ပ။ သတော့မှ အားလုံး ချောချောမောမော လုပ်နိုင်ကြတယ်။

အဲသစ်ပင်ကြီးလဲ လဲကျသွားရော သစ်ပြဲတွေနဲ့အတူ အောက်ခြေမြေထဲကနေ အဲဒီကျောက်တုံးကြီးက ပြည်ဟည်သံကြီးနဲ့ တွန်းကန်ပြီး အထောက်အကူ ပြောပြရင်းပဲ လွင်ကျရောက်လာတာပါပဲ။ ဒါပဲ တစ်ဆင့်စကား ကြားရတာပါပဲ။

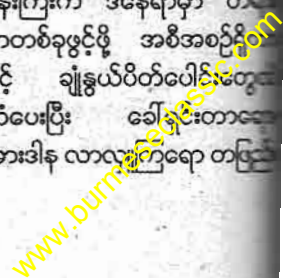
ဟု ဆရာတော်ကြီးက ပြောပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ပြောပြသည်ကို ကျွန်မတို့ အတွေးဝင်မိသည်။ အလေးချိန်စီးသည့် ကျောက်တုံးသည် “(၁) မိုင်ခန့်ဝေးသောနေရာမှ ဤနေရာဘက်သို့ လေထဲလွင့်၍ ရောက်နိုင်မည်လော” ဟူ၍...

‘ကျုပ်လဲ ဒီအတိုင်းပဲ နေလိုက်တာ နှစ်လလောက်ကြာတော့ လူလတ်ပိုင်း ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတစ်ယောက်နဲ့ အနီးသမီးနှစ်ယောက် လှူဖွယ်ပစ္စည်းတွေ ကျုပ်ကို လာလှူကြတယ်။ တောင်ကြော ကျောက်တုံးကြီး လာကြည့်ခေါ်လာကြတာပေါ့။ အဲဒီကျောက်တုံးကြီးကို တောင်ပေါ်က ကျုပ် ကျောင်းထဲမှာ သိမ်းပြီး စောင့်ရှောက်ထားဖို့လေ။

နောင်မကြာမီမှာ ဘာသာသာသနာရေးကိစ္စတွေ တိုးတက်စည်ပင် အောင်မြင်မယ့်အကြောင်း ဘုန်းကြီးကိုလဲ ကူညီမယ့်သူတွေ အထိ အလျောက် ရောက်လာမယ့်အကြောင်း လျှောက်ပြီး ဘယ်က လာကြတာလဲ မပြောဘဲ ပြန်သွားကြတယ်။

ဘုန်းကြီးက ဒီနေရာမှာ တောင်ပိုင်သာတစ်ခုဖွင့်ဖို့ အစီအစဉ်ရှိကြောင်း ကြောင့် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းတွေထဲ ပိုက်ဆံပေးပြီး ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ် လုပ်အားဒါန လာလှူကြရော တဖြည်း

ဖြည်းချင်း ရှင်းလင်း စီစဉ်နေရတာပေါ့။ သာသနာရေးမှာလဲ ဝတ္ထုကမြေ(၈) ကေ ဂရန်ချပေးဖို့ တင်ထားတယ်။

အဲဒါ သက်ဆိုင်ရာက ကွင်းဆင်း လာကြည့်ကြပြီး မြေကို (၁၄)ကေ ချ ပေးခဲ့ကြတယ်။ နောက်ပြီး တပ်မ တစ်ခုက ရဲဘော်တွေကို သစ်ပင်ခုတ်၊ မြေညှိရှင်းလင်းဖို့ ဘုန်းကြီးဆီ လွှတ် လိုက်လို့ ဟိုသာသနာအလံတွေ စိုက်၊ ဝါးဒလက်တွေနဲ့ စည်းရုံးအပြည့် ကာ ပေးခဲ့ကြပါတယ်။ ဆန်းတော့လဲ ဆန်း ပါတယ် ဒကာမကြီးရယ်'

ဟု ဆရာတော်ကြီးက ပြောပြပါ သည်။

'ဒါဖြင့် ဒီကျောက်တုံးကြီးတွေကို ဆရာ တော်ကြီးတို့ ထောင်ပေါ်ကို ဘယ်လို မ၊ သယ်ကြတာလဲ ဘုရား'

ဟု မေးလျှောက်ရာ...

'အဲဒါ ပြောပြဦးမယ်။ တောင်တက် လမ်းကလဲ ဒကာမကြီးတို့ သိတဲ့ အတိုင်းပဲ။ မြင့်လဲမြင့်၊ ဆင်ခြေလျှော ကလဲ ဖြစ်ပြန်ဆိုတော့ တပ်မတော် သားတွေနဲ့ ရွာသားတွေ စုပေါင်းပြီး သံကြိုးကြိုးတွေနဲ့ ဆိုင်၊ အောက်က တလဲမိတ်တုံးကြီးတွေခံပြီး တွန်းတင်ကြ တာပေါ့။ သူတို့လဲ ကြိုးစားပြီး လုပ်ရှာ ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လုပ်သလောက် ခရီးမရောက်ဘူး။ အဲဒါကို ဗိုလ်ကြီး တစ်ယောက်က ကျုပ်ကို...

"ဆရာတော်ကြီးပဲ ကျွန်တော့တယ်။ ဆရာ တော်ကြီး သစ္စာအိဋ္ဌာန် တစ်ခုလုပ်လိုက်မှ တောင်ပေါ်ကို ချောချောမောမော တင်လို့ရ လိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်ဘုရား"

လို့ လျှောက်တာနဲ့ ကျုပ်အနေနဲ့ ဝန်လေးတာမှတ်လို့။

"ဤတောင်ပေါ်ရှိ ယခု နိုင်ငံတော်က လှူဒါန်းခဲ့သည့် သာသနာ့နယ်ပြေတွင် မကြာမီကာလ၌ ဘာသာရေး၊ သာသနာရေး ကိစ္စများ ပိုမိုတက်အောင်ပြင်စေရန် ကြိုးစား ရွက်ဆောင်လျက်ရှိရာ ဤနေရာသည်

ဘူမိနက်သန်မှန်ပါက ကျောက်တုံးကြီးသည် ဘုန်းကြီးကျောင်းပိုင်ရှိသည့် တောင်ပေါ်သို့ မည်သည့်နည်းနည်းဖြစ်စေ ရောက်ရှိအောင် သယ်ယူနိုင်ရပါလိမ့်။"

လို့ အိဋ္ဌာန်ပြုပြီး တဖြည်းဖြည်းချင်း ဆွဲတင်လို့ ရခဲ့ကြတယ်။ နောက်ပြီးမှ အုတ်ပလ္လင်နဲ့ ကျောင်းဆောင်ထဲကို မ၊တင်လို့ ရခဲ့တယ်'

'တင်ပါ့ဘုရား။ တော်တော်တော့ ထူးဆန်းအံ့ဩစရာ ကောင်းတာပါ ပဲ'

ဟု ပြောမိကြသည်။

'ဒါတွင် ဘယ်ဟုတ်ဦးမလဲ ဒကာမ ကြီးရယ်။ မြစ်သားမြို့က ကျောက်ခွဲ စက်ပိုင်ရှင်တစ်ယောက် ကျုပ်ဆီကို လာကန်တော့ရင်း အဲဒီကျောက်တုံး အပဲ့တစ်ခုကို တောင်းလို့ ဘုန်းကြီးလဲ ပေးလိုက်တယ်။ နောက်(၄)လ လောက်နေတော့ ပြန်လာဖို့တယ်။ ကျုပ်ကို ဘာပြောပြသလဲဆိုတော့...

"...ဆရာတော်ကြီးဆီက ယူသွားတဲ့ ကျောက်တုံးကို ကျောက်ခွဲစက်ထဲ ထည့် လိုက်တာနဲ့ စက်က ရင်သွားသတည်း။ စက်ကိရိယာတွေနဲ့ သွယ်ထားတဲ့ လျှပ်စစ်ဗီလာကြီး၊ သုတ်ဆွတ်ကို စစ် ကြည့်တော့လဲ အားလုံး အကောင်းပါပဲ။ ကြီးစွဲလို့လဲ မဟုတ်" ပေါ့'

ကျွန်မမောင်လေးက...
'ဆရာတော်ကြီးဘုရား ကျောက် တုံးက ဒါဖြင့် ဘယ်လိုမှ ကြိတ်ခွဲလို့ မကြေဘူးပေါ့နော်'

ဟု မေးပါသည်။

'ဟုတ်တယ် ဒကာကြီးရဲ့။ စက်နဲ့ခွဲ လို့လဲ မကွဲမကြေဘူး။ နောက်ပြီး အဲဒီ ဒကာကြီးအိမ်မှ မိသားစု ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေးကိစ္စတွေလဲ အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သတဲ့။ စီးပွားရေးတွေလဲ တလွဲ တချော်တွေဖြစ်၊ ဆုံးရှုံးမှုတွေလဲ ဖြစ် လာတော့ သူ့မိန်းမက ဗေဒင်မေးကြည့် တော့တာပေါ့။ ဗေဒင်က...

"ခင်ဗျားတို့ အိမ်မှာ ဘုန်းကြီးကျောင်းက ဖွဲ့စည်းတစ်ခု ရောက်နေတယ်။ အဲဒါ သူ့နေရာ သူ ပြန်ထားလိုက်ရင် အားလုံး ကောင်းသွား ပါလိမ့်မယ်"

လို့ အဟောထွက်တာနဲ့ ကျုပ် ကျောင်းကို သူ့ကိုယ်တိုင် ပြန်ပို့ပေးခဲ့ တာပါပဲ'

ကျွန်မတို့မောင်နှမတစ်စုမှာ ဆရာ တော်ကြီး ပြောပြနေသမျှကို စိတ်ဝင် စားစွာ နားထောင်နေကြပြီး ယုံရ ကောင်းနိုးနိုးဖြင့် စိတ်ထဲမှာ ဝေဝေဝါ ခံစားမိသည်။ မောင်လေးမှာ လက် တွေ့မှ ယုံကြည်တတ်သူမို့...

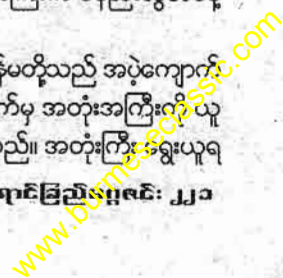
'ဘုန်းကြီးဆီက ကျောက်တုံးလေးတစ်ခု လောက် တပည့်တော်တို့ မောင်နှမတစ်စုကို စွန့်ပိတ်ရနား မှူးလေးကလူတွေကို "ထူးဆန်း အံ့ဖွယ်ပစ္စည်း" အနေနဲ့ ပြုချင်လို့ပါဘုရား' ဟု လျှောက်ထားရာ...

ဆရာတော်ကြီးက ဘာပြန်ပြော သလဲ ဆိုတော့...

'ဒကာကြီးတို့ ဖဲ့လို့ရရင် ယူသွား ကြပါတဲ့'

ဆရာတော်ကြီးက ဝိနည်းလွတ်မိန့် ပါသည်။

သို့နှင့် ကျွန်မတို့သည် အပဲ့ကျောက် တုံးနှစ်ခုအနက်မှ အတုံးအကြီးကို ယူ လာခဲ့ကြပါသည်။ အတုံးကြီး အရွေးယူရ

ခြင်းမှာ မောင်နှမသုံးအိမ်ထောင် ခွဲစိတ် ယူကြရမှာမို့ပါ။ ကျွန်မတို့လည်း လိုချင် သည့် “ထူးဆန်းပစ္စည်း”ကို ရခဲ့ပြီ ဖြစ်၍ အားလုံး ပြုံးပျော်နေကြသည်။ ကျွန်တို့မှာ ယင်းကျောက်တုံးကို လားရှိုးဘုံတံတွင် သေသေချာချာ သိမ်း ထားခဲ့ပြီးမှ မှုဆယ်-နမ့်ခမ်း-ရွှေလီ- ဝမ်တိန်-ကျူကုတ်-ပန်ဆိုင်း စသည့် နယ်စပ်မြို့များသို့ တစ်မြို့ဝင် တစ်မြို့ ထွက် ညအိမ်ခရီးအနွဲ့ လျှောက်လည် ကြရာ ရက်သတ္တပတ်ကြာပြီးမှ လားရှိုး သို့ ပြန်ရောက်ကြသည်။ ရောက် ရောက်ချင်း ကျောက်တုံးကို အရင် ကြည့်ရသေးသည်။ နဂိုအတိုင်းရှိနေ တာပဲ။ ဪ သူများ တွေများ ဘေးက နေကြည့်လျှင် ရယ်ချင်ကြမှာပါပဲ။

လားရှိုးရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။ မန္တလေးမြို့သို့ ပြန်ရောက်ကြလျှင် ကိုယ့်ဆိုင်ရာရုံးတာဝန်များကို တောက် လျှောက်လုပ်ကြရသဖြင့် ဆရာတော် ကြီးဆီက တောင်းခံခဲ့သည့် ကျောက် တုံးကိုလည်း ဘုရားစင်ပေါ်မှာ တရို တသေ တင်ထားပြီး ဘာမျှ စမ်းသပ် မကြည့်ကြရသေးပေ။

လာသည့် ဧည့်သည်များကိုလည်း ပြုပြီး ရာဇဝင်ဇာတ်ကြောင်း ပြောပြရ သည်မှာ အမေပင်။ ကြည့်ရှုသည့်သူ များကလည်း ဒါမျိုး မမြင်ဖူးကြ၍ အထူးအဆန်း ဖြစ်နေကြသည်။

ကျောက်တုံးလေး ကျွန်မတို့အိမ်သို့ ရောက်ပြီး တစ်ဆယ့်ငါးရက်လောက် အကြာတွင်တော့ အမေသည် ကျန်းမာရေး ဒေါင်ဒေါင်မြည် ကောင်း နေရာမှ ချက်ချင်း လေဖြတ်သလို ဖြစ်သွားသဖြင့် အထူးကု သမားတော် ဆရာဝန်ကြီးများနှင့် တိုင်းရင်းဆေး အကြောဆရာများပါ နှစ်မျိုးစလုံး ညှပ် ၍ ကုသပေးကြရာ ကောင်းမွန်စွာ ပျောက်ကင်းလာပါသည်။

ဒါကို ကျွန်မကတော့ မယူထားအပ် သည့်ကျောင်းပစ္စည်း ယူလာခဲ့မိ၍ ခိုက်သည်ဟု ယူဆပါသည်။ ကျွန်မ မောင်ညီမများက မယုံကြည်ကြပါ။ တစ်နေ့တော့ ကျောက်ခွဲစက်မှ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ရောက်လာပြီး ယင်းကျောက်တုံးကို ကြည့်ကာ သူ့ခွဲ စိတ်ပေးမည်ဟု ပြောပြီး ကျွန်မမောင် မောင်သန်းထွန်းနှင့် ထွက်သွားကြပါ သည်။

သူတို့ အိမ်နားအရောက် နောက်မှ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးက သူတို့ဆိုင်ကယ်ကို ဝင်ဆိုက်မိသဖြင့် လက်များ ခြေထောက် များတွင် အပွန်းအပဲ့ဒဏ်ရာများ ရကြ ပါသည်။

ထိုကျောက်တုံးလေးကို ကျောက်ခွဲ စက်ထဲတွင် တင်လိုက်ရာ နဂိုလည်နေ သည့်စက် ချက်ချင်း ရင်သွားပါသည်။ ကျောက်တုံးကို ဖယ်လိုက်တော့ စက်က ဖွန် ခြန့်လည်ပါသည်။

ကဲ... ဒီလောက်တောင်မှ စက်နဲ့ ခွဲလို့မရလျှင် လက်နဲ့ပဲခွဲကြည့်စို့ဟု ဇွဲ မလျှော့ဘဲ ပုဆိန်ဖြင့် အလုပ်သမား တစ်ယောက်ကို ခွဲခိုင်းပါသည်။ ကျောက်တုံးကတော့ ဖြူတောင် မဖြူပါ။ ပုဆိန်က အရိုးမှ ကျွတ်ထွက်ပြီး ဘေးမှ ကြည့်နေသူကို ခိုက်မိသဖြင့် ဆေးခန်းသို့ ပို့ပေးလိုက်ရပါသည်။

ကျွန်မတို့အိမ်မှ မိသားစုမှာလည်း ကျန်းမာရေး ထိခိုက်လာကြပါသည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများလည်း သိပ် အဆင်မပြေကြဘဲ ကမောက်ကမ ဖြစ် လာသည်။

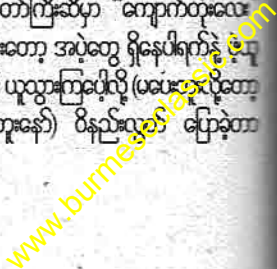
မိသားစုမောင်နှမတွေလည်း စကားပြော အပေါက် အလမ်း မတည့်ဘဲ တကျက်ကျက်နှင့် ဒါထဲက လူလိမ်ခံရခြင်း ခါးပိုက်နှိုက်ခံရခြင်း စသည့် ဆိုးကျိုးများနှင့်

ကြုံတွေ့နေရကြတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် တစ်ည၌ ကျွန်မ အိပ်မက်မက်ပါသည်။ ထူးဆန်းစွာ အိပ်မက်ပုံမှာ ကျွန်မသည် မန္တလေးမြို့ အရှေ့ဘက်ရှိ ကဲကောက်ရပ်ကွက် တွင်ရှိသော ရုံးသို့သွားရန် လိုင်းကား ဝိတ်သို့အသွား လားရှိုးမှ ဆရာတော် ကြီးသည် ရှမ်းပြည်မှာလုပ်သော ဘုန်းကြီးဆောင်း ရှမ်းထီးကြီးကို ဆောင်း၍ လွယ်အိတ်ကလေးတစ်လုံး လွယ်ကာ လမ်းဘေး ဝဲယာရှိ အိမ်များ ကို မျက်စိဖြင့် တစ်စုံတစ်ခု လိုက်ရှာ နေသလို မြင်ရပါသည်။

ကျွန်မက ကျွန်မကို ဆရာတော်ကြီး မြင်တွေ့သွားမှာစိုး၍ ထီးဖြင့် ကွယ် ဆောင်းကာ ခပ်သုတ်သုတ် လမ်း လျှောက်ရင်း နောက်သို့ လှည့်ကြည့်ရာ ဘုန်းကြီးလည်း ရှေ့သို့ ဆက်လျှောက် သွားသည်ကို အိပ်မက်ထဲတွင် ထင်ထင်ရှားရှား မြင်ရပါသည်။

ယင်းအိပ်မက်နှင့် အိမ်မှာဖြစ်ပေါ် သည့် အခြေအနေအမျိုးမျိုးကို ကျွန်မ မှာ ဆက်စပ် တွေးမိရင်းမှ...

‘မပပ်တော့ ဒီကျောက်တုံးကို ဘုန်းကြီးဆီ ပြန်ပို့ပေးချင်ပြီကွယ်။ လားရှိုးဘုန်းက ဘုန်းကြီးပြောခဲ့တဲ့ မြစ်သာကလူ မြစ်တာ တွေနဲ့ တို့ အရဖြစ်နေတာတွေက တစ်ထပ် တည်းလောက်တူနေတယ်။ နောက်ပြီး ဆရာတော်ကြီးဆီမှာ “ကျောက်တုံးလေး” တောင်းတော့ အပူတွေ ရှိနေပါရက်နဲ့ ဗုဒ္ဓ လိုရင် ယူသွားကြပါလို့ (မပေးအင်္ဂလိပ်တော့ ပပြောဘူးနော်) ဝိနည်းလည်း ပြောခဲ့တာ

တွေ့ရယ် အားလုံးပဲ ပြီး တွေးလိုက်တော့
“ယုယုတံပစ္စည်း ယုယုလို့ အဓိပ္ပာယ်
ပေါက်တယ်”

ကျွန်မသည် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မိ
သည်။ မောင်၊ ညီမတွေကတော့...

‘မမခင်ဘာသာ အစွဲအလမ်း အယူ
သီးပြီး ကြောက်ရန်ကော’

ဟု ရယ်မောကြပါသည်။ နောက်
သုံးလအကြာတွင် ကျွန်မတို့အမေ
သည် ဒုတိယအကြိမ် လေဖြတ်ရောဂါ
ဖြစ်ပြန်သည်။ ဒီတစ်ခါတော့ အခြေ
အနေဆိုးရွား၍ ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးသို့
ပင် တင်လိုက်ရသည်။ အထူးကု သမား
တော်ကြီးများနှင့် ဂရုတစိုက် ကြပ်မတ်
ကုပေးကြသော်လည်း တစ်လလောက်
အကြာ(၃၁-၁၀-၁၉၉၈)နေ့တွင် ဆုံး
ပါးသွားပါသည်။

တစ်ဖန် (၂၅-၅-၂၀၀၂)နေ့တွင်
ကျွန်မတို့အား လားရှိုးသို့ ကားမောင်း
ပြီး လိုက်ပို့ပေးခဲ့သော မောင်လေး
မောင်သန်းထွန်းသည် မိသားစုများဖြင့်
ရယ်ရယ်မောမော စကားပြောရင်း
အကောင်းပကတိမှနေ၍ နှလုံးသွေး
ကြော ရုတ်တရက် ရပ်ဆိုင်းသွားပြီး
သတိလစ်သွား၍ “အေးသီရိ” ဆေးခန်း
သို့ ပို့ပေးခဲ့သော်လည်း ကုမရတော့ဘဲ
ထပ်မံ ဆုံးသွားခဲ့ပြန်သည်။

ဒီအခါကျမှ ကျွန်မ၏ညီမများမှာ
ဆိုကြည်လာကြသည်။

‘အေးကွယ် တော်ပါပြီ။ ဒီလောက်
အနီးနီး စိတ်ကုန်တော့ ကျောက်အေးကြတာ
ဒီလောက်ကြပါပြီ။ သူ့အကျေခံ မြန်မို.
အိတ်ကြပါတော့’

ဆရာတော်ကြီးကို လှူငွေ၊ လှူဖွယ်
အည်းများလည်း ဝယ်ပေးလိုက်ပြီး
အိတ်ကုသမျှ အကုန်အကြောင်းတွေကို
အည်း လှူအပ်ထားပြီး ကျေနပ် ခွင့်
ပွတ်ပို့ရယ်။

“ဆရာတော်ကြီးပစ္စည်း (ကျောက်
အေး)ကိုပင် တည်ထောင်တဲ့ အားလုံး
လက်ထိလက်ရောက် ပြန်အပ်ပါ
အံ့” ဆိုပြီး လင်မန်းတစ်ယောက်မှာ တပို့

အင်းဆိုရယ်။
အားလုံး အသေးစိတ် မှာကြား၍
ကျွန်မတစ်ယောက် ညီမကို လားရှိုးသို့
ထေ့ပွတ်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်မကတော့ ငုံ့မှ
ခွင့်ပေး၍ လိုက်သွားရမယ်။

သူတို့ လားရှိုးက ပြန်လာကြ
တော့...

‘ဆရာတော်ကြီးနဲ့လဲ တွေ့ရပါ
တယ်။ ဘယ်မှမကြွသေးလို့ တော်ပါ
သေးရဲ့။ ဆရာတော်ကြီးကလဲ အားလုံး
ကျေနပ်ခွင့်လွှတ်ပါကြောင်း။ ဒီ

ကျောင်းပစ္စည်းဟာ သူ့ဘူမိနက်
သန် နေရာမှန်ကို တစ်ချိန်ချိန်ပြန်
ရောက်မှာ ဖြစ်ကြောင်း။ ဆရာတော်
ကြီးလဲ ကြိုပြီး သိနေကြောင်း။
ဘယ်လိုမှ မအောက်မေ့ပါကြောင်း။

ဒကာမကြီးတို့ မိသားစုအားလုံး
ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ အေးချမ်းသာယာ
ပြီး ဘေးဘယာ ဝေးကွာကြစေရန်
ဆုတောင်းမေတ္တာများ ပို့ပေးခဲ့ပါ
ကြောင်း။

တို့ကို ညီမများမှတစ်ဆင့် ပြန်ပြော
ပြသဖြင့် ကျွန်မလည်း စိတ်လက်များ
ပေါ့ပါးကြည်လင်သွားပါသည်။

ကျွန်မသည် ထို“ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်
ကျောက်တုံး”ကို လားရှိုးရှိ ဆရာတော်
ကြီးထံသို့ ပြန်မပို့ခင် ကျွန်မရုံးခန်း
စီရိုကြီးထဲတွင် သိမ်းဆည်းထားခဲ့သေး
သည်။ ရုံးသို့ အလုပ်ကိစ္စဖြင့်လာကြ
သော သတ္တုတွင်းဝန်ကြီးဌာနမှ ဘူမိ
ဗေဒအရာရှိများအား ယင်းကျောက်တုံး
လေးကို ပြသကြည့်ရာ သူတို့လည်း
“ဒီဟာမျိုး တစ်ခါမျှ မမြင်တွေ့ဘူး
ပါ” ဟု ပြောကြပါသည်။

သူတို့လည်း ထူးဆန်းသည့် ပစ္စည်း
အမျိုးအစားအဖြစ် စိတ်ဝင်စားစွာ
ကြည့်ရှုကြပါသည်။ အလေးချိန်မှာ
လည်း “ကျောက်တုံးအလေးချိန်မျိုး
မဟုတ်ဘဲ “သံတုံးအလေးချိန်”
ကဲ့သို့ လေးလွန်းပါသည်။ သူတို့က
ဓာတ်ခွဲ စမ်းကြည့်ချင်သည်ဟု ပြောကြ

သော်လည်း ကျွန်မ ဘယ်သူ့မှ မပေး
ဝံ့တော့ပါ။

ဆရာတော်ကြီး ပေးလိုက်သော
“ဆုတောင်း”သည် ကျွန်မတို့အဖို့
မပြည့်ဝကြပါ။ လားရှိုးမှ ပြောင်းခဲ့ရ
သော အစ်မကြီးဒေါ်ကြင်စိသည်လည်း
ရုံးသွားခါနီး ရေချိုးရင်းမှ လေဖြတ်သွား
သဖြင့် မန္တလေးဆေးရုံကြီးတွင် တင်၍
ဆေးကုသရပါတော့သည်။

အထူးကု ပါမောက္ခ သမားတော်ကြီး
များနှင့် ဂရုတစိုက် ကြပ်မတ်ကုသပေး
သော်လည်း (၁၅-၁၀-၂၀၀၂)နေ့ တွင်
ထပ်မံ ကွယ်လွန်ပြန်ပါသည်။ ကျွန်မ
ကြီးစွာ တုန်လှုပ်နေမိပါသည်။

ဤပစ္စည်း (ကျောက်တုံးလေး)သည်
မြေပေါ်၊ မြေအောက်၊ ရေအောက်သယ်
ဇာတပစ္စည်းများဆိုလျှင် ဘူမိဗေဒ
ပညာရှင်များထံမှ တစ်ဦးတစ်ယောက်
လောက်တော့ တွေ့မြင်ဖူးပါလိမ့်မည်။

ယခုမှ ထိုပစ္စည်းသည် ကမ္ဘာမြေပေါ်
မှ မဟုတ်ခဲ့လျှင် အာကာသထဲတွင်
ပုံသန်းနေကြသော ဥက္ကာပုံ(သို့မဟုတ်)
ဂြိုဟ်တစ်ခုခုမှ ပဲ့ကျလာသော ဒြပ်
ပစ္စည်းများလေလားဟုသာ ထင်မှတ်
မိပါတော့သည်။

သို့ကြောင့် “ဘုရားပစ္စည်း။
ကျောင်းပစ္စည်း။ အံ့ဖွယ်ကျောက်တုံး
ကြီး” ဟု သင်ခန်းစာ ကောင်းကောင်း
ရနေပါပြီ။ ဘုရားပစ္စည်း။ ကျောင်း
ပစ္စည်းတို့မည်သည် သာမန်လူတို့
နှင့် မအပ်စပ်နိုင်ပါပေ။

မှတ်ချက်
(ဤကျောက်တုံးများသည် လားရှိုးမြို့၊
အရှေ့မြောက်ဘက်ရှိ တောင်ကြောတစ်ခု
ပေါ်မှ သာသနာ့တရားရိပ်သာ ဖွင့်လှစ်
ထားသော ဆရာတော်ကြီး ဦးညထော
ဘာသ၏ ကျောင်းဝင်းအတွင်း၌ ကြည့်
ရှု လေ့လာနိုင်ပါသည်။)

ရတနာခင်(မန်)

နာကို ချီးဇာညီ

ငါးဖယ်တူပင်

‘ကိုဇမ္ဗူကျော် အခု ဘာဓာတ်တွေ ကိုင်နေသလဲဗျ’

ကိုညွန့်ဝေ (ကျောက်ရတနာ ရောင်း ဝယ်သူ)က လက်ဖက်ရည်စားပွဲတွင် ဝင်ထိုင်ရင်း ကျွန်တော့်ကို မေးပါသည်။

‘လာ ထိုင်ဗျာ ကိုညွန့်ဝေ၊ အခု တလော ဘာဓာတ်မှ မကိုင်ပါဘူးဗျာ။ ခင်ဗျားလဲ မတွေ့တာကြာပြီ၊ လုပ်ငန်း အဆင်ပြေရဲ့လား’

ကိုညွန့်ဝေက လက်ဖက်ရည် လှမ်း မှာပြီး...

‘သင့်ပါတယ်၊ သိတာကုန်းပြင် ဘက်က ပြန်လာတယ်ဗျ။ အဲဒီမှာ ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါးနဲ့ တွေ့ခဲ့တယ်။ သူက “နာကို ကျွတ်ကျွတ်ပါအောင် မချိုး တတ်ရင် အဂ္ဂိရတ်ဖို မထိုးနဲ့လို့” ပြောတယ်ဗျ’

‘ဟုတ်လား... အဲဒီ ဦးပဉ္စင်းက ကော နာကို ကျွတ်ကျွတ်ပါအောင် ချိုးတတ်လို့လားဗျ’

ထိုစဉ် လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်နှင့် မှန်လာချပေးပါသည်။

‘အေးဗျ... လက်တွေ့ချိုးပြတယ်’ ကိုညွန့်ဝေက လက်ဖက်ရည်မွှေ ရင်း...

‘ဘယ်လိုလဲဗျာ ပြောပြပါဦး’

‘ပြောရမှာပေါ့ဗျာ။ နည်းကောင်း နည်းမှန်တွေ စုဆောင်းနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို နည်းကောင်းနည်းမှန်ရရင် ပြောပြရမှာ ပေါ့ဗျ’

‘ခင်ဗျား အယူအဆမှန်ပြီး သဘော ကောင်းတဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးပဲ’

‘ဟဲ ဟဲ မြောက်သဗျာ၊ ပြောပါမယ်။ ဒီလိုဗျ...’

ဟု ဆိုကာ နာကျိုး ပြုလုပ်ပုံကို ပြောပြပါသည်။

ပြောပြပုံမှာ...

ဦးပဉ္စင်းသည် နာ (၅)ကျပ်သားခန့် ကို ယူ၍ ထင်းမီးဖိုပေါ်သို့ အိုးခြမ်းခွဲ

တင်ကာ မီးထိုးပါသည်။ နောက် နာ (၅)ကျပ်သားကို ထည့်လိုက်ပါသည်။ နာသည် တဖြည်းဖြည်း ပျော်လာပါ သည်။

အရည် လင်လာသောအခါ အဆင် သင့် အမှုန်ပြုပြီးဆေးမှုန်ကို ဖြူးထည့် ၍ တုတ်ဖြင့် အနည်းငယ် မွှေလိုက်ပါ သည်။

ဆေးများ ကျွမ်း၍ ပြာဖြစ်သောအခါ အိုးခြမ်းကွဲကို ညှပ်ဖြင့် ညှပ်ယူကာ အနီးရှိ စလောင်းခွက်ထဲသို့ သွန်ချ လိုက်ပါသည်။

နာ အေးလောက်သောအခါတွင် ယူ၍ ချိုးပြလိုက်ပါသည်။ ဆတ်ဆတ် ကျိုးသွားပါတော့သည်။

‘အဲဒီမှာ ကျွန်တော် အံ့ဩသွားပါ တယ်။ အလွန်လဲ ဝမ်းသာသွားပါ တယ်။ အဲဒါကြောင့် ဦးပဉ္စင်းကို ဖြူး

ထည့်တဲ့ဆေးကို မေးရပါတော့တယ်’

‘ဒီဆေးက လွယ်ပါတယ် ဒါယကာ ကြီး။ အဲ...နည်းမသိရင် ခက်တယ်၊ ဆေးပင် မသိရင်လဲ ခက်တယ်’

‘တင်ပါ့ဘုရား’

‘ဒီဆေးက ငါးဖယ်တူပင် ကျုပ်တို့ သိတာကုန်းပြင် နယ်တစ်ဝိုက်မှာ ခေါ်တယ်။ အခြားနယ်တွေမှာလဲ နို့ တတ်ပါတယ်။ ဒီမှာကြည့်... ဒီအပင်ပဲ’

ဟု ဆိုကာ ဦးပဉ္စင်းက ကျွန်တော့် အား ပြသပါသည်။ နွယ်ပင်အရွက်က လက်တစ်ညှိုးလောက် ရှည်ပါသည်။ အပင် နားလည်သူကို မေးကြည့်လျှင် ရနိုင်ပါသည်။

‘အဲဒါပါပဲ၊ နောက်တစ်ခေါက် သွား ရင် ကျွန်တော် အဲဒီ ငါးဖယ်တူ နွယ်ပင်ကို ယူလာခဲ့ပါမယ်ဗျာ’ ဟု ကိုညွန့်ဝေက ပြောပါသည်။

‘ဆက်ဆက်ယူခဲ့ပါဗျာ၊ အဂ္ဂိရတ် ဆေးပင်ဆိုတာ အဂ္ဂိရတ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အတွက် တန်ဖိုးရှိလှပါတယ်။ အခု ခွဲပါဗျာ’

‘စိတ်ချပါ ယူခဲ့ပါမယ်။ အဲဒီ နာကျိုး တက်လမ်းကိုတော့ ခုတစ်ခေါက် သွားရင် ပြောပြမယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်’

‘ဟာ... အဲဒီလိုဆိုရင် ခုတစ်ခေါက် ဆက်ဆက် သွားဖြစ်အောင် သွားလို့ပါဗျာ’

‘စိတ်ချပါဗျာ’ ဟု ကိုညွန့်ဝေက ပြောပြီး လက်ဖက် ရည်ဖိုး ရှင်းကြကာ လူချင်း ခွဲလိုက်ကြ ပါတော့သည်။

တိုးတက် အဆင်ပြေပါစေ

ကောင်းမွန်ကျော် (ဟာသာ)

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၏ နေ့တစ်နေ့တွင်ဖြစ်သည်။ စာရေးသူသည် မန္တလေးမြို့ရှိ မဟာသကျသီဟဘုရားတွင် မဟာပဋ္ဌာန်း ပုတီးစိပ်ပြီး ရန်အောင်မြင်ဘုရားရှေ့ရှိ ညောင်ပင်ကြီးအောက်တွင် ထိုင်ကာ ဟိုဟိုဒီဒီ လျှောက်ကြည့်နေမိသည်။

ထိုအချိန် စာရေးသူ၏ မြင်ကွင်း၌ တွေ့လိုက်ရသူကား၊ အထက်ဖြူအောက်ဖြူ ဝတ်ဆင်လျက် သျှောင်တစောင်း ထုံးထားသော လူကြီးတစ်ဦး တွေ့လိုက်ရသည်။

သာမန်အားဖြင့် ဘာမှ မထူးဆန်းသော်လည်း ထိုလူကြီး၏ အသားအရေနှင့် သျှောင်တစောင်းကို စိတ်ဝင်စားပြီး ကြည့်နေမိခြင်းဖြစ်သည်။ ယနေ့ခေတ်တွင် မြို့ပေါ်မဆိုထားနှင့် တောရွာများမှာပါ သျှောင်ထုံးထားခြင်းကို တွေ့မြင်နိုင်ခြင်းကား မရှိတော့သလောက် ရှားပါးလာလေပြီ။

ထို့ပြင် ထိုလူကြီး၏ အသားအရေမှာ ဝါသည်လည်းမဟုတ်၊ ဖြူသည်လည်း မဟုတ် ရွှေဝါရောင်ဟု ခေါ်ရမည့်အရောင်ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုတွင် စာရေးသူလည်း ထိုလူကြီးဘယ်သွားပြီး ဘာလုပ်မည်ကို သိချင်လာသဖြင့် နောက်မှ မယောင်မလည်နှင့် လိုက်သွားလေသည်။ ထိုလူကြီးက ဘုရားပေါ်တက်ပြီး ဘုရားရှေ့ ရှိခိုးဦးချကာ ရှေ့တွင် ကပ်လှူထားသော သောက်တော်ရေခွက်ကို နှုတ်ခမ်းအနီးတွင်ကပ်ပြီး လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်ကာ နှုတ်မှ တဖွဖွ ရွတ်နေလေတော့သည်။

ဘာတွေ ရွတ်နေသည်ကိုတော့ စာရေးသူ မကြားရပေ။ (၁၀)မိနစ်ခန့် အကြာတွင် ထိုလူကြီးသည် သောက်

ကျော်စဉ်ကျော် (နေလပ်စွာဂိုဏ်းတော်ကြီး)

အာဝက်လျှာဝက်

ထက်စေ့

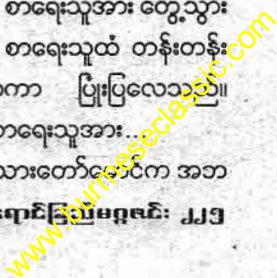
တော်ရေခွက်ကို ကိုင်ကာ ရေကန်ဘက်ဆီသို့လာပြီး သော်တော်ရေများကို (၃)ကြိမ်ခန့် ပါးစပ်ထဲသို့ထည့်ကာ အာလုတ်ကျင်းပြီး ထွေးထုတ်လေသည်။ ပြီးမှ သောက်တော်ရေခွက်ကို ရေကန်ပေါ်ရှိ ဖလားနှင့် ရေခပ်ပြီး ဆေးကြောကာ ရေအသစ်ထည့်၍ ဘုရားရှေ့သို့ ပြန်ကပ်လေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ထူးခြားသော အပြုအမူကြောင့် သိလိုစိတ်ပြင်းစွာ စာရေးသူသည် ထိုလူကြီးအား စောင့်နေရပေသည်။ မည်သည့်အတွက်ကြောင့် ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရသည်ကို မေးမြန်း

စူးစမ်းရန်ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုလူကြီးမှာကား ဘုရားရှေ့တွင် ထိုင်ကာနှုတ်မှ ဂါထာမန္တန်များ ရွတ်ဖတ်နေသည်မှာ တစ်နာရီပါးပင် ရှိနေပြီ။ စာရေးသူမှာ နောက်နားမှ တဝါးဝါးသမ်းရင်း ခါးကြောဆန့်ခြင်းဖြင့်သာ စောင့်နေရလေသည်။

ထိုလူကြီးသည် ဘုရားဝတ်ပြုပြီး အထွက်တွင် စာရေးသူအား တွေ့သွားရာ သူမှပင် စာရေးသူထံ တန်းတန်း မတ်မတ်လာကာ ပြုံးပြလေသည်။ ထို့နောက် စာရေးသူအား...

'ဘာလဲ သားတော်မောင်က အဘ

အပြုအမူကို စိတ်ဝင်စားလို့ မေးမြန်းချင်နေတာမဟုတ်လား'

စာရေးသူ စိတ်ထဲမှ အကြံအစည်ကို ထိုလူကြီးက ပြောလိုက်သောကြောင့် များစွာအံ့သြသွားပြီး နှုတ်မှလည်း...

'ဟုတ်ပါတယ်အဘ၊ အဘအနေနဲ့ အပန်းမကြီးဘူးဆိုရင် ဘာအတွက်လုပ်တယ်ဆိုတာ ရှင်းပြပေးပါလား'

ဟု ပြောလိုက်ရာ အဘဟုဆိုသော ထိုလူကြီးက...

'ရပါတယ်ကွာ၊ အပန်းမကြီးပါဘူး။ ကံ...လား ဟိုအပင်အောက် သွားထိုင်ရအောင်'

ဟု ဆိုကာ ထိုလူကြီးမှပင် ဦးဆောင်ကာ အောက်ဘက်ရှိ ညောင်ပင်ကြီးအောက်သို့ ထွက်သွား၍ စာရေးသူမှာလည်း နောက်မှ လိုက်သွားရတော့သည်။

ညောင်ပင်ကြီးအောက်တွင် နှစ်ဦးသား ထိုင်ပြီးသောအခါ အဘဆိုသူကပင် စတင်၍ သူ့ကိုယ်သူ မိတ်ဆက်ပေးလေတော့သည်။ ထိုနောက် စာရေးသူကလည်း ပြန်လည် မိတ်ဆက်ရလေသည်။

ထိုနောက် အဘဆိုသူက သူ ပြုလုပ်ခဲ့သော အပြုအမူနှင့် ပတ်သက်၍ ရှင်းပြတော့မှ စာရေးသူမှာ ပိုမိုစိတ်ဝင်စားပြီး အဘအား ခွင့်တောင်း၍ မှတ်စုစာအုပ်ကိုထုတ်ကာ ရေးမှတ်လေသည်။

ဤနေရာ၌ စာရေးသူနှင့် အဘမှာ ပြောဆိုနေကြသော စကားများကို ထည့်သွင်းမရေးတော့ပေ။ စာရှည်မည်စိုးသောကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။ အဘဆိုသူမှာ နာမည်၊ နေရပ် မပြောဘဲ "လူသူတော် သျှောင်တစောင်း" ဟု မှတ်ထားပါဟု ပြောပြီး သူ့မှာ

အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ ဂန္ဓာရီလှည့်နေသူတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။

လိုရင်း အနှစ်ချုပ်ကား သူ ပြောပြသောနည်းလမ်းပင် ဖြစ်သည်။ ထိုနည်းကိုရသောအခါ စတင်၍ စာရေးသူမှာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ (၃)လအတွင်းမှာပင် ထူးခြားမှုကို စတင် တွေ့ရှိရတော့သည်။

ထိုနည်းကား အခြားတော့ မဟုတ်ပေ။ အာစက်လျှာစက် ထက်မြက်စေသောနည်းပင်ဖြစ်သည်။ စာရေးသူ ကြုံခဲ့ရသည်က လားရှိုးမြို့စွန်ရှိ အသိအိမ်တစ်အိမ်တွင် ရောက်ရှိစဉ်ဖြစ်သည်။

ထိုအသိမှာ ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်ပြီး ယခုမှ ပြန်တွေ့ရကာ သူ့အိမ်သို့ အလည်ခေါ်သောကြောင့် လိုက်သွားရာမှ စတင်လေသည်။ ဇာတ်လမ်းမှာ စာရေးသူကား သူတို့နေသော အိမ်နှင့် မနီးမဝေးရှိ အိမ်အသေးလေးထဲတွင် တည်းခိုလေရာ ညလယ်ရောက်မှ အိပ်ပျော်နေစဉ် ခြေထောက်ကို လက်နှင့် ဆွဲချခံရ၍ အိပ်ရာမှ နိုးလေသည်။

စာရေးသူမှာ ခုတင်ပေါ် ထထိုင်ပြီး ကြည့်ရာ ခြေထောက်ဆွဲသူကို မတွေ့ရပေ။ စာရေးသူ၏အသိ အိမ်မှာ ဤအိမ်လေးနှင့် တစ်ခေါ်သာသာလောက်ရှိရာ ဤခြံကြီးထဲ၌ ထိုနှစ်အိမ်မှလွဲပြီး အခြားအိမ်မရှိပေ။

အခြား တစ်ယောက်ယောက်က

လာစသည်ဟု ပြောရအောင်လည်း ထိုအိမ်မှာ စာရေးသူ တစ်ယောက်တည်းသာရှိသည်။ အိမ်ကြီးမှာလည်း စာရေးသူ၏ အသိတစ်ယောက်တည်းသာရှိသည်။

လာဆွဲပြီး ထွက်သွားရအောင်လည်း အပြင်ဘက်လမ်းလေးမှာ လရောင်ဖြင့် ရှင်းပြောင်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် အပုပ်မကြီးရခြင်း၊ ကလေးငိုသံကြားရခြင်း ရယ်မောသံကြားခြင်း၊ အိပ်ခေါင်မိုးခဲကျသံကြားခြင်း၊ ထိုင်နေသောခုတ်ဆွဲလှုပ်ခြင်းဖြင့် ခြောက်လှန့်ပါတော့သည်။

ထိုအခါ စာရေးသူလည်း စိတ်ပေါက်ပေါက်ဖြင့်...

'ဘယ်ကောင်လဲကွ၊ ငါ့ကိုခြောက်နေတာ... မသေချင်ရင် ဒီက ထွက်သွားတော့ နို့မို့ဆိုရင် ငါ သတ်မိလိမ့်မယ်'

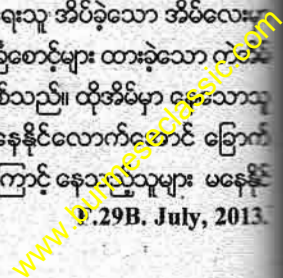
ဟု ပြောလိုက်ရာ ချက်ချင်း ကြားနေကြရသော အသံများ တိတ်ဆိတ်သွားလေတော့သည်။

နံနက်မိုးလင်းမှ စာရေးသူ၏ အသံက...

'ညက သောင်းကျန်းသေးလား'

ဟု မေးရာ စာရေးသူမှ ဘာမှ မပြောဘဲ နှုတ်ဆိတ်ကာ မန္တလေးကိုသာ ပြန်ခဲ့တော့သည်။ နောက်တစ်ထကျော်ကြာမှပင် ထိုအသိထံမှ စာတစ်စောင်ရောက်လာရာ ဖတ်ကြည့်တော့မှ ဇာတ်ရည်လည်လေတော့သည်။

စာရေးသူ အိပ်ခဲ့သော အိမ်လေးမှာ ယခင် ခြံစောင့်များ ထားခဲ့သော ကံစားလေးဖြစ်သည်။ ထိုအိမ်မှာ အသိအသံများ မနေနိုင်လောက်အောင် ခြောက်သောကြောင့် နေသည့်သူများ မနေနိုင်

ဘဲ ပြေးရလေတော့သည်။

တချို့ဆိုလျှင် အကောင်အထည်ကို ပါ တွေ့သည်ဟုဆိုသည်။ စာရေးသူ နေခဲ့ပြီးနောက်တော့မှ ဆွေမျိုးမကင်း ထဲက လင်မယားနှစ်ယောက် လာ တည်းစဉ် ဘာမှ မကြုံကြရကြောင်း၊ စာရေးသူ ဘယ်လိုလုပ်ခဲ့သည်ကို မသိရကြောင်းနှင့် အဆင်ပြေသည် တစ်နေ့တွင် သူ့ထံသို့ လာခဲ့ပါရန် ဖိတ်ကြားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

အမှန်ကတော့ အဘ ပေးသွားခဲ့ သော အာစက်လျှာစက် ထက်စေသော နည်းကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုမျှမက သေး စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးဘက်တွင် လည်း ပြောဆိုရာ၌ ထူးခြားသိသာစွာ အောင်မြင်ခြင်းကို ကြုံရပေသည်။ မိမိပြောသောစကား အောင်မြင် တည်တံ့ခြင်းသည်လည်း တစ်ဝက် တော့ အနိုင်ရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

သတ္တဝါဆိုးများ၊ ပရလောကဘား များအပေါ်တွင်လည်း ဩဇာလွှမ်းမိုးနိုင် ပေသည်။ ဩဇာအာဏာ ထက်မြက် သည်ဆိုသော်လည်း မတရားတော့ ပြုမရပေ။ ဂါထာမန္တန်များ ရွတ်ဖတ် သူဖြစ်လျှင်လည်း ဤနည်းကို သုံးပါး က ထူးခြားစွာ သိသာထင်ရှားတတ် သည်။

မည်မျှပင် သန့်စင်နေသော ရေပင် ဖြစ်စေ ရေခွက်နှုတ်ခမ်းက ညစ်ပတ် နေလျှင် ရေကောင်းရေသန့် မဖြစ်တော့ ပေ။ ထို့အတူ အာစက်လျှာစက် မထက်မြက်ပါက ဂါထာမန္တန်များ ရွတ် နေလည်း ထိုက်တန်ကောင်းမွန်သော အကျိုးထူးကို မခံစားရပေ။

ထိုနည်းကို မိမိအိမ်ရှိ ဘုရားစင်မှ သောက်တော်ရေဖြင့်လည်း ဆောင် ရွက်နိုင်သည်။ တန်ခိုးကြီးဘုရားများ ရှေ့တော်တွင် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါက ပိုမို

အစွမ်းထက်ပါသည်။ စာရေးသူမှာ နေ့စဉ် အိပ်ရာထ မျက်နှာသစ်ပြီး သွားတိုက်တိုင်း ဆောင်ရွက်ပါသည်။

ထိုနည်းကတော့ စတင် ဆောင် ရွက်မည်ဆိုပါက...

ပထမဦးစွာ ဘုရားရှေ့တွင် မိမိ တတ်နိုင်သလောက် လျှာဒါန်းပြီး **အာဖီဝဋ္ဌမကသီလ**ကို ခံယူဆောက် တည်ရပါမည်။ ထိုသီလထဲမှ ဝစီက (၄)ပါးကို အသက်ထက်ဆုံး ဆောက် တည်ရပါမည်။ ကျန် ကံ(၄)ပါးကို လည်း အတတ်နိုင်ဆုံး ဆောက်တည် လျှင် ပိုကောင်းပါသည်။

အာဖီဝဋ္ဌမကသီလ

- ၁။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရုဏီသိက္ခာပဒံ သမာဒိ ယာမိ
- ၂။ အဒိန္နာဒါနာ ဝေရုဏီသိက္ခာပဒံ သမာဒိ ယာမိ
- ၃။ ကာမေသုပိစ္ဆာစာရာ ဝေရုဏီသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ
- ၄။ ပုယာဝါဒီ ဝေရုဏီသိက္ခာပဒံ သမာဒိ ယာမိ
- ၅။ ဝိသုဏဝါစာ ဝေရုဏီသိက္ခာပဒံ သမာဒိ ယာမိ
- ၆။ ဖရုသဝါစာ ဝေရုဏီသိက္ခာပဒံ သမာဒိ ယာမိ
- ၇။ သပ္ပပလာပါ ဝေရုဏီသိက္ခာပဒံ သမာဒိ ယာမိ
- ၈။ ပိတ္တုပီဝါ ဝေရုဏီသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ

အနက်

၁။ **ပါဏာတိပါတာ၊** သူတစ်ပါး၏ အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ။ **ဝေရုမဏီ သိက္ခာပဒံ၊** ရှောင်ကြဉ်ကြောင်းဖြစ် သော သိက္ခာပုဒ်တော်ကို။ **သမာဒိ ယာမိ၊** ကောင်းစွာ ဆောက်တည် ပါ၏။

၂။ **အဒိန္နာဒါနာ၊** သူတစ်ပါး၏ ဥစ္စာ (သူတစ်ပါးက မပေးသောဥစ္စာ)ကို ခိုးယူခြင်းမှ။ **ဝေရုမဏီ သိက္ခာပဒံ၊** ရှောင်ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော သိက္ခာ ပုဒ်တော်ကို။ **သမာဒိယာမိ၊** ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ပါ၏။

၃။ **ကာမေသုပိစ္ဆာစာရာ၊** ကာမဂုဏ် တို့၌ မှားယွင်းဖောက်ပြန်စွာ ကျင့် ခြင်းမှ။ **ဝေရုမဏီ သိက္ခာပဒံ၊** ရှောင်ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော သိက္ခာ ပုဒ်တော်ကို။ **သမာဒိယာမိ၊** ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ပါ၏။

၄။ **ပုယာဝါဒါ၊** လိမ်လည်လှည့်ပတ် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုခြင်းမှ။ **ဝေရု မဏီသိက္ခာပဒံ၊** ရှောင်ကြဉ် ကြောင်းဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်တော် ကို။ **သမာဒိယာမိ၊** ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ပါ၏။

၅။ **ဝိသုဏဝါစာ၊** ချောပစ်ကုန်းတိုက် သော စကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ။ **ဝေရုမဏီသိက္ခာပဒံ၊** ရှောင်ကြဉ် ကြောင်းဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်တော် ကို။ **သမာဒိယာမိ၊** ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ပါ၏။

၆။ **ဖရုသဝါစာ၊** ကြမ်းတမ်းသော စကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ။ **ဝေရုမဏီ သိက္ခာပဒံ၊** ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်တော်ကို။ **သမာဒိယာမိ၊** ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ပါ၏။

၇။ **သပ္ပပလာပါ၊** သိမ်ဖျင်းသော စကား နုဗျတ္တရာဇင်ခြင်းစုရင်း ၂၂၇

ကို ပြောဆိုခြင်းမှ။ **ဝေရမထိ သိက္ခာပံး**၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်တော်ကို။ **သမာဒိယာမိ**၊ ကောင်းစွာ ဆောက် တည်ပါ၏။

၈။ **မိစ္ဆာစိပါ**၊ မှားယွင်းသော(မတရား သော) အသက်မွေးခြင်းမှ။ **ဝေရ မထိသိက္ခာပံး**၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်တော်ကို။ **သမာဒိယာမိ**၊ ကောင်းစွာ ဆောက် တည်ပါ၏။

(ဤအာဒိဝဋ္ဌမကသီလ၏ ပါဠိနှင့် အနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီး ဦးစံတင့်(မွေ့စရိယ၊ ဝိနယဓေ ဓတုနိကာယကောဝိဒ)မှ ထည့်သွင်း ရေးသားပေးပါသည်။)

သောက်တော်ရေမှမဟုတ် မိမိ ဘာသာ မျက်နှာသစ်ရေဖြင့်လည်း မန်း မှုတ်ပြီး အာလုတ်ကျင်းရဲပါမည်။ စတိ သဘော အနည်းငယ်မျှကို သောက်မျှ ရသည်။ ထိုနည်းအတိုင်း ဆောင်ရွက် ပါက တစ်လခန့်အကြာမှာပင် ထူးခြား သိသာလာမည်ကို တွေ့ရပါမည်။ ရွတ် ဖတ်ရမည့် ဂါထာကတော့...

ဥုံ ဗုဒ္ဓ စက္ကာ နုဘာဝေန ယ ပုဇေ အာဏာ စက္ကံ တိဋ္ဌတု။

ဓမ္မ စက္ကာ နုဘာဝေန ယ ပုဇေ အာဏာ စက္ကံ တိဋ္ဌတု။

သံဃ စက္ကာ နုဘာဝေန ယ ပုဇေ အာဏာ စက္ကံ တိဋ္ဌတု။

ဗြဟ္မ စက္ကာ နုဘာဝေန ယ ပုဇေ အာဏာ စက္ကံ တိဋ္ဌတု။

ဒေဝ စက္ကာ နုဘာဝေန ယ ပုဇေ အာဏာ စက္ကံ တိဋ္ဌတု။

အနက်

ဥုံ၊ အန္တရာယ်ကင်းစေသတည်း။

ဗုဒ္ဓစက္ကာနုဘာဝေန၊ ဘုရားစက်

၂၂၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ မမ၊ ငါ ၏။ မုဇေ၊ ခံတွင်း၌။ **အာဏာစက္ကာ**၊ အာဏာစက်သည်။ **တိဋ္ဌတု**၊ တည်ပါ စေသတည်း။

ဓမ္မစက္ကာနုဘာဝေန၊ တရားစက် ၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ မမ၊ ငါ ၏။ မုဇေ၊ ခံတွင်း၌။ **အာဏာစက္ကာ**၊ အာဏာစက်သည်။ **တိဋ္ဌတု**၊ တည်ပါ စေသတည်း။

သံဃစက္ကာနုဘာဝေန၊ သံဃာ စက်၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ မမ၊ ငါ၏။ မုဇေ၊ ခံတွင်း၌။ **အာဏာစက္ကာ**၊ အာဏာစက်သည်။ **တိဋ္ဌတု**၊ တည်ပါ စေသတည်း။

ဗြဟ္မာစက္ကာနုဘာဝေန၊ ဗြဟ္မာ စက်၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ မမ၊ ငါ၏။ မုဇေ၊ ခံတွင်း၌။ **အာဏာစက္ကာ**၊ အာဏာစက်သည်။ **တိဋ္ဌတု**၊ တည်ပါ စေသတည်း။

ဒေဝစက္ကာနုဘာဝေန၊ နတ်စက်၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ မမ၊ ငါ၏။ မုဇေ၊ ခံတွင်း၌။ **အာဏာစက္ကာ**၊ အာဏာစက်သည်။ **တိဋ္ဌတု**၊ တည်ပါ စေသတည်း။

(ဤဂါထာတော် ပါဠိ အနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီး ဦးစံတင့် (မွေ့စရိယ၊ ဝိနယဓေ ဓတုနိကာယ ကောဝိဒ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။)

ထိုဂါထာကို (၇)ခေါက် မန်းမှုတ်ပြီး အာလုတ်ကျင်းခြင်း။ မျိုခြင်းကို ဆောင်ရွက်ပါ။ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးများ တွင် ထူးခြားသိသာလာပေမည် ဖြစ်ကြောင်း ရေးသားဖြန့်ဝေလိုက်ရ ပါသည်။

အောင်မင်းကျော်
(နေလစိစွာဂိုဏ်းတော်ကြီး)

စာရှုသူ၊ သုတေသီနှင့် စာရေးသူ

ဆောင်းပါးရှင်များသို့ ...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ မဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြပါရှိသော ရောင်ခြည်ကဏ္ဍအသီးသီးရှိ ဆောင်းပါး များမှ သင့်လျော်သည်များကို ရွေးချယ်၍ **ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်**များ ထုတ်ဝေနေ ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စာရေးသူဆောင်းပါးရှင်များ မှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ မဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက **ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်**များတွင် ထည့် သွင်းမည်ကို သဘောတူညီပြီးဖြစ် သည်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါသည်။

အကယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ တွင် ပါဝင်လိုခြင်းမရှိသူ စာရေးသူ ဆောင်းပါးရှင်များအနေနှင့် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း သို့ ဆောင်းပါးများကို မူလကပင် ပေးပို့ခြင်း မပြုကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ အပ်ပါသည်။

အကယ်၍ ပေးပို့ပါက ဆောင်းပါး ပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမှုကိုမိ သဘောတူညီပြီးဖြစ်သည်ဟု နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါမည်။

ထပ်မံပြီး ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက သင့်လျော်သောစာမူနှင့် စာအုပ် လက်ဆောင်ပါ ပေးပို့ပေးပါမည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်စိုးထိန်း
စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊
ပန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊ ဗန်ကုန်မြို့

သားလေးယောက်နှင့်

သမီးတစ်ယောက် ဆက်တိုက် မမွေးကောင်းပါ

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ၊ အမှတ်(၃၂၀) စာမျက်နှာ(၂၆၄)၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမေးအဖြေရောင်ခြည်တွင် နတ်မောက်လှမြင့်သစ်၏ “အလောင်းထမ်း မမွေးကောင်းဘူးလား” စာမူလေးကို ဖတ်ရပါသည်။

စာရေးသူမှ ဗဟုသုတဖြစ်စေရန် သိသူများက ဖော်ပြပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်မ ကြုံတွေ့ဖူးသော လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာက အဖြစ်အပျက်လေးကို ဗဟုသုတ အသိတိုးစေရန် တင်ပြရေးသားလိုက်ပါသည်။

ကျွန်မနှင့် အိမ်နီးချင်း မိတ်ဆွေလင်မယားနှစ်ယောက်တွင် သားလေးယောက် ဆက်တိုက်မွေးထားပါသည်။ ထိုသားလေးယောက်မွေးပြီး နောက်ထပ် သားသမီးမယူရန် ဆွေးနွေးများက ပြောကြပါသည်။

ရှေးလူကြီးများ၏ ပြောစကားအရ သားလေးယောက် ဆက်တိုက်မွေးပြီး သမီးတစ်ယောက် ထပ်မွေးခဲ့ပါက ဖခင်သေဆုံးတတ်သည်။ သားလေးယောက်တို့သည် ဖခင်၏ အလောင်းစင်ကို ထမ်း၍ ရှေ့မှသွားပြီး သမီးသည် အလောင်းစင်နောက်မှ ပါသုတ်ငိုကာ သုသာန်ထဲသို့ လိုက်ပို့ရတတ်သည်ဟု ယုံကြည်ကြပါသည်။

ဆွေးနွေးများက ထပ်မံ သားသမီးမယူရန်ပြောပြီး မကြာမီ အိမ်နီးချင်း အမျိုးသမီးတွင် ကိုယ်ဝန်ရှိလာပါသည်။

ရှေးလူကြီးများ၏ ပြောစကားကို သိနေသော မိတ်ဆွေလင်မယားသည် ကြောက်လန့်၍ ကိုယ်ဝန်ရှိကတည်းကပင် သမ္ပူဒွေဂါထာတော်၊ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး၊ မေတ္တသုတ်၊ ရတနသုတ်များ နေ့စဉ်ရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ ဥပုသ်သီလစောင့်ခြင်း၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်များ ပြုလုပ်ခြင်းတို့ကို မွေးဖွားချိန်အထိ ပြုလုပ်ကြပါသည်။

ကိုယ်ဝန်လစေ့၍ မွေးဖွားချိန်တွင် ကံကောင်းစွာဖြင့် သားလေးမွေးပြီး သားငါးယောက် ဖြစ်သွားကာ ခင်ပွန်းသည်လည်း သေဘေးမှ လွတ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုမိတ်ဆွေလင်မယား ကြောက်လန့်ခဲ့သည့် ရှေးလူကြီးများ ပြောခဲ့သော “အလောင်းစင်ထမ်း မမွေးကောင်းပါ” အဖြစ်အပျက်သည် ကျွန်မ၏သူငယ်ချင်း မထွေး၏ မိသားစုတွင် အမှန်တကယ်ပင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါသည်။

မထွေးတွင် ကိုကြီး၊ ကိုလတ်၊ ကိုလေး၊ ကိုငယ် ဟူသည့် အစ်ကို(၄)

ယောက်ရှိပြီး မိခင်ကြီးနှင့်အတူ နေထိုင်ကြပါသည်။

မထွေးကို မမွေးမီအချိန်က ဖခင်နှင့် မိခင်တို့သည် သားလေးယောက်မွေးပြီး မိသားစု ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်ခဲ့ကြပါသည်။ မိခင်ကြီးသည် ကိုယ်ဝန်ထပ်မံ ရှိလာပြီး မထွေးကို မွေးလာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မထွေးကိုမွေးပြီး ငယ်စဉ်ကလေးဘဝကတည်းကပင် ဖခင်ကြီးကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါသည်။ ဆွေးနွေးများက သားလေးယောက်မွေးပြီး သမီးတစ်ယောက် ဆက်တိုက် မွေးသောကြောင့် ဖခင်ကြီး ကွယ်လွန်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ပြောကြပါသည်။

www.burmeseclassic.com

မြို့တစ်ကင်း၍ လမင်းသာ

လွှတောင်ရွာလေးသည် ရန်ကုန်-ဘိုကလေး မြစ်ကမ်းပေါ်၌ တည်ရှိသည်။ ရွာသားအများစုမှာ ပန်းစိုက်ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးကြသည်။ ပန်းပေါ်သည် နတ်တော်၊ ပြာသို ရောက်ပြီဆိုလျှင် ရောင်စုံပန်းအလှများအား ပန်းပင်လယ်ကြီးသဖွယ် မြင်တွေ့ရသည်။

ထိုအချိန်၌ ရွာဦးရှိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဝင်းအတွင်းမှာလည်း ရောင်စုံပန်းအလှများ ဝေဝေဆာဆာ နေရာယူနေကြသည်။ ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိလာသူအပေါင်းကိုလည်း သင်းယုံကြိုင်မွှေးရနံ့လေးများက ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်သဖြင့် ကြည်သာရွှင်ပြုံး နှလုံးစိတ်ဝမ်းအေးချမ်းကြရပေသည်။

ဆရာတော် ဦးကုဏ္ဍိဘာသ၏ နှစ်လိုဖွယ်အပြုံးကလည်း ချမ်းမြကြည်သာ ရှိစေပြန်ပါသည်။ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်းကြောင့်လားမသိ ဆရာတော်၏ မျက်နှာလေးသည် အစဉ် ချိုပြုံးနေသည်။ ဆရာတော်၏ ပဓာနအလုပ်မှာ ပရိတ်ရွတ်ခြင်းနှင့် မေတ္တာဘာဝနာ ပွားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

၁၃၇၁ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း(၁၀) ရက်နေ့ ညဉ့်ဦးယံတွင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေလေသည်။ ခန်းနေ ဦးပွင်း ဦးကြီး မြင့်ခေါ် ဦးကုမာရနှင့် ဦးကျော်လှိုင်ခေါ် ဦးခေမိန္ဒတို့ နှစ်ပါးသည်လည်း ရွာထဲရှိ အိမ်တစ်အိမ်သို့ လူမမာမေး သွားနေသည်။ ကျောင်းသားကလေးများ ကလည်း ဗီဒီယိုကြည့် သွားကြသည်။

တစ်ကျောင်းလုံး ဆရာတော် တစ်ပါးတည်းသာ ရှိသည်။ သို့ကြောင့်လည်း ငြိမ်သက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ခြင်းကို ဆရာတော် အလိုရှိဆုံးဖြစ်သည်။ ယင်းအခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံ။

၂၃၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဘာမို့ (ဖာသို)

◆ သရဲဘက်သံကြားခဲ့သော ထီးကျန်ခြင်

◆ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ လှမ်း၍မြင်ရသော ထီးကျန်ခြင်၏ နေထိုင်ရာ ကျွဲတဲ

ကမ်းနားဆင်းသည့် နတ်လမ်းတစ်လျှောက် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် ပရိတ်တော်အား ကြည်ညိုနေမိသည်။ တိမ်စင်ကင်းသော်လည်း လမင်းမသာသဖြင့် ကောင်းကင်ပြင်အား စိန်

ကြယ်ပွင့်ကလေးများက အလှဆင်ခွင့် ရနေပေသည်။ စိန်ရောင်လျှမ်းသော အလှနှင့် လှမ်းမောဖွယ်ရာ ညချမ်းဟု ဆိုလျှင် လွန်အံ့မထင်။ ထိုစဉ် နတ်လမ်းနံဘေး

www.burmeseclassic.com

◆ သရဲအောက်သံကြားနဲ့သော ဆရာတော် ဦးအုဇ္ဈာတာသာ [လှတောင်ကျောင်း၊ ဘိုကလေးမြို့နယ်]

◆ ဤ ရွက်ဖျင်တဲ(ယာယီ မူလွန်ကျောင်း) အတွင်းမှ သရဲအောက်သံကြားနဲ့သည်

◆ ဤအောင်ပေး ခြစ်မြောက်ရေးအတွက် စက်လှေရာ လှေခါ လိုက်လှည့် ကူညီခဲ့သည့် ဦးအောင်

ရွက်ဖျင်တဲ (ယာယီ မူလွန်ကျောင်း) အတွင်းမှ...

‘ဂူး...ဟူး...ဟူး...ဟူး...’

ဟူသည့် ကြောက်မက်ဖွယ် အသံ နက်ကြီးက ညဉ့်ဦးယံအလှကို အကျည်းတန်စေတော့သည်။ ဆရာတော်ကား ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်း၍ တုန်လှုပ်ခြင်း အလျှင်းမရှိပေ။ ရွက်ဖျင်တဲအတွင်းသို့ လက်နှိပ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်သည်။ ဘာမှ မတွေ့။

ထိုစဉ် ရွက်ဖျင်တဲ အပြင်ဘက် မြေပြင်ရှိ သစ်ရွက်သစ်ခက်များအား နင်း၍သွားသည့် ခြေသံများ ကြားရသဖြင့် အပြေးအလွှား သွားကြည့်ပြန်သည်။ မည်သည့်အကောင်မျှ မမြင်။ ကြီးမားသည့် အကောင်တစ်ကောင် နင်းသွားသကဲ့သို့ မြေပြင်ရှိ သစ်ရွက်သစ်ခက်များ လှုပ်ရှားနေသည်ကို ဆရာတော် တွေ့ရသည်။

ထိုအချိန်တွင်...

‘ကျောင်းသားတွေ... ဟေ့...’

ကျောင်းသားတွေ’ ဟု ဒကာမကြီး ဒေါ်ကျင်မြိုင်၏ အမောတကောခေါ်သံအား ဆရာတော် ကြားလိုက်သည်။

‘ဒကာမကြီး ကျောင်းသားတွေ မရှိဘူး။ အချိန်မတော်ကြီး ဘာလုပ် မလို့လဲ’

ဟု ဆရာတော်က ဖြေရင်း မေးလိုက်သည်။

အနီးရောက်၍ ကြည့်လိုက်ရာ ဒေါ်ကျင်မြိုင်၏ မြေးနှစ်ယောက်လည်း

ပါလာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဒေါ်ကျင်မြိုင်ရော ကလေးနှစ်ယောက်ပါ မောနေကြသည်။ အပြေးအလွှား လာခဲ့ကြဟန်တူပါသည်။

‘ရန်က အသံနက်ကြီး ကြားလိုက်လို့ဘုရား၊ တပည့်တော်မ အသက်(၆၀)ကျော်လာပြီ၊ ဒီလိုအသံဖို့ တစ်ခါမှ မကြားဖူးဘူး ဘုရား၊ အဲဒါ ကျောင်းမှာ ဘာမှဖြစ်သလဲလို့ ပြေးလာတာပါ ဘုရား’

ဟု ဒေါ်ကျင်မြိုင်က လျှောက်လေသည်။

● ဘိုကလေးမြို့နယ် လွှဲတောင်ဘုန်းကြီးကျောင်းအား ဖြစ်မြင့်မှ တွေ့မြင်ရမည်

● ဝဲမှသာ ဦးဆေးဗိမ္မာ၊ ဦးအောင်နှင့် ဦးကျောင်းတို့မှ

ထောင်ပါးဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် လိုက်လံရှာဖွေရန် ကူညီခဲ့ကြသည်

ဆရာတော်က သူ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပုံ အား ပြန်လည် ပြောပြသည်။ မကြာမီ ဦးပဉ္စင်းနှစ်ပါးနှင့် ကျောင်းသားများ သည်လည်း ရောက်လာကြသည်။

'ဆရာတော်က ရောက်တာမကြာသေးလို့ ဒီနေရာအကြောင်းမသိတာ။ တပည့်တော်မ က ဒီနေရာမှာမွေး ဒီနေရာမှာ ကြီးပြင်းခဲ့သူ ဆိုတော့ ဒီနေရာအကြောင်း ကောင်းကောင်း သိတယ် ဘုရား။

ဒီနေရာမှာ ခြောက်လှန့်ခံရတဲ့လူတွေ မနည်းတော့ဘူး။ ဆရာတော်ဟိုတိုနဲ့ကျမှ ဒီသရဲ ထွက်ပြေးရတော့တယ် ထင်ပါရဲ့' ဟု ဒေါ်ကျင်မြိုင်မှ ဆရာတော်အား

လျှောက်ထားပြီး ပြေးနှစ်ယောက်နှင့် အတူ ပြန်သွားလေသည်။

ဒေါ်ကျင်မြိုင် ပြောသလို ဖြစ်နိုင်ခြေ ရှိပါသည်။ ထို့နေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ခြောက် လှန့်ခြင်း မခံရတော့ပေ။

ယခုတော့ လွှဲတောင်ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းဝင်းအတွင်း၌ မြူတိမ်ကင်း၍ လမင်းသာချေပြီ။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့နိုင်ပါစေ။

ဘဘမှုံ (ဖျာပုံ)

စာမျက်နှာ (၂၂၉)မှ အဆက်

ထိုသို့ မွေးသဖြင့် အစ်ကိုလေး ယောက်တို့သည် ဖခင်ကြီး၏ အလောင်းစင်ကို ထမ်း၍ သမီးငယ် မထွေးက နောက်မှ ဝိုပြီး လိုက်ကာ သုသာန်သို့ လိုက်ပို့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့ကြပါသည်။

မိခင်သည် ပထမဆုံးမွေးသော သားဦးမှစ၍ သားလေးယောက်ကို ဆက်တိုက်မွေးပြီး ပဉ္စမမြောက်မွေးမည် ကလေးမှာ သမီးမိန်းကလေး ဖြစ်ပါက ရှေးလူကြီးများပြောသော "အလောင်း စင်ထမ်း မမွေးရပါ" စကားနှင့် အဖြစ် အပျက်ကို ကြုံတွေ့နိုင်ပါသည်။

ပထမဆုံး သားတစ်ယောက်မွေးပြီး ဒုတိယ သမီးမွေးကာ နောက် သား သုံးယောက် ထပ်မွေးလာခြင်းနှင့် မဆိုင်ပါ။ ထိုသို့ မွေးပါကလည်း သမီး မိန်းကလေး သေဆုံးတတ်သည်မှာ လည်း မဟုတ်ပါ။

သားလေးယောက်နှင့် သမီးတစ် ယောက် ဆက်တိုက်မွေးဖွားမှသာ အိမ်ထောင်ဦးစီးဖြစ်သော ဖခင် သေဆုံးတတ်သည်ဟု ဆိုကြပါသည်။

ထိုသို့ မွေးလာပါက ဖခင်သည် အမှန်တကယ် သေဆုံးတတ်ပါ၍ မယုံ မကြည်လည်း မဖြစ်သင့်ပါ။ မိခင်သည် အလောင်းထမ်း မမွေးကောင်းပါ။ မိခင် သည် သားလေးယောက် ဆက်တိုက် မွေးပြီး ကိုယ်ဝန်ထပ်မံမိလော့ပါက ရတနာသုံးပါး၊ အနန္တငါးပါးကို ခင်ပွန်း သည်နှင့်အတူ မွေးဖွားလာသည့် အခွင့် အထိ ယုံကြည်စွာ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် ရန် မေတ္တာဖြင့် ရေးသားလိုက်ပါသည်။

အမှန်တကယ်ရှိခဲ့သော ဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပါသည်။

ချို (အမရပူ)

မြေ-ကြာ-ပုံ-ပျံ

ဘုရားပျံများမြေကြီး

မြစ်ဝှမ်းဆန်း

စောလှသန်း
(မင်းဘူး)

စနေ, တနင်္ဂနွေနှင့် ဂေဇက်ဝင်ရုံး ပိတ်ရက်တစ်ရက်ပါ ဆက်တိုက် ရုံးသုံး ရက်ပိတ်သော ရုံးပိတ်ရက်များတွင် ကျွန်တော် စိတ်လက်ပေါ့ပါးစွာဖြင့် တိတ်ဆိတ်အေးချမ်းလှသော မြို့နှင့် (၃)မိုင်ကွာ ကန်ရွှေရွာ ရွှစ်မျက်နှာ ဘုရားတွင် အာနာပါနဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှုမှတ်သောကျင့်စဉ် ဝင် နေပါသည်။

ရေပူရေချမ်းအစရှိသော အာဟာရ အတွက် ရွာမှ ဓမ္မမိတ်ဆွေများက

F.30A. July, 2013.

ပုံပိုး ကူညီကြပါသည်။ ကျေးဇူးတင်ရ ပေမည်။

အာနာပါနဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း အား ထုတ်ရာ၌ ပထမ နှာသီးဝ ဝင်လေ ထွက်လေကို (၁ မှ ၅)ထိ တစ်ဝါရ တစ်ကြိမ်၊ (၁ မှ ၆)ထိနှစ်ဝါရ (၁ မှ ၇)ထိ သုံးဝါရ (၁ မှ ၈)ထိ လေးဝါရ (၁ မှ ၉) ထိ ငါးဝါရ (၁ မှ ၁၀)ထိ ခြောက်ဝါရ အထိ သင်္ချာနှင့်မကင်း ရေထွက်သော ဂဏနာနည်းဖြင့် နှာသီးဝတိုးသော ဝင်လေထွက်လေကို မှတ်၏။

ဂဏနာနည်းဖြင့် ဝင်လေထွက်လေ

ကို သတိကပ်၍ မှတ်သောအခါ မှတ် အား စူးစိုက်အားကောင်းလာသည်ကို သတိပြုမိပါသည်။ နည်းပေးသော ဆရာတော်အား ကျေးဇူးကြီး၍ ကန်တော့ရပါသေးသည်။

ဝင်လေထွက်လေကို စိုက်စိုက်စူးစူး အားထုတ်တတ်လာ၍ ဓမ္မ၏ဆောင်ပို့ ရာ နိမိတ်တစ်ခုကို ရတနကောင်းပါ ၏ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။

အာနာပါနဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း ကျင့်စဉ် တစ်နေ့တာ ပြီးဆုံးသည့်အချိန်တွင် ဘုရား၏ အနောက်ဘက်ရှိ ဘုန်းတော် ကြီးကျောင်းတွင် ရေခွေးကြမ်း သောက်နေစဉ် ကျောင်းဗဟိုရာ

www.burmeseclassic.com

နိုင်နယ်ကုန်း ဘုရားကျောင်းမှ ဦးပွင့်လေး ဦးပိမလကို တွေ့ရ၍ ကန်တော့လိုက်ပါသည်။ ဦးပွင့်လေး ဦးပိမလမှ...

'ဒကာကြီး ဒီတစ်ခါတော့ ကျုပ်တို့ ဆရာတော် ဘဇာ(ဘွဲ့တော်အပြည့်အစုံကို မမိန့်ပါ) ရှင်ပြောင်းနာမ်ခွာ ကျင့်စဉ် ဝင်တာကို ကျုပ်တို့က စောင့်ပေးရတဲ့ အတွက် ဆရာတော်က တစ်ဖန် တစ်ပြန် ကျုပ်တို့ကို ဘုရားဖူးလိုက်ဖို့တဲ့ အကြောင်း ပြောပြမယ်ဗျာ'

ထိုအခါ ကျွန်တော်က... 'ဟာ ဦးပွင့်လေးနယ် ကားတွေက ပေါမု ပေါပါသနဲ့ ကားနဲ့ကြွရင် ဖူးရတာ ပေါ့။ အထူးပြောစရာရှိလို့လား'

ဟု လျှောက်လျှင်... 'မဟုတ်ဘူး ဒကာကြီး... ခုဟာက ကားနဲ့သွားတာထက် မြန်နေတာ။ ဒကာကြီး တွက်ကြည့်ဗျာ။ ဆရာတော် သီတင်းသုံးတဲ့ ကုန်းဘုရားကျောင်းက နေ သုံးမိုင်ခန့်ဝေးတဲ့ ကျောင်းတော်ရာ ဘုရားကို ပထမဖူးတယ်ဗျာ။

ကျောင်းတော်ရာဘုရားမှာ အရှုဏ် ဆွမ်းဘုဉ်းတယ်ဗျာ။ ကျောင်းတော်ရာ ဘုရားဖူးပြီး ရှင်ပင်ကူနီဘုရားဖူးတယ် ဗျာ။ ရှင်ပင်ကူနီဘုရားဖူးပြီးတော့ ရွှေစက်တော်ဘုရားကို ဖူးတယ်ဗျာ။

ရှင်ပင်ကူနီနဲ့ ရွှေစက်တော်ဘုရားကို ရှေးရှေးက အဘိုးအို၊ အမယ်အိုတွေ ထမင်းထုပ်ပလုံးကို ထမ်းပြီး တစ်နေ့ ခရီး သွားရတာ လမ်းမှာ ရေဘူးကွဲရင် ရေငတ်သေပါလေရော'

ထိုအခါ ကျွန်တော်မှ ဦးပွင့်လေး အား...

'ကဲ ဒီလိုဆို အရှင်ဘုရားတို့ ဘယ် လိုသွားတာလဲ ဘုရား၊ ဘာနဲ့ သွားတာ လဲ ဘုရား၊ ဘယ်အချိန် ရွှေစက်တော် ဘုရားကို ရောက်တာလဲ ဘုရား'

ဟု မေးလျှင် ဦးပွင့်လေးဦးပိမလ မှ...

'ကျုပ်တို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့မှာ ရဟန်း က သုံးပါး၊ ရှင်က နှစ်ပါး၊ သီလရှင်က နှစ်ပါး၊ လူဝတ်ကြောင်နှစ်ယောက် အားလုံး ကိုးဦးပါတယ်။

ရှင်ပင်ကူနီဘုရားက ထွက်တော့ ဆရာတော်ဘဇာက ထိပ်ဆုံးကပေါ့ ဗျာ။ တစ်ပါးသက်န်းစကို တစ်ပါးက မြဲမြဲကိုင်ရတယ်ဗျာ။ ဘဇာသက်န်းစကို ဦးပွင့်လေးကြီးတစ်ပါးက မြဲအောင် ကိုင် ထားရတယ်။

ကျုပ်က ဦးပွင့်လေးကြီးသက်န်းစကို ဆွဲရတယ်။ ကျုပ်သက်န်းစကို ကိုရင် သီဟ၊ ကိုရင်သီဟသက်န်းစကို ကိုရင် ဖိုးစီ၊ ကိုရင်ဖိုးစီသက်န်းစကို သီလရှင် ဒေါ်ပညော အဲဒီပုံစံအတိုင်းပေါ့ဗျာ။

ဘုရားဖူးကိုးယောက်အဖွဲ့ဟာ ရှေ့ နောက် အစဉ်တန်းပြီးတော့ လမ်းသွား ရတယ်ဗျာ။ တစ်ခုထူးတာက ဆရာ တော်ဘဇာက ပါဠိလေးငါးလုံးပါတဲ့ ပါဠိစာကို ကျုပ်တို့အားလုံးကို ရွတ်ခိုင်း လို့ ရွတ်ကြရတယ်။

ရှင်ပင်ကူနီဘုရားကို ဖူးပြီး နှစ်ဖာလုံ လောက် တောလမ်းကို ရောက်တော့ အားလုံး သတိမေ့သွားတယ်ဗျာ။ အထက်စက်တော်ရာ ဘုရားကြီးကို မြင်ရတော့မှ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ အားလုံး သတိပြန်လည်လာကြတယ်။ နာရီ

ကလဲ ကိုးနာရီထိုးနေပြီ။ ဒီလိုနဲ့ ရွှေစက်တော်ဘုရားဖူးပြီး အသွားတုန်းက ရှေ့နောက်တန်းစီပုံစံ အတိုင်း တစ်ပါးသက်န်းစ တစ်ပါး ကိုင်ပြီး ပြန်ခဲ့ကြတာပေါ့ဗျာ။ ကျောင်း က ဘုရားစေတီတော်ကို မြင်မှ အကုန် လုံး သတိပြန်လည်ကြရော။ ကျောင်း ပြန်ရောက်ချိန်က နေ့ဆွမ်းစားချိန် ကောင်းကောင်းမိတယ်ဗျာ။

ကျောင်းရောက်တော့ ကိုရင်သီဟ တို့ရွတ်ရတဲ့ ပါဠိစာလေး ငါးလုံးကို ရွတ်ပြစမ်းလို့ မေးတော့ တပည့်တော် မေ့သွားပြီ ဘုရားတဲ့ဗျာ။ နောက် သီလရှင် ဒေါ်ပညောကို မေးတော့လဲ သူလဲ မေ့နေပြီဘုရားတဲ့။

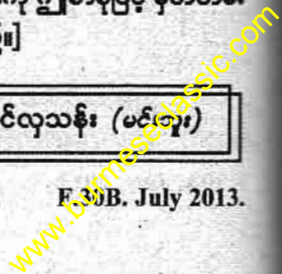
အဲဒီအချိန်မှာ ကျောင်းလာ တရား ထိုင်နေတဲ့ အသက်(၇၀)ကျော် ဘကြီး ဦးရွှေဖောင်က ကြားတော့ "အရှင် ဘုရားတို့ ဆိတ်ဆိတ်သာနေကြ၊ အရှင်ဘုရားတို့ ဆရာတော် ရာနီ တရားကို အားထုတ်ပြီး ဝသီဘော် နိုင်စွမ်းလို့သာ အရှင်ဘုရားတို့ကို မြေကြော့နှံ့ပြီး ဘုရားဖူးဖို့တာဖြစ် မယ်" လို့ပြောတယ် ဒကာကြီးရ'

ဟု မိန့်ပါလေသည်။

ကျွန်တော်လည်း ဦးပွင့်လေး၏ ပြောစကားများကို နားထောင်ရင်း အထွန်းမတက်ဝံ့ကြောင်းပါ ဘုရားဟု လျှောက်ထား လိုက်ရပေတော့သည်။

[လွန်ခဲ့သော (၂၀)နှစ်ကျော်ကာလ က ကန်ရှေ့ရွာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ၌ သမထကျင့်စဉ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေးရသော စကားစဉ်းမှ အတွေ့ အကြုံများကို ဤစာရဖြင့် မှတ်တမ်း ပြုပါသည်။]

အောင်လှသန်း (မင်္ဂလာ)

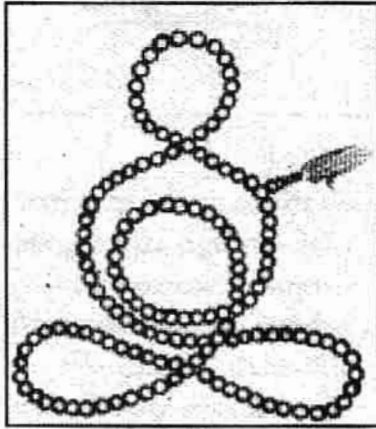

ဗဟုစုကြံ
(လျှင်လင်)

အိမ်ထောင်ရေး

ဂါထာဟိတ်နှင့် ပုတီးနိမိတ်များ

ပုံ-က

ကျွန်ုပ် လျှောက်လှမ်းခဲ့ရသော၊ လျှောက်လှမ်းနေဆဲဖြစ်သော ဂန္ဓာရီလမ်း အဓိဋ္ဌာန်စခန်းနှင့် ဆက်စပ်၍ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ယခု တင်ပြမည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းတချို့တို့မှာ လွန်ခဲ့သည့်လ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလထုတ် နက္ခတ်ဇာန်လပြည့်ကျော်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြပြီးသော ဖြစ်ရပ်မှန်တို့နှင့် ဆက်စပ်၍ ဖြစ်ပေါ်လာဆဲဖြစ်သော အကြောင်းအရာများသာ ဖြစ်ပါသည်။

အဓိက ဇာစ်မြစ် အကြောင်းရင်းမှာ ကျွန်ုပ် စိမ်ထားလေသော ပုတီးစိပ်ဂါထာနှင့် ကျွန်ုပ်၏လက်စွဲတော် ပုတီးပဲ ဖြစ်ပါတော့၏။ ဂါထာတော် စိမ်ထားပုံ၊ ပုတီးစိပ်ထားပုံ အကြောင်းများကိုလည်း ဆက်၍ရေးသားပါဦးမည်။

ယခုတွင်မူ မပြီးသေးဆုံးသော ပုတီးနိမိတ်ပြပုံနှင့် ဂါထာတော်တန်ခိုးတော်ကြောင့် ဆန်းကြယ်သော အတွေ့အကြုံတို့ကို လက်ဦးတင်ပြပါမည်။

မတင်ပြမီ စာရှုသူတို့အား ပြောလိုပါသည်။(ကျွန်ုပ်၏ အဓိဋ္ဌာန်စခန်းမှ ဖြစ်ရပ်မှန်အချို့ကို တင်ပြရာတွင် (ကိုယ့်ဂုဏ်ကိုယ်ဖော် မသူတော်) အဖြစ်မျိုးလည်း ပါမှန်းမသိ ပါနိုင်ပါသည်။

ထိုသဘောမျိုး လုံးဝမဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် သူတော်ကောင်းတစ်ယောက် မဟုတ်သေးပါ။ သူတော်စင်အဆင့်ကား ဝေးပါသေး၏။ သူတော်ကောင်းဖြစ်အောင် ယခုမှ ကြိုးစားနေဆဲ သာမန်လူသားတစ်ယောက်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်သည် ပုတီးနိမိတ်မှ ဆင့်ပွားသော ရှင်ဥပဂုတ္တ

စမပုံတော်ထဲသို့ ဗျည်း(၃၃)လုံးစမတို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ပြု ထည့်သောက်ရင်း ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်ကို မှန်တစ်လှည့်၊ ပျက်တစ်လှည့်နှင့် ကြိုးစားရင်း နေလာခဲ့ရာ တစ်ညတွင် ကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ဆန်းကြယ်သော အိမ်မက်ကို မက်၏။

အိမ်မက်မှာ မြသပိတ်ပိုက် ဘုရားရှင်တစ်ဆူ ကျွန်ုပ်၏အိမ်သို့ ကြွရောက်လာသည်။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဝမ်းသာအားရ အလှူဒါနပြုလုပ်သည်ဟု အိမ်မက်မက်၏။ နံနက်ရောက်သော် အိမ်မက်အဓိပ္ပာယ်ကို စဉ်းစားကြည့်ပါသည်။ အဓိပ္ပာယ်ကား ဖော်၍မရ။

ထို့ကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးကို ပြီးသွားအောင် စိပ်ပွား၍ ဘုရားကိုဝတ်ပြု၊ ပုတီးကိုချလိုက်ရာ ယောဂီအစင်းပေါ်မှ ပုတီးပုံရိပ်ကား ပုံတွင်ပြထားသည့် အတိုင်း ဖြစ်ပေါ်၍နေပါသည်။ (ပုံ-

က) မြင့်မြတ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး သပိတ်ကို ပိုက်လျက်ထိုင်နေသည် ပုံတော်ပါ။

ကျွန်ုပ်သည် အိမ်မက်ကို ဖျတ်ခနဲ သတိရမိလိုက်ပါသည်။ အိမ်မက်အတိတ်နှင့် ပုတီးနိမိတ်သည် တစ်ထပ်တည်းပင်ဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် ဤပုံရိပ်တော်သည် ရဟန္တာသံဃာတော် မဟုတ်တန်ရာ။ ဘုရားရှင်တစ်ဆူ၏ ပုံရိပ်တော်သာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ယခင် အရှင်ဥပဂုတ္တပုတီးပုံရိပ်တော်ကို အကြောင်းပြုကာ အရှင်ဥပဂုတ္တစမတော်နှင့်တွဲ၍ ဗျည်း(၃၃)လုံးစမတို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေသော ကျွန်ုပ်အား ယခုအခါ ဗုဒ္ဓရှုပုံစမတော် သောက်ရန် တွန်းအားပေးနေလေပြီလား မသိ။

ထို့ကြောင့် ပုတီးနိမိတ်တော်မှ စမပုံတော်သို့ ကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ပြောင်းလဲလိုက်ပါတော့သည်။(ပုံ-ခ)

သို့သော် ယခင် အရှင်ဥပဂုတ္တစမတော်ထဲသို့ က-အစ ဗျည်း(၃၃)လုံးကို ထည့်သောက်သော ကျွန်ုပ်သည် ယခုစမတော်ထဲသို့ကား ဗျည်း(၃၃)လုံးကို မထည့်ဖြစ်တော့ပါ။ အခြားစမတို့ကိုသာ ထည့်ဖြစ်သွားပါသည်။ အကြောင်းကားရှိ၏။ မဖြစ်မနေ တင်ပြသင့်သော အကြောင်းဖြစ်ပါသည်။

လောက၌ ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

မည့်သူများသည် များသောအားဖြင့် မမွေးဖွားမီသော် လည်းကောင်း၊ မွေးဖွားစဉ်သော်လည်းကောင်း၊ မွေးဖွားပြီး လျှင်သော်လည်းကောင်း ထူးသော အတိတ်နိမိတ် (သို့မဟုတ်) ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဒေဝတာဆိုင်ရာ အစောင့်အရှောက်များ စောင့်ရှောက်၍ မွေးဖွားလာရခြင်းကြောင့် ကျွန်ုပ် သည် မှတ်သားမိခဲ့ရပါသည်။

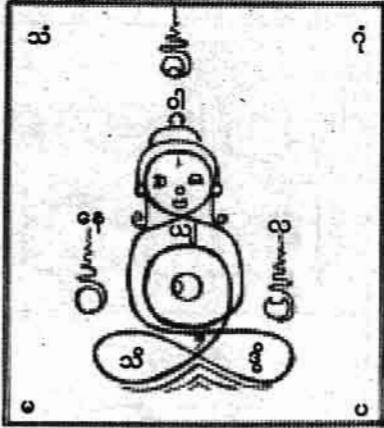
ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ပင် အလွန်အားကျ မိသော ဖြစ်ရပ်များပေ။ ထူးခြားမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကဲ့သို့ နိမိတ်ထူး အလွန်ပါ ချင်မိ၏။ ထူးချင်သည့်အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မှတ်မိသေးပါသည်။

ကျွန်ုပ် ပုတီးစ၊ စိတ်တတ်သည့် အချိန် များလောက်က ဖြစ်ပါမည်။ ကျွန်ုပ် ၏မိခင်ကြီး ပြောနေကျဖြစ်သော အကြောင်းလေးရှိခဲ့၏။ အကြောင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့ သားချင်းများထဲမှ တစ် ယောက်ကို ရည်ညွှန်း၍...

'သူ့ကို မွေးမယ့်အချိန်တုန်းက ငါ ခေါင်းရင်းမှာ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦး ထိုင်စောင့်နေတာ မွေးပြီးတဲ့ အချိန်အထိပဲ။ သူမွေးတာကို စောင့် ရှောက်တာနေမှာပေါ့'

ဟူ၍ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း အားကျ မိသည့်အလျောက် ကျွန်ုပ်ကို မမွေးမီ ကလည်း အတိတ်နိမိတ်များ ရှိကောင်း ရှိနိုင်မည်ဟု တွေး၍ ကျွန်ုပ်လည်း မိခင်ကြီးကို ကျွန်ုပ် မမွေးခင် ဘာ အတိတ်နိမိတ်များ ပေါ်ခဲ့သေးလဲဟု မေးဖြစ်အောင်မေးကြည့်တော့ အားရ စရာကောင်းပေစွ။ အဖြေကား ဤသို့ တည်း...

'နဂါးမွေးခင်ကလား ဝါဒီလက် ဖက်သေး တယ်။ ဟိုခေတ်က ကုလားစစ်သားတစ် ယောက် ငါ့သီလာတယ်။ အရှက်လဲ မှုသေး လုကယိုင်တိယိုင်တိုင်နဲ့ လက်ထဲမှာလဲ တား

ပုံ-ခ

ကကိုယ်ထားသေးတယ်။ ဝါဒလဲ ရောက်ရာ ဝါကို မှက်လုံးပြန်ကြည့်ပြီး ဝါဒမှာရှိတဲ့ စားပွဲပေါ်ကို သူလက်ထဲက တန်း စိုက်ချ လိုက်တာ။ ဝါ လန့်တောင်သွားတယ်။ အဲဒီ အိမ်ဖက်ရပြီး နဂါးကိုယ်နိဂါးတာပဲ' သေပါလေရော။ ထူးများ ထူးမလား မေးကြည့်မိပါသည်။

သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ဘဲ အမူး သမားကုလားစစ်သားနှင့်မှ တည့် တည့်လာတိုးနေပါလေရော။ မကျေ နပ်၍...

'ဟုတ်ကော ဟုတ်လို့လား အမေရ' ဟု ထပ်စောဒကဓာတ်မိတော့ ရသည့်အဖြေက ပိုဆိုး...

'ဘာလို့ မဟုတ်ရမှာလဲ။ မူးနေတဲ့ စစ်သား ဓားစိုက်ပြီး ဗိုက်ထဲဝင်စားလာ တာ နင်ပဲဟဲ့ မမှားဘူး'

ကျွန်ုပ်မှာ အလွန်စိတ်ဓာတ်ကျမိ၏။ စိတ်လည်းမချမ်းသာ။ ကျွန်ုပ် ဝါသနာ ထုံသော ပုတီးအလုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ မွေးနိမိတ်ကား ပြဒါးတစ်လမ်း။ သံ တစ်လမ်း ဖြစ်နေ၏။ စိတ်ထဲ ဤသို့ ဖြစ်မိ၏။

'ငါ ဒီလမ်းလိုက်လို့ အကျိုးရှိနိုင်ပါ ဦးမလား' သို့သော် ဝါသနာကိုကား ချိုးနှိမ်၍

မရ။ စိတ်ဓာတ်ကျသည့်ကြားထဲ ပုတီး ကတော့ စိပ်ဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။ အတန် ကြာအောင် အစာမကြေဖြစ်ခဲ့သော ကျွန်ုပ်၏ မွေးနိမိတ်အကြောင်းသည် ကျွန်ုပ်၏ ဂါထာဟိတ်ကြောင့် ပုတီး နိမိတ်ပြသော ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာ ပုံရိပ် စမကို အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ပြီးမှသာ ထူးဆန်း နေကြောင်း သိခဲ့ရပါသည်။

တစ်နေ့ အဓိဋ္ဌာန်ကာလတွင်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်အား တစ်စုံတစ်ရာက တိုက်တွန်း နေသလိုဖြစ်ပြီး ယခင် ကျွန်ုပ်၏ မိခင် ကြီး ပြောပြသော ကျွန်ုပ်၏ မွေးနိမိတ် အကြောင်းလေးအား ရေးချချင်သည့် စိတ်က တားမနိုင် ဆီးမရ ဖြစ်လာကာ ယင်းစာကြောင်းလေးကို ရေးချလိုက် မိ၏။ (စစ်သား ဓားစိုက်ပြီး ဗိုက်ထဲဝင် စား)ဆိုသည့် စာကြောင်းလေးအား ကျွန်ုပ် ရေးချလိုက်မိသည်မှာ...

- စစ် သား
- တား စိုက်
- ဗိုက် ထဲ
- ဝင် စား

ဟူ၍ပင်ဖြစ်၏။ စာရှုသူတို့ မမြင်သေးလျှင် ကျွန်ုပ်၏ မွေးနိမိတ် လျှို့ဝှက်ချက်ကို ဖော်ပြပါ မည်။

စစ်သားမှ စ၊ ကိုယူ
တားစိုက်မှ မ၊ ကိုယူ
ဗိုက်ထဲမှ ဗ၊ ကိုယူ
ဝင်စားမှ ဝ၊ ကိုယူ
စ.ဝ.ပ.ဝ စမကို တွေ့ရပါမည်။
ဘုရားစမဖြစ်သော စ.ဝ.ပ.ဝ စမ တော်သည် ကျွန်ုပ်ဘဝ၏ ဝှက်ဖဲသာ ဖြစ်ရတော့မည်။ စ.ဝ.ပ.ဝစမနှင့်ယှဉ် ၍ လူ့လောကထဲ ရောက်ခဲ့ရသော ကျွန်ုပ်သည် စ.ဝ.ပ.ဝနှင့် လူ့လောကမှ ထွက်မြောက်နိုင်မည်လား ကျွန်ုပ်မသိ ပါ။

သို့သော် လောလောဆယ်တွင်မူ ကျွန်ုပ်၏ ပုတီးနိမိတ်ဖြစ်သော မြသပိတ်ပိုက် ဗုဒ္ဓရူပံထဲကိုကား ဗျည်း (၃၃)လုံးအစား ၈.၈.၂.၀ ၈မတော်တို့ကိုသာ ထည့်သွင်းအဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေပါသည်။

ဤကာလတွင် ထူးဆန်းသည်ဟု ထင်ရသော အိပ်မက်တစ်ခုမက်ပါသည်။ အိပ်မက်ကား ဤသို့ဖြစ်ပါသည်။

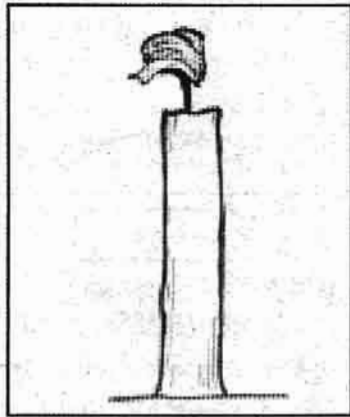
ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် ဘိုးဘိုးအောင်သည် လေပေါ်တွင်ရပ်နေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ဘိုးဘိုးအောင်၏ ရှေ့ဘက်လေပေါ်တွင် ရပ်လျက်နေ၏။ ဘိုးဘိုးအောင်သည် စကားတစ်ခွန်းမျှ မပြောဘဲ ကျွန်ုပ်၏ လက်ဖဝါးကို သူ၏ လက်ဖဝါးနှင့် ရိုက်ချလိုက်၏။

အိပ်မက်မှာ ဤမျှလောက်သာ ဖြစ်သော်လည်း ဆန်းသည်ဟုတော့ ထင်ရပါသည်။ ထူးမထူးတော့ ကျွန်ုပ်မသိပါ။

ကျွန်ုပ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရသည်မှာ တချို့သော သူများကဲ့သို့ သက်သောင့်သက်သာ မရှိလှပါ။ မွန်းကျပ်နေသော ဘဝထဲမှ အတိုက်အခံ မပြေလည်မှု ပေါင်းစုံ စားဝတ်နေရေး ကျပ်တည်းမှု များကြားမှ အပြေးအလွှား အဓိဋ္ဌာန်ရက်တိုလေးများကို ကြံဖန်ယူရင်း ကျင့်စဉ်ကို ဗလိဗောဓ များစွာထဲမှ တည်ငြိမ်အောင် မနည်းကြီးစားတည်ဆောက်နေရသော အိမ်တွင်း ဂန္ဓာရီ အဓိဋ္ဌာန်များသာ ဖြစ်သည်။

အဓိဋ္ဌာန်ရက်တိုလေး (အလွန်ဆုံး (၇)ရက်မျှသာ)တစ်ကြိမ် ပြီးသွားမှသာ သက်ပြင်း ချနိုင်လောက်ရသည့်အထိ ဘဝကား ကြမ်းတမ်းလှပါသည်။ ခွင်ဥပုဂ္ဂတ္တနိမိတ်မရမီ အချိန်တွင်ကား ဆိုဖွယ်မရှိတော့။

ဤသို့ရက်တို အဓိဋ္ဌာန်လေးကို ကြီးစားဝင်ရင်း တစ်ညတွင် အိပ်မက်တစ်ခု ဆင်၍မက်ပြန်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည်

ပုံ-၈

တောလေးတစ်ခုထဲသို့ ရောက်နေ၏။ တောကား သာယာလှပါသည်။ ထူးသည်မှာ တောလမ်းလေးများတွင် သိဒ္ဓိရှင် ဘိုးတော်များ ပျားပန်းခပ်မျှ သွားလာနေကြသည်။ သာမန်လူဆို၍ ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်းသာ ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ဘိုးတော်များကိုကြည့်ရင်း...

'ငါ အိပ်မက်က နိုးသွားရင် ဒီဘိုးတော်တွေကို မှတ်မိတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ငါမှတ်မိအောင် ကြည့်ထားမှပဲ' ဟု စိတ်က ကြံ၍ အနီးမှ ဖြတ်သွားသော ဘိုးတော်တစ်ယောက်၏ဘေးမှ ယှဉ်လျှောက်၍ ခါးကိုကိုင်းကာ ဘိုးတော်၏ မျက်နှာကို မော့ကြည့်ရင်း လိုက်သွားမိ၏။

ဘိုးတော်ကား အရပ်မြင့်မြင့်နှင့် ဥပမိရုပ်ကား အတော်ကောင်းလှ၏။ ကျွန်ုပ်ကို ခဏမျှ စောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်ပြီး ရှေ့ဆက်လျှောက်သွားနေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ဆက်လိုက်သွားစဉ် ရှေ့တူရုံမှ လျှောက်လာသော လွယ်အိတ်လွယ်ထားသည့် ဘိုးတော်တစ်ယောက်ကိုမြင်ရာ တွေ့ဖူးသည်ထင်၍ ဂရုစိုက်ကြည့်လိုက်တော့ ဘိုးတော်ဦးအောင်ချမ်းသာ ဖြစ်နေ၏။

သို့နှင့် ဆက်သွားရာ ဖြတ်လျှောက်သွားသော ဘိုးတော်တစ်ယောက်က ကျွန်ုပ်ကိုကြည့်၍ တစ်နေရာဆီသို့ လက်ညှိုးညွှန်ပြရာ ကြည့်လိုက်တော့ တဲလေးတစ်လုံးကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ဘိုးတော်ညွှန်ပြလိုက်သည့် တဲလေးဆီသို့သွား၍ တဲထဲဝင်သွားကြည့်ရာ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား ဘိုးတော်တို့ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ယင်းအထဲတွင် ကျွန်ုပ်ထံသို့ မကြာခဏကြွလာသော ဘိုးတော်ရွှေလူကို တွေ့လိုက်ပြီးသည့်နောက် ကျွန်ုပ်လည်း နိုးလာ၏။

ဆန်းတော့ဆန်းသည်။ ဘိုးတော်ရွှေလူ အပါအဝင် အခြားရှမ်းဝိဇ္ဇာကြီးများ ကျွန်ုပ်အား စောင့်ရှောက်ခဲ့ကြသည်ကို အိပ်မက်မဟုတ်သော အကြောင်းတချို့တို့က သက်သေအဖြစ်လည်း ရှိကြပါ၏။

ကျွန်ုပ်အား ရှမ်းဝိဇ္ဇာကြီးများ ကြည့်ရှုကြသည်ဆိုသော်လည်း ကျွန်ုပ်ကား ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတော့ မဟုတ်ပါ။ ဖခင်မှာ ဓနုတိုင်းရင်းသား၊ မိခင်မှာ အင်းသားတိုင်းရင်းသူတို့မှ ဆင်းသက်လာသော အင်းဓနုမျိုးနွယ်သာ ဖြစ်ပါသည်။

မည်သို့သော် အကြောင်းမကင်းသည့်ကိစ္စကြောင့် ရှမ်းဘိုးတော်တို့ ကျွန်ုပ်ထံ ရောက်လာကြသနည်း။ သိချင်လှပါသည်။

တစ်ရက်တွင် ကျွန်ုပ်သိလိုသည့် အကြောင်းအား အနည်းငယ်မျှ သိခွင့်ရသော အိပ်မက်တစ်ခုကို ကျွန်ုပ်မြင်မက်လိုက်ရသည်။ ရွာတစ်ရွာဟု ထင်ရ၏။ ဘေးမှ ဝင်းခြံတို့ကို ဝါးသစ်ကိုင်းတို့ဖြင့် ကာရံထား၏။ အိမ်ခန်းကား သိပ်မရှိလှ။

ကျွန်ုပ်လည်း ရွာလင်းအတိုင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်ယူရင်း ၂၃၇

လျှောက်သွားနေဆဲ ကျွန်ုပ်၏ ဘယ်
ဘက်အပေါ်မှ လေဟုန်စီး၍ ကျွန်ုပ်
အား ကျော်ဖြတ်ကာ ပျံသွားသော
ဘိုးတော်တစ်ဦးအား တွေ့လိုက်ရ၍
ကြည့်လိုက်ရာ “အဘိုးသံ” ဖြစ်နေပါ
သည်။ (တောင်သုံးလုံး သာသနာပြု
အဘိုးသံမှာ ထိုစဉ်က မရှိတော့ပါ။
ထွက်ရပ်လမ်းသို့ ကြွသွားပြီး ဖြစ်
ပါသည်။)

ကျွန်ုပ်လည်း လမ်းအတိုင်း ဆက်
လျှောက်သွားရာ ကျွန်ုပ်၏ ဘယ်ဘက်
ဝင်းခြံထဲတွင် မြေစိုက်တဲအိမ်ကလေး
တစ်လုံးကို တွေ့ရ၍ ဝင်းသွားကြည့်မိ
ပါသည်။

တဲထဲတွင်မူ လက်ကိုင်ပါ ကုလား
ထိုင်တစ်လုံးပေါ်တွင် ဆရာတော်တစ်ပါး
သီတင်းသုံးနေ၏။ မြန်မာလူမျိုး သံဃာ
တော်တစ်ပါးဖြစ်မည် ထင်ရ၏။

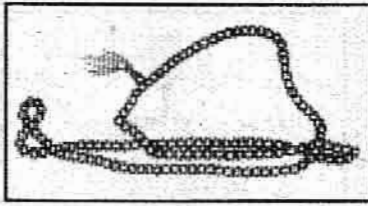
ကျွန်ုပ်လည်း ဆရာတော်အား ထိုင်
၍ ဝပ်ချကန်တော့၍ ဆရာတော်အား
မော့ဖူးကြည့်ရာ ဆရာတော်မှ စကား
တစ်ခွန်းသာ ပိန့်ဆို၏။

‘အေး... ရွှေလူကို တို့များက လွတ်
လိုက်ကြတာ’

ဒီလောက်ပါပဲ။ ဆရာတော်ကား
မဟိဒ္ဓိရှင်ဆရာတော်ဖြစ်နေ၏။ နီးလာ
ပြီးမှ ကျွန်ုပ်သည် ဆရာတော်၏
နာမည်ကိုပင် မမေးလိုက်ရမိသည်ကို
နောင်တရမဆုံးတော့။

ဆိုရလျှင် ရှမ်းဝိဇ္ဇာတို့ကို မဟိဒ္ဓိ
ဆရာတော်တို့က ကျွန်ုပ်ထံသို့
စေလွှတ်ထားကြခြင်းဖြစ်လျှင် ကျွန်ုပ်
ကား ဘယ်လိုလူစားပါလဲ။ ဒါလည်း
ကျွန်ုပ် မသိပါ။ ကျွန်ုပ် မသိသေး
သော ကိစ္စများကား အလွန်များပြားလှ
ပါ၏။

ကျွန်ုပ်၏ အဓိဋ္ဌာန်စခန်းလေးမှ
တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ပုတီးနိမိတ်တော်

ပုံ-ဃ

ဖြစ်သည့် ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာ၊ မြသပိတ်
ပိုက် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ပုံရိပ်တော်တို့ကား
ကျွန်ုပ်၏ အဓိဋ္ဌာန်တက်လမ်းအတွက်
ပံ့ပိုးသော စမတက်လမ်း ဖြစ်မည်ထင်
၏။ ပညာတက်စဉ်လည်း တစ်စိတ်
တစ်ဒေသ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်လောလောဆယ် ကြုံတွေ့
နေရသော ဘဝအခက်အခဲတို့ကိုကား
ပြုန်းခနဲ အဆင်ပြေလောက်အောင်
ထူးခြားစွာ မကြုံရသေးပါ။ သို့သော်
မဆုံးသေးသော ဂါထာဟိတ်နှင့်တကွ
မပြီးသေးသော ပုတီးမြတ်နိမိတ်တစ်ခု
ကြောင့်လား ကျွန်ုပ်၏ မွန်းကျပ်နေ
သောဘဝ သက်သာခွင့် ရသွားခဲ့သည့်
ဖြစ်ရပ်ဆန်းလေးကိုကား တင်ပြရန်
ဆန္ဒရှိပါသေးသည်။

ဤဖြစ်ရပ်ကို တင်ပြရလျှင် ကျွန်ုပ်
၏ ဘဝဖြစ်ရပ် အနည်းငယ်ကို ဦးစွာ
သိထားမှသာ ပြည့်စုံပါမည်။ ကျွန်ုပ်
သည် ကျောင်းမှထွက်၍ အပြင်လောက
တွင် စက်ပြင်သည့် လုပ်ငန်းကလေး
လုပ်ရင်း...

‘ဘယ်တော့မှ အိမ်ထောင်မပြု အသက်ကြီး
ထာလျှင် ဘုန်းကြီးတော်ပြီး သင်္ကန်းနှင့် အနီး
ထုတ်မည်’

ဟု ကြွေးကြော်ခဲ့သော ကျွန်ုပ်သည်
မကင်းသော အကြောင်းကြောင့် အိမ်
ထောင်သည်ဘဝသို့ ရောက်ရှိခဲ့ရပါ
သည်။

အိမ်ထောင်ကျသော်လည်း ဇနီး
သည်၏ ကျန်းမာရေး အခြေအနေနှင့်

အကြောင်းကြောင်းတို့ကြောင့် သာ
သမီး မယူဖြစ်ခဲ့ပါ။

သာသမီးမရတာကမှ ပိုကောင်း
သေးပါသည်ဟု ထင်ခဲ့ကြသော ကျွန်ုပ်
တို့၏ ဘဝရင်ဆိုင်မှုကား ဆိုးလှဆုံး
ကျန်းမာရေး မကောင်းသည့် အခြေ
အနေနှင့် စားဝတ်နေရေး အဆင်မပြေ
လှသဖြင့် နေ့စဉ် စိတ်ပန်းလှနွမ်းခဲ့
သည့်ရက်ကလည်း မနည်းလှ။

ကျန်းမာရေးနှင့် အကြောင်းကြောင့်
တို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် စက်ပြင်သည့်
အလုပ်ကို နားလိုက်ရချိန်တွင် ခေ
သည်မှ တတ်သမျှ မှတ်သမျှ အတွေ့
အကြုံကို အရင်းပြု၍ အသုပိ၊ ခေါက်
ဆွဲဆိုင်ငယ်လေးတစ်ဆိုင်ကို ဖွင့်ပြု
လိုက်ကြပါသည်။

အလုပ်ကား မဖြစ်ပါ။ တစ်နေ့
နေမှ အသုပ်ကလေး တစ်ပွဲနဲ့
ရောင်းရဖို့ကို စိတ်ဒုက္ခကြီးစွာ
စောင့်ခဲ့ရသည့် ဒုက္ခကလည်း မသေ
လှ။

ရောင်းမကုန်သည့် အသုပ်
ခေါက်ဆွဲတို့ကို ထမင်းအစား ဝမ်း
ဖြေရှင်းလိုက်ရသည့် ရက်ကလည်း
မနည်းလှပေ။ သို့သော် ကျွန်ုပ်
နှစ်ဦး၏ သဒ္ဓါစိတ်ကြောင့် ဆိုင်
အလှူခံ ကြွရောက်ရန် ပင့်ထားသော
သံဃာကား အရေအတွက်မနည်း
တစ်ခါတစ်ခါ တစ်ဆိုင်လုံး သံဃာ
တော် သင်္ကန်းအရောင်တော်တို့
ဝင်းထိန်နေသည့် ရက်ကလည်း
မနည်း။

ကြွလာသမျှ သံဃာတို့ကို ရောင်း
ရမည့် ပစ္စည်းများ ကုန်ချင်ကုန် အား
လှူလိုက်ကြ၏။ “ယခုဘဝ ဆင်း
တာ မလှူခဲ့လို့ ငါတို့လှူတာပေး
လို့” ဟုသည့် အတွေးကွ ကျွန်ုပ်
ဇနီးမောင်နှံ၏ ရင်တွင်းမှာကိုယ်စီ

www.burmeseclassic.com

ဇနီးသည် ဆိုင်စောင့်သည့်အချိန်များတွင် ကျွန်ုပ်သည် အအားနေမည့်အစား အဓိဋ္ဌာန်တစ်ခုကို ဝင်ရန် စိတ်ကူးမိလိုက်ပြီး ဤသို့သော အဓိဋ္ဌာန်ကို ဝင်ဖြစ်လိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ဂါထာထဲသို့ ဗျည်း(၃၃)လုံးကို ထည့်သွင်း၍ ဓာတ်ကြီးလေးပါးတင်စိပ်ပွားရသည့် **“ဓာတ်လေးပါးစမ”** အဓိဋ္ဌာန်ဖြစ်ပါသည်။

(က)စမတစ်လုံးကို ပထဝီဓာတ်နှင့်တွဲ၍ ပုတီးတစ်ပတ် စိပ်ရ၏။ အာပေါဓာတ်နှင့်တွဲ၍ ယင်း(က)စမကိုပင် ပုတီးတစ်ပတ်။

ဝါယောဓာတ်နှင့်တွဲ၍ ပုတီးတစ်ပတ်။ တေဇောဓာတ်နှင့် ပုတီးတစ်ပတ်။ ဝေဒိန်း ပုတီးလေးပတ် ဓာတ်လေးပါးစုံမှ (က)စမအတွက် ပုတီးပြီး၏။

ဤသို့ဖြင့် ဗျည်း(၃၃)လုံး စမတို့ကို ဓာတ်လေးပါးတင်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဖြစ်၏။ တစ်နေ့ကို ပုတီးလေးပတ် ဓာတ်လေးပါး စမတစ်လုံးနှုန်းဖြင့်သာ ချေပေါ့ပါးပါး အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ဖြစ်သွားပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တိုင်းလည်း သတ္တဝါတို့၏ အသွေးအသားကို ရှောင်ကြဉ်မြဲဖြစ်ပါသည်။ ဤဓာတ်လေးပါးစမ အဓိဋ္ဌာန်၏ (၆)ရက်မြောက်နေ့ (၈)ရက်ကို ပထဝီဓာတ်တင် စိပ်ပွားနေစဉ် အချိန် ထူးခြားသောဖြစ်ရပ်ကို စတင်တွေ့ရ၏။ ကြားဖြတ် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားစင် ပြုလုပ်ထားပုံနှင့် ဖော်ပြမှုဆင့်ပါမည်။

အမြင့်(၄)ပေ၊ အလျား(၆)ပေကျော် နှုတ်ကော်ပေါ်တွင် ယင်းနှင့် အလျားတူညီသော အနည်းငယ်ကျဉ်းသော မှန်ကလားနှင့် ဘုရားကျောင်းဆောင်ကြီး တင်ထား၍ ဆင်းတုတော်ပေါင်း (၁၅)ဆူတို့ကို အစီအရီ ကိန်းဝပ် သီတင်းသုံးစေ

ပါသည်။

ဘုရားကျောင်းဆောင်နှင့် ရှိုးကေ့စ်၏ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် မှန်ကျောင်းဆောင်အသေး [အလျား(၂)ပေ၊ အမြင့် (၃)ပေ] မှန်ကျောင်းဆောင်လေးနှစ်လုံးစီကို ဆင့်ထားပါသည်။ ညာဘက် ကျောင်းဆောင်အပေါ်တစ်ဆင့်တွင် ရှင်သီဝလီကျောင်းဆောင်၊ အောက်အဆင့်ကျောင်းဆောင်တွင် မိဘကျောင်းဆောင်။

ဘုရားဆောင်၏ ဘယ်ဘက် အပေါ်ဘက် ကျောင်းဆောင်ငယ်တွင် ရှင်ဥပဂုတ္တကျောင်းဆောင်၊ အောက်ဘက် ကျောင်းဆောင်ငယ်တွင် ဝိဇ္ဇာကျောင်းဆောင်ဟူ၍ ထားရှိပါသည်။

အောက်ဘက်ရှိုးကေ့စ်နှင့် ဘုရားဆောင်တင်ထားရာ ရှိုးကေ့စ်၏အပေါ်အခင်းမှာ (၈)လက်မကျော် အလျားလိုက် လွတ်နေသောကြောင့် ယင်းနေရာတွင် ဆွမ်း၊ ရေချမ်း ကပ်သည့်နေရာအဖြစ် ထားလိုက်ပါသည်။ ဘုရားမီးပူဇော်ရန် နေရာလည်း ထားလိုက်ပြီး ကျွန်ုပ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သည့်အခါတိုင်း ထိုနေရာတွင် ဖယောင်းတိုင် ထွန်းညှိပူဇော်လေ့ ရှိပါသည်။

နေ့ဘက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါကလည်း ဖယောင်းတိုင်၊ အလင်းတိုင် ပူဇော်လေ့ရှိသည်။ ယင်းပထဝီဓာတ်(၈)စမ စိပ်ပွားနေစဉ် အချိန်တွင်လည်း ကျွန်ုပ်သည် (၈)လက်မအရွယ် ဖယောင်းတိုင်အလတ်ကို ပူဇော်ထားပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေဆဲအချိန် ရှိုးကေ့စ်အောက်ခြေမှ ခရုလေးတစ်ကောင်သည် ရှိုးကေ့စ်မှန်ပေါ်မှ တရွေ့ရွေ့နှင့် အပေါ်ဘက်သို့ တက်နေ၏။

မုဉ်းဖြောင့် အထက်ဆွဲကြည့်လိုက်

လျှင် ကျွန်ုပ် ထွန်းညှိပူဇော်ထားသော ဖယောင်းတိုင်နှင့် တစ်တန်းတည်း ဖြစ်နေသည်။ ခရုလေးအပေါ်ဘက်ကို ရောက်လျှင် ဘေးဘက်ကို သွားလိုက်မှာပါဟု စိတ်ကတွေး၍ ပုတီးကိုသာ ဆက်စိပ်နေမိပါသည်။

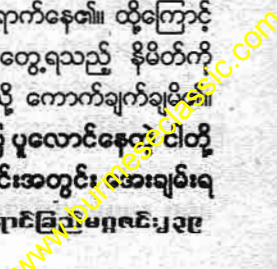
တရွေ့ရွေ့ တက်နေသော ခရုလေးမှာ ရှိုးကေ့စ်အပေါ် ရောက်သွားသော်လည်း ဘေးဘက်ကို ကွေ့မသွားဘဲ အထက်ကိုသာ ဆက်၍ တက်သွားရာ ဖယောင်းတိုင် အောက်ခြေထိအောင် ပင် ရောက်သွားပါ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ပုတီးကို မှတ်၍ ခဏနားပြီး ကြည့်နေဆဲ ခရုကလေးသည် ဖယောင်းတိုင် တစ်ဝက်နီးပါးကို ရောက်နေပါပြီ။ ခရုလေးဆက်တက်လျှင် ဖယောင်းတိုင်မီးညွှန်နှင့် တွေ့တော့မှာ သေချာနေသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ဘုရားရှင်ကို တောင်းပန်၍ ဖယောင်းတိုင်မီးညွှန်ကို လက်ဖြင့် ငြိမ်းလိုက်ရပါတော့သည်။

ခရုလေးသည်ကား မရပ်သေး။ တရွေ့ရွေ့နှင့် ဖယောင်းတိုင် မီးစာလေးအထိ တက်သွားပြီး မီးမရှိတော့သည့် မီးစာပေါ်တွင် ရပ်နားနေပါသည်။ ထူးခြားသော ဖြစ်စဉ်ကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း ဖယောင်းတိုင်နှင့် ခရုလေး၏ ပုံကို ကူးဆွဲ၍ မှတ်တမ်းတင်ထားလိုက်သည်။ (ပုံ-၈)

ဖယောင်းတိုင်မီးစာသည် အပူဓာတ် မီးဓာတ်၏ နေရာဖြစ်သော်လည်း ယခုမူ ဖယောင်းတိုင်မီးစာနေရာ၌ မီးညွှန်အစား အအေးဓာတ် ခရုငယ်တစ်ကောင်ရောက်နေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် တွေ့ရသည့် နိမိတ်ကို ကြည့်၍ ဤသို့ ကောက်ချက်ချမိ၏။

“အဆင်မပြေ ပူလောင်နေလျှင် ငါတို့ဘဝ ဒီရက်ပိုင်းအတွင်း အေးချမ်းရ

တော့မယ်”

ကျွန်ုပ် ကောက်လိုက်သော နိမိတ်ကား တိကျစွာ မှန်နေ၏။ နောက်တစ်ရက်တွင် ဖြစ်ပါ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက် ပေါင်း၍မှ ငွေ(၃၀၀၀)ကျပ်ပင် မပြည့်နိုင်သော ကျွန်ုပ်တို့မှာ ငွေသိန်းနှင့်ချီ၍ ရလိုက်သောကြောင့်တည်း။

ပုံပိုးပေးခဲ့လေသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကျေးဇူးကား ကြီးမားလှပေစွာ။ လုပ်ငန်းသေးလေးတစ်ခု လုပ်ကိုင်နိုင်သော ငွေအတိုင်းအတာမို့ ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်မှာ ပျော်လိုက်သည့် ဖြစ်ခြင်းပင်။

ဖြစ်ရပ်လေးမှာ ဤမှာတင် ရပ်သွားပါကလည်း ကျွန်ုပ် စာတစ်တန် ပေတစ်တန် ရေးနေစရာ အကြောင်း မရှိတော့။ သူ့တွင်မူ ပို၍ ဆန်းကြယ်သော နိမိတ်တစ်ခုကို ကျွန်ုပ်၏ ပုတီးမြတ်မှ ချပြလိုက်သောကြောင့် ဆက်၍ ရေးသားတင်ပြပါဦးမည်။

ကျွန်ုပ်တို့မှာ ရရှိလိုက်သည့်ငွေဖြင့် လုပ်ငန်းအသေးလေးတစ်ခုကို ထူထောင်လိုက်၏။ ဘဝကလည်း အနည်းငယ် တည်ငြိမ်စပြုလာ၏။ အဓိဋ္ဌာန်ကိုလည်း နောက်ဆဲမတင်းဘဲ လုပ်နိုင်လာပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်လည်း အကျိုးပေးသန်ခဲ့သည့် ဤ(ဓာတ်လေးပါးစမအဓိဋ္ဌာန်) ကိုပင် တစ်ကျော့ထပ်ဝင်ရန် စိတ်ပိုင်း ဖြတ်ထားသည့်အတိုင်း အဓိဋ္ဌာန်ကို ဆက်ဝင်ဖြစ်ပါသည်။ တိုတိုပြောရလျှင် အဓိဋ္ဌာန်ရက် (၁၀)ရက်လောက်တွင် ကျွန်ုပ်သည် လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်း ပုတီးကို ယောဂီအခင်းပေါ် ချလိုက်ရာ ဤသို့သော ထူးဆန်းသည့် ဖြစ်တောင့်ဖြစ်ခဲ ပုံသဏ္ဍာန်သည် ပေါ်လာလေ၏။

ခရုတစ်ကောင်၏ ပုံရိပ်ပင်တည်း။ (ပုံ-ဃ) လူလုပ်၍ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မဖြစ်နိုင်သည့် ဖြစ်ရပ်ပါ။ တိုက်ဆိုင်မှုဟု မည်ကဲ့သို့မျှ မပြောနိုင်သည့် ဖြစ်ရပ်ပါ။ ဆန်းကြယ်လှပါ၏။

ယခင်က ကျွန်ုပ်သည် ပုတီး၏ အကြောင်းကိုသိ၍ ပုံရိပ်ပေါ်အောင် အမျိုးမျိုး စမ်းသပ်ချကြည့်ဖူးပါသည်။ ချလိုက်တိုင်း မည်သည့်ပုံရိပ်မျှ မပေါ်ဘူးပါ။ သူ့တွင်မူ အကြောင်း တိုက်ဆိုင်၍ ပုံရိပ်ပြလာခြင်းပဲ ဖြစ်ပါမည်။

ကျွန်ုပ်လည်း တွေ့ရသော နိမိတ်ပုံကို ဤသို့ နိမိတ်ကောက်လိုက်ပြန်ပါ၏။

‘ငါတို့ဘဝ ထပ်ပြီး တစ်ဆင့်တက် ပြေလည်တော့မယ်။ ဒါလဲ ရက်ပိုင်းအတွင်းပဲဖြစ်ရမယ်’

အသေအချာပါပဲ။ ရက်တစ်ပတ်ပင် မစောင့်လိုက်ရပါ။ ယခင်က ဝင်ခဲ့သည့် ငွေအရေအတွက်ထက် နှစ်ဆန်းပါးကို အခြားတစ်နေရာမှ ထိပေါက်သည့်ပမာ ရလိုက်ပြန်သောကြောင့်တည်း။

ဂါထာမြတ်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး၊ ပုတီးမြတ်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကား ကြီးမားလှပေသည်။ သို့သော်လည်း ဂါထာတော်တန်ခိုးနှင့် ပုတီးတန်ခိုးတို့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာရသော ထူးဆန်းသော ပုံရိပ်တို့ကား ဖြစ်ပေါ်နေဆဲ။

ပုတီးပုံရိပ်တို့ မရပ်တန့်သေးသရွေ့ ကျွန်ုပ်သည်လည်း ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုတို့အပေါ် ဝါသနာထုံကြကုန်သော စာဖတ်ပရိသတ်တို့အတွက် ဆန်းကြယ်မှု ဗဟုသုတရရှိစေရန် အလို့ငှာ ဆက်၍ ရေးသားတင်ပြနေပါဦးမည်ဟု မေတ္တာရည်၍...။

မဟာစက်ရှင် (လျိုင်လင်)

စာရှုသူ၊ သုတေသီနှင့်

စာရေးသူ

ဆောင်းပါးရှင်များသို့...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါမဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြပါရှိသော ရောင်ခြည်ကဏ္ဍအသီးသီးရှိ ဆောင်းပါးများမှ သင့်လျော်သည်များကို ရွေးချယ် ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ ထုတ်ဝေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စာရေးသူဆောင်းပါးရှင်မှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါမဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါမည့် ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမည်ကို သဘောတူညီပြီးဖြစ်သည်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါသည်။

အကယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ပါဝင်လိုခြင်းမရှိသူ စာရေးသူဆောင်းပါးရှင်များအနေနှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါမဂ္ဂဇင်းတို့သို့ ဆောင်းပါးများကို မူလကတည်းပေးပို့ခြင်း မပြုကြပါရန် မေတ္တာရည်အပ်ပါသည်။

အကယ်၍ ပေးပို့ပါက ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမှုကို သဘောတူညီပြီးဖြစ်သည်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါမည်။

ထပ်မံပြီး ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါမည့် သင့်လျော်သောစာမူနှင့် စာဆက်လက်ဆောင်ပါ ပေးပို့ပေးပါမည်။

ထေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပါမဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၃၃၊ ( )လမ်း၊
မန်းဘဲတန်း၊ စာတိုက်၊ ရန်ကင်း

လမ္ဗူအေးဘုရား

အဓိဋ္ဌာန်စာနိုး ဝင်ရံစဉ်က

၆၅၀ နိဗ္ဗာန်

ထိုနေ့က ပြာသိုလပြည့်ကျော် ခုနစ်ရက်နေ့ည...

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး နှင်းတွေက ဝေနေသည်။ ဗောဓိညောင်ရွက်များ ပေါ်သို့ နှင်းကျသံများတို့ တဖြောက်ဖြောက် ကြားနေရသည်။ လပြည့်ကျော်ခုနစ်ရက် လ၊လေးကလည်း နှင်းမှုန်များကြားမှ မပီပိုတဝါး ပျံပျံလေးသာနေ၏။

ထိုညက ဇမ္ဗူအေးဘုရားတွင် ကျွန်တော် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့သည်မှာ တစ်နှစ်ပြည့်သောနေ့ဖြစ်၏။

ဇမ္ဗူအေးဘုရားသို့ ဖိုးဦးတောင်တန်း၌ ကျွန်တော် ပြည်ထွက်စခန်းဝင်ကျင့်စဉ်ပြီး၍ ပြန်လာခဲ့သောနေ့ ညမှစ၍ ရောက်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်နှင့် ဝါသနာတူ ကန္တာရီလမ်းစဉ်များကို လိုက်စားခဲ့သည့် ကိုတင်ထွဋ်က ဇီးကုန်းမြို့၊ အေးမြရွှေပြည်မြို့သစ်၊ ဝန်ကြီးပဒေသရာဇာလမ်းအဆုံး “မြကန်သာ” ရေကန်ကြီးဘေး၌ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဇမ္ဗူအေးစေတီတော် တည်ထားကြောင်း ပြောကြားခဲ့သဖြင့် ညတွင်းချင်း သွားရောက်ဖူးမြော်ခဲ့ရာမှ ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဘုရားကို မြကန်သာကန်ပေါင်နှင့် တစ်ဆက်တည်း (၁၅)ပေခန့်လောက် မြင့်သော တောင်ကုန်းလေးတစ်ခုလို ဖြစ်နေသည့် တောင်ပိုရည်မျောမျောကြီးပေါ်၌ လေးထောင့်ခွင်ကျ ပြုလုပ်ထားသော အုတ်ခုံပေါ်တွင် တည်ထား၏။ တည်နေရာမှာ ခြုံစွန်ဖြစ်၍ အေးချမ်းလှပေသည်။ ထိုအတူ တလွင်လွင် မြည်နေကြသည့် ဆည်းလည်း သံလေးများကလည်း သာယာနာပျော်ဖွယ် ကောင်းလှ၏။

သို့ကြောင့်ပင် ထိုညက ကိုတင်ထွဋ် ပြန်သွားသော်လည်း ကျွန်တော်တစ်

ယောက်တည်း ပုတီးစိပ်ရင်း ကျန်ခဲ့သည်။ ညတစ်နာရီကျော်ကျော် လောက် ရောက်သောအခါ၌ ဘုရားရင်ပြင်တော်ပေါ်၌ တဖျပ်ဖျပ် လျှောက်သံတစ်ခုနှင့်အတူ...

‘ဪ ဒီဘုရားမှာ ဒီအချိန် ငါတစ်ယောက်တည်း ရှိတော့တယ် ထင်တာ။ ဒီမှာ အဖော်တစ်ယောက်ရှိတာကိုး’

ဟူသည့် အသံကို ကြားလိုက်သည်။

ထိုနေ့က “သာဓု သာဓု သာဓု” ဟူသည့် သာဓုခေါ်သံနှင့်အတူ ကျွန်တော်နှင့် မလှမ်းမကမ်း၌ ထိုင်လိုက်သံကို လည်းကြားလိုက်ရ၏။

ပုတီးစိပ်ရာမှ အပတ်ရေပြည့်သဖြင့် ဝတ်ချကာ ထိုင်သံကြားရသော နေရာကြည့်လိုက်သည်တွင်တော့ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မတွေ့ရသဖြင့် အံ့ဩသွားရလေသည်။ ထိုအကြောင်းကို နောက်တစ်နေ့ရောက်သောအခါ၌ ဘုရားဒါယကာဖြစ်သူ ဆရာချိုကြီးကို ပြောပြရာ ဆရာချိုကြီးက...

ဒီဘုရားကို တစ်ခါတစ်ခါ ဝတ်ဖြူဝတ် သူတော်တစ်ဦး ရောက်ရောက်လာတတ်ကြောင်း၊ ဘုရားကို တချို့အရက်မှူးပြီး လာအိပ်ကြသူများ၊ ဘုရားအတွင်း၌ ဟိရိသြတ္တပ္ပကင်းစွာ ရောက်လာတတ်ကြသူများကို ထိုဦးသူတော်ကြီးက တောင်ဝေးနှင့် ဆုံးမတတ်ကြောင်း...

ဘုရားကို ကြည်ညိုသဒ္ဓါဖြင့် လာရောက်ဖူးမြော်ကြသူများ၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြသူများကို စောင့်ရှောက်တတ်ကြောင်း၊ သူကိုယ်တိုင်လည်း အပြင်မှာကော အိပ်မက်တွေထဲမှာပါ အခါအားလျော်စွာ တွေ့ဖူးကြောင်း...

ဘုရားတည်ရန် အုတ်အခက်အခဲရှိနေစဉ် ခြံတွင်းရှိ ရေတွင်းပျက်ကြီးမှ အုတ်များကိုလည်း ရေတွင်းထဲသို့ အမျိုးအမည်စုံလင်လှသော ရောင်မျိုးစုံ မြေအကောင် (၅၀)လောက် ဝင်သွားသည်ကိုမြင်တွေ့ရသဖြင့် မတူးရဲဘဲရှိနေစဉ် အိပ်မက်ထဲ၌ ဦးသူတော်ကြီးတစ်ပါး ပေါ်လာပြီး...

www.burmeseclassic.com

'မင်း ဘုရားတည်ဖို့ အုတ်လိုနေ တယ်မဟုတ်လား။ ရေတွင်းထဲက အုတ်ကို ယူလေတဲ့။ ရေတွင်းထဲက အုတ် အပေါ်ရောက်ရင် ကျန်တာ သူ့ဟာသူဖြစ်သွားလိမ့်မယ်လို့ ပြောခဲ့ဖူး တယ်'

ဟု ပြောပြသဖြင့် ဇမ္ဗူအေးဘုရား၏ ထူးခြားမှု တန်ခိုးတော်များကို တွေး တောကြည်ညိုရင်း "ဒီဘုရားမှာ ငါ အောင်ဓာတ်တစ်ခုဖွင့်ရရင် ကောင်း မယ်" ဟု တွေးမိပြီး နေ့ဘက် အလုပ် လုပ် ညဘက်ဘုရားမှာ အဓိဋ္ဌာန်ယူဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး သည်နှင့် နေ့ကောင်းရက်သာရွေး၍ ပွဲစားကြီး ဦးခင်မောင်အေးနှင့်အတူ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့ပေသည်။

ကျွန်တော်နှင့် ဦးခင်မောင်အေးတို့ ညနေ(၅)နာရီဆိုလျှင် ဘုရားရောက် ကြသည်။ နံနက်(၆)နာရီတိုးမှ အိမ်ပြန် မိသားစုလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ကြရသည်။ တစ်ဖက်က မိမိအတွက် မိမိအကျိုး အတွက်၊ အခြားတစ်ဖက်က မိသားစု စားဝတ်နေရေးအတွက် လုပ်ကြရခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့လိုပင် အခြား အဓိဋ္ဌာန် ဝင်သူများ ရှိကြသော်လည်း ကျွန်တော် တို့နှစ်ယောက်ကဲ့သို့ တစ်နှစ်ပတ်လုံး ဝင်သူမရှိ။ (၉)ရက်၊ (၁၈)ရက်၊ (၄၅)ရက် ဝင်သူများသာ ရှိ၏။

တစ်နှစ်လုံးလုံး ကျွန်တော်သည် ပြည်မြို့အဝင် မင်းကြီးတောင် "အေး စေတီ"၌ ပြည်ဝင်ကျင့်စဉ် ကျင့်ခဲ့စဉ်က ရရှိခဲ့သည့် "သောဘဂဝါက္ကတိပိ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော"၊ "သောဘဂဝါ" ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ကူတိပိက္ကမိနာ ကာရဏေန ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏ တစ်ဆယ့်ငါးပါး တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်

"ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော" ဝိဇ္ဇာ စရဏသမ္ပန္နော မည်တော်မူပါ၏ ဟု သော ဂုဏ်တော်ကျင့်စဉ်ကိုသာ ကျင့် ခဲ့သည်။

ထိုကျင့်စဉ်မှာ မိမိအဓိဋ္ဌာန်ယူသည့် နေရာရောက်သည်နှင့် ဘုရားရှိခိုး၊ သီလခံယူဆောက်တည်၊ မေတ္တာပို့၊ မေတ္တသုတ်ရွတ်ကာ မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို ဘုရားသို့လှူပြီး ထိုဂုဏ်တော်ကိုပင် အဓိပ္ပာယ်ပေါ်အောင် အတတ်နိုင်ဆုံး အာရုံပြု၍ ပုတီးအပတ်ရေ "၁၀၀၀" (တစ်ထောင်)စိပ်ရလေသည်။

ပုတီးပတ်ရေ ပြည့်သည်နှင့် တရား အားထုတ်သကဲ့သို့ တင်ပျဉ်ခွေကာ ခန္ဓာကိုယ်မတ်မတ်ထားပြီး ဘယ်လက် ပေါ်တွင် ညာလက်တင်၍ လက်မချင်း ထပ်ပြီး...

၁။ ဝင်လေရှုသွင်းတိုင်း ဝင်လေနှင့် တစ်ထပ်တည်းကျအောင် စိတ်ထဲ မှ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နောဟု မှတ်ရ ပြီး...

၂။ ဝင်လေကို ပြန်ထုတ်လိုက်တိုင်း လည်း ထွက်လေနှင့်တစ်ထပ် တည်းကျအောင် ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နောဟု မှတ်ရမည်။ (ထိုသို့ တစ်နာရီပြုလုပ်ရမည်။)

၃။ ထိုသို့ မှတ်ပြီးတိုင်း မြတ်စွာဘုရား ရှင်၏ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ဂုဏ် တော်တွေ မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်အရပ် ရပ်ရှိ ခြေသည်းလက်သည်း၊ ဆံပင်၊ မွှေးညင်းမှမကျန် ကိန်းဝပ် ပျံ့နှံ့နေပြီဟု မှတ်ယူရမည်။

၄။ ထိုသို့ မှတ်ယူပြီးသည်နှင့် မတ် တတ်ရပ် အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာ မူပြီး...

ကျွန်ုပ်သည် ယခု မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နောဂုဏ်တော်ကို အဓိဋ္ဌာန် အတိုင်း သပ္ပာယ် လုံ့လ ဝီရိယတို့နှင့်

ကျင့်ပြီး ဤကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ရသည့်အတွက် အန္တဂါတတကြီးအတွင်း၌ ပျံ့နှံ့နေကြ သည့် ကမ္ဘာဆုံသည့်တိုင် ယူဂ်ယျင်း တည်ရှိနေကြမည်ဖြစ်စွာတရားရင်းအပေါင်း တို့နှင့် ပဏ္ဍကတုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာအရပ်ပြတ် အပေါင်းတို့၏ ကိုဗွတ်လေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ တော်ပြုကြသော အလင်းအမှောင် အရောင် အဆင်း ဝါဝါးတောက်ပ သိဒ္ဓိဓာတ်ဟူသမျှ အပေါင်းတို့သည် ကျွန်ုပ်၏ ခန္ဓာကိုယ်အရပ် ရပ်အတွင်းသို့ စီးပျောက်ချောက်ပါစေ သတည်း'

ဟု ဆုတောင်းရမည်။ ထို့နောက် မိမိလိုသောဆုကို တောင်း၍ ဝေနေယျ အပေါင်းအား တစ်ညတာ ပြုလုပ် အားထုတ်သမျှ ကုသိုလ်အစုစုတို့ကို အမျှအတန်း ဝေရမည်ဖြစ်ပါသည်။

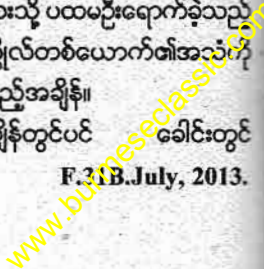
ဤသည်တို့မှာ ကျွန်တော်၏ ဇမ္ဗူ အေးဘုရား၌ တစ်နှစ်တာပတ်လုံး ကျင့် ခဲ့သည့် ကျင့်စဉ်တို့ဖြစ်သည့် ဤ "ဝိဇ္ဇာ စရဏကျင့်စဉ်အသေးစိတ်" ကို နောင် ၌ အလျဉ်းသင့်သလို ရေးသား ဖော်ပြ ပါမည်။

ဤသို့နှင့် ပြာသိုလ်ပြည့်ကျော် ခုနစ် ရက်နေ့ညတွင် အဓိဋ္ဌာန် တစ်နှစ်ပြည့် ခဲ့သည်။

အထက်၌ တင်ပြခဲ့သလိုပင် ထိုည က ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး နှင်းတွေက ဝေနေသည်။ ဗောဓိညောင်ရွက်များ ပေါ်သို့ နှင်းကျသံများကို တဖြောက် ဖြောက် ကြားနေရသည်။ လပြည့် ကျော်ခုနစ်ရက် လလေးကလည်း နှင်း မှုန်များကြားမှ မပီပီးတဝါး ပျံပျံလေး သာနေ၏။

အချိန်က ညတစ်နာရီခန့် ဤဇမ္ဗူ အေးဘုရားသို့ ပထမဦးရောက်ခဲ့သည့် ညက ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်၏အသံကို ကြားခဲ့သည့်အချိန်။

ထိုအချိန်တွင်ပင် ခေါင်းတွင်

ဦးပေါင်းကြီး ပေါင်းထားသည့် ဝတ်ဖြူ
ဝတ် အသက်(၆၀)အရွယ်ခန့်ဟု ခန့်မှန်း
ရသည့် သူတော်စင်ကြီးတစ်ဦး ဘုရား
၏ တနင်္ဂနွေထောင့်မှ ကျွန်တော်ရှိရာ
သို့ တက်လာ၏။ လက်ထဲတွင်လည်း
တောင်ဝှေးတစ်ချောင်းကို ကိုင်၍
လည်ပင်း၌ ပေပုတီးကြီးကို ဆွဲထား
သည်။ အမှတ်တမဲ့ကြည့်လျှင် ပုံတော်
တွေထဲတွင် တွေ့ရသော “ဘဘိုးဘိုး
အောင်” ပုံနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်။

ကျွန်တော်ကြည့်နေစဉ်ပင် ထို
သူတော်စင်ကြီးက...

‘ငါ့သားက အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်တွေ
ကို ကျင့်နေတာကိုး’
ဟု ပြောလိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ်အဘ ကျွန်တော်က
ဂန္ဓာရီလမ်းစဉ် ဝါသနာပါ၊ ပါတယ်။ ဒါ
ကြောင့် မိမိ ဓာတ်ကျရာ နေရာတွေ
မှာ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်တွေကို ကျင့်ပါ
တယ်’

‘ဓာတ်ကျတယ်ဆိုတာ ဘာကို
ပြောတာလဲ’

‘တစ်နေရာရာကို သွားချင်တာ၊
တစ်နေရာရာမှာ အကျင့်တစ်ခုခုကို
ကျင့်ချင်တာကို ဆိုလိုတာပါ။ စိတ်ထဲ
မှာ ဖြစ်ပေါ်လာတာကို ပြောတာပါ
အဘ’

‘အကျင့်ကကော ဘယ်ကျင့်စဉ်တွေ
ကို ကျင့်သလဲ’

‘အကျင့်ကတော့ ပထမတော့ ကျမ်း
တွေထဲမှာတွေ့တာ၊ စာအုပ်တွေထဲမှာ
တွေ့တာတွေကို ကျင့်ပါတယ်။ နောက်
တော့ အဲဒီအချိန်မှာပဲ အကျင့်စခန်းတွေ
မှာ အခါအားလျော်စွာ တွေ့ကြုံရ
တတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတချို့ရဲ့ ညွှန်ကြား
တဲ့ အကျင့်တွေကို ပြောင်းကျင့်ပါတယ်
အဘ။

ခု ကျွန်တော် ကျင့်နေတဲ့အကျင့်က

ပြည်ဆံတော် စေတီတော်မြတ်ကြီးရဲ့
ဘိုးဘိုးအောင်ဓာတ်နန်းမှာ မပျော်လင့်
ဘဲ ဆုံခဲ့ရတဲ့ သထုံနေမိန္ဒရတောင်က
ကြွလာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး ညွှန်ကြား
ခဲ့တဲ့ ပြည်ဝင်ပြည်ထွက် ကျင့်စဉ်ပါ
အဘ။

[ပြည်ရွှေဆံတော် စေတီတော်မြတ်
ကြီး၏ ဘိုးဘိုးအောင်ဓာတ်နန်းနှင့်
ပြည်မြို့ မင်းကြီးတောင်ရှိ အေးစေတီ
မွှောရုံနှင့် အေးစေတီ၌ တွေ့ခဲ့ရသော
သူတော်စင်ကြီးများ အကြောင်းကို
၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလထုတ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၌ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး
များနှင့်တွေ့ခဲ့ရသူ အမည်ဖြင့် ဖော်ပြပြီး
ဖြစ်ပါသည်။] စကားချစ်

‘ဘာကြောင့် ကျင့်တာလဲ’

‘မသေရအောင် မအို၊ မနာ၊ မသေဘဲ
အသက်ရှည်ရှည်နေနိုင်တဲ့ ဝိဇ္ဇာဖြစ်ချင်
လို့ပါ’

‘သံသရာရှည်တယ် မထင်ဘူးလား’

‘ကျွန်တော့် အယူအဆပြောရရင်
သံသရာရှည်တာ မရှည်တာထက် မအို
မနာမသေတဲ့ဘဝနဲ့ အသက်ရှည်ရှည်
နေနိုင်ရင် သံသရာက ထွက်မြောက်
ကြောင်း တရားတွေကို အာမခံနိုင်တဲ့
အထိ ကျင့်နိုင်မယ်ထင်လို့ပါ။

လူ့ဘဝဟာ အလွန်တိုတောင်းတဲ့
အကြောင်း၊ လူ့သင်္ချာနဲ့ အနှစ်(၅၀)ကို
စတုမဟာရာဇ်နတ်သက်က တစ်နေ့နဲ့
တစ်ညပဲရှိတဲ့ အကြောင်း၊ လူ့သင်္ချာနဲ့
နှစ်ပေါင်း(၁၀၀)က တာဝတိံသာ နတ်
သက်သက် တစ်နေ့နဲ့ တစ်ညပဲရှိတဲ့

အကြောင်း၊ နှစ်ပေါင်း(၂၀၀)က ယာမာ
နတ်သက်က တစ်နေ့နဲ့ တစ်ညပဲ ရှိတဲ့
အကြောင်း...

လူ့သင်္ချာနဲ့ နှစ်ပေါင်း(၄၀၀)က
တုသိတာဘုံက နတ်တွေအတွက်
တစ်နေ့နဲ့ တစ်ညသာ ရှိတဲ့အကြောင်း၊
လူ့သင်္ချာနဲ့ နှစ်ပေါင်း(၈၀၀) ကနိမ္မာ
နရတ်နတ်ဘုံက နတ်တွေအတွက်
တစ်နေ့နဲ့ တစ်ညသာ ရှိတဲ့အကြောင်း၊
လူ့သင်္ချာနဲ့ နှစ်ပေါင်း(၁၆၀၀)က ပရိနိဗ္ဗိတ
ဝဿဝတီနတ်ဘုံမှာတစ်နေ့နဲ့ တစ်ည
သာရှိတဲ့အကြောင်း စာတွေထဲမှာလဲ
တွေ့ရပါတယ်။ ဘုန်းကြီး ရဟန်း သံဃာ
တော်တွေ ဟောကြားတာတွေကိုလဲ
နာကြားရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ လူ့
ဘဝမှာတော့ သက်တမ်းက သိပ်တိုပါ
တယ်။

လူ့ဘဝရဲ့ သက်တမ်းတိုတိုလေး
အတွင်းမှာ လောကကြီးအတွက် ပြင်ရ
ဆင်ရ အခင်းအကျင်းတွေ ပြုလုပ်ရနဲ့
သံသရာက လွတ်မြောက်ကြောင်းရှာဖွေ
မလွယ်ပါဘူး။ ရှာပြန်တော့လဲ တို
တောင်းလှတဲ့ကာလအတွင်း သေကျေ
ပျက်စီးသွားရင် လိုရာမရောက်နိုင်ဘဲ
လူဖြစ်ရှုံးသွားနိုင်ပါတယ်။

ဒါက ကျွန်တော့်အတွက် ကျွန်တော့်
ခံယူချက်ပြောတာပါ အဘ။ ရင့်ကျက်
တဲ့ သူတော်ကောင်း သူမြတ်လောင်း
တွေ မပါ၊ ပါဘူး။ ဒီဘဝမှာပဲ သံသရာ
ဘေးက လွတ်မြောက်သွားကြတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းကို ဦးထိပ်ထားပြီး အဲဒီ
အကျင့်တွေကို အသက်ရှည်စွာ အနာမဲ့
ကြောင်းနဲ့ ဘဝကို အာမခံနိုင်တဲ့အထိ
ကျင့်ချင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကုသိုလ်လဲ
ရ၊ လိုရာခရီးကိုလဲ ပေါက်မြောက်နိုင်
မယ်လို့ထင်တဲ့ ဂန္ဓာရီကျင့်စဉ်တွေကို
ကျင့်နေတာပါ။

အကယ်၍ တိုတောင်းတဲ့ လူ့ဘဝ

www.burmeseclassic.com

လေးမှာ ဘာအာမခံချက်မှမရှိဘဲ သေ
သွားခဲ့ရင် နောက်ဘဝ ဘာဖြစ်မှန်း
မသိတဲ့အတွက် အဲဒီလို သေရမှာ
ကြောက်လို့ပါအဘ'

ကျွန်တော့်စကား ဆုံးသည်နှင့်
သူတော်စင်ကြီးက ခေါင်းကို ဖြည်းလေး
စွာ ခါယမ်းလိုက်၏။ ကျွန်တော်က
“ငါဖြေတာတော့ မှားသွားပြီထင်တယ်”
ဟု တွေးလိုက်မိသည်။ ထိုအချိန်တွင်
သူတော်စင်ကြီးသည် ခေါင်းကို ခပ်
ဖြည်းဖြည်းချင်း ညှိတ်ရင်း သူ တက်
လာရာ တနင်္ဂနွေထောင့်ဘက်မှပင်
လယ်ကွင်းပြင်ကြီးဆီသို့ တောင်ဝှေး
ကြီး တဒေါက်ဒေါက် ထောက်လျက်
ပြန်ဆင်းသွားလေ၏။

သို့သော် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသည်
မှာ ထိုအဖြစ်တွေကို ကျွန်တော်နှင့်
အတူတူ အဓိဋ္ဌာန်ယူနေသော ဦးခင်
မောင်အေး လုံးဝ မသိလိုက်ခြင်းပင်
ဖြစ်သည်။

ထိုညက အဓိဋ္ဌာန်ဝတ်ချပြီးသည်
နှင့် ကျွန်တော် ထိုအကြောင်းတွေကို
တွေးနေစဉ် ထူးဆန်းသည့် အိပ်မက်
တစ်ခုကို မြင်မက်ခဲ့သည်။

အိပ်မက်ထဲ၌ စေစောက တွေ့ခဲ့ရ
သော သူတော်စင်ကြီးသည် ကျွန်တော့်
ဆီ ရောက်လာသည်။ ထိုနောက်
ကျွန်တော့်လက်ကိုဆွဲပြီး...

‘လာ လူလေး မင်းကို ဘာပြစရာရှိ
တယ်’

ဟု ဆိုကာ တစ်နေရာသို့ ခေါ်ခဲ့၏။
ကျွန်တော်လည်း သူတော်စင်ကြီး ခေါ်
ရာသို့ မငြင်းမဆန် လိုက်ခဲ့သည်။

ပထမ အလွန်မြင့်မားသည့်တောင်
တန်းကြီးတွေကို ကျော်ဖြတ်ခဲ့ကြ၏။
နောက် နက်ရှိုင်းလှသော တောကြီး
တွေကို ဖြတ်ရပြန်သည်။

တောင်တစ်တောင်၊ တောတစ်

တောကို ရောက်တိုင်း သူတော်စင်ကြီး
က နေရာတိုင်းကို လက်ညှိုးထိုးထိုး
ပြီး...

‘ဟိုမှာကြည့်စမ်း လူလေး’
ဟု ဆိုကာ ပြသည်။

သူတော်စင်ကြီးပြရာ နေရာတိုင်း၌
ရောင်စဉ်လှိုင်းများထနေသည့် ကိုယ့်ရုပ်
ပုံတွေကို ကိုယ်ပြန်မြင်နေရသည်။ ရုပ်ပုံ
တွေက အတည်အမြဲမရှိ တစ်ရပ်ရပ်
မြှူခိုးတွေလို ထနေသည်။

တစ်နေရာရောက်တော့ ပင်လယ်
ပြင်ကြီးကို တွေ့ရပြန်၏။

‘ဘလက်ကို မြဲမြဲကိုင်ထား’

ဟု ဆိုကာ ပင်လယ်ရေပြင်ပေါ်မှ
ဖြတ်၍ ကျွန်တော့်ကို ခေါ်ခဲ့ပြန်သည်။
ပင်လယ်လှိုင်းတွေပေါ်မှာ ပင်လယ်
ထက်က ကောင်းကင်ပြာပြာကြီးပေါ်မှာ
လည်း ကျွန်တော့်ပုံရိပ်တွေက တင်းကုန်း
ပြည့်နေသည်။ ကျွန်တော်သည် ကိုယ့်
ရုပ်ပုံများကို ကိုယ်အပေါက်အကြား
မရှိ ပြန်မြင်နေရသည်။

ခဏအတွင်း၌ပင် ပင်လယ်ပြင်
ကြီးကို ဖြတ်ကူးပြီး ဖြစ်သွား၏။

ထိုနောက် ပြန့်ပြောညီညာသော
ကွင်းပြင်ကြီးဆီ ရောက်လာသည်။ ထို
နေရာမှာလည်း မျက်စိတဆုံး ကိုယ်ပုံ
ရိပ်တွေ ကိုယ်ပြန်မြင်ရပြန်၏။

‘လူဆိုတာ ကောင်းတဲ့ အလုပ်လုပ်
တဲ့သူက ကောင်းတဲ့အရိပ်တွေ၊
ကောင်းတဲ့အရောင်အဝါတွေ တောက်ပ
မြဲပဲလူလေး။ ခု လူလေးမြင်နေရတာ
တွေက မင်းရဲကောင်းမှု ကုသိုလ်ကံ
တွေကြောင့် မင်းရဲ့ အကျင့်စရဏတွေ
ကြောင့် မင်းရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်က ထွက်ပေါ်
နေတဲ့ အရောင်အဝါတွေပဲကွယ်။’

အဲဒီ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါတွေဟာ
စကြဝဠာအတွင်းမှာ အပေါက်အကြား
မရှိ ပျံ့နှံ့နေကြတာ။ အဲဒီမှာ လူလေး

အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် ကျင့်ပြီးတိုင်း “အနန္တ
စကြဝဠာကြီးအတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့နေကြ
သည့် ကမ္ဘာဆုံးသည်တိုင် မပျက်မယွင်း
တည်ရှိနေကြမည့် မြတ်စွာဘုရားရှင်
အပေါင်းတို့နှင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာ
အရှင်မြတ်အပေါင်းတို့၏ ကုသိုလ်
လေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပြီးကြ
သော အလင်းအမှောင် အရောင်
အဆင်း ဝါဝင်းတောက်ပ သိဒ္ဓိဟူသမျှ
အပေါင်းတို့သည် ကျွန်ုပ်၏ ခန္ဓာကိုယ်
အရပ်ရပ် အတွင်းသို့ စီးမျောဝင်ရောက်
ပါစေသတည်း” လို့ ဆုတောင်းခဲ့တယ်
မဟုတ်လား။

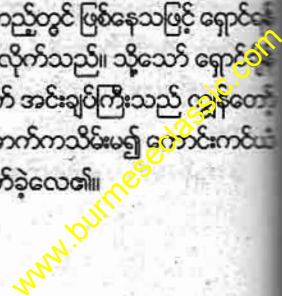
အဲဒီတောင်းခဲ့တဲ့ ဆုအတိုင်း
စကြဝဠာအတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့နေကြတဲ့ ဝိဇ္ဇာ
စရဏသမ္ပန္နောနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ဓာတ်တွေ
က အရောင်အဝါချင်း ထိတွေ့တစ်
ကူးပြီး ထူးခြားပေါက်မြောက် လိုဆ
ရောက်တဲ့အထိ အကျိုးပြုနိုင်တယ်
သူတော်စင်ကြီးက ပုံရိပ်များကို
ပြရင်း ရှင်းလင်းပြောပြ၏။

‘အဲဒီ အရောင်အဝါတွေကလဲ
ဘယ်တော့မှ မကွယ်ပျောက်ဘူး
ထာဝရတည်နေကြမှာ’

ကျွန်တော်က သူတော်စင်ကြီး
စကားအဆုံး ပုံရိပ်တွေကို မျက်စိတဆုံး
ကြည့်နေလိုက်သည်။

ထိုစဉ်ပင် ကျွန်တော် ရပ်နေရာ
အောက်မှ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်လာသည်
ကြည့်လိုက်တော့ ကြီးမားသော အင်
ချပ်ကြီးတစ်ခုပေါ်တွင် ကျွန်တော် ရပ်
နေမိကြောင်း တွေ့လိုက်ရ၏။

အင်းချပ်ကြီးက ကျွန်တော့်အောက်
တည့်တည့်တွင် ဖြစ်နေသဖြင့် ရှောင်နေ
ခြေကြွလိုက်သည်။ သို့သော် ရှောင်သို့
မရလိုက် အင်းချပ်ကြီးသည် ကျွန်တော့်
ကို အောက်ကသိမ်းမ၍ ဝေးကင်းကပ်
သို့တက်ခဲ့လေ၏။

အိမ်မက်ထဲတွင် နိမ့်မြင့်ခဲ့သော ဂုဏ်တော်(၉)ပါးနှင့် သရဏာဠာအင်းတော်

၁	၃၀	၁၇	၄၄	၃	၃၂	၁၉	၄၆	၅
၅၆	၄၃	၂	၃၁	၁၈	၄၅	၄	၃၃	၂၀
၂၉	၁၆	၅၇	၇၀	၆၅	၇၆	၅၉	၆	၄၇
၄၂	၅၅	၈၀	၇၅	၅၈	၇၁	၆၆	၂၁	၃၄
၁၅	၂၈	၆၉	၆၄	နံ	၆၀	၇၇	၄၈	၇
၅၄	၄၁	၇၄	၇၉	၆၂	၆၇	၇၂	၃၅	၂၂
၂၇	၁၄	၆၃	၆၈	၇၃	၇၈	၆၁	၈	၄၉
၄၀	၅၃	၁၂	၂၅	၃၈	၅၁	၁၀	၂၃	၃၆
၀၃	၂၆	၃၉	၅၂	၁၁	၂၄	၃၇	၅၀	၉

အင်းဆန်သွင်းရန်

- ကုတိဝိ သော ဘဂဝါ အရဟံ သပ္ပာသပ္ပန္နန္တိ [၁၅ လုံး]
- ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပန္နော သုဂတော လောကဝိဒ္ဓံ [၁၅ လုံး]
- အနတ္တဓောပုရိသ ဒပ္ပသာရထိ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ [၂၆ လုံး]
- ပုဗ္ဗန္တိ ဘဂဝါဟိ
- ပုဒ္ဓံ သရဏံ ဣတ္ထိ ပဿံ သရဏံ ဣတ္ထိ သံဃံ သရဏံ ဣတ္ထိ [၂၄ လုံး]

လှမ်းပြော မှာကြားကျန်ခဲ့၏။
အင်းတော်မြတ်ကြီး ကလည်း ကျွန်တော့်ကို ချီမ, လျက် ကောင်းကင် ယံတစ်ခွင် ဝဠာပြင်အနှံ့ စီးပျော့ပျံသန်း နေလေသည်။

ထိုစဉ်ပင် ကျွန်တော်လည်း အိမ်မက် မှ ဖျတ်ခနဲ နိုးသွားလေ၏။
အိမ်မက်အတိုင်းပင် မိုးလင်းသည့် အခါ၌ ကျွန်တော့်အိပ်ရာအောက်မှ တစ်ဖက်ပါအတိုင်း ချထားသော အင်း တစ်ချပ်ကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့လိုက် ရ၏။

ထိုအင်းတော်မြတ်ကြီးကို ပညာရှင် များ လေ့လာနိုင်ပါရန် မည်သည့် အကျိုးထူးများ ခံစားရရှိနိုင်ပါမည် အကြောင်း နက္ခတ္တဓာတ်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ပြန်လည်ဖြေကြားပေးပါရန် တင်ပြအပ် ပါသည်။

(ဂန္ဓာရီဆရာရဲဇော်၏ စမ္မူအေး ဘုရား၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့စဉ်က ကြုံတွေ့ ခဲ့ရသော အတွေ့အကြုံများကို သူ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နက္ခတ္တဓာတ်ခြည် မဂ္ဂဇင်းပရိသတ်ကြီးအတွက် တစ်စုံ တစ်ရာ အကျိုးတစ်ခုခု ရရှိပါစေ ခြင်းငှာ ရေးသားအပ်ပါသည်။)

'လူလေး အဲဒီအင်းကို လူလေးရဲ့ မွေးနေ့ ကစပြီး ပြုတ်သက်အတိုင်းချ (၁၀၈)ရက် တိတိပျက်ပျက် အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး သောက် ပေးရော့ အဲဒီအင်းက ကုက္ကုဿ ဝိဇ္ဇာပမည်

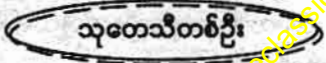
ဂုဏ်တော်(၉)ပါးသရဏာဂုံ တည်ထား အင်း တော်မြတ်ကြီးလိုအိမ်တယ်၊ လူလေးနဲ့ ထိုက် လို့ ပေါ်လာတာ' သူတော်စင်ကြီးက အောက်မှ

မန်ဆူရှမ်းကျောင်းတွင် ကူညီ လုပ်ကိုင်ပေးနေသော ရှမ်းတိုင်းရင်း သားကလေး "အစိုင်း" တစ်ယောက် ဦးခေါင်းတွင် နီးတစ်ပင် စည်းနှောင် လျက် တွေ့ရသဖြင့် အမြင်ဆန်းကာ မေးမြန်းမိသည်။
'ခေါင်းစည်းတွေ့ ဖဲကြိုးတွေရှိသား နီးစကြီးနဲ့ စတိုင်သစ် ထင်တယ်'
'မဟုတ်ပါဘူး။ ခေါင်းကိုက်နေလို့ မန်းထားပေးတာ။ နီးမန်းပေါ့'
ခေါင်းကိုက်၊ မျက်စိမျက်မှီးကိုက်၊

နောက်ကျောတက်၊ ကိုက်ခဲနာကျင်မှု များအားလုံးအတွက် နီးတစ်ချောင်းကို အောက်ပါဂါထာဖြင့် မန်းမှုတ်ပေးပြီး လျှင် ဝေဒနာဖြစ်ရာ အစိတ်အပိုင်းတွင် စည်းနှောင်ထားပေးရသည်။
ဥုံ သူရိယာ ပိနုဿန္တ(၇-အုတ်) သက်သာ ပျောက်ကင်းစေသည် ဟု သိရလေသည်။

အကြော တက်၊ အကြော လွဲ၊ အကြော တင်၊ အုံးလွဲ၊ လေဖြန်းသူများပင် သက်သာ ပျောက်ကင်းကြသည်ဟု မှတ်သားခဲ့ရသည်။

အပြင်အောင်ခြင်းဆုရရှိသူ

ဘယ်ဟာကို ရွေးထားပူဇော်ရမလဲ

ဝလင်း ဒိုးကျော်

ဦးလူအေးသည် ချင်းတိုင်းရင်းသား တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ လောင်းရှည် မြို့နယ်အတွင်း တိုင်းရင်းသားရွာ ကလေးတစ်ရွာတွင် နေထိုင်ပါသည်။ တောင်ယာအလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ပါ သည်။ ယာတောင်သူဖြစ်ပါသည်။

မနှစ်က စိုက်ပျိုးခဲ့သော သီးနှံများ ရိတ်သိမ်းပြီးခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့် ယခုနှစ် မိုးဦးကျလျှင် ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးနိုင်ရန် ယာများကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းပါသည်။ ပေါင်းတက်များချသည်။ အချို့သစ်မြစ် တို့ကို တူးဖော်သည်။

၂၄၆ နက္ခတ်ရာဇဝင်မြတ်စွာ

နောက်ထပ်တိုးချဲ့သော ယာကွက် များအတွင်းမှ သစ်ပင်များကို ခုတ်လှဲ ပါသည်။ ပေါင်းတက်ချ၍ရသော သစ် ခက်၊ သစ်ကိုင်းများကို စုပုံ၍ လုံးထား ပါသည်။

ထိုပုံထားသော သစ်ခက်များသည် သပိတ်နှင့် တူသောကြောင့် သပိတ်လုံး ပုံများဟု ခေါ်ကြပါသည်။ ကြီးမားသော သစ်ပင်များနှင့် သစ်ကိုင်းများကို ခုတ်လှဲပြီး စုပုံထားပါသည်။ ယင်းတို့ကို ကျွန်းပုံများဟု ခေါ်ပါသည်။

နေအပူပြင်းလာပြီး အထက်ပါ

သပိတ်လုံးများနှင့် ကျွန်းပုံများ ခြောက် သွေ့လာလျှင် မီးရှို့ပါသည်။ မိုးမကျခင် အချိန်များ၌ ဦးလူအေး၏ တောင်ယာ ကွင်းများကို မီးရှို့ကြသည်မှာ နှစ်စဉ် လုပ်ငန်းတစ်ရပ် ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် မီးရှို့သဖြင့် မီးလောင် ပေါက်ကွဲမှုများသည် တဖျောင်းဖျောင်း ပေါ်ထွက်စမြဲပါ။ မီးလောင်ကျွမ်းမှု ကြောင့် မီးခိုးလုံးများ ကောင်းကင်၌ တလိပ်လိပ် တက်လာသည်ကို မြင်ရ တတ်ပါသည်။ မီးရှို့ပြီးပါက ပြာနုများ ကျန်ရှိပါသည်။

ထိုပြာများသည် ဦးလူအေးတို့ အတွက် သဘာဝမြေဩဇာများ ဖြစ်သည်။ စိုက်ပျိုးမှုတွင် အထူး အထွက်တိုးစေပါသည်။ ယာများကို ပြုပြင်ပြီး ပါက ထွန်း ထယ် စသည် တောင်သူတို့၏ လက်နက်ကိရိယာများကို ပြင်ဆင်ကာ မိုးရွာခြင်းကို စောင့်ကြိုနေကြပါသည်။

အဆိုပါ အလုပ်များ ပြီးစီးပါက ယာကွင်းထဲတွင် တဲဆောက်ကြပါသည်။ ဦးလူအေးသည် သုံးပင်တဲ တစ်လုံး ဆောက်ပါသည်။ တဲဟုဆိုသော်လည်း သစ်ဝါးတို့နှင့် အခိုင်အမာ ဆောက်ရပါသည်။

တဲ၏ အမြင့်သည် လူ့လက်ခုပ် တစ်ဖောင်မြင့်အောင် ဆောက်ရပါသည်။ ဒါမှ ကျားသစ်၊ ကျား၊ တောဝက်၊ ဝက်ဝံ၊ ခွေးအ၊ တို့၏ အန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးပေမည်။

သီးနှံများ ရင့်မှည့်ပါက တောဝက်များ အစုလိုက်လာပြီး ဖျက်ဆီးစားသောက်တတ်ပါသည်။ ဝက်ဝံများဆိုလျှင် ပြောင်းဖူးများကို ချိုးစားကြသည်။ အပြန်တွင် ပြောင်းဖူးများကို ခေါင်းပေါ်ရွက်သွားတတ်သည်။

ခွေးအ အသိုက်လိုက်လာလျှင် ဇိုင်းဆွဲတတ် ကိုက်တတ်ပါသည်။ ခွေးအ၊ အသိုက်နှင့်တွေ့ရပါက ဆင်ကြီးများပင် ထွက်ပြေးရပါသည်။ ယင်းတောတိရစ္ဆာန်များရန်မှ ကင်းဝေးရန် တဲကို မြင့်မြင့်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

စိုက်ပျိုးသော သီးနှံများမှာ ဖူးစားပြောင်း၊ နံစားပြောင်း၊ ပဲကြီး၊ နမ်းကြီး၊ ဒါ ဖြစ်ပါသည်။ မီးဖိုချောင်သုံး ဘူး၊ အုံ၊ ကျောက်ဖရုံ၊ ငပြုတ်၊ သခွား၊ ချင်း၊ ငရုတ်နှင့် ချဉ်ပေါင်ပင်များကိုပါ စိုက်ပျိုးကြပါသည်။

မိုးဦးကျခဲ့ပါပြီ။ ဦးလူအေးသည် “လယ်မှာအပုပ် ယာမှာအသုတ်” ဆိုသည့်အတိုင်း ယာများကို လုံ့လ ဝီရိယထားကာ ထွန်းယက်ပါသည်။ မြေကြီးအစိုဓာတ်နှင့် မျိုးစေ့တို့ ညီညွတ်စွာ ထိတွေ့နိုင်ရန် ယာထဲတွင် တစ်နေကုန်နေ၍ ထွန်းယက်ရပါသည်။

ယခုနှစ်အဖို့ မိုးလေဝသ ညီညွတ်မျှတသဖြင့် ဦးလူအေးတို့ ယာတောင်သူများ သီးနှံပင်များ ကောင်းမွန်ကြပါသည်။ မိုးရာသီကုန်၍ ဆောင်းရာသီကူးလာပါသည်။ သီးနှံများ အောင်မြင်လာသည်။ ဦးလူအေး ဝမ်းမြောက်နေပါသည်။

သီးနှံများ အောင်မြင်လာသည်ဖြစ်၍ ဦးလူအေးယာ တဲတွင် စောင့်ရတော့သည်။ ယာကွင်းနှင့် ရွာမှာ ဝေးသဖြင့် အိမ်ကိုမပြန်ဘဲ ယာထဲတွင် အမြဲစောင့်ရပါသည်။ (၇)ရက်တစ်ခါ ရွာပြန်ပြီး မိကွာ သယ်ရသည်။

ဦးလူအေးသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တစ်ဦးဖြစ်သည်အပြင် ဘာသာရေး ကိုင်းရှိုင်းသူဖြစ်သည်။ နံနက် ဆွမ်း၊ ရေချမ်း၊ ည ရေချမ်းတို့ကို ကပ်လျှူပူဇော်သည်။ ငါးပါးသီလခံယူကာ ဘုရားရှိခိုး မေတ္တာပို့ အမျှစေခြင်းသည် ဦးလူအေး၏ အမြတ်စမ်း လုပ်ငန်းပါ။

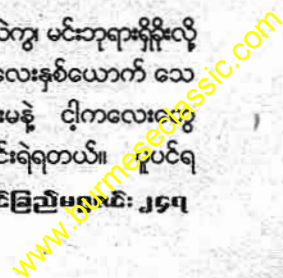
ဦးလူအေးတစ်ယောက် ယာကွင်းတွင် ညအိပ်ညနေ (၁၀)ရက်ကျော်ခန့် နေမိသော်...

နေခင်းပိုင်းတွင် ဦးလူအေး တဲပေါ်၌ ငိုက်ခနဲ အိပ်ပျော်သွားသည်။ တဲအောက်မှာ သတ္တဝါတစ်ဦးရောက်လာသည်။ သူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် ဆေးလိပ်ထည့်သော ပိုတောင်းကြီးသဏ္ဍာန်ရှိသည်။ အလွန်ကြီးမားသော ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ဖြစ်သည်။

အမွှေးအမှင်များ ပေါက်နေသည်။ အမွှေးအမှင်များမှာ ကြက်တောင်မွှေးများလောက် ရှည်သည်။ ထိုခန္ဓာကိုယ်ကြီးတွင် ခြေလက်များ ပေါက်နေသည်။ ဦးလူအေးသည် ယင်းသတ္တဝါကြီးကို မြေဘုတ်ဘီလူး ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင်သည်။ အဲဒီသတ္တဝါသည် ဦးလူအေးကို စားတော့ ဝါးတော့မတတ်ကြည့်ပြီး...

‘ဟေ့ကောင် ပင်း ဒီယာကွင်းထဲမှာ ဘုရားပျိုနဲ့’
ဦးလူအေးက...
‘ဘုရားရှိခိုးတာပဲ ဘာပြုလို့တုန်းခင်ဗျာ’

‘ဘာပြုရမှာလဲကွ မင်းဘုရားရှိခိုးလို့ ငါ့မိန်းမနဲ့ ငါကလေးနှစ်ယောက် သေသွားပြီ။ ငါ့မိန်းမနဲ့ ငါကလေးတွေ သေလို့ စိတ်ဆင်းရဲရတယ်။’

တယ်။ ယူကျုံးမရ ဖြစ်ရတယ်။ မင်း
ရှေ့ဆက်ပြီး အဲသလို ဘုရားရှိခိုးရင်
မင်းမိန်းမနဲ့ မင်းကလေးတွေကို ငါ
သတ်ပစ်မယ်။ ငါ ခံစားရသလို မင်းလဲ
ခံစားစေရမယ်'

ဦးလူအေးသည် အင်းလဲမလုပ်
အဲလဲမလုပ် ဘာမှပြန်မပြောချေ။ ခဏ
ကြာလျှင် ယင်းသတ္တဝါကြီး တဲအောက်
မှ ပြန်ထွက်သွားပါသည်။

ဦးလူအေး အိပ်ရာမှ လန့်နိုးသည်။
တကယ်လိုလို အိပ်မက်လိုလို ဖြစ်နေ
သည်။ စိတ်ထဲမှာလည်း ကိုယ့်ရှေ့
မှောက်၌ မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်လိုက်
ရသလို ဖြစ်နေပြန်သည်။

ဦးလူအေးသည် ထိုသတ္တဝါကြီး
ခြောက်လှန့်သွားသည်ကို တုန်လှုပ်မှု
မရှိ။ လုံးဝ ကြောက်ရွံ့မှုမရှိပါ။ အာဂ
သတ္တိအိုးကြီးပါ။

'ဘုရားရှိခိုးတာနဲ့ ငါမိသားစုကို
သတ်မယ်ဆိုရင် သတ်စမ်းပါစေ။ ငါ
ကောင်းတဲ့အလုပ်ကို လုပ်တာပဲ။
ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါး
ကလွဲလို့ ငါ့မှာ အားထား ကိုးကွယ်ရာ
မရှိ'

ဟု ဦးလူအေး ယုံကြည်သည်။
ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါး
ကို သေသည်အချိန်တိုင်အောင်
ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သွားမည် ဖြစ်
သည်။

ထို့ကြောင့် ဦးလူအေးသည် နေ့စဉ်
ဘုရားရှိခိုးခြင်းကို ဝတ်မပျက် ပြုလုပ်ခဲ့
သည်။ ရက်အနည်း ငယ်ကြာလျှင်
ဦးလူအေး ရိက္ခာယူရန် ရွာပြန်ခဲ့သည်။

ရွာတွင် စာပေနှံ့စပ်သော ဦးပွင်း
ကြီးနှင့် တွေ့သည်။ ဦးလူအေးသည်
အိပ်မက်အကြောင်းကို ဦးပွင်းကြီး
အား လျှောက်ထားသည်။ ဦးပွင်းကြီး
သည် ဦးလူအေးအား ဘုရားရှိခိုးခြင်းကို

အစဉ်လိုက် ရွတ်ဆိုစေသည်။ ရွတ်ဆို
ပြီးလျှင် ဦးပွင်းကြီးမှ...

'အာ ယင်း... ဘုရားရှိခိုးရာမှာ အတွင်း
အောင်ခြင်းနဲ့ အပြင်အောင်ခြင်းတို့ကို ရှေ့
နောက်အထားအသို ပြောင်းပြီး ရွတ်ဆို
ကြည့်ပါ။ အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မယ်'
ဟု မိန့်ဆိုပါသည်။

ဦးလူအေးသည် ယာတဲသို့ပြန်
ရောက်သောအခါ ဦးပွင်းကြီးမိန့်သည့်
အတိုင်း ဘုရားရှိခိုးပါတော့သည်။

နောက်တစ်နေ့ အိပ်မက်ထဲ၌ ယခင်
သတ္တဝါကြီး နောက်တစ်ခေါက် တဲ
အောက် ရောက်လာပြန်ပါသည်။
တဲအောက်နှင့် တဲဘေးပတ်ဝန်းကျင်
တို့ကို တံမြက်စည်းလှည်း ပေးနေပါ
သည်။ ပါးစပ်မှလည်း...

'ဟေ့ လူသား အဲဒီအတိုင်း ဘုရား
ရှိခိုးပါ ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်'
ဟု သာယာနှစ်ခြိုက်သော အသံဖြင့်
ပြောဆိုကာ ပြန်လည် ထွက်ခွာသွားပါ
တော့သည်။

နောင်သောအခါ ဤဖြစ်ရပ်ကို
ဦးလူအေးသည် ဆရာတော်
ဦးကုန္ဒာစရိယကို ပြန်လည်ပြောပြ
လျှောက်ထားပါသည်။ ၁၉၄၄ ခုနှစ်
တွင် ဆရာတော် ဦးကုန္ဒာစရိယသည်
စာရေးသူအား ပြောပြပြန်ပါသည်။

စာရေးသူသည် ဆရာတော်ဦးကုန္ဒာ
စရိယအား အောက်ပါအတိုင်း
လျှောက်ထားမိပါသည်။

စာရေးသူမှ...
'ဆရာတော်ဘုရား ဦးလူအေးသည် ဘုရား
ရှိခိုးရာမှာ နောက်ပိုင်းပြင်ဆင်ရာ၌ အတွင်း
အောင်ခြင်းနဲ့ အပြင်အောင်ခြင်း ဘယ်ဟာက
အရင်ဆိုပြီး ဘယ်ဟာက နောက် ဆို
သလဲ ဘုရား'

ဟု ဆရာတော်ကို လျှောက်ထား
ပါသည်။

ဆရာတော်မှ...
'မောင်ကျော် ဖြစ်ရပ်ကလေးကို
ကျွန်ုပ်မှတ်မိတယ်။ အတွင်းအောင်ခြင်း
နဲ့ အပြင်အောင်ခြင်း ရှေ့နောက်ထား
တာကိုတော့ မမှတ်မိတော့ဘူး'
ဟု မိန့်ကြားပါသည်။

စာဖတ်ပရိသတ်ကြီး သုတေသန
ပညာရှင်များနှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ ပညာရှင်ကြီးများခင်ဗျာ
ဘုရားရှိခိုးရာ၌ အတွင်းအောင်ခြင်း
နှင့် အပြင်အောင်ခြင်း ဘယ်ဟာက
အရင်ဆိုပြီး၊ ဘယ်ဟာက နောက်
ဆိုသင့်ကြောင်း စာဖတ်ပရိသတ်
ကြီးများ သိရှိနိုင်ရန် ဖြေကြား
ပါဟု လေးစားစွာ မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။
ခင်ဗျား။

မှတ်ချက် ။ ။ ဤဖြစ်ရပ်
ကလေးကို ပြန်လည်မိန့်ကြားသော
လောင်းရှည်မြို့၊ လယ်ပေါ်ကျောင်း
ဆရာတော် ဦးကုန္ဒာစရိယအား
ဤစာစုနှင့်အတူ ဦးညွှတ်ခင်
အရှင်မြတ်ဘုရား။

ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒ ပြည့်
ပါစေ။

ဆောင်းတွင်းကာလ၏ နံနက်ခင်း
 တစ်ခု၌ ကျွန်တော်ထံသို့
 ရွာထဲမှ ကိုဖိုးကျော်
 ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။
 ကိုဖိုးကျော်သည်
 ကျွန်တော်တို့ သဲဆန်
 ကုန်းရွာတွင် လူချမ်းသာ
 စာရင်းဝင်သူတစ်ဦး
 ဖြစ်သည်။ ရွာတွင်
 အမြဲတမ်း ရှိမနေတတ်ဘဲ
 ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်
 ကိစ္စဖြင့် ခရီးထွက်
 နေတတ်သူ ဖြစ်သည်။
 ကျွန်တော်နှင့်
 အသက်အရွယ်အားဖြင့်
 ကွာခြားလွန်းလှသော်
 လည်း အလွန် ခင်မင်
 ရင်းနှီးကြသည်။
 ကိုဖိုးကျော် ကျွန်တော့်အနီးသို့
 ရောက်သောအခါ ကျွန်တော်
 လှမ်းနှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

‘ကိုဖိုးကျော်ပါလား။ ထူးထူးခြားခြား
 မလာစမ်း အလာထူးလို့ပါလား ဘာကိစ္စ
 လဲဗျ’

‘ကိစ္စပဲ ဆိုပါတော့ ငါ့ညီရာ မင်းက
 ထူးဆန်းတဲ့ပစ္စည်းတွေကို လေ့လာရ
 တာ ဝါသနာပါလို့ လာခေါ်တာ’

‘ဘယ်လိုဗျ’

‘အခု အစ်ကို့ဆီမှာ ထူးခြားရှားပါးတဲ့
 ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတစ်ခု ရထားတယ်။
 မင်း ကြည့်ချင်ရင်လိုက်ခဲ’

ကျွန်တော်သည်လည်း ရှေးဟောင်း
 ပစ္စည်းများကို လေ့လာရတာ ဝါသနာ
 ပါသူဖြစ်၍ ကိုဖိုးကျော်၏အိမ်သို့
 ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်ခဲ့
 တော့သည်။

ကိုဖိုးကျော်၏အိမ်မှာ ရွာလယ်တွင်
 ရှိသည်။ သွပ်မိုး၊ ပျဉ်ကာ နှစ်ထပ်အိမ်

2013/7/13

ဦးလေးငယ်
(လယ်တော်)

စုဝံ့ခေတ် သူဝံ့ကောင်းလေးဦးထိုင်

ကျိန်တော် သင်္ဃာတော်

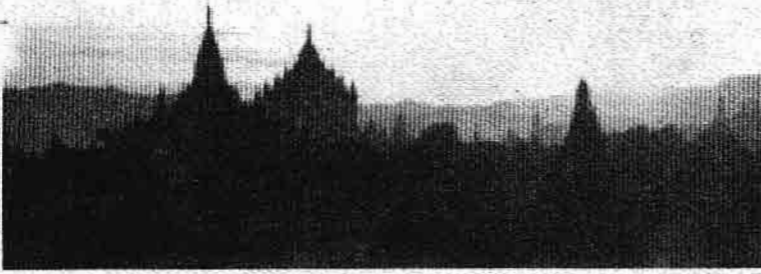
ကြီးကို ရေနံကြီးမည်းနေအောင် သုတ်
 ထား၏။ ကိုဖိုးကျော်တွင် (၃)နှစ်
 အရွယ် သားတစ်ယောက်ရှိသည်။
 လည်လည်ဝယ်ဝယ် လုပ်ကိုင်စား
 သောက်တတ်၍ စီးပွားရေး အဆင်ပြေ
 လှသည်။

အိမ်ပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ
 ကိုဖိုးကျော်သည် ဘုရားစင်အောက်
 ဗိရိသံဃာ ကတ္တီပါစအနီရောင်ဖြင့် အသေ
 အချာ ထုပ်ပိုးထားသော အထုပ်တစ်
 ထုပ်အား ကျွန်တော်ထံသို့ ယူလာ၏။
 ထို့နောက် ထိုအထုပ်ကို အသာအယာ

ဖြေလိုက်သည်။
 ထိုပစ္စည်းမှာ **ရှေးဟောင်း**
ကြေးစည်လေးချပ် ဖြစ်သည်။ ထို
 လေးချပ်တွင် ရွယ်တူနှစ်ချပ်နှင့် အကြီး
 တစ်ချပ်၊ အသေးတစ်ချပ် ဖြစ်သည်။
 ကျွန်တော့်ခန့်မှန်းခြေအရ ရွယ်တူ
 နှစ်ချပ်မှာ အလျား(၈)လက်မ အရွယ်
 ရှိသည်။ အသေးတစ်ချပ်မှာ အလျား
 (၇)လက်မအရွယ်ရှိပြီး အကြီးဆုံး
 အချပ်မှာ (၉)လက်မအရွယ်ရှိသည်။
 အသေးဆုံးအချပ်မှာပင် ယခုခေတ်
 ဘုရားရှိခိုးအမျှဝေရာ၌ ယုံသော

www.burmeseclassic.com

ကြေးစည်ထက်ကြီး၏။

လေးချပ်လုံးမှာ အလွန်ထူပြီး လေးလံလှသည်။ ဘေးတွင် ထွင်းထားသော ပန်းကနုတ်လက်ရာများကြောင့် ရှေးကျလှသော ကြေးစည်ဖြစ်မည်မှာ သိသာလှသည်။ နှစ်ပေါင်းကြာမြင့်လှသည်ဖြစ်၍ ပန်းကနုတ်များပင် မထင်ရှားတော့ပေ။

ကျွန်တော် ထိုကြေးစည်များကို တွေ့ရှိပြီးသောအခါ...

'ရှေးဟောင်း ကြေးစည်တွေပဲ' ဟု ကောက်ချက်ချ ပြောဆိုလိုက်သည်။ ထိုအခါ ကိုဖိုးကျော်က အသာအယာ ပြုံးရင်း...

'ငါ့ညီ ဒီကြေးစည်ကို တီးကြည့်ပါဦးကွာ'

ဟု ဆိုကာ ကြေးစည်ထုတ် ပေး၏။ ကျွန်တော်သည်လည်း ကြေးစည်များကို ကြိုးဖြင့်ဆွဲကာ အသေးဆုံးအချပ်မှ စတင်တီးကြည့်၏။

အသေးဆုံးအချပ်မှာ အသံစွာပြီး သာယာငြိမ်ညောင်းမှု ရှိလှသည်။ ရွယ်တုနစ်ချပ်မှာ အသေးဆုံးအချပ်လောက် အသံမစွာသော်လည်း အတော်ပင် ကြည်လင်ပြတ်သားမှုရှိသည်။

ထူးခြားသည်မှာ အကြီးဆုံးအချပ်ဖြစ်၏။ အကြီးဆုံးအချပ်ကို တီးကြည့်ရာတွင် အသံ လုံးဝမမြည်ပေ။ သာမန်သံထည်ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို တုတ်ဖြင့် ထုရိုက်သံမျှသာ ထွက်ပေါ်၏။ ထိုကြေး

စည်မှာ ကွဲအက်နေခြင်းလည်း မဟုတ်ပေ။ ကြေးစည်မှာ ထူလွန်း၍ အတော်အတန်ဖြင့်လည်း မကွဲအက်နိုင်ပေ။

ထိုသို့ ကွဲအက်ရာ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် မရှိဘဲနှင့် အသံမမြည်ခြင်းကြောင့် ကျွန်တော် အလွန်အမင်း အံ့ဩသွားရသည်။ ထို့ကြောင့် ထူးဆန်းလှသော ထိုကြေးစည်အကြောင်းကို ကိုဖိုးကျော်အား မေးကြည့်မိတော့သည်။

'ကိုဖိုးကျော် ဒီကြေးစည်က ဘယ်ခေတ်က ကြေးစည်လဲ၊ ဘယ်ကရတာလဲဗျ'

ထိုအခါ ကိုဖိုးကျော်က အသာအယာ ပြုံးရင်း...

'ဒီကြေးစည်က အစ်ကိုတို့ တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်ကြားပြီး သိဒ္ဓတာကတော့ ပုဂံခေတ်က သူရဲကောင်းလေးဦး သွန်းလုပ်ခဲ့တဲ့ ကြေးစည်ပဲကွ။ သူတို့လေးဦးဟာ ကြေးစည်တွေကို သွန်းလုပ်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြား ပြန့်နှံ့ခဲ့ကြတယ်။

သူတို့လေးဦးဟာ စုစုပေါင်း(၁၀၈)ချပ် သွန်းလုပ်ပြီး တစ်နေရာကို (၄)ချပ်ဖြင့် (၂၇)နေရာ အစိတ်အပိုင်း ပြန့်နှံ့ခဲ့ကြတယ်' ကိုဖိုးကျော် စကားကြောင့် ကျွန်တော် အလွန်စိတ်ဝင်စားသွားသည်။ ထို့နောက်...

'အစ်ကို ဒီပစ္စည်းကို ရခဲ့ပုံက...'

'ပုဂံပြည်အနီးတစ်ဝိုက်က ရွာလေးတစ်ရွာမှာ အိမ်ဆောက်ဖို့ မြေတူးရင်း ဒီကြေးစည်လေးချပ်ကို အထပ်လိုက်

တွေ့ခဲ့တယ်ကွ။ အစ်ကို့မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်က အဲဒီလူဆီကနေ ဝယ်လာတာ။ အစ်ကိုက အစ်ကိုမိတ်ဆွေဆီကနေ ပြန်ဝယ်ထားတာပေါ့။ အခုလိုပဲ ဒီလို ကြေးစည်တွေကို နေရာအတော်များများမှာ တွေ့ကြပြီးပြီလို့ ပြောကြတယ်ကွ'

'ဒါနဲ့အစ်ကိုက ဒီပစ္စည်းကို ဘယ်လိုလုပ်မယ် စိတ်ကူးထားလဲဗျ'

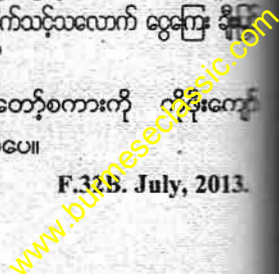
'ပွဲစားတစ်ယောက်က အစ်ကိုကို (၇)သိန်းနဲ့ ဈေးဖြတ်ထားပေးပြီးပြီး သူ့လာဝယ်ရင် ရောင်းရဲ့ပဲ။ ဒီပစ္စည်းက ဘယ်လိုအသုံးဝင်လဲ မသိပေမယ့် အသံမမြည်တဲ့ အကြီးဆုံးအချပ်တော့ ထူးခြားမှုရှိမှာ အမှန်ပဲ ငါ့ညီ'

ကိုဖိုးကျော်၏ စကားအပြီးတွင် ကျွန်တော်က...

'ကိုဖိုးကျော် ဒီပစ္စည်းသာ ပုဂံခေတ် သူရဲကောင်းလေးဦးရဲ့ ပစ္စည်းမှန်ရင် အစ်ကို့ဖခင်ကောင်းသင့်ဘူးလို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်။ ကျွန်တော် သိသလောက် ပြောရင် ပုဂံခေတ်က လူတွေဟာ ကောင်းမှုတစ်ခု ပြုလုပ်ပိုင်း အခါဆုံ ကောင်းမှုပြုခြင်းအားကိုး ဆုတောင်းတယ်။ နောက် ပြုခြင်းကောင်းမှုအရာတို့ကို မေတ္တာပို့ အမျှဝေတယ်။

နောက်ဆုံးမှာ သူတို့ရဲ့ အလှူပစ္စည်းတွေကို ဖျက်ဆီးလုတွေကို ကျိန်စာတိုက်ခဲ့တတ်ကြတယ်။ ဘယ်လိုပြောပြော ကြေးစည်ဆိုတာလဲ ကောင်းမှုအလှူတစ်ခုပဲ။ ဒီပစ္စည်းတွေကိုသာ အစ်ကို ရောင်းလိုက်ရင် သူတို့အလှူကို ဖျက်ဆီးရာ ရောက်သွားမယ်။ ဒါကြောင့် ကိုဖိုးကျော်အနေနဲ့ ဖြစ်နိုင်ရင် မြန်မာနိုင်ငံ ရှေးဟောင်းပစ္စည်း ထိန်းသိမ်းရေးဌာနကို ဒီပစ္စည်းတွေကို အပ်သင့်တယ်။ သူတို့လဲ ထိုက်သင့်သလောက် ငွေကြေး ချိန်မှာပေါ့'

ကျွန်တော့်စကားကို ကိုဖိုးကျော် လက်မခံပေ။

'ဆောရီးပဲ ငါ့ညီရယ် အစ်ကို ဒီပစ္စည်းကို ဒီလို မလုပ်နိုင်ပါဘူး'

ကျွန်တော်သည်လည်း ကိုဖိုးကျော် အား ပြောမရသည့် နောက်ဆုံး၌ စိတ် လျော့၍သာ ပြန်ခဲ့ရသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည်လည်း အလုပ်မှ ခွင့်ယူလာရာ ခွင့်ရက်စေ သောနေ့တွင် ကျွန်တော်၏ အလုပ် တည်ရှိရာ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ နမ့်စန်မြို့သို့ ခရီးထွက်ခဲ့သည်။ နမ့်စန် မြို့တွင် (၃)လကျော် အလုပ်၊ လုပ်ပြီး ခွင့်ယူကာ အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့ပြန်သည်။

အိမ်သို့ပြန်ရောက်ပြီး နောက်တစ် နေ့တွင် ကိုဖိုးကျော်၏အကြောင်း ကျွန်တော်၏ မိခင်ကို မေးကြည့်ခဲ့ သည်။ ထိုအခါ အမေက...

'သားမသိသေးဘူးလား ဖိုးကျော်တို့

လင်မယား ကွဲသွားတာ (၂)လကျော် ြီလေ။ လင်မယားကွဲပြီး သိပ်မကြာ ခင်မှာပဲ သူ့သားလေးလဲ အပြင်းဖျားပြီး ဆုံးသွားလေရဲ့။ သူတို့လယ်တွေခြံတွေ လဲ တစ်ခုမှ မကျန်ဘူး။ အကုန်ရောင်း လိုက်တယ်။

ဖိုးကျော်လဲ လင်မယားကွဲပြီး ကတည်းက ရွာက ထွက်သွားတာ အခုထိ ပြန်မလာဘူး။ ကချိုကတော့ သေပြီလို့လဲ ပြောတယ်။ ထောင်ကျနေ တယ်လို့လဲ ပြောတာပါပဲ'

ကိုဖိုးကျော်၏ သတင်းကြားပြီး ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းကြီးစွာ ဖြစ်ခဲ့ သည်။ ယခင်က သိပ်ချစ်ကြပြီး ပျော်စရာကောင်းသော သူတို့မိသားစု ပြီးကွဲသွားခြင်းအတွက်လည်း အံ့ဩမိ ခဲ့သည်။

ထိုစဉ် ကျွန်တော်၏အတွေးထဲသို့ လွန်ခဲ့သော (၃)လကျော်ကာလက ကြေးစည်အကြောင်း ဝင်လာသည်။ ထို့နောက် ကိုဖိုးကျော်၏ မိသားစုအား ကျွန်တော် သတိပေးခဲ့သလို ပုဂံခေတ် သူရဲကောင်းလေးဦးတို့၏ ကျိန်စာများ သင့်လေသလားဟု တွေးလိုက်မိပါ တော့သည်။

(ဖြစ်ရပ်မှန်ကို လူမှုရေးအရ အမည်၊ နေရပ် လွှဲပြောင်းရေးဖွဲ့ တားပါသည်။)

စာရှုသူများအား အစဉ်လေးစား လျက်...

ညီလေးငယ် (လယ်တော်)

'ဪ လူလေး တစ်ခေါက်ရောက် လာပြန်ပြီ။ မျက်နှာကြည်လင်လာ တယ်။ ပုတီးခြုံပြီ ထင်ပါရဲ့'

'အရင်ကထက်ပိုပြီး စိတ်ဖြစ်ပါတယ် အမေ အခုတစ်ခေါက် မန္တလေးသီရိ မာလာကျောင်းရောက် တော့ အမေ့နာမည်နဲ့ ဦးထားတဲ့ စာအုပ်တွေ စုပုံ ရောက်နေ တာ တွေ့ရတယ်။ စာတိုက်က မှားပို့တာပါ'

'မင်းဆီက မရောက်လဲ ငါ့ဘာသာ ဝယ်ဖတ်ပါရဲ့၊ အကြောင်းထူးရှိလို့လား'

'ကျွန်တော့်အလုပ်ရှင်က အမေ့ဆီက လမ်းညွှန်ချက် ကလေး သိချင်လို့တဲ့'

'အေး အေး ဒီတစ်ပုံလေး ယူသွားပေးလိုက်ပါ။ နှစ်နှစ်လောက် သည်ခံပါလို့ သတ္တဝါအများကို စိတ်အား လူအား ငွေအား တတ် နိုင်သလောက် ကူညီကယ်တင်ပေးပါ။ "ပျားရည်" ပေးလိုက်မယ်။ "ပုလင်း" ထဲထည့်၊ "ဘုရား" ကပ်ထား၊ "ဘယာ" ကင်ပါလိမ့်မယ်။ "နှင်းသုံးခါကျေ့" ဩဝါကြိမ်တာမို့ ကောင်းမှုအစုစု အထမြောက် ပါလိမ့်မယ်။

သူတစ်ယောက်က လူလေး ကြုံဆုံရာဝန်းကျင်က လူတွေကိုလဲ ဒီအတိုင်း အကြံပေးပါ။ ဘယာကင်းအောင် ဒီနပြုပေးပါ။ အားလုံး ကပ်သေး ကျော်လွှားနိုင်အောင်လို့'

ရွှေဦးစံမယ်တော်ကြီး၏ ဘယာကင်းစေချိန်ကပေးခဲ့သော

ထိုစဉ်ကာလ ဝေဒနာရှင်များစွာ ရောက်ရှိလာကြသဖြင့် အလိုက်သိစွာ ဖဲခွာ၍ မရွာဘုန်းပွင့် ရုပ်ပွားတော်အား ပူဇော် ဝတ်ဖြည့်ရန် ထွက်လာခဲ့ရပေသည်။

နယ်လှည့်သူတေသီ

www.burmeseclassic.com

ထူးဆန်းခြောက်

မီးကွင်းသည် ပြစ်ရပ်ဆန်း

စာရေးသူ၏ နေအိမ်တွင် လေးကြိမ် မြောက် မီးကွင်းခဲ့ကြောင်း နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသားဖော်ပြ ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ယခုလည်း (၅-၂-၁၃)နေ့နံနက် (၄:၃၀)နာရီအချိန် စာရေးသူ နိစ္စဓူဝ လုပ်နေကျအတိုင်း ဘုရားသောက် တော်ရေကပ်၊ အလင်းတိုင်၊ အမွှေး တိုင် ထွန်းညှိပူဖော်ပြီးနောက် ဘုရား ရှိခိုး၊ ပရိတ်ရွတ်၊ မဟာသမယသုတ် ရွတ်၊ ပဌာန်းရွတ်၊ အာနာပါနဂ္ဂမှတ်၊ မေတ္တာပို့ အမျှဝေခြင်းလုပ်ငန်း ဆောင် ရွက်ရန်အတွက် အိပ်ရာမှထ မျက်နှာ

၂၅၂ နက္ခတ်ဇာတ်မြေညွှန်း

ဒီခံဝင်
(သောင်တန်းရွာ၊ တောင်ငူမြို့နယ်)

သစ်ပြီး ဘုရားရှင်အား သောက်တော် ရေကပ်၊ ယင်းနောက် မင်းကွန်းဆရာ တော်ကြီး၊ တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်ကြီး၊ သာမညဆရာတော် ကြီးနှင့် သောင်ကုန်းကျောင်း မူလပထမ ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တဇောတိကတို့၏ ပုံတော်ရှေ့ရှိ သောက်တော်ရေခွက် များကို ကိုင်လိုက်စဉ် ပုံတော်များ ရှေ့မှောက်၌ ပြာမှုန်ကလေးတစ်ခု

နှစ်ခု မြင်တွေ့ရ၍ စိတ်ထဲ၌ တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်သလို ခံစားလိုက်ရပါသည်။

တစ်ချိန်တည်း ခုတင်ပေါ်သို့ ကြည့် လိုက်ရာ ခေါင်းအုံးနှစ်လုံးမှာ အားလုံး ပြာအတိကျသွားပြီး ခုတင်ပေါ်တွင် ခင်းထားသော သင်ဖြူးဖျာမှာ (၁)ပေ ခန့်သာ မီးလောင်ပြီး ငြိမ်းသွားပါသည်။

ခုတင်တွင် ခင်းထားသော ကျွန်း သားခင်း ပျဉ်(၅)ချပ်မှာလည်း (၁)ပေ ခန့်လောင်ပြီး မီးငြိမ်းသွားပါသည်။ သင်ဖြူးဖျာပေါ်ရှိ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း စာအုပ်(၆)အုပ်မှာလည်း လုံးဝ မီးမလောင်သည်ကို အလွန် အံ့ဩဖွယ် ရာ မြင်တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ယင်း ခုတင်မှာ နေအိမ်သို့ ရဟန်း သံဃာတော်များ ညအိပ်ကြွရောက်လာ ပါက သီတင်းသုံးရန်အတွက် ဘုရား ခန်းဘေးရှိ ဘုရားဆောင်တွင် သီးသန့် ထားရှိခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရှုသူ ပရိသတ်များ စဉ်းစားကြည့် ကြပါ။ ခေါင်းအုံးနှစ်လုံး ပြာကျအောင် လောင်သည့်မီး သင်ဖြူးဖျာတစ်ချပ်လုံး

ဘာကြောင့် မလောင်သနည်း။ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဝဇင်းစာအုပ် (၆)အုပ်
လည်း မည်သည့်အတွက်ကြောင့် မီး
ကွင်းသွားသနည်း။ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်
များက ငြိမ်းသတ်ကြသလဲ။ လောင်
သည့်မီးမှာ အမွှေးတိုင်ထွန်းသည့် ပြာ
မှာ ခေါင်းအုံးပေါ်ကျ၍ လောင်သည်ဟု
ယူဆပါသည်။

မည်သို့ပင် ဆိုစေကာမူ ဤမျှ
အရှိန်ပြင်းစွာ ခေါင်းအုံး ဖျာ၊ ခုတင်ခင်း
ပျဉ်များ ပြာကျအောင် လောင်ကျွမ်း
သည့်မီး၊ အိမ်သူအိမ်သားများ အိပ်ပျော်
နေစဉ် သူ့သဘာဝအတိုင်း ငြိမ်းသွား
သည်မှာတော့ သိပ္ပံနည်းနှင့် စဉ်းစား
ကြည့်ပါက လုံးဝမဖြစ်နိုင်သော ဖြစ်စဉ်
တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူအနေနှင့် အထက်ဖော်ပြ
ပါ နိစ္စဓူဝ နံနက်အရုဏ်တက်ချိန်
ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့ ညစဉ်(၈:၀၀)နာရီ
အချိန်တွင် ဘုရားရှင်အား သောက်
တော်ရေကပ်၊ ဆရာတော်ကြီးများ ပုံ
တော်ရှေ့တွင်လည်း သောက်တော်ရေ
ကပ်၊ အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်ထွန်း၊
ဘုရားရှိခိုး၊ ပရိတ်ရွတ်ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်
(ပစ္စယဥဒ္ဒေသ၊ ပစ္စယနိဒ္ဒေသ)တို့ကို
နေ့စဉ်ဝတ်မပျက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်း၊
ပုတီးစိပ်၊ မေတ္တာပို့၊ အမျှဝေသည်
လုပ်ငန်းများကို (ခရီးသွားနေသည်မှ
လွဲ၍) ဆောင်ရွက်လျက် ရှိပါသည်။
အဆိုပါ ကောင်းမှုကုသိုလ်တို့
ကြောင့် နတ်ကောင်းနတ်မြတ်နှင့်
ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ အမြဲမပြတ် စောင့်

ရှောက်နေသည်ဟု အခိုင်အမာ
ယုံကြည်ပါသည်။ ယခုကဲ့သို့ ရေးသား
တင်ပြခြင်းမှာ တရားစောင့်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ကို တရားက ပြန်စောင့်သည်
ဟူသည့် အရိယာ သူတော်ကောင်းကြီး
တို့၏ အဆိုအမိန့်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါ
ကြောင်း စာရှုသူပရိသတ် အားလုံး
ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့် လက်ခံဆောင်
ရွက်နိုင်ရန် သဘာဝလွန် ဖြစ်ရပ်ဆန်း
ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုကို ရေးသား
တင်ပြအပ်ပါသည်။

သီလမြိန် တရားရှိကြပါစေ။

ဦးစံဝင်း
(သောင်ကုန်းရွာ၊ တောင်ငူမြို့နယ်)

ကျွန်ုပ်တွင် ၁၉၀၂ ခုနှစ်လောက်
တွင် သားဦးရတနာတစ်ယောက် ထွန်း
ကားခဲ့ရာ ထိုကလေးမှာ စနေသား
ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ဇနီးမောင်နှံမှာ
လည်း အလွန် စိုးရိမ်ကြပါသည်။ “**သားဦး
စနေ မီးသို့မွေ**” စသော ကြားဖူးနားဝဖြင့်
စိုးရိမ်မိခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
သို့သော် ထိုကလေး မွေးသောနှစ်မှာပင်
အိမ်တစ်လုံးရရှိခြင်း၊ ထို့ပြင် သုဝဏ္ဏ
လုပ်အားပေးတိုက်ခန်းရရှိခြင်း စသော
အကျိုးထူးတစ်ရပ်ကိုတော့ ရရှိခဲ့ပါသည်။
ကလေးမှာ မွေးမွေးချင်းတော့ အလွန်
ချော့ချော့များ ကြုံခဲ့ရပေသည်။ မိခင်မှလည်း
မင်ကို ကျန်းမာရေးချော့ချော့တစ်ဦး ဖြစ်ပါ
သည်။ ကျွန်ုပ်အနေကလည်း အစိုးရ
ဇန်ထမ်းတစ်ဦး ဖြစ်သဖြင့် အလုပ်က
အိမ်ဖက်၊ မိသားစု ကျန်းမာရေးတစ်ဖက်ဖြင့်
ဆုံးလည်ချာပတ်ဖြစ်နေပါတော့သည်။
ထိုစဉ်အခါက ကလေးဆရာဝန် တစ်ဦးဖြင့် အမြဲတစေပြသ
နေရပေသည်။

သားဦးစနေအတွက်

အစီအစဉ်

ဤကဲ့သို့ ဖြစ်နေစဉ် ကျွန်ုပ်တို့ ကိုးကွယ်
သော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး၏ အကြံ
ပေးချက်ဖြင့် “**စနေသားဖြစ်သော မြွေ
(နဂါး)ကို အစာအဖြစ် ဖားကျွေးရန်
ယတြာတစ်ခုပေးပါသည်။ ဤသို့ စနေ
ကို ဖားကျွေးရင် ယင်းမြွေမှ အစာရ
သဖြင့် ကလေးကို ဒုက္ခမပေးဘဲ ရှိလိမ့်
မည်**” ဟု မိန့် ကြားသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း
ချက်ချင်းပင် ဖားရုပ်ကလေးတစ်ခုကို ငွေ
မတ်စေဖြင့် ပန်းထိမ်ဆိုင်တွင် အပ်နှံပြီး
ကျွန်ုပ်၏ သားဖြစ်သူ စနေသား၏လည်ပင်း
မှာ ဆွဲပေးသည့်နေ့မှစ၍ ထိုကလေးမှာ
လည်း ကျန်းမာရေးကောင်းသွားသဖြင့် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တွေ့
ကလေးယတြာကို မေတ္တာရှေ့ထား ဖော်ပြပါသည်။

ပထမ ဆရာကြီး ဦးအောင်သူ

www.burmeseclassic.com

စာရေးသူတို့မိသားစုသည် ရန်ကုန် မြို့ ဝိုင်းဆွန်ပက်လမ်းတွင် နေထိုင်ရာမှ အကြောင်းတစ်ခုဖြင့် မြောက်ဥက္ကလာပ မြို့၊ နီလာလမ်းသွယ်(မေတဝီဈေးအနီး) သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ကြပါသည်။

၂၀၁၁ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် ဖြစ်သည်။ ငှားရမ်းနေထိုင်သော အိမ်မှာ နှစ်ထပ်အိမ်ထောင်အိမ်ဖြစ်ကာ (၁၈)ပေ x (၆၀)ပေခန့် ကျယ်ဝန်းပါ သည်။ မြောက်ဥက္ကလာပရှိ အိမ်များမှာ မူလက (၄၀)ပေ x (၆၀)ပေ အကွက် များ ချပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း အားလုံးနီးပါးမှာ (၂၀)ပေ x (၆၀)ပေ စီသာ အသီးသီး ရှိပါတော့သည်။

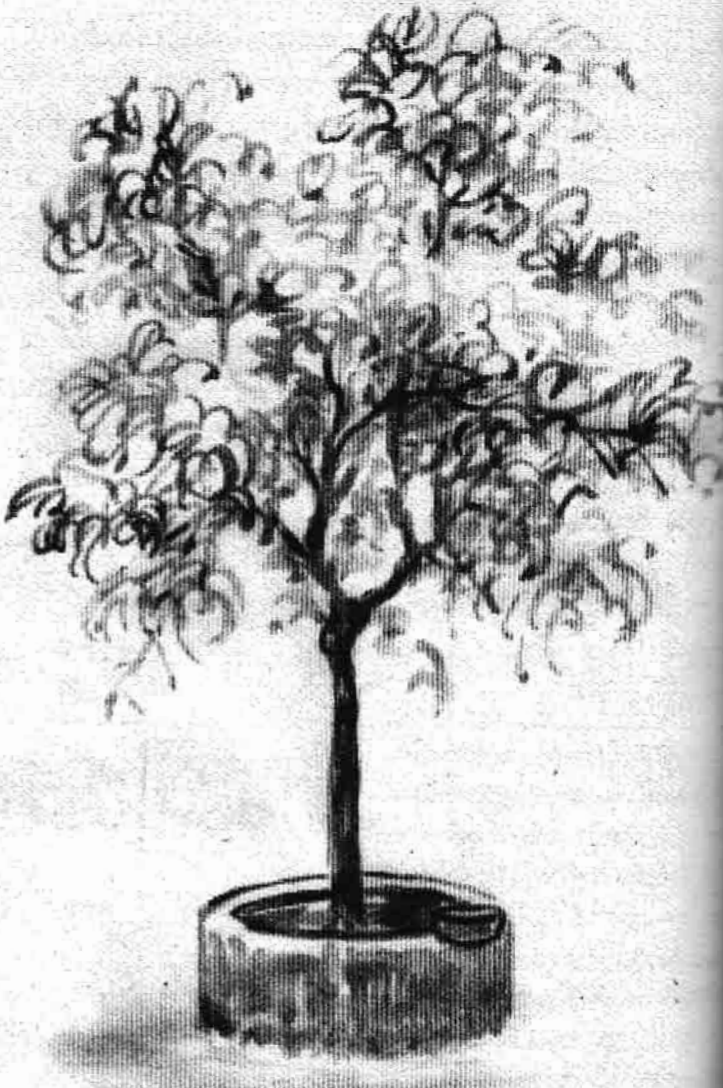
အကြောင်းမှာ မိမိတို့၏ မြေတစ်ဝက် ကို ခွဲ၍ရောင်းချခဲ့သောကြောင့်ပါ။ ထို့ကြောင့်လည်း အိမ်များမှာ တစ်အိမ် နှင့်တစ်အိမ် ထရံချင်း ကပ်လျက်ရှိကြ ပါသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း အိမ်အတော်များ များသည် ခြံဝင်းမခတ်တော့ဘဲ ရှိနေ သဖြင့် အိမ်ရှေ့ မျက်နှာစာရှိ မြေ ကွက် (၁၀)ပေ x (၂၀)ပေခန့်မှာလည်း တစ်ဆက်တည်းလို ဖြစ်နေပါသည်။

စာရေးသူတို့ ငှားနေသောအိမ်မှာ လည်း ရှေ့မျက်နှာစာ (၁၀)ပေခန့်ကို ကွန်ကရစ်ခင်းထားပေရာ ခေါင်းရင်း အိမ်မှ ဒေါ်မြတို့အိမ်ရှေ့ မျက်နှာစာ ကွန်ကရစ်နှင့် တစ်စပ်တည်း ဖြစ်နေပါ သည်။

ထိုကွန်ကရစ် ဆက်ရာ(၂)ခုကြား အိမ်ရှေ့ပြောင်းအနီး ကွန်ကရစ်ခြံကာ အတွင်း၌ သရက်ပင်ပျို တစ်ပင် ရှိပါ သည်။ ကွန်ကရစ်ခင်းစဉ်က ထိုသရက် ပင်ကို ကွင်း၌ ခင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ပုံရပါ သည်။

စာရေးသူတို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့သော အောက်တိုဘာလတွင် အနီးဝန်းကျင်ရှိ

သေပဉ္စအပင် ရှင်စေသတည်း

မောင်အေးဖြူ (စီးပွားရေး)

သရက်ပင်အားလုံး၌ အသီးများ မကျန် ရှိတော့ပါ။ ထိုသရက်ပင်၌မူ သရက်သီး များ အလုံး(၄၀)ခန့်သီးဆဲ ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။
သရက်သီးများမှာ ကြီးမားသည်ပြင်

လုံးဝန်းကာ လှပနေသဖြင့် ပိုင်ရှင်အား ကို မေးကြည့်ရာ မချစ်စရာ သရက်သီး ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။
ထို့ကြောင့်လည်း ကွန်ကရစ်ခင်း က ထိုသရက်ပင်ကို ခုတ်ပစ်ရမှာ နှစ်

သဖြင့် ချန်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ညနေစောင်း၍ အိမ်ရှေ့သို့ ထွက် သည့်အခါတိုင်း သရက်ပင်ပေါ် မော့ ကြည့်ရင်း မချစ်စု သရက်သီးများကို ရေတွက်ကြည့်မိမြဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဒေါ်မြ အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်လာသည်နှင့် ကြုံ ကြိုက်သည့် အခါတိုင်းလည်း...

‘အစ်မရေ ဒီဘက်အခိုင်ကတော့ သိပ်မရင့်သေးဘူး။ အစ်မတို့ဘက်က အခိုင်ကတော့ ရင့်နေပြီထင်တယ်’ စသဖြင့် ပြောပြောမိနေပါသည်။

ဒေါ်မြကလည်း သူ့သရက်သီးများ ကို မော့ကြည့်ပြီး ကျေနပ်နေပါသည်။ သရက်သီးတွေကလည်း အစိမ်းရင့် ရောင် တောက်ပပြီး ဝိုင်းစက်လှပနေ သဖြင့် မြင်ရသည်နှင့် ကြည့်နူးစရာပါ။ လမ်းသွားလမ်းလာများကလည်း အနီး ရောက်လာတိုင်း အပင်ပေါ် လက်ညှိုး တထိုးထိုး ဖြစ်နေကြပါသည်။

နောက်နှစ်လနီးပါးရှိ၍ တစ်နံနက်၌ စာရေးသူ ဈေးသွားရန် အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်လာစဉ် ဒေါ်မြက ဆီးပြောပါ သည်။

‘ဦးအေးကြူရေ ညက သူခိုးတွေ သရက်သီး ဝင်ခိုးသွားတယ်။ ဦးအေး ကြူတို့ဘက်ခြမ်းက သရက်သီးအကြီး တွေ မရှိတော့ဘူး’

တဲ့။ စာရေးသူ မော့ကြည့်လိုက်တော့ အသီးတွေ လျော့နေတာ အထင်အရှား ပင်ဖြစ်ပါသည်။

‘ဟုတ်တယ်အစ်မရေ ခိုးတဲ့သူတွေ ကလဲ အကြီးတွေချည်း ရွေးခူးသွားတာ အစ်မရဲ့။ အင်း... အနည်းဆုံး(၁၀)လုံး လောက်တော့ ပါသွားပုံပဲ’

စာရေးသူက အပင်ပေါ် မော့ကြည့် ရင်း ပြောမိသည်။

‘ဒီအတိုင်းထားရင်တော့ ကုန်တော့

မှာပဲ အစ်မရဲ့။ တွေ့တဲ့သူတိုင်းက မျက်စိကျနေကြတာ။ ခူးလိုက်ရင် ကောင်းမယ် ထင်တယ်’

ဟု အကြံပြုမိသည်။ ဒေါ်မြကလည်း...

‘ဟုတ်တယ်နော် တော်ကြာ ကိုယ် စားဖို့တောင် မကျန်ဘဲ ဖြစ်နေဦးမယ်’ ဟု ဆိုပါသည်။

နောက်နေ့တွင် ကျန်ရှိနေသော သရက်သီးများကို ခူးလိုက်ပါသည်။ သဘောကောင်းလှသော ဒေါ်မြက စာရေးသူတို့ကို သရက်သီး(၁၀)လုံး လာပေးပါသည်။ မချစ်စုသရက်သီး များမှာ နောက်ကျသီးလည်းဖြစ် အလုံး လည်းကြီး၊ လှမှလှဆိုတော့ စာရေးသူ မိသားစုတို့ ဝမ်းသာကြပါသည်။ မှည့် အောင် အုပ်ထားပြီး စားတော့လည်း ချိုချိုမွှေးမွှေးမို့ ကျေးဇူးတွေ တတင် တင် ဖြစ်နေကြပါသည်။

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလလောက် တွင် အနီးဝန်းကျင်ရှိ သရက်ပင်များ အဖူးများ စ, ထွက်သည်ကို သတိပြုမိ ပါသည်။ အိမ်ထောင်ရှိ မချစ်စုသရက် ပင်ကတော့ အရွက်တွေ ညှိုးရော်ပြီး မလန်းမဆန်းဖြင့် အောက်သို့ တွဲကျနေ

ပါသည်။

ထို့ပြင် နံနက်၌ အရွက်ခြောက်တွေ အတော်ကြွေကျသဖြင့် နံနက်တိုင်း လှည်းကျင်းနေရပါ သည်။ အပင်ပေါ် မော့ကြည့် တော့လည်း အရွက်တွေက အစိမ်းရောင် မတောက်တော့ပေ။

တစ်နေ့တွင် ဒေါ်မြက သူ့သရက်ပင် ကို မော့ကြည့်ရင်း...

‘ဒီအပင်တော့ သေတော့မယ် ထင် တယ်’

ဟု မှတ်ချက်ပြုပါသည်။ မှန်ပါ၏။ အကိုင်းများ၌ သရက်ရွက်များ တဖြည်း ဖြည်း နည်းလာသည်။ ထိပ်ပိုင်းရှိ အကိုင်းအချို့တွင် အရွက် လုံးဝမရှိ တော့ဘဲ ရိုးတံကျကျသာ ကျန်တော့ သည်ကို မြင်ရသည်။ စာရေးသူက...

‘ဟုတ်တယ် အစ်မရေ။ ဟိုအပင် တွေဆို ပူးလိုက်ပွင့်လိုက်တာများ ပင်လုံးကျွတ်ပဲနော်။ ဒီအပင်က ကြာရင် သေသွားလိမ့်မယ်ထင်တယ်။ စိတ် မကောင်းစရာဘဲ’

ဟု အနီးရှိသရက်ပင်များကို လက်ညှိုး ထိုးပြရင်း ပြောမိသည်။

ဒေါ်မြကလည်း သူ့သရက်ပင်ကို နှမြောနေပုံရပါသည်။ တကယ်ဆို ထို သရက်ပင်သည် လုံးပတ်အားဖြင့် လူကြီး လက်ထွာဆိုင်းနှင့် တစ်ဝက် သာ ရှိသေးသဖြင့် ပင်ပျိုဖြစ်သည်။ သေစရာအကြောင်းမရှိ။ အနီးတွင် လည်း ရေမြောင်းရှိသဖြင့် ရေအမြဲရနေ သည်။

စာရေးသူ စဉ်းစားရင်းမှ ပြောမိ သည်။

‘တစ်ခါတုန်းက ဖော်ဖူးတာရှိတယ် အစ်မ ရဲ့... စိတ်ညဉာဏ်မော့ အိတ်တာစိန်သူ့ နေ့စာလိုမှတ်မိနေတယ်။ သူတို့ပြင်ဆင်လွှတ် မှာနေတုန်း အိမ်ရှေ့ ပလတ်စာပန်းက

www.burmeseclassic.com

ပိန္နဲပင်ဟာ အရမ်းအသီးသီးနေရာကနေ တစ်နှစ်မှာ လုံးဝ ယင်းတဲ ဖြစ်နေတယ်တဲ့။ တစ်နေ့မှာတော့ ဘုရားကို ကပ်ထားတဲ့ သောက်တော်ရေးကို အိမ်ရှေ့မှာ ထွက်လဲရင်း တာရယ်မဟုတ် အဲဒီပိန္နဲပင်ကို သောက် တော်ရေးနဲ့ လှမ်းပက်လိုက်တာ အပင်မှာ သီးနေတဲ့ ပိန္နဲသီးတွေ ပျက်စီးနေတာပင် ပေါ်လာတယ်တဲ့ ဒီနတ်ဂုဏ်တာလို့ယုံကြည် သတဲ့။

ပြီးတော့ သောက်တော်ရေးအစွမ်းလို့လဲ ယုံကြည်သတဲ့။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့လဲ ဘုရားဆေးနဲ့ စမ်းကြည့်ကြတာပေါ့။ ဆိုတော့ ဒေါ်မြက ခေါင်းညိတ်လိုက် ပါသည်။

နောက်နေ့မှစ၍ စာရေးသူသည် ဘုရားသောက်တော်ရေး လဲတိုင်း အပေါ်ထပ် ပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်ကာ ထိုသရက်ပင်ပင်စည်သို့ လှမ်း၍ ပက်ပါ သည်။ နေ့စဉ် နံနက်တိုင်းဖြစ်ပါသည်။ ခါတိုင်းကတော့ အိမ်ရှေ့သို့ ပက်ဖျန်း လေ့ရှိပါသည်။

ဤတွင် စာရေးသူ၏ ဘာသာရေး နှင့် ပတ်သက်သော ဝတ်တစ်ခုကို ပြောရပါမည်။ စာရေးသူသည် ဘုရား စင်ရှိ မြတ်စွာဘုရားဆင်းတုတော်ရှေ့ တွင် ကြေးဖလားကြီးတစ်လုံးဖြင့်

သောက်တော်ရေး ကပ်လေ့ရှိပါသည်။ နံနက်တိုင်း အိပ်ရာထ ကိုယ်လက် သန့်စင် မျက်နှာသစ်ပြီးသည်နှင့် ဘုရား စင်ရှေ့သို့သွားကာ လက်အုပ်ချီလျက် သရဏဂုံသုံးပါးကို သုံးခေါက်စီရွတ်ဆို ပူဇော်ပြီး စွန့်တော်မူပါဘုရားဟု ခွင့် တောင်းကာ သောက်တော်ရေးကို စွန့်ပါ သည်။ ပြီးလျှင် အိမ်ရှေ့သို့ ပက်ဖျန်း လေ့ ရှိပါသည်။ ထို့နောက် သောက် တော်ရေး ထပ်ဖြည့်ပြီး...

‘ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ် တော်အနန္တ၊ စကြာဠာ ကမ္ဘာပြေး ဖျန်းဖျန်း ကျီးပျ တန်ခိုးတော်အနန္တနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ သော မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်ပြတ် ကြီးအား ဤသောက်တော်ရေးကို ကပ်လျှပါ ၏။ အလှူခံတော်မူပါဘုရား’

ဟု ရွတ်ဆိုကာ မြတ်စွာဘုရားအား ရေတော် ဆက်ကပ်နေကျ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် ညဘက်၌လည်း ပုတီးစိပ် ငါးပါးသီလခံ အဋ္ဌာနမေတ်ဂါထာတော် ကို အစအဦးပြု၍ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ ဒိဝါတပတိ၊ နမောတေ၊ ဇေယျန်ပြည်တော်ပြန်ဂါထာ နှင့် ဘုရားစာများကို ရွတ်ဆိုပူဇော် လေ့ရှိပါသည်။ ထို့နောက် မဟာသမယ သုတ်နှင့် ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်ကို ရွတ် ဆိုပူဇော်ပြီး မေတ္တာပို့ကာ ကြေးစည်တီး

အမျှဝေလေ့ ရှိပါသည်။ သောက်တော်ရေးကို သရက်ပင်... လှမ်းပက်တိုင်းလည်း နှုတ်မှ...

‘ဤအပင်တွင် မှီတင်နေထိုင်ကြကုန်သော်လည်း မပြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါအပေါ် ကျန်းမာရမ်းသာကြပါစေ၊ ဤရေကို အေးချမ်းကြပါစေ’

ဟု ရွတ်ဆိုသည့်ပြင် ပြုပြုသမှု ကုသိုလ်ကိုလည်း အမျှဝေခဲ့ပါသည်။ အံ့ဩဖွယ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နေ့ခန့် နေ့စဉ် ထိုသို့ သောက်တော်ရေးဖြင့် ပက်ဖျန်းသောအခါ အရွက်တွေ ကြွေကျခြောက်သွေ့ကာ သေတော့မလို့ ဖြစ်နေသည့် မချစ်စရာသရက်ပင်ပင်စည်နှင့် အကိုင်းများမှ ရွက်နုများ ထွက်လာသည်ကိုတွေ့ရပါတော့သည်။ ယခုဆိုလျှင် အချို့ရွက်နုများမှ အစိမ်းရင့်ရောင်ဘက်သို့ပင် ကူးပြောင်း လာနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ပင်လည်း အရွက်နုတွေ ဖုံးအုပ်ကာ စိမ်းနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူလည်း အလွန် ဝမ်းသာပါသည်။ သောက်တော်ရေးနှင့် ရတနာသုံးပါးပုဂံကပ်တော်များ၊ ပရိတ်တော်များ၏ တန်ခိုးကြောင့် သေလုဆဲဆဲ မချစ်စရာသရက်ပင် လက်တွေ့ပင် ပြန်ရှင်နေပြီ မဟုတ်ပါလား။

‘အစ်မရေ အစ်မသရက်ပင် မသေတော့ဘူးဗျ’

ဟု စာရေးသူက ဝမ်းသာအားချ၍ ဒေါ်မြကို ပြောမိသောအခါ ဒေါ်မြက သရက်ပင်ကို မော့ကြည့်ရင်း...

‘ဟုတ်ပါ... ဟုတ်ပါ’

ဟု ပြန်ပြောလာပါသည်။ သူ့မျက်နှာမှာတော့ ကျေနပ်လှသည်အတိုင်း တွေ့ ဖုံး၍ပါ။

မောင်အေးကြူ (မိမိများရေး)

www.burmeseclassic.com

ဤဟိခသန်း

ရွာနယ်လမ်းကွေ့... (၁)

ရွှေတောင်
မောင်မြတ်

ငွေ့တောက်မြောင် ရွာကလေးက အိမ်ခြေ (၇၀)ကျော်လောက် ရှိတယ်။ ရွှေတောင်မြို့နယ်ထဲက ရွာကလေး တစ်ရွာ။ ရန်ကုန်-ပြည် ကားလမ်းဘေး မှာရှိတဲ့ ဝါးတောသာ ကားဂိတ်နဲ့ ရောဝတီ မြစ်ကမ်းဘေးက တရုတ် မှော်ရွာတို့ကို ဆက်သွယ် ထားတဲ့ ဖွံ့ဖြိုးရေး ကားလမ်း ဘေးမှာ ရှိတယ်။

ကပ်လျက်ကလေး။ ရွာလယ်မှာ စမ်းချောင်း ကလေးတစ်ခုရှိတယ်။ အရှေ့ဘက်ကနေ အနောက်ဘက်ကို စီးဆင်းနေတယ်။

စမ်းချောင်းလေးရဲ့ တောင်ဘက်နဲ့ မြောက်ဘက်မှာ အိမ်တွေ စီတန်းပြီး ဆောက်ထားကြတယ်။ အရှေ့နဲ့ အနောက် တန်းထားတဲ့ ရွာတန်းရှည် ကလေး။

မိုးရာသီမှာ တရုတ်မှော် သစ်တော ကြီးဝိုင်းထဲက စီးဆင်းလာတဲ့ ရေတွေ စုပြီး စမ်းချောင်းကလေးတစ်ချောင်း ဖြစ်သွားတယ်။ မိုးများရင် ရေစီးသန် တယ်။ ဟိုဘက်ဒီဘက် ဖြတ်ကူးလို့ မရဘူး။

သိပ်ကြာကြာတော့ မစောင့်ရဘူး။ ရေစီးနန်းနေပြီး တဖြည်းဖြည်း ရေ နည်းသွားတယ်။ ဆောင်းရာသီ နတ် တော်လလောက်မှာတော့ ရွာ အနောက်ပိုင်းကစပြီး စမ်းက ဆုတ်၊ ဆုတ်သွားတယ်။ ဖြည်းဖြည်းပဲ ဆုတ် တာပါ။ နွေရာသီမှာကတော့ ချောင်း ခြောက်ပဲ။

ငွေ့တောက်မြောင်က ရွာလဲရွာ၊ အုပ်စုမှာလဲ ငွေ့တောက်မြောင်အုပ်စု။ ငွေ့တောက်မြောင်အုပ်စုထဲမှာ ငွေ့

တောက်မြောင်ရွာ၊ ကဒီပင်ရွာ၊ ထန်း ပင်ကုန်းရွာ၊ သစ်ယောင်းကန်ရွာ ဆိုပြီး (၄)ရွာ တစ်အုပ်စု။

ရောင်စုံသူပုန်တွေ ထကြတဲ့အချိန် က ငွေ့တောက်မြောင်ရွာက ကွန်မြူ နစ်တို့ရဲ့ ရွှေတောင်မြို့နယ်ရုံး၊ ကျွဲ တလင်းရွာက တိုက်နယ်ရုံး၊ တရုတ် မှော်သစ်တောကြီးဝိုင်း မီးတားလမ်းမ ကြီးပေါ်မှာ ရုံး(၂)ရုံးရဲ့ ဆက်သွယ်

သွားလာရေးဆိုတာ မြင်းခွာသုံ တဖြောင်းဖြောင်းနဲ့။ ၁၉၇၅ ခုနှစ်မှာ ပညာရေးဌာနက ငွေ့တောက်မြောင်အုပ်စုကို မူလတန်း ကျောင်းတစ်ကျောင်း ချပေးတယ်။ ငွေ့တောက်မြောင် မူလတန်းကျောင်း ပထမဆုံးကျောင်းအုပ်က ဦးစိန်ရွှေ။ ရွှေတောင်မြို့နယ် ဝါးလည်ရွာကနေ လာရောက်တာဝန်ထမ်းတာ။

www.burmeseclassic.com

၁၉၇၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လမှာတော့ ဖိုးဟန် က ငွေးတောက်မြောင်အ.မ.ကရဲ့ မူလ တန်းကျောင်းအုပ် ဖြစ်လာတယ်။

ကျောင်းဖွင့်တာ (၂)နှစ်တောင် မပြည့်သေးတော့ ကျောင်းအဆောက် အအုံက ဆောက်လက်စ၊ ဆောက်လို့ မပြီးသေးဘူး။ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း မှာ ကျောင်းဖွင့်ထားတယ်။

ငွေးတောက်မြောင် ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းမှာ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် က ဦးဝေပုလ္လ၊ ခန်းနေဦးပွင့်တစ်ပါး၊ ကိုရင်နဲ့ ကျောင်းသားများ ရှိကြတယ်။ ကျောင်းဓရိယာက လေးထောင့်ကျကျ စတုဂံပုံ။ တောင်နဲ့မြောက် အနံတို တယ်။ အရှေ့နဲ့ အနောက်ကတော့ အလျားရှည်တယ်။ (၁၅)ဧကလောက် တော့ အနည်းလေးကျယ်မယ်။

ကျောင်းဝင်းထဲမှာ အုန်း၊ ထန်း၊ ပေ၊ ကွမ်းသီးပင်၊ ပဒေသာပင်တွေ သရက်၊ မရန်း၊ ပိန္နဲ၊ ငှက်ပျော၊ သြဇာ၊ မာလကာ စတဲ့ စားပင်သီးပင် တွေ အစုံရှိတယ်။ ဘူးပင်၊ ဖရုံပင်တွေ လဲ စင်တင်ပြီး ကျောင်းသားတွေက စိုက်ထားကြတယ်။

ကျောင်းပရိဝုဇ် အရှေ့ဘက်မှာ ဖွံ့ဖြိုးရေးလမ်းကိုပေါက်တဲ့ လမ်းတစ် လမ်းရှိတယ်။ ထန်းပင်ကုန်းရွာကိုလဲ ရောက်တယ်။ ကျောင်းနဲ့ ထန်းပင်ကုန်း ရွာက ကိုက် (၁၅၀)လောက်တော့ ဝေးမယ်။

အဲဒီကျောင်းအထွက်က လမ်းရဲ့ ညာဘက်ဘေးမှာ မြေစိုက်စေတီတော် တစ်ဆူရှိတယ်။ လမ်းရဲ့ ဘယ်ဘက်မှာ တော့ သိမ်တော်ကြီးရှိတယ်။ သိမ် တော်ကြီးရဲ့ မြောက်ဘက်မှာ ကပ် လျက် နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကျောင်းကြီး ရှိ တယ်။ အခုတော့ မရှိတော့ဘူး။

နှစ်ဆောင်ပြိုင် ကျောင်းကြီးရဲ့

အပေါ်ထပ်မှာ ခန်းနေဦးပွင့် သီတင်း သုံးတယ်။ ဦးပွင့်ရဲ့ ဘွဲ့တော်က ဦးရေဝတ ကြခင်းက။

နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကျောင်းကြီး အောက် ထပ်မှာတော့ ငွေးတောက်မြောင် အ.မ.က ကျောင်းသားကျောင်းသူတွေ ပညာရင်နဲ့ သောက်စိုကြရာ စာသင် ကျောင်းပဲ။ ကျောင်းရှေ့တည့်တည့် တောင်အရပ်မှာ ရေတွင်းရှိတယ်။

ရေတွင်းဘေးမှာ စံကားဝါပင်၊ ကံ့ကော်ပင်၊ ဇလပ်ပင်၊ ပုဏ္ဏရိုက်ပင်၊ စကြာပင်၊ ဇီဝေါပင် စတာတွေက ဝိုင်းပတ်ပြီး ပေါက်နေကြတယ်။

နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကျောင်းရဲ့ အနောက် ဘက် (၅)ကိုက်လောက် အကွာမှာ တော့ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ရဲ့ စံကျောင်းရှိတယ်။ စံကျောင်းတော်နဲ့ ကပ်လျက် အနောက်ဘက်မှာ ဇရပ် တစ်ဆောင်၊ စားဖိုဆောင်နဲ့ တွဲထား တယ်။ ဇရပ်နဲ့ ဓားလွယ်ခုတ်သာသာ အနောက်တောင်ထောင့် အရပ်မှာ တော့ ဆွမ်းစားကျောင်းရှိတယ်။ ကိုက် (၃၀)လောက်ပဲ ကွာမယ်။

စံကျောင်းရဲ့ ရှေ့တည့်တည့် တောင် ဘက်မျက်နှာစာမှာ ငွေးတောက်မြောင်

ရွာကို သွားတဲ့လမ်း ရှိတယ်။ ကျောင်းနဲ့ ငွေးတောက်မြောင်ရွာက ကိုက် (၁၀၀) လောက်ပဲ ဝေးမယ်။ လယ် (၅)ကွက် ဖြတ်လိုက်ရင် ရောက်ပြီ။ ကုန်းလယ် ဆိုတော့ လယ်ကွက်ကလေးတွေက ကျဉ်းတယ်။ သေးတယ်။

ဖိုးဟန် ပထမတော့ ကဒီပင်ရွာ ဦးချစ်စိန်၊ ဒေါ်ပန်းနုတို့အိမ်မှာ တည်းပြီး ကျောင်းတက်တယ်။ ကဒီပင်ရွာကနေ မြောက်အရပ် (၂)ဖာလုံလောက်တော့ ငွေးတောက်မြောင်ရွာကို အရောက် သွား။ ရွာလယ်ချောင်းရိုးလေးကို ကျော်၊ ဒေါ်မြတ်လှတို့ အိမ်ခြံထဲကိုဝင် ခြံနောက်ဖေးပေါက်ကနေထွက်၊ လယ် ကွင်း (၅)ကွင်းကိုဖြတ်၊ ငွေးတောက် မြောင်ကျောင်းကို ဆက်လျှောက် ရောက်ပြီ။

သီတင်း (၂)ပတ်လောက် ကျောင် တက်မိတော့ ငွေးတောက်မြောင် ဘုန်း ကြီးကျောင်း အရိပ်အာဝါသကို ခိုပြီး မောင်ဖိုးဟန် တည်းချင်ခိုချင်လာတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကို လျှောက်တယ်။ ကျောင်းထိုင်ဆရာ တော်က ခွင့်ပြုတယ်။

ဖိုးဟန်က နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကျောင်း ကြီး အပေါ်ထပ်မှာ အိပ်ချင်တာ၊ အိပ် အောက်ထပ်က စာသင်တဲ့ကျောင်း အပေါ်တက်လိုက်၊ အောက်ဆင် လိုက်၊ ဆင်းကာ တက်ကာလေး မဝေးတော့။ နီးနီးလေး။ ဟန်ကျဉ်း

ဒါပေမယ့် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးဝေပုလ္လက စံကျောင်းမှာသာ နေခွင့် ပေးတာ၊ နှစ်ဆောင်ပြိုင်မှာတော့ ကြ ခင်းဦးပွင့်လေး ဦးရေဝတ သီတင်း သုံးနေတာ အပေါ်ထပ်မှာ တစ် တည့်။ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ထက် ဝါတော်ကြီးတယ်။ နောင်တော်ကြီး နောင်တော်ကြီးကို ခွင့်တောင်းပင်

www.burmeseclassic.com

မိန့်ကြားတယ်။

ကြာခင်း ဦးပွင့်လေးကို ကျောင်းထိုင်ထက် ဝါတော်ကြီးပေးမယ့် ကျောင်းသားကျောင်းသူတွေရော၊ ကိုရင်တွေရော၊ ဒကာ၊ဒကာမတွေကရော ဦးပွင့်လေးလို့ပဲ ခေါ်ကြတယ်။ ကျောင်းထိုင်ကိုတော့ ဦးပွင့်တဲ့။ အရမ်းရင်းနှီးတဲ့ ဒကာ၊ဒကာမတွေကတော့ ဦးဝေပုလွေတဲ့။

ကျောင်းထိုင်ကို လျှောက်ပြီးတာနဲ့ ဖိုးဟန် ကြာကြာမဆိုင်းပါဘူး။ ဦးပွင့်လေး သီတင်းသုံးတဲ့ နှစ်ဆောင်ပြိုင် ကျောင်းအပေါ်ထပ်ကို ရောက်သွားတယ်။ ဦးပွင့်လေးကို ဖူးတွေ့ရတယ်။ ဖိုးဟန် လျှောက်တော့...

'ကျောင်းဆရာ နေလို့ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ညဘက်မှာတော့ မီးမထွန်းရဘူး။ ဖြစ်မလား'

ဦးပွင့်က ဖိုးဟန်ကို ကျောင်းဆရာတဲ့။

'ဘုရား တပည့်တော် နေ့ခါနီးမှာ ကျောင်းလုပ်ငန်းတွေ ပြီးအောင် လုပ်ပါမယ်ဘုရား။ မီးမထွန်းပါဘူးဆိုတော့...'

'ဘယ်နေရာမှာ အိပ်မှာလဲ' လို့ ထပ်မေးပြန်တယ်။

နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကျောင်းကြီး ခန်းဖွင့်စာ (၇)ခန်းရှိတယ်။ အခန်းအားလုံးက ဟာလာဟင်းလင်း။ တိုးလျှိုပေါက်။ အရှေ့ဘက်ဆုံးအခန်းမှာ ဦးပွင့်လေး သီတင်းသုံးတယ်။ ဝေးဝေးနေမှ သင့်မယ်လို့ တွေးပြီး...

'အနောက်ဘက်စွန်ဆုံး အခန်းမှာ အိပ်ပါမယ်ဘုရား'

'အေးလေ ကောင်းပြီ၊ စိတ်ချမ်းသာစွာနေပါ'

အဲဒီစကား အမိန့်ရှိပြီးကတည်းက နောက်ထပ်စကား မဆက်တော့ဘူး။

ဖျက်လွှာချသွားတယ်။ တည့်ငြိမ်တဲ့ သမာဓိနဲ့ ကြိမ်ကွပ်တဲ့ ကျွန်းသားကုလားထိုင်ကြီးပေါ်မှာ ထိုင်နေတော့တယ်။

ဦးပွင့်လေးက စကားနည်းတယ်။ ဘယ်တော့မှ ဒကာ၊ ဒကာမကို စတင်စကားမဆိုဘူး။ လိုအပ်တာလောက်ပဲ အမိန့်ရှိတယ်ဆိုတာ ဖိုးဟန် သိထားတယ်။

ဦးပွင့်လေးရဲ့ ကူခြေကိုကြည့်၊ အလိုက်တသိနဲ့ ဖိုးဟန် ဦးသုံးကြိမ်ချပြီး ကျောင်းကြီးပေါ်က ဆင်းခဲ့ရတယ်။

အဲဒီနေ့ကစလို့ နှစ်ဆောင်ပြိုင် ကျောင်းကြီး အပေါ်ထပ်မှာ ပြောင်းနေတော့တယ်။ ဘုရားရိပ်၊ တရားရိပ်၊ သံဃာတော်တို့ရဲ့ အရိပ်ဟာ တယ်လဲ အေးမြလှပါကလား။ ရပ်စိတ်ရွာစိတ် ပျောက်သွားသလိုပဲ။ စိတ်လက်ပေါ့ပါးသွားတယ်။

“အတူနေကြည့်မှ ရဟန်းတော်တို့ရဲ့ အကျင့်သီလကို သိနိုင်တယ်”

ဆိုတဲ့ စကား ဖိုးဟန်အဖို့တော့ နည်းနည်းပါးပါးလောက်ပဲ သိတယ်လို့ ပြောရမယ်ထင်တယ်။ မောင်ဖိုးဟန် ညှဲလိုက်ပုံကတော့ အသုံးကိုမကျတဲ့ မောင်ဖိုးဟန် ဖြစ်နေတယ်။

ကြာခင်းဦးပွင့်လေးနဲ့ အတူတူ ပညာသင်နှစ် (၅)နှစ် နေခဲ့တာပါ။ နည်းတဲ့နှစ်တွေလား။ တစ်ညအိပ် ခရီးအတူသွားရင် ခရီးဖော်ရဲ့အကြောင်း သိနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ စကားရော ဘယ်သွားထားမလဲ။ မောင်ဖိုးဟန် လူညံသိတာလေးတွေကတော့...

ဦးပွင့်လေးက သလုံးမြင်းခေါင်းအားပြုတယ်။ ကိုယ်တိုင် ဆွမ်းခံတယ်။ အရုဏ်ဆွမ်းကို ဝွေးတောက်မြှောင်၊ ကဒီပင်၊ ထန်းပင်ကုန်း (၃)ရွာ ရွာတစ်ရွာကို (၇)ရက်စီ ဆွမ်းခံဝင်တယ်။ နေ့ဆွမ်းကိုတော့ ဝွေးတောက်မြှောင် တစ်ရွာတည်းပဲ။ နေကောင်းထိုင်သာ မရှိတာတောင် ဆွမ်းခံမဖျက်ဘူး။ မဖျက်ဘူး။ အဲသလောက်ပဲ။

နေ့ဆွမ်း၊ ဆွမ်းခံကြတော့မယ်ဆိုရင် ကျောင်းရှေ့က ရေတွင်းမှာ ရေချိုးတယ်။ တစ်နေ့တော့ လှုပ်လှုပ် လှုပ်လှုပ်နဲ့ တစ်ခုခု လုပ်နေတာ တွေ့ရတယ်။ မနေနိုင်လို့ ဖိုးဟန် သွားကြည့်တော့ ကိုယ်တိုက်ဆပ်ပြာ သုံးလက်စ ပါးပါးလေးကို ကိုယ်တိုက်ဆပ်ပြာ အသစ်နဲ့ ကပ်နေတာ။ မော့ကြည့်ပြီး အလေအလွင့် မဖြစ်အောင်လို့ လို့ အမိန့်ရှိတယ်။ ဖိုးဟန်သိတာ အဲဒါတစ်ခု။

ကေသီများ ဟောင်းနွမ်းစုတ်ပြဲသွားပြီဆိုရင် သင့်တော်သလို ပြုပြင်ပြီး တော့ ခေါင်းအုံးပေါ်မှာ ခေါက်တင်လွှားထားတတ်တယ်။ ကျောအောက်မှာ ခင်းအိပ်တယ်။ သင်းပိုင်အစုတ်ကို တော့ ကျိန်းတဲ့ခုတင်ခြေရင်းက ကြမ်းပေါ်မှာ ခေါက်ခင်းပြီး ခြေသုတ်တယ်။ ဒီလို... ဒီလို... ဖိုးဟန်သိတာ နောက်တစ်ခု။

ဖိုးဟန် မိဘများက တရုတ်မှော်မှာ အလှူလုပ်တယ်။ ကထိန်ခင်းတာပါ။ ဝွေးတောက်မြှောင် ဆရာတော်ကို ပင့်တယ်။ ဦးပွင့်လေးကိုလဲ စိတ်ပင့်၊ ပင့်တယ်။ အလှူပြီးတဲ့နောက် နေ့ ဖိုးဟန် ကျောင်းပြန်တက်တော့ ကထိန်အလှူက လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းတွေနဲ့ ဝတ္ထုငွေကို ဦးပွင့်လေးကို လှူတယ်။

www.burmeseclassic.com

ဦးပွင့်လေးက လှူဖွယ်ပစ္စည်းတွေကို အလှူခံပြီး ကျောင်းသားတစ်ယောက်ကို ခေါ်ခိုင်းတယ်။ ကျောင်းသားရောက်လာတော့ အဲဒီကျောင်းသားလက်ထဲကို ဝတ္ထုငွေ အပ်ခိုင်းတယ်။

‘ဦးပွင့် အလှူခံလိုက်လဲ ပြီးတာပဲ ဘုရား’

လို့ ဖိုးဟန်က လျှောက်တော့...

‘ကျောင်းဆရာ ပိနည်းဆိုတာ သေးသေးလေးကစပြီး လိုက်နာကုန်သုံးရတယ်။ သေးသေးလေးကို ယလိုက်နာတဲ့ ဖောက်ဖျက်ရင် ကြီးကြီးကြီးလဲ ဖောက်ဖျက်မှာပဲ။ သာသနာမှာ ပိနည်းက အသက်’

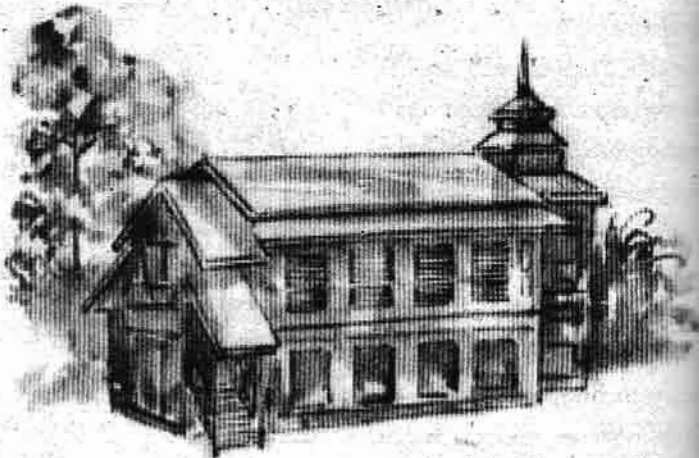
လို့ မိန့်တော်မူတယ်။

အဲဒါလဲ ဖိုးဟန်သိတဲ့ကိစ္စ။

တစ်နေ့မှာတော့ မြန်အောင်မြို့ကို ကြွဖို့ရှိတယ်။ လိုက်ခဲ့ပါ။ ကျောင်းလဲ ပိတ်တာပဲလို့ ဦးပွင့်လေးက အမိန့်ရှိတယ်။ ဖိုးဟန်ကလဲ လိုက်ချင်နေတာနဲ့ အံ့ကိုက်ပဲ။ အဖိတ်နဲ့ ဥပုသ် (၂)ရက်၊ ကျောင်းပိတ်တဲ့ရက်။

မြန်အောင်ကို ကြွမယ့်နေ့ ဖိုးဟန်က တရုတ်မော်က စောင့်ရတယ်။ မနက် (၉)နာရီလောက်မှာ ဦးပွင့်လေး ကြွလာတယ်။ မွန်းလတ်ဆွမ်းကပ်ပေမယ့် မဘုဦးပေးဘူး။ ဆွမ်းကိစ္စ ပြီးခဲ့ပြီလို့ မိန့်တယ်။ အရုဏ်ဆွမ်း ပြီးခဲ့တာနဲ့တူပါရဲ့။

ပြည်ကနေ စုန်လာတဲ့ သင်္ဘောက ဆိပ်သာဆိုက်ပြီးမှ တရုတ်မော်ကို ဆိုက်တယ်။ အဲဒီအချိန်က သင်္ဘောလမ်းကြောင်းအမှန်က တရုတ်မော်ပြီးတော့ ကွေ့မ၊ ကြံခင်း၊ မြန်အောင် ဆက်ဆိုက်သွားတယ်။ သင်္ဘောက ဒီနေ့မှ နောက်ကျနေတော့ မနက် (၁၁)နာရီလောက်မှ တရုတ်မော်ကို ဆိုက်တယ်။ ဖိုးဟန်ကတော့ ဆွမ်းကိစ္စ

ကြောင့်ကြလှပြီ။

ကြံခင်းမှာ နည်းနည်းကြာတယ်။ မြန်အောင်ရောက်တော့ မွန်းလွဲနေပြီ။ ဖိုးဟန်က အကြောင်းလား၊ လူဝတ်ကြောင်း နေ့လယ်စာကို နောက်ကျတာပဲ ရှိမယ်။ စားလို့ရတယ်။ ဦးပွင့်လေးမှာတော့ နေ့ဆွမ်းတစ်နပ် လစ်လပ်သွားပြီ။

နေ့ဆွမ်း မဘုဦးပေးရပေမယ့် အဲဒီအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ စိတ်ထဲရှိပုံမရဘူး။ ကြောင့်ကြမဲ့။ တရားကို နှလုံးသွင်းလို့ ပိတ်နဲ့နေတယ်လို့ ဖြေတယ်။

အဲဒါလဲ ဖိုးဟန်သိတယ်။ ကိုယ်တွေ့။

ဦးပွင့်လေးက နှုတ်ထွက်စကား မိန့်ကြားတဲ့အခါ တိုးတိတ်ညင်သာတယ်။ မနည်းနားထောင်ရတယ်။ လေပူ လုံးဝမရောဘူး။ ကျောင်းသားကျောင်းသူရှိ ဒကာ၊ ဒကာမတွေဆိုလဲ ယုတ်စွအဆုံး ရဟန်းဒကာတွေလဲ ဘယ်သူနဲ့မဆို အဲဒီအတိုင်း။ နောက်ဆုံး ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်နဲ့ တရားဆွေးနွေးတော့လဲ လေသံက အေးအေးလေး။

ရဟန်းခံလို့ ပွဲကြီးမျိုး သိမ်ဝင်ပြီး

ကမ္မဝါဖတ်တဲ့အခါ ဆွမ်းအလှူသက်န်းအလှူ။ ရှင်ပြုအလှူတွေ အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်ရွတ်တဲ့အခါ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော် (၃)ရက်၊ (၅)ရက်၊ (၇)ရက် စသည်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရတဲ့အခါ အောင်မြင်ခဲ့ညားတဲ့ အသံတော်ကြောင့် ဦးပွင့်လေးမှ ဟုတ်ပါ့မလားလို့ အထင်မကြံရတယ်။

ပဋ္ဌာန်းဒေသနာကို ရဟန်းတော်တစ်ပါး (၁)နာရီ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်တယ်။ တစ်ပါးစီ၊ တစ်ပါးစီ အလှူကြကျ။ (၇)ရက် ပဋ္ဌာန်းပွဲဆိုရင် ရက်ကြညောင်းတော့ နေမကောင်း ထိုင်မသာ တချို့လဲ အသံနာတာနဲ့ ရဟန်းတော်များ ရှိလာကြတယ်။

ဒီလိုမျိုး အကြောင်းကြုံလာပြီးရင် ဦးပွင့်လေးက (၃)ပါးစာအတွက် (၃)နာရီ မနားတမ်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်တယ်။ အဲဒါလဲ ဖိုးဟန် သိတယ်။ တရုတ်မော်ရွာ အုတ်ရှစ်ပင်ကျောက်တိုက် ရွှေမြင်တင်စေတီတော် ဗုဒ္ဓပူပဋ္ဌာန်းပွဲတွင် နားအကြားနဲ့ မှုတ်အမြင်။

ဂွေးတောက်မြှောင်ရွာ ငွေဘုရားကျွေးအလှူ။ ပင်သံယာများ ကြွကြွတယ်။ (၁၅)ပါး ကျော်တယ်။

သက်တော်၊ ဝါတော် ကြီးရင့်တော်မူတဲ့ ဆရာတော်ကြီးများ၊ 'ဂိလာန ဆရာတော်ကြီးများကတော့ မကြွနိုင်ကြဘူး။ ဦးပွင့်များနဲ့ ကိုရင်လေးများ ကိုယ်စားကြွလာကြတယ်။ ငွေးတောက်မြှောင်ကျောင်းမှာ ခေတ္တ သီတင်းသုံးတော်မူကြရတယ်။

နေ့ဆွမ်း ကပ်ချိန်ရောက်တော့ ရွာလယ်က မဏ္ဍပ်ကို သံဃာတော်များ ကြွကြရတော့မယ်။ အဲဒီအချိန် ဆရာတော်တစ်ပါးက ရှေ့ဆုံးက ကြွဖို့ပြင်တယ်။ သံဃာတော်တွေထဲမှာ ဝါတော် (၃၀)ကျော်တာ (၅)ပါးလောက်ပဲ ရှိတယ်။ ဦးပွင့်လေးက ဝါတော်အကြီးဆုံး။

ရှေ့ဆုံးကကြွမယ့် ဆရာတော်က (၁၀)ဝါတောင် မပြည့်သေးဘူး။ တောထွက်ကြီး။ သက်တော် (၇၀)ကျော်လောက်ပြီ။

တခြားသံဃာတော်တွေက ဦးပွင့်လေးရဲ့ အရိပ်အကဲကို စောင့်ကြည့်နေကြတယ်။ နေရာမယူကြသေးဘူး။ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးဝေပုလ္လသည့်ပင်လျှင် ဦးပွင့်လေးထက် (၁)ဝါငယ်တယ်။

ဦးပွင့်လေးက ရှေ့ဆုံးကနေ ကြွဖို့ပြင်နေတဲ့ သက်တော် (၇၀)ကျော် ရဟန်းတော်ကြီးရဲ့ နောက်တော်ပါး ဒုတိယနေရာကနေ ကြွတော်မူတယ်။ ဝါတော်အစဉ်ကို သီတော်မူတဲ့ သံဃာတော်များက ဦးပွင့်လေးရဲ့ နောက်ကနေ ဝါစဉ်အလိုက် ကြွတော်မူကြတယ်။

ဖြစ်စဉ်က ဖိုးဟန်ကိုယ်တွေ့ မျက်မြင်။

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်က ဖိုးဟန်ကို တစ်ခါတုန်းက အမိန့်ရှိဖူးတယ်။ 'ကိုယ့်ထက် သက်တော်၊ ဝါတော်

ကြီးတော့ နောင်တော်ကြီးပဲ။ စိတ်ချမ်းသာ၊ ကိုယ်ချမ်းသာ သီတင်းသုံးစေပါတယ်။ လိုအပ်တာမှန်သမျှ ဖြည့်ဆည်းကပ်လှူပါတယ်။ ဆိုဆုံးမစကားကိုလဲ အမြဲတမ်း နာယူလျက် ရှိပါတယ်။

ဆွမ်းပွဲမှာဆိုရင် စားကောင်းသောက်ဖွယ် ဆွမ်းဟင်းမှန်သမျှ ဦးပွင့်လေးရှေ့မှာ ထားပြီး ကပ်ခိုင်းတယ်။ ရိုသေခြင်း ဂါရဝတရား အပြည့်ထားပါတယ်'

ဟုတ်ပါ့ဗျာ။ အရုဏ်ဆွမ်းတော့ မကြာဘူး။ နေ့ဆွမ်းတော့ တစ်ခါတလေ ကြုံရတယ်။ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်က ဖိုးဟန်တို့ ဆရာ၊ ဆရာမတွေကို ဆရာတော်ဆွမ်းနဲ့ ဆွမ်းဟင်းပွဲကျအပြီး မနက်စာ ထမင်းကျွေးတဲ့အခါ မြင်ရပြီ တွေ့ရပြီ။ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ဆွမ်းဟင်းတွေက ဦးပွင့်လေးအနားမှာပဲ ပတ်ပတ်လည်ပိုင်လို့။ သံဃာတော် (၂)ပါးအကြားမှာ ရှိကြလေတော့ ကျောင်းထိုင်ဦးပွင့်လေး ဆွမ်းဟင်းတွေကို မိပါတယ်။ လက်တစ်ကမ်းအကွာ။

ဆွမ်းပွဲမှာ ဦးပွင့်လေးက ခေါင်းရင်း တောင်ဘက်က၊ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်က အရှေ့ဘက် မျက်နှာမူလို့ ထိုင်တော်မူကြတယ်။

ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးတော်မူကြတဲ့အခါ (၂)ပါးစလုံး အလိုနည်းတော်မူကြတယ်။ ဆွမ်းနဲ့ ဆွမ်းဟင်း သင့်တင့်မျှတရုံပဲ။ ခြိုးခြံတဲ့အကျင့်၊ မြင့်မြတ်တဲ့ ဗုဒ္ဓလမ်းစဉ်၊ မြင်ရသူ သဒ္ဓါပွားလို့ ကုသိုလ်တရား များကြလိမ့်မယ်။ ဖိုးဟန် အဲဒီအတိုင်းပဲ သိတယ်။

ကျောင်းဖွင့်စ စာအုပ်နဲ့ စာရေးကိရိယာတွေ ဝယ်ပြီးဆိုရင် လယ်လုပ်ချိန်၊ ယာလုပ်ချိန် တောသူတောင်သားတွေ လုပ်ငန်းခွင်ဝင်တဲ့အချိန်၊ စိုက်ပျိုးစရိတ်နဲ့ စားစရိတ်က ထောင်းနေတဲ့

အချိန် သားသမီးတွေရဲ့ ပညာရေးအတွက် ဒူးရေဆွတ်ရန်ကြံရတယ်။ မတတ်နိုင်ကြတဲ့ မိဘက များတယ်။

ပညာရေးခရီး ရှေ့မဆက်နိုင်ကြသူတွေအတွက် ဦးပွင့်လေးက စွန့်ကြဲလှူဒါန်းတယ်။ ဖိုးဟန်ဆီက စာအုပ်စာတန်း မဝယ်နိုင်သေးတဲ့ ကျောင်းသားကျောင်းသူ စာရင်းကို တောင်းတယ်။ စာရင်းအတိုင်း ဝတ္ထုငွေကြေးလှူတယ်။ ကလေးတွေအပေါ်မှာ ထားရှိတဲ့ ဦးပွင့်လေးရဲ့ မေတ္တာ၊ စေတနာကို ဖိုးဟန် သိရပြန်ပါလေရော။

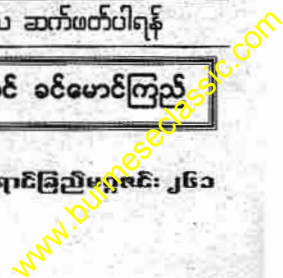
ညဘက် မအိပ်ခင် ဆီးသွားတဲ့အကျင့် ဖိုးဟန်မှာရှိတယ်။ နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကျောင်းရဲ့ မြောက်ဘက် ကျောင်းစည်းတန်းနားမှာ ဆီးသွားတာ။ ညစဉ်ညတိုင်း အဲဒီနေရာလေးမှာပဲ။ နေရာမပြောင်းဘူး။ မရွှေ့ဘူး။ တစ်ညတော့ ဆီးသွားမယ်လို့ ဖိုးဟန်အောက်ကို အဆင်း...

'ကျောင်းဆရာ ဓာတ်မီးယူသွားလေ'

လို့ ဦးပွင့်လေးက အမိန့်ရှိတယ်။ ဖိုးဟန်က ညဘက်ဆို ဓာတ်မီးမထိုးဘူး။ မသုံးဘူး။ လက်ထဲမှာ ပါသွားရင် တောင် မထိုးဘူး။ လူတွေရဲ့ စရိုက်က နေရာဒေသကို လိုက်တယ်။ ဓာတ်မီးထိုးလိုက်ရင် 'ငါ ဒီမှာရှိတယ်' လို့ ပြောလိုက်တာနဲ့ အတူတူပဲလို့ ဖိုးဟန် ထင်တယ်။

အထင်ပါ။ ထင်တဲ့အတိုင်းလဲ လုပ်တာပါပဲ။ ဖိုးဟန်ရဲ့ ဒီအကျင့်ကို ဦးပွင့်လေးလဲ သိပါတယ်။ ညစဉ်ညတိုင်း ကြုံနေကြတဲ့ ကိစ္စလေ။

ရှေ့တောင် ခင်မောင်ကြည်

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်လေးဆယ်လောက်က မိဘနှစ်ပါးနဲ့အတူ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ တကယ့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်ပုံလေးကို စာဖတ်သူများ သိစေချင်လို့ ဒီစာမူ လေးကို ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်လို တင်ပြလိုက် ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ စာရေးဆရာ မဟုတ်ပါဘူး။ စာရေးသူသာ ဖြစ်ပါ တယ်။ ဖတ်ရတာ အဆင်မပြေမှု ဖြစ် ခဲ့ရင် ကျွန်တော် စာရေးသူရဲ့ အပြစ်ပါ ပဲ။

အဖြစ်က ဒီလိုဗျ... စာရေးသူနဲ့ မိဘနှစ်ပါးဟာ ရန်ကုန်-ပြည် ကား လမ်းနံဘေးက ရွာလေးတစ်ရွာမှာ နေပါတယ်။ စာရေးသူတို့ ခြံဝင်းဟာ ပေငါးဆယ်၊ ခုနစ်ဆယ် ခြံဝင်းပါ။ ခြံထဲမှာတော့ တခြား သီးပင်စားပင် တော်တော်များများ စိုက်ထားပါတယ်။

တောရွာဆိုတာ သိကြတဲ့အတိုင်း ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အမျိုးတွေက မတ် လည်ပိုင်းနေတာပဲ။ ခြေရင်းခြံမှာ အစ်မ ဝမ်းကွဲ၊ ခေါင်းရင်းဘက်မှာ အဖေ့ရဲ့ အစ်မတွေနဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ အစ်မ တစ်ဝမ်းကွဲတွေက မုန့်ဟင်းခါးဖတ် လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ကြတယ်။ အစ်မ ဝမ်းကွဲနှစ်ယောက်က တစ်အိမ်စီမှာ သူ့မိသားစုတွေနဲ့အတူ မုန့်ဟင်းခါး ဖိုတွေ ထောင်ကြတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ခြံတွေနဲ့ မနီးမဝေးမှာ စပါးတွေကို ဒိုင်အဖြစ် လက်ခံတဲ့ စပါးဒိုင်ရှိပါတယ်။ အဲဒီစပါးဒိုင်မှာ အဖေနဲ့ အမေက မုန့်ဟင်းခါးရောင်းပါ တယ်။ ရွာအနီးအနားမှာ ပွဲလမ်းသဘင် ရှိရင်လဲ ညဘက်ဆိုရင် ဆိုင်ခင်း ဆိုင်သိမ်းဆိုရင် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အဖေနဲ့အတူ ဆိုင်ခင်းဆိုင်သိမ်း လုပ် ပေးပါတယ်။

မုန့်ရောင်းကုန်မှ ဆိုင်သိမ်းတယ် ဆိုတော့ အသွားတုန်းကလို မလေး

ခန်းကျောင်းလုပ် (စမ်းချောင်း)

ကြုံဆုံခဲ့သော ညစ်ညူး

တော့ပါဘူး။ မုန့်ဟင်းခါးဖတ်ထည့်တဲ့ ဇလုံထဲ ပန်းကန်တွေထည့်ပြီး ခေါင်း ပေါ်ရွက်လာရုံပါပဲ။ ဆိုင်ထွက်မယ် ဆိုရင်တော့ ဟင်းရည်အိုးကို ဆိုင်းထမ်း နဲ့ထမ်းပြီး ယူသွားရုံပါပဲ။

စာရေးသူတို့ နေထိုင်တဲ့ အိမ်ရှေ့မှာ မူလတန်းကျောင်းလေးနဲ့အတူ ကျောင်း ရှေ့မှာ ရွာထဲက လူငယ်တွေ ညနေ ကျရင်ကန်တဲ့ မကျဉ်းမကျယ် ဘောလုံး ကွင်းရှိတယ်။ ကားလမ်းမှ နံဘေးက အိမ်တွေက လူတွေကတော့ ကားလမ်း ဘက်မျက်နှာမူပြီး နောက်ဘက်ကျ တော့ ဘောလုံးကွင်းပေါ့။

ဒါပေမယ့် သရက်ပင်တွေ၊ ပိန္နဲပင် တွေ တခြားအပင်ကြီးတွေနဲ့ ဆိုတော့ ဘောလုံးကွင်းကနေ အိမ်ကို သိပ်မမြင် ရဘူး။ အပင်တွေက ကွယ်နေလို့ ဘောလုံးကန်ရင်လဲ အိမ်တွေကို မထိဘူး။ အပင်တွေခံနေလို့။

စာရေးသူလဲ အသက်နှစ်ဆယ် ကျော်ဆိုတော့ အိမ်ရှေ့မှာလဲ ဘောလုံး ကွင်းရှိတော့ ဘောလုံးကန်ဖြစ်ပါတယ်။ စနစ်တကျမရှိဘဲ၊ ဘောကန်ဖိနပ်မလို ဘဲ အပျော်ကန်ရုံပါပဲ။

စာရေးသူပြောချင်တာက ဒီလိုပါ။ တစ်နေ့ရွာအနီးမှာ ဘုန်းကြီးပျံပွဲရှိပါ

www.burmeseclassic.com

တယ်။ ရွာတွေက အသုဘတို့၊ ဘုန်းကြီးပျံတို့ဆိုရင် တတ်နိုင်ရင် ပွဲတွေဘာတွေတောင် ထည့်ပါတယ်။ စာရေးသူ အဖေရဲ့အစ်မ ကြီးကြီး ဆုံးတုန်းက ဆိုရင် “မြဖိုးသာအောင်” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းတောင် ထည့်ပါသေးတယ်။

တောရွာလေး ဘုန်းကြီးပျံကလဲ အလွန်ပဲ စည်ပါတယ်။ အဲဒီမှာ အဖေကြီးကတော့ ဆိုင်းဆိုင်းလဲပါတော့ ဘုန်းကြီးပျံပွဲမှာ မုန့်ဟင်းခါးရောင်းဖို့ အမေနဲ့အတူ ဝိုင်းကူရောင်းဖို့အတွက် အဖေဟာ ဆိုင်းလဲနားထောင်၊ မုန့်ဟင်းခါးလဲရောင်းပါတယ်။

တောရွာတွေဟာ ညဘက်တွေဆိုရင် အအေးပိုလေ့ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် အမေနဲ့အတူ မုန့်ဟင်းခါးရောင်းတဲ့အဖေဟာ ခေါင်းပေါင်းတဘက်အဖြူနဲ့အတူ ခြုံနေကျတဘက် မဖြူတဖြူကို ကိုယ်မှာပတ်ပြီး အဖေက ခေါင်းမှာ မုန့်ဟင်းခါးဖတ်လေ့ရှိပြီး ကျွန်တော်က ဆိုင်းထမ်းထဲမှာ မုန့်ဟင်းရည်အိုးထမ်းပြီး ဘုန်းကြီးပျံပွဲကို လိုက်ပြီး စားပွဲငှား၊ ဆိုင်ခင်းပြီးတော့မှ ဆိုင်းမကြိုက်တဲ့သူမို့ အိမ်ကိုပြန်လာပါတယ်။

ညဉ့်နည်းနည်းနက်တော့ မုန့်ဟင်းခါး ကုန်ချိန်လောက်မုန်းပြီး ဆိုင်သိမ်းဖို့အတွက် ဘုန်းကြီးပျံရှိတဲ့နေရာ ဆိုင်ဖွင့်တဲ့နားကို သွားပြီးကြည့်တော့ အမေဟာ မုန့်ဟင်းခါးကုန်လို့ ဆိုင်တောင် သိမ်းပြီးနေပါပြီ။

အဖေကတော့ ဆိုင်းဝိုင်းအရှေ့ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်း အင်္ကျီအဖြူလက်ရှည်နဲ့ ခေါင်းပေါင်းတဘက်အဖြူ ခေါင်းပေါင်းထားပြီး ဆေးပြင်းလိပ် (နဂါးဆေးပြင်းလိပ်) ပါးစပ်မှာခဲရင်း ဆိုင်းကြိုက်သူဆိုတော့ နားထောင်နေပါတယ်။

ညဉ့်ကလဲ နက်လှပြီ။ အမေကလဲ အိမ်ချင်ပြီမို့လို့ အဖေကို လှမ်းခေါ်ပေမယ့် ခဏနားထောင်ပြီးမှ ပြန်လာမယ်ဆိုတာနဲ့ အလာတုန်းက ဟင်းရည်အိုးထဲမှာ ဟင်းရည်ရှိပေမယ့် အပြန်ကျတော့ ဗလာဖြစ်တာမို့လို့ အိုးထဲကို ဆုံတဲ့ ပစ္စည်းတွေထည့်ပြီး ဆိုင်းထမ်းနဲ့အညီ ထမ်းလာပါတယ်။ အမေကတော့ ရှေ့ကနေ တစ်ယောက်တည်း သွားပါပြီ။

အဖေကတော့ ခဏနေကျရင် မုန့်ဟင်းခါးလေ့ကို ခေါင်းပေါ်ရွက်လိုက်လာမှာပါ။ ဘာမှမပါဘူးဆိုပေမယ့် ရေခန်းအိုးတို့ ပန်းကန်တို့ မီးခွက်တို့ကို လေ့ထဲ ထည့်ရွက်လာမှာပေါ့။

အရှေ့ကသွားတဲ့ အမေကတော့ အိမ်ရောက်နေပါပြီ။ ကျွန်တော်လဲ အိမ်ပေါ်မှာ ဆိုင်းထမ်းချပြီး အဖေပါလာမလားလို့ နောက်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ဘောလုံးကွင်းအလယ် လောက်မှာ အဖေကို လေ့အဖြူ ခေါင်းပေါ်ရွက်ပြီး လာနေတာ တွေ့ရပါတယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ အိမ်ပေါ်မှာ ဆိုင်းထမ်းချပြီး အဖေခေါင်းပေါ်က လေ့ကို ယူမလို့ အဖေဆီသွား အနားရောက်တဲ့အခါမှာ အဖေကို လုံးဝ မတွေ့ရပါဘူး။ လကလဲသာသာ ဘောလုံးကွင်းကလဲရှင်းရှင်း ခေါင်းပေါင်းအဖြူ အင်္ကျီအဖြူလက်ရှည်၊

လေ့အဖြူရွက်လာတဲ့ အဖေကို အသက်နှစ်ဆယ်ကျော် ကျွန်တော့် မျက်လုံးနဲ့ အမြင်မှားစရာ မရှိပါဘူး။

တောမှာနေပြီး မှိုရှာ၊ ငါးရှာ၊ ဖားရှာတဲ့ မျက်စိက ဒီလောက် မမူန့်သေးပါဘူး။ ဒါနဲ့ပဲ ဘောလုံးကွင်းဘေးနားက အပင်တွေနားမှာ အပေါ့များ စွန့်သလား စောင့်ကြည့်၊ ရှာကြည့်ပေမယ့် အရိပ်အယောင်တောင် မတွေ့ရပါဘူး။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ မကျေမနပ်နဲ့ ပွဲခင်းထဲအထိ သွားကြည့်တဲ့အခါမှာ အဖေက အခုမှ ပွဲခင်းထဲက ထလာပြီး အနားမှချထားတဲ့ လေ့ကို ခေါင်းပေါ်ရွက်ဖို့ ပြင်နေတုန်း ကျွန်တော် အနားရောက်သွားပြီး လေ့ကို ကျွန်တော့် ခေါင်းပေါ်ရွက်ပြီး အဖေကို မေးလိုက်ပါတယ်။

‘အဖေ ခုနတုန်းက ကျွန်တော့်နောက်က လိုက်လာသလား’

‘မင်းမြင်တဲ့အတိုင်းပဲ အခုမှ ပြန်မလို့ ထလာတာပဲ’

‘မဟုတ်ပါဘူး အဖေပြန်လာပြီး ပြန်နားထောင်တာ မဟုတ်လား’

‘ငါက ဘာလို့ ပြန်လာရမှာလဲ ပေါက်တတ်ကရတွေ မပြောစမ်းနဲ့ကွာ’

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ အဖေဟာ ရှေ့ကနေ ခပ်သုတ်သုတ် သွားနေပါတယ်။ ကျွန်တော်လဲ လေ့ကို ခေါင်းပေါ်ရွက်ပြီး ခုနတုန်းက ဘောလုံးကွင်းထဲမှာ တွေ့ခဲ့တာ အင်း... တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ။ ဘာဖြစ်တာလဲဆိုတာ စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးကိုပဲ မေးကြည့်ပါရစေတော့...

စန်းအောင်လင်း
(စမ်းချောင်း)

www.burmeseclassic.com

စေ့ဖြည့်ချင်နေပါ

တဲ့ အလုပ်သမား ကိုစံသိန်းဆိုသူက
၎င်း၏ဆရာဟာ သူတစ်ပါး ဆောက်
လုပ် ပူဇော်ထားတဲ့ နတ်စင်အား ဖျက်
ဆီးပစ်ခဲ့ကြောင်း ပြန်လည် ပြောပြပါ
တယ်။

လဲဖြစ်တဲ့
ဦးမောင်မောင်
ဆိုသူက...

ဦးဘိုးဟန်က...

“တောတောင်ထဲတွင် ဤသို့ဖြူ
လှိုင်သည်မှာ အလွန်မှာယွင်းကြောင်း”
ပြောပါတယ်။

အဲဒီနောက် သိတဲ့ အလုပ်သမား
အား ထိုနေရာသို့ လိုက်ပို့ခိုင်းပြီး နတ်
များအား တောင်းပန်ကြောင်း သိရပါ
တယ်။ ညနေပိုင်းမှာ ၎င်းနေရာ
ဟောင်းမှာ နတ်စင်အသစ်တစ်စင်
ဆောက်လုပ်ပေးထားပြီး ပန်းများဖြင့်
ဝေဆာနေတဲ့ ဝါးကျည်တောက်
အသစ်ကလေးများအား မြင်တွေ့ရ
တော့တယ်။

ဦးဘိုးဟန် သွားရောက် တောင်းပန်
တဲ့ အချိန်ကစလို့ စာရေးသူရဲ့ သူငယ်
ချင်း ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာဟာ
တဖြည်းဖြည်း သက်သာလာပြီး ညပိုင်း
မှာ ဖောရောင်နေခြင်းများ သက်သာ
ပျောက်ကင်းသွားပါတယ်။ မျက်စိမှာ
လဲ အကောင်းပကတိ ပြန်ဖြစ်သွား
တော့တယ်။

ဒါကြောင့် စာရေးသူ ပြောလိုတာ
က...

‘ဤကိစ္စမျိုးတွင် ယုံကြည်ချင်သော
အိမ်ယာ သူတို့ကိုသာ သွားပြီး နေထိုင်
ဖျက်ဆီးခြင်း မလုပ်ပါနဲ့’
လို့...

သူငယ်ချင်းရဲ့ အမည်မှန်ကို
ပြောင်းထားခြင်းမှအပ အဖြစ်အပျက်
အားလုံးသည် တကယ်ဖြစ်ရန်
ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါကြောင်း
ပြအပ်ပါသည်။

တောင်တွင်း-ချောက်ငြိမ်း

‘ဘယ်သူတွေ လုပ်ထားတာလဲ
တော်တော် ရှုပ်တာပဲ’
စသည်ဖြင့် ပြောဆိုရင်း
၎င်းယိုင်နဲ့နဲ့ နတ်စင်
ကလေးအား ဖျက်ဆီး
ပစ်လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီနေ့မှာပဲ
ထမင်းစားချိန်စခန်းကို
ပြန်ရောက်ကြတော့ကာ
စာရေးသူရဲ့ သူငယ်ချင်းပေါ့။ ၎င်းရဲ့
တဲအနီးရှိ အဝတ်လှန်းဖို့ ပြုလုပ်
ထားတဲ့ ကြိုးတန်းအား ဝင်တိုးမိပါ
တော့တယ်။

၎င်းကြိုးတန်းမှာ စခန်းကို သူရောက်
စကတည်းက လုပ်ထားတာ ဖြစ်လို့
နေ့စဉ်တွေ့နေကျပါ။ တစ်ကြိမ် တစ်ခါ
မှ ဤသို့ မဖြစ်ဖူးပါ။ အဲဒီလို တိုးမိရာ
မှာလဲ ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက် ထိခိုက်မိ
ခြင်းမရှိပါ။

သို့သော် နောက်တစ်နေ့အကြာ
တွင် သူငယ်ချင်းရဲ့ မျက်နှာတစ်ခုလုံး
‘ယောင်ယောင်’ ခြင်္သေ့ကောင်
အောင်ပိတ်၊ မျက်စိမှာလဲ ဘာမှမမြင်ရ
တော့ပါ။

ထိုအချိန်တွင် အတွေ့အကြုံလဲများ၊
ဗဟုသုတလဲ စုံလင်သော အလုပ်
သမားများ ဦးဘိုးဟန်ဆိုသူက...

‘ဒီပုဂ္ဂိုလ်က တောထဲမှာ ဘာအမှားများ
လုပ်ခဲ့တုံး’
လို့ မေးပါတယ်။

နတ်စင်ကလေးအား ဖျက်ဆီးပစ်
ချိန်က သူငယ်ချင်း၏အနီးမှာ ရှိနေခဲ့

တောင်တွင်းကြီးမြို့မှ (၆)မိုင်အကွာ၊
ရန်ကုန်-ပြည်-မန္တလေး လမ်းမကြီး
ပေါ်ရှိ ချောင်းနက်ကျေးရွာမှ လမ်း
ခွဲ၍ တောင်ညိုသို့ ဖောက်သောလမ်း
ကို အရှိန်အဟုန် ကောင်းကောင်းနဲ့
လမ်းဌာန(DOH)မှ ဆောင်ရွက်နေချိန်
က အဖြစ်ပါ။

ချောင်းနက်ကျေးရွာမှ (၁၅)မိုင်ခန့်
အကွာအဝေးမှာရှိတဲ့ ငါးခုံးမစခန်းမှာ
တဲတန်းလျားများဆောက်၍လမ်းဌာန
ဝန်ထမ်းများနှင့် အလုပ်သမားများ
စခန်းချနေထိုင်ပြီး လမ်းလုပ်ငန်းများ
ဆောင်ရွက်နေကြပါတယ်။

တစ်ရက်သော နံနက်ခင်းမှာပေါ့။
ကျွန်တော်တို့နေတဲ့ စခန်းနဲ့ မနီးမဝေး
မှာရှိသော သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်
မှာ အားလုံး ဝါးနဲ့ချည်း ဖြစ်သလို
အနေအထားဖြင့် ဆောက်ထားတဲ့
နတ်စင်ကလေး တစ်စင် ရှိပါတယ်။

အဲဒီ နတ်စင်ကလေးပေါ်မှာတော့
ဝါးကျည်တောက်ထဲတွင် သစ်ခက်
သစ်ရွက် အညွန့်များထိုး၍ ပူဇော်ပသ
ထားသည်ကို တွေ့ရတဲ့ စာရေးသူရဲ့
လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်လဲဖြစ်၊ သူငယ်ချင်း
၂၆၄ နဂဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျွန်ုပ်သည် နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းအဖြစ် နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော်မျှ အမှုထမ်းခဲ့ပြီးနောက် အငြိမ်းစားယူခဲ့၏။

ယခုသော် ကျွန်ုပ်မှာ အငြိမ်းစားဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ပေပြီ။ အငြိမ်းစားမယူမီကပင် ကြိုတင်ပြင်ဆင်သည့် အနေဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် အပူပိုင်းဒေသသစ်သီးခြံတစ်ခြံကို ရမည်းသင်းမြို့၌ စိုက်ပျိုးခဲ့၏။ ထိုအသီးအနှံများ ရောင်းရငွေဖြင့်ပင် အေးချမ်းစွာ စားသောက်နေထိုင်နိုင်ပေသည်။

သရက်ခြံလုပ်ငန်းမှာ အခြားရာသီသီးနှံစိုက်ပျိုးရသည်လောက် ကရိုကထမများလှပေ။ မိသားစုလုပ်အားအပြင် ပြင်ပမှ ရာသီချိန်အလုပ်သမား အနည်းငယ်မျှ ငှားရုံဖြင့်ပင် လုပ်ငန်းများကို လည်ပတ်နိုင်၏။ ကျွန်ုပ်၏ သားသမီးများကလည်း ကျွန်ုပ်အား မည်သည့်အလုပ်ကိုမျှ လုပ်ခွင့်မပြုကြပေ။ အလုပ်ဟူသမျှကို သူတို့ကသာ ခိုင်ခံ့၍ လုပ်နေကြပေတော့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်၏ နေ့တစ်ဝှက်အလုပ်မှာ ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ ပရိတ်ရွတ်ခြင်း၊ ဂါထာမန္တန်များ ရွတ်ဖတ်ခြင်းနှင့် မြေးထိန်းရသည့် လုပ်ငန်းမျှသာ ရှိတော့၏။

ကျွန်ုပ်တွင် ခိုင်ရွှေမင်္ဂလာ၊ စိန်စီရတနာနှင့် ပတ္တမြားမာလာ ဟူသော မြေး(၃)ယောက် ရှိပါသည်။ မြေးဦး ခိုင်ရွှေမင်္ဂလာမှာ မိခင်က နွဲ့ဖြတ်သည်နှင့် အဘိုး၊ အဘွားနှင့် အတူလိုက်၍ နေထိုင်သူဖြစ်ရာ သူ အိပ်ရာဝင်လေတိုင်း ကျွန်ုပ်က သူ့အား ပုံပြင်များကို ပြောပြရလေ့ ရှိပါသည်။

တစ်ညတွင် ကျွန်ုပ်သည် မြေးအား ရှေးကဖြစ်ခဲ့ဖူးသော သိကြားမင်းနှင့်

သူရမင်း (ဗျာဝံ)

နဂါးနှင့်

ထိုက်ထွေဖြစ်လိုမှာ

အသုရာတို့၏ စစ်ပွဲပုံပြင်ကို ပြောပြခဲ့၏။

ပုံပြင်ပြော၍အပြီးတွင် ပုံပြင်နှင့်ပတ်သက်သည့် သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို ကျွန်ုပ်က တိုးညင်းစွာ ညည်းလိုက်မိပါသည်။

'အာလိန်ငါးဆင့်...နဂါးနှင့် ဂဠုန်ရံ ကုမ္ဘာနိယက စတုမဟာရာဇာ မခံနိုင်ငြားလို့ သိကြားထွက်တဲ့အခါ တွက်ရေသိမ်းရှစ်သောင်းခြောက်ထောင် ယူဇနာ ဝရစိန်လွတ်ခါ မြင်းမိုရ်ကိုပင် သူခွင်းချင်ခွင်းလို့ ဖောက်နိုင်တာ'

ကိုအံကြီး သီဆိုထားသော သခွတ်ပွင့်နိုင်သီချင်း ဖြစ်ပါသည်။

'ဘိုးဘိုး နဂါးအကြောင်းပြော... နဂါးအကြောင်းပြော နဂါးအကြောင်းကို ရွှေမင်္ဂလာသီချင်းတယ် ပြောပြနေနော်'

မြေးက ပူဆာလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်က သူ့အား ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က အရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်မြတ်ကြီး နှိမ်နင်းခဲ့ရသော နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းအကြောင်းကို ပြောပြ၏။ သူက အဆိုပါ အကြောင်းကို သူ့အဒေါ်များ ပြောပြသဖြင့် သိပြီးသားပါဟု ဆိုပါသည်။

ကျွန်ုပ်က ဝိဇ္ဇာပုတ္တ၊ ဧရာပထ၊ ဆဗျာပုတ္တ၊ ကဏှာဂေါတမ ဟူ၍ နဂါးမျိုး (၄)ပါးရှိကြောင်း ပြောပြပြန်၏။ သူက နားမထောင်ချင်ပါ ဆိုပြန်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်ုပ်က စောစောက ပြောခဲ့သော နဂါးမျိုး (၄)ပါးအပြင် နဂါးပြည်၌နေသောနဂါး၊ ရေ၌နေသော နဂါး၊ မြေပြင်၌နေသော နဂါးနှင့် တောင်ခေါင်းကြီးများအတွင်း၌ နေသော နဂါးများလည်း ရှိသေးကြောင်း ပြောပြရပြန်၏။ သူက စိတ်ဝင်စားဟန် မပြပါ။

'ရွှေမင်္ဂလာကို ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက အကြောင်းတွေ မပြောနဲ့၊ ဘိုးဘိုးတွေဖူးတဲ့ နဂါးအကြောင်းကိုပဲပြော' ဟူ၍ မြေးက ဆိုလာဖြစ်တော့၏။ ဒီကလေးကို မဟုတ်မဟပ် တော်စွာလျော်စွာ ပြောပြ၍လည်းမဖြစ်။ ပြောပြန်လျှင်လည်း သူက အခြားသူများကို ပြန်ပြောပြနေလျှင် မိမိသာ အရှက်ရမည်မို့ မိမိအား မိမိ၏ ဖခင် ပြောပြခဲ့ဖူးသော နဂါးနှင့်ပတ်သက်သည့် ဖခင်၏ကိုယ်တွေ့နှင့် မိမိလက်ထက် မိမိတွေ့ကြုံခဲ့ရသော အတွေ့အကြုံများကို ပေါင်းစပ်ကာ ပြောပြမှ ဖြစ်လေတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီး မိမိကြားသိ ကြုံတွေ့ဖူးသော ဖြစ်ရပ်မှန်များကို ပြောပြရပါတော့သည်။

* * *

ကျွန်ုပ်ဖခင်၏ နဂါးနှင့် ပတ်သက်သည့် အတွေ့အကြုံများအနက်မှ ပထမဖြစ်ရပ်မှာ ဤသို့ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်၏ အဘိုး၊ အဘွားများသည် မအူပင်မြို့နယ်၊ တမန်လေးကျေးရွာတွင် လယ်ကေပေါင်းများစွာကို လုပ်ကိုင်နေထိုင်ကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။

သားသမီးများကို မအူပင်မြို့ပေါ်တွင် အိမ်တစ်ဆောင်ဆောက်ကာ ကျောင်းတက်စေ၏။ ကျွန်ုပ်ဖခင်မှာ သားအကြီးဆုံး ဖြစ်ပေရာ ကျောင်းအားရက်များတွင် မိဘများထံပြန်၍ မြို့ပေါ်အိမ်အတွက် ဟင်းရန် သားငါးပုစွန်မှအစ ငါးပိငါးခြောက်များကို တစ်ပတ်စာ၊ တစ်ပတ်စာ ယူလာရလေ့ရှိပါသည်။

တစ်ရက်သော် ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်သည် တမန်လေးကွင်းထဲ၌ မိဘများထံသို့ သွားရာတွင် သူ၏ညီမ(ကျွန်ုပ်၏ အဒေါ်)တစ်ယောက်လည်း လိုက်လာခဲ့၏။ မောင်နှမ နှစ်ယောက်သည်

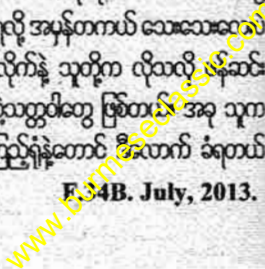
မအူပင်မြို့ပေါ်အိမ်မှ နေ့လယ်နှစ်နာရီခန့်တွင် စတင် ထွက်ခွာလာခဲ့ကြရာ တမန်လေးကွင်းထဲရှိ လူနေတဲများကို မြင်ရသည့်နေရာသို့ နေမဝင်မီ ရောက်ရှိခဲ့ကြပါသည်။

ထိုနေရာတွင် ကန်စွန်းပင်များ အလွန်ပေါများသော ရိုးတစ်ခုရှိ၏။ (ရိုးဟူသည်မှာ ချောင်းလက်တက် ဖြစ်ပါ၏။) ထိုရိုးသို့ရောက်လျှင် ကျွန်ုပ်၏ အဒေါ်ဖြစ်သူက ကန်စွန်းရွက်များကို ညစာအတွက် ခူးယူနေပါတော့သည်။ တစ်ခဏအကြာတွင် ကျွန်ုပ်၏ အဒေါ်သည် ကန်စွန်းရွက်ခူးနေရာမှ ရိုးကမ်းပေါ်သို့ အပြေးတက်လာခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်၏ဖခင်က မေးမြန်းရာ လက်ညှိုးလုံးခန့်ရှိပြီး အမောက်ရှိသော မြွေတစ်ကောင်ကို သူ တွေ့လိုက်ရကြောင်း မြွေ၏အရောင်မှာ ကြာနီပွင့်အရောင်ကဲ့သို့ ရဲရဲနီနေပြီး သူ့ရှိရာဘက်သို့ ရေကူးလာရင်းက သူ ဟင်းရွက်ခူးနေသည်ကို ဦးခေါင်းထောင်၍ ကြည့်သွားကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ခရီးဆက်ခဲ့ကြရာ တဲသို့ ရောက်သည်နှင့် အဒေါ်ဖြစ်သူမှာ အပြင်းဖျားတော့၏။ တစ်ညလုံး လူမှန်းသူမှန်းပင် မသိတော့ချေ။ နံနက်လင်းလျှင် လင်းချင်း ကျွန်ုပ်၏ ဘိုးအေဖြစ်သူက သူ့ကိုးကွယ်သော ဆရာတော်ထံ သွားရောက်ကာ အကြောင်းစုံကို လျှောက်ထား၏။

'အာကြီးသီး၊ တွေ့ခဲ့တာက ရှိရှိပြော ယဟုတ်ဘဲကိုးကွယ်၊ အဲဒါ နဂါးလို့ခေါ်တယ်။ သူ့ကို ရန်ပူလို့ သူကလဲ ပြန်ပြီး ရန်လုပ်ယွှားတာ။ အခုလို သေးသေးလေး တွေလိုက်ရလို့ အပန်တကယ် သေးသေးလေး ယဟုတ်လိုက်နဲ့ သူ့ကို လိုသလို ဖန်ဆင်း လိုရာညတ္တဝါတွေ ဖြစ်တယ်။ အခု သူက ရှိရှိကြည့်ရုံနဲ့တောင် ဒီအဟက် ခံရတယ်

ဆိုတာ အာကြီး စဉ်းစားသာ ကြည့်ပေ
ဆရာတော်က အမိန့်ရှိပြီး ရေ
တစ်ခွက်ကို ယူကာ မန်း၍ ပေးလိုက်
သည်။

ဆရာတော်၏ ရေမန်းကို
တိုက်ပြီး တစ်နာရီခန့်
အကြာတွင် အဒေါ်ဖြစ်သူ
မှာ အဖျားကျသွားပြီး ပကတိ ပြန်လည်
ကောင်းမွန်သွားပါတော့သည်။

ဖခင်၏ အတွေ့အကြုံ ဒုတိယ
ဖြစ်ရပ်မှာ ဤသို့ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏
ဖခင် အသက်(၂၀)အရွယ်တွင် မိဘ
များ၏ တိုက်တွန်းချက်အရ ရဟန်း
ဘောင်သို့ ဝင်ခဲ့၏။ ဖခင် ရဟန်းဘောင်
သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည့် ကျောင်းမှ
ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်မှ ကျွန်ုပ်၏
အဒေါ်ကား ရေမန်း၊ မန်း၍ ပေးသော
ဆရာတော်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်သည် တပည့်ရဟန်း
ငယ်များ၊ ကိုရင်များနှင့် တရင်းတနီး
နေလေ့မရှိပေ။ ဆရာတော်ကား နံနက်
အရှက်ဆွမ်းစားချိန် နေ့ဆွမ်းစားချိန်နှင့်
ညဘုရားဝတ်ပြုချိန်တို့၌သာ တွေ့ရ
တတ်၏။

အခြားအချိန်များတွင် ယင်း၏
ကျက်သရေခန်းအတွင်း၌သာ နေလေ့
ရှိပါသည်။ ဆရာတော်က စာချခြင်း
လည်း မပြုပေ။ ကျောင်းတွင် စာချ
ဘုန်းကြီးတစ်ပါး သီးသန့်ရှိပါ၏။

ကျွန်ုပ်၏ဖခင် ရဟန်းဝတ်နှင့်
ရှိနေစဉ်အတွင်း တစ်ရက်သော နံနက်
စောစောတွင်ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်က
ကျောင်းရှိ ရဟန်းငယ်များ၊ ကိုရင်များ၊
ကျောင်းသားများကို ခေါ်ကာ...

‘ငါတပည့်များနဲ့ ငါ မကြာမီခွဲရတာပယ်
ငါ့မှာ ဆီထွက်ရန် အကြောင်းကိစ္စ ပေါ်လာပြီ
ငါ့မိန့်ပတ္တမီ ငါ့အဖွဲ့ကို ငါတပည့်များအား

ပြန်ပို့ပယ်’
ဟု အမိန့်ရှိလိုက်သည်။
ထို့နောက် ကျောင်းရှေ့မြေပြင်တွင်
အချင်းတစ်လံခန့်ရှိသော စက်ဝိုင်းပုံ
စည်းဝိုင်းတစ်ခုကို ဝိုင်းလိုက်ပြီး
သက္ကတဘာသာဖြင့် ဂါထာများကို
ရွတ်တော့သည်။ မကြာမီ ရေမြွေ၊
မြက်လျှော့မှအစ အဆိပ်မဲ့မြွေများ
ရောက်လာကြတော့၏။ ဆရာတော်
က...

‘မိတ်တို့ကို ဝါခေါ်လျှင်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝါခေါ်လျှင်ပုဂ္ဂိုလ်
အခြားပုဂ္ဂိုလ်သာ ဖြစ်သည်’
ဟု ပြောကာ အဆိုပါ ရောက်လာ
သော မြွေများကို ပြန်လွှတ်၏။
ထို့နောက် မြွေပွေး၊ မြွေဟောက်များ
ရောက်လာပြန်သည်တွင် ဆရာတော်
က အလားတူ ပြောကာ ပြန်လွှတ်ပြန်
၏။

ထို့နောက် ယောက်ျားကြီးတစ်ဦး
၏ လက်မောင်းလုံးသာသာခန့် လုံးပတ်
ရှိသော ငန်းတော်ကြားမြွေကြီး တစ်
ကောင် ရောက်လာပြန်သော်လည်း
ဆရာတော်က ပြန်လွှတ်ခဲ့ပြန်ပါသည်။
ယင်းမြွေများသည် ဆရာတော် ဝိုင်း
ထားသော စည်းအတွင်းသို့ မဝင်နိုင်ကြ
ဟု ဆို၏။

ဆရာတော်က ဂါထာမန္တန်များကို

ဆက်ကာဆက်ကာ ရွတ်နေပြန်သည်။
အတန်ကြာတော့မှာ စည်းဝိုင်းအတွင်း
မီးခိုးများ ထလာပြီး မီးခိုးများ ပြယ်ချိန်၌
စည်းဝိုင်းအလယ်တွင် ဟသံပဒါးရောင်
ကဲ့သို့ ရဲရဲနီသော အရောင်အသွေး ရှိ
သည့် မြွေငယ်တစ်ကောင် ရောက်ရှိနေ
တော့၏။ ထိုမြွေ၌ တိုက်ကြက်ဖ၏
အမောက်ကဲ့သို့သော

အမောက်လည်း
ပါရှိသည်ဟု ဆိုပါသည်။
ဆရာတော်က အဆိုပါမြွေအား
သက္ကတဘာသာဖြင့် စကားပြော၏။
မြွေကလည်း သက္ကတဘာသာဖြင့်ပင်
စကားပြန်ပြောသည်ဟု သိရပါသည်။
မြွေ၏ စကားပြောသံမှာ ကလေးငယ်
ကလေး၏ စကားပြောသံနှင့် တူသည်
ဟု ဆို၏။

အတန်ကြာ ဆရာတော်နှင့် မြွေ
အပြန်အလှန် စကားပြောဆိုပြီးနောက်
ဆရာတော်က မြွေကို ပြန်လွှတ်လိုက်
၏။ စည်းဝိုင်းအတွင်း မီးခိုးများ ထလာ
ပြီး မီးခိုးပြယ်ချိန်တွင် မြွေလည်း
ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

မြွေ ပျောက်ကွယ်သွားပြီးနောက်
ဆရာတော်က ယင်းနောက်ဆုံးခေါ်
လိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်မှာ နဂါးဖြစ်ကြောင်း
တပည့်များအား ပြောပြသောဟူ၏။

ဆရာတော်က တပည့်များအား
“မင်းတို့ ငါ့ဆီက ဘာများ တောင်း
စရာရှိသလဲ” ဟု မေးပါသော်လည်း
မည်သည့်တပည့်ကမျှ တစ်စုံတစ်ရာ
တောင်းခံခြင်းမပြုခဲ့ပေ။ ဆရာတော်က
“ငါ့တာဝန်တော့ ကုန်ပြီ” ဟုဆိုကာ
ကျက်သရေခန်းအတွင်း ပြန်လည်
ဝင်ရောက်သွားတော့၏။

ရက်များမကြာမီ ဆရာတော် ပျံလွန်
ခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော် ပျံလွန်ပြီးကာမှ
ဆရာတော်ထံမှ ပညာမယူလိုက်ရ

www.burmeseclassic.com

သည်ကို တပည့်များ ယူကျုံးမရ ဖြစ်ကြ
ရ၏။ ယနေ့တိုင် တပည့်များက ဆရာ
တော် ထွက်ရပ်လမ်းသို့ ကြွမြန်းသွား
ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း
ယုံကြည်လျက်
ရှိကြပါသည်။

နဂါးနှင့်ပတ်သက်၍
နောက်ထပ် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုမှာ ကျွန်ုပ်၏
ကိုယ်တွေ့ဟု ဆိုနိုင်၏။ ကျွန်ုပ်
ပြင်ဦးလွင်မြို့ရှိ စစ်ကျောင်းကြီး တစ်
ကျောင်းတွင် ရှိစဉ်က ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်ကကျွန်ုပ်တို့ တပ်မတော်အရာ
ရှိများမှာ ကျောင်းတာဝန်မှူးနှင့် တပ်
နယ်တာဝန်မှူးဟူ၍ တာဝန်မှူး တာဝန်
များကို အလှည့်ကျသူကြရ၏။ တပ်
နယ်တာဝန်မှူးတာဝန်မှာ တပ်နယ်
တစ်ခုလုံးကို ကိုယ်စားပြုရသည်ဖြစ်ရာ
တာဝန်ကြီးလေးလှပါသည်။

ကျွန်ုပ် တပ်နယ်တာဝန်မှူးတာဝန်
ကျသည့် တစ်ရက်က ဖြစ်၏။ ထိုနေ့က
နံနက်ပိုင်းနှင့် နေ့လယ်ပိုင်း တစ်လျှောက်
လုံး မိုးရွာထားသည်ဖြစ်ရာ ပြင်ဦးလွင်
၏ ရာသီဥတုမှာ တောင်ခိုးဝေဝေ
မြို့ခြေဆိုင်းဆိုင်းဟူ၍ တင်စားရမည့်
အနေအထား ရှိနေပါသည်။

ရုံးပိတ်ရက်လည်း ဖြစ်သဖြင့်
တပ်မတော်သား အိမ်ထောင်သည်
မိသားစုများမှာ မိမိတို့ အိမ်အတွင်း၌ပင်
အနားယူလျက်ရှိကြ၏။ ကျွန်ုပ်
ကိုယ်တိုင်ပင်လည်း တာဝန်မှူးရုံးခန်းရှိ
ကျွန်ုပ်၏ အိမ်စင်ပေါ်တွင် လဲလျောင်း
ရင်း စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဖတ်ရှုနေမိပါ
သည်။

“ဒိုင်း” ဟူသော ပေါက်ကွဲသံတစ်ခု
ကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည်
လဲလျောင်းနေရာမှ ထလိုက်ရင်း
လက်နှိပ်စက်ရိုက်နေသော တာဝန်ကျ
စာရေးအား...

‘ဘယ်ဘက်က ကြားလိုက်သလဲ’
ဟု မေးမြန်းလိုက်ပါသည်။

ဘဏ်ဘက်ကဟူသော သူ၏
အဖြေကြောင့် ကျွန်ုပ်က ဗဟိုကင်းမှ
စစ်သည်နှစ်ဦးကိုခေါ်ကာ တာဝန်ကျ
ယာဉ်ဖြင့် ဘဏ်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့
၏။ ဘဏ်ရှေ့အရောက်တွင် ဘဏ်ဆင်
ဝင်အောက်၌ လူစုစု ဖြစ်နေသဖြင့်
ကမန်းကတန်းပင် ထိုလူစုရှိရာသို့
သွားရောက်ခဲ့ရပါသည်။

လူစုအလယ်တွင် ဘဏ်အစောင့်
ဝန်ထမ်း ဂေါ်ရခါးအမျိုးသားကြီးတစ်ဦး
မှာ လက်တွင်းတွင် နှစ်လုံးပြူးသေနတ်
ကို ဆုပ်ကိုင်ထားရင်းက သတိလစ်ကာ
လဲကျနေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် လူအုပ်အတွင်းသို့ တိုး
ဝင်သွားကာ ဘဏ်အစောင့်ကြီးထံမှ
လက်နက်ကို ယူလိုက်ရင်း သူ၏ကိုယ်
တွင် ဒဏ်ရာတစ်စုံတစ်ရာရှိမရှိ စစ်
ဆေးလိုက်ပါသည်။ ဒဏ်ရာမရှိ
ကြောင်း တွေ့ရတော့မှ လူအုပ်အတွင်း
ရှိ နားလည်သူတစ်ဦးအား ရှေးဦး
သူနာပြုနည်းဖြင့် သတိပြန်လည် ရရှိ
စေရန် ပြုစုခိုင်းလိုက်ရပါ၏။

မကြာမီပင် ဘဏ်ဝန်ထမ်း ဂေါ်ရခါး
အမျိုးသားကြီးမှာ သတိပြန်လည်ရရှိ
လာခဲ့ပါသည်။ သူက သတိရလျှင်
ရချင်း သူ၏သေနတ်ကို မေး၏။

‘အင်း အကြပ်လဲ ဂေါ်ရခါးလူပျိုတွေထံက

စစ်သားကောင်းတွေ ထွက်ကြတာကို
သူတို့လက်နက်ကို သူတို့အိမ်ထက် ပြန်
ကြပေဟု။ သူလဲ စစ်သားကောင်းကြီး
ပဲထင်ပါရဲ့’

ကျွန်ုပ်က စိတ်ထဲမှ မှတ်ချက်ချစ်
ရင်း ရုတ်ခြည်းပင် တွေးလိုက်
မိသည်။ ပြီးတော့မှ ကျွန်ုပ်က
လက်နက်ကို ကျွန်ုပ် သိမ်းဆည်း
ပေးထားကြောင်း ပြောလိုက်ပြီး မည်သို့
ဖြစ်ရသည်ကို မေးမြန်းတော့မှ သူက
အကြောင်းစုံကို ပြောပြပါသည်။

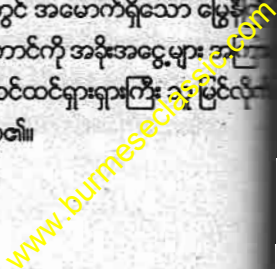
ထိုစဉ်က ဘဏ်ဝင်းအတွင်း၌ ဘဏ်
အဆောက်အအုံ၏ အရှေ့ကိုက် (၂၀)
ခန့်တွင် ဘဏ်အဆောက်အအုံကို
ပြုပြင်စဉ်က စုပုံထားသော အုတ်ကျွန်း
အုတ်ပဲ့ အပုံတစ်ပုံ ရှိနေ၏။

ထိုနေ့က တစ်နေ့လုံးနီးပါးမျှ ငှာ
သွန်းထားသော မိုးရေနှင့် ညနေပိုင်း
နေ၏ အပူရှိန် ထိတွေ့မှုကြောင့် အုတ်
အတွင်းမှ ရေခိုးရေငွေ့များ တဖြေငွေ့
ထွက်လျက် ရှိပေသည်။

ပြင်ပရာသီဥတုမှာလည်း မြူဆိုင်
လျက်ရှိပေရာ မြူခိုးနှင့်အုတ်ပုံအတွင်း
ထွက်နေသော အခိုးအငွေ့တို့မှာ
ရောနှောယှက်လိမ်လျက် ရှိနေ
တော့၏။

ဘဏ်အစောင့် ဝန်ထမ်းကြီးသည်
သူ့ရှေ့တည့်တည့်ရှိ အုတ်ပုံကို ဂရုစိုက်
၍ ကြည့်နေမိ၏။ သူ၏ မြင်ကွင်း
အတွင်း၌ အုတ်ပုံပေါ်တွင် သတ္တဝါထပ်
ကောင်ရှိနေသည်ကို မသိမကွဲမြင်နေ
သည်။

သူက သေချာစေရန် ရှေ့
အနည်းငယ် တိုးလိုက်ပြီး ကြည့်လိုက်
သည်တွင် အမောက်ရှိသော မြွေတစ်
တစ်ကောင်ကို အခိုးအငွေ့များ အပြင်
ဝယ် ထင်ထင်ရှားရှားကြီး သူ့မြင်လိုက်
ရတော့၏။

သူက အသင့်ပါလာသော

နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ဖြင့် ထိုမြွေကြီးကိုချိန်ကာ မောင်းခလုတ်ကို ဆွဲလိုက်ပါသည်။ သူ့အနေဖြင့် သူ မောင်းခလုတ်ကို ဆွဲသည်အထိကိုသာ သိရှိလိုက်ရပြီး နောက်ပိုင်းကို ဘာမျှ မသိရတော့ကြောင်း သူ၏ သေနတ်မှ ကျည်ပေါက် ကွဲသံကိုပင် သူ မကြားလိုက်ရကြောင်း ပြောပြ၏။

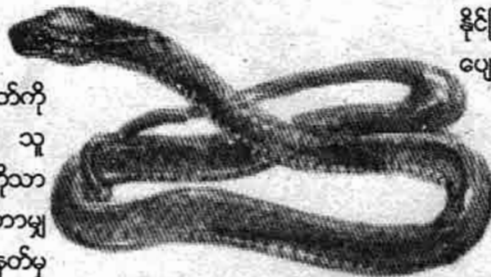
ကျွန်ုပ်သည် အုတ်ပုံဝတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်လည်ကြည့်ရှု စစ်ဆေးပါသော် လည်း မည်သည့်သတ္တဝါကိုမျှ မတွေ့ရ တော့ပါချေ။ မြွေနီကြီးမှာ ပျောက်ချင်း မလှ ပျောက်ကွယ်ခဲ့လေပြီတည်း။

နောက်ဖြစ်ရပ်တစ်ခုမှာ ကျွန်ုပ် တောင်ကြီးမြို့တွင်နေစဉ်က ဖြစ်ပါ သည်။ ကျောင်းပိတ်ရက်တစ်ရက်တွင် ကျွန်ုပ်၏ သားငယ်နှစ်ဦးသည် အိမ် အနီးရှိ တင်းနစ်ကွင်းအတွင်းတွင် တစ်နေကုန် စက်ဘီးစီး သင်နေကြ၏။

သူတို့နှစ်ဦးမှာ ထိုစက်ဘီးစီး သင်ပေးနေသူမှာ ကျွန်ုပ်နှင့်အိမ်နီးချင်း ဒု/ဗိုလ်မှူးကြီးတစ်ဦး၏သား (၈)တန်း ကျောင်းသားလေးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့ (၃)ဦးသည် မိုးချုပ်လုနီးနီး အချိန် တွင် စက်ဘီးစီးခြင်းကိုရပ်၍ တင်းနစ် ကွင်းအတွင်း၌ပင် ဝိုင်းဖွဲ့ကာ စကား ပြောနေကြ၏။

ထိုစဉ် ကျွန်ုပ်၏ သားငယ်နှစ် ယောက်က “မြွေကြီး မြွေကြီး” ဟု အော်ကာ အိမ်ဘက်သို့ ပြေးလာကြ တော့သည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် အိမ်သားများက ထွက်၍ မေးမြန်းရာ အလွန်ကြီးမားသော မြွေကြီးတစ်ကောင်သည် သူတို့ထိုင်နေ သော တင်းနစ်ကွင်းကို သစ်ပင်ထိပ် များ လွတ်ရုံအမြင့်မှ ဖြတ်၍ ပျံသန်း သွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရကြောင်း

လေထဲ၌ ပျံသန်းနေစဉ် မြွေကြီး၏ ဦးခေါင်းနှင့်အမြီးမှာ မြန်မာ့ဆိုင်းဝိုင်း ကြီးများမှ နရားရုပ်တုကဲ့သို့ ကော့နေ ကြောင်း မျက်လုံးကြီးမှာလည်း နီရဲ တောက်ပြောင်နေကြောင်း ပြောပြပါ သည်။

ကျွန်ုပ်သည် သားငယ်များမှာ ကလေးငယ်များသာ ဖြစ်သည့် အလျောက် သူတို့ ပြောကြားသည်ကို သံသယဖြစ်သဖြင့် သူတို့ထံမှာ အကြီး ဆုံးဖြစ်သူ (၈)တန်းကျောင်းသားလေး ကို မေးမြန်းကြည့်မိပြန်၏။

‘ကလေးတွေပြောတာ အမှန်ပါပဲ ဦးရဲ့၊ သားလဲပြင်လိုက်ရတာပဲ၊ မြွေကြီးကို လမ်း ဟိုဘက် စစ်ထွန်းဆေးရကြီးရဲ့ အမှို အပေါ်လောက်အထိ သား ပြင်လိုက်ရသေး တယ်’

ဟု သူက ပြောပါသည်။

နဂါးများ၏ အရောင်အသွေးမှာ အနီရောင်၊ အစိမ်းရောင်နှင့် အနက် ရောင်များ ရှိကြသည်ဟု ဆိုသော် လည်း ယခုဖြစ်ရပ်များတွင် တွေ့ရသော နဂါးများမှာ အနီရောင်များသာ ဖြစ်ကြ ပါသည်။

မည်သို့ပင် အရောင်အသွေး ကွဲပြား ကြစေကာမူ နဂါး ဟူသည်မှာ ကမ္ဘာဇိဒ္ဓိ ရှိသော မြွေမျိုးသာဖြစ်ပြီး ယင်းတို့သည် လူတို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်တွင်ပင် သွား လာနေထိုင်နိုင်ကြသည်ဟု ယူဆနိုင် ပါသည်။

အရွယ်အစားကို လိုသလို ဖန်ဆင်း

နိုင်ခြင်း၊ ရုတ်ခြည်းပေါ်ကာ ရုတ်ခြည်း ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်ခြင်း စသည့် ကမ္ဘာဇိဒ္ဓိ တန်ခိုးကြောင့် လူသားများက လွယ်လင့်တကူ တွေ့မြင်နိုင်စွမ်း မရှိခြင်းသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အလွန်ပင် တိုက်ဆိုင်မှသာ သူတို့အား တွေ့မြင်ရခြင်း ဖြစ်တန်ရာပါသည်။

ယခု ဖော်ပြခဲ့သော ဖြစ်ရပ်များတွင် နဂါးတို့၏အကြည့်ကို ခံရုံမျှနှင့်ပင် လူသားတို့အတွက် အန္တရာယ်ရှိ ကြောင်း ပေါ်လွင်နေပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ “နဂါးတို့မျက်စောင်း အကြောင်း မရှေး” ဟူသော မြန်မာစကားသည် လည်း အကြောင်းမဲ့ ပေါ်ပေါက်လာ ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း သိနိုင်လောက် ပေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုနေ့ညက မြေးဖြစ်သူ အား ကိုယ်တွေ့ နဂါးဇာတ်ကြောင်း များကို ပြောပြ၍အပြီးတွင် ဘုရားရှင် ချေချွတ်တော်မူခဲ့ရသော နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်း၏ ဖြစ်စဉ်အကြောင်းအရာ ကို ဖွဲ့ဆိုထားသည့် ဒေါ်မေရှင်၏ အောင်ခြင်းရှစ်ပါးသီချင်းဖြင့်ပင် သူမ အား ချော့မော့ကာ သိပ်ခဲ့ရပါသည်။

‘ဇမ္ဗူကျွန်း ပြင်ပို၍ ရွှေတောင်ခါးပန်းမှာ ကြမ်းတမ်းတုံ့တန်နဂါးပါ၊ ပုတ်သားလောက် စရာ နန္ဒောပနန္ဒ လျှပ်တစ်ပြက် အသက်ရာ ကုသုတ္တေဋ္ဌဋ္ဌ၊ မြေပင်းရာဇာ ပြတ်ဘုရား၊ ရဲသားတော် ရှင်မောက္ခလဒ် နှိမ်နှင်းဖို့ လွှတ် လိုသာ စိတ်နှလုံး သိပ်ပျောက် နဂါးတွေအစုံနဲ့ ဦးခိုက်ပါလို့ အခစားချောက်လိုလာ မေတ္တာ တက်နဲ့ ဖုဒ္ဓမြတ်စွာ ဆောင်နှင်းဆုံ အောင်ခြင်း သတ္တယပါ’

www.burmeseclassic.com

စာရေးသူဟာ နက္ခတ္တဗေဒဗဟိုဌာန
ကို အမြဲ ဖတ်ရှု လေ့လာ
မှတ်သားသူတစ်ဦးပါ။
သူများပေးတဲ့
ဗဟုသုတတွေကိုချည်း
ယူမနေဘဲ ကိုယ့်ဘက်ကလဲ
သိထား၊ မှတ်ထား၊ ကြံဖူးထား
တာလေးတွေကို ပြန်လည်ပေးချင်တဲ့
ဆန္ဒတွေလဲ ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။
ဒီတော့ နက္ခတ္တဗေဒဗဟိုဌာန ရေး

ဖော့ဒိုနို
(ပြင်ခရိုင်)

လူခြောက်ကလေးများအကြောင်း

တရုတ်စာပေ

ကြာတဲ့ လူခြောက်များအကြောင်းတွေကို
ဖတ်ရှုမိပြီး စာရေးသူ သိရှိထားတဲ့
လူခြောက်လေးအကြောင်းကို နက္ခတ္တ
ဗေဒဗဟိုဌာနမှ စာဖတ်ပရိသတ်အားလုံး
အတွက် ဗဟုသုတရစေခြင်းငှာ ရေး
သား ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၅ ခုနှစ်၊
တပေါင်းလဆန်း(၈)ရက်၊ သောကြာ
နေ့ ညနေ(၃)နာရီခန့် အချိန်တွင်
ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ပုသိမ်
ခရိုင်၊ ငပုတောမြို့နယ်၊ ပြင်ခရိုင်
တိုက်နယ်အဆင့်ရှိ ကျေးရွာတွင်
ဖခင် ဦးဗိုလ်ကြိုင်၊ မိခင် ဒေါ်မလေးတို့
မှ လူခြောက်ယောက်များကလေး
တစ်ယောက် ဖွားမြင်ခဲ့ပါတယ်။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်ကာလ

အခြေအနေ

သန္ဓေစတည်ရာမှ ကိုယ်ဝန်ကြီးနှင့်
(၇)လအထိ သာမန်လူသားတစ်ဦး
အား ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရသလိုပင် ဗိုက်
ကြီးလာခြင်း၊ သန္ဓေသားလှုပ်ရှားခြင်း
များ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

၂၇၀ နက္ခတ္တဗေဒဗဟိုဌာန

ကိုယ်ဝန်ဆောင်ချိန် (၇)လအထိ
ရောက်သည်နှင့် ကြီးနေသော ဗိုက်ဟာ
လုံးဝ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည် မထင်ရ
အောင် ပြန်ဝန်သွားခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် သန္ဓေသားကတော့
လရင့်လာလေ လှုပ်ရှားလေပဲ ဖြစ်ပါ
တယ်။ ကိုယ်ဝန်သက်တမ်းဟာလဲ
သာမန်လူသားတစ်ဦးကို ကိုယ်ဝန်
ဆောင်တဲ့အတိုင်း (၉)လလွယ် (၁၀)
လမွေး အတိုင်းပါပဲ။

အဲဒီအချိန်မှာ ဖခင်ဖြစ်တဲ့ ဦးဗိုလ်
ကြိုင်က အသက် (၁၈)နှစ်ဖြစ်ပြီး၊
မိခင်ဖြစ်တဲ့ ဒေါ်မလေးက အသက်
(၁၇)နှစ်ဖြစ်ပါတယ်။ သားဦး ကိုယ်ဝန်
လဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မွေးဖွားစဉ် အခြေအနေ

အဲဒီခေတ်တုန်းက ကျေးလက်
တောရွာတွေမှာ များသောအားဖြစ်
တော့ မီးဖွားတဲ့အခါ ဆေးရုံဆေးခန်း
တွေမရှိတော့ အရပ်လက်သည်တွေကို
ပဲ အားကိုးပြီး ဖွားမြင်ရတဲ့အချိန်
ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ ဒေါ်မိနစ်ဆိုတဲ့ အရပ်
လက်သည်တစ်ဦးနဲ့ ဖွားရပါတယ်။

မွေးဖွားစဉ် သာမန်လူသားကို မွေး
သလိုပဲ မိခင်မှာ ဗိုက်နာခြင်းများက
ခံစားရပါတယ်။ သဘာဝလမ်းကြောင်း
က မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်။

အရပ်အရှည် (၄) လက်မခန့်ရှိပြီး
ဆံပင်၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ မျက်စိ၊
ပါးစပ်အစုံပါရှိပြီးယောက်ျားတန်ဆာ
ကအုန်းလက်ရဲ့ လက်တံချောင်းလေး
လောက်ရှိပြီး ဝေးစေ့ကတော့ ငရုတ်
ကောင်းစေ့လောက် ပါရှိတဲ့ လူခြောက်
အထီးကလေး ဖြစ်ပါတယ်။

အားလုံး သာမန်လူယောက်ျား
ကလေးကဲ့သို့ပင် အင်္ဂါစုံဖြစ်ပါတယ်။
ချက်ကြီးဖြတ်တဲ့အခါမှာလဲ သွေးထွက်
ပါတယ်။ အသက်ရှူခြင်း၊ လှုပ်ရှားခြင်း
တော့ လုံးဝ မရှိပါဘူး။

လူခြောက်ကလေးမွေးတဲ့ သတင်း
က တစ်ယောက်ပါးစပ် တစ်ရာဆိုသလို
ရွာနီးခြောက်စပ် ပေါက်ကြားခဲ့ပါတယ်။
လူတော်တော်များများက ကြည့်

နှင့်တောင်းကြသလို ငွေကြေးနဲ့ဝယ်တဲ့ လူတွေလဲ ရှိခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကုန်သည်တစ်ပိုင်းလဲဖြစ်၊ တိုင်းရင်းဆေးပညာကိုလဲ အတင့်အသင့် နားလည်၊ ပြင်ပမဟုတ်လဲ အနည်း အကျဉ်းရှိတဲ့ ဦးဗိုလ်ကြိုင်ရဲ့အဖေ၊ လူခြောက်ကလေးရဲ့အဘိုးဖြစ်တဲ့ အဘ ဦးစိန်ဖေက မည်သည့် တစ်စိမ်းတစ်ရံ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမှ မပြဘဲ သူ့ နယ်တိုင်ပဲ ယင်းလူခြောက်ကလေးကို တိုင်တွယ် ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ခဲ့ရပါ တယ်။

လူခြောက်ကလေးကို ထားသို့ပုံက တော့ နီးကြောဖာကလေးထဲမှာ ဖျင် ဆင်းကလေးခင်းပြီး လူခြောက် ကလေးကို ထည့်ပါတယ်။ အဲဒီနောက် ကျန်းသားသေတ္တာကြီးကို လူခြောက် ကလေးပါတဲ့ ဖာကလေးကို ထည့်ပြီး သာဓုလောက် ကောင်းကောင်းနဲ့ ထည့်ပြီး ပိတ်ထားပါတယ်။

အကျိုးပေးခြင်း အခြေအနေ

ယင်းလူခြောက်ကလေး ကိုယ်ဝန်ရှိ အချိန်မှစလို့ မွေးဖွားပြီးတဲ့နောက် ဝင်ငွေစီးပွားများ အတော်ကောင်းမွန် တာပါတယ်။ ဦးဗိုလ်ကြိုင်၊ ဒေါ်မလေး တို့သာ စားဝတ်နေရေးအရ လယ်ယာ ဝင်ငွေ၊ အုန်းဥယျာဉ်အပြင် ငါးဖမ်း ဝင်ငွေ၊ ပုစွန်ဖမ်းခြင်းဖြစ်တဲ့ ရေလုပ်ငန်း တို့လုပ်ကိုင်ကြသူများ ဖြစ်ပါတယ်။ သိသိသာသာ အကျိုးပေးထူးခြား တာတော့ လှေတစ်စင်းထဲမှာ ဦးဗိုလ် ကြိုင်၊ ဒေါ်မလေးတို့ရယ် ဦးဗိုလ်ကြိုင် တစ်အူထုံဆင်း အစ်မဖြစ်သူတစ်ဦး သူ့ပိုက်၊ ကိုယ့်ပိုက် ခွဲခြားပြီး ငါး၊ ချင်းကြတဲ့အခါ ဦးဗိုလ်ကြိုင်ရဲ့ ခြစ်သူပိုက်က၊ မည်သည့် ငါး၊ ချင်းမိဘ ဦးဗိုလ်ကြိုင်၊ ဒေါ်မလေး

တို့ရဲ့ ပိုက်ကသာ ငါး၊ ပုစွန်များကို မြောက်မြားစွာ အမြဲတိုင်းလိုလို မိစေခဲ့ ပါတယ်။

အဘိုးဖြစ်သူ ဦးစိန်ဖေရဲ့ တိုင်းရင်း ဆေးများ ဖော်စပ်ရောင်းချသော အလုပ် မှာလဲ ဆေးဖော်စပ်၍ မနိုင်အောင် ရောင်းကောင်းခဲ့ပါတယ်။

လယ်ယာလုပ်ငန်းမှာဆိုရင်လဲ စပါး များ ခါတိုင်းနဲ့မတူဘဲ အထွက်နှုန်းများ ကောင်းခဲ့ပါတယ်။ ပြောရရင်တော့ လုပ်ငန်းများအားလုံး အဆင်ပြေ အကျိုး ပေးကောင်းခဲ့ပါတယ်။

ထူးခြားမှုများ

တစ်ခါတစ်ရံ နေ့ခင်းနေ့လယ် အိမ် မှလူများ ရေလုပ်ငန်းလုပ်တဲ့ ပိုက် ထောင်တဲသို့ဖြစ်စေ၊ အိမ်နီးနားချင်း အိမ်သို့သွားလာ လည်ပတ်နေတဲ့အခါ မျိုးတွင်ဖြစ်စေ အိမ်ကို တံခါးပိတ် သော့ခတ်သွားလေ့ ရှိပါတယ်။

လူနေအိမ်တွေကလဲ တစ်ကေ ကျော်၊ နှစ်ကေခန့်လောက် ကျယ်ဝန်း တဲ့ အုန်းခြံကြီးထဲမှာ ဆောက်ပြီး နေ ကြတာဖြစ်တော့ တစ်အိမ်နဲ့တစ်အိမ်၊ တစ်ခြံနဲ့တစ်ခြံ အသံကျယ်ကျယ် လှမ်း ခေါ်မှ ကြားရတဲ့ အခြေအနေဖြစ်ပါ တယ်။

ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ တခြားသူတစ်ဦး ဦးက အကြောင်းကိစ္စတစ်ခုခုနဲ့ တံခါး ပိတ်ထားတာတွေလို အိမ်ထဲမှာ လူရှိ လို့ရှိငြား ခေါ်ကြည့်တဲ့အခါမှာ အထဲမှ

လူလမ်းလျှောက်သံ၊ လေးလေးလွှား လွှား၊ ဒုန်းဒုန်းခိုင်းခိုင်းနဲ့ တံခါးဖွင့်ပေး သလို အသံများကို လုပ်ပြလေ့ရှိပါ တယ်။

တံခါးကတော့ ပွင့်မလာပါဘူး။ အဲဒီ လို လုပ်ပြတဲ့အခါ ကြောက်လို့ထွက် ပြေးတဲ့လူတွေလဲ မနည်းပါဘူး။ အဲဒီ လို ခြောက်ပြနိုင်စွမ်းလဲ ရှိပါတယ်။

နောက်တစ်ခုကတော့ အဘိုးဖြစ်သူ ဦးစိန်ဖေက နေ့ဘက် တိုင်းရင်းဆေး များဖော်စပ်ဖို့အတွက် ဆေးမျိုးစုံကို သံဆုံထဲထည့်ပြီး ထောင်ရပါတယ်။ ညဘက်ရောက်တော့ လက်တွေက ညောင်းပြီး ကိုက်ခဲတတ်ပါတယ်။

အဲဒီလိုဆို အဘိုးဖြစ်သူ ဦးစိန်ဖေက သူ့မြေးလူခြောက်ကလေးကို...

မြေးလေးရေ...အတ လက်ဖောင်းတွေ ဆေးထောင်ရ အားကြီးလို့ ညောင်းတယ်၊ ကိုက်တယ်ကွာ အတ လုပ်နေတာ ပိုမြှေး တိုအတွက်ကွ ကြည့်လုပ်ပို့လို့

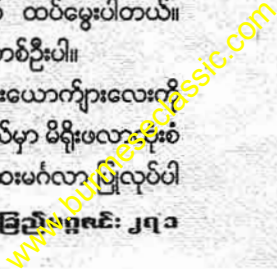
ပြောလိုက်တဲ့ ညမျိုးဆိုရင် တစ်ည လုံး လက်တွေကို နင်းသလို၊ နှိပ်သလို လျှာနဲ့ ယက်ပေးသလိုမျိုး ခံစားရပြီး ချက်ချင်း ယူပစ်လိုက်သလို ရက်အတော် ကြာ ပျောက်ကင်းသွားတတ်ပါတယ်။

အဲဒီလို ထူးခြားမှုများကို လုပ်နိုင် စွမ်းရှိတဲ့ လူခြောက်ကလေး ဖြစ်ပါ တယ်။

နောက်ဆုံး ကံကြမ္မာ

ဒီလိုနဲ့ လူခြောက်ကလေး သုံးနှစ် သား အရွယ်ရောက်တော့ ဦးဗိုလ်ကြိုင်၊ ဒေါ်မလေးတို့ ဒုတိယသား ယောက်ျား လေးတစ်ယောက် ထပ်မွေးပါတယ်။ သာမန် လူသားတစ်ဦးပါ။

ဒုတိယ သားယောက်ျားလေးကို နှစ်၊ နှစ်သားအရွယ်မှာ မိရိုးဖလားပိုးစံ အတိုင်း ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာ ပြုလုပ်ပါ

တယ်။

ဒုတိယသားကို ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာ ပြုလုပ်ပြီး သုံးလေးလလောက်ကြာ တော့ အဘိုးဖြစ်သူဦးစိန်ဖေ နေထိုင် မကောင်း ဖြစ်ပါတယ်။ နာတာရှည် ရောဂါပါ။

ဆေးဆရာမျိုးစုံ၊ ဆေးဝါးမျိုးစုံနဲ့ တတ်နိုင်သလောက် ကုသပါတယ်။ မသက်သာပါဘူး။

ဒီတော့ လူအမျိုးမျိုးက ရောဂါ ပျောက်ကင်းဖို့အတွက် အကြံအမျိုးမျိုး ပေးကြတာပေါ့။ ဒါကတော့ လူတွေ့ရဲ့ သဘာဝပါပဲ။

ဒီလိုပေးကြတဲ့ အကြံတွေထဲမှာ လူ ခြောက်ကလေး ပြုစားတာ ဖြစ်မယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သားနှစ်ယောက် မွေးတာခြင်းအတူတူ နောက်မှမွေးတဲ့ သားငယ်ကို ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြုလုပ် ပေးပြီး အကြီးဖြစ်တဲ့သူကိုတော့ ခေါင်း ဆေးမင်္ဂလာ မလုပ်ပေးလို့ စိတ်ဆိုးပြီး လုပ်ထားတာ။

ဒါကြောင့် သူ့ကို ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာ လုပ်ပေးသင့်တယ် အဲဒီလို ဘာညာ ဘာညာတွေ ပြောကြတော့ ဟုတ်သလို လိုပဲပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ သားကြီးဖြစ်တဲ့ လူခြောက် ကလေးကိုရော သားငယ်ဖြစ်တဲ့လူ စင်စစ်ကိုရော ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြု လုပ်ပါတယ်။

တရော်ကင်ပွန်း၊ အမွှေးနံ့သာရည် များနဲ့လဲ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်စလုံး ကို ခေါင်းကနေပြီး တစ်ကိုယ်လုံးကို လောင်းချစေခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလို ခေါင်း ဆေးမင်္ဂလာပြုလုပ်ပြီး လူခြောက် ကလေးကို သူ့နေရာမှာ နေရာတကျ ပြန်ထားရှိပါတယ်။

အဲဒီညမှာပဲ လူခြောက်ကလေးနဲ့ ၂၇၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပတ်သက်ပြီး မည်သည့်အိပ်မက်ကိုမှ မမက်ဖူးတဲ့ မိခင် ဒေါ်မလေးဟာ အိပ်မက် မက်ပါတယ်။

အိပ်မက်ထဲမှာတော့ ငါးနှစ်သား အရွယ်ခန့် ယောက်ျားကလေးငယ် လေးတစ်ယောက်ဟာ ငိုယိုပြီးတော့ သူ့ကို စကားပြောပါတယ်။ ပြောတဲ့ စကားက...

'ပေပေတို့ သားကို ရက်စက်တယ်၊ ပေပေ တို့ သားကို ရက်စက်တယ်'

ဆိုတဲ့ စကားကို ထပ်တလဲလဲ ပြောပြီး ဝမ်းနည်းစွာ ငိုကြွေးနေတာကို မြင်မက်ခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် မိခင်ဖြစ်တဲ့ ဒေါ်မလေး ဟာ ရိုးသားတဲ့ ကျေးလက်နေလူတန်း စားတွေဖြစ်တဲ့ အားလျော်စွာ အိပ်မက် ကို မည်သူ့ကိုမှ မပြောဘဲ မေ့မေ့ ပျောက်ပျောက် နေခဲ့ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြုလုပ် ပေးပြီးတဲ့ အချိန်ကစပြီး နောက်ပိုင်းမှာ လူခြောက်ကလေးရဲ့ အရိပ်အငွေ့၊ အယောင်ပြမှုများ လုံးဝ မရှိတော့ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

အဘိုးဖြစ်သူ ဦးစိန်ဖေရဲ့ ရောဂါ ဝေဒနာကလဲ မသက်သာခဲ့ပါဘူး ပိုပြီးတော့ ဆိုးလာခဲ့ပါတယ်။

ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာ ပြုလုပ်ပေးပြီး တစ်လကျော်ခန့် ကြာတဲ့အချိန်မှာ ပြုလုပ်ပေးနေကျအတိုင်း လူခြောက် ကလေးကို အင်္ကျီအသစ်တစ်စုံ ထည့်

ပေးဖို့ သေတ္တာကြီး ဖွင့်လိုက်တဲ့အခါမှာတော့ ခန္ဓာကိုယ် တစ်လုံး ပြုတ်ထွက် ကြွေကျနေတဲ့ အဖြစ်ကို ဝမ်းနည်းစွာ တွေ့ရှိလိုက်ရပါတော့တယ်။

လအတန်ကြာအောင် ထားခဲ့ သေးတယ်။ အားလုံး ခန္ဓာကိုယ်အိတ် အပိုင်းတွေဟာ အမှုန့်ဖြစ်သွားခဲ့ တယ်။ လူခြောက်ကလေးရဲ့ ဘဝနဲ့ အဆုံးသတ်သွားရခြင်းပါပဲ။

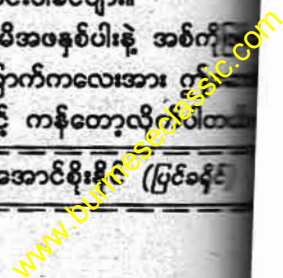
အဘိုးဖြစ်သူလဲ မကြာခင် သေ သွားခဲ့ပါတယ်။ နောက်မှ ကြားဖူးတာ ရှိတဲ့သူတွေ ပြောကြတာကလေး ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာ ပြုလုပ်တဲ့ အလှူသားစစ်စစ်လို ခေါင်းလျော်ရည် မလောင်းရကြောင်းပါတဲ့ ခင်မာ ဟုတ်၊ မဟုတ်တော့ စာရေးသူ သေချာ မပြောတတ်ပါဘူး။

လူခြောက်ကလေးများနဲ့ ပတ်သက် နေသူများ သတိထား ဆင်ခြင်နိုင် နဲ့ စာရှုသူအားလုံး ဗဟုသုတဖြည့် မြှင့်ငှာ ရေးသားတင်ပြလိုက် ကြောင်းပါခင်ဗျား။

မှတ်ချက် ။ ။ ဦးမိုလ်ကြီး ဒေါ်မလေးတို့ရဲ့ ဒုတိယမြောက် သား လူခြောက်ကလေးရဲ့ ညီဖြစ်သူ စာရေးသူပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဦးမိုလ်ကြီးကတော့ ကွယ်လွန် ပြီး မိခင် ဒေါ်မလေးကတော့ အထိ စာရေးသူနဲ့ နေထိုင်လျက် ကြောင်းပါခင်ဗျား။

အမိအဖနစ်ပါးနဲ့ အစ်ကိုကြီး လူခြောက်ကလေးအား တွေ့ရပါ မိမိ ပါးဖြင့် ကန်တော့လိုက်ပါတယ်။

အောင်စိုးနိုင် (ပြင်ခန့်)

၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ၊ ဇွန်လ၊
 ရာသီကူးပြောင်း
 ဇွန်တပေါင်းဝယ် ရွက်ဟောင်းတို့က
 လေဝယ် လွင့်မျော
 နေကြသည်။
 လွမ်းတသသနှင့်
 အော်မြည်နေသော
 ဇွန်တေးရှင် ဥဩငှက်ငယ်
 ကလေး၏ အသံကလည်း
 တစ်တောလုံး၊ တစ်တောင်
 လုံးကို ဖုံးလွှမ်းနေသည်။
 တောင်ကုန်းထက်ဝယ်
 တစ်ဆူတည်း စံပယ်နေသော
 မြသိန်းတန် စေတီအိုကြီး၏
 ဆည်းလည်းသံ ကလေးများမှာ
 တချင်ချင်နှင့် လေဝယ်
 လွင့်မျောလျက်။

ဇွန်လ၊ ကျောင်း
 ရက်ရှည်ပိတ်ပြီဆိုလျှင်
 ကျွန်တော်တစ်ယောက် ဇာတိ
 ချက်ကြွ မွေးရပ်မြေသို့ ပြန်၍
 တည်းခို စောင့်ရသည်ကို ပျော်လှ၏။
 အာယသွရွာသည် တောင်တစ်အိမ်၊
 မြောက်တစ်အိမ်နှင့် အိမ်ကလေး
 လေး၊ ငါးဆယ်ပင် မပြည့်သော ရွာပျက်
 ကြီး ဖြစ်နေ၍ လူသူတိတ်ဆိတ်လှပါ
 သိ။

သို့လင့်ကစား ကျွန်တော်က ပျော်
 သည်။ ယခုလို အထက်တန်းကျောင်း
 သားဘဝ ရောက်သည်အထိ ကျောင်း
 ပိတ်တိုင်း ရွာသို့ ကျွန်တော်ပြန်နေ၏။
 ဆာထဲတောင်ထဲ လမ်းလျှောက်ကာ
 ဆားငှက်ကလေးများ၏ အော်မြည်သံ
 ချီး နားထောင်သည်။

ချေကလေးများ၊ ရှဉ့်ကလေးများ၊
 ခွေးကလေးများ၊ ပြေးလွှား ဆော့
 စားနေသည်ကို လိုက်ကြည့်သည်။

၆35A, July, 2013.

ပျဉ်းမာန်က ခြံပိတ်ကျောင်း

ခိုးရာဇာ

သစ်ပင်ရိပ်ကောင်းကောင်း ကျောက်
 တုံးကြီးပေါ်ထိုင်ကာ ရော်ရွက်ဝါတို့
 တဖြုတ်ဖြုတ် ကြွကျ လွင့်မျောနေ
 သည်ကို ကြည့်နေတတ်သည်။

ပြီးလျှင် မြသိန်းတန် ဘုရားကုန်းပေါ်
 တက်ကာ ဘုရားဝတ်ပြုသည်။ အဝေး
 မှ ကေလာသဆံတော်ရှင်ကို လှမ်းမျှော်

ဖူးမြင်သည်။ ပြီးလျှင် တောင်အောက်
 လယ်ကွင်း ရှုခင်းတွေကို မျှော်ကြည့်
 သည်။ ပြီးလျှင် ဘုရားကုန်းတော်ပေါ်မှ
 တောင်အောက်သို့ လှိုမ့်ချသေဆုံးခဲ့
 သော မြစ်စမ်းရောင် မင်းသမီးကလေး၏
 ဂူကို ကြည့်သည်။ မင်းသမီးကလေး
 လှိုမ့်ချခဲ့ရာ လမ်းတစ်လျှောက် မြက်

နက္ခတ်မြန်မာ့စာပေ (၂၇)နှစ်မြည့် အမှတ်တမူ

မပေါက်ဟု ပြောကြသည်ကို လက်တွေ့ ရှာကြည့်သည်။

ဘုရားကုန်းတစ်ခုလုံး တောချိုဖုံး နေ၍ လမ်းဖုန်ဖုန် စွတ်ကြောင်းကလေး တစ်ခုကို မြက်မပေါက်သည့်နေရာဟု ထင်မိသည်။ မင်းသမီးကလေး အကြောင်းကို ထိုင်စဉ်းစားမိသည်။ ထိုအခါ လွမ်းသလိုလို၊ ဆွေးသလိုလို ခံစားမိ၏။ ဘယ်ဝယ်လွမ်းသည် တပ် မသိခဲ့။ ဘုရားရင်ပြင်တော်ဝယ် တစ်ယောက်တည်း တွေးတောငေးမော နေမိသည်။

‘မောင်တော် ဘာလုပ်နေတာလဲ လာလေး၊ မောဒါ မောင်တော်ရဲ့ ဖမ်းဝတ်တန်ဆာတွေ မောဒါမှာ မောင်တော်ရဲ့ သီလဝံစား၊ မောဒါ က မောင်တော်ရဲ့ သလွန်တော်၊ မောင်တော် မပုတ်မိတော့ဘူးလား။ မောဒါက မြတ်စွာ ဘုရား ကြွလာတန်းက ထုလုပ်ကိုးကွယ်ခဲ့တဲ့ ပုဒ္ဓါမြတ်စွာရဲ့ မတ်ရပ်ရပ်ပွားကြီးလေး ထိုင် ကန်တော့ပါဦး၊ မောင်တော်ရဲ့ ဘာလဲ မောင်တော်က နှမတော် မြစ်မီးရောင်ကို တောင် မသိတော့ဘူးပေါ့၊ နှမတော်ဆီ ဘယ်တော့ ပြန်လာမလဲ မောင်တော်ရယ်... မျှော်ရတာ မောလုပ်ပါဦ’

ပုဒ္ဓါမြတ်စွာရှေ့ ကလပ်ပေါ်မှ ရဲမှည့် ဝင်းထိန်နေသော ပတ္တမြားလုံးကြီး ကြောင့် ဂူကြီးတစ်ခုလုံး လင်းထိန်နေ သည်။ ဂူကြီးထဲတွင် ရွှေငွေကျောက်သံ ပတ္တမြားတို့မှာ တောင်ပုံယာပုံ ဝင်းလက် နေသည်။ အမျိုးသမီးကလေးများမှာ ကြာသက်နိုး ရက်နေကြသည်။ လူသူ တော်များ၊ ဘုန်းကြီးများမှာ တရားထိုင် နေကြသည်။

ကျွန်တော်သည် ဘုရားဝတ်ပြုပြီး သောအခါ နံရံပေါ်မှ ဓားအိမ်ကို ဖြုတ် ကာ သီလဝံစားကို ဆွဲထုတ်ကြည့်မိ သည်။ ဓားရောင်က ဝင်းခနဲ၊ လက်ခနဲ ဖြစ်သွား၍ ပြန်ထည့်ထားလိုက်သည်။

၂၅၄ နတ္ထရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သလွန်ပေါ်တွင် ထိုင်ကြည့်သည်။ ဘေး မှ မြစ်မီးရောင် မင်းသမီးကလေးကို အသေအချာ ကြည့်မိသည်။

‘ပြကြောင်းစိမ်းစိမ်း ရှိန်းရှိန်းစိုစို လှည့် ကိုယ်၌ ရိုက်ဖိုကြီးဝယ် အသွယ်သွယ်မှ တင့်တယ်စေ့မှ လိုကြားထုသို့ နဲ့ညသားရေ မြှောင်ကလည်း ပြေသော်ပြန်တက်၊ ဖောင် ထက်ဝယ် ကျိန်းကတောင်ပံ ပိတုန်းပျံသို့ ဖိတ်လှုံ့ရောင်ခြည် တစ်လံရှည်လျက်’

ဂုဏ်ပုဒ်တွေနှင့် ပြည့်စုံသော ဥမ္မာ ဒန္တိလှသီရိကဲ့သို့ ကျွန်တော်ပင် ငေးမော သွားရပါ၏။ ထူးခြားသည်မှာ တစ်ကိုယ်လုံး မြရောင်စိမ်းနေသော နန်းဝတ်နန်းစားတို့ပင် ဖြစ်သည်။

‘ဪ... နမတော် မြစ်မီးရောင်’

* * *

‘လူကလေး မောင်စောဝေ ထတော့ လေ နေမြင့်နေပါပကော။ ဘာတွေ ယောင်အော်နေတာလဲ လူကလေးရဲ့ အဘချစ်ပန်း၏ ခေါ်သံကြောင့် ကျွန်တော် အိပ်ရာမှ နိုးသွားရသည်။

‘အိပ်မက်ထဲမှာ မြစ်မီးရောင်မင်းသမီးခေါ်လို့ ပြုသိန်းတန်ဘုရားအောက်က ဂူထဲရောက် သွားတယ် အဘရဲ့ ကျွန်တော်က ဟိုအရင် တဝက သူ့ရစ်သူ မင်းသားလေးတဲ့’

‘အတိတ်ဘဝတွေဆိုတာက ကိုယ် သိတာမှ မဟုတ်ဘဲ ဖြစ်တော့လဲ ဖြစ် နိုင်တာပေါ့ လူကလေးရဲ့။ ဒီအာယသ္မ ရွာပျက်ကြီးဟာ သာသနာစ၊ ခွဲတဲ့ သုဝဏ္ဏဘူမိမြို့ဟောင်းကြီး ဖြစ်ခဲ့တယ်။ မြို့တော်ကြီး အကြိမ်ကြိမ် ပြိုပျက်ခဲ့

တယ်။

မကျွတ်မလွတ်တဲ့ ဥစ္စာစောင့် သိုက် နန်းတွေလဲ ပေါ့ပါဘိသနဲ့။ မြစ်မီးရောင် သိုက်နန်းကြီးကလဲ ထင်ရှားလှပါဘိ တယ်။ လူကလေး တညင်းခြံစောင့်ရင် ဘုရားပေါ် သွားထိုင်လေ့ရှိတော့ လူ ကလေးနဲ့ ပဋ္ဌာန်းဆက် ရှိသလား မသိတာ။ မြစ်မီးရောင်မင်းသမီး ကလေးရဲ့အဖြစ်က သနားစရာကောင်း လှပါတယ်ကွယ်’

‘အဲဒီအကြောင်းကို ပြောပြပါလား အဘရယ်’

‘ညဘက် လသာသာမှာ ပြောပြ မယ် လူကလေးရယ်။ ခုတော့ တောင် ပေါ်ခြံထဲ သွားတက်ကြည့်လိုက်ဦး မနေ့ည လသာသာမှာ သူ့နိုးချေ တညင်းခိုး တက်တတ်ကြတယ်ကွယ် အဘ၏ ပြောစကားကြောင့် ကျွန်တော်သည် တောင်ပေါ်ခြံထဲ တက်သွားလိုက်သည်။

ညချမ်းဘက်သို့ ရောက်လာသော အခါ အိမ်ရှေ့မှ ရွာလမ်းမကြီးတွင် လရောင်ပြီးပြန်ကျနေသည်။ လရောင် သောက်နေသော အုန်းပင်၊ အုန်းလက် တို့အပေါ်ဝယ် ဒီးဒုတ်ငှက်မောင်နံ့မှ အတိုင်အဖောက်ညီညီ အော်မြည်နေ သည်။

မြသိန်းတန်တောင်ကြော ထော တန်းဆီမှ ချေဟောက်သံကို ကြားရ သည်မှအပ အာယသ္မရွာတောင်ပိုင်း တွင် တိတ်ဆိတ်နေသည်။ တစ်ပိုင်းထဲ ကို ပြေးကြည့်လိုက်မှ တဲအိမ်ကလေး လေး၊ ငါးလုံးပင် မပြည့်။ တစ်ခြံနဲ့ တစ်ခြံကား အော်ခေါ်၍ပင် မကြားပေ။ ခြံလတ်ခြံကျယ်ကြီးများ တော နေကြပြီ ဖြစ်၏။

‘ဒီလိုကွယ် လူကလေးရဲ့ ဒီအာယသ္မ ဝင်းကရွာတစ်ကြောဟာ ဟိုလွန်း

www.burmeseclassic.com

နှစ်ပေါင်း (၂၅၀၀)ကျော်လောက်က သုဝဏ္ဏဘူမိ မင်းနေပြည်တော်ကြီးကွယ်၊ ဟောဒီအာယသတ္တရာရဲ့ ပြုတွင်းနေရာက နန်းတော်ကြီးပေါ့။ ပြေပြေချိမ်းချိမ်းတွေ ဝိုင်းနေတာတွေတယ်မဟုတ်လား။

အဲဒီ သုဝဏ္ဏဘူမိပြေတော်ကြီးကို ဘုရားရှင်တော်နဲ့ ရဟန္တာတွေ ကြွလာပြီးနောက်ပိုင်း ဘုရား၊ ပုထိုး၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ ဇရပ်တွေနဲ့ သာသနာတော် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး သုဝဏ္ဏဘူမိနေပြည်တော်မှာ ကေလာသ၊ ရွှေစာရုံ၊ ပြာသိတ်၊ ကျိုက်တလန်း စတဲ့ စေတီတော်ကြီးတွေ ထင်ရှားလာခဲ့တယ်။

နန်းမြို့ရိုးကြီးအတွင်း တောင်ထိပ်အစွန်းပေါ်မှာ ကျိုက်တလန်းစေတီတော်ကြီးရှိတယ်။ ဘုရားမြတ်စွာ ကြွရောက်လာတဲ့ အထိမ်းအမှတ်ဘုရားကြီးပေါ့။ မင်းစဉ်မင်းဆက် ကိုးကွယ်လာကြတာ။ ဥပဒေဝမင်းကြီးလက်ထက်မှာ မြစ်မီးရောင် မင်းသမီးကလေး ဇာတ်လမ်း ဖြစ်တော့တာပါပဲ။

ဥပဒေဝမင်းကြီးနဲ့ တောင်ညာစံဗြဟ္မဇာလဒေဝီမိဖုရားတို့မှ မြစ်မီးရောင်မင်းသမီးကလေးကို မွေးဖွားခဲ့တယ်။ မြဲရောင်အဆင်း တင်တယ်ချောမောလှပလွန်းလို့ မြစ်မီးရောင်မင်းသမီးလို့ ခေါ်ကြတာပါပဲ။

မြစ်မီးရောင် မင်းသမီးကလေး (၁၆) နှစ်အရွယ်မှာ မယ်တော်မိဖုရားကြီးနာမကျန်း ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အကယ်၍ ကွယ်လွန်ခဲ့သော် တောင်ညာစံ မိဖုရားထပ်မြှောက်ခိုရာ သူရဲ့ နဝရတ်လက်စွပ်တော်ကို ဝတ်လို့ရတဲ့သူကို ရွေးချယ်ဖို့မှာကြားခဲ့တယ်။

အဲဒီလိုနဲ့ မိဖုရားကြီး ကံတော်ကုန်တဲ့အခါ ဘုရင်ကြီးက လက်စွပ်တော်ကို မြစ်မီးရောင်မင်းသမီးကလေးကို သိမ်းထားစေတယ်။ မင်းသမီးကလေးကလဲ

လက်စွပ်တော်ကို မသိမ်းထားမိဘဲ ဝတ်ဆင်ထားလိုက်မိတယ်။

ရက်လ အတန်ကြာတော့ ဘုရင်ကြီးလဲ တောင်ညာစံမိဖုရား ရွေးချယ်ပွဲလုပ်ပါလေရော။ အဲဒီတော့ သမီးတော် မြစ်မီးရောင်ထံက လက်စွပ်တော်ကို ပြန်တောင်းတာပေါ့။ မြစ်မီးရောင်မင်းသမီးလေးခမျာ လက်စွပ်တော်ကို ချွတ်တာ ကျပ်နေလို့ ချွတ်လို့မရဘူး။ နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ချွတ်ကြည့်လို့ မရတော့တဲ့အတွက် မြစ်မီးရောင်မှာ အခက်ကြုံနေရရှာတယ်။

အဲဒီအကြောင်းကို ဘုရင်ကြီး သိသွားတော့ သမီးတော်ကို ဒေါသုန်ထတာပေါ့။ မြစ်မီးရောင်မင်းသမီးကလေးမှာလဲ အရှက်ကြီးပြီး ကျိုက်တလန်းဘုရားမှာ အလှူဒါနပြု သစ္စာဆိုကာ ဘုရားရင်ပြင်တော်ပေါ်ကနေ တောင်အောက် ချောက်ထဲကို လှိုင့်ချပြီး အဆုံးစီရင်လိုက်တယ်။

သူရဲ့ချစ်သူ မင်းသားလေးလဲ စစ်ထွက်နေခိုက်ဖြစ်လို့ ဘာမှ မသိရှာဘူး။ မင်းသားကလေး ပြန်ရောက်လာတော့ မြစ်မီးရောင်ရဲ့ အုတ်ဂူနန်းကိုပဲ တွေ့ရတော့တယ်။ ကြားရသူအပါင်းက မြစ်မီးရောင်မင်းသမီးကလေးကို နှမြော

တသသနဲ့ ဖြစ်ကြရတယ်။ ချစ်သူမင်းသားလေးမှာလဲ ကျိုက်တလန်းဘုရား မြစ်မီးရောင်ဂူနားမှာ နေ့စဉ်လာထိုင်နေရှာတယ်။

လပြည့်ညတွေမှာတော့ မြစ်မီးရောင်မင်းသမီးကလေးကို ကျိုက်တလန်းဘုရားပေါ်မှာ ဆုံတွေ့လေ့ ရှိကြတယ်။ မင်းသမီးကလေးဟာ ဘုရားအောက်က ဂူကြီးထဲမှာ သိုက်နန်းရှင် ဖြစ်နေသတဲ့။

သာသနာသက္ကရာဇ် ၄၅၀ ခုနှစ်လောက်ရောက်တော့ သမုဒ္ဒရာပင်လယ်ရေ တိုက်စားလို့ သုဝဏ္ဏဘူမိ မြို့တော်ကြီး ထက်ဝက်မျှ ပြိုကျပျက်စီးသွားတယ်။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး အခုသထုံမြို့ကြီးနေရာကို ရွှေ့ပြောင်းသွားတော့တာပဲ။ ဒီနေရာမှာ မြို့ပျက်မြို့ဟောင်းကြီးအဖြစ်နဲ့ တောဖုံးပြီး ကျန်ခဲ့တာပေါ့။

နောက်ပိုင်းတော့ တတိယမြန်မာနိုင်ငံတော် လက်ထက်အထိ တိုက်ကုလားမြို့ကလေးအဖြစ် ထင်ရှားနေပြန်တယ်။ ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက် စစ်တမ်းကောက်တော့ တိုက်ကုလားမြို့ကြီးတစ်ခုလုံး မြို့ပျက်မြို့ဟောင်းကြီး ပြန်ဖြစ်သွားပါလေရော။ နောက်ပိုင်းကျတော့ ပင်လယ်ကမ်းက ခွာသွားတော့ လယ်ကွင်းတွေ တစ်မျှော်တစ်ခေါ် ပေါလာတော့တယ်။

အဲဒီ ကွင်းရွာကြီးတွေထဲမှာ အင်တိုင်ကော၊ ကော့ဘာလောက်၊ တာက တဲ၊ ကော့ကမယ် စတဲ့ အိမ်ခြေတစ်ထောင်ကျော် ရွာကြီးတွေ ထွန်းကားလာပါလေရော။ တိုက်ကုလားမြို့ဟောင်းကြီးဟာ ထင်ထင် ကျားအောင်းနဲ့ ထောင့်သွားတာပေါ့။ ဗိုလ်ကတ်စာထံ ကျွမ်းကျင်တဲ့ အထံသာထက်ကြီးဟာ တိုက်ကုလားမြို့ဟောင်းဟောင်းတန်းထိက ကျိုက်တလန်းခရိုင်ကျောက်စာကို လာတူးတူးခေါ် ထော

www.burmeseclassic.com

ထဲက ကျားဟိန်ဆံ များပင် ကြားရ သတဲ့။

တောင်ခြေမှာ သစ်ကြီးဝါးကြီး ပေါ လွန်းလို့ ကွင်းရွာကြီးတွေက လှည်းအစီး လေး၊ ငါးဆယ်စုပြီး ထင်းတော လာ တက်ကြသတဲ့။ တောကြိုအုံကြား ဘုရားအို ကျောင်းပျက်ကြီးတွေနဲ့ပေါ့။ အဲဒီမှာတင် စစ်တောင်းမြစ်ကြီး ကျိုး ပေါက် ပြောင်းလဲ စီးဆင်းလာလို့ ပင်လယ်ကမ်းပါး အကြီးအကျယ် ပြို ကျပြန်ကာ ကွင်းရွာကြီး(၄၀) ပျက်သွား တော့ ကေလာသတောင်ခြေမှာ မြို့ ဟောင်းကြီးကို ခုတ်ထွင် ရှင်းလင်းပြီး ရွာတွေ တည်ကြတယ်။

ကကတဲရွာ တစ်ဝက်ဟာ ဟောဒီ အာယသ္မရွာရဲ့ တောင်ပိုင်းမှာ ရွာတည် ပြီး တစ်ဝက်ကတော့ တောင်စွန်းနားမှာ ကကတဲရွာဆိုပြီး တည်ခဲ့ကြတယ်။ ဒါကြောင့် တို့ အာယသ္မရွာမှ ကကတဲ ပိုင်း၊ အနောက်ပိုင်း၊ အရှေ့ပိုင်း၊ ကံကြီး ပိုင်း၊ ပိုင်ဒန်၊ တောင်ပိုင်း၊ နတ်စင်ပိုင်းနဲ့ မြို့တွင်းဆိုပြီး စည်ကားလာခဲ့တယ်။ အင်ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ကျောင်းဆောင် တွေကို ဖျက်သိမ်းပြီး အာယသ္မရွာ ဘက်ကို ဆင်နဲ့ ဆွဲတက်လို့ စွတ် ကြောင်းက အာယသ္မချောင်းမကြီး ဖြစ် သွားရတယ်။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး သုဝဏ္ဏဘူမိ တိုက်ကုလားမြို့ဟောင်းကြီးဟာ ပိုင် ဒန်၊ အာယသ္မ၊ ဝင်းက၊ ကင်းရွာ၊ ပေါက်တော စတဲ့ ရွာကြီးတွေ ဖြစ်လာ တော့တာပဲ။ ကိုလိုနီခေတ်ကြီးမှာ တော်တော်စည်ကားခဲ့တယ်။

လွတ်လပ်ရေးရပြီး နိုင်ငံရေး အစိုးရ လက်ထက်မှာ ရောင်စုံသူပုန်တွေ သောင်းကျန်းလွန်းလို့ တစ်ခါ ပျက်ခဲ့ ရတယ်။ တော်လှန်ရေးကောင်စီ တက် လာပြီး ၁၉၆၄ ခုနှစ်ရောက်လာတော့

ပင်လယ်ကြီး ပြန်ဆုတ်သွားလို့ ရွာကြီး တွေ ပြန်စည်ကားလာတာပေါ့။ အဘ တို့ အာယသ္မရွာကတော့ ပြန်မစည် တော့ပါဘူး။ မြို့ကလူတွေ ပြန်မရွှေ့ လာကြတော့ဘူးကွလဲ့။

အဘတို့ကသာ ကိုယ့်ရွာ၊ ကိုယ့် လယ်၊ ကိုယ့်ခြံမြေတွေကို ချစ်လွန်းလို့ တွယ်ကပ်နေကြတာ။ ဒါပေမယ့် ဆရာ တော်ဘုန်းကြီးရဲ့ ဝေပုလ္လတောင် ကတော့ စည်ပါတယ်။ ဘုန်းကြီးက တော့...

“အာယသ္မ ဝင်းက ကေလာသတောင်ခြေ ရွာကြီးတွေ မြို့ကြီးပြကြီး ပြန်ဖြစ်ဦးမယ်၊ ကြက်ပျံကျ စည်ကားဦးမယ်။ အိမ် တစ်နေရာစာ ရွာတစ်ကြက်ပျံ တန်ဦးမယ်၊ မယ်ရင်ပြေ သိရင်ရွှေတဲ့ ဒီကေလာသ တောင်ခြေကို ယစ်သွားကြနဲ့”

လို့ မိန့်ကြားတော်မူထားတယ်။ အဘတို့တော့ မိမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ လူကလေးတို့ ကြီးလာရင် ဖြစ်လိမ့်မယ် ကွလဲ့။ ငါ့သား လူကလေး ဝေပုလ္လ တောင်ပေါ် ဆရာတော်ဘုန်းကြီးကို သွားဖူးလိုက်ဦးနော်။

အဲဒီ မြစ်မီးရောင် မင်းသမီးကလေး ရဲ့ အုတ်ဂူကို မသမာသူတွေက သိုက် တူးကြလို့ ပြိုပျက်ကုန်တယ်ကွလဲ့။ အခု ကုန်းယောင်ယောင်လေးပဲ ရှိတော့ တယ်။ ဖန်ခါးပင်လေးတစ်ပင် ပေါက် နေလေရဲ့။

ကျိုက်တလန်းဘုရားကြီးဟာ ပုဂံ ဘုရင် ကျွန်စစ်သားမင်းကြီးလက်ထက် က ပြိုပျက်နေတာတွေလို့ ထပ်မံ ပြင် ဆင်ထားတာကွလဲ့။ အဲဒီအကြောင်းကို ကျောက်စာလဲ ရေးထိုးသွားတယ်။ ၁၈၈၃ ခုနှစ်လောက်က ကုလားဖြူ အစိုးရက တို့ရွာက ကျောက်စာချပ်ကြီး ကို ကလကတ္တားကို လှေကြီးနဲ့ သယ် သွားခဲ့တယ်။ ပဲခူး ငလျင်ကြီး လှုပ်တုန်း

က ကျိုက်တလန်းဘုရားလဲ ငှက်ပျော ဖူးကြီး အက်ကွဲ မြေသွားလို့ ဘုန်းကြီး က ဦးဆောင်ပြီး ဝေါသူဌေး ကိုမိုးက ထပ်ပြင်ခဲ့သေးတယ်။

ဘုန်းကြီးလက်ထက်မှာပဲ ထီးတော် စိန်ဖူးတော် အသစ်တင်ပြီး ခုနစ်သောင်းသမီးတို့ရဲ့ ကောင်းမှုနဲ့ မြင်မိ ရောင် မင်းသမီးကလေးကို အမှတ်မ စေဖို့ မြသိန်းတန်ဘုရားလို့ တွင်မိ တာပေါ့။ ခုတစ်ခါ ပြိုပျက် တော့ဖူးသ ပြန်ပြီလေ။ ပြန်လည်ပြုပြင်မယ့် ဒဏ် သူ့အချိန်ကျရင် အလိုလို ပေါ်လာ နဲ့တဲ့။ စောင့်ကြည့်ပေါ့ သားရယ်။

သာသနာတော် ထက်ဝက်ကျော်ဆီ ဆကေသဓာတုဝင် ဆံတော်ရှင် ဓမ္မ စေတီတွေ ပေါ်ပေါက်လာပြီး ဒီဒေသ တွေဟာ မြို့ကြီးပြကြီး ဖြစ်ဦးမယ် ငါ့မျှာဒိတ်တော်ရှိတယ်။ လူကလေးတို့ ဖိလိခိုမယ်ကွလဲ့။ စာကြိုးစား ငါ့သား လူကလေး လယ်ထဲမဆင်းနဲ့၊ ပင်မိ တယ်။

ဒီနှစ် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင်ဆု တက္ကသိုလ်တက်ရမယ်။ အရာရှိအရာရှိ ဖြစ်အောင် မင်းမှုထမ်းလုပ်ပေါ့။ မြစ်မိ ရောင်မင်းသမီးကလေးကို စွဲလမ်းမနေနဲ့ လူကလေးရယ်။ ဘဝတွေ ခြားနေတာ။ လူကလေး မြို့ပြန်ရောက်မ မေ့ပစ်လိုက် ကြားလား’

အဘ၏ အတိတ်ရာဇဝင် ပုံပြင် ကလေးမှာလည်း ဆုံးသွားလေပြီ။ ကျွန်တော့်မှာလည်း မျက်တောင်စင် ချဲ့ အိပ်ပျော်သွားခဲ့ပါပြီ။ အိပ်မက်ဝယ် မြစ်မီးရောင်မင်းသမီးကလေးနဲ့ မြသိန်းတန်ဘုရား ရင်ပြင်တော်ပေါ်ထွက် စကားတွေ ဖောင်ဖွဲ့နေမိပါသတည်း။

တက္ကသိုလ်သွားသော ညောင်ပင်

ထူးဆန်းသော

သုတေသနကြော့ကန်

မောင်နိုး
(ကျောက်ခဲ)

(၃၀-၇-၂၀၀၆)ရက်နေ့ မနက် (၇း၃၀)နာရီလောက်မှာ ညီငယ်လို ခင်မင်ရသူ ကိုအောင်ဝင်းဟာ ကျွန်တော်အိမ်ပေါက်ဝမှာ ရပ်ပြီး အသံကျယ်ကြီးနဲ့ လှမ်းအော်လိုက်တာ က...

‘အစ်ကိုရေ ထူးခြားတဲ့ သတင်းပျ’ တဲ့။

အိပ်ရာထဲမှာ မှိန်းနေတဲ့ ကျွန်တော် လဲ ကပျာကယာထပြီး အိပ်ခန်းအပြင် ထွက်ကာ...

‘ဘယ်လိုမျိုးမို့ ဘာထူးခြားရတာ တုံး’

လို့ မေးလိုက်တယ်။

ကိုအောင်ဝင်းက ပန်းချီခွဲတယ်။ ဝါသနာအရ စာလေးဘာလေးလဲ ပြတဲ့ သူဆိုတော့ ကျွဲရှင်ကျောင်းဆရာ တစ်ပိုင်းပေါ့။ မနက်ခင်း (၅း၀၀)နာရီ လောက်ဆိုရင် စာသင်ပြနေပြီ။

ဒီကနေ့မနက် စာသင်နေတုန်းမှာပေါ့

ပန်ဟတ်ရွာက ကျောင်းလာတက်တဲ့ တပည့် ပလေးတစ်ယောက်က သူတို့ရွာမှာ လဲပြီကျ ပြီး သွေ့မြောက်နေတဲ့ ညောင်ပင်ကြီးဟာ မူလအတိုင်း ပြန်လည်ထောင်ဖတ်သွားတာ သိထုဆန်းတာပဲလို့ ပြောလာတယ်အစ်ကို အဲဒါ သွားကြည့်ရအောင်’

တဲ့။

‘မဖြစ်နိုင်တာကွာ’

လို့ ဆိုပြီး တစ်ဆက်တည်း...

‘သေချာရဲ့လား ကောလဟာလများ လားကွာ’

လို့ မေးပြော ပြောလိုက်တော့...

‘သွားကြည့်လိုက်ရင် ရှင်းသွားရော ပေါ့။ ဝေးမှ မဝေးဘဲ’

လို့ သွားဖို့အကြောင်းပဲ ထပ်ပြော လာပြန်တယ်။ သူပြောတာ မှန်နေ တော့ “အေးလေ ဟုတ်သားပဲ” လို့ စိတ်ထဲမှာတွေးပြီး...

‘အခုချက်ချင်း သွားမယ်’ လို့ ပြောလိုက်တယ်။ သူလဲ ဝမ်းသာ

ပြီး ပြုံးပြီးပြီးမျက်နှာကြီးနဲ့... ‘အစ်ကို့ဆိုင်ကယ်ထုတ် အခုသွား ကြစို့’

တဲ့။ သူပြောတဲ့အတိုင်း ဆိုင်ကယ် လေးထုတ်ပြီး ကျောက်ခဲမြို့ အရှေ့ မြောက်ယွန်းယွန်းမှာ ရှိတဲ့ ပန်ဟတ် ရွာကို နှစ်ဦးသား ထွက်လာခဲ့ကြတယ်။

ပန်ဟတ်အောက်ရွာကို ရောက် တော့ ဆိုင်ကယ်ရပ်လိုက်တယ်။ ဆိုင်ကယ်စီးပြီး ဆက်တက်ရင်လဲ မရ တော့ဘူး။ လမ်းက ခပ်မော့မော့တက် ရမှာ။ ဖုတွေထစ်တွေနဲ့ ကောက်တွေ ကျဉ်းမြောင်းနေလေရဲ့။

ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့လဲ ခြေကျင် အသော့နှင့်ရတော့တာပေါ့။ လွန်ခဲ့တဲ့ (၃)ရက်လောက်ကတည်းက သဲသဲမဲမဲ ရွာခွဲတဲ့မိုးဟာ အခုလဲ ဖွဲဖွဲလေး ရွာဆဲ ဆိုတော့ ချော်လဲမှာ ကြောက်တာ ကြောင့် သတိလေးနဲ့ ထိန်းပြီး တွေ့ရက် နေရတယ်။

www.burmeseclassic.com

▲ စိုင်းဘအေးက မြန်ဆန်သွားသော နေရာတား ပြသပေ

သတင်းကြားလို့ သွားကြည့်ကြတဲ့ သူတွေလဲ အများသားဆိုတော့ ပျော်ပျော်ပါးပါး သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း သွားရတဲ့ ခရီးတစ်ခု ဖြစ်နေတယ်။

တချို့လူတွေရဲ့ လက်ထဲမှာ ဖယောင်း တိုင်၊ အမွှေးတိုင်တွေ ကိုင်လာတာ တွေ့နေရတယ်။ လဲနေရာက ပြန် ထောင်မတ်လာတဲ့ သစ်ပင်ကြီးကို သွားကြည့်ပြီး ပူဇော်ကြ၊ ဆုတောင်း ဆုယူ ပြုကြမယ့်လူတွေ ဖြစ်မှာပေါ့။

(၁၅)မိနစ်လောက် လျှောက်ပြီး တော့ ဝဲဘက်မှာ ဝါးပြွန်နဲ့ လုပ်ထား တဲ့ ရေချိုးဆိပ်တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရ တယ်။ အဲဒီကနေ ဝါးနှစ်ရိုက်လောက် အကွာမှာတော့ ညောင်ပင်ငုတ်တို့ကို လမ်းရဲ့ဝဲဘက်မှာ ဘွားခနဲ တွေ့လိုက် ရတယ်။ (ပုံတွင် ပြထား၏။)

ဒီလမ်းလေးအတိုင်း ဆက်လျှောက် သွားရင် ပန်ဟတ်အထက်ရွာကို ရောက် သွားမှာ ဖြစ်ပေမယ့် ရည်ရွယ်တဲ့ နေရာကို ရောက်ပြီမို့ ပတ်ဝန်းကျင် ကို လေ့လာလိုက်တယ်။

လူတချို့ ရောက်နေနှင့်တာကို တွေ့ ရတယ်။ ညောင်ပင်ကိုပတ်ပြီး ရာဇဝတ် ကွက် လုပ်နေတဲ့သူ ရှိသလို လာကြည့် ကြတဲ့သူတွေ နားနေမို့ တဲထိုးနေကြ

တဲ့သူတွေလဲ ရှိတယ်။ တချို့လဲ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်တွေ ထွန်းညှိပြီး ညောင်ပင်ကို ပူဇော်နေကြ လေရဲ့။

ရာဇဝတ်ကွက် ကာနေတဲ့လူကိုပဲ စတင်ပြီး မေးကြည့်လိုက်တယ်။ သူ့ အမည်က “စိုင်းဘအေး”(ပန်ဟတ် အထက်ရွာသား)တဲ့။ သူက နံနံ့စပ်စပ် သိထားတော့ မေးလိုက်တဲ့အခါ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သိလာရပါတယ်။ သူ ပြောပြတာက ဒီလိုပါ။

(၂၈-၇-၀၆)ရက်နေ့ ည(၈)နာရီ လောက်မှာ ပန်ဟတ်အထက်ရွာနေတဲ့ “စိုင်းဘအေးခင်”ဟာ တောင်ယာ လုပ်ငန်းတွေပြီးလို့ ရေချိုးဖို့ တစ်ယောက် တည်း ရေပြွန်ရိုတဲ့ဆီ ဆင်းလာခဲ့ရာ...

“စွပ်...ဂလုတ်”လို့ ခပ်ကျယ်ကျယ် မြည်လိုက်တဲ့ အသံတစ်မျိုးကို ညာ ဘက်ကကြားလို့ လှည့်ကြည့်လိုက် တယ်။ တွေ့နေကျ လဲနေတဲ့ ညောင် ပင် (ရှမ်းတိုင်းရင်းသားဘာသာဖြင့် မိုက်ဟိုင်း)ခြောက်ကြီးကို အမှောင်ထဲ မှာ မိုးတိုးမတ်တတ် မြင်လိုက်ရတော့ (ကြောက်လန့်တာလဲ ပါတာပေါ့။) ထူးဆန်းလွန်းလို့ ဟုတ်ပါမလားလို့ ပါလာတဲ့ ဓာတ်မီးနဲ့ ထိုကြည့်လိုက်တဲ့

အခါ မီးရောင်ထဲမှာ ညောင်ပင်ခြောက် ကြီးကို ထောင်လျက်သား တွေ့လိုက်ရ တော့တာပါပဲ။

စိုင်းဘအေးခင် (ပြောပြသူ စိုင်းဘ အေး၏ ဆွေမျိုး)လဲ အလျင်စလို ရေချိုး ပြီး ထောင်မတ်သွားတဲ့ ညောင်ပင် အကြောင်း ရွာထဲလျှောက်လည်ရင်း ပြောဖြစ်သွားတယ်။ ဒီသတင်းဟာ တောမီးလို ချက်ချင်းပျံ့နှံ့သွားတော့ နောက်နေ့ကစပြီး လာကြည့်ကြတဲ့သူ တွေနဲ့ စည်ကားနေလို့ ပွဲလေးတစ်ခု ဖြစ်သွားတယ်။ ည(၁၀)နာရီအထိ လာ ကြည့်ကြတဲ့လူတွေ ရှိတယ်တဲ့။

ညောင်ပင်ကြီး လဲကျတာက လေမုန် တိုင်း တိုက်ခတ်ခဲ့တဲ့ (၁၄-၄-၀၄) ၁၃၆၆ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆုတ် (၁၀) ရက်နေ့ပဲတဲ့။ တိတိကျကျကို ပြော လိုက်နိုင်တာက အဲဒီနေ့မှာပဲ သူ့အိမ်ထဲ ပြိုကျခဲ့တာမို့ မှတ်မိနေတာပါတဲ့။

လဲကျသွားတဲ့ ညောင်ပင်ရဲ့အကိုင်း အခက်တွေကိုတော့ ခုတ်ပိုင်းဖြတ် တောက်ပြီး အုတ်ခဲ(၄၀၀)နဲ့ လဲလိုက် တာတဲ့။ ရလဒ်မှာ အုတ်ခဲတွေနဲ့ ပန်ဟတ် အထက်ရွာမှာ နတ်စင်ဆောက်ဖြစ် သွားတယ်။ (၂)သိန်းကျော် ကုန်သွား သတဲ့။

ညောင်ပင်၏ ပင်စည်လုံးပတ် = ၁၄၅၀
ညောင်ပင်အမြင့် = ၉၅၀
ညောင်ပင်အမြင့်ဆံ့ (ခြေကြီးအထိအထိ) = ၁၀၈၅
ရှိကြောင်း သိရပါတယ်။

အဲ့အားသင့်စရာ အဖြစ်အပျက် အမျိုးစုံကို သဘာဝတရားက ဘယ်လို များ လှည့်စားပြီး ပြနေတာပါလိမ့်လို့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ရှင်းမပြနိုင်ပေမယ့် ဝိဇ္ဇာနည်း၊ သိပ္ပံနည်းတွေနဲ့ စူးစမ်း လေ့လာတတ်သူတွေအတွက် မှုမူ အတိုင်း သိရှိမှတ်သားနိုင်ရန် ဘယ်လို လိုက်ရခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။

မောင်နိုး(ကျောက်ခဲ)

ပီလား၏အစွမ်း

◆ သောဗိဇ္ဇာ ပီလား

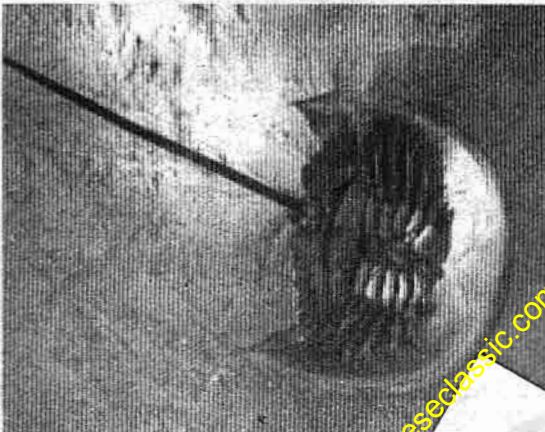
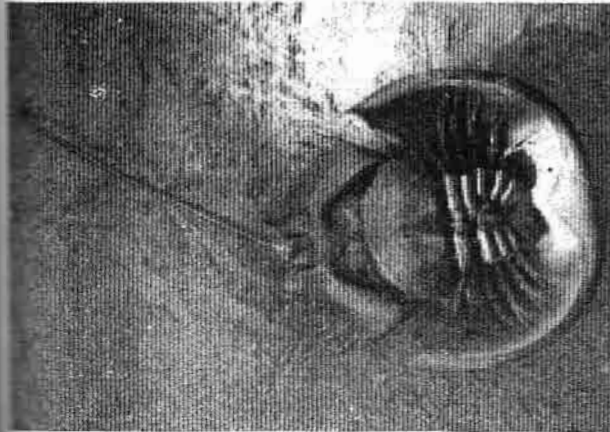
ကွမ်းခြံကုန်းမြို့နယ်၊ လက်ခုပ်ကုန်း
ကမ်းခြေတစ်လျှောက်တွင် ပီလား
ကောင်များစွာ တွေ့မြင်နိုင်သည်။
ရေအောက်တွင် လိုက်ပါလာကြ
သော ပီလားကောင်များသည် ရေပြန်

ကျသွားသောအခါ သဲသောင်ပြင်တွင်
ပက်လက်ကျန်ခဲ့ပါက ယက်ကန်ကက်
ကန်ဖြင့် ချာလည် လှည့်နေတတ်
သည်။
ခရီးသွားများ တွေ့ရှိပါက ပင်လယ်

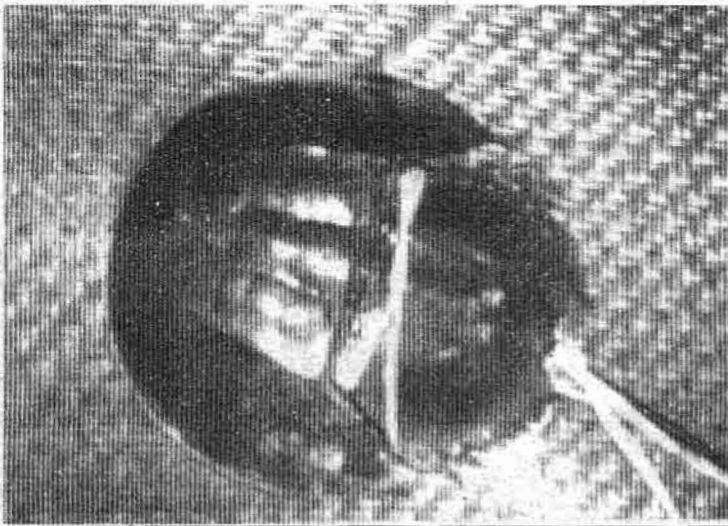
အတွင်း ပြန်လွှတ်ပေးကာ ဇီဝိတဒါန
ပြုလေ့ရှိကြသည်။
ဤပီလားကောင်များမှာ လယ်ယာ
လုပ်ငန်းတွင် အရေးပါသော ကျွဲ၊
ခွားများအတွက် အဆောင်ကောင်း

◆ ဝမ်းခိုက်ခိုင်း

◆ ရန်သူကို တုံ့ပြန်ရန် စာဗြိထောင်လာစဉ်

ကျောက်အနီကပ်

ကွမ်းပြာနီမြို့နယ် အုတ်လှူရွာနေ
မင်းသက်အောင် သက်သက်နိုင်
ဇနီးမောင်မယ်နှင့် ဝိလာအိမ်ကြီး

ဖြစ်သည်။

တင်းကပ်တွင်း ထောင့်လေးထောင့်တွင် ဝိလာတစ်ကောင်ရှိ သိုက်ဆွဲပေးထားလျှင် ကျွဲ၊ နွား၊ ရောဂါ ကင်းလေးကာ ကုန်းဟ သန်စွမ်းကြသည်ဟု ကညင်ကုန်ရွာနေ လယ်သမားကြီး ဦးအောင်ပြိုင်က ပြောပြ သည်။

ခွာနာလျှာနာ၊ ထောင့်သန်း အစ ရှိသည့် ကျွဲ၊ နွား၊ ရောဂါများသာမက အဆိပ်ရှိ ပိုးမွှားကိုက်ခဲခြင်း စသည့်

ဝေဒနာများ တစ်စုံတစ်ရာ ခံစားနေရပါလျှင် ဝိလာ၊ ကောင်အား ပြာချ၍ လျှာပွတ်ပေးလျှင် ပျောက် ကင်း သက်သာစေသည် ဟု ကွမ်းခြံကုန်း ဆေးရုံ ရှေ့တွင် ခရီးသွား ဦးကြီး တစ်ဦးက ပြောပြသည်။

ဒရယ်လူး ကျေးရွာနေ မင်းသက်အောင်၊ သက် သက်နိုင် ဇနီးမောင်နှံမှာ နှုတ်ငုံမွေးဖွားရ လွယ်ကူ စေရန် ဝိလာအမြီးကို လက်မဝက်ခန့် ပိုင်းဖြတ် ကာလည်တွင်ဆွဲထားသည် ကို တွေ့ရသည်။

မိဘဘိုးဘွား အစဉ်အဆက် မွေးဖွားရ လွယ်ကူစေသော အဆောင် ဆွဲကြိုး ဖြစ်သည်ဟု ပြောကြသည်။ ခွင့်တောင်း၍ လေ့လာကြည့်သော အခါ ဝိလာခရုယဆိုင်ရာ စွမ်းအင်များ ကိန်းအောင်းနေသည်ကို တွေ့ရပေ သည်။ ထိုအမြီးချွန်ဖြင့် ထိုးမိလျှင် အဆိပ်တက်တတ်သည်ဟုသိရသည်။

ခွန်စိုင်းဝမ်း

မျက်စိမှန်ကောက်
ဆေးနည်းတစ်လက်

အသက်(၅၀)ကျော်လာလျှင် မျက်စိ မှန် မျက်စိ ဝေဝါးစပြုလာသည်။ အဆို ပါအချိန်၌ ပါဝါမျက်မှန်တပ်၍ စာကြည့် ခြင်း၊ အပ်ကြိုးထိုးခြင်း ပြုလာရသည်။ ယခု တင်ပြမည့်သူမှာ ပါဝါမျက်မှန် ဒီဂရီ များများ တပ်ဆင်ရသူဖြစ်သည်။ ထိုသူမှာ သရက်ဘက်မှ ဘဏ်မန်နေဂျာ (အငြိမ်းစား)တစ်ဦးဖြစ်သည်။

ယခင် တွေ့စဉ်တုန်းက မျက်မှန်ဖြင့် စာရေး စာဖတ်ရသည်။ နောင်အခါ တွေ့ဆုံရသောအခါ မျက်မှန်လွတ်ပြီး စာရေးစာဖတ် ပြုနေပြီ။

ကျွန်တော်က...
'ယခင် မျက်မှန်ပါဝါပျားများနှင့် စာရေးပြီး ယခု မျက်မှန်လွတ် စာရေးနေသည်ကို တွေ့၍ ဘာဆေးများ ပြုသုံးဆောင်သလဲ ဟု မေးသောအခါ သူက ကျောက်

အိုးဆရာတော်ကြီး ချီးမြှင့်သော ဆေးနည်းနှင့် မျက်စိကြည်လင် အားကောင်းကြောင်း ပြောပြပါသည်။ သူ ပြောပြသောဆေးနည်းမှာ...

၁။ မန်ကျည်းရွက်၊ ၂။ လက်ဖက်
၃။ ကွမ်းရွက် ၄။ ရှားစောင်းလက်ပယ်အနှစ်
ထို(၄)မျိုးကို အညီအမျှစီရ ထုထောင်းရောနယ်ပြီး နဖူးပေါ်တင်၍ အဝတ်နှင့်စည်း၍ နေ့၊ ည အိပ်သော အချိန်တွင် စည်းအိပ်ရန်သာဖြစ်သည်။ အချိန်အဆ ဆတူဖြစ်သည်။ မျက်စိ ကြည်လင်သည်အထိစည်းရန်ဖြစ်သည်။ အချိန်ကာလ သတ်မှတ်ချက် မရှိပဲ။ ဤနည်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များ စမ်းကြည့် စေချင်ပါသည်။ ဆေးအမည်မှာလည်း ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရှာဖွေ၍ လွယ်ကူပါ သည်။

အောင်သိန်းဝင်း ဖွင့်ဖြူ

မိုးကြိုးပစ် ခံရအောင်လည်း

အသက်မသေဘဲ ချမ်းသာထူထောင် တစ်ဦး

မောင်မောင်လွန်း (မုံရွာ)

၂၀၀၆ ခုနှစ်၊
ဩဂုတ်လ(၈)ရက်၊
၁၃၆၈ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်
လပြည့်နေ့ ညနေ
(၄)နာရီခန့်တွင် မိုးတဖွဲ့
ရွာနေရိုက် မိုးကြိုးပစ်သံ
တစ်ချက် ကြားလိုက်ရ
သော်လည်း မည်သည့်
နေရာကို ပစ်သွားမှန်း
မသိရှိရပေ။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်
ရောက်မှ ယမန်နေ့က
ပစ်လိုက်သော မိုးကြိုးမှာ
ထိလှည်းနှင့် ထိလှည့်
ရောင်းသူ တစ်ဦးအား
ပစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပြီး လူမှာ
မသေသော်လည်း ဘယ်ဘက်တစ်ခြမ်း
မည်းသွားကြောင်းတို့ကို သိရှိရပေ
သည်။

မိုးကြိုးပစ်ခံရသော်လည်း လူမှာ
အသက်မသေဟု ဆိုသောကြောင့်
စာရေးသူလည်း စိတ်ဝင်စားသဖြင့်
မိုးကြိုးပစ်ခံရသောသူအကြောင်း စုံစမ်း
ကြည့်သော်လည်း မေးမြန်းစုံစမ်း၍
မရရှိဘဲ ဖြစ်နေပါသည်။

မိုးကြိုးပစ်ခံပြီး (၁၀)ရက်ခန့်အကြာ
တွင် တက်နေဝန်း မျက်မှန်ဆိုင်မှ
ဦးအောင်ကျော်စိုးက မိုးကြိုးပစ်ခံရသူ
၏ လိပ်စာကို သိရှိခဲ့ရပြီဖြစ်ကြောင်း
စာရေးသူအား ပြောလာသဖြင့်

တမာပင်ကြီးထောက်
မိုးကြိုးပစ်ခံခဲ့ရသော နေရာ

မိုးကြိုးပစ်ခံရစဉ် အနေအထား
တမာပင်ကြီးထောက်အောက်တွင်ရှိသော နေရာ (မြားပြတား)နှင့်
မိုးကြိုးပစ်ခံခဲ့ရသောနေရာ (ပိုင်ပြတား)

ဦးအောင်ကျော်စိုးနှင့် စာရေးသူတို့နှစ်
ယောက် မိုးကြိုးပစ်ခံရသူ၏အိမ်သို့
သွားရောက်ကာ မိုးကြိုးပစ်ခံရပုံ
အကြောင်းများကို မေးမြန်းခဲ့ပါသည်။

မိုးကြိုးပစ်ခံရသူမှာ မုံရွာမြို့၊ ကွေ့
ကြီးရပ်ကွက်၊ အမှတ် (၆)နယ်မြေ
တွင် နေထိုင်သော ထီရောင်းသည်
ဦးလှထွန်းဆိုသူပင် ဖြစ်သည်။ ဦးလှ
ထွန်း၏ ပြောပြချက်အရ မိုးကြိုးပစ်
ခံရသောနေ့က ထီရောင်းပြီး ပြန်အလာ
သာစည်လမ်း မုံရွာ ဆရာအတတ်သင်
ကျောင်းအလွန် ကျော်ကြီးကွမ်းယာ
ဆိုင်ရှေ့သို့အရောက် မိုးရွာလာသည့်
အတွက် ထီလက်မှတ်များကို မိုးရေစို

မည်စိုးသောကြောင့် တမာပင်ကြီး
အောက်၌ရပ်၍ ထီလက်မှတ်များကို
ဖြုတ်သိမ်းရန် ထီလှည်းပေါ်မှ ဆင်းခဲ့
သည်။

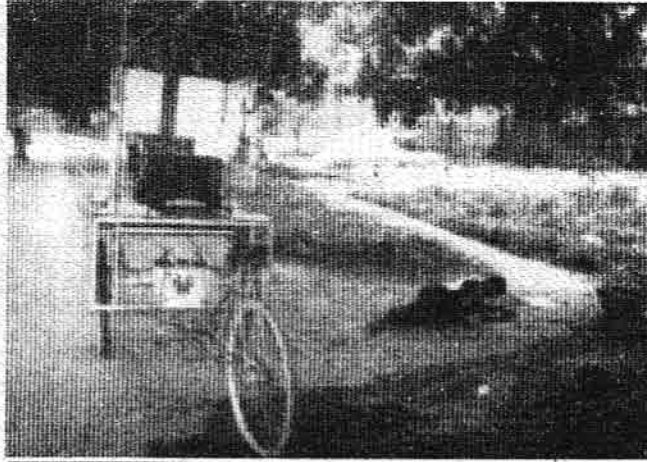
ထို့နောက် ထီလက်မှတ်များကို
ဥာဏာထော ကလစ်(ဥာဏ်)များအား
ဖြုတ်ကာ လွှမ်းအိတ်ထဲသို့ အထည့်
တွင် ဝင်းဆန် လင်းထိန်ပွားလျက် ငုံ့ကွဲ
သံကဲ့သို့ ခိုင်းဆန် အသံကြီး ကြားလိုက်
ရပြီးလျှင် လူမှာလည်း ရင်ထူသည်
နေရာမှ နှစ်လံကျော် သုံးလံခန့်အကွာ
သို့ ကိုယ်ပင်လိုက်သည့်အလား လွန်စဉ်
သွားကာ မှောက်လျက် လဲကုန်ပွား
သည်။

သူ၏စိတ်ထဲတွင် ခန္ဓာကိုယ်မှာ
တစ်စီ ဖြစ်သွားသည်ဟု ထင်မိခဲ့

www.burmeseclassic.com

ကြောင်း၊ သို့သော်လည်း ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဘာမှ မဖြစ်ဘဲ အောက်ပိုင်း တစ်ခုလုံး မီးလောင်သကဲ့ သို့ ခံစားရပြီး လှုပ်ရှား၍ မရတော့ပေ။ သူသည် သတိ ကောင်းသည့် အတွက် သတိလစ်မသွား သောကြောင့် ဘုရားကို သာ စိတ်ထဲမှ အာရုံ ပြုနေလျက် ရှိပေသည်။

◆ မိုးကြိုးပစ်ခတ်ပြီးနောက် လွှမ်းမိုးသည့် နေကတား မြိန် ခြေထောက်

လက်တွင် ပတ်ထား သော နာရီအား ကြည့် လိုက်ရာ နာရီစက်မှာ သွားနေသဖြင့် ညနေ (၄)နာရီနှင့် မိနစ်(၂၀) ရှိပြီဖြစ်ကြောင်းကို သိရှိရသည်။ အတော်လေးကြာမှ မီးလောင်သကဲ့သို့ ခံစားနေရသော ဝေဒနာမှာ အနည်း ငယ် သက်သာသွားသည့်အတွက် မှောက်လျက် လဲကျနေရာမှ ထကြည့် သော်လည်း ထ၍မရတော့ဘဲ အောက် ပိုင်းသေသကဲ့သို့ဖြစ်ကာ ဘယ်ခြေ ထောက်မှာ ဆန့်၍မရဘဲ ကွေးနေလေ သည်။

အနီးအနားမှ လာကြည့်သောလူ များက မထူရဲဘဲ ရပ်ပြီးကြည့်နေကြ သောကြောင့် တဲလေးထဲသို့ ရွှေ့ပေးပါ ရန် အကူအညီတောင်းတော့မှ တဲထဲ သို့ မ.ပြီး ရွှေ့ပေးကြလေသည်။

မိုးကြိုးပစ်လိုက်သည့် ဒဏ်ကြောင့် ငယ်ပါ၏ထိပ်တွင် မီးလောင်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားကာ ငယ်ပါမှာလည်း အထဲသို့ တိုဝင်သွားသဖြင့် လက်ဖြင့် ဆွဲထားခဲ့ ရကြောင်း၊ ပစ်လိုက်သော မိုးကြိုးသည် ထိုလှည်း၏ အမိုးနောက်နား နှုတ်ခမ်း တွင် မီးလောင်သည့်အလား အပေါက် နှစ်ပေါက် ဖြစ်သွားသည်။

ထိုပြင် လူထိုင်နင်းသော နောက်ဘီး

၏ ဘေးနှစ်ဖက် ကပ်လျက်တွင်လည်း တစ်မိုက်ခန့်နက်သော ကျင်းနှစ်ကျင်း ဖြစ်သွားကာ လမ်းခင်းထားသော ကျောက်ခဲများမှာလည်း အတော်ဝေး ဝေးသို့ လွင့်စဉ်ကုန်ကြသည်။

ကံအလွန် ကောင်းလွန်းသဖြင့်သာ လူမှာ မည်သို့မျှ မဖြစ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေ သည်။ လူသာ ထိုလှည်းပေါ်၌ ရှိနေပါ က မိုးကြိုးသွားသည် လူကို တည့်တည့် မှန်မည်မှာ သေချာသည်။ ယခုလည်း မိုးကြိုးပစ်ချခဲ့သော နေရာနှင့် လူမှာ နှစ်ပေခန့်သာ ကွာသည်ဟု ပြောပါ သည်။

မိုးကြိုးသည် ထိုလှည်းကိုသာ ပစ် လိုက်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း ထိုလှည်းနှင့် ဝါးတစ်ပြန်ခန့် အကွာတွင်ရှိသော ကွမ်းယာဆိုင်ထဲတွင် ကွမ်းယာ ယာပေး နေသော ကိုကျော်ကြီးဆိုသူမှာ နောက် ထရုံအထိ လွင့်စဉ်သွားခဲ့ပြီး ကွမ်းယာ ဝယ်နေသော သူမှာလည်း ဦးလှထွန်း လဲကျနေသော နေရာနားအထိ လွင့်စဉ် လာခဲ့သည်ဟု သိရှိရသည်။

ဦးလှထွန်းလည်း လာရောက်ကြည့်ရှု ကြသော လူများကို သူ့အိမ်သို့ အကြောင်းကြားပေးပါရန် ပြောသဖြင့်

သူ့အိမ်ကို အကြောင်း ကြားလိုက်သောကြောင့် သူ၏ဇနီးနှင့် သား ဖြစ်သူတို့ လာခေါ် ကြောင်း၊ လာရောက် ကြည့်ရှု ကြသူများက ဆေးခန်း (သို့မဟုတ်) ဆေးရုံသို့ အမြန်ဆုံး ပို့ရန် ပြောကြ သည်။ သို့သော် ဦးလှထွန်း မှာ ဆေးခန်း၊ ဆေးရုံ သို့ မသွားလိုဘဲ မိုးကြိုး ပစ်ခံခဲ့ရသူ

နှစ်ဦးကို မိုးကြိုးသွားဖြင့် ကယ်တင် ပေးခဲ့သည့် သူ၏ဆရာအရင်းဖြစ် သော ဆရာတော် ဦးဇနကထံသို့သာ ပို့ပေးရန် ပြောသဖြင့် ပို့ပေးခဲ့ရပေ သည်။

ဆရာတော် ဦးဇနကထံ ရောက် သည့်အခါ ဆရာတော်မှ မိုးကြိုးသွား နှင့် ကယ်တင်ပေးလိုက်ရာ နာရီဝက် လောက်အချိန်အတွင်းမှာပင် ပြန်လည် ကောင်းမွန်လာခဲ့သဖြင့် ယခုအခါ ထိုများကိုပင် လှည့်လည်ရောင်းချနိုင်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။ ဖြစ်ပျက်ပုံ အကြောင်း ပြောပြပြီးသည့်နောက် သူ့ အား ကယ်တင်ပေးခဲ့သော ဆရာတော် ဦးဇနကထံသို့ လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးပါ သည်။

ဆရာတော် ဦးဇနကမှာ ဇနကာမှ ကျောင်း (ဆူးဖြူပင်ကျောင်း)၏ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်ပြီး သက်တော်(၇၀)နှစ်၊ ဝါတော်(၅၀) ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဆရာတော်အား ရိုနှိုးပြီးသည့်နောက် စာရေးသူမှနေ၍ မိုးကြိုးပစ်ခံခဲ့သော ဦးလှထွန်းအား မည်ကဲ့သို့ ကယ်မပေး တော်မူခဲ့ကြောင်း မေးမြန်းလျှောက်

www.burmeseclassic.com

• ဆရာတော်မှ ကြေးမိုးကြီးသွားစား ပြသရန်

◄ ကြေးမိုးကြီးသွားဖြင့် လူနာတစ်ဦးအား ကယ်တင်ပေးနေသော ဆရာတော် ဦးဖနော

ထားသည့်အခါ ဆရာတော်မှ အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ကြားပြောဆိုတော်မူပါသည်။

‘ဝါခေါင်လပြည့်နေ့ ညနေ (၄)နာရီအချိန် လောက်မှာ မိုးလေး ဖွဲ့ရွာလာပြီး မကြာမီတွင် မိုးကြိုးပစ်လဲ ကြားလိုက်ရတဲ့အတွက် မိုးကြိုးအကြောင်း ထိုင်ပြောနေကြစဉ် ခဏကြာတော့ မိုးကြိုးပစ်ခံရတဲ့ လူနာတစ်ယောက် ရောက်လာတယ်လို့ လျှောက်ထားတာကြောင့် ဘုန်းကြီးလဲ သွားကြည့်ပြီး လူနာကို ခုတ်ပေါ် တင်ခိုင်းလိုက်တယ်။ ဘယ်တက်တစ်ခြင်းက နည်းနည်းပည်းနေပြီး ဘယ်တက်လက်နဲ့ ဘယ်တက်ခြေထောက် ကွေးကောက်နေတာကြောင့် အစတော့ ဘုန်းကြီးရဲ့တပည့် လှထွန်းမှန်း မသိဘူး။ နောက်မှ လှထွန်းမှန်း သိရတယ်။ ကွေးကောက်နေတဲ့ လက်နဲ့ ခြေထောက်ကို ဆွဲဆန်ခိုင်းတော့ ဆန်လို့မရဘူး။ အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးလဲ မိုးကြိုးသွားနဲ့ ခေါင်းကစပြီး ခြေဖျားအထိ ထောက်၊ထောက်ပေးတယ်။ (၁၀)မိနစ်လောက်အထိ ထောက်ထားတာကို နာမှန်းမသိဘူးလို့ ပြောတယ်။ ဘုန်းကြီးလဲ မိုးကြိုးသွားနဲ့ ဆက်ပြီး

ထောက်၊ထောက်ပေးလိုက်တာ မိနစ်(၂၀) လောက်ကြာတော့ အပေါ်ပိုင်းက နည်းနည်းနာလာတယ်ဆိုတာနဲ့ မိုးကြိုးသွားနဲ့ပဲ ထောက်၊ထောက်ပေးလိုက်တာ မိနစ်(၃၀) လောက် အကြာမှာတော့ အောက်ပိုင်းကပါ နာလာပြီလို့ ပြောတာကြောင့် ကွေးနေတဲ့ ခြေထောက်ကို ဆွဲအခါခိုင်းလိုက်တဲ့အခါမှာ ခြေထောက်လဲ ပြန်ဖြောင့်သွားတယ်။ လမ်း ထလျှောက်ခိုင်းလိုက်တော့ လမ်းကောင်းကောင်း ပြန်လျှောက်လာနိုင်တာကို တွေ့ရတယ်။ ဘယ်တက်အခြေမက မည်းနေတာတွေလဲ ပြောသွားတော့တယ်’

ဟု မိန့်ကြား ပြောဆိုတော်မူပါသည်။

‘လူက ပြန်ကောင်းသွားသော်လဲ ငယ်ပါဟာ အထဲကို တိုဝင်နေတယ်လို့ လျှောက်ထားတာကြောင့် ပေါင်အရင်းအကြောဆုံနေရာကို မိုးကြိုးသွားနဲ့ (၁၅)မိနစ်လောက် ထောက်ပေးလိုက်တော့မှ ငယ်ပါလဲ ပြန်ထွက်လာတော့တာပဲ။

လှထွန်းအပြင် အရင်ကလဲ မန္တလေးမြို့ မဟာမြတ်မုနိဘုရား တောင်ဘက်

က ဒကာမတစ်ယောက်၊ အရာတော်မြို့က ဒကာမတစ်ယောက်ကိုလဲ မိုးကြိုးပစ်ခံရလို့ ဘုန်းကြီးပဲ မိုးကြိုးသွားနဲ့ ကယ်တင်ပေးခဲ့တာ အသက် ချမ်းသာသွားကြသေးတယ်’

ဟု မိန့်ကြားတော်မူပါသေးသည်။

စာရေးသူနည်း ဆရာတော် မည်ကဲ့သို့ မိုးကြိုးသွား ရရှိခဲ့ကြောင်း မေးမြန်းလျှောက်ထားရာ ဆရာတော် ရဟန်း (၁၀)ဝါခေါင်အရတွင် တောမှာနေသော သူ့သူငယ်ချင်း ဘုန်းကြီးတစ်ပါးထံက ရရှိခဲ့ကြောင်း။

မိုးကြိုးသွားမှာ အလွန် ရှားပါးသော ကြေးမိုးကြီးသွားဖြစ်ပြီး ထိုမိုးကြိုးသွားကြောင့် ထန်းပင်(၈)ပင်နှင့် ဖဲကြီးဆင်းတစ်ထောင့်မှာ ဖီးလောင်ကျွမ်းခဲ့ကြောင်း၊ မိုးကြိုးသွား၏ အလေးချိန်မှာ (၅)ကျပ်သာစီရှိကာ အရင်ဘက်တွင် အဆင်းပိုရှိကြောင်း။

ယခုအခါ ကိုင်၍ကောင်းစေရန် အတွက် အရင်ခိုင်းကို သင်္ကန်းဖြင့် ပတ်ထားပြီး ကြိုးများဖြင့် ချည်လျက် အသွားခိုင်းလေတိုသာ ချိန်ထားကြောင်း၊ ထိုမိုးကြိုးသွားနှင့် ဝေဒနာရှင်များကို အခကြေးငွေ လုံးဝ အလှူမခံဘဲ ယူဟိတာ စီတိာ စေတာနဲ့ပဲ ကယ်တင်ပေးခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း (၁၀) ခန့်ရှိပြီ ဖြစ်ကြောင်းတို့ကို မိန့်ကြား

www.burmeseclassic.com

လေလွင့်ခန္ဓာ

ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်

ဖော့လွင်
(ရွှေတောင်မြို့)

ရောက်သည်နှင့်
နီးသ
ထမင်းဆိုင်တွင်
စားပြီးမှ အိပ်သ

ပြန်ခဲ့သည်။ ဆင်ပေါင်ဝဲမြို့

ထမင်းဆိုင်များမှာ အလွန် စားကောင်
လုပ်ပါသည်။

သင်္ဘော၊ မော်တော်ဆိပ်ဖြစ်၍
နာမည်ကြီးပါသည်။ ဆင်ပေါင်ဝဲကို
ဆိုလျှင်လည်း နာမည်ကြီးသည်။

စာရေးသူ အိမ်ပြန်ရောက်ထော
ည(၇)နာရီ ရှိပါပြီ။ ပတ်ဝန်းကျင်
မိတ်ဆွေများနှင့် လုပ်ငန်းအကြောင်း
ဆွေးနွေးဖြစ်ကြ၍ ည(၉)နာရီခန့်တွင်
မိတ်ဆွေများ ပြန်သွားကြပါသည်။
စာရေးသူ၏ဇနီး မသန်းလှနှင့် သားသစ်
(၃)ယောက် အိမ်ရာဝင်နေကြပါပြီ။

စာရေးသူမှာ မိသားစု အဖွဲ့အစည်း
မအိပ်တတ်ပါ။ တစ်ယောက်တည်း
ခြင်ထောင်တစ်လုံးနှင့် ဘုရားခန်းတွင်

တစ်နေ့ စာရေးဆရာ ရဲဘုန်းအောင်
ရေးသားသော ရုပ်ခန္ဓာလွန် ဖြစ်ရပ်များ
ကို ဖတ်ရှုမိသောအခါ စာရေးသူ
ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးသော အဖြစ်နှင့်
တူနေပါသဖြင့် ရေးသားပေးဖို့လိုက်ခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

လောကတွင် မဖြစ်နိုင်ပါဘဲ၊ ဖြစ်နိုင်
စရာအကြောင်းလည်းမရှိပါဘဲ ဖြစ်လာ
ကြသည်မှာ အလွန်မတန်မှ ထူးဆန်း
အံ့ဩဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။

စာရေးသူသည် မကွေးတိုင်းဒေသ
ကြီး၊ ဆင်ပေါင်ဝဲမြို့တွင် နေထိုင်ရာမှ
အဖေ၊ အမေများ နေထိုင်ရာ ပြည်ခရိုင်၊
ရွှေတောင်မြို့သို့ လာရောက် နေထိုင်ခဲ့
ပါသည်။ ရွှေတောင်မြို့၊ ဈေးကုန်း

ရပ်ကွက်၊ နှစ်တန်းလမ်းတွင် (Top)ဗီဒီယို
နှင့် မေမြို့ ထုံးရောင်းဝယ်ရေးများ
လုပ်ကိုင်နေကြပါသည်။

၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် စာရေးသူမှာ
သရက်မြို့၊ ပိတောက်ပင် ရေနံမြေမှာ
အလုပ် လုပ်နေပါသည်။ အလုပ်အား
သော တစ်နေ့တွင် စာရေးသူ နေထိုင်
ရာ ဆင်ပေါင်ဝဲမြို့သို့ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

သရက်မြို့မှ အောင်လံမြို့သို့
မော်တော်ဖြင့် ကူးရသည်။ အောင်လံ
မြို့မှတစ်ဆင့် ဆင်ပေါင်ဝဲမြို့သို့ မော်
တော်ဖြင့် ဆက်သွားရပါသည်။ နေ့
လယ်(၁၂)နာရီထွက်၍ ညနေ(၆)နာရီမှ
ဆင်ပေါင်ဝဲမြို့သို့ ရောက်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

အိပ်ပါသည်။ သရဏဂုံ (၃)ပါးကို ဘုရား ရှိခိုး၍ အိပ်ရာဝင်ခဲ့ပါသည်။ ခေါင်းအုံး နှင့်ခေါင်းထိလျှင်ပဲ ဦးခေါင်းထဲတွင် “ဂျဲ့ ဂျဲ့ စီ၊ စီ၊ စီ” ဆိုသော အသံများ ကြားနေရပါသည်။ စာရေးသူမှာ အိပ် မပျော်သေးပါ။ ခေါင်းကိုက်သည်လည်း မဟုတ်ပါ။ တစ်ခါမှ မဖြစ်ဘူးသဖြင့် နားထောင်နေမိသည်။

နားထောင်နေစဉ်မှာပင် စာရေးသူ ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ လေထဲသို့ ကြွတက် သွားပါသည်။

စာရေးသူမှာ အလွန်လန့်၍ ဇနီး ဖြစ်သူအား ခေါ်သော်လည်း ခေါ်၍ မရပါ။ အိပ်မပျော်သေးပါ။ အားလုံး မြင်တွေ့နေရပါသည်။ စန့်စန့်ကြီးဖြစ်ပြီး အပေါ်သို့ တက်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ အောက်မှာ ကျန်နေခဲ့ပါသည်။

အလွန်ပင် ကြောက်နေမိပါသည်။ အပေါ်မှ ခြင်ထောင်အမိုးကို ထိတော့မည် ဆိုတာကို သိပါသည်။ လေထဲမှာ လွင့်နေခြင်းသည် အနာသိတော့ ရှိပါသည်။ ဘယ်လိုပြောရမိနိုး

ယထိ။ ခြင်ထောင်အမိုးကို ထိမှ အောက်သို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြန်ကျလာပါသည်။

ကျလာသည်မှာ မူလ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ထိတော့မည်ဆိုတာကို သိပါသည်။ မူလခန္ဓာကိုယ်နှင့် ထိထိချင်း စာရေးသူ လည်း လန့်ပြီး ထထိုင်လိုက်ပါသည်။

ဇနီးဖြစ်သူမှ ဘာဖြစ်တာလဲဟု မေး သော်လည်း ကြောက်နေမည်စိုး၍ မပြောတော့ပါ။ တစ်ခါတစ်ရံ တိုက်ဆိုင် မှု တစ်ခုဟုသာ မှတ်ထားလိုက်ပါ သည်။ မေ့ထားလိုက်သည်။

(၃)ရက်ခန့်အကြာတွင် ပထမကဲ့သို့ ပင် ခေါင်းအုံးနှင့် ထိလိုက်သည်နှင့် (ဂျဲ့ ဂျဲ့ စီ၊ စီ၊ စီ) ဆိုသော အသံများ ကြားလာရပြန်သည်။ ပထမတစ်ခါတွင် မတော်လို့ ဖြစ်တာ၊ ခုတစ်ခါတော့ ဘာမှမဖြစ်လောက်ပါဘူးလို့ ထင်လိုက် မိပါသည်။

တွေးလို့ မဆုံးခင်မှာ ခန္ဓာကိုယ် သည် အပေါ်ကို ကြွတက်သွားပါတော့ သည်။ အသိနောက်ကျသွားပြီ ဖြစ် သည်။ အော်လို့လည်း မရ၊ ခေါ်လို့

လည်း မရဖြစ်နေသည်။ စာရေးသူမှာ အလွန်ပင် ကြောက်နေမိပါသည်။

ခန္ဓာကိုယ်မှာ လေထဲတွင် မှန်မှန် ဖြည်းဖြည်းကလေး ကြွတက်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပထမတစ်ခါလိုပင် ခြင်ထောင်အမိုးနှင့် ထိမှ အောက်သို့ ပြန်ကျလာခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အကယ်၍ ခြင်ထောင်များ မရှိခဲ့လျှင် ဘယ်ထိ အောင်များ ရောက်မည်မသိပါ။ ခန္ဓာ ကိုယ်ထဲများ ပြန်မဝင်ခဲ့လျှင် ဆိုပြီး လည်း ကြောက်နေမိသည်။

နောက်ရက်များမှာလည်း ဦးခေါင်း ထဲမှ (ဂျဲ့ ဂျဲ့ ဂျဲ့၊ စီ၊ စီ၊ စီ) ဖြစ်လာ လျှင် မအိပ်ဘဲ ထိုင်နေပါသည်။ ထိုကဲ့ သို့ မကြာခဏ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ပြောမယ့် ကြံဖူးမှ သိကြပါလိမ့်မည်။

စာရေးသူကိုယ်တိုင် (၈)ရက်တိတိ အိပ်ပျော်သွားခြင်းကိုလည်း အလည်း သင့်က ဆက်ရေးပါမည်။

အေးလွင် (ရွှေတောင်မြို့)

စာမျက်နှာ (၂၈၃)မှ အဆက်

ပါသည်။ စာရေးသူလည်း ထိုမိုးကြိုးသွားအား ဓာတ်ပုံရိုက်ယူခွင့် တောင်းခဲ့ပြီး ဆရာ တော်၏ လက်ပေါ်မှာပင် မိုးကြိုးသွား ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ထံမှ သိရှိလိုသည်များ သိရှိခဲ့ရပြီးနောက် မိုးကြိုးပစ်ခံခဲ့ရသော နေရာသို့ သွားရောက်ကြရာ ထိုအနီး အနားမှ လူများက ဦးလှထွန်းကို သေဆုံးသွားပြီဟု ထင်နေကြကြောင်း အသက်မသေသည်မှာ အလွန် ကံကောင်းလွန်းလို့သာ ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြီး ထိလက်မှတ်များကို ဝိုင်းဝန်း ဝယ်ယူနေကြသည်ကို တွေ့မြင်ရပါ သည်။

မိုးကြိုးပစ်မခံရမီက ထိလည်း၏

အမည်မှာ နေလအောင် ဖြစ်သော် လည်း မိုးကြိုးပစ်ခံရပြီး အသက်မသေ သောကြောင့် ဆရာတော်က ဝိုင်းမိုးကြိုး ဟု အမည်ပေးလိုက်သည်အတွက် ယခုအခါ ဝိုင်းမိုးကြိုးနှင့် နေလအောင် ဟု အမည်ရေးထားလေသည်။

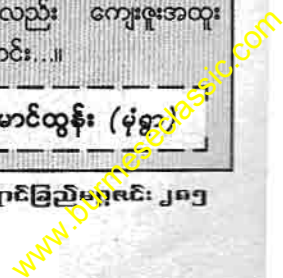
ထိဝယ်ယူသူများ ရှင်းသွားပြီးသည် နောက်မှ မိုးကြိုးပစ်ခံရခါနီး ထိလက် မှတ်များ ဖြတ်နေစဉ် အနေအထားနှင့် မိုးကြိုးပစ်ခံရပြီး လွင့်စဉ်သွားသော အနေအထားတို့ကို ပြန်လည်၍ ပြုလုပ် ပြသဖြင့် စာရေးသူလည်း မှတ်တမ်း တင်ဓာတ်ပုံများ ရိုက်ယူကာ စာဖတ် ပရိသတ်များ ကြည့်ရှုလေ့လာနိုင်ကြ ဝေရန်အတွက် ဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအခါ ဦးလှထွန်းမှာ မုံရွာမြို့၊

ကျွေးကြီးရပ်၊ အမှတ်(၆)နယ်မြေတွင် ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်အေးမြင့်၊ သားသမီး (၅) ယောက်၊ မြေး (၄)ယောက်တို့နှင့်အတူ ကျန်းမာပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်လျက်ရှိပြီး ထိုများကိုပြန်လည်၍ လှည့်လည်ရောင်း ချနေပြီဖြစ်ကြောင်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။

မိုးကြိုးပစ်ခံရသူအား ကုသပေးခဲ့ပုံ နှင့် မိုးကြိုးသွား ရရှိခဲ့ပုံအကြောင်းများ ကို မိန့်ကြားပြောဆိုတော်မူသော ဇန ကာရုံကျောင်း (ဆူးဖြူပင်ကျောင်း)မှ ဆရာတော် ဦးနေကအား ရိုသေစွာ ရှိခိုးကန်တော့လိုက်ပြီး မိုးကြိုးပစ်ခံရပုံ များကို ပြန်လည်ပြောပြသော ဦးလှထွန်းကိုလည်း ကျေးဇူးအထူး တင်ရှိပါကြောင်း...။

မောင်မောင်ထွန်း (မုံရွာ)

ဖြေကြားလိုက်ပါသည်

ကျောက်ပွားအကြောင်း
သိကောင်းစရာ

၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ မတ်လထုတ် နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ(၁၁၁)
တွင် ဆောင်းပါးရှင် မောင်မောင်သိန်း
(သတင်းထောက်-နီကုန်း)၏ ဆောင်း
ပါးတွင် ကျောက်ပွားအကြောင်းကို
မေးမြန်းထားပါသည်။

မေးထားသည်မှာ ကျောက်ပွားတွင်
မည်ကဲ့သို့ သိဒ္ဓါများရှိကြောင်းနှင့် ဂန္ထိရ
ဆန်ပြီး မည်ကဲ့သို့ အသုံးဝင်ကြောင်း
ဖြေကြားပေးရန် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူမှ ဖြေကြားပါမည်။ မည်
သည်ကုန်။ မည်သည်စာအုပ်ကို
ဖတ်ရှုပြီး ဖြေကြားခြင်း မဟုတ်ဘဲ
စာရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသော
ဖြစ်ရပ်များကိုသာ ဖြေကြားပါမည်။

ကျောက်ပွားအကြောင်းကို ဖြေကြား
ပါမည်။ ကျောက်ပွားသည် နှစ်မျိုးရှိ
ကြောင်း စာရေးသူ တွေ့ရှိဖူးပါသည်။
ပထမတစ်မျိုးမှာ အပြားဖြစ်ပါသည်။
ပျားပုံကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။

ပျားအပုံ အပေါက်ကြီးများ မဟုတ်
ဘဲ သေးငယ်သော အပေါက်ကလေးများ
ပါရှိပါသည်။ ကျောက်ပြားကဲ့သို့ လေးစပ်
ပါသည်။ သောက်ရေးအဖို့တွင်
ထည့်ယိုကာ ဂျလည်း
အားပါသည်။ သောက်သုံး
သူ များလည်း အနေနှင့်
အယုတ် အန္တရာယ်
ပယောဂလည်း
ကင်းပါသည်။
ကျောက်လည်း
ပွားလာပါသည်။

ဒုတိယ အမျိုးအစားမှာ
၂၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အချောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဘောလ်ပင်
ချောင်းသာသာ အလုံးရှိပါသည်။ အချို့
သောက်ရေးအဖို့တွင် ထည့်ထားကြပါ
သည်။ ထိုသို့ထည့်ထားလျှင် ကျောက်
ပွား အချောင်းမှ အဖုကလေးများ
တစ်ဖု၊ နှစ်ဖု စသည်များမှ အတက်
ထွက်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အရောင်း
အဝယ် အပွင့်အလန်းတွင် ကောင်း
ကြောင်း သိရပါသည်။

မှတ်ချက်
ကျောက်ပွားသည် ရက်ပိုင်းအတွင်း
ပွားလာခြင်းမျိုး မဟုတ်ပါ။ လပိုင်း
အတော်များကြာမှ ပွားလာတတ်
ပါသည်။ အချို့ တစ်နှစ်ခန့်ကြာမှ
ပွားလာခြင်းမျိုးလည်း ရှိပါသည်။

ကျောက်ပွား၏ ဂန္ထိရသတ္တိကို
လက်တွေ့ အထောက်အထားဖြင့်
ဖော်ပြပါမည်။

ဖြစ်ရပ်တစ်ခုမှာ သိမ်ကြီးဈေး(ယခင်
ဈေးဟောင်း)ဈေးရုံအတွင်းတွင် ဦးမျိုး
သန့်ဆိုသူမှာ သတင်းစာအဟောင်း
စက္ကူများနှင့် စက္ကူအိတ်အမျိုးမျိုးကို
ရောင်းချပြီး စီးပွားဖြစ်ထွန်းလျက် ရှိနေ
ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဦးမျိုးသန့်၏ မိတ်ဆွေ

ဝိဇ္ဇာတိ
ဆရာ ဦးသန်းမြင့်
(တိုင်းရင်းဆေး)

ဦးခင်မောင်ဆိုသူမှ ဦးမျိုးသန့်ထံတွင်
ငွေနှစ်သိန်း ချေးယူပြီး ဦးမျိုးသန့်၏
စက္ကူအဟောင်းဆိုင်နှင့် မျက်စောင်း
ထိုးတွင် ဆိုင်ဖွင့်ပြီး အနယ်နယ်
အရပ်ရပ်မှ အင်ဖက်နှင့် ဖက်မျိုးစုံကို
ကောက်ယူပြီး ရောင်းချပါသည်။ (ထို
အချိန်က ကြွပ်ကြွပ်အိတ်၊ ပလတ်
စတစ်အိတ်များ ယခုကဲ့သို့ အသုံး
မပြုကြသေးပါ။) ဦးခင်မောင်လည်း
ဖက်ရောင်းသော အလုပ်နှင့်ပင် ကြီးပွား
လာတော့သည်။

သို့သော် ဦးမျိုးသန့်ထံမှ ချေးယူ
ထားသော ငွေကျပ်နှစ်သိန်းကိုလည်း
ပြန်မဆပ်ပါ။ ဦးမျိုးသန့်မှ ဦးခင်မောင်
ချေးယူသွားသော ငွေနှစ်သိန်း ပြန်လည်
ပေးဆပ်ရန် တောင်းသောအခါ ပြန်
မဆပ်ဘဲ မိသားစုများမှ စောင်းမြောင်း
ပြောဆိုခြင်း၊ ရန်စောင်းခြင်းများ စသည်
ဖြင့် စော်ကားလာပါတော့သည်။

ဦးမျိုးသန့် မိသားစုမှ မခံမရပ်နိုင်
ဖြစ်ကာ ကြည့်မြင်တိုင်
မှန်လုပ်ဆောင်ကုန်းမှ
ဆရာတစ်ဦးနှင့်
ပြုလုပ်ပါတော့သည်။
ချေးယူသွားသော
ငွေနှစ်သိန်း
ပြန်လည်ရရှိရေးနှင့်
စောင်းမြောင်း ပြောဆိုနေသောကိစ္စပါ
ပြေငြိမ်းသွားစေရန်အတွက် ဖြစ်သည်။

ဦးမျိုးသန့်မှာ စာရေးသူနှင့် ခင်မင် ရင်းနှီးကြပြီးဖြစ်၍ ထိုဆရာနှင့် မိတ်ဆက်ပေးပြီး လိုအပ်သော အကူအညီကို ပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ၍ စာရေးသူမှလည်း ဝါသနာပါသည့် အလျောက် မငြင်းဆန်ဘဲ အကူအညီ ပေးပါမည်ဟု လက်ခံလိုက်ပါတော့သည်။

ထိုဆရာမှာ အစတွင် ဘာမျှ အကူအညီမတောင်းဘဲ သူ့နည်းသူ့ဟန်ဖြင့် လုပ်ပါတော့သည်။ သို့သော် ဘာမျှ ဖြစ်မလာ၍ စာရေးသူအား သူ့အလိုရှိသော ပစ္စည်းများကို တောင်း၍ ရှာဖွေပြီး အကူအညီ ပေးလိုက်ပါတော့သည်။ ထိုဆရာလည်း သူ၏ ပညာအစွမ်းကုန် ပြုလုပ်ပါတော့သည်။

သို့သော် ဦးခင်မောင်နှင့် မိသားစုအားလုံး ဘေးမသိ ရန်မခဘဲ အေးမြချမ်းသာလျက်ပါပင်။

အကြောင်းမှာ ဦးခင်မောင်တို့ မိသားစုသောက်သုံးသော သောက်ရေအိုးတွင် ကျောက်ပွား ရှိနေခြင်းကြောင့် ဟု သိရပါသည်။

မှတ်ချက်

ယခု ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော ကျောက်ပွားများကို သောက်ရေအိုးတွင် ထည့်ပြီး သောက်သော မိသားစုများမှာ အန္တရာယ်ကင်းအောင် ထည့်သောက်ခြင်းမျိုး မဟုတ်ပါ။ သိလည်း မသိကြပါ။ ရေအေးအောင် ထည့်ထားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျောက်ပွား၏ ဂန္ထိရအစွမ်းသတ္တိကို ဤမျှလောက် ဖော်ပြခြင်းဖြင့် သိနိုင်ပါပြီ။

နောက်တစ်မျိုးဖြစ်သော ကျောက်ပွားအလုံး၊ အချောင်း၏ ဂန္ထိရသတ္တိစွမ်းကိုလည်း ဖော်ပြပါမည်။

ကျောက်ပွားအလုံး၊ အချောင်းမှာ ဈေးရောင်းဈေးဝယ် အပွင့်အလန်း

ကောင်းပါသည်။

တစ်ချိန်က ကြည့်မြင်တိုင်တွင် နေထိုင်သော ဒေါ်ကျင်လှိုင်ဆိုသူ အပျိုကြီးမှာ တူတော်သူ ကိုကျော်မြင့်နှင့် အခြား မိန်းမအဖော်နှစ်ဦးတို့ပါ သိမ်ကြီးဈေး (ယခင်ဈေးဟောင်း) တွင် လက်ဖက်နှင့် အကြော်စုံ ရောင်းချပါသည်။

စာရေးသူမှာ ကိုကျော်မြင့်နှင့် သိက္ခာမခင်မင်ရင်းနှီး၍ ဒေါ်ကျင်လှိုင် နေအိမ်နှင့် လက်ဖက်ဆိုင်တို့ကို အခါအားလျော်စွာ ဝင်ထွက်သွားလာလျက် ရှိပါသည်။

သိမ်ကြီးဈေးတွင် ဒေါ်ကျင်လှိုင်၏ လက်ဖက်ဆိုင်မှာ အရောင်းရဆုံးဖြစ်ပါသည်။ လူသိလည်း များကြပါသည်။ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ လက်ဖက်နှင့် အကြော်စုံကို ဖောက်သည် လာယူကြပါသည်။

ဒေါ်ကျင်လှိုင်မှာ ဘုရားအမ၊ ကျောင်းအမ၊ ရဟန်းအမ ဖြစ်ပါသည်။ ကေလာသတောင်ပေါ်တွင် မီးစက်လှူဒါန်းထားပါသည်။ တောင်ခြေရှိ ဝင်းကကျေးရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင်လည်း ဧရပ်ဆောက်လုပ်ပြီး မီးစက်ပါ လှူဒါန်းထားပါသည်။ ဆရာတော်နှင့် သံဃာတော်များကိုလည်း ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ထောက်ပံ့လှူဒါန်းပါသည်။

စာရေးသူမှာ ကိုကျော်မြင့်နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသကဲ့သို့ ဒေါ်ကျင်လှိုင်နှင့်ပါ ခင်မင်ရင်းနှီးပြီး စာရေးသူကိုလည်း

ကေလာသ တောင်တော်ပေါ်တွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရန် တိုက်တွန်းပြီး ကူညီထောက်ပံ့ခဲ့ဖူးပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ဈေးဆိုင်ပိတ်ပြီး သိမ်ကြီးဈေးမှ လေးဘီးကားငှားပြီး စာရေးသူပါ ကြည့်မြင်တိုင်ရှိ ဒေါ်ကျင်လှိုင်နေအိမ်သို့ လိုက်ပါခဲ့ပါသည်။

အိမ်သို့ရောက်သော် ဒေါ်ကျင်လှိုင်မှ ဘုရားစင်ရှိ ရေထည့်ထားသော ဖန်ခွက်ထဲသို့ ပစ္စည်းတစ်ခု ထည့်လိုက်သည်ကို မြင်ရ၍ စာရေးသူမှ မေးမြန်းကြည့်ရာ ကျောက်ပွားဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားပါသည်။ ကျောက်ပွားမှာ အရှည် သုံးလက်မခန့် ရှိပါသည်။

ဒေါ်ကျင်လှိုင်မှ နံနက် သိမ်ကြီးဈေးသို့ လက်ဖက်ဆိုင်ဖွင့်လှောင် ထိုကျောက်ပွားချောင်းကို ဖန်ခွက်အတွင်းမှ ယူပြီး လက်ဖက်ရောင်းရငွေ ထည့်ထားသော သေတ္တာငယ်တွင် ထည့်ထားပါသည်။ အိမ်သို့ရောက်လျှင် ဘုရားစင်ရှေ့မှ ဖန်ခွက်အတွင်းသို့ ပြန်ထည့်ထားပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျောက်ပွားအချောင်းအသုံးမှာ ဈေးရောင်းဈေးဝယ် အပွင့်အလန်းကောင်းမွန်ကြောင်း သိရပါသည်။

ဒေါ်ကျင်လှိုင်မှာ ယခု မရှိတော့ပါ။ ကွယ်လွန်သွားပါပြီ။ သူ နေထိုင်သော ကြည့်မြင်တိုင်ရှိ နေအိမ်ကို နှင်းဆီကုန်းဘိုးဘွားရိပ်သာသို့ လှူဒါန်းသွားပါသည်။

ဤမျှလောက်နှင့် ဆောင်းပါးရှင် မောင်မောင်သိန်း (သတင်းထောက်- ဇီးကုန်း) နှင့် စာဖတ်သူများ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မည်ဟု...။

ဆင်းရဲကင်းပျောက် ချမ်းသာ ရောက်ကြပါစေ။

ဝိဇ္ဇာမဟိန္ဒီ ဆရာ ဦးသန်းမြင့် (တိုင်းရင်းဆေး)

www.burmeseclassic.com

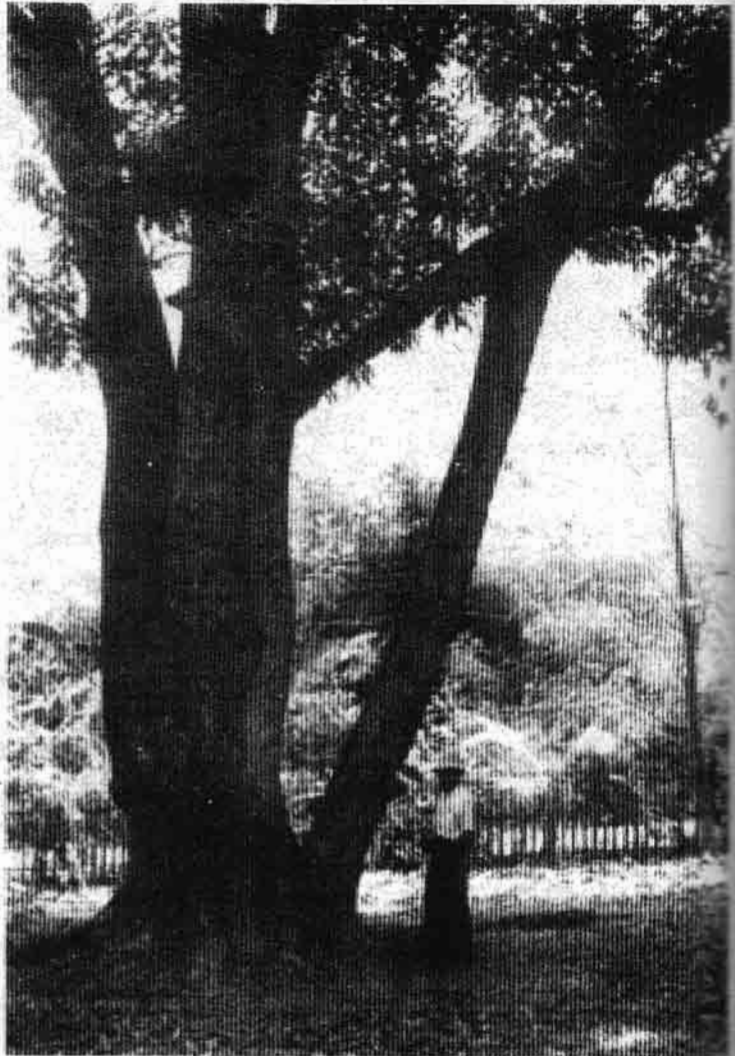

စာရေးသူသည် ပြည်မြို့နယ်၊ တောင်ခွေးရဲကျေးရွာ မြန်မာ့ဆေး ဆရာကြီး ဦးမောင်မြင့်၏ ဖိတ်ကြား ချက်အရ ဦးမောင်မြင့်၏ သားဖြစ်သူ မောင်မျိုးမင်းနိုင်၏ မင်္ဂလာဆောင်အား မင်းလှမြို့နယ်၊ စစ်ကွင်းမြို့ အနောက် ဘက်(၃)မိုင်ခန့် ကွာဝေးသော ပေပင်တန်းကျေးရွာသို့ ဆွေမျိုးမိတ် သင်္ဂဟများဖြင့် သွားရောက် ချီးမြှင့်ကြ သည်။

အပြန်တွင် ဦးမောင်မြင့်မှ စစ်ကွင်း မြို့ ကုသိနာရုံ ဆရာတော် ဦးသံဝရ ၏ ကျောင်းအနီး ရှေးနစ်ပေါင်း တစ်ရာနီးပါးခန့် သက်တမ်းရှိပြီဖြစ် သော သရက်ပင်ကြီးမှ သစ်တံခါး ဖြစ်နေကြောင်း ပြောပြပါသည်။

စာရေးသူတို့အဖွဲ့သည် စစ်ကွင်းမြို့ ကုသိနာရုံသို့ လှည့်လည်ဖူးမြော်၍ ဆရာတော် ဦးသံဝရအား ဝင်ရောက် ကန်တော့ပြီး ဦးမောင်မြင့် လိုက်ပြသော သစ်တံခါးပင်ကြီးအား ကြည့်ရှုလေ့လာ ခွင့်ရရှိခဲ့သည်။

သစ်တံခါးပင်ကြီးမှာ သရက်ပင်ကြီး ဖြစ်ပြီး နှစ်ပေါင်းတစ်ရာနီးပါးခန့် သက် တမ်းကြာမြင့်ပြီဖြစ်ပြီး သစ်တံခါးပင်ကြီး၏ တံခါးကြီးမှာ အကျယ် (၁၀)ပေခန့်ရှိပြီး အမြင့်မှာ ၈(၂၀)ကျော်ခန့် ဖြင့်လေ

◆ ဦးမောင်မြင့်မှ သစ်တံခါးကြီးအား ပြသနေစဉ်

နှစ်တစ်ထုန်းပါးခန့်ရှိ

သစ်တံခါးပင်ကြီး

သည်။
ဩကာသ လောကအတွင်းရှိ နွယ်မြက်သစ်ပင်တို့သည် မိမိတို့ စွမ်းအင်ဂုဏ်ဒြပ်တို့ဖြင့် အမျိုးမျိုးသော အကျိုးကျေးဇူးတို့အား ပေးစွမ်းသည်ပင် မကဘဲ တချို့သော သစ်ပင်တို့သည် ဂန္ထိရဆန်စွာ အမျိုးမျိုး ဆန်းကြယ်စွာ
၂၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖြစ်တည်လျက်ရှိကြပြီး သိဒ္ဓိအမျိုးမျိုး ပေးစွမ်းလျက် ရှိကြသလို အကျိုး ကျေးဇူးတို့အား ခံစားကြရသည်ကို လေ့လာတွေ့ရှိရလေသည်။
သစ်တံခါးပင်ကြီးအား မြန်မာဆေး ဆရာကြီး ဦးမောင်မြင့်မှ ပြသနေသည် ကို ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းဖြင့် နက္ခတ္တ

ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းပရိသတ် သုတေသီ တို့ လေ့လာနိုင်ရန် မှတ်တမ်းပြု တင်ပြ လိုက်ရပေသည်။
မောင်မျိုးမင်းနိုင်နှင့် ပဇော်မာဝင်းတို့ အား အမှတ်တရ...

ကြည်ကြည်သိန်း (ဖီကုန်း)

ဒို့ဂုဏ်စာစာရ
(ဆင်ပေါင်ဝဲ)

တောရကျောင်း ဘုရားကုန်းလေးဘေးမှ ပရလောကသားများ
ပြောင်းရွှေ့သွားသည်ကို ကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့ရသူနှင့်

ပရလောက ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

စာရေးသူသည် ယခုတလော နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ ပါရမီမဂ္ဂဇင်း များတွင် အနယ်နယ် အရပ်ရပ်ရှိ နာမည်ကြီး တန်ခိုးကြီးဘုရားများနှင့် လူဝင်စားများအကြောင်း၊ ပရလောက သားများအကြောင်း၊ ဗြိတ္တာတို့၏ အကြောင်း ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်အပျက် ဆောင်းပါးများ ဖတ်ရှုရသဖြင့် ဗဟုသုတ များစွာရပါသည်။

ဆောင်းပါးများတွင် ဝိညာဉ်လောက မှ ကိုယ်တွေ့အဖြစ်အပျက်များ၊ နာနာ ဘာဝလောကသားရှိရာဒေသသို့ ခေတ္တ အလည်ရောက်သွားကြပုံ၊ သူတို့ ဘာသာဘာဝ ပွဲလမ်းသဘင် ဆင်ယင် ခင်းကျင်းပြသနေတာကို ကိုယ်တိုင် ကြည့်ရှုခဲ့ရသည့် ကိုယ်တွေ့အဖြစ် အပျက်တွေကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် စိတ်ဝင် စားပါသည်။

ဘုရားလောကဖြစ်သည့် လူ့ဘုံ၊ နတ် ဘုံ၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံများအပြင် ဗြိတ္တာ အသုရကာယ်ဘုံများလည်း ရှိသေး သည်။ သူတို့လည်း သူတို့ ဘာသာ ဘာဝအလျောက် အိမ်ထောင်ထားမွေး မွေးကာ ရွာတည်ပြီး နေထိုင်ကြသည်။ လူတွေလို ပျော်ရွှင်ပွဲ ပွဲလမ်းသဘင် များလည်း ကြည့်ရှု ခံစားကြသည်ကို သိရှိရသဖြင့် ဘာသာတရားကို ခိုး

သက်ဝင်ယုံကြည်စိမ့်ဝင်စိုက်သည်။ ထိုသူများ၏ ကိုယ်တွေ့ အဖြစ် အပျက်များကို ဖတ်ရှုရာ စာရေးသူ၏ မကြာမီက ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်အပျက် တွေကိုလည်း စာရှုသူတို့ ဗဟုသုတ ပွားစေရန် တင်ပြလိုစိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ် လာသည်။ သို့နှင့် ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားပေးပို့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူမှာ တစ်ချိန်က မကွေး တိုင်းဒေသကြီး၊ ဆင်ပေါင်ဝဲမြို့နယ် အတွင်း ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းဘေးရှိ ရွာကလေးတစ်ရွာတွင် ကျောင်းထိုင် ဘုန်းကြီးအဖြစ် သီတင်းသုံးနေထိုင် ခဲ့စဉ်က တွေ့ကြုံခဲ့ရသော အဖြစ် အပျက်လေးတစ်ခုပါ။

စာရေးသူ နေထိုင်သော မြစ်ကမ်း

ဘေး ရွာဦးကျောင်းမှ တစ်မိုင်လောက် အဝေးတွင် ရိုးမတောင်တန်းကြီး ရှိပါ သည်။ ထိုရိုးမတောင်ကြီး၏ တောင်ခြေ အနီးတွင် ရှေးက ဘုန်းတော်ကြီးများ တောရဆောက်တည် နေထိုင်ခဲ့ကြ သော တောရကျောင်းကုန်းလေး ရှိပါ သည်။

ထို တောရကျောင်းကုန်းလေးမှာ ရေတွင်းရေကန် ဥယျာဉ်မြို့များနှင့် အနီး တွင် သစ်တောစိုက်ပျိုးခြံ ရှိသဖြင့် စိုပြည်ပန်ရလှသည်။

ထို တောရကျောင်းကုန်းလေးတွင် တောရသီတင်းသုံး မထေရ်များ နေ ထိုင်သော ကျောင်းရေခံ သုံးလေး ဆောင်နှင့် ကုက္ကိုတံ စနေနံတရား၊ နဂါးရံဘုရားများလည်း တည်ထား နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၈၉

သည်။

ရွာကျောင်းမှ ခွဲပြီး တောရဆောက် တည်ကြသော ဦးပွင့်၊ ကိုရင်များ အပြင် တခြား အရပ်ဒေသများမှလည်း လပိုင်၊ ရက်ပိုင် အဓိဋ္ဌာန်လာဝင် သီတင်းသီလ ဆောက်တည်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ရှိကြသည်။

တောရကျောင်းလေးမှာ ရပ်ရွာနှင့် လည်း သိပ်မဝေးကွာ၊ အရိပ်အာဝါသ ကောင်း၊ အဆောက်အအုံများလည်း ရှိ ဘုရားစေတီပုထိုးများလည်း ရှိသဖြင့် ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ လာရောက်လေ့လာ ဖူးမြော်ကြသဖြင့် တဖြည်းဖြည်း စည်ကားစပြုလာသည်။

စာရေးသူတို့ တောရကျောင်းအနီး တောင်ကုန်းဘေး ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ပရလောကသားများ ရှိကြသည်ကို အစကတည်းက သိထားပြီး ဖြစ်ပါ သည်။ ထို ပရလောကသားများနှင့် နေထိုင်ရာအချိန် နွားကျောင်းရင်း၊ နွားရှာရင်း တွေ့ဖူး၊ ကြုံဖူးသည့် သူများ လည်း ရှိသည်။

ထိုတောရကျောင်းအနီး တောင် ကုန်းပေါ်တွင် ဘုရားစေတီတစ်ဆူ တည်မည်ကြံတော့ စာရေးသူလည်း အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရင်း ထိုတောရကျောင်း ဘုရားကုန်းလေးသို့ တောရဦးပွင့် များနှင့်အတူ ရက်ပိုင်း သွားရောက် သီတင်းသုံးနေထိုင်သည်။

၁၃၅၉ ခုနှစ်၊ ပြာသို၊ တပို့တွဲ၊ တပေါင်း၊ တန်ခူး၊ ကဆုန်လများတွင် ဘုရား ထီးတော်တင်ပြီးသည်အထိ ဘုရားတည်ပြီး တောင်ကုန်းမှာ ယာယီ တဲကျောင်းရေပ်များ ဆောက်ပြီး ဦးပွင့်၊ ကိုရင်များနှင့်အတူ ပန်းရန်နှင့် လုပ်အားပေးများကို ကြည့်ရှုခိုင်းရင်း ဘုရားဝတ်တက်၊ ပရိတ်ရွတ်၊ ပုတီးစိပ်၊ ပဋ္ဌာန်းများ ပူဇော်၊ မေတ္တာဘာဝနာ ပွားကြပြီး အနီးအနားရှိ တောစောင့် နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်များနှင့် ဘုမ္မိန်၊ ရုက္ခိန်းနတ်များ၊ မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်

ပုဂ္ဂိုလ်များကို အမျှအတန်း ပေးဝေကြ သည်။ ထိုသို့ နေ့စဉ်ပြုလုပ်နေရာ ဘုရား ကုန်းအနီးမှာ နေထိုင်ကြသည့် အဆင့် နိမ့်သော ပရလောကသားများ မနေနိုင် ကြတော့ဘဲ ပြောင်းရွှေ့သွားကြတော့ သည်။

**ပရလောကသားများ
ပြောင်းရွှေ့သည်ကို ဒိဋ္ဌမျက်မြင်
တွေ့ရသူ**

တောရ ဆောက်တည်နေကြသည့် ဦးသီလာစာရနှင့် ကိုရင်ကြီး အေးခိုင်တို့ ကြက်ဆူးတောင်တောရဘက် ခေတ္တ ခရီးထွက်နေကြစဉ် ကျောင်းအစောင့် ရအောင် ဦးပွင့်၊ ဥဂုံသနှင့် ကပ္ပိယ ကျောင်းသား ထွန်းဝင်းကို လှည့်စောင့် ခိုင်းထားရသည်။

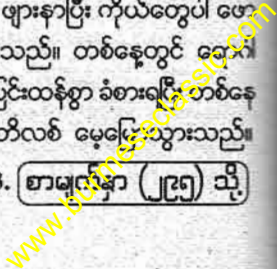
ထိုစဉ် ရွာကျောင်းမှ တရားပွဲရှိ၍ စာရေးသူမှာ သူတို့ကို ထားခဲ့ပြီး နေဝင် ခါနီးမှ တောင်ပေါ်မှ ပြန်ဆင်းလာခဲ့ သည်။ ထိုည (၁၂)နာရီလောက်မှာ ဦးပွင့်၊ ဥဂုံသ လသာသာ ကျင်ငယ် စွန့် အထဲတွင် ဘုရားတည်မည့် တောင် ကုန်းလေးအနီးမှ ယောက်ျား၊ မိန်းမ များ၊ ကလေးတွေနှင့် ပစ္စည်းတွေပါ လှည်းတွေနှင့် ပစ္စည်းတွေတင်ပြီး ကုန်း ပေါ်မှ ဆင်းသွားကြကာ လှည်းလမ်း အတိုင်း အနောက်ဘက်သို့ မောင်းကာ ပြောင်းရွှေ့သွားကြသည်။

တချို့ကတော့ အထုပ်အပိုးတွေ၊ ခြင်းတွေတောင်းတွေ ရွက်ပြီး ခြေကျင် သွားကြတာ တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ ဩော် လက်စသတ်တော့ မကြာခင် ဒီနေရာမှာ ဘုရားတည်ကာ သာသနာ ပွင့်လင်းတော့မည်ဖြစ်၍ အဆင့်နိမ့် သော ပရလောကသားများ မနေနိုင် ကြတော့ဘဲ ပြောင်းရွှေ့သွားကြတာပါ ကလော။

ဤကုန်းလေးမှာ ဘုရားတည်၊ ကျောင်းဆောက်၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်၊ တောရ ဆောက်တည်တဲ့အတွက်၊ သာသနာ စည်ပင်ပြန့်ပွားလာသည့်အတွက် သူတို့ တစ်တွေကိုလည်း ကိုယ်တိုင်နှင့်မထုတ် ရဘဲ ပြောင်းရွှေ့ကုန်ကြသဖြင့် ဘုရား ပွဲပြီးလို့ ထီးတင် အနေကဇာတင်ပွဲ ကျင်းပသည့်အခါ လာရောက်ကြသူ ပရိသတ်တွေကိုလည်း အန္တရာယ် မပေး၊ မနှောင့်ယှက်ဘဲ တောရကျောင်း ဘုရားလေး သန့်ရှင်းသွားတာပေါ့။

**သူတို့လည်း လူတွေလို တီဗီတွေ၊
ဥွဲလမ်းသတင်းတွေ ကြည့်ရှုကြ**

ဘုရားမတည်မီရက်က စာရေးသူတို့ ရွာထဲတွင် အသက်(၃၀)အရွယ် မြင့်မော် ဆိုသော လူရွယ်တစ်ယောက် အကြီး အကျယ် ဖျားနာပြီး ကိုယ်တွေ့ပါ ဖော ရောင်နေသည်။ တစ်နေ့တွင် ရောဂါ ဝေးနာ ပြင်းထန်စွာ ခံစားရပြီး တစ်နေ ကုန် သတိလစ် မေ့မြော့သွားသည်။

အလှူထုတ်နှင့်
ပျားနတ်ခမ်း
တစ်နှစ်

မြန်မာ့လောက၌ ပုံပြင်များသည် အရေးပါလှ၏။ အိပ်ရာဝင်ပုံပြင်များဟုလည်း ထင်ရှား၏။ သားသမီးများ လိမ္မာရေးခြား ရှိစေရန် ဘိုးဘွားမိဘများက ညအိပ်ရာဝင်တိုင်း အသိပညာပေးပုံပြင်များဖြင့် ချော၍ သိပ်လေ့ရှိ

ကြ၏။ တချို့ကျတော့လည်း သားချောတေးဖြင့် သိပ်ကြ၏။ သားချောတေးများသည်ပင်လျှင် ဒဏ္ဍာရီအခြေခံပုံပြင်ဆန်ဆန်ဖြစ်၍ နေပေတော့သည်။ တချို့တချို့သော ပုံပြင်များသည် အဖြစ်မှန်ကဲ့သို့ ယုတ္တိတန်လှ၏။

တစ်ခါတစ်ရံ၌လည်း အဖြစ်အပျက်မှန်များသည်ပင် အချိန်ကာလ ကြာမြင့်လျက် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာသောအခါ ထိုအဖြစ်အပျက်မှန်များသည်ပင်လျှင် လူတို့လောက၌ “ရှေးရှေးတုန်းက” ဟုဆိုထုံးပြုကြသည့် ပုံပြင်များ ဖြစ်၍

www.burmeseclassic.com

သွားတတ်ပြန်လေရာ...

နေရာအနှံ့ ဒေသအနှံ့တို့တွင် ထို ဒေသနှင့် ပတ်သက်သည့် အဖြစ် အပျက် အကြောင်းအရာများသည် ဒေသသားတို့၏ ပုံပြင်ပမာ စကား တန်ဆာ ရတနာအဖြစ် ယနေ့ထိ တည်ရှိနေဆဲ ဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင် မည်သူမျှ ငြင်းမည် မထင်ပါ။

ကျွန်တော်သည် မြန်မာနိုင်ငံ သစ်တောကျောင်းမှ နှစ်၊နှစ်သင်တန်း ပြီးသောအခါ အထက်ချင်းတွင်းမြစ် မြစ်သာ(ယခု မော်လိုက်) သစ်တော ခရိုင်၊ မော်လိုက်မြို့နယ်တွင် တာဝန် ကျလေသည်။ မော်လိုက်သို့ ရောက် သောအခါ ချင်းတွင်းပုံပြင် မြောက်မြား စွာကို ကြားခဲ့၊ သိခဲ့ရပါ၏။ ထိုပုံပြင် များထဲမှ စိတ်ဝင်စားစရာ အကောင်း ဆုံးမှာ ယူးဝမှ 'အလျားလကပ်'ပင် ဖြစ်လေသည်။

'အလျားလကပ်'ကို စိတ်ဝင်စားဆုံး ဖြစ်ခဲ့သူ ကျွန်တော်သည် ကံအား လျော်စွာ ယူးဝရွာနှင့် အလှမ်းမဝေး လှသည့် တပ်ကုန်းရွာအနီးရှိ စက်မှု ကုန်ကြမ်း(၄)စိုက်ခင်းတွင် တာဝန် ကျခဲ့လေသည်။ တပ်ကုန်းရွာမှာ မော်လိုက်မြို့၏အထက် (၇)မိုင်ခန့် တွင် ရှိ၍ ယူးဝရွာမှာ (၁၃)မိုင်ခန့်တွင် ရှိလေသည်။

ထိုအချိန်အခါက သဘာဝ သစ်တောများကို အပြောင် ခုတ်လှဲပြီး သစ်ပင်ပြန်စိုက်သည့် စိုက်ခင်းလုပ်ငန်း မှာ မော်လိုက်နယ်တွင် မရှိဘူးသေး သဖြင့် အထူးအဆန်းဖြစ်၍နေ၏။ စိုက်ရမည့်သစ်မျိုးမှာ ၄(ဖွားဘက်) ဖြစ်ပြီး အခေါက်ကို သားရေနယ် လုပ်ငန်းအတွက် သုံးရသည်။ စက်မှု ကုန်ကြမ်းအတွက် စိုက်ပေးခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

၄စေ့ကို ပျိုးရသည်မှာ မလွယ်လှ။ ထိပ်ဖွင့်ရသည်။ ရေစိမ် အညောက် ဖောက်ရသည်။ ပြီးမှ ပျိုးအိတ်တွင် ထည့်၍ အပင်ပျိုးရသည်။ ပျိုးသက်ရမှ မြေချ စိုက်ရသည်။ ဒါကို စိတ်ဝင်စားကြ၏။ လာရောက် လေ့လာကြ၏။

ထိုအဖွဲ့များထဲတွင် ယူးဝရွာမှ မူလတန်းပြ ဆရာမ မလှမြိုင် ခေါင်းဆောင်သည့် ကျောင်းသား (၂၀)ခန့်နှင့် ဆရာမ၏ အစ်ကိုတော်သူ ကိုထွန်းလှိုင်လည်းပါ၏။

စိုက်ခင်းလုပ်ငန်းကို လေ့လာပြီး သောအခါ နားနေဆောင်တွင် နားကြ ၏။ နားနေဆောင်မှာ မြက်သက်ငယ် မိုးဖြစ်၏။ အလျား (၂၅)ပေခန့်ရှိ၏။ ထိုင်ခုံများမှာ သစ်တုံးကြီးများကို ပိုင်းဖြတ်၍ တုံးလိုက်ထောင်ထား၏။ စားပွဲမှာ ပေ(၂၀)ရှည်၏။ ပျဉ်ခင်း ဖြစ်၏။ စားပွဲတိုင်များမှာမူကား မြေစိုက် ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်တော်သည် 'အလျားလကပ်' အကြောင်း သိလိုလှသဖြင့် ကိုထွန်း လှိုင် အနားသို့ တိုးကပ်လျက် ရေခွေး ကြမ်း ငွဲထည့်ပေးပြီး မေးလိုက်မိလေ ၏။ ကိုထွန်းလှိုင်သည် ရေခွေးကြမ်း ဖန်ခွက်ကိုယူ၍ သောက်မည့်ဆဲဆဲ စားပွဲကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး ဖြင့် ဆောင်ချလိုက်ရာ ဖန်ခွက်မှာ ကွဲ၍ သွားလေသည်။ ရုတ်တရက်ဖြစ် ၍ ကျွန်တော်လည်း လန့်သွား၏။

ဆရာမ မလှမြိုင်တို့လည်း ထ၍ ပြန်ကြလေ၏။ ကျွန်တော်လည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်မိ၏။ အကြောင်းစုံကို တောခေါင်းကြီးများအား မေးကြည့်

ရာ... 'ယူးဝသူ ယူးဝသားတွေက အလျားလကပ် အကြောင်း မေးရင် ပြောရင် မကြိုက်ဘူး။ ဘယ်တော့မှ မမေးနဲ့။' ဟု ပြောကြလေသည်။ ကျွန်တော်လည်း မမေးနှင့် ဆိုလေ ပို၍ သိချင်လေ ဖြစ်လေသဖြင့် စခန်းတွင် ရောက်နေသော တပ်ကုန်းရွာမှ ဘိုးပုအား မေးမိလေတော့သည်။ 'အလျားလကပ်အကြောင်း ပြောရင် အရှုပ်ကြီးပဲ။ အဲဒါ တကယ်အဖြစ်အပျက် ခုတော့ ပုံပြင်ဖြစ်သွားပြီ။ ငျားချားတုန်းကလို့ ပဲစ၊ပြောရယ်ထင်တယ်။ ယူးဝရွာရဲ့အထက် ယူးချောင်းဘေးမှာ အလှော်သစ်တောကြီး ပိုင်းကြီးအနီးမှာ အလှော်ရွာ၊ ခပ်ဝတ်ရွာနဲ့ ထင်းစပ်ရွာ ဆိုတာတွေရှိတယ်။

အလှော်ရွာမှာ အလှော်ရှင်ကြီးဆို တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်ဆန်း တစ်ဦးလဲနဲ့ သတဲ့၊ သူဟာ လူတော့လူပဲ။ ဒါပေမယ့် သာမန်လူမဟုတ်ဘူး။ အရပ်မြင့်မြင့်၊ ခြေမွေးလက်မွေးနဲ့ ရင်ဘတ်မွေးလဲ ထူထူ၊ ဗိုက်လဲပူတဲ့ လူထွားကြီးတဲ့ အဲဒီနယ်မှာ သူ့ရဲ့ တန်ခိုးဩဇာ အတော်ကြီးသတဲ့။ စီးပွားဥစ္စာလဲ ကြွယ်ဝသတဲ့။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူတွေ ကိုလဲ ငွေကြေး ချေးငှားတဲ့အပြင် ရိက္ခာဆန်စပါးတွေလဲ ချေးငှားလေ့ ရှိသတဲ့။

အဲဒီနယ်ကလူတွေ သူနဲ့ ကင်းသူ မရှိသလောက်လို့ဆိုတယ်။ သူ့ကို ကြောက်လဲကြောက်ကြသတဲ့။ သူ့ အကြွေးကိုလဲ မဆပ်ဘဲ မနေကြတဘူး တဲ့။ ဒီလို အကြွေးယူသူတွေထဲမှာ ခမိတ်ရွာက ဖိုးအောင်သာနဲ့ မယ်ပန်းနဲ့ တို့ လင်မယားလဲ ပါသတဲ့။ သူတို့မှာ လဲ အလွန်ချောမောလှသဖြင့် ချစ်စရာ

ကောင်းလှတဲ့ ရှင်နှောင်းဆိုတဲ့ သမီးပျိုလေး ရှိသတဲ့။

ဖိုးအောင်သာတို့ လင်မယားဟာ အသက်ကလဲကြီး၊ တောင်ယာလဲ တွင်တွင်ကျယ်ကျယ် မလုပ်နိုင်၊ သမီးလေးကိုလဲ မခိုင်းရက်ဆိုတော့ တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် ကျပ်တည်းဆင်းရဲလာသတဲ့။ အလှော်ရှင်ကြီးကလဲ တစ်နှစ်တစ်ခါ ကြွေးလာဆပ်ဖို့ ခေါ်သတဲ့။ သီးနှံကလဲ မရ၊ ရှင်ကြီးလဲ ကြောက်ရဆိုတော့ စိတ်ဆင်းရဲကြတာပေါ့။

ဒီအချက်ကို သိနေတဲ့ အလှော်ရှင်ကြီးဟာ တစ်နေ့မှာ ဖိုးသာအောင်တို့ လင်မယားကို ခေါ်ပြီး...

“ဒီနှစ် ကြွေးတွေ ဆပ်ရမယ်၊ မဆပ်နိုင်ရင် ရှင်နှောင်းကို သူနဲ့ ပေးစားရမယ်၊ ဒါပေမယ့် ကြွေးနဲ့သိမ်းရလိမ့်မယ်”

လို့ ပြောသတဲ့။ သူ့အကြွေးလဲ မဆပ်နိုင်၊ ဒီလို လူမဟုတ်၊ နတ်မဟုတ် ဘီလူးသဘက်ရုပ် ပေါက်နေတဲ့လူကြီးနဲ့ သမီးလေးကိုလဲ မပေးစားနိုင် ဖြစ်နေသတဲ့။

အလှူသွေးကြွယ် အရွယ်လေးရောက်လာတဲ့ ရှင်နှောင်းဟာ ငပြည့်သာဆိုတဲ့ ရွယ်တူလူငယ်လေးနဲ့ ချစ်ကြိုက်နေသတဲ့။ ဒါကို အလှော်ရှင်ကြီးကလဲ သိသတဲ့။ ရှင်နှောင်းလေးကို ပိုင်ဆိုင်ရေးအတွက် ဖိုးအောင်သာတို့ ဇနီးမောင်နှံကို အကျပ်ကိုင်ပါလေရော

တဲ့။ ဖိုးအောင်သာတို့ခမျာ ကြွေးလဲ မဆပ်နိုင်၊ ကြောက်လဲကြောက် ဆိုတော့ သမီးလေးနဲ့ လက်ဆက်ပေးပါမယ်လို့ ကတိပြုပြီး ဒူးနဲ့မျက်ရည်သုတ်နေကြရသတဲ့။

ဒီအချိန်မှာ ငပြည့်သာလဲ ရှင်နှောင်းနဲ့ အမြန်ပေါင်းရရေး တွေးပြီး သစ်တိုက်၊ ဝါးတိုက်၊ လှေထိုးလိုက်နဲ့ မနေမနား ကြိုးစားပမ်းစား ငွေရှာသွားနေသတဲ့။ ရှင်နှောင်းရဲ့ မိဘတွေကလဲ သူတို့မှာ ကြွေးရှိနေလို့ ငြင်းမရလို့ အလှော်ရှင်ကြီးနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ နားချပါလေရောတဲ့။ ရှင်နှောင်းကလဲ ခါးခါးသီးသီး ငြင်းရှာသတဲ့။

မိအိုဖအိုတွေကို သနားပေမယ့် အလှော်ရှင်ကြီးလို ဘီလူးသဘက်ပုံလူကြီးနဲ့လွတ်ဖို့ရာ ငပြည့်သာကိုသာ တမ်းတနေရှာသတဲ့။ ဒီအချိန်မှာပဲ ငပြည့်သာလဲ ရောက်လာသတဲ့။ ရှင်နှောင်းလေးဟာ ငပြည့်သာဆီ ပြေးသွားပြီး အကြောင်းစုံ ရှင်းပြသတဲ့။

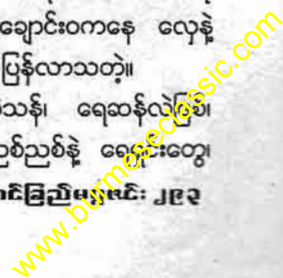
ငပြည့်သာကလဲ ကတိရှိလို့ ဒီတစ်ပတ် လှေစုန်ပြီး ကုန်ပို့ရဦးမယ်။ အပြန်မှ မိသားစုသားပီပီ တောင်းရမ်းမယ်။ သူတို့မင်္ဂလာပွဲအတွက် အသားနဲ့ကျွေးဖို့ ကင်းတပ်ရွာ၊ ဝါးရုံသာရွာ ဘက်က ကျောက်ဖရုံသီးတွေလဲ ဝယ်ခဲ့မယ်လို့ နှစ်သိမ့်ချော့မော့ထားခဲ့

သတဲ့။ ရှင်နှောင်းကလဲ ငပြည့်သာ အချိန်မီ ရောက်မလာလို့ အလှော်ရှင်ကြီးနဲ့ လက်ထပ်ရမယ်ဆိုရင် သူ့ကိုယ်သူ ယူးချောင်းရေအလျဉ်မှာ အဆုံးစီရင်ပြီး ချစ်သူ ငပြည့်သာ အလာကို စောင့်ကြိုနေမယ်လို့ ပြောပြီး ငိုယိုသစ္စာဆိုသတဲ့။ ငပြည့်သာကလဲ မလွဲသာလို့ ခဏတာ ခွဲခွာရပေမယ့် စိတ်ကတော့ ရှင်နှောင်းဆီမှာပါလို့ ချော့ပြီး အကြော်ခရီးကို လှေတစ်စီးနဲ့ သွားပါလေရောတဲ့။

သွားလေသူ ငပြည့်သာလဲ အချိန်တန်ပေမယ့် အိမ်ပြန်မရောက် ဖြစ်နေသတဲ့။ အလှော်ရှင်ကြီးကလဲ ရှင်နှောင်းလေးကို သူ့မိဘတွေဆီကနေ ကြွေးနဲ့ သိမ်းလိုက်ပါလေရောတဲ့။ ရှင်နှောင်းခမျာ ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်တဲ့အဆုံးနေလဲမဝင်မီ၊ ခြေလဲမတင်မီ ယူးချောင်းရေအလျဉ်မှာ သူ့ကိုယ်သူ အဆုံးစီရင်လိုက်သတဲ့။ အဆုံးမစီရင်ခင်မှာ သူမရဲ့ သားမြတ်အစုံနဲ့ မိန်းမကိုယ်ကို စားခဲ့လို့ပြီး “ချစ်သူ ငပြည့်သာ တွေ့မယ့်နေရာမှာ တည်ပါစေသား” လို့ဆိုပြီး ယူးချောင်းရေမှာ မျှောလိုက်သတဲ့။

ငပြည့်သာလဲ ချင်းတွင်းမြစ်ရိုး လှေထိုးပြန်အလာ ယူးချောင်းဝရဲ့ အောက်ဘက်ကမ်းပါးမှာ ရှင်နှောင်းရဲ့ သားမြတ်အစုံနဲ့ မိန်းမကိုယ်ဟာ အလျားလိုက်ကပ်နေတာ တွေ့လိုက်ရသတဲ့။ မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရတဲ့ မြင်ကွင်းကြောင့် ရှင်နှောင်း မဖြစ်ပါစေနဲ့လို့ တီးတိုးဆုတောင်းရင်း သောကကို ထိန်းပြီး ယူးချောင်းဝကနေ လှေနဲ့ ဆန်တက်လို့ ပြန်လာသတဲ့။

ရေစီးကလဲသန်၊ ရေဆန်လဲပြေ၊ စိတ်ကလဲ ညစ်ညစ်နဲ့ ရေငှားတွေ၊

တန်တင်တွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ခက်ခက် ခဲခဲ ဖွဲ့နဲ့ ကျောက်တက်လာလိုက်တာ ရှင်နှောင်းရှိရာ ခမိတ်ရွာ တောညိုညို ကို လှမ်းလို့မြင်ရပါပြီတဲ့။

ဒီနေရာမှာ ရေတွေ ကျော်ကျနေတဲ့ ရေရှင်းကြီးတစ်ခုကို ငပြည့်သာရဲ့ လုံးထွင်းလေဟာ ထိုးဝါးနဲ့ ထိုးတက် မရနိုင်ဘဲ ပြန်ပြန် လန်ကျနေသတဲ့။ သောကတွေနဲ့ မွန်နေတဲ့ ငပြည့်သာလဲ မရရအောင် အားနဲ့မာန်နဲ့ ဆန်တက် လိုက်သတဲ့။

ရေရှင်းပေါ်လဲရောက်ရော ပုံပျက် ပန်းပျက် ရှင်နှောင်းရဲ့ အလောင်းကို တွေ့လိုက်ရပါရောတဲ့။ ငပြည့်သာလဲ အရှူးတစ်ယောက်လို အော်ဟစ်မြည် တမ်း ငိုကြွေးရင်း လှေပေါ်ကနေ ခုန်ချပြီး ရှင်နှောင်းရဲ့ အလောင်းကို ယူကျုံးမရ ပွေဖက်လိုက်သတဲ့။ ဒီအချိန်မှာပဲ ရှင်နှောင်းရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် ဟာ ချစ်သူ ငပြည့်သာနဲ့အတူ ရေရှင်း ကနေ ကျော်ကျပြီး ရေစီးအရှိန်နဲ့ မျောပါနစ်မြုပ်လို့ ငပြည့်သာလဲ သေ ဆုံးသွားပါလေရောတဲ့။

ငပြည့်သာရဲ့ လှေလဲ ရေစီးမှာ မျောပါပြီး အောက်ဘက်က ရေရှင်း တစ်ခုမှာ နစ်မြုပ်သွားသတဲ့။ ရှင်နှောင်း ကို တောင်းတဲ့အခါ ဝက်သားနဲ့ ရော ကျွေးဖို့ စိတ်ကူးပြီး သယ်လာတဲ့ ကျောက်ဖရုံသီးတွေလဲ အဲဒီရေရှင်းမှာ ကျကုန်ပါရောတဲ့။ အဲဒီ ရေရှင်းကို 'ဖရုံရေရှင်း' လို့ခေါ်ပြီး ရေထဲကျသွား တဲ့ ကျောက်ဖရုံသီးအားလုံးလဲ ကျောက်ဖြစ်သွားသတဲ့။ ခုထိ ကျောက်ဖရုံသီးကြီးတွေ ရှိနေတုန်း ပဲ။

ရှင်နှောင်းကို အလှော်ရှင်ကြီးက သိမ်းပိုက်လိုက်တော့ 'လှော်ကတော်' လို့ ခေါ်ကြတယ်။ သူ့အလောင်း တင်

နေတဲ့ ရေရှင်းကိုလဲ 'လှော်ကတော် ရေရှင်း' လို့ ဒီနေ့အထိ တွင်နေတုန်း ပါပဲ။ ရှင်နှောင်းရဲ့ သားမြတ်အစုံနဲ့ မိန်းမ ကိုယ်ဟာလဲ ယူးချောင်းနဲ့ ချင်းတွင်းမြစ်ဆုံရာ ချောင်းဝ ရဲ့အောက် ဘက်ကမ်းပါး မှာ ကပ်ပြီး ကျောက် ဖြစ်သွားပြန်သတဲ့။ အဲဒီမိန်းမကိုယ်ကို 'အလျား လကပ်' လို့ ခေါ်ကြတာ ဒီနေ့ အထိပါပဲ'

ရင်နာစရာ ဇာတ်လမ်းရှည်ကြီးကို ပြောပြနေသည့် ဘိုးပုမှာ စိတ်ထိခိုက် သွားဟန်ဖြင့် သက်ပြင်းရှည်ကြီးကို မှုတ်ထုတ်လိုက်ပြီး တွေ့တွေ့ကြီး ဖြစ် သွားလေသည်။ နားထောင်နေသူ ကျွန်တော်လည်း ဝေဒနာတစ်ခုကို နင့်ခနဲ ခံစားလိုက်ရသလိုပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ကိုတွန်းလှိုင် စိတ်ဆိုးရသည့် အကြောင်းရင်းကို သိလိုသဖြင့် ဆက် ၍ စပ်စုမိပြန်ပါတော့သည်။

'ဒါကတော့ ချင်းတွင်းမြစ်ကြီးချိန်မှာ အလျားလကပ်ကို မြစ်ရေထိတယ် စီးနေတဲ့ ရေကလဲ အလျားလကပ်ကို ပွတ်တိုက်တယ်။ လှိုင်းကလဲ ပုတ်တယ်။ ဒီအခါမှာ ယူးထူ တွေ ရွတ်တယ်။ ထာတယ်။ လင်ရတယ် ပြော ကြတာ မခံနိုင်လို့ စိတ်ဆိုးကြတာ။ အဲဒီ ကြီးကိုလဲ မြစ်နှောင်းနဲ့ ထူပြီး ဖျက်ကြတာ။ တချို့ နေရာတွေ ပဲ့ကုန်ပေမယ့် မပျက်ပါ ဘူး။ ခုထိ ရှိတုန်းပဲ။ ကြည့်ချင်ချင် လိုက်ပြ ယယ်'

'ကြည့်ချင်တာပေါ့ဗျာ။ သနားစရာ ခမိတ်ရွာသူ ရှင်နှောင်းရဲ့ ဇာတ်လမ်း သက်သေပဲဟာ'

'သက်သေ နောက်တစ်ခုလဲ ရှိသေး တယ်။ ဇာတ်လမ်းကလဲ မဆုံးသေး

ဘူး။ စိတ်ဝင်စားဖို့လဲ ကောင်းတယ်။ ရှင်နှောင်း လေး သေသွားပြီးတဲ့ နောက် မဟာမြိုင်တောမှာ ပျားနတ်သမီး ဖြစ်နေသတဲ့ အလှော်ရှင်ကြီးက ပြောပြလို့ ပူဆွေးသောက ရောက် နေကြတဲ့ မိဘတွေက သိရတာ ရှင်နှောင်းကို မပေါင်းလိုက်ရ တဲ့ ရှင်ကြီးကလဲ မတွေ့ ချမ်းနိုင်ဆိုတော့ သူတို့သမီးကို ခေါ်ပြီး ကြွေးဆပ်ခိုင်းနဲ့ ပြောပြန်သတဲ့။

ဖိုးအောင်သာတို့ လင်မယားလဲ ဘယ်လိုလုပ်ရမုန်းမသိ ဖြစ်နေသတဲ့ ဒီအခါမှာ ရှင်နှောင်း ကြိုက်တတ်တဲ့ ချောက်ငါးရဲ့ဖြူ လေး၊ ငါးကောင် ဈာ မီးကင်ပြီး ပန်းကန်မှာထည့် အိမ်ရှေ့ ကြမ်းပြင်တိုင်လေးပေါ်မှာ တင်ပြီး...

"သမီးကြိုက်တဲ့ ဝါရဲ့ဖြူကလေးလဲ လာစားပါ။ အဖေ အမေတို့ ကြွေးတွေလဲ ဆပ်ပေးပါ"

လို့ ပြောပြီးခေါ်ဖို့ ရှင်ကြီးက သင်ပေးသတဲ့။ ဖိုးအောင်သာတို့ လင်မယားလဲ ရက်စက်လိုက်တဲ့ သမီး လေးရယ်လို့ ပြောပြောငိုရင်း သမီးရဲ့ နာမည်လေး တတပြီး ငါရဲ့ကင်လေးနဲ့ အမြဲခေါ်ရှာသတဲ့။

ရွက်သစ်တွေလဲဝေ၊ ရွက်ဟောင်း တွေလဲကြွေလွင့်၊ ပန်းမျိုးစုံလဲ ပူးပွင့်တ ပေါင်းလရဲ့ လပြည့်။ အင်ကြင်းပန်း တွေ ဝင်းအိနေတဲ့ နေ့တစ်နေ့ ခမိတ် ရွာပေါ်မှာ တဝေါဝေါမြည်သံကြီး တုန်ဟည်းလာသတဲ့။ မကြာမီ ရွာရဲ့ ကောင်းကင်တစ်ခုလုံးလဲ မည်းမှောင် သွားသတဲ့။

ရွာသူရွာသားတွေလဲ တအံ့တဩ နဲ့ ထွက်ကြည့်ကြကား ပျားအုပ်ကြီး

ဖြစ်နေသတဲ့။ ပျားတွေနဲ့အတူ အလွန် တရာ ချောမောလှပတဲ့ နတ်သမီးလေး တစ်ပါးလဲ ပါလာသတဲ့။ အဲဒီနတ်သမီး လေးဟာ ရှင်နှောင်း ဖြစ်နေသတဲ့။

ရှင်နှောင်းလေးဟာ ရွာသူရွာသား တွေရှေ့မှာ အဖေအိုနဲ့ အမေအိုကို ကန်တော့ပြီး 'မိဘပေါ် သမီးထိုက်ရဲ့ ရက်စက်ခိုင်းပျ ခါးသီးလှတဲ့ ဖော်ကားမူအတွက် အလွန်တရာ ချိုမြိန်လှတဲ့ ပျားရည်တွေနဲ့ ကန်တော့ပါကြောင်း' ပြောပြီး ခမိတ် ရွာတစ်ရွာလုံးမှာရှိတဲ့ သစ်ပင်၊ ဝါးပင် တွေရဲ့ သစ်ကိုင်းဝါးကိုင်းတွေအပြင် အိမ်တွေမှာရှိတဲ့ တန်းမှန်သမျှ နေရာ လပ်မကျန် ပျားအုံတွေ စွဲပေးသတဲ့။

ရှင်ကြီးရဲ့ အလှော်ရွာမှာလဲ ပျားအုံ တွေရှိပြီး သူ့မိဘရဲ့ အကြွေးပေးဆပ်

ခဲ့သတဲ့။ အဲ ထူးဆန်းတာက ပျားအုံ တွေမှာ ပျားရည်တွေလဲ ပြည့်ရော ပျားရည်ပွိုကြီးတွေအလိုက် ထားခဲ့ပြီး ဘယ်အချိန်မှာ ဘယ်လိုပျံသွားသလဲ ဆိုတာတောင် မသိလိုက်ကြရဘဲ ပျား ကောင်တွေ ပျောက်သွားသတဲ့။

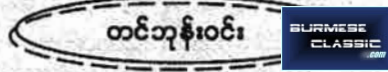
အဲဒီအချိန်ကစပြီး နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း အင်ကြင်းပန်းတွေ ပွင့်တဲ့ တပေါင်း လပြည့်နေ့မှာ ခမိတ်ရွာနဲ့ အလှော်ရွာ တွေဆီ ပျားကြီးတွေ လာလာစွဲသတဲ့။ ဒီအချိန်နဲ့ တိုက်ဆိုင်လို့ အဲဒီရွာတွေ မှာ ရောက်နေတဲ့ ညွှန်သည်တွေကလဲ 'မိဘကျေးဇူး ဆပ်ချင်လို့ပါ' လို့ ပြောပြီး သစ်သားတန်း၊ ဝါးတန်းတွေ ထိုးပေးလိုက်ရင် အဲဒီသစ်သားတန်း၊ ဝါးတန်းအပြည့် ပျားအုံတွေ စွဲပေး သတဲ့။

ဘယ်လောက် အံ့ဩစရာကောင်း သလဲ။ အဲဒါက တကယ်ဖြစ်ခဲ့တာ မယုံဘူးလား'

ဟု ပြောရင်း ကျွန်တော့်မျက်နှာကို ကြည့်လျက် သူ၏ 'အလျားလကပ်' ပုံပြင် ဤတွင် အဆုံးသတ်လိုက်ပါ သည်။

ကျွန်တော်လည်း... 'ယုံပါတယ်ဗျာ'

ဟု လေးလေးစားစား ပြန်ပြောရင်း ချင်းတွင်းနယ်စပ် ရောက်စကပင် စိတ်ဝင်စားဆုံးဖြစ်ခဲ့သည့် 'အလျား လကပ်' မှသည် 'ပျားနတ်သမီး' ၏ အကြောင်း ခေါင်းထဲ စွဲသွားပြန်ပါ သတည်း။

စာမျက်နှာ (၂၉၀) မှ အဆက်

ညနေပိုင်းကျမှ သတိပြန်ရလာသည်။

မြင့်စေ့ မေ့မြောရာမှ သတိပြန်ရပြီး နှစ်ရက်၊ သုံးရက်ခန့်အကြာတွင် စာရေး သူနှင့် တွေ့ဆုံ စကားပြောလိုသည် ပင့်ပေးပါဆို၍ သူ့ဆွေမျိုးသားချင်းများ က လူမမာဆန္ဒအတိုင်း စာရေးသူကို လာရောက်ပင့်ကြသည်။

စာရေးသူ အိမ်ပေါ်ရောက်တော့ မြင့်စေ့ကို စာရေးသူက...

'မင်း ငါ့ကို လျှောက်ထားစရာရှိ တယ်ဆို ပြောလေ၊ မင်း ပြောတာ ငါ နားထောင်ပါ့မယ်'

ဆိုတော့ သူ မေ့မြောသွားစဉ် ပရ လောကသားများ နေထိုင်ရာသို့ ခေတ္တ အလည်ရောက်သွားပုံကို ပြောပြပါ သည်။

သူ မကျန်းမမာဖြစ် မေ့မြောသွားစဉ် ဘုရားတည်မည့် တောရကျောင်းကုန်း ဘေးဆောင်သို့ ရောက်သွားသည်တဲ့။ ဘုရားတုန်းလေးအနီး တောင်စောင်း တွေ၊ ကမ်းပါးတွေဘေးမှာ ရွာလေး

တစ်ရွာလို တဲအိမ်ကလေးတွေ စိတန်း ဆောက်လုပ်ထားတာ တွေ့ရသည်။

ထိုတဲအိမ်များထဲတွင် လူတွေလည်း ရှိကြသည်။ ထိုအထဲ အိမ်အချို့တွင် တီဗွီဇေယာတိုင်တွေ စိုက်ထူထားပြီး တီဗွီလည်း ပြလိုတဲ့၊ သေပြီးသွားကြသူ ရွာက လူအချို့ကိုလည်း တွေ့ဆုံခဲ့သည်။ သူလည်း တီဗွီပြနေတာကို ဝင်ရောက် ကြည့်ခဲ့သေးသည်တဲ့။ ဘာကားတွေ ပြနေတာလဲ မေးကြည့်တော့ သရဲတစ္ဆေ ကားတွေ ပြနေတာတဲ့။ အိုး သူတို့က လည်း ဒီကားတွေ ကြိုက်ကြတာကိုး။

သူ သေဆီက တစ်ခု ဖြောသွားသေး သည်။ သူ့အရင် ဇာတိကျွန်းကို ဝင် ကြီး ကိုသားထွက် အရင် သေကြီးဖို့ ညည်း သူတို့ နောက်မှ သူက သေမှာတဲ့။ သူ ဖြောခဲ့တာတွေ အတန်မှာနဲ့ပဲ။ သူ့လောက် ကျားထိထောင့် ဝေအရတဲ့ သူတွေက သူ့အရင် သေသွားကြပြီး သူက နောက်မှသေသွားသည်။

ယခု တောရကျောင်း တောင်ကုန်း လေးမှာ နဂါးရုံဘုရားလည်း တည်ပြီး ပြီ။ တောင်ထိပ်မှာလည်း အောင်သိန္နီ

ဆုတောင်းပြည့် ကမ္ဘာအေးစေတီ တည်ပြီးပြီ။ ဧရာဝတီမြစ်ထဲမှ လှေ၊ သင်္ဘောတွေပေါ်ကပင် လှမ်းမျှော် ဖူးမြင် တွေ့နိုင်သည်။

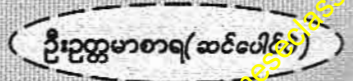
ဘုရားမတည်မီကလည်း အရပ်ထဲ မှ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်သည့် ဒီကာ ကြီးတစ်ယောက်က ပြောဖူးသည်။

'အရှင်ဘုရား တောင်ထိပ်မှာ ဘုရားစေတီ တည်ပြီးနဲ့ ပိစည်ကာလာလို့ပုံမှန် အရှင် ဘုရား၊ ဘုရားကုန်းလေးမှာ ပိစေတီ တွန်းထား တာ ထိန်လို တည်ထား အိမ်က ပြန်ပတ် ထားတယ်'

ဟု လျှောက်ဖူးသည်။

ဒီကံမက်ဓမ္မဟာ မှန်ခဲ့

ဘုရားတည်ပြီး ထီးတင်သည့်ညမှာ ဟွန်ဒါမီးစက်ကလေးနှင့် မီးချောင်းတွေ ထွန်းပြီး တစ်ညလုံး ပူဇော်ထားတာ လင်းထိန်လို အဝေးက ကြည့်ရှုရသည် မှာပင် ကြည့်နူး ကျက်သရေရှိလာသည်။

www.burmeseclassic.com

လောကသည် ဆန်းကြယ်လွန်းလှသည်။ လောကဓာတ် သိပ္ပံပညာရပ်များ တစ်ကမ္ဘာလုံး ထွန်းကားနေသဖြင့် ရုပ်လောကကို ပိုမို စိတ်ဝင်စားကြသည်။ နာမ်လောကကို စိတ်ဝင်စားသူ နည်းလှသည်။ ဗုဒ္ဓသည် သတ္တဝါများ သံသရာ၌ ကျင်လည်ကြောင်းကို အဝိဇ္ဇာနှင့်တတျာ အကြောင်းခံကြောင်းကို မိန့်ခဲ့သည်။

လောက၌ စိတ်ဦးဆောင်ကြောင်း ဓမ္မပဒစိတ္တဝင်၌ စိတ်သာလျှင် ဦးဆောင်၏။ စိတ်သာလျှင် ရှေ့သွားရှိ၏။ စိတ်သာလျှင် အကြီးအမှူးဖြစ်ကြောင်း စိတ်ဖြင့်သာလျှင် ကောင်းမှု မကောင်းမှု ပြုလုပ်၏။ (စိတ်ကြောင့် ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ) ကောင်းမှု မကောင်းမှုပြုလုပ်ကုန်ကြသည်။

ကောင်းမှုကုသိုလ်တို့သည် မိမိသွားလေရာ မိမိ၏ အရိပ်ပါသကဲ့သို့ မကောင်းမှုပြုလုပ်ခဲ့သောသူများ လှည်းဆွဲသောခွား၏ ခြေထောက်နောက် လှည်းဘီးလိုက်သလို မကောင်းမှုများလိုက်ကြောင်း မိန့်ဆိုခဲ့ပေသည်။

ရှေးအခါက ကုန်သည်တစ်ဦးသည် အပေါင်းအဖော်များနှင့် ရေချိုးစဉ် နောက်ပြောင်လိုသဖြင့် အဝတ်အစားများကို စုဝယ်ကာ ခိုးယူခဲ့သည်။ ထိုဘဝမှာပင် အိမ်ရှေ့လမ်းပျက်နေသဖြင့် အရိုးကျပြီးသော ခွာဦးခေါင်းအဖြူတစ်ခု လမ်း၌ခင်းခဲ့ဖူးသည်။

သူ့ဘဝတွင် အခြား ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံများ အနည်းအများ ရှိကောင်းရှိမည်။ သို့သော် ထင်ရှားမှုကံနှစ်မျိုး အမှတ်တရ ဆောင်ရွက်ခဲ့၍ သေဆုံးလေသော် တစ်ခုသောနေရာ၌ ဘုဒ္ဓရိုးနတ်(မြေစောင့်နတ်) ဖြစ်လေသည်။

လမ်းကို ခွားခေါင်းရိုးအဖြူနှင့် ခင်းခဲ့သဖြင့် မနောဟရ နတ်မြင်းတစ်စီးရလေသည်။ သူတစ်ပါးပစ္စည်း ခိုးဝှက်ခဲ့သဖြင့် အင်္ကျီလုံချည်မရှိ ကိုယ်လုံးတီးနတ် ဖြစ်ရလေသည်။ ဤမှာ ဝတ္ထုသာကေ တစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။

ရုပ်ဝါဒီသမားများအဖို့ ယုံကြည်မည်မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် မကြာသေးမီက တွေ့ကြုံခဲ့သော ဖြစ်ရပ်မှန်လေး တစ်ခု တင်ပြလိုက်ပါသည်။

၂၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC

နတ်မြင်းယုံ

တောင်စွန်း ကေသဝတီရပ်ကွက် အောင်ဟေမိမဏ္ဍိုင် ကျောင်းတိုက်မှ ခန်းနေဦးပွင်းတစ်ပါးဖြစ်သော ဦးဓမ္မဇေနှင့် ရှင်ကုန္ဒာစာရတို့ (၂.၂.၀၆) ကြာသပတေးနေ့ ညနေစာဝါပြီးချိန် ဆရာတော်၏ ခိုင်းစေချက်ကြောင့် တိလက်သာ ဆေးမြစ်သွားတူးစဉ် တွေ့ကြုံခဲ့သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။

အရှင်နတ်မိတို့ ဆေးမြစ်တူး၍ ပြီးသော် ရွှေကန်ဆောင်ကုန္ဒာလွှာအောက်အောက်အား တက်ရောက်ဖူးမြော်ကာ ပြန်အဆင်း အရှေ့ဘက်ကောင်းကင်ဆီသို့ အမှတ်မထင် လှုပ်ကြည့်မိလိုက်ရာ ဝဲကြီးနွားနှင့် ဝဲတံဝါရွာအကြားရှိ ယခင် စစ်ပူးတောင် ယခု ဆိပ်ပူး တောင်ထက်မှ မြင်းဖြူတစ်စီး ကောင်းကင်ထက်သို့ ပြေးလွှားတက်ကာ ဘီးလင်းမြို့ ဂူပန်ကန်ဘက်သို့ ကောင်းကင်မှ ပျံတက်သွားသည်ကို အံ့ဩစွာ

တွေ့မြင်လိုက်ရပေတော့သည်။ ထိုပျံတက်ချိန်မှာ ကောင်းကင်ထပ်လုံး ကြည်လင်နေသလို အချိန်မှာ ည (၄)နာရီခွဲခန့်ပင် ရှိသဖြင့် ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့မြင်လိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆိပ်ပူးတောင်မှာ သာသနာပြု ဝန်ထမ်းများ ဆောင်ရွက်နေသဖြင့် သမ္မာနတ်များမှသော် လည်းကောင်း၊ တောင်တောင်ပိုင်များမှသော် လည်းကောင်း ထင်မြင်နိုင်ကြောင်း ထင်ကြေးအမျိုးမျိုး ပေးလျက် ရှိပေသည်။

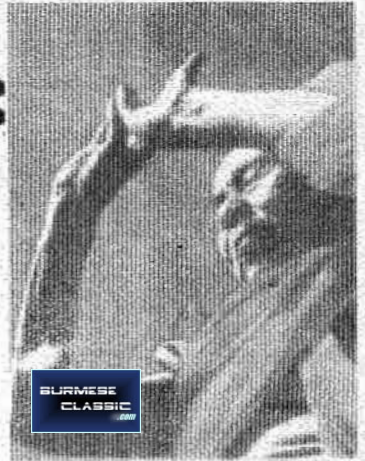
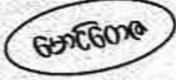
သင် စာရှုသူ စိတ်ဝင်စားလျှင် ဆရာက လေ့လာနိုင်ကြောင်း နတ်လမ်း အင်ပါသတည်း။

မောင်ပညာ
(အောင်ဟေမိ၊ တောင်စွန်း)

ကလေးစာပေ

နှစ်သည့်ဆိုရာယ်

BURMESE CLASSIC

ကျွန်ုပ်တို့ ဦးတမ်းနေထိုင်ရာ လောကကြီးသည် ကမ္ဘာလောကအမျိုးမျိုးတို့အနက် လောကတစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်ပြီး လောကတစ်ခုနှင့်တစ်ခုသို့ ကူးသန်းသွားလာရာ တံခါးပေါက်မှာလည်း သော့တတ်၍ ပိတ်ထားခြင်း မရှိသော်ငြား စနစ်ကျကျ ကူးသန်းနိုင်ခြင်း မပြုပါက အန္တရာယ်ရှိနိုင်ကြောင်းကို အများသိကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တို့၏ မွေသစ်ကျမ်းများအနက် "ရှင်မဆဲခရစ်ဝင်" အခန်း(၇)၊ အပိုဒ် (၇)တွင်... 'တောင်းကြလော့၊ တောင်းလျှင် ရမည်၊ ရှာကြလော့၊ ရှာလျှင် တွေ့မည်၊ တံခါးကို ခေါက်ကြလော့၊ ခေါက်လျှင် ဖွင့်မည်။

'Ask, and it shall be given you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you.'

ဟု အရိပ်အမြွက် ပြဆိုထားခြင်းပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ထိုသို့ အခြားသော လောကတစ်ခုခုဆိုသည့် သွားရောက်ကြရာတွင် မိမိကိုယ်မိမိ စိတ်ညှိခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အခြားသူတစ်ဦးအား စိတ်ညှိစေခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း သွားလာကြသည်လည်း ရှိ၏။

ယင်းနည်းလမ်းသည်လည်း ကာယကံရှင်အတွက် အန္တရာယ်မှာလည်း အဆက်ဆံ့သွားသည် အထိပင်လျှင် ဖြစ်နိုင်၏။ ဟီး ဂျေဟဒ်ဆန်(T.J.Hudson)ဆိုသူ သူ့အထိတစ်ပါး ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို သူပြောပြသည်အတိုင်း ဖော်ပြပါမည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံ လာဟိုမြို့က "ရန်ဂျီဆင်" (Ranjeet Singh)ဆိုတဲ့ ဖက်ားတစ်ယောက်က သူ့ကိုယ်သူ မြေကြီးထဲမှာ ရက်သတ္တခြောက်ပတ် အမြှုပ်ခံတဲ့ ဖြစ်ရပ်ကတော့ ဘယ်လိုကိစ္စကိစ္စ စိတ်ညှိတာနဲ့ ပတ်သက်သည့် အင်မတန် ကျော်ကြားပါတယ်။

အဲဒီဖြစ်ရပ်ကို အိန္ဒိယနိုင်ငံ ကုဒ်ဟီဟာနာပြည်နယ်ရဲ့ တရားရေးချုပ်အဖြစ် တာဝန်ပေးထားတဲ့ ဆာကလောကီ(ဒ်)ဂီတီ(ဒ်) ဟီးယုတ်လဲ မျက်မြင်သက်သေ တစ်ယောက်အဖြစ် ပါ၊ ပါတယ်။

ဖက်ားကြီးဟာ သူ့ရဲ့ နားဆင်ခေါက်နဲ့ F38A, July, 2013.

နားထုတ်ခေါက်တော့ကို ယေယျာနဲ့ ဝိတ်တယ်ဝင်ဖျ ဗြိတိသျှသို့ ကိုယ့်ဘာသာကြီး တစ်လုံးထဲ ထည့်နိုင်တယ်။

အဲဒီပစ္စည်းကိုကြီးကိုမှ သင်သောသေတ္တာကြီးတစ်လုံးထဲထည့်ပြီး ဝိတ်ချရာတဲ့ အားပေးသောတော့နဲ့ ဝတ်လိုက်ကြတော့တယ်။

အဲဒီသေတ္တာကြီးကိုမှ အုတ်ခဲစိထားတဲ့ လိုဏ်ဂူထဲထည့်။ ထည့်တဲ့အပေါက်ကိုလဲ အင်တော အသေအချာကိုင်းပြီး ပြည့်နယ်တော်ဘွား(မဟာရာဇာ)ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်တံဆိပ်နဲ့ နှိပ်ထားလိုက်ကြတယ်။

ဒီထက် သေချာအောင်လဲ ဗြိတိသျှစစ်သားတွေကို ဂုန့်ဘေးမှာ နေကင်း၊ ညကင်း စောင့်ခိုင်းထားသေးတယ်။

သတ်မှတ်ထားတဲ့ ရက်လဲစေ့ရော ဆာကလောကီ(ဒ်)ဂီတီ(ဒ်) အပါအဝင် သက်သေတွေရေမှပဲ ဂူကိုဖောက်ပြီး ဖက်ားကြီး ရန်ဂျီဆင်ကို ပြန်ထုတ်ကြပါတယ်။ ဖက်ားကြီးဟာ နဂိုအတိုင်း ပြန်ဖြစ်လာတာပါပဲ။

လက်ဖက်ရည်နင် ဘွိုင်လျှိုးဆိုတဲ့သူ ကြုံခဲ့ရတဲ့ ဖြစ်ရပ်ကလဲ အလားတူပါပဲ။ လူတစ်ယောက်က အုတ်ဂူထဲမှာ(၁၀)ရက် သူ့ကိုယ်သူ နေပြတာပါ။ အုတ်ဂူကိုလဲ ပန်းရန်ဆရာတွေက ပိတ်လိုက်ပြီး နေကင်း၊ ညကင်း စောင့်ကြပါတယ်။

ရက်နေ့ရဲ့ ဂုဏ်က ခြန်ထုတ်တော့လဲ အင်အားပေးပါပဲ။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ် တစ်ခုစီတိုင်း နေနိုင်တယ်လို့ တောင် ပြောပါသေးတယ်။

အိန္ဒိယကို ရောက်နေတဲ့ ဗြိတိသျှလူကြီးမင်းတွေ ကြုံခဲ့ရတဲ့ အဲဒီလို ဖြစ်ရပ်မျိုးဟာ အများကြီးပါပဲ။

စမ်းသပ်ချက်အားလုံးမှာလဲ ကာယကံရှင်တွေဟာ ကျန်းမာရေး မချွတ်ယွင်းသွားကြပါဘူး။ အားလုံးဟာလဲ သေလောက်တဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေပါ။ ဒါပေမယ့် သူတို့ မသေကြပါဘူး။

ခန္ဓာကိုယ်၏ ဆောင်ရွက်ချက်များ ဖြစ်ကြသည့် အသက်ရှူခြင်း၊ နှလုံးခုန်ခြင်း၊ သွေးလှည့်ပတ်ခြင်း စသည်တို့ အပါအဝင်

အခြားသော ဆောင်ရွက်ချက်အားလုံးတို့သည် မသိစိတ်၏ အထိန်းအကွပ်အောက်တွင် ရှိနေကြပါသည်။ အားလုံးသည် အလိုအလျောက် ဖြစ်စဉ်များပင် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အစာကို ဝါးသည်နယ် အသက်ကို မရှူရ။ ရေသောက်သည်နယ်လည်း နှလုံးကို ခုန်နေစေရသည် မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့ တမင်တကာ အားထုတ်ခြင်း မပြုရပါဘဲနှင့်ပင် အလိုအလျောက် ဆောင်ရွက်နေကြသည့် ဖြစ်စဉ်များပင်တည်း။ အထက်ပါ ဖြစ်ရပ်များကို ထောက်ရှု၍ စိတ်ညှိခံထားချိန်တွင် စေစားချက်ပေါ်လိုက်ကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အလိုအလျောက် ဖြစ်စဉ်များအား ရပ်ထားနိုင်သည့်ဟူ၍ ကောက်ချက်ချနိုင်ပါသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာမှ ဆဲ(လ်)များ၊ တစ်ရှူးများ ပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်း မရှိပါက ဘာမျှ ထပ်၍ အစားထိုးရန် မလိုချေ။

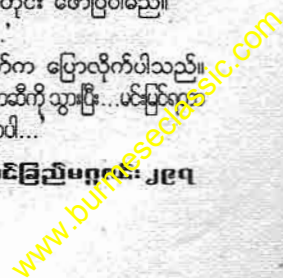
မိမိ၏ဆန္ဒအလျောက် မသိစိတ် ပြန်ဝင်စေသောအခါတွင် အသေကောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသော ရုပ်ခန္ဓာကြီးသည် ပြန်လည်အသက်ဝင်လာပေလိမ့်မည်။

ယခုဆက်လက်၍ အလက်(၆)၊ အာ(၆) ကင်ဆိုသူ သူတေသိတစ်ဦး၏ လက်တွေ့ စမ်းသပ်ချက်ကို ဆက်လက် ဖော်ပြလိုပါသည်။

သူကမူ မိမိကိုယ်မိမိ စိတ်ညှိခြင်း မဟုတ်ဘဲ အခြားသူတစ်ဦးအား စိတ်ညှိ၍ မရဏလောကသို့ သွားစေခြင်းပင် ဖြစ်၏။ သူ့အရေးအသားအတိုင်း ဖော်ပြပါမည်။

'သွားတော့...'

ဟု ကျွန်တော်က ပြောလိုက်ပါသည်။ 'ဗျာဉ်လောကဆီကို သွားပြီး... ယ်မုန်ရကတွေကို ပြန်ပြောပါ...'

ဟုလည်း စိတ်ညှိခံထားရသူအား ပြောလိုက်၏။

သုံးမိနစ်ခန့်မှ လုံးဝ တိတ်ဆိတ်သွားလေသည်။ ထို့နောက် သူသည် တစ်ဦးဦးနှင့် စကားတွေ ပြောနေလေတော့၏။ စကားပြောပုံမှာ လွန်စွာပင် လျင်မြန်လှလေရာ ဘာတွေပြောနေမှန်းကို ဖမ်း၍မရ ဖြစ်နေလေသည်။

သူကြုံတွေ့နေရသူတစ်ဦးနှင့် အချေအတင်ပြောဆိုနေခြင်းကတော့ သေချာသည်။ ဤတွင် သူပြောနေသည့်အထဲမှ စကားတစ်ခွန်းကို နားလည်လိုက်ပါသည်။
ယင်းမှာ...

'ကျုပ်လဲ ခင်ဗျားလိုပဲ ရောက်နေတာပဲ...' ဟု သူက ပြောလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ထို့နောက် ဆက်၍ အချေအတင် ပြောနေပြန်ပါသည်။

သံမန်အားဖြင့် ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော် စိတ်ညှိ၍ စေခိုင်းထားသော ကောင်လေး၏ အသံကိုသာ ကြားနေရခြင်း ဖြစ်သော်လည်း တစ်ယောက်ယောက်နှင့် ဆွေးနွေးနေခြင်းကိုမူ သံသယဖြစ်ဖွယ် မရှိပါချေ။

နားထောင်နေရင်းက ကောင်လေး၏ အသံသည် ဒေါသသံတွေ ပါလာလေ၏။ ဤတွင် သူ့အား ပြန်ခေါ်မှ ဖြစ်ပေတော့မည်။ တစ်စုံတစ်ခုသာ ဖြစ်သွားပါက ခက်ချေတော့မည်ဟု တွေးလိုက်မိပါသည်။ ထို့ကြောင့်...

'ကဲဟေ့... အခုချက်ချင်း ပြန်လာတော့...'

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်ပါသည်။

'ခဏတော့ စောင့်ပါဦး...'

ဟု သူက ပြန်ပြော၏။

'မင်း ဘယ်သူနဲ့ စကားတွေပြောနေတာလဲ...'

'လူတစ်ယောက်နဲ့ပါ'

'မင်း ဘယ်ရောက်နေသလဲ...'

'မသိဘူး...'

'ဘယ်လို ဒေသမျိုးလဲ...'

'ဘာမှမရှိတဲ့ဒေသပဲ...ခင်ဗျားပြောတဲ့ဘုံပဲလို့ ကျွန်တော်လဲ ထင်ပါတယ်...'

'မင်းနဲ့ စကားပြောနေတဲ့ သူ့ဟာ ဘယ်လိုပုံပန်းလဲ။ ဘာတွေ ထိထားသလဲ...'

'ဘာမှ ထိထားဘူးဗျာ။ သူက ခင်ဗျားကို ပြောပေးဖို့ မှာနေတယ်။ သူပြောတာက... ဒီကို လူတွေ ထွတ်နေတဲ့ သူ့ကို ပြောပေးပါတဲ့ ဒီဘုံမှာ ဘာမှ လေ့လာစရာ မရှိဘူးတဲ့။'

ရောက်လာတဲ့သူတွေဟာလဲ သူတို့ဟာ ဘာခန္ဓာမှ မရှိတာကိုပဲ သိရလိမ့်မယ်တဲ့။ ပြီးတော့ သူတို့လာတဲ့ ဘုံကို ပြန်မလာနိုင်ဖို့လဲ မှားတယ်တဲ့...'

အလက်(စ်)အာ(စ်)ကင်၏ သုတေသနပြုမှုကို ဖော်ပြပြီးသည့်နောက် အနောက်တိုင်း ဂန္ဓာရီပညာရှင် အဲလီဖတ်(စ်)လယ်ဇီ ရေးသားခဲ့သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို ဆက်လက် ဖော်ပြလိုပါသည်။

လယ်ဇီတို့ခေတ်က သုတေသီတစ်စုသည် အမျိုးသမီးငယ်တစ်ဦးအား စိတ်ညှိ၍ အခြားသော လောကများဆီသို့ သွားခိုင်းခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ရှေးဦးစွာ ကောင်းကင်ဘုံသို့ သွားခိုင်းပါသည်။

'ကဲ... ကောင်းကင်ဘုံကို ကြည့်စမ်းဟေ့...'

'သွားလို့ မရဘူး။ အဲဒီကို ကျွန်မတက်လို့ မရဘူး။ အမှောင်ထုကြီးက တွန်းတွန်းချနေတယ်။ 'ကောင်းပြီ... ဒါဆိုရင် ငရဲဘုံကို သွား...'

'မသွားပါရစေနဲ့... မသွားချင်ဘူး...'

ဟု အော်ကာ ကောင်မလေးသည် ငိုပါတော့သည်။

ထို့နောက် ရိုက်ကြီးတင်နှင့်...

'သွားလို့မဖြစ်ဘူး။ ကြည့်လိုက်တာနဲ့ကို မူးလာတာပဲ။ ပြုတ်ကျသွားလိမ့်မယ်... အမယ်လေးရှင်... ကျွန်မကို ဆွဲထားပါ... ဆွဲတင်ကြပါ'

'မတင်ဘူး... ဆက်သွား...'

'ဘယ်အထိ သွားရမှာလဲရှင်...'

'ငရဲအထိပေါ့...'

'ကြောက်စရာကြီးပါရှင်... မသွားပါရစေနဲ့...'

စေနဲ့...'
'သွား'
'သနားပါရှင်...'
'သွား... ဒါ ငါ့အမိန့်ပဲ...'

ဤတွင် ကောင်မလေးကို ကြည့်ရသည်မှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ပင် ဆံပင်တွေ ထောင်လာ၏။ စိတ်ညှိထားလျက်ကပင်လျှင် မျက်ဖြူကြီး လန့်၍ လာလေသည်။

သူ၏ ရင်အစုံမှာလည်း မိုးမောက်၍ ကြွတက်လာလိုက်၊ နိမ့်ဆင်းသွားလိမ့်ဖြစ်နေ၏။ စကားသံအချို့ကို ပြောလိုသော်လည်း လှည့်ချောင်းဝတွင်ပင် တစ်နေ့လည်း ရပါသည်။

စိတ်ညှိဆရာကမူ... 'သွား...၊ သွား... ဒါဟာ ငါ့ရဲ့ အမိန့်ပဲ... ဟု ထပ်ကာ ထပ်ကာ ပြောနေ၏။ ဤတွင်...

'ကျွန်မ အဲဒီကို ရောက်ပါပြီရှင်...'

ဟုသော စကားသံကလေးသည် ကောင်မလေး၏ သွားများကြားမှ ထွက်လာပြီး သက်ပြင်းကြီးတစ်ချက် မှတ်ထုတ်လိုက်ကာ နောက်သို့ လန့်ကျသွားပါတော့သည်။ ကောင်မလေးသည် ဘာမှ ဆက်၍ မမြေနိုင်တော့မည် မဟုတ်။ သူ၏ ဦးခေါင်းသည် ပခုံးနှစ်ဖက်ကြားမှ နောက်သို့ လေးပင်စွာပင် လန့်၍ ကျနေတော့၏။ လက်နှစ်ဖက်မှာလည်း နံဘေးသို့ အရုကြီးပြတ် တွဲလောင်းကျနေ၏။

ကောင်မလေးအနားသို့ ကပ်၍ ကြည့်ကြည့် ကိုင်တွယ် စစ်ဆေးကြည့်ကြ၏။ မြဲ၍ နီးလာစေရန် ကြိုးစားကြ၏။ လွန်စွာအနောက်ကျသွားလေပြီ။ ကောင်မလေးမှာ အသက်မရှိတော့ချေ။

ဤသည်မှာ ဆရာကြီး လယ်ဇီရေးသားခဲ့ခြင်းပေတည်း။

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်အတန်ကြားက ကျွန်တော်သည် ဂန္ဓာရီပညာရှင်တစ်ဦးထံမှ ရုပ်ခန္ဓာမှ လိပ်ပြာခွာထွက်ခြင်းကို သိကြားဖူးပါသည်။

သူက ကျွန်တော်အား ဘာတွေလေ့မကြောက်ရန်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်ဆီသို့ ပြန်အဝင်တွင် ဘာကိုပဲတွေ့တွေ့ ဖယ်ရှားပစ်၍ မိကိုယ်တွင်းသို့သာ ပြန်ဝင်ရန်ကို ပြောခဲ့သည်။

ရက်သတ္တ အတန်ကြာလေ့လာ ဆေးရွက်ပြီးသည်တွင်မူ စိတ်ဝင်စားစရာတွေ့လာရတော့၏။ လိပ်ပြာခွာသည် ကျင့်စဉ်ကို ပြုလုပ်နေစဉ်တွင် မျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ နေ့လယ်ခင်း

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် အင်းပေါက်ခြင်း

ဒိုးကျော်စင်
ကထိက(မြန်မာစာ)
စစ်တွေတက္ကသိုလ်

BURMESE CLASSIC .com

အကွရာ ထင်းနေပါပြီ။ ကျွန်တော် စိတ်ညှို့ရတော့မယ်လေ။

‘ဟင်း ရုပ်ရှင်ရုံထဲက အခုချက်ချင်း ထွက်သွားစမ်း’

လို့ နှုတ်က တိုးတိုးလေး အမိန့်ပေးလိုက်တယ်။ မကြာဘူး။ အဲဒီလူ ရုပ်ရှင်ဆက်မကြည့်ဘဲနဲ့ ရုပ်ရှင်ရုံထဲက အပြင်ထွက်သွားတာ တွေ့ရတယ်။ ပြန်မလာတော့ဘူး။

ကျွန်တော်လဲ ရုပ်ရှင်ဆက်မကြည့်တော့ဘူး။ ကျွန်တော့်ပညာ စစ်ရတာကို အရမ်းဝမ်းသာပြီး အိမ်ပြန်လာခဲ့တယ်။

ဒီပညာကို ကျွန်တော်ရတာ ကြာခဲ့ပါပြီ။ ဒီပညာရပ်တွေကို ကျွန်တော်က ယုံကြည်လက်ခံတဲ့ လူလဲ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်က လက်တွေ့မှ ယုံတဲ့လူ။ ဒါကြောင့်ပဲ ကျွန်တော့်ဘဝ တစ်ဝက်လောက်ကို တောထဲမှာ အချိန်ကုန်ခဲ့ရတာပဲ။ နောက် အစိုးရကောင်းလို့ ကျွန်တော်က အလင်းပြန်ဝင်လာခဲ့တယ်။ တောထဲမှာနေတုန်းက ဒီပညာကို **ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးက** ချီးမြှင့်ခဲ့တာပါ။

တောက ပြိုကို ဝင်လာတော့ ပျက်စီးမှု၊ ကျွန်တော် သိန်းယုတ်တယ်။ ကလေးရတယ်။ စားထိန်းနေအတွက် ရှမ်းကန်နေရတယ်။ ယခုခင်လည်ဘူး။ ဒီပေယျံ ညကုရင် ကျွန်တော့်ဆရာတော် ပေးလိုက်တဲ့နည်းကို လေ့ကျင့်ကြည့်တယ်။ ကျွန်တော် သီးသန့်ခြင်ထောင်ထဲမှာ ဖယောင်းတိုင် ထွန်းပြီး ဆရာတော်ပေးတဲ့နည်းကို အထပ်ထပ် လေ့ကျင့်ခဲ့တယ်။ တစ်နှစ်လောက်နီးနီး ပျက်စီးလေ့ကျင့်ရာက ဒီလိုပါဝါတစ်ခု ကျွန်တော် ရလာတာပါ။

ပါဝါရလာတုန်းက မျက်စိဖွင့်ပြီး ကြည့်လိုက်ရင် (က)၊ (ဃ)၊ (ဏ)၊ (ဠ) အကွရာတွေ တဖျပ်ဖျပ် လင်းနေတာ။ နောက်(အ) ပေါ်လာရင် လုံးဝ လင်းထိန်နေတာပဲ။ ပီပီသသကြီးကို မြင်နေရတာ။

ကျွန်တော့်ကျွန်ုပ်တို့တော့ ဗုဒ္ဓ(၃)လုံးနဲ့ (အ)အလယ်သေတဲ့အင်ဗျာနည်းပါ။ ဗုဒ္ဓ(၃)လုံးကိုခြင်ကွက်ကွက်အရပါပဲ။ ဟိုသင်တာမလွှဲစင်တော့မှာ ဖိခိုတဲ့ (အ)အလယ်သေ အင်ကွက်တွေနဲ့ ကျွန်တော့်(၃) (အ)အလယ်သေ အင်ဗျာနည်းက တော့မိဘူး။

(အ)အလယ်သေ အင်ကွက်ကိုလှိုင်းဆိုတာ

နက္ခတ္တဇာတ်မြေညီမဂ္ဂဇင်း၂၉၉

ကျွန်တော် လူတွေကို စိုက်ကြည့်လိုက်မိရင် အဲဒီလူရဲ့မျက်နှာမှာ (က)၊ (ဃ)၊ (ဏ)၊ (ဠ)ဆိုတဲ့ အကွရာတွေ တစ်လုံးပြီး တစ်လုံးခပ်မြန်မြန်ကြီး ပြောင်းလဲပေါ်နေတယ်။ ကွန်ပျူတာမှာ ပေါ်သလို သူရဲ့မျက်နှာမှာ ဆက်တိုက်ပေါ်နေတာ။

နောက် အဲဒီအကွရာတွေ ပျောက်သွားပြီး (အ)အကွရာဟာ ထိုလူရဲ့ မျက်နှာပေါ်မှာ နောက်ဆုံး ထင်းထင်ကြီး ပေါ်ကျနေတော့တယ်။ ဒီလိုကျန်ခဲ့ရင် ကျွန်တော် အဲဒီလူကို စိတ်ညှို့လို့ရပြီ။

များသောအားဖြင့် ကျွန်တော်က ကျွန်တော် စိတ်ညှို့ချင်တဲ့လူရဲ့ နောက်စေ့ကို ကြည့်ပြီး အမိန့်ပေးတယ်။ အဲဒီလူရဲ့ နောက်စေ့မှာ နောက်ဆုံး(အ)ထင်နေတာ မြင်ရင် ကျွန်တော့်နှုတ်က တိုးတိုးလေး ပြောတာနဲ့ စိတ်ညှို့လို့ရတယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော့်ပါဝါကို ကျွန်တော် မယုံခြင်လာတယ်။ ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါမလားဆိုပြီး စမ်းသပ်ကြည့်ဖို့ ဗီဒီယို ဝင်ကြည့်တယ်။ စစ်တွေမှာ အောင်စောသာ ဗီဒီယိုရုံဆိုရင်

ထိတ်ထိတ်ကြုံပဲ။ ရုပ်ရှင်ကားကောင်းတွေပြုလို့ နောက်ကျရင် နေရာရဖို့ကို မလွယ်ဘူး။ ကျွန်တော် စမ်းသပ်တဲ့နေ့လဲ တကယ်ကို နာမည်ကြီးတဲ့ ဖင်းသားအားနီးပါဝင်တဲ့ သံစက်ရုပ်၊ ခဲစက်ရုပ်ကား (Terminator-I)။ ရုပ်ရှင်ရုံထဲမှာ နေရာလပ်ကို မရှိဘူး။ လူအပြည့်ပဲ။

ကျွန်တော်က ကျွန်တော့်ပညာကို စမ်းသပ်ဖို့ ရုပ်ရှင်ဝင်ကြည့်တာ။ ကျွန်တော် ရှေ့ခုံမှာ ထိုင်နေတဲ့ လူရဲ့နောက်စေ့ကို စိုက်ကြည့်လိုက်တယ်။ အဲဒီလူရဲ့နောက်စေ့မှာ (က)၊ (ဃ)၊ (ဏ)၊ (ဠ)စာလုံးတွေ ပေါ်လာပါပြီ။ ရုပ်ရှင်ရုံထဲက အလင်းမိန့်မိန့်လေးမှာ အဲဒီအကွရာတွေက လင်းနေကြတယ်။ ဂဏန်းပေါင်းစက်မှာ ပေါ်တဲ့ မီးစိမ်းစိမ်းအရောင်အတိုင်းပဲ။ သူ့နောက်စေ့မှာ လင်းနေတာ။ အရမ်းအံ့သြဖို့ ကောင်းတယ်။

ပြောရင် ဘယ်သူမှ ယုံမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော့်ကို အရှူးလို့ ပြောကြလိမ့်မယ်။ ထားပါတော့။ ဒါနဲ့ (က)၊ (ဃ)၊ (ဏ)၊ (ဠ)ဆုံးတာနဲ့ အဲဒီလူရဲ့ နောက်စေ့မှာ (အ)

www.burmeseclassic.com

မပြန်ဘူးလို့လဲ ဆိုကြပါတယ်။ အင်းကွက် မှန်ပုံ မချိုင်ရာ မရှိပါ။ စစ်မှန်တဲ့ပညာမှန် ဖြစ်မှသာ အမှန်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အစွမ်းသတ္တိ ရှိမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်အင်းပုံကို ဖြစ်ပင် (အ)အလယ်သေအင်း စစ်မှန်တယ်လို့ ဝန်ခံ ကြမှာပါ။

ကျွန်တော်က အင်းလှေ့ကျင့်တဲ့အခါမှာ ကျောက်သင်ပုန်းမှာ အင်းကွက်ချပြီး အင်း ဆန်သွင်းလိုက်။ မှားရင် ပြန်ဖျက်လိုက်နဲ့ ကျင့်တာပါ။ အင်းကွက်ပုံကို သေသေချာ ချာ သံကညစ်နဲ့ အကွက်တွေကို အသေဆွဲ ထားပြီး အကွရာစမတွေ့ကို သမာဓိအား ကောင်းကောင်းနဲ့ လှေ့ကျင့်ရာက ကျွန်တော် အင်းပေါက်ပြီး အထက်က ပြောခဲ့တဲ့ ပါဝါရလာတာပါ။

ဒါပေမယ့် ပါဝါကို ဘယ်လိုသုံးရကောင်း မှန်းမသိဘူး။ အခုတော့ ဝိပဿနာဘက် အားသန်နေလို့ ကျွန်တော် ဆက်ပြီး မကျင့်တော့ပါဘူး။ ကျင့်ကြသူများ တန်ခိုး စွမ်းရည်များ ရခဲ့ရင် ကျွန်တော်ထံ စာလှမ်း ရေးကြပါ။ ဆရာကို မမေ့ကောင်းပါဘူး။ အလွန်ထူးခြားတဲ့ စွမ်းရည်ကို ရနိုင်တယ် ဆိုတာ မယုံမရှိကြပါလေနဲ့။

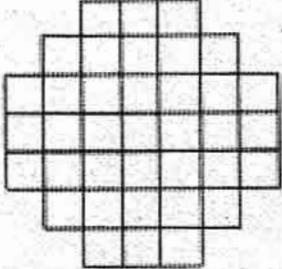
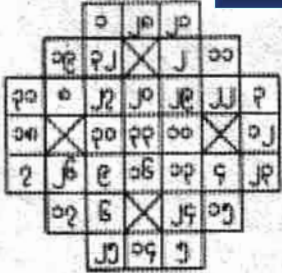
ကျွန်တော်ရဲ့ (အ)အလယ်သေ အင်း ကွက်မှန်နဲ့အတူ ကွန်ပျူတာ ဒီဂိုင်းကွက် တွေကိုပါ မိတ္တူပွားပြီး လှေ့ကျင့်နိုင်အောင် ရိုက်ပေးထားပါတယ်။ မိမိတို့ ဓာတာတွင် အင်္ဂါဂြိုဟ် ဥမ်း ကသစ်ရခြင်း၊ ခူကေယုဂ် ရခြင်းဆိုတဲ့ အင်္ဂါဂြိုဟ် အားကောင်းသူ ဆိုက အင်းအိုင်ဂါထာမန္တန်တွေမှာ ပိုပြီး အောင်မြင်နိုင်တယ်လို့လဲ အိန္ဒိယထုတ် ယုဂ်(ယောဂ)ပေါင်း သုံးရာ(Three Hundred Important Combinations) ဆိုတဲ့ စာအုပ်မှာရေးထားတာကိုဖတ်ရှုရဖူးပါတယ်။

အင်္ဂါဂြိုဟ် အားကောင်းနေတဲ့ ယခုလို အချိန်မှာ မည်သူမဆို ဝိသီယအကျိုးကို ခံစားရမယ်လို့ယုံကြည်ပါတယ်။ အင်္ဂါဂြိုဟ်က ဝိသီယဂြိုဟ်လေ။

ကျွန်တော်ရဲ့ အင်းကွက်ပုံစံကို အောက် တွင် ဖော်ပြထားပါတယ်။ (အ)ကို အလယ် မှာ ထည့်ပေးထားပါတယ်။ စစ်မှန်သော ပညာဖြစ်၍ ဗျည်း(၃၃)လုံးကို မြင်းကွက် သွားတတ်သူတိုင်း (အ)အလယ်သေ အောင် ရချိုင်ကြလိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်။ အင်းကွက်မှာ မည်သည့်နေရာက ပင်မဆို (က)ဗျည်းက စတင်ပြီး မြင်း ကွက်နဲ့ အင်းဆန်သွင်းရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ (အ)အလယ်ဝင်အောင် သွင်းနိုင်တဲ့ စစ်

မှန်တဲ့(အ)အလယ်သေ အင်းမြစ်ကြောင်း အာမခံပါတယ်။

သင် အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ်(အ) အလယ်သေအင်းကိုချပြီး အပြတ်လှေ့ကျင့် ပါ။ လှေ့ကျင့်ဖန် များလာရင် သင့်မှာ ပါဝါ စွမ်းရည်များ ရလာပါလိမ့်မယ်။ ရှစ်ပိုင်း၊ စိတ်ပိုင်း အထူးတိုးတက်လာပြီး ဘဝတွင် ကြီးပွားချမ်းသာ အောင်မြင်လာမည်ကား မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲ ဖြစ်ပါတယ်။ လှေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ရန် (နေရာများပြောင်း ၍(အ) အလယ်သေအောင်ချပါ)

[လောကီဝိဒ္ဓါ ကမ္ဘီရဆရာသခင် ရခိုင် ဘုရင် သီရိသုဓမ္မာ (ငကုသလ)အား ရှိသေ စွာ ရှိခိုးအပ်ပါသည်။]

ကျွန်တော် အသိတစ်ယောက်၏ ပညာ မှန်ကို တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဦးကျော်မင်း၊ ကထိက(မြန်မာစာ) စစ်တွေတက္ကသိုလ်

စာမျက်နှာ (၂၉၅)မှ ဒါဆက်

ကဲ့သို့သော အလင်းရောင်ကို တွေ့လိုက် ရသောကြောင့်ပင်တည်း။

ကျွန်ုပ် မှန်ဆိုတာတွေက ပတ်သန်းတာ မှာ မှောင်နေထိုင် ဖြစ်၏။ အိမ်ထိုင်သည့်အခါ လည်း မငယ်၊ လွန်စွာပင် နှိကြားနေ၏။

လို့နောက် စိတ်ထဲတွင် တစ်မျိုးတစ်စုံ ခံစားလာရသည်။ ပုံမှန် အမှတ်သညာမျိုး မဟုတ်သော်လည်း ကျွန်ုပ်မြစ်နေသည်မှာ အမှန်ဖြစ်သည်ဟု ခံစားသိရှိမိ၏။

တစ်စုံတစ်ဦးက မိမိအား စစ်ဆေးခေါ် (သို့မဟုတ်)တရားခွင့်သို့ ရောက်နေခြင်း ခံစားမှုမျိုးလည်း ဖြစ်နေသည်။ ဤနေရာသို့ နောက်ထပ် မလာသင့်ကြောင်းလည်း သတိပေးနေသည့်သတ္တဝါ ခံစားရပြန်သည်။ ကျွန်ုပ်၏ လုပ်ရပ် မှားသွားပါသည်။

ထိုအချက်ကို အော့(စ်)ပင်ဇက်(Open-pensky)ဆိုသူကလည်း သူ၏ "စကြဝဠာ ပုံစံသစ်တစ်ခု(A New Model of The Universe)" အမည်ရှိ စာအုပ်တွင် အောင် ပါအတိုင်း ရေးသားခဲ့ဖူးပါသည်။

တစ်စုံတစ်ဦးက အန္တရာယ်ကြောင်း သတိပေး နေသကဲ့သို့ ခံစားနေရသည်မှာပင် ထူးထူးထူးထူး ထိုမျှအား စောင့်ကြည့်နေသည့် ကျွန်ုပ် အား မိလိယံရက်ကို ရိုတန်ရန် ပြုကြသော် တိုက်တွန်းစေရင်းပူနေသလိုလည်း ခံစားရ သည်။

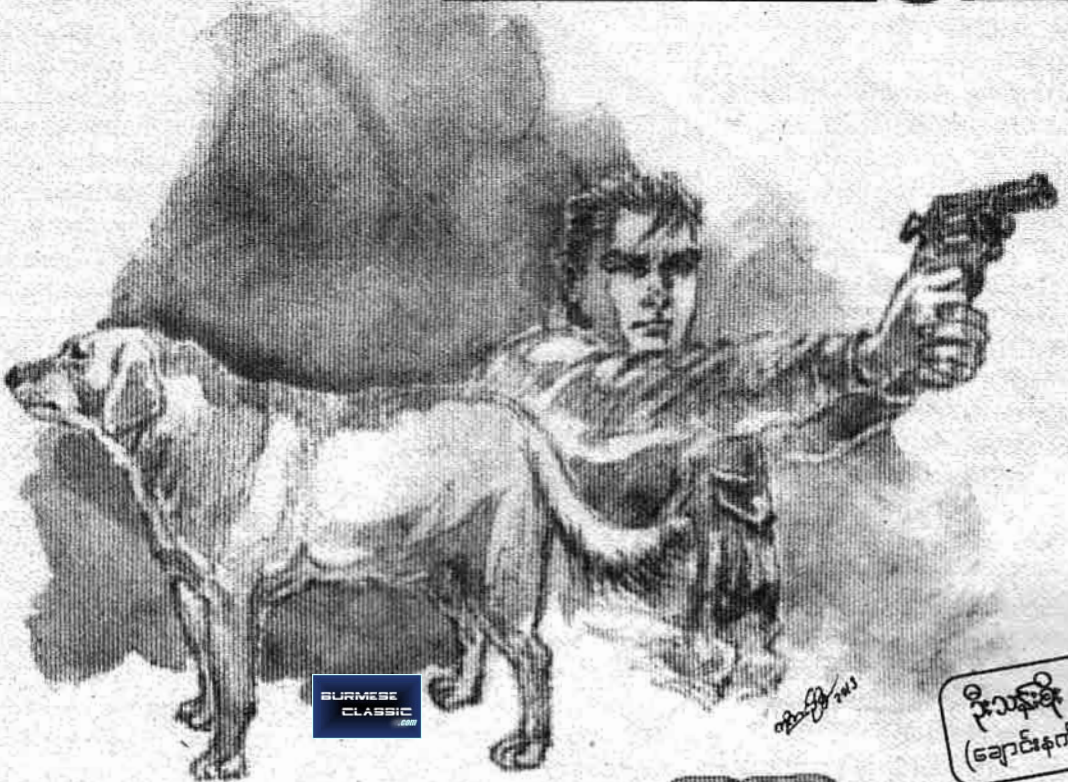
ယခု သွားနေသော ကပ်ဗားဆို သွားမ ပြုပြင်ပါသင့်ကြောင်းဆိုလည်း ထိုအချိန်က မိလိယံ ဝိပိဋိတိကလေး ခံစားနားလည်ခဲ့ ပါသည်။

မောင်တေဇ

ကိုးကား
Out-of-Body States.
by Major B. Wilmot Allistone
မှတ်ချက်

ပုရင်စာရေးသူသည် F. R. S. A. F. Ph. S ဘွဲ့များ ရပြီးသူတစ်ဦးဖြစ် အာဂင်တီးနားနိုင်ငံ ဘူဂေး(စ်)အောင် (စ်)မြို့ရှိ တက္ကသိုလ်တစ်ခု အသားပေး ဆိုင်ရာ ဂုဏ်ထူးဆောင် ပါမောက္ခတစ် ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

BURMESE CLASSIC .com

Handwritten signature or name.

ဒိုးသန်စို (ချောင်းနက်)

သနုတ်ပြီးလာ

ခွေးအမြဲတေ

၁၉၇၈ ခုနှစ်က ဖြစ်ပါသည်။ ကျောင်းများ ဖွင့်စ ဇွန်လဆန်းတွင် မူလတန်းပြမှ အလယ်တန်းပြ ရာထူးတိုးအိမ်နဲ့ ရောက်ရှိလာပါသည်။ တောင်တွင်းကြီးမြို့နယ်မှ မကွေးမြို့နယ် ယင်းဆိပ် အ-လ-ကသို့ သွားရောက်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် တစ်ဦးတည်း မဟုတ်ပါ။ ဆပ်သွားရွာမှ ဆရာဦးအုန်းမောင်လည်း ပါပါသည်။ ဆပ်သွားနှင့် ကျွန်တော်တို့ ချောင်းနက်အရှေ့ရွာမှာ (၄)မိုင်သာကွာဝေးပါသည်။ မော်တော်ကားလမ်းမပေါ်မှ ရွာများ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်နှင့် ဦးအုန်းမောင်မှာ ရွာနီးချင်းများ ဖြစ်သည်အပြင် ၁၉၇၄ ခုနှစ်က မန္တလေးဆရာအတတ်သင်တွင် အတူသင်တန်းတက်ဖက် ဖြစ်ပါသည်။ ရင်းနှီးပြီးသား မိတ်ဆွေများဖြစ်၍လည်း ယင်းဆိပ်သို့ အတူသွားရန် တိုင်ပင်ထားပြီး ဖြစ်ကြပါသည်။

ယင်းဆိပ်ကား တံတားကြီး ဆောက်ထားပြီးသော်လည်း ရွာမတည်ရသေးပါ။ အိမ်ဟူ၍ မည်မည်ရရ မရှိသေးပါ။ ထန်း

တက်သမားများ၊ ထန်းတဲများ၊ တဲအိမ်များသာ ရှိသေးပါသည်။

ယင်းတံတားတွင် ဂိတ်စာရေး(၃)ဦးနှင့် ရဲစခန်းဖွင့်စ ရဲဝန်ထမ်းအနည်းငယ်မျှသာ ရှိပါသေးသည်။ စာရေးသူနှင့် ဆရာဦးအုန်းမောင်တို့လည်း အိမ်ရာလိပ်၊ အဝတ်အစားအချို့နှင့် ယင်းဆိပ်သို့ ကားကြိုနှင့် ရောက်ကြပါသည်။

တံတားအဝင်ဂိတ်သို့ ရောက်သောအခါ ဂိတ်ဝန်ထမ်းများအား ရဲစခန်းစခန်းမှူးအိမ်သို့ ပို့ရန် ပြောပါသည်။ ဂိတ်ဝန်ထမ်းများက အသစ်ခန့် ကျောင်းဆရာများဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ၊ သိရသဖြင့် ဝမ်းသာအားရ လက်ခံကြိုဆိုကာ စခန်းမှူးအိမ်သို့ ပို့ပေးကြပါသည်။

ရဲစခန်းမှူးမှာလည်း ရောက်ခါစ၊ ကျောင်းဆရာများကလည်း အသစ်ဖြစ်ကြ

၍ ဘဝတူအချင်းချင်းဖို့ ပျူပျူငှာငှာ စကားစမြည် ပြောဆိုကာ လက်ခံထားပါသည်။ ရဲစခန်းမှူးအိမ်တွင် ခေတ္တ တည်းခိုအနားယူပြီး ကျောင်းဘက် သွားကြပါသည်။ တာဝန်ခံကျောင်းအုပ်ဦးလှဝေနှင့် တွေ့ပါသည်။

ယင်းဆိပ်အနီး အုံတွဲရွာစာတိဖြစ်သော်လည်း မကွေးမြို့ပေါ်တွင် နေထိုင်ကြောင်း ပြောပြ သိရှိရပါသည်။

ယင်းဆိပ်ကျောင်းမှာ ကျောင်းသစ်ဖြစ်၍ ကျောင်းသားများ မများသေးပါ။ အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရွာများမှ လာနေကြသော ကျောင်းသား အနည်းငယ်သာ ရှိပါသည်။

နောက်တစ်နှစ် ၁၉၇၉ ခုနှစ် ကျောင်းဖွင့်ရက်တွင် ယင်းဆိပ်သို့ ကျောင်းတက်ပြန်သောအခါ စာရေးသူတို့ နေထိုင်နေရာမရှိ ဖြစ်ရတော့၏။ ကျောင်းမှာလည်း တစ်

www.burmeseclassic.com

ဆောင်တည်း ဖြစ်၍ နေမရပါ။

ကျောင်းဖွင့်စ ပထမပတ်တွင် ခင်မင်သော ရဲဝန်ထမ်းတစ်ဦး၏ အခန်းတွင် ခေတ္တနေပါသည်။

ယင်းဆိပ်မှာ တံတားကြီး မဆောက်ရသေးမီအချိန်က ချောင်းရေကြီးချိန်၊ ရေကျချိန်များတွင် ချောင်းကမ်းတစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် ကူးရန် ကားများ၊ ကုန်ပစ္စည်းများ ထမ်းပိုးသယ်ပို့ရန် အလုပ်သမားများ ရှိ၏။

အလုပ်သမားများ(၇၀)၊ (၈၀)ခန့်ရှိကာ လုပ်သားသမဖွဲ့ထား၏။ **လုပ်သားသမ အသင်း၏ ဥက္ကဋ္ဌမှာ ဦးကြီးရှိန်**ဆိုသူ ဖြစ်ပါသည်။ အသက်(၅၀)ခန့်ဖြစ်ပါသည်။ အရက်သေစာ သောက်စားခြင်းမရှိ သက်သတ်လွတ်စားသူ ဖြစ်ပါသည်။ စကားပြောအေးဆေး၏။ တစ်ချိန်က ရေလုပ်သားများ၏ ကြည့်ညို လေးစားခြင်းခံရသူ ဖြစ်ပါသည်။

တံတားကြီးပြီး၍ သမအသင်းအား ဖျက်သိမ်းပြီးဖြစ်၍ ဦးကြီးရှိန်မှာ ရှားပင်လှရွာမှ ဖြစ်သော်လည်း ရွာသို့ မပြန်နိုင်ပါ။ သမသံယောဇဉ်ကြီးစွာဖြင့် သမပိုင်ဖြစ်သော အဆောက်အအုံ၊ အိုးခွက်ပန်းကန်၊ စာအုပ်စီရီ အစရှိသော ထိန်းအဆောင်ပစ္စည်းများကို စောင့်ရှောက် အိမ်သိမ်းရင်း ယင်းဆိပ်မှာပင်နေလျက် ရှိပါသည်။

စာရေးသူ ဦးအုန်းမောင်နှင့် ဦးကြီးရှိန် တို့မှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ခင်မင်သွားကြပါသည်။

စာရေးသူနှင့် ဦးအုန်းမောင်တို့ ယခုကျောင်းဖွင့်ကာလတွင် နေစရာမရှိသည်ကို ဦးကြီးရှိန် သိရှိသွားသောအခါ သူ့နေသော သမပိုင်အဆောက်အအုံတွင် နှစ်ယောက်စာ အခန်းကန်၍နေရန် ပြောသဖြင့် ယင်းအခန်းတွင် ရွှေပြောင်းနေထိုင်ကြပါတော့သည်။ နေထိုင် စားသောက်ရေး အဆင်ပြေသွားပါသည်။

သမပိုင်အဆောင်ရောက်မှ သေနတ်ပြီးခွေးအမြဲတေဇာတ်လမ်းက စ၊ ရပါမည်။ ဦးကြီးရှိန်၊ စခန်းမှူးနှင့် စာရေးသူ၊ ဦးအုန်းမောင်တို့အားလုံး စကားလက်ဆုံကျနေကြပါသည်။

စခန်းမှူးမှာ ကျွန်တော်တို့ရောက်စက စခန်းမှူး မဟုတ်တော့ပါ။ ပြောင်းသွားပါပြီ။ ယင်းနေရာသို့ ဆပ်သွားဇာတ် ဦးအုန်းမောင်နှင့် ကျောင်းနေဖက်လည်းဖြစ်ပြန်၊ ကျောင်းသားနှစ်ယောက်၊ သမီးက(၈)တန်း၊ သားက(၇)တန်းဖြစ်ပြန်ဆိုတော့ ပိုမို၍

၃၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC.com

ရင်းနှီးချစ်ခင်ကြပါသည်။ စခန်းမှူး၏အမည်မှာ **ဦးသန်းစိန်** ဖြစ်ပါသည်။ ယခု ပင်စင်ယူသွားပြီဟု သိရပါသည်။

ဦးကြီးရှိန်မှာ ဗဟုသုတ ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးဝါးအကြောင်း၊ အဂ္ဂိရတ်အကြောင်း၊ ကျောက်ဖျက်အကြောင်းများကို နားလည်သိရှိသူဖြစ်ပါသည်။

ယင်းဆိပ်ပတ်ဝန်းကျင် တောင်ကုန်းများတွင် အင်တိုင်ကြောင်ကျောက်များ ရှိကြောင်း၊ အချို့ ကြောင်ကျောက်များမှာ လှပ၍ အမွှေးသဏ္ဍိန်ကြောင်း၊ ဦးကြီးရှိန် ကိုယ်တိုင် ကျောက်ခိုင်းများနှင့် သွေးယူ အထုတ်တင်ကာ အဆောင်ကျောက် အဖြစ်ထားကြောင်း၊ သင်းသူးပိတ်ဆွေများအားလည်း ပေးကြောင်း စသည်ဖြင့် ပြောပြပါသည်။

စခန်းမှူးဦးသန်းစိန်မှာ သေနတ်ပြီးသော အရာ မတွေ့ရှိသေးကြောင်း၊ သူကိုယ်တိုင် မင်းတုန်းနယ်ဘက်ရောက်တုန်းက သေနတ်ပြီးသော(မီးမကျူး)ရေလက်ဝါးကာ **နာမည်ကြီးကို ပစ်ဖူးကြောင်း၊ သေနတ်ကျည်ထွက်၍ မှန်တော့ မမှန်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။**

စာရေးသူတို့နေထိုင်ရာ သမအဆောင်တွင် ခွေးမကြီးတစ်ကောင် ရှိပါသည်။ ပိုင်ရှင်ဟူ၍ မရှိ။ အနီးပတ်ဝန်းကျင် အိမ်များမှ ကျွေးမွေးထားပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ရောက်ရှိသွားသောအခါ ထမင်းဟင်းအကျန်များ ကျွေးထားသဖြင့်

ခွေးမကြီးမှာ စာရေးသူတို့နှင့် ခင်မင်လျက် တခြားတစ်ပါးသို့ မသွားတော့ပါ။

ခွေးမကြီးမှာ အနီရောင်ဖြစ်၍ အမွေးထူသည်။ အရပ်မြင့်၍ အလျားရှည်သည်။ **နားရွက်ထောင်၍ အမြီးထောင်သည်။ ဖျတ်လတ်သည်။ ညအခါတွင် ဟောင်သည်။** သမအဆောင်ထဲသို့ လူစိမ်းအဝင်မခံပါ။

တန်ဆောင်မှန်းလ ရောက်သောအခါ ခွေးမကြီး မွေးပါလေပြီ။ ခွေးထီးကလေး (၄)ကောင် မွေးပါသည်။ မအေတူ အနီကလေးများ ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူက နှစ်ကောင်၊ ဦးအုန်းမောင်က တစ်ကောင်၊ ဦးကြီးရှိန်က တစ်ကောင် ယူကြမည်ဟု မှတ်ထားကြပါသည်။

တစ်နေ့သောအခါ နီပါးဟု အမည်ပေးထားသော **ခွေးမကြီး**ရူးပြီဟု ပြောကြပါသည်။ နီပါးမကြီးမှာ မွေးသောအခါ စာရေးသူတို့ သမအဆောင်တွင် မမွေးပါ။ အဆောင်နှင့် ဖျက်စောင်းထိုး လမ်းတစ်ဖက်တွင်ရှိသော ဦးပန်းဆိုင်၏ အိမ်အောက်တွင် သွားမွေးပါသည်။ အိမ်မှာ အိမ်မြင့်မဟုတ်ပါ။ (၂)ပေခန့်သာမြင့်သော ကွပ်ပျစ် ဖြစ်ပါသည်။

ခွေးမကြီးနီပါးမှာ လမ်းသွားလမ်းလာများ၊ နွားများ၊ ဝက်များကို ကွပ်ပျစ်အောက်မှ ထွက်ထွက်ကိုက်နေပါသည်။ ခွေးခွေးချင်းလည်း ကိုက်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရူးပြီဟု ပြောကြပါသည်။

ကွပ်ပျစ်အောက် ဝင်အိပ်လိုက် ထွက်ကိုက်လိုက်နှင့် တစ်ရက်၊ နှစ်ရက် ကြာသွားပါသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူအများကလည်း သားသည်မိခင် နီပါးမကြီးကို မသတ်ရက်ကြပါ။

သတ်မည်ဆိုပါက ကွပ်ပျစ်အောက်ရောက်နေစဉ် လှံနှင့်ထိုး၍ ရပါသည်။ ဘေးဖြင့်ခုတ်၍ ရပါသည်။ သို့သော် ချစ်ခင်ပြီးသားဖြစ်၍ မသတ်ဖြစ်ကြပါ။

ထိုအခါ စခန်းမှူးဦးသန်းစိန်မှာ မနေသာတော့ပါ။ စခန်းမှ ရဲမိသားစုအားလုံး၊ ရေခပ်ရေချိုးရန် သွားလမ်းတွင် နီပါးမကြီးက ထွက်ထွက်ကိုက်ကြောင်း သိနေပါသည်။ **ခွေးရူးရောဂါ မပြန့်ပွားစေရန်** နီပါးမကြီးကို သတ်ရပါမည်။

စခန်းမှူး ဦးသန်းစိန်မှာ ယင်း၏သား (၇)တန်းကျောင်းသားနှင့်အတူ လက်စွဲ

သုဂ္ဂုဏ်ချက်ဂါထာတော်နှင့် မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ လုပ်ငန်းရှင်များတို့ ကျင့်ကြံခြင်း၊ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်းတို့ ပြုလုပ်သင့်ကြောင်းကိုတင်ပြလိုပါသည်။

ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့် တပည့်နှစ်ဦးကို တိတိကျကျလိုက်နာ ဆောင်ရွက်ရန် အကြံပေးပြီး သုဂတောဂ္ဂုဏ်ချက်ဂါထာတော်ကို ပူဇော်စေခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်ပေးခဲ့သော သူများသည် အရောင်းအဝယ်သမားများ ဖြစ်ပါသည်။ မိတ်ဆွေမှာ ထမင်းဆိုင်လုပ်ငန်းဖြစ်ပြီး တပည့်နှစ်ဦးမှာ တစ်ဦးက မုန့်ထုပ်သောလုပ်ငန်း ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ဦးကတော့ ကုန်မျိုးစုံလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။

(ထိုသူတို့ ယနေ့ခေတ်နှင့် လျော်စွာ တင့်တင့်တယ်တယ် နေထိုင်နိုင်အောင် ရောင်းရေးဝယ်တာ တိုးပွားလာကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။)

ဆောင်ရွက်ရန် နည်းလမ်း

★ ဆောင်ရွက်မည့်သူသည် လုပ်ငန်းဦးစီးသူ၏ အညွှန်နံပန်းနှင့် အောင်သပြေပန်းကို ဆိုင် (သို့မဟုတ်) လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ရာတွင် ပန်းအိုးတည်ထားရပါသည်။

ဥပမာ ။ ။ အညွှန်ပန်းဆိုသည်မှာ စနေသား/စနေသမီး ဦးစီးဆိုလျှင် အုန်းညွှန်၊ အုန်းပန်း ဖြစ်ပါသည်။

★ သုဂ္ဂုဏ်ချက်ဂါထာတော်ကို အရပ်ရပ်မျက်နှာကို အာရုံပြု၍ ရွတ်ဖတ်ရပါမည်။ အရပ်တစ်မျက်နှာ တစ်ခေါက်ကျ ရွတ်ရပါမည်။

★ အရပ်ရပ်မျက်နှာမှာ ရှိနေကြသော လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအနန္တတို့အား ကျန်းမာကြပါစေ၊ ချမ်းသာကြပါစေဟု မေတ္တာပို့သရပါမည်။

★ အထူး သတိပြုရန်မှာ အညွှန်ပန်းနှင့် အောင်သပြေတို့ကို အညှိုး၊ အနွမ်း မခံရစေရန် သတိပြုကြရန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

၃၀၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သုဂ္ဂုဏ်ချက် ဂါထာတော်

ပူဇော်ကြရအောင်

သုဂ္ဂုဏ်ချက်ဂါထာတော်

- သုဂတော နိဗ္ဗာန် ယာတိ
- သုဂတော လောကနာယကော။
- သုဂတော နာထော လောကော
- သုဂတော မာရဝိဝေယော။
- သုဂတော သုဂတံ ဌာနံ
- သုဂတော သုန္ဒရံပီစ။
- သုဂတော နိဗ္ဗာန် ယာတိ
- သုဂတော နာမ ဟော နမော။

အနက်

သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ယာတိ၊ ကြွသွားတော်မူကုန်၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကနာယကော၊ လောက၏ ရှေ့ဆောင်နာယက ဖြစ်တော်မူ၏။ လောကော၊ လောက၌။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နာထော၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မာရဝိဝေယော၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူ၏။

သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဂတံ၊ ကောင်းသောသူတို့၏ ကြွသွားရာဖြစ်သော။ ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ ယာတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုန္ဒရံပီစ၊ ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့လည်း။ ယာတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ယာတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ သုဂတောနာမ၊ သုဂတမည်သော။ ဟော၊ အရှင်ဘုရားအား။ နမော၊ ရိုခိုးပါ၏။

(ဤသုဂ္ဂုဏ်ချက်ဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီးဦးစံတင့်(ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယဓေတုနိကာယကောဝိဒ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။)

အလုပ်ရုံများတွင် တံခါးများ ဖွင့်လှစ်ပြီးသည်နှင့် ဦးစွာပထမ ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ ဈေးဆိုင်များတွင် ဆိုင်တံခါးဖွင့်၍ ခင်းကျင်းပြီးသည်နှင့် ဦးစွာ ရွတ်ဖတ်ဆောင်ရွက်ကြရပါမည်။

အမှုထမ်းများနှင့် အခြားသောသူများသည် နံနက်စောစော အိမ်တံခါးဖွင့်ခြင်း၊ ဝိုင်းတံခါးဖွင့်ခြင်း စသည်တို့ ပြုလုပ်ပြီးစီးသည်နှင့် မည်သည့်အကြောင်းကိစ္စမဆိုမျှ မဆောင်ရွက်သေးမီတွင် ဦးစွာဆောင်ရွက်သင့်လှပါသည်။

ကျွန်တော် တင်ပြချက်ကို ယုံကြည်သဒ္ဓါရှိစွာဖြင့် ပြုလုပ်ကြပြီးလျှင် တစ်နေ့တခြား စီးပွားဥစ္စာများ တိုးပွားနိုင်ခဲ့လာကြပြီး သာသနာတော်ကြီးအတွက် သဒ္ဓါဖွေးဖြူစွာဖြင့် အလှူတော်ကြီးများ ပေးနိုင်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြု၍ ရေးသားလိုက်ရပါတော့သည်။

ကောင်းမှုကိစ္စမှန်သမျှ လိုလားတောင့်တတိုင်း ပြည့်စုံကြပါစေ။

အောင်
 (သိန္ဒီရာဇာ၊ နဝင်၊ မြို့လောက်)